

**Expositio Egidii Romani supra li
bros elenchorum Aristotelis.
Questio defensiva opinionis de medio
demonstrationis eiusdem.**

Reuerēdissimo dño dño Joānī stephano de ferrerijs Apostolico ptonotario ac episcopo Uercellēi Electo di
gnissimo theologie ac pñie Parisius pñitenti frater Augustinus de meschiatis de bugella Salutē plurimā.

Confiteor reuerēdissime dñe logicorū summus Aristoteles ac philosophorū princeps. Ceteriq; bonarum artium in
ctatores dialecticam ipsam satis cōmēdassent: et supremum eius apicem ego ipse intuerer: quo ceteras facultates:
et (ut ita dixerim) vniuersas et iuris ciuilibus: et pontificij nobilitate excellere: ac utilitate longe exuberare conspice
rem: ad omniūq; methodorū principia viam habere aliquid de ea inscriberem. Sed nedum ipsi rhetorū principes
et eloquentie luminaria recēdendo defecerunt: qui peractis temporibus orandi ac scribendi copia et grauitate flo
ruerunt: hanc laudibus efferre uoluerunt. Sed minimā quidem portūculam attigerunt. Sed q̄p̄imum debiti
vinculum et p̄cipuam oīum nostrum obligationem intueor: idq; nedum pietati et officio congruum: sed etiam iu
stitie et honestati proximum videtur: hanc scientiam siue sciendi modum Auerrorū secundo metaphisice attestāte.
minime esse silentio pretereundam.

Dialectica a disserēdo est uocata: eo q̄ dialectici de uerborū ac rōnū acuminē soleāt disputare. Dialectica ratio p
prie: nō sermo: ut pleriq; placuit dicī. fundamētum enim dialectice est ex intellectu: sicut pñcipiū artis grāmā
tes ex lingua euentisse fert: ut ab Alpharabio in cōpōne sue logice: et diuī Egidij Romani in elenchorū libro scri
ptum inuenimus. Ab hac fit sapiētia: que rerum diuinarum ac humanarum scientia dicī grece sophia: et qui eaz
pñitent sophi appellant. Qd nomen dialectica illis clarissimis uirīs dedit. Nec discurrendo rōcinādo a pñcipijs
ad cōclusionem felices facit et rerum cognoscere causas. hanc Cicerō lingue romane decus in quadā epistola lon
ge cōmēdauit: et in de officijs p̄mo. nos a brutis differre facit: labi errare: nescire: turpe: et malū dicimus. Que
igit sola dialectica et pñie et diuine sapientie nauim ab huiusmodi scopulis diligētissime gubernat: hanc nescientes
parmentidem et melissum in nālī pñia fluctuare uidimus. hinc ab Auerrorū medicorū p̄mus Auicēna reprehēdit.
hunc uirum ait modicā dialecticā duxisse peccare peccato manifesto. Que singula ita tue dñationi sunt nota. Ita
apud oēs sapientes celebri fama uulgata: ita a grecis latinisq; celebrata: ut nullius p̄conijs indigeant. Nec mihi
tantū est ingenij: nō spiritus: nō eloquentie: ut dialectices laudes tue dñationi describere possim: sed hanc pñiciā
sumis oratoribus et grauissimis pñis relinquo qui abundanti eloquentie fonte de ea fari poterūt. Tantū tue dñati
onis aperit quid anno p̄terito mihi acciderit. Cum in dulcissimā patriā me cōtulissem animum laxandi gratia: ad
bibliothecā nostrā: que est in monasterio sancti Petri Bugelle descendī: ibiq; inter reliquos tum theologie: tum
pñie: ac dialectices codices: fundatissimū dñi Egidij Romani quedā opera inspecta: illis operā dedi. ne tunc tē
poris otio uacarem. Tandem illius fundatissimū doctoris elenchorū liber: in quo fallacias insup sophistarum
atq; apparētium rōnū dissoluere docet: meas in manus incidit. Profecto illud diuini opus maximo me gau
dio affectū hinc excogitauit: imo certum fuit: ne p̄petuo exilio opus Egidij Romani dñatum forte: illum ex tene
bris in lucem adducere: ut tua dñatio in pñis: ceteriq; bonarum artium: quas liberales uocat: studiosi: tanti ope
ris pñicipes efficerent: Aristotelicum illud seruans. Bonum ideo bonum quia cōmunicabile. hunc igit corerxi et
emendauit: et q̄onem quādam defensionem op̄tionis Egidij romani de medio demonstrationis a nostris docto
ribus quanto potius studio labore: uigilantia: ab illis ubicunq; de hac materia dixerunt: notata excerpti: in ordi
nēq; redegi: et p̄ce nōnullorū cōmmissionū meorū uotoq; coactus nuperrime imp̄mēdum statui. Illūq; ad diuini
et sacrum Parisiense et gymnasium trāsmittere: in quo tua dñatio longe insudat. Istuz modo tu accipies: et in bi
blioteca tua copiosissima repones. Q̄q; mutus sit et qualibet aīa carens. Adisice tñ sentire letariq; videbis. Ius
ciussie ac pontificij que parauit didicisti tecum p̄emplabif: theologiā et pñiam quibus tua dñatio incūbit expiet
et admirabif. Non tue dñationi offero op̄ida: opes: facultates: et clientelas: quibus ferreria domus affluētissi
ma est. Sed ad reuerēdissimā tuā dñationem pfugio: que domum nostrā diligit: et me sui obseruātissimū affinem
esse cognoscit: cui hoc munusculū trado: dedico et inscribo sperans te leta et hilari fronte ac humanitate p̄suetā su
scepturum q̄ oēs defectus a solius inscriptionis tue titulo dilabent. Agit benefactor singularissime exiguum tui
serui munus accipias. Nec tantū rei tenuitatē cōspicias: q̄ totius familie de meschiatis ac oīum fratrum meorū
erga tuā dñationem: et magnificum splendidissimūq; equitem auratum ducalem Sabaudie thesaurarium dñm
Sebastianū de ferrerijs nostre patrie decus et tutorem: tuūq; dignissimū patrem fidem et obseruantia metiarlo.
Valeat tua reuerēdissima dñatio: et me sibi p̄tinuo cōmendatum habeat.

Nicolaus telluccius de sancto Miniate pñie Padue p̄fessor: ad reuerēdissimū dñm
Joānem Stephanum de ferrerijs episcopū Uercellensem electum.

V ita fugit: uolitat anni: mors frigida falce Picitur hostiles accelerare pedes.	A ltima fortune substant duo p̄ma senecte. Altit mutant: tēpore prima cadunt.
V ita breuis: n̄z est: spatio qd̄ uiuim⁹ arcto.	S ola igit uirtus eternos prestitit annos.
N os fragiles: si qua est: perpetuare via.	H anc sequeris: uiues: mortuus alme p̄z.
S ola: vigor: turre: aurū: sata gramia: ples	E gidium uirtus mortali cōpore textum
N on dant eternos si moritura uiros.	V inificat: nullo funere suppositum.

CExpositio Egidij Romani supra libros elenchorum
Aristotelis: una cum questione defensiva opinionis de
medeo demonstrationis eiusdem.

¶ Illustri prosapia

oriundo dno philippo filio pclaro: ac ue-
nerabilis comitis fladrensis. frater Egi-
dij Romanus ordinis fratru eremi-
taru sancti Augustini. Salutem in eo
a quo ois sapietia derivat. **C** Nature

fragilitas ex eius opatione dinoscitur. na in agendo ex in-
telligetis memorata a deo directe in fine tendit: ut oia
debito fine coperet. ppter qd qz liberos z seruos opa
sunt diuersa: uera est illa politicosu. lib. 8. scia qz na
ut oris qz corpa no pari rone pstituit: sed suos quoru
est obedire ut suis implere ualeat: corpe facit ee robu-
stos: liberos uo quos pgruist alios regere. facit ut uigeat
intellectu. Itaqz ut testat phs. quicunqz in tantu ab alte-
ris differit ut bestia differt ab hoie: z corpi ab aia: qm
na sunt sui. Quia g hoc nescietis: a sciētib patiunt.
cuz g bonu sit bestie ut regat ab hoie: z corpi ut regat
ab aia: expedit impitit etia ppter eoz bonu pitiorib
ee sbditos. Qz si h phicu dictu solu reputat famosu z
figurali tñ pñe aliqua ueritate: est tñ nullo dubitan-
te aptissima uitas: qz oino suus z ancillarius existit:
qui sic impitit est qz in sua impititia fatagit remanere. si
en ois hoies na scire desiderat: penit ab huana na de-
gnat: qui scire z intellige no affectat. Quare si uia nobi-
litas me affectuose rogauit: ut sup libros elenchoz aliq
scripta coponerē. quatinus sophistaru rōnū solone
specta libet intelligetia polleretis. cogor laudare qd
petitis. Quia ex h uos no fuisse neqz degeneretis: oino
berile ac liberu coprobatis. Decet eni ut sic estis origi-
ne nobilis: sic sitis aio z pspicacia gnosus. Petitionis
ergo decetia: necno z sincera dilectio: qua erga uestraz
gero psona: qm due pmissa hac pñem sufficiētius infe-
runt: qz dei inuisus auxilio sup dicto libro quedā expo-
sitiua coponam: ut uestra generositas postulauit.

¶ Alpharabius

in logica sua uo-
lens quadā no-
titiā tradē de dialectica ait: qz fundamentu
dialectice est ex intellectu: sicut fundamentum
artis gramatice est ex lingua. vñ subdit: qz scia dialecti-
ce coparat ad intellectu z intellecta: sicut scia gramatice
coparat ad linguā z ad uocabula. Ut ergo sciam quod
per hec dicta notificat dialectica: z qualr distinguat ab
alijs scientijs: z que fuit necessitas inueniēdi eā. **C** Mo-
randū qz qz no cognoscimus res ipas nisi rōcinādo z di-
scurrendo a pncipijs ad finē. necesse fuit inuenire aliquā
artē que eet directio rōnis nostre per quā possem cog-
scere utrū de reb qz cognoscim recte ul nō recte forma-
rem rōnes ul fillos. pp qd antiq phs disputates de na-
turis reru: z ignorātes exercitiū artis disputatiue rō-
nes eoz cū hoc qz falsa recipiebāt nō fillogicabant: ut
p ex 8o phisicor de parmenide z melisso. 2o x. qd
dictū est de melisso z parmenide ueritatē hēt de oibus
alijs phis pcedētib. Itē. ois eni ipi ignorātes dispu-
tatiua artē credētes fillogicare nō fillogicabāt. Necesse
fuit fuit inuenire artē aliquā que esset rōnis directiua.
C Rursus: qz scie speculatiue cōplent per diuturnus
exercitiū: z vnus homo sine auxilio alteri inuenire sci-
entiā nō pōt aliquā speculatiua: nec fm se rotam: nec
fm magnā pñem adfuturā ab alio: opozuist hoies fi-
bi inuicē coicare in traditione scie. pp qd 2o me 2o z
scribit qz si nō fuisset gnosus nō eet thimeus: z si non
eet thimeus multum careremus de copone musicali.
Itūqz eni ut dicit cōmetator ibidē. aliq per se inueni-
re pōt cōplete artes opatiuas: aut desideratiuas: quia
nō cōplent nisi per inuamentū poris ad sequentē. opz

ergo fieri coicationē in scia si debeat complete tradi. z
qz pñderatio nō sit nisi per pñonē. itō sic opozuist inue-
nire vnā artē ut dialectica que est directiua rōnis ne er-
ret in rōcinādo z fillogicādo: sic opozuist vnā artē ut
gramatica inuenire: que est directiua lingue ne erret in
loquēdo. Itō idē Alpharabius ait. qz sic gramatica est
pro bono lingue ne erret in iter pñtatiōe: sic scia dialectice
est directio itelligētē ne erret in intellectis. i. ne erret in
his que rōcinādo z fillogicādo itelligim. **C** Dicam
ergo qz sciari quedā sunt reales: quedā logicales. dñt
aut dialectica a realib sciētijs: qz ipa nō est realis s; lo-
gicalis. **C** Amplius: qz logicalis scia dñt a logos: z lo-
gos grece latine pñmo uel rō iter pñtatiue. dialectica pñe lo-
quēdo nō dñt logica a logos quod est pñmo: sed a logos
qd est rō. Itā si cōi noie scierōnales pñt dñci pñmocina-
les: z eg. tñ ut pñ per hita dialectica pñe est rōnalis: qz
est directiua intellect z rōnis. gramatica uo pñe est ser-
mocinalis: qz dirigit pñonē z liguā. Itē qz pñ quod dia-
lectica differt a sciētia realib: z quod a gramatica. quod
aut differt a rhetorica in dubitationib ondet. ad pñs
aut tñ dictū sit dialectica nō ē sciam realē: nec pñe lo-
quēdo est scia logicalis: ut dñt logica a logos qd est ser-
mo: sed ut dñt a logos qd est rō: z qz sic eētiale est dia-
lectice se tenere ex pte rōnis possumus eā diuidē fm ea
que uidemus ex pte rōnis z intellect. tenet eni dialecti-
ca se ex pte rōnis: nō qz pñe sit de actibus rōnis: ut in
dubitationib patebit. sed pñe est de pceptib z itētiō-
nib que per act rōnis formant. noster aut itells qz i-
telligit cū fantasmatē: z modici pñcipat de lumine itel-
lectuali: sed tenet ultimū gradu in gñe itelligibilitū. Itō
nō statim itelligēdo s; fm itelligit pñdicatu. pp qd itells
intelligit coponēdo z diuidēdo: sic etiā: qz nō statim qñ
intelligit pñ itelligit pñes: opz ipm itelligere discurre-
do z iferēdo. sunt ergo isti tres act itells. pñmus est
simplr cognoscere. scds coponere z diuidere. tertius est
discurrere z iferre. fm hos tres act trā formant. nam
intelligēdo simplicia format simplicē pceptū z diffō-
nē. itelligēdo coposita format enūciationē. discurren-
do format fillm. itō fm hos tres act rōnis pñuenit cōi-
ter diuidi logica in tres ptes: uidēz qñtū ad intellectu
simplicē in pñdicamēta: in pñermentias qñtū ad itellm
copositū. Itē in libros artis noue qñtū ad illū actū itel-
ligendi qui est discurre z iferre. h aut z si bñ dictū sit.
uidet tñ si per se log uolum qz magis accipiēda sit di-
uisio dialectice s; pcept z itētiōes que formant ex his
actib: ut dicam qz in libro pñdicamētoz determinat de
simplicib pceptib: ut de additib z pceptib. x. ge-
nerū. In libro at pñermentias determinat de enūciatio-
ne que format ex intellectu componēte z diuidente. cō-
ponēte qñtū ad enūciatiōez affirmatiua. diuidēte qñtū
ad negatiua. In libris autē artis noue determinatur
de fillogismo qui format ex intellectu discurrete z in-
ferēte. libri ergo artis noue diuidi pñt fm diuisionem
fillogisticā. fillis eni duplr pōt accipi. simplr z pñt. Si
sumat simplr sic determinat de eo in li 1o pñoz. si aut pñat
hoc erit duplr: qz uel pñet ex necessitate mae: z sic est
liber posterior. ul ex hitudie localit: hoc duplr. qz bñ
hitudo ul erit cōgrua ubi poterit saluari forma fillogi-
stica: z sic est liber topicor. ul erit incōgrua ubi forma
fillogistica saluari nō pōt: z sic est liber elenchor: quē
pñmanib hēmus: in quo determinat de fillo sophi-
stico qui uidet fillis: nō est tñ simplr: sed est fillis pñtus:
per indebitā additiōē. sicut eni mortuū respectu ho-
minis hēt rōnē indebite additiōis: ita qz homo mor-
tuus nō est homo: sic fillis peccans in forma nō est fillis
qz pñt per hitudinē locale incōpetentē in qua forma
fillogistica saluari nō pōt. utrū aut in hoc libro debeat
assignari s; fm ipse fillis sophisticus: uel ipa sophistica
hitudo localis. ul etiā ipse elenchus nō est pñtus specu-

Prologus

latentis: qz in psequendo patebit. sufficiat aut ad pns scire quod per ea que determinant in hoc libro: distinguat iste liber ab alijs. Causa aut efficiens huius libri fuit. **Agg.** formalis est duplex: forma agendi: qz est diuini diffinitiuus: et exemplor positiuus. et forma tractatus: ut ordinatio capitorum ad iunct. causa finalis est notitia eorum que tradunt in hoc libro: qua notitia habita possumus vitare sophisticas importunitates.

C. 4

Plato

ut recitat comen-
tor in 3° de aia. q. 6
mo in pncipijs dicitur e^o lógus: pp qd ut facili^o spe-
culari possim^o q^o sūt ppa fillo sophistico diffusi^o dispu-
tabim^o qdā coia tā circa logicā qz et circa filly sophisti-
cū. **C.** Ad intelligētiā q^o dictor dubitaret forte aliqz de
qb^o sit logica. utz eē hēat de actib^o rōnis: ut coiter pōt
sur. **C.** Ad qd dicit pōt qz si aliq^o mō de actibus rōnis
sit logica: pprie tñ nō est de actibus: s; est de itētiōib^o
et pceptib^o qui formant per h^o act^o: qd duplici via uer-
nari possum^o. nā cū logica pprie dicat scia rōnalis: ut
dictū est: ppe erit de his ad que cōparat rō in eo q^o rō.
rō aut ad duo cōparat. scilicet ad actū: et ad id qd per actū
pstituit: ut intellect^o cōparat ad actū intelligēdi: et ad illū
qd format per talē actū. Semp enī ut dictū est: rō nra
et intellect^o nī in intelligēdo aliqd format: qz in intelligen-
do simplicia format simplicē pceptū siue diffōnē. In i-
telligēdo cōposita format enūciationē. Ad hec āt duo
rō nra nō vniformiter cōparat: nā qz tendat in actū: s;
nō hēt ut rō est: nā et sensus tēdit in actū suū: sed qz ex
actu aliqd formet cōpetit intellectui et rōni magis p se.
sensus enī l; sentiat: tñ nō format sibi h^o pcept^o: sic in-
tellect^o pcept^o ergo et formata per intellectū magis per
se: se tenet ex pte rōnis quātū act^o. dialectica ergo que
ppe rōnalis est magis erit de h^o pceptibus qz de iphis
actib^o. **C.** Amplius discurrendo per libros logice vide-
mus oīno uerū eē qd diximus. liber enī pdicamētorū
est de pceptib^o: quos formamus in intelligēdo pcedica-
mēta: et nō de actu intelligēdi per quē talia intelligimus.
Cū enī dico suba: l; suba nō significat actū illū intelli-
gēdi per quē intelligo subam: sed significat pceptū quē-
dā et rōnē quādā quā formo in intelligēdo suba: iō dī
q^o me^o. q^o rō q^o sūt nomē est diffō. semp enī in intelli-
gēdo incōplexa formamus nobis quēdā cōceptū sim-
plicē: uel qñ simplicēz qui cōi noie pōt dici diffō. nā l;
ppe sola spēs diffinitat. cuiuslibet tñ noi incōplexo rñder
quidā pceptus in aia: qui cōi noie pōt dici diffō. et h^o
diffō est id qd sūt nomē. liber ergo pdicamētorū est de
incōplexis. nō qz sit de ipso actu intelligēdi quo intelli-
mus simplicia: qz de h^o actu in l^o de aia satis determi-
nat: sed est de iphis pceptib^o qui formant cū intelligim^o
simplicia. pdicamēta enī de qb^o est liber pdicamētorū
nō significāt ipm actū intelligēdi. sed significāt pcepti-
illos quos formamus cū intelligimus ea. erit ergo di-
ctus liber de h^o pceptib^o. sed qz etiā de talib^o pcepti-
bus pnt eē aliq^o mō scie reales. quō differēt fit de eis
logica: et realis scia patebit cum dubitabit quō logica
differt a metaphisica et ab alijs realib^o sciētijs. ad pns
tñ in tāru dictū sit qz differt actus rōnis a pceptu qui
format per talē actū: qd p. qz nomē nō sūt ipm actūz
sed pceptū formatū per actū. sba enī nō sūt ipm intel-
ligere sed pceptū illū quē formo in intelligēdo subam.
ergo liber pdicamētorū iō de pdicamentis dī: qz est de
cōceptib^o illis quos formamus in intelligēdo pdicamē-
ta: sed sicut in intelligēdo incōplexa aliqd formamus: ut
concept^o illos: sic in intelligēdo cōplexa: ut in cōponen-
do pdicatū cuz sbo aliqd formamus: qz enūciationez
ipsam: ppter qd sicut liber pdicamētorū nō est de actu
intelligēdi quo intelligimus simplicia: sed de pceptib^o
quos formamus. sic liber ptermentas non est de actu
intelligēdi quo intelligimus cōposita: sed est de ipa enū-

ciatione quā formamus per talē actū. **C.** Rursus. qz
sicut in intelligēdo pdicatū cū sbo formamus enūciati-
onē: sic in intelligēdo pnes in pncipijs formamus filly.
libri ergo artis noue nō erūt de actu intelligēdi quo in-
telligimus pnes in pncipijs: sed de fillo qui formatur
per talē actū. p. ergo de quo sit logica uli: qz est de h^o
cōceptib^o et itētiōib^o formatis per actū intelligēdi. par-
tiales ergo libri logice diuidunt^o fm qd: et in diuersis
libris determinat de diuersis pceptib^o et itētiōib^o. nāz
sicut corpus mobile cōi mō acceptū est sibi in tota nā
l; pbia: sicut tñ ad hoc ul ad illud est sibi in l; libro: ul
in illo: sic h^o itētiōnes uli logica cōprehēdit. determi-
nate vō ad illud ut ad fillm: uel ad enūciationē deter-
minat sibi diuersos libros logice: ut pōt patē per iā di-
cta. coiter ergo loquendo dialectica est de actib^o rōnis:
qz h^o pcept^o actus qdē rōnis dicit p. pp qd coia scri-
pta hec dicētia nō falsificamus. nā et nos in rhetorica
ubi supficiali^o de dialectica locuti sumus: nō curauim^o
distingue iter h^o pceptiones et actus rōnales: sed disti-
mus dialecticā et rhetoricā esse de actibus rōnis h^o.

Alterius

forte dubitaret aliqz. dato qz dialecti-
ca sit de talib^o cōceptib^o et itētiōib^o.
utz pprie loquēdo possit dici scia. Ad qd dicit pōt qz
fm p. 3. metaph. 2°. 15. dialectica debet dici modus
sciēdi. vñ sup illo vbo: qz malū est simul querē sciētiā et
modū sciēdi. vult cōmetator qz per h^o modū itelligat
dialecticā. rō aut: qz dialectica est magis modus sciēdi
qz scientia. ex hoc sumi pōt: qz scientia est in intellectu
et de illis pprie et pncipali^o est scia que pprie et pncipa-
liter pnt eē obm intellectu: et ide est: qz pprie pnci-
palia nō sunt pntū obm intellectu. bñ dictū est qd scri-
bit. 7. meta. cōmēto. 35. qz eo^o nō est scia neqz diffō.
Cū ergo intellect^o per se et pmo itelligat ipas res et alia
a se: et intelligendo ea itelligat seipm: ut pōt hēri ex 3°
de aia. cōmēto. 15. nihil qd est in intellectu fm qz bulus
poterit pncipale eē obm intellectu. Dialectica ergo que
est de pceptib^o et itētiōib^o: ut sunt qd rōnis pprie sci-
entia eē nō poterit: erit tñ modus sciēdi. nā l; intellect^o
nō ferat in pcept^o et itētiōnes que sunt in ipso pmo et
pncipali^o. tñ fm h^o pcept^o et itētiōes accipit modus
sciēdi et intelligēdi. nā l; pncipali^o sciam ipas res: scim^o
tñ eas fm modū quo sunt in nobis pcept^o et itētiōes
earū. modus ergo sciēdi ex talib^o itētiōib^o accipit p-
prie. ergo dialectica est magis modus sciēdi qz scia. cōi
tñ nomie scientia dici pōt: nō pprie: qz ut p. per iā di-
cta: scia est de reb^o: modus tamē sciēdi accipit fm in-
tentiones et conceptus.

Alterius

forte dubitaret aliqz. dato qz dialecti-
ca aliquo mō sit sciētia. utrum sit
cois uel spālīs. **C.** Rñdeo dicēdo: qz ut p. per iā dicta
dialectica per se est de pceptib^o et itētiōib^o que se te-
nēt ex pte rōnis. uerū qz h^o pcept^o et rōnes applicabi-
les sunt ad oia: dialectica quodā mō est de oibus reb^o.
et iō bñ dictū est qd scribit p^o topicor. c. p^o. qz dialecti-
ca ad oīnz methodorū fm^o viā hēt. oēs enī scie aliq^o mō
utunt fillo et alijs itētiōib^o: de qb^o est logica. **C.** Cū
ergo querit utrum dialectica sit cois scia uel spālīs: p. qz
per se et p^o est spālīs: qz nō est de oī ente: sed solū est de
pceptibus et itētiōib^o formatis per actū rōnis: ul cōi
noie: ut dictū est. et de iphis actib^o rōnis: tñ qz h^o act^o
ad oia entia applicari possunt: ex pnti dialectica est sci-
entia cois. Ex hoc forte ortū habuit illa distinctio: qz
dialectica pñderari pōt ut docens: et ut utens. ut docēs
aut est spālīs: qz nō est de oī ente: sed solū est de his que
se tenēt ex pte rōnis. ut utens vō est quodā mō cois: qz
rōnib^o illis uti possumus in oī mā et applicabiles sunt
ad oia entia. Ex h^o ēt patē pōt quō dialectica est de secū-
dis itētiōib^o adiunctis pntis. fillo enī enūciatio et talia
de qb^o per se est logica scdas intētiōnes noiant: tñ qz

qz finem
comparat.

2. qz

hec applicabilia sunt ad ea que sunt significatiua rerū
z ad ea que dicunt intētiōes pmas: idē dīalectica est de
scōis intētiōib⁹ ad iunctis pms: qz est de talib⁹ scōis
intētiōib⁹ applicabilib⁹ ad ea que sunt pme intētiō-
nis. quōd aut differunt pme intētiōes a scōis: z utrū
de oib⁹ scōis intētiōib⁹ sit dīalectica: z quōd est de eis
alibi forte declarabit. Ad p̄sens aut sufficiat scire qd
dīalectica magis est de scōis intētiōib⁹. Scie vō reales
magis sunt de intētiōib⁹ pms: z qz que tradunt in
logica pnt ad iungi z applicari ad ea que sunt aliarum
sciarū. idē dictū est dīalectica esse de scōis intētiōibus
adiunctis pms. i. applicabilib⁹ ad pmas.

Alterius queritur dato qd dīalecti-
ca nō sit scia nisi
large loquēdo: z qd pōt ēē cois z spālis: dubitaret for-
te aliq. utz magis deficiat a rōne scie: ut est cois qz ut
est spālis: ut econuerso. C. p. v. d. d. m. q. magis deficiat a
rōne scie: z magis est modus sciēdi: ut est cois: z ut ap-
plicat ad res: qz ut est spālis: qz ut est cois: z ut applica-
tur ad res nō est determinati gnis: nec est de aliquo obie-
cto pncipali: sed solū est qdā modus sciēdi quo utunt
alie scientie in determinādo de reb⁹. Sed ut est spālis:
z ut est docens hēt aliq. obm de quo p̄siderat pncipa-
liter: ut ea que se tenet ex p̄rōnīs: z de eis pbat que
p̄bare debet: ut pbat debitas passiones de fillo. uel ēē
pbat alia ut mā regit in multis: z imitat alias scias.
Deficit tñ aliquo mō a rōne scie: qz hīc accepta sit ali-
quo mō de aliq. obiecto pncipali: ut de his que se te-
nēt ex p̄rōnīs: tñ qz talia nō pnt ēē pncipale obm in
intellectus: dīalectica ēē sic accepta deficiat aliquo mō a rō-
ne scie: z dicit ēē modus sciēdi.

Alterius forte dubitaret aliquis. utz dīalectica
sit necia: z sit eēntialis pars phie. nā
quocūq. mō accipiat cū semp deficiat a rōne scie nō vi-
det qd sit necia. C. p. v. d. d. m. q. sicut res nālis duplī cō-
siderari pōt. s. quātū ad eēntiā suā z quātū ad modū
exndi: quē hēt. z aliqd non est de rōne rei p̄siderate sūm
eēntiā suā: qz tñ est de rōne eius qz tñ ad modū exndi:
ut p̄ditiones mae non sunt de rōne hoīs p̄siderati sūm
eēntiā suā. sunt tñ de rōne eius qz tñ ad modū exndi:
quē hēt. nā cū nō existat hō nisi in suis p̄ticularib⁹: cūz
de rōne rei p̄ticularis sit mā signata. De rōne hoīs qz tñ
ad modū exndi quē hēt sunt aliquo mō p̄ditiones mae:
sic phia duplī pōt p̄siderari: uel sūm se: uel sūm modū q
p̄ticipat a nobis sūm se accepta: cū scia sit p̄p̄e de reb⁹
p̄tes eēntiales phie accipiunt sūm diuisione: rerū: z qz
res triplī pnt accipi: uel ut sunt p̄iuncte motui z mae
sūm esse z diffōnē ut nālis. uel ut sunt p̄iuncte sūm esse: z
nō sūm diffōnē: ut mathe. uel ut nec sunt p̄iuncte sūm
diffōnē: nec sūm esse ut scia diuina. idē dī s. me. q. tres
sunt modī eēntiales phie: phisicus: mathe. z diuīn⁹
hāt in declaratiōib⁹ quas sup p. phisicoz edidimus
pleni tractauimus. igit sūm hūc modū dīalectica sic de-
ficit a rōne scie: sic deficiat qd nō est eēntialis pars phie.
S3 si p̄sideret phia nō sūm se: sed sūm modū q p̄ticipat a
nobis: qz nos itelligimus cū discursu: z itelligim⁹ cō-
ponēdo z diuidēdo: pp qd itelligēdo pōt accidē oblig-
tas z error: qz nō cōponimus nec lserimus ut debem⁹
idē dīalectica qdā mō eēntialit p̄tinet ad phiaz. put dī-
git intellectū nfm: ne in speculādo accidat sibi error.

Alterius forte dubitaret aliq. qz nō videt qd
totalogica sit necia. nā si logica est
quedā directio intellectus: z ad hoc luēta est ne intelle-
ctus accidat error: qz in cōponēdo z diuidēdo: z etiā
lserendo pōt error accidē. videt qd liber p̄rmenias: q
est de enūciatiōe: z libri artis noue qui sunt de fillo z
de illatiōe sunt aliquo mō necī. sed liber p̄dicamētoz
qui est de icōplexis: qz circa itelligētiā diuīnib⁹: si-
ue circa illud qd qd est nō p̄tigit error. idē talis liber vi-

det ēē supflū. Cū enī p̄p̄tū obm itelleci⁹ sit qd qd est
qz potētia nō errat circa p̄p̄tū obm. Circa icōplexa z
circa h. quidditates nō accidit error. C. p. v. d. d. m. q. l3
circa talia nō accidat error per se. tñ ut coiter pōit acci-
dit error p acciō: qd ut coiter dī duplī cōtigit. p. si at-
tribueremus acciō: uel si qd p̄cipimus de hoīs: crede-
remus qd cōpeteret leoni. 2. hoc p̄tingit: qz etiā in tali-
bus p̄ceptib⁹ qui sunt de incōplexis est aliq. mō cōpō:
ut p̄cept⁹ sp̄l p̄surgit ex cōpōne p̄p̄e dīe cūz gnis: z in
p̄ceptu gnis p̄surgit aliq. cōpō ex potētia z actu. genus
enī sūm cōmētatorē 2. meta. nō est idē qd mā: qz non
dicit potētiā purā: sed dicit formā mediā inter potē-
tiam z actum. pōt ergo in talibus esse error: uel qz nō
cōiungimus debitā dīam debito generi: uel qz nō cō-
iungimus debitū actū debite potētie.

Aliso quomodo dīalectica est sciētia: z
quōd est eēntialis pars
phie. restat videre de dīa eius ad alias scias: sed qz suf-
ficienter dictū est quōd differat a grāmatica. restat vide-
re de dīa eius ad alias scias. C. p. v. d. d. m. q. forte dubitaret
aliq. utrū dīalectica differat a metaphisica: z videt qd
nō: qz scie distinguunt per obiecta: z per ea de qbus p̄-
derat. sed s3 p̄m 4. meta. logicus laborat in eo qd
phis debet laborare. vult enī qd de eodē p̄sideret meta-
phisicus z logicus. C. p. 2. ibidē vult qd cōe est me-
taphisico z dīalectico loq. de ente z alit: qz p̄uentū i sbo
ergo sunt vna scia: qz dīa sciarū accipiēda est ex dīa
suboz. C. p. v. d. d. m. q. scia nra causat ex reb⁹: ut dicit
cōmētator 12. me. 2. Et scire est per cām: ut pōt
hēri ex p. posterior. z p. phisicoz. cōmētō p. sicut g
videmus in ip̄is reb⁹: z in ip̄is causis rerū. sic z i sciē-
tijs arbitrari possumus. sic enīz oīa entia reducunt in
vnu ens: ut in ens p̄mū. z sic cāe sunt ordinate ad inui-
cē: z oīs reducunt in cām p̄mā. alit enī ēē p̄fusio vni-
uersi: sic scie sunt ordiate ad inuicē: z oīs reducunt in
sciam cōem: ut in metaphisica. alit enī ēē p̄fusio sciarū:
idē simplr z absolute loquēdo nō est pōt ēē duas scias
cōes. metaphisica g que est cois: z est de ente i eo qd ens
nō differt ab oib⁹ illis sciētijs. est ergo vna dīa inter
metaphisica z dīalectica: qz metaphisica p̄p̄e est scia
cois: nō aut dīalectica. alia aut dīa ēē pōt: qz meta. est
sciētia: sed logica: ut patuit. magis est modus sciēdi.
C. p. v. d. d. m. q. hīs nō est difficile soluere. nā dīalecti-
ca per se z p̄mo laborat circa ea que sunt rōnis. ex p̄nti
aut ut supra dicebat circa totū ens. Cū g dicit qd circa
idē laborat logicus z phis: qz circa ens p̄s hoc nō ēē eo-
dē mō: idē phia z logica nō sunt vna scia. idē vō scōo
addebat qd sunt de eodē sbo. dicendūz: qd sūm dicit pōt
oē qd p̄sideratiōi subicit. ens enī subicit cōsideratiōi
nī logici: hoc est ex p̄sequēti. p̄sideratiōi vō metaphi-
sici ut dictū est subicit per se z sūm qd h.

Alterius forte dubitaret aliq. utz dīalectica
differat ab alijs sciētijs realib⁹. vi-
det qd nō: qz de h. p̄ceptibus de qbus est logica viden-
tur ēē z alie scie: ut p3: qz in 3. de aia determinat de cō-
ceptu indiuisibiliū: z ēē de p̄ceptu cōposito: qd nō ēē
nisi de talib⁹ scie reales p̄siderare possent. C. p. v. d. d. m. q. Amplius
dīalectica uel est de actibus rōnis: uel de p̄ceptibus for-
maris per tales act⁹: ut sit de diffinitioe que format
ex intellectu simplici: ut de enūciatiōe que format per
intellectū cōpositū. p̄stat aut qd de talib⁹ aliquo modo
considerat scientia realis. nam de diffinitioe consi-
derat metaphisicus: z quā ratione diffinitio est de con-
sideratiōe scientie realijs. alij etiam conceptus de cō-
sideratiōe talium actū esse poterunt. C. p. v. d. d. m. q. h
p̄cept⁹ pōt dari duplex diffinitio. p̄mo enī pnt p̄-
derari sūm se: z ut sunt nota scōe intētiōis. 2. pnt acci-
pi qz tñ ad id qd subicit talib⁹ itētiōib⁹. nā sicut ge-
Egl. 17. tū

C5.
42.

nus notat itētionē scđazāial tñ qđ stat sub tali itētio-
ne notat itētionē pñā: sic diffinitio z enūciatio nomi-
nant scđas itētionē: ea tñ que stant sub istis pñt no-
minare itētionē pñas. differt ergo dialētica ab alijs
scđtjs realib⁹: qđ dialētica magis est de istis ut nomi-
nant itētionē scđas. alie vō magis sunt de his qđrum
ad ea que talib⁹ itētib⁹ sūt subiecta. Scđo pōt ēē di-
finitio talij pceptū: qđ diffinitio z oīs h⁹ pcept⁹ du-
pliciter pñt pñderari. ut ut sunt significatiua rerū: uel
sunt infra intellect⁹ ad itelligendū. Dialētica g̃ qđ est
scia directiua rōnis pñderat de h⁹ pceptib⁹: ut sunt in-
fra quedā iuuantia itellctū ad itelligendū. Scie vō
reales si pñderant de talib⁹ hoc est in quātū sunt signi-
ficatiua rerū. z hoc est quod cōmētator ait. 7. meta^{te}.
qđ logicus pñderat de diffinitioe fm qđ est infim qđ in-
ducit intellectū ad itelligere qđitates rerū. pñs vō
fm qđ significat naturas rerū.

Alterus forte dubitaret alijs. utrū dialētica
differat a rhetorica. z videt qđ nō.
rhetorica enī nō est realis nec est pñe fmocinalis: sed
est magis rōnalis. Mā entimemata z rōnes z pñasio
vident ēē totū corp⁹ rhetorice: z id circa qđ pñcipalr
uersat rhetorica: ut videt uelle pñs pñmo rhetoricoz: z
qđ hoc videt ēē pñpuz dialēticę qđ nō sit realis nec pñe
fmocinalis: sed rōnalis. videt qđ hoc nō differat ab il-
la. Cte. vdo: qđ de hoc in rhetorica sufficienti⁹ dixi-
mus: sed ut ad pñens spectat: dscere possumus qđ inter
ea que ex pñe rōnis se tenēt: quedā sunt violentiora z
magis efficaciora: qđā vō sūt infirmiora z magis debilia
ut filis est efficacior qđ entimema: z iductio qđ exēplū
est ergo rōnalis dialētica z rhetorica. alr tamen z alr:
qđ dialētica pñcipalr pñderat que sunt efficaciora ad
pcludendū: ut sunt filis z iductio. rhetorica vō pñde-
rat debiliora: ut entimema z exēplū. est enī iductio effi-
caciōz exēplo: sicut filis efficacior entimemate. rheto-
rica ergo nō est dialētica est tñ aliqđ mō executiua dia-
lēticę: qđ ea de qđ pñderat rhetorica reducunt z ordi-
nant ad ea qđ pñderant in logica: sic infirma ad fortiora.

Incipit liber pñmus Elenchoz Aristotelis. Cap. I.
E sophistici aut elenchis: z de
his qui vident qđez elenchi: s̃
non sunt: sunt autem paralō-
gismi: dicemus.

Liber iste qui dicit elenchoruz sicut alij libri pñi. pōt
diuidi in pñes duas. In pñemū z tractatū. ps executi-
ua incipit tñbil. Qñ ergo alij qđē. s̃ qđ quosdā aut alibi
incipit ps executiua. sed de hoc nō est magna vis cōsti-
tūda. Circa pñm vno facit. qđ pñ dicit de qđ est deter-
minādū in bñ. 2. vō dat modū pcedēdi circa ea que est
determinaturus tñbil. Incipientes a pñis. Incipit
dētiā aut pñe ptis notādū qđ filis sophisticus de quo
hic determinat appet z nō existit. est ergo tñ qđ trā pñ-
derare. s̃ filis ipm sophisticū. apparētiā z nō existētiā
hic aut trā tangit in pñ. id ait: nos aut dicemus de
sophisticis elenchis qđrum ad ipm filis sophisticum:
z dicemus de his. t. de talib⁹ filis sophisticis qui vidē-
tur qđ elenchi qđrum ad apparētiā. sunt aut palogismi: s̃
nō elenchi qđrum ad nō existētiā. Exponit aut dicit⁹ text⁹
aliter ut per ea que dicta sunt nō tangant pñdicta trā.
vz filis ipse sophisticus: z apparētiā z nō existētiā: sed re-
ferē dicta lra ad diuersa gñia filloz sophisticoz: ut sit
sensus: nos dicemus de sophisticis elenchis qđrum ad
peccātes in mā qui s̃ sunt sophistici: sunt tñ elenchi z
filis: qđ fm pñm pñ topicoz. filis litigiosus peccās in
mā filis est z filis dicit addit qđ vult dicere de his qui
vident elenchi qđrum ad peccātes in forma: id subdit qđ
palogismi sunt nō elenchi. Mā peccātes in forma sunt

palogismi. s̃ iuxta fillos. vident enī filis sed nō sunt. ut
ait. nos dicemus de sophisticis elenchis. i. de fallacijs
in dictione. z de his qui vident elenchis. i. de fallacijs ēē
dictionē. Vicunt aut h⁹ fallacie: qđ vident elenchis. qđ
plus hñt de apparētiā: z plus vident decipe fallacie ēē
dictionē qđrum in dictione. z s̃ h⁹ fallacie tantā hñant
apparētiā: nō tñ pp hoc sunt ueri filis uel ueri elenchis:
sed sunt palogismi: uel paralenchis. Alio mō pōt expo-
nēt li. z legat expositiue: z sic sensus. nos dicemus
de sophisticis elenchis. z pro. i. de his qui vident elen-
chi. Cte Notādū: qđ dicit de sophisticis elenchis: z poti-
us qđ de sophisticis filis. Elenchus enim est filis pñ-
dictionis: qui maxie videt pñtinere ad dialēticū: z qđ fal-
lacie de qđ pñc determinat maxime peccāt: ut patebit
pñra filis dialēticū siue s̃ elenchū. id h⁹ fallacie magis
merent dici elenchis sophisticis qđ fillogismi sophisticis.
Cte Notādū etiā: qđ elenchū ēē filis pñdictionis pōt
itelligi quadrupl. pñio ut dicit filis pñdictionis: quia
pcludit aliqūā pñonē que pōt ēē pars pñdictionis:
z sic nō accipit elenchus hic: qđ hoc mō oīs filis ēē elen-
chus: cū oīs pñō tā affirmatiua qđ negatiua possit ēē
pars pñdictionis. scđo pōt dici elenchus filis pcludē
pñonē aliqūā: cū ab aduersario sit pñdictionis: z sic p-
pñe accipit elenchus ut est filis dialētic⁹: ut videt Ale-
xander inuere in 2. sup hoc libro. dialēticus enī iter-
rogat pñones quas accipit ab aduersario. Et sic cū ex-
dat ab aduersario possit pcludere pñonē aliqūā: cū
aduersari⁹ dixit pñra. dicit ei facere elenchū. 3. mō pōt
accipit elenchus filis pcludens utrāqđ pñē pñdictionis:
z sic duo filis sunt vnus elenchus. nō est enī icōueniēs
utrāqđ pñē pñdictionis ēē pbabilem. alr tñ z aliter acce-
ptā. pbabile enī est medea dilexisse eo qđ mater z nō
dilexisse in eo qđ interficēs. qñs aut pbabilitas resuari
pōt in utrāqđ pñē pñdictionis: z qñter filis pcludēs utrā
qđ parte pñdictionis sit dialēticus infra dicit. nā in fal-
lacia de petitione pñcipij dicitur quō dialētica est ob-
usatiua: z quō nō. z quō arguit ex pbabilibus: z quō
nō. 4. dicit elenchus oīs filis pcludens pñonem nega-
tiua: qđ rō pñdictionis videt magis resuari in negatio-
ne qđ in affirmatione. istoz aut quatuor modoz acci-
piendū elenchū. pñmus z quartus nō sunt ita ad pñosi-
tum sicut scđs z tertius. Cte Notādū etiā qđ dicit de
sophisticis elenchis in plurali z nō in singulari: qđ est
elenchus filis est vnus: tñ pñra vnū elenchū pōt diuer-
simode errari: sicut ab vno z eodez signo diuersimode
deriuat. imo qđ in diffinitione elenchis ponunt diuerse
pticule pñra quas peccāt diuerse fallacie: id pp diuer-
tatē rerū istarū obliquitatū magis dixit de sophisticis
elenchis in plurali qđ in singulari. Deinde cum dicit.

Incipientes fm naturā a pñmis.

Dat modū pcedendū in hoc libro. d. qđ vult pcedere a
pñis fm nāz. hoc multipl. exponit. pñmo sic qđ nāliter
qđ an est pcedit qđē qđ est: uel pñter qđ est. vult ergo
pñs incipere a pñis fm nām: qđ pñs vult determinare
de fillo sophistico: an sit: qđ qđ sit. Alio mō exponit sic:
qđ mete pñmo cadunt in cōsideratione sophiste. z qđ pñ
docet quoz sunt mete: qđ quoz sunt modi arguēdi. ideo
incipiet a pñis fm nām: qđ incipiet a metis quas nāli-
ter sophiste pñ appetunt. Dant etiā alij modi expōntis
qui oēs calumnias hñt. pp qđ possum⁹ aliter dīcē qđ s̃
nālem itelligētiā coia pcedunt pñra. Amplius nāli-
ter elemēta pcedunt elementata: ut loci sophisticis qui
sunt elemēta filloz sophisticoz nāliter pcedunt iplos
fillos sophisticos. Cte Rursus. meta redargutiōis que
est apparentior z manifestior pcedit metas alias. vult
ergo pñs dicere qđ incipiet a pñis fm nām: qđ pñs de-
terminabit quedā coia circa filis sophisticū qđ deter-
minet pñre circa ipm. Rursus. pñs determinabit de

locis sophistici q̄ de filiis sophistici. Amplius. p̄s determinabit de meta redargutionis: q̄ de alijs metis. Imo si sic uellemus incedere totum ordinem libri possemus describere ostendendo q̄ semp a p̄mis fm nām incipit. i. a p̄ncipio ut natura rei postulat.

Postquam disputauimus quedāz cōmunsa circa dialecticaz. restat disputare quedāz cosa circa fillm̄ sophistici. C̄ Dubitat ergo p̄mo. utp̄ de fillo sophistico possit eē scia. videt q̄ nō: qz p̄p̄m. 6. meta^{cc}. nō male fecit Plato qui collocauit sermonē sophistici sub nō ente. si ergo de eo erit scientia op̄s ut sit ens: qz non entis non sunt spēs neqz differentie: et per cōsequens non entis nō pōt esse scientia. Amplius et sophistica et obliquitates et priuationes: et talia vident esse quedā per accidens: sed eius qd est per accidens nō est cure arti: ut dicit 5° ethicor. ergo de talibus nō erit sciētia. C̄ 2° dicēdo: q̄ fm quodā de fillogismo sophistico est sciētia: qz h̄^o fillogismus nō dicit priuationē solum: sed supra priuationē addit aliquas causas: rōne quarū de eo pōt esse sciētia. sed h̄ non pōt stare: qz si filla sophisticus fm q̄ h̄^o habet eas ille cause erunt uel apparētie uel nō existētie. si ergo tales cause faciunt sciam nō faciunt sciam nisi existimātam. ideo dicit cōmētator 4° meta^{cc}. q̄ sophista nullā habet sciam: sed tñ facit estimari se esse scientem: cum tñ nō sit. ideo possumus dicere q̄ sciētia nō solum p̄siderat recta: sed et obliquitates rectoruz: ut grāmatica nō solum cōsiderat cōgrua: sed et incōgrua. et nālis nō solum cōsiderat forma: sed etiā priuationē. est ergo de fillogismo sophistico sciētia etiā ut est obliquitas quedam. sed quō hoc fit per sequentes qōnes manifestius apparebit. ostendit enim infra q̄ subiectū huius libri est elenchus: et hec sciētia p̄p̄e cōsiderat de elenchō. de fallacijs aut nō cōsiderat: nisi in quātū sunt obliquitates elenchī: p̄pter qd de eis nō est sciētia per se: sed quasi per accidens. C̄ Opposita aut h̄s nō est difficilē soluere. nam cum dicit q̄ de nō ente nō est scientia. uerum est scientia per se et distincta et ut apparebit nulla scientia est per se et distincta que considerat per se de fillogismo sophistico. Ad vō addebat q̄ de eo qd est per accidens nō est sciētia. dicit pōt q̄ de eo qd est per accidens nō est scia: p̄p̄ q̄ h̄^o nō est scia per se. de fillo aut sophistico: ut infra patebit nō cōsiderat hec ars per se: sed cōsiderat de eo ut est obliquitas elenchī. uel possumus dicere q̄ ut satis pōt haberi a cōmēnatore sup̄ primo phisicor. per accidens vno modo idem est qd indeterminatū: et sic de eo qd est per accidens non est scientia: qz qd est tale fm q̄ h̄^o quodāmodo est infinitum. De infinito autē fm q̄ h̄^o non est scientia. Alio modo pōt dici per accidens omne qd nō est per se et p̄mo: et sic qd est secundario: et ex p̄sequēt est per accidens. et tale per accidens nihil p̄hibet esse quid determinatum. aliter enim fit album ex dulci et ex nigro. Itaqz h̄ utruqz sit per accidens tñ ut sit ex dulci est oīno indeterminatū et per accidens. ideo talis factio non determinat in sciētia: sed ut sit ex nigro dicit quid determinatum. Album enim fit ex nō albo: et non ex quolibet nō albo: sed determinate fit ex nigro: uel ex alio medio colore. talis ergo factio h̄ sit per accidens: qz album per se nō sit ex nigro: sed ex albo in potentia: nihilominus tñ qz tale per accidens quid determinatū nominat nō subterfugit cōsiderationē artis: sic h̄ de fillogismo sophistico nō possit esse scientia per se et p̄mo. tñ quia fillogismus sophisticus habet determinatos modos apparētie: qz determinate sunt fallacie in dictione uel extra dictionem: cōsideratio etus nō subterfugit cōsiderationem artis. Uel possumus dicere q̄ de h̄s que sunt per accidens nō est scientia quātum ad res subiectas ei: qd est per accidens. pōt tñ esse sciētia de eo qd

est per accidens: fm q̄ dicit determinatā cōsiderationem. et quantum ad id qd importat nomine eius. pōt enim esse sciētia de casu et fortuna. possumus enim scire quid importet nomine casus: et quid noie fortune. et cuiusmodi cause sunt casus et fortuna: qz sunt per accidens: tñ de rebus subiectis casui et fortune nullus artifex tradit scientiā: sic de fillogismo sophistico pōt esse scientia: qz possumus determinate scire quot sunt modi fillogismoz sophisticoruz. scire tamen determinate per vnam aliquam scientiam res ad quas pōt applicari sophisticatio est impossibile: qz talia sunt quodāmodo indeterminata: et ista est sententia philosophi in p̄mo huius. in illo caplo. Scdm̄ autē que arguunt quif elenchis utuntur: non oportet tentare.

Alterius forte dubitaret aliqs. dato q̄ de fillogismo sophistico possit eē scientia utruū dialectica sit illa scientia que est de tali fillo. et videtur q̄ non: qz sophista differt a dialectico. si ergo p̄tinet ad sophistā p̄siderare de tali fillo: ut patebit: nō videt q̄ hoc p̄tineat ad dialecticū. C̄ 2° dicēdo: q̄ ut dicebat de fillo sophistico nō pōt eē scia per se et distincta et separata cū talis filla eēntialit sit obligatas quedā. illa ergo eadē scia que p̄siderat de recto cui opponit hec obliquitas: p̄siderabit de ista obliquitate. semp enī eadē est scientia oppositorū: et rectū est iudex sui et obliquū: ut dicitur in p̄mo de anima. quecūqz ergo scia que p̄siderat de recto poterit cōsiderare de obliquo: quod opponit illi recto: et qz filla sophisticus est obliquitas opposita fillo dialectico: ut infra p̄bat: dialectica que p̄siderat de fillo dialectico p̄siderare poterit de sophistico ei opposito. Quod vō dicebat q̄ sophista p̄siderat de tali fillo. ergo dialecticus nō p̄siderat de eo: ut patebit nō eodem modo p̄siderat sophista et dialecticus de fillo sophistico diuersas aut artes cōsiderare de eodem. sed nō eodem modo non est incōueniens.

Alterius forte dubitaret aliqs sophista. utruū cōsiderare possit de fillogismo sophistico. et videtur q̄ non: quia ut patet per habita cōsideratio fillogismi sophistici p̄tinet ad scientiā. ars autē sophistica nō est scientia nec modus sciēdi. Sed solum est modus apparenti: ut satis innuit cōmēnatōr 4° meta^{cc}. ergo et c̄. C̄ 2° dicēdo: q̄ non est inueniens aliquāz artem cōsiderare: et intēdere aliquid tanqz finem: et tñ nihil cōsiderare de eo per qd pōt cōsequi finem illuz. Cum igitur finis sophiste sit apparere et magis ei sit opeprecium videri et non facere: qz facere et non videri: quia hunc finem maxime pōt consequi per fillogismum sophisticum: non obstat q̄ dialecticus cōsiderat de fillogismo sophistico. nihilominus etiā et sophista cōsiderabit de fillogismo sophistico. quōmodo aut differenter uterqz artifex considerat de eo in sequētibus apparebit. Ad vō obijciatur q̄ cōsiderare de fillogismo sophistico p̄tinet ad sciam. ergo non p̄tinet ad sophisticum: qz nō est sciens. dicēduz q̄ cōsiderare de tali fillo: nō solum p̄tinet ad dialecticā que est aliquo mō scia. sed etiā p̄tinet ad sophistā: sed quō differenter satis dicit.

Alterius forte dubitaret aliquis cuz sophista consideret de fillogismo sophistico. utrum possit tradere artem de ipso. et videt q̄ sic. qz si cū se habet fillogismus dialecticus ad dialecticū: sic se habet sophisticus ad sophistam: sed dialecticus ita cōsiderat de fillogismo dialectico q̄ tradit artem de ipso. ergo et sophista si cōsiderabit de sophistico: ita considerabit q̄ tradet artem de eo. C̄ 2° dicēdo q̄ tradere artem de aliquo fm q̄ h̄^o nō est nisi etus qui aliquo modo habet rationem scientie. sophista autem nullo modo fm ueritatem est sciens: ideo de nullo poterit tradere scientiā et artem. poterit ergo sophista uti fillogis-

Ter.
2° 5°.

co. 5.

Elenchorum

mo sophi^{co}. sed nullo mō tradit artē de ipso. Et ut melius appareat veritas q̄riti. sciēdū q̄ tā entimema q̄ sillogisticus sunt q̄dez silli defectuosi. alr tñ z alr. entimema enī sic est defectiuus sillogis q̄ nō est defectiu⁹ tm: imo fm q̄ h⁹ ostēdit aliqd positue: z aggenerat aliqd in aio auditoris: ut fidē z psuasionē. Nā sicut est pprūm silli dialectici facere opinari: sic pprū est entimematis facere psuadere. ideo pter dialecticā que p̄siderat de entimemate: nō pmo z per se: sed ex p̄nti. in quāuz de defectiuus sillogis est dare quādā altā scia: ut rhetoricā que p̄ncipalr z per se p̄siderat de entimemate. sillogis tñ sophisticus lz forte fm apparentiā dicat aliqd positue. fm vtrātē tñ nō est ibi nisi obligtas quedā: iō sz q̄ h⁹ nihil causat in aio auditoris nisi deceptionē solū. ideo de tali sillogismo non potest esse aliqua scientia per se distincta z separata a dialectica: sed sola dialectica: que tradit artem de sillogismo dialectico: poterit z tradere artem de sillogismo sophistico tanq̄ de opposito ei⁹. sophista ergo lz possit uti eo: non tñ tradit artem de ipso. qd vō dicebat de sillogismo dialectico pz q̄ nō est simile: qz sillogismus dialecticus dicit aliqd positue: z nō causat solum deceptionē in animo auditoris: imo causat opinionem: qd nō cōtingit de sillogismo sophistico: cuz fm q̄ h⁹ sit solum obliqtas. Si ergo sophista posset tradere artem de sillogismo sophistico oportet q̄ consideraret de aliquo sillogismo per se: cuius esset obliqtas sillogismus sophisticus. rōne cui⁹ de tali sillogismo posset tradere sciam: z tunc sophista nō esset solum apparens sapiētia: z ulterius pertineret ad sophistam considerare de sillogismo dialectico. cum sillogismus sophisticus p̄prie sit obliqtas silli dialectici que oīa sunt incōueniētia dicere.

Alterius forte dubitaret aliq̄s. utruz p̄tineat ad dialecticā uti sillogismo sophistico. z videtur q̄ sic: qz scientia que tradit artem de aliquo pōt uti eo de quo artem tradit: ut dialectica que tradit artem de sillogismo dialectico utitur h⁹ sillogismo. ergo si tradit artem de sillogismo sophistico utitur eo. Cū ideo dīcēdo: q̄ ars aliquorū tradit notitiā quibus pōt uti: cuiusmodi sunt que per se sunt de consideratione artis: ut grāmatica utit congruo: cuius notitiā tradit: aliquorū vō ars tradit notitiā quib⁹ nō debet uti: z huiusmodi sunt que quasi per accidēs cōparant ad artem z sunt quasi obliquitates eius. videmus enī eandem grāmaticā docere cognoscere congruum z incōgruum. ipsa tñ utitur cōgruo z nō incōgruo. dialecticus ergo qui tradit artē de sillogismo dialectico poterit tradere artem de sophistico: qui est eius obliqtas. utitur tamē sillogismo dialectico z non sophistico. z si forte utitur est ualde per accidens: ut cōtra litigiosos z disculos. nō enī oportet qui dat artem sophistīcā: ut sophistīcet sicut dialecticus qui dat artem demonstrandī: non tamē ppter hoc demonstrat. Ita cum docet cognoscere sillogismū sophisticum: nō tamen ppter hoc sophistīcat: imo quia tradere artem z docere est aliquo modo demonstrare: nullo tamen modo docere est sophistīcare: imo sophistīcatio z doctrina videntur penitus opposita: inde est q̄ si aliquo modo possumus concedere q̄ qui tradit artem demonstrandī q̄ demonstrat: nullatenus tamē cōcedendum est: q̄ qui docet cognoscere sophistīcam q̄ fm q̄ h⁹ sophistīcet. Qd vō obijciatur de sillogismo dialectico nō est simile: qz h⁹ sillogismus nō est obliqtas artis sicut est sillogismus sophisticus.

Quā ergo alij quidem sunt silli: alij autē cū non sint videntur: manifestum est.

Ut dicebat coia nāli intelligentia p̄cedunt p̄prie. z qz in hoc libro vult p̄s incipere a p̄mis fm nām. iō expedi

to p̄hemio pars ista executina dīstīdī in duas ptes: qz p̄s pmo determinat quedā coia circa disputatōnē sophistīcā: siue circa sillogismū sophistīcū. 2° spālīter incipit exequi de his que p̄tinet ad h⁹ sillogismū. 1° p̄mū ergo sumēdū est. Circa p̄mū duo facit: qz pmo dat necessitatem hui⁹ artis. 2° separat disputatōnē sophistīcā: de qua hic itēdit ab alijs disputatōnib⁹ ibi. Quorū sunt species sophistīcarū. Sciendū autē q̄ hec duo: videlicet necessitas hui⁹ doctrine: z dīstīctio ei⁹ ab alijs dīcunt quedā coia: qz hoc est cōmune cuilibet doctrine: q̄ debet eē digna uel necessaria. z q̄ dē eē distincta ab alijs. Sciendūz etiā q̄ cognoscere obliqtates p̄ tanto est expediens z necessarium ut possumus cauere nobis ab illis. per se enī loquēdo de obliqtatib⁹ nō determinat ars ut utamur eis: sed ut vitemus illas. si ergo esset aliqua obliqtas circa quāz non possemus decipi: quasi supuacū videretur tradere notitiā illius obliqtatis. quanto ergo aliqua obliqtas magis est possibilis: z pluribus modis possumus decipi circa illam. tanto expedientius est habere notitiā illius. ostendere ergo sophistīcatōnē esse possibilem: z q̄ multis modis possumus per sophistīcatōnem decipi. est ostendere hanc doctrinam esse expedientē z necessariā que docet sophistīcatōnem cognoscere. In determinando ergo de huiusmodi necessitate duo facit: quia p̄mo p̄ponit q̄ sunt aliqui sillogismi sophistīci. scdō ostendit q̄ per talem sophistīcatōnem contingit nos multipliciter decipi ibi. Nāz quēadmodū in alijs. Dicit ergo. quoniam ergo alij sunt quidem sillogismi fm rei veritatem. alij autēz videntur esse sillogismi: cum tamē non sint: q̄ autē sic sit manifestum est sup. ex dicēdis. Morandum ergo: q̄ ly ergo sequitur ex his que dicta sunt. vnde si sophistīci elenchi videntur sillogismi: non tamen sunt sillogismi: sed paradoxici oportet q̄ alij sint sillogismi ut sillogismi veri. alij vō non sint sillogismi: sed videantur: ut paradoxici. uel possumus dicere q̄ ly ergo nō tenet illatue sed inceptue. Deinde cum dicit.

Nam quemadmodūz z in alijs hoc fit: nel ppter quandāz similitudinē: sic z in orationibus se habet.

Ostēdit q̄ huiusmodi sophistīcatio multipliciter est possibilis: z multipliciter contingit nos per sophistīcatōnem decipi. Ad cuius euidētiā notandum: q̄ in omni sophistīcatōne quatuor est considerare. videlicet illum qui loquitur: rem de qua loquitur: sūmōnem quem loquitur: z eum ad quem loquitur. illa ergo sophistīcatio tunc per omnem modūz decipit quādo est apta nata decipere ex parte dicentis: auditoris: sermonis: z rei. illius ergo cognitio est necessaria z utilis. philosophus igit in tota ista parte ubi itēdit p̄bare necessitatem z utilitatem huius doctrine vnam totam rationem intendit: que talis est. quāto obliqtas aliqua pluribus modis decipit: tanto cognitio illius est magis necessaria: z magis utilis. sed obliqtas sophistīca per omnem modum est apta nata decipere. ergo eius cognitio per omnem modum est necessaria z utilis. In hac autem ratione sic procedit. quia solus probat hanc partem ubi stat tota virtus rationis. videlicet q̄ obliqtas sophistīca per omnem modūz est apta nata decipere. ideo quatuor facit: quia p̄mo ostendit possibilitatem istius deceptionis ex pte rei de qua quis loquitur. secundo ex parte auditoris ad quem loquitur. tertio ex parte sermonis quem loquitur. z quarto ex parte dicentis qui loquitur. secunda ibi. Videtur autē ppter impertitiā. 3^a ibi. Videtur autē h p̄o ppter multas causas. 4^a ibi. Quoniam quibusdam. In p̄p̄te itēdit talē rōnē. sic se hēt in orōnib⁹ z in sillogis

quæadmodū ptingit in alijs. i. in reb⁹: sed res quedam sūt: qdā apparēt esse z nō sunt. q̄ z filli q̄ sūt de iphs rebus qdā erūt filli qdā apparebūt: sed nō erūt. In hac autē rōne sic pcedit: qz pōnit maiorez. 2° minorez. 3° pnt. 2ª ibi. Et eni ppriū. 3ª ibi. Eodē mō fillus. J pōnit q̄ pō maiorē p̄dicterōntis dicēs: qz quæadmodū hoc fit in alijs. i. in reb⁹. sic per quādā similitudinez se habet: z in orationibus. i. in fillis. Deinde cū dicit.

Eteni ppriū bitū aliū qdē hnt bñ: aliū autē vident tribualiter iflātes se z fingētes se.

Cōstitit maiori q̄ sicut est in reb⁹ sic est in fillis. pōnit minore q̄ in reb⁹ pōt eē deceptio. ex qbus sequit^r q̄: qz etiā in fillis qui sunt de reb⁹ accidit eē deceptio. In ponēdo autē minore tria facit fm q̄ trīp̄r pbat: qz circares pōt eē deceptio. pōeni pbat b̄ ex pte aie. 2° ex pte corpis. 3° ex pte inaiatoz. 2^a ibi. Et pulchri aliū qdē. J 3^a ibi. Et in inaiatis qdē. J dī q̄ accidit deceptio in iphs reb⁹: qd p̄z ex pte aie. Nā aliū hnt habitū ppriū. i. hnt ppriā sciaz z bonū hitū scie: aliū qdē tribualr. i. magnifice iflātes z fingētes se vident b̄z habitū scie. cū tū nō habeāt. sunt enī aliq̄ qui accipiētes ppōnes z dīcta alioz tribuūt eas sibi z fingētes se log ex pprijs: vident esse sciētes cū tū nō sint. Deinde cum dicit.

Et pulchri aliū qdē ppter decorē: aliū autem videntur componentes se.

Cōstitit b̄ idē ex pte corpis. nā sicut qdā vident habere sciaz que est pulchritudo aie: cū tū nō habeāt: sic aliū sunt pulchri corporaliter pp decorē. i. pp pulchritudinez que ueraciter est in alijs. Aliū qdē cōponētes. i. ornantes se vident eē pulchri: cū nō sint. Nā sicut aliq̄ ornāt se dictis alioz ut videant sciētes z pulchri fm aiaz: sic aliq̄ ornant se colore alieno apponēdo faciei sue aliquem colorem appositum ut videātur pulchri fm corpus. Deinde cum dicit.

Et in inaiatis qdē filr. nā z boyz bec qdē argentū: illa xō aurū sunt uere: alia autē nō sunt quidē. vident autē fm sensum: ut li targiria quidem z stannea: argentea: aure calcea felle xō tincta aurea.

Probat b̄ idē per res inaiatas dicēs: qz in inaiatis filr se bz qd ptingit ibi deceptio. nā inaiatoz b̄ qdē uere est argētū: aliud v̄e est aurū: alia qdē nō sūt talia: s̄z vidētur. i. apparēt q̄tū ad sensum: ut litargiria. i. spuma argenti: z stanēa qdē argentea supple vident: qz coicant in colore euz eo. sic z auricalcea felle taurino tincta vident esse aurea: s̄z nō sunt. **C**ōstatū autē per oīa hoc p̄m uelle qz accidit deceptio in iphs rebus. Exponit tū a qbusdā textus habit^r aliter q̄ diximus. nā fm qz dictū est tribualr iflātes z fingētes se exponūt aliq̄: nō de scia sed de sacrificio. Quia ut cōmētatoz videt dice re antiquus qdā offerebāt uerū sacrificiū: qdā autēz fitū. nā aliq̄ cū uēto inflabāt cortū uacce: z tribualiter. i. ad modū tribunaliū z magnificoz fingeāt se offerre sacrificiū pingue cū offerret macilētuz. **R**ursus. qd dictū est de litargiria qdā exponūt: nō de spuma argētū sed de quodā lapide qui iuenit in litore maris. Vident enī qz lapis ille videt argētū: cū nō sit: sed siue sic siue nō nihil ad propositum. Sufficit enim scire qz accidit deceptio in iphs rebus. Deinde cum dicit.

Eodem autem modo sillogismus z elēchus hic quidem est ille xō non est.

Cōcludit p̄sonē intentā. d. qz sic fit bñ res. qz quedā sūt: quedā vident z nō sunt. eodē mō fillus z elēchus se vident habere: qz hic qdē est fillus: ille autē nō est: sed supple videtur esse. **C**ōstatū autē per fillum sophi-

sticū non solū decipimur cōsiderādo per sermonē euz alio: sed decipimur cōsiderando apud nosmetipsos de iphs reb⁹. **E**t h⁹ deceptiones potissime causant in nobis fallaciā extra dictionē que intitū decipiēdi sumūt ex parte rei. Si ergo res aliq̄e vident z nō sunt: oportet qz aliq̄i sillogismi videantur z decipiant: sed non sint. Deinde cum dicit.

Videt autē ppter imperitiā. nāz imperiti uelut distantes longe speculantur.

Cōstitit autē qz pōt etiā esse deceptio eadē ex parte eius ad quē qz loquit. z duo facit: qz p̄mo offendit tales decipi: qz quasi longe distātes nō possunt bene videre ueritatē. 2° ex hoc pbat: qz nō sunt filli: qui eis vident esse filli ibi. Nā filla qdē. J p̄m̄et sic. bñ dico qz aliq̄s nō est fillus. videt tū ppter iperitiā aliquoz. Nā imperiti speculant ueritatē uelut longe distantes: ideo ptingit eos decipi. **C**ōstatū autem qz sicut longe distantes corporaliter decipiuntur. videtur enim esse quod nō est. sic imperiti ppter imperitiā longe distantes a ueritate. Et ignorantes proprias rationes z pprias causas vident eis esse qd nō est. Deinde cum dicit.

Nā fillus qdē ex qbusdā positus est ut dicat diuersum qd ex necessitate ab his que posita sūt. Elēchus autē fillus est cū p̄dictio ne p̄clusionis: illi xō bec qdē nō faciūt.

Probat nō esse fillus qui vident iperitis eē filli. In tēdit autē talē rōnē. oīs fillus ifert z p̄cludit aliq̄d ex necessitate: qd patet ex diffinitōe eius. nā fillus est ex qbusdā positus. i. ex qbusdā p̄missis: ut dicat sup. ex necessitate accidere aliq̄d: ut p̄clusio qd est aliud quid ab his que sunt posita. i. a p̄missis. ergo fillus ex necessitate infert. sic etiā elēchus ex necessitate infert. quia elēchus quidā fillus est. est enī fillus cū p̄tradictōe cōclusionis. est ergo bec maior qz filli z elēchus de necessitate iferūt: sed illi qui vident eē filli z elēchus apud ip̄itos nō faciūt hoc qz de necessitate iferāt. Sequit^r sup̄le cōclusio qz nō sunt sillogismi qui apud imperitos vident esse sillogismi. ergo non solum est deceptio ex parte rerum: de quibus est sermo: sed etiā ex parte imperitorum ad quos fit sermo.

Restat adhuc dubitare quedā coia circa fillm̄ sophistici. habitum enī est qz sophista potest p̄siderare de fillo sophistico. queratur ergo utrū sophista possit dici aliquo mō arti fex specialis. put p̄siderat de tali fillo: z videt qz sic: qz si sophistica esset solum scientia cōmunis: z non esset aliquo modo specialis: cum hoc videatur puenire metaphisico esset dare duas scientias esse eque cōmunes. sed hoc posito: ut dicebatur superius: sequitur confusio scientiarum. non ergo sophistica erit solum scientia cōmunis. **C**ōstatū. non est cōmuntor sophistica qz dialetica. sed dialetica sic est cōmunis qz est etiam specialis. ergo z sophistica aliquo mō spālis erit. **R**espondeo dicendū qz ut patere potest ex habitis dialetrica intm̄ est sciētia specialis in quātū est de aliquo special: ut de sillogismo: z de his que se tenēt ex parte rōnis. cois vō est: qz fillo quē p̄stituit possumus uti ad oēm materiā. si ergo uellemus loqui uerbis cōmunib⁹ dicerem⁹ qz dialetica est spālis: ut docēs. cois ut utēs. si igit solū uteremur fillo dialetico: z nō doceret cōstituerē ip̄m: nec posset tradere artē de eo. ita eēt cois qz non pprie esset specialis. **C**ū ergo sillogismus sophisticus sit qd cōmune z applicabile ad oēs mām. sophista qui solum utitur eo: non tamē fm qz huiusmodi potest tradere artē de ipso respectu eius: non pprie erit artifex specialis sed communis. qd vō obijciat qz essent due scientie cōes: ut patet per saz dicta. sophisti-

Elenchorum

ca nō est sciētia: nec modus sciēdi per se. ergo a primo vna est scia cois: ut metaphisica. Dialectica vō est modus sciēdi cōmunis. sophistica vō modus apparēdi: quod vō addebatur de dialectica non est simile: qz dialectica respectu fillogismi dialectici est utēs et docēs. sophistica vō respectu fillogismi sophistici est solū utēs.

Alterius

forte dubitaret aliqs. utrū dialecticus pñderādo de fillo sophistico possit dī ei artifex cois: et videt qz sic: qz qui pñderat de aliquo applicabili ad oēs mām fm qz hī vī esse artifex cois. Sed talis est dialecticus pñderādo de fillo sophistico. g. zē. C. p. dōm qz fm pñm. 4. metaph. tres sūt artifice coes. metaphisic: dialectic: et sophista: et ut cōmētator: ibidē vult hī tres nō eodē mō coes sunt. nā metaphisic pñderat de oibz fm vītātē. dialectic fm pñbilitatē. sophista fm apparētā. g. qz pñrōnē dialectici est qz sit sophista: imo sophista opponit dialectico pñderare de rebz pñ apparētā sophistica nō ptinet ad dialecticū. ergo nō est possibile et dialecticū eē artificē coēs: ut pñderat de fillo sophistico: qz tūc pñderaret de oibz pñ apparētā: sicut sophista: et nō differret ab ipso. possumus ergo dicere qz sicut sophista pñse loquēdo est cois et nō spālīs: qz utit fillo sophistico: et nō tradit artē de ipso. sic ecōtrario dialectic respectu filli sophistici pñse est solū spālīs: et nō cois: qz tradit artes de eo: et ut supra dicebatur: non proprie utitur ipso.

Ter:
2^a 45

Alterius

forte dubitaret aliqs. utrū scia que h tradit ptineat ad libzū pñoz: et videt qz sic: qz ut dictū est de fillo sophistico itatū tradit ars inquātū est obligtas filli. et qz ad eūdē videt ptineat pñderare de recto et obliquo: cū ad libzū pñoz ptineat pñderare de fillo. ad eū ptinet cōsiderare de fillo sophistico. C. p. dōm qz fm qñdā: id ad libzū pñoz nō ptinet pñderare de fillo sophistico: qz filius sophistic nō est pura obligtas respectu filli s; ultra talē obligtatem addit spāles causas: et fm illas causas uolunt saluare scias de ipso. sed illud stare non pōt. si enī filius in eo qz sophisticus hiet aliqs causas positue pñter h qz est obligtas filli. sequeretur qz ars sophistica pñter h qz est obligtas filli. nā qz sicut entimema sic est defect: filli: qd etiā pñter h hiet causas aliqs positue. id rhetorica que pñcipalr vñat circa entimema fm qz hī est aliquo mō sciētia. sic si filius sophisticus cū h qz deficit a fillo simplr hiet causas aliqs positue. ars sophistica que pñcipalr vñat circa talē filium eēt scia in eo qz sophisticus: id simpliciter pñcedēdū est filly sophisticū pñter h qz nō hie causas aliqs positue fm vñtatē: nisi forte fm apparētā quādā. id de fillo sophistico est scia: sic de qdā obligtas te artis. De eo tñ nō est scia qz ipm aggeneret scia aliq: imo talis filius: nō solū nō aggenerat scias: ut demonstrationis. sed etiā pñse nō aggenerat opñiones: qd facit filius dialecticus. nec fidē: qd facit rhetoric: sed pñter h qz solū causat fallaciā et deceptionē. C. Dicēdū est ergo qz doctrina que h tradit non ptinet ad doctrinā traditā in li^o pñoz: sed hī nō est cā: qz filius sophisticus hiet cās aliqas positue: fm quas sit scia de ipso: sed solū hiet cās defectivas et apparētes. sed hī id est: qz in li^o pñoz determinat de fillo simplr. filius vō sophisticus iportat spālē modū obligtatis. id pñderatio de ipso est alia a pñderatiōe illa que est de fillo simplr. Que cūqz enī pñderat de recto pñderare hiet de obliquo: ut opponit illi recto. Liber g. pñoz qz pñderat de fillo simpliciter pñderat de inutlibz pñugatis: obliqz oppositis talis fillo. nō tñ hiet pñderare de fillo sophistico: qz hī fillogismus subterfugit cōsiderationē libzū pñoz: pñter hoc qz nominat specialem modum obliquitatis. Et per hoc patet solutio ad obiectionem.

Alterius

forte dubitaret aliqs. utrū hēc pñderatio ptineat ad libzū pñoz: et videt qz sic: qz ut dictū est de fillo sophistico itatū tradit ars inquātū est obligtas filli. et qz ad eūdē videt ptineat pñderare de recto et obliquo: cū ad libzū pñoz ptineat pñderare de fillo. ad eū ptinet cōsiderare de fillo sophistico. C. p. dōm qz fm qñdā: id ad libzū pñoz nō ptinet pñderare de fillo sophistico: qz filius sophistic nō est pura obligtas respectu filli s; ultra talē obligtatem addit spāles causas: et fm illas causas uolunt saluare scias de ipso. sed illud stare non pōt. si enī filius in eo qz sophisticus hiet aliqs causas positue pñter h qz est obligtas filli. nā qz sicut entimema sic est defect: filli: qd etiā pñter h hiet causas aliqs positue. id rhetorica que pñcipalr vñat circa entimema fm qz hī est aliquo mō sciētia. sic si filius sophisticus cū h qz deficit a fillo simplr hiet causas aliqs positue. ars sophistica que pñcipalr vñat circa talē filium eēt scia in eo qz sophisticus: id simpliciter pñcedēdū est filly sophisticū pñter h qz nō hie causas aliqs positue fm vñtatē: nisi forte fm apparētā quādā. id de fillo sophistico est scia: sic de qdā obligtas te artis. De eo tñ nō est scia qz ipm aggeneret scia aliq: imo talis filius: nō solū nō aggenerat scias: ut demonstrationis. sed etiā pñse nō aggenerat opñiones: qd facit filius dialecticus. nec fidē: qd facit rhetoric: sed pñter h qz solū causat fallaciā et deceptionē. C. Dicēdū est ergo qz doctrina que h tradit non ptinet ad doctrinā traditā in li^o pñoz: sed hī nō est cā: qz filius sophisticus hiet cās aliqas positue: fm quas sit scia de ipso: sed solū hiet cās defectivas et apparētes. sed hī id est: qz in li^o pñoz determinat de fillo simplr. filius vō sophisticus iportat spālē modū obligtatis. id pñderatio de ipso est alia a pñderatiōe illa que est de fillo simplr. Que cūqz enī pñderat de recto pñderare hiet de obliquo: ut opponit illi recto. Liber g. pñoz qz pñderat de fillo simpliciter pñderat de inutlibz pñugatis: obliqz oppositis talis fillo. nō tñ hiet pñderare de fillo sophistico: qz hī fillogismus subterfugit cōsiderationē libzū pñoz: pñter hoc qz nominat specialem modum obliquitatis. Et per hoc patet solutio ad obiectionem.

det qz sic: qz lz filius sophistic pñse et pñ nō sit obligtas filli simplr: est tñ fm qz hī obligtas filli dialectici: ut in fra pñbabit. ergo pñderatio ista lz nō ptineat ad libzū pñoz ubi determinat de fillo simplr. pñter tñ ad libzū pñoz ubi determinat de fillo dialectico. C. In pñter est: qz cū liber iste sit distinct: a li^o pñoz et pñter. rñ: pñderare de fillo sophistico nō ptinebit ad aliquē filloz libzū. pñter. dicēdo qz aliqd sufficit ad diuēficiā dū pñderationē libzū: qd nō sufficit ad diuēficiā dū scitā. C. Videmus enim qz de corpe mobili simplr est liber pñter. si vō pñderet corpus mobile sub aliq spālī rñ. ne: ut qz est mobile ad sitū uel ad formā. hī pñderatio nō subterfugit sciam nālē. subterfugeret tñ pñderatio. nē libzū pñter. et qd dictū est in positu locū hiet in pñter. nā de pñter simplr pñderat in li^o pñter sed si uellem pñter sub aliq spālī rñ acciperet: nō subterfugeret pñderationē scie nālīs: subterfugeret tñ pñderationē libzū pñter. posset enī ptinere ad alios libzū nālēs. Sic est quodā mō in proposito: obligtas enī filli dialectici duplr pñter accipit: simplr et absolute: ut est obligtas talis filli: et sic nō diuēficiat pñderationem traditā in li. pñter. C. Vel pñter accipit hī obligtas sub aliq spālī rñ: ut inquātū est apparēs et deceptionis. Et ut hiet spālē oppositionē ad elēchuz et sic nō ptinet ad libzū pñter. Et qz talē obligtas nōiat filius sophisticus: id pñderatio h tradita subterfugit pñderationē libzū pñter. Dicimus ergo qz tradere artē de fillogismo sophistico nō ptinet ad aliū artificē qz ad dialecticū: sicut tradere artē de entimemate sophistico non ptinet ad aliū artificē qz ad illū qz cōsiderat de entimemate. nō enī pñter esse scia spālīs que tradat artē de fillo sophistico. tradere enī artē est de gñe bonoz. cognoscere at malū hiet rñe boni. Si gñ aliq scia eēt pñcipalr et pñse de fillo sophistico malū pñter hī eēt de gñe bonoz et eēt pñse itatū: qd est icōueniēs: imo ut pñse itatū: illa ars tradēs hī artē eēt sophistica: et eēt scia: qd est in cōueniēs. pñter gñ de fillo sophistico eēt liber pñse separat a li^o pñter pp spālē modū obligtatis: quē hiet talis fillogismus: tñ de fillo sophistico nō pñter eēt scia alia separata a dialectica. lz illa et eadē scia separata que est de fillo dialectico erit et de sophistico ei opposito. solus ergo dialecticus tradit hī artē: alius aut artifex: ut sophista: artē nō tradit sed ea utitur: ut ostensum est. Quod vō obijciebatur solutum est per iam dicta.

Vident aut ob multas causas: qz vnus aptissimus est et publicissimus per noia.

C. In pte ista ondit pñus deceptionē eē possibile ex pte sermonis. et duo facit. qz pñter ponit qd intēdit: et manifestat pñter ibi. nā qm nō est. Dicit ergo qz hī fillogismi sophistici vident et sunt deceptory. et hoc pñter pñter multas causas. oēs enī loci sophistici: et oēs fallacie sunt cause qre hī filli appareāt et decipiāt. qz. i. qz fallacia: uel qz locoz vnus locus est aptissim: et publicissim: ut ille qui fit pñ noia. i. equocatio. C. Notandū aut qz equocatio adeo est apta: et adeo est publica. i. manifestata ad soluedum qz qñ est digna despici. vnde circa finē huius di qz equocatio est leuissimus pñlogismus et orones fm equocationem pene oēs sunt ridiculose. C. Notandū etiā qz quātō locus sophisticus magis est manifestus et publicus: tāto magis apparet quō fallacia sit in eo: pp qd de eo leuius ars dari pñter. Cū gñ di qz locus equocatiōis est aptissimus et publicissimus pñter exponi duplr. uel qz est aptissimus ad soluedū: uel melius qz est aptissimus et publicissimus ad tradēdū artē de ipso: et ad ostendendum qz est deceptiuus: et apparet et non existit. Deinde cum dicit.

C. Nā qm nō est res ipsas ferētes disputa

res sed noibus pro reb⁹ utimur notis: et iō
qđ accidit in noibus in rebus arbitramur
accidere uelut in numeris ratiocinantib⁹.

C Exequit de scito: et tria facit. nā p^o adducit ad pposi-
tū quādā rōnē. 2° qđ dixerat manifestat p sile. 3° pclu-
dit itē. 1° ibi. Quēadmodum igit illi. 1° ibi. Ob
hāc ergo cām. In pte pma itēdit talē rōnē. qđ qđ
accidit in noib⁹ arbitramur accidere in rebus ptingit
ipm p equocationē decipi. sed nos qđ videm⁹ in noi-
bus arbitramur esse in reb⁹. qđ p equocationem decipi-
mur. In hac aut rōne sic pcedit: qđ p^o pbat qđ nos ar-
bitramur accidere in reb⁹ qđ videmus in noib⁹. 2° oñ-
dit qđ sic arbitradō decipimur ibi. Hoc aut nō ē sile. 1°
dicit qđ nā qm nō est. i. nō ptingit disputare ferētes ipas
res. sed utimur noib⁹ p reb⁹ notis. si enī uolum⁹ dispu-
tare de leone uel de ceruo: non portamus nobiscū ad
disputationē neq; leonē: neq; ceruū: sed utimur noib⁹
p ipis reb⁹ qđ cognoscimus: et qđ sic est qđ accidit in
noib⁹ arbitramur accidere in reb⁹: uelut in cōputis ra-
tlocinantib⁹. nā cū rōcinamur in cōputis. i. in numeris
quot unitates sūt in numero tot sunt res qđ cōpetit
ille numerus: sic credim⁹ nos eē in noib⁹: qđ quot sūt
noia que logmur tot credim⁹ eē res de quib⁹ logmur.
C Notandū aut p^o in hac pte dedisse duplicē cām
qđ arbitramur esse in reb⁹ sicut in noib⁹. vna cā est: qđ
uites ad disputationē nō ferim⁹ nobiscū res sed noia:
et utimur noibus pro rebus. alia vō est: qđ sicut nume-
rus adequatur reb⁹ numeratis: sic credimus nomina
adequari rebus. Deinde cum dicit.

C Hoc aut nō est simile. nā noia qđē fini-
ta sunt: et ofonū multitudo: res aut nume-
ro infinite. Necesse ergo erit plura eādez
orationem et vnum nomen significare.

C Oñdit qđ b credēdo decipimur. d. qđ b non est sile. i.
nō ita se hēt in reb⁹ sicut in noib⁹. nā noia qđē sunt fi-
nita: et multitudo ofonū est finita: res aut sunt nume-
ro infinite. sūt enī res multo plures qđ noia. necesse est qđ
eādē ofonē qđtū ad amphibologā: et vnu nomē qđtūz
ad equocationē significare plura. nunq; enī pauca pnt
eqri multis: nisi aliqđ eoz adapte pluribus. nunq; qđ
noia representabūt oēs res: nisi vnu et idē nomē signifi-
cet plura. decipimur qđ si credimus noia adequari reb⁹: et
credimus accidere in reb⁹ qđ accidit in noib⁹. Notā.
dū aut qđ dicit qđ opz nomē et ofonē significare plura:
qđ pmetatorē loc⁹ qđ fit p noia qđ eē aptissim⁹ et pu-
blicitissim⁹ pōt referri ad equocationē et amphibologā:
et qđ amphibologia fit in ofonē: equoatio in noie. iō
ut oñdat nos decipi s; utraq; fallaciā. si credim⁹ eē in
re qđ videm⁹ i uoce: ait qđ opz idē nomē et eādē ofonē
significare plura. **C** Notandū ē qđ dic res eē infinitas:
noia vō finita: qđ noiam nō solū res s; eē specificū: s;
et s; eē idiuale s; quē modū seqndo positioez phē:
qđ posuit mudū eternū infinite res pcesserūt: si enī fuerūt
finite hoies et noia sunt finita: oportuit plures hoies
habuisse idē nomē. uel possum⁹ dicē qđ accipit b finitū
et infinitū large ut dicant res eē infinite respectu notum:
qđ sunt multo plures qđ noia. uel possum⁹ dicere qđ ibi
accipit finitū et infinitū qđ ad nos. nobis enī p se loquē-
do sūt magis nota et magis finita noia qđ res. sum⁹ enī
causē et auctores noīz sed nō rez. Deinde cū dicit.

C Ergo quēadmodū illi qui nō sūt pmpri
nūeros ferre a sciētib⁹ expellunt: eodē mō
et ofonib⁹ q noīz vtrutis sūt ignari palo-
gicant: et ipsi disputātes et alios auferētes.
qđ dixerat manifestat p sile. d. qđ sic illi q nō sūt pmpri

ferre nūeros expellunt et supant a sciētib⁹. sic eodē mō
se hēt et in ofonib⁹. q enī vtrutis noīz sūt ignari. palo-
gicant et decipiunt: et ipsi disputātes itra seipos et etiā
disputātes et audiētes alios. **C** Notandū aut qđ utroq;
mō qđ pōt palogicari p fallaciā. s. pferēdo i seipō et pfe-
rēdo et audiēdo aliū. **C** Notandū ē qđ p nūeros pōt in-
telligi rithm⁹ et metrū que pssut in qđā nūero sila-
bar. pssuerāt enī poete pcedere inuicē p rithmos et
metra: et in illo certamine nesciētes vñficari: et ignorā-
tes. uel nō in pmpu habētes numez pedū et sillabarū
ex qđ pstat metrū. expellebant et supabant a sciētib⁹:
sic ignorātes vtrū noīz supant a sophistis. uel possu-
mus dicere qđ p nūeros intelligit artes cōputādi: sic ap-
paret in algorismo: ubi vna figura aliter et aliter situa-
ta aliū et aliū numerū iporat: qđ si p^o loco ponit repre-
sentat seipsaz. et scdo loco decies seipsaz. sicut qđ in tali-
bus posset eē deceptio accipiēdo vnū numez p alio:
sic et in ofonib⁹ p noīz multiplicatē accidit eē de-
ceptio. p^o tñ expositio magis ualeat. Deinde cū dicit.

C Ob hāc igit cāz et eas que dicēde sunt: et
sillus et elēchus ē apparēs: nō existēs at.

C Concludit qđ itē. d. qđ ob hāc cāz. i. p equocationē:
et p alias cās que dicēde sunt: ut p alias fallacias.
sillus et elēchus pōt esse deceptus: qđ est apparens et
nō existēs. 2° tñ sequitur illa pars.

C Quoniā aut est qbusdā magis opepcū
videri sapiētes qđ esse et nō videri.

C In qua ut dicebat ostēdit sophisticatōnē et deceptio-
nē eē possibilē ex pte dicētis: siue ex pte ei⁹ q loq⁹. Di-
ceret enī forte aliqđ possibilē eē deceptioez ex pte rez:
qđ aliqđ vident eē que nō sunt: et ex pte auditoris: qđ ali-
qui sunt iperiti et decipi pnt: et ex pte pmonis p noīz
multiplicitatē: nunq; tñ erit deceptio ex pte dicētis: si-
ue ex pte ei⁹ q loq⁹: qđ nullus vult decipere: nec aliquis
appetit sophisticare: ideo in hac pte oñdit qđ aliqđ est
opepreciū sophisticare: et palogicare alios. Duo qđ fa-
cit p^o duas rōnes adducit ad oñdendū qđ aliqđ ut
sophisticus: ut apparere possint est opepreciū palogicare
et sophisticare alios. 2° ibi. Est aut ut sit ad vnu dice-
re. In pma parte intendit talem rationem. Omni-
bus apparenter sapientibus est operepreciū videri fa-
cere et palogicare: sophisticē aut sunt apparēter sapiētes
ergo uolūt videri facere et palogicare. In hac rōne sic
pcedit: qđ p^o ponit maiorē. 2° declarat minorē. 3° infert
pne. 2° ibi. Est enī sophista. 3° ibi. Malaz qm. 1° po-
nit qđ p^o maiorē. d. qđ qbusdā. i. oib⁹ apparēter sapiēti-
bus est opepcū. i. opus pccosum videri facere et videri
eē sapiētes magis qđ esse et nō videri. Deinde cū dicit.

C Et enī sophistica apparēs sapientia: non
existens autē: et sic sophista copiosus ab
apparente sapientia et non existente.

C Ponit minorē cūz declaratiōe sua. d. qđ sophistica est
apparēs sapia et nō exs. Et qđ talis vnusq; est qle-
z habitū habet: qđ sophista habet habitū apparētes: et nō
existentē segtur qđ ipse sit copiosus ab apparente scien-
tia sed non existente Deinde cū dicit.

C Malā qm nccū est his: et sapiētis opus
videri facere magis qđ facere et nō videri.

C Infert conclusionem. nāz si apparēter sapiētes uolūt
videri facere: et sophisticē sunt apparenter sapientes:
Malaz quoniam necessarium. i. expediens est his. i. so-
phisticis videri facere opus sapientis magis qđ face-
re: et non videri: sed sup. maxime apparebunt hoc face-
re per sillogismum sophisticum. ergo appetent illum.
C Notandū autē qđ videri facere non est necessarium:
nec expediens simpliciter: sed est necessariū supposito

cap. 2.

Elenchorum

tali fine. Nam si intendimus tanquam finem videri sapientes expedit nobis videri facere magis quam facere et non videri. Deinde cum dicit.

Est autem ut sit ad unum dicere in unoquoque opus scientis non mentiri quidem eum de quibus novit: et mentientem autem manifestare posse. Hec autem sunt hec quidem in eo quod potest dare rationem illud autem in eo quod sumere.

Non ita alia ratione que talis est. opera sapientis sunt non mentiri de quibus novit et mentientes posse manifestare: sed hoc opera facere maxime apparebimus per syllogismum sophisticum. Quod volentes sophisticè agere: quod voluit appere sapientes querunt syllogismum sophisticum. In hac ratione sic procedit: quod hoc distinguit opera sapientis. 2. ex hoc concludit sophisticas appetere disputationem sophisticam: quod hoc apparebit facere dicta opera sibi. Necesse est eos. Idcirco ergo ut sit dicere ad unum. id est in quodam summa: est opus sapientis. id est non mentiri de quibus novit: quod pertinet ad ridentem: ut cum ridet in his que dicit se noscere non inveniat mendaciam. 2. est posse manifestare mentientem: quod pertinet ad opponentem: quod cum opponit dicit sic arguere quod ostendat non mendaces maledicentes. Subdit autem quod hec duo opera sunt in eo quod potest rationem. id est rationem dare. quantum ad ridentem: et ut non mentiat de quibus novit. illud vero in eo quod sumere: quantum ad opponentem: quod si opponens est sapiens potest sumere explicationem de alio: et potest ostendere ipse mentientem. Cuiusmodi autem quod opera sapientis dupliciter possunt accipi. absolute: et ut comparantur ad alium. absolute autem loquendo est quod est per se rare causas altas siue difficilia: et alta que taguntur per se mentem sed ut comparat ad alium. cum ridet debet dare rationem tale quod in his que dicit se noscere non mentiat: et cum opponit dicit sic arguere quod possit sumere explicationem de alio: et si sit ignorans quod possit ipsum ostendere mentientem esse: et quod magis manifestat sapientia per opera sapientis: ut comparat ad alium quod ut accipit sibi se. hoc ubi intendit de apparere sapientia recitantur illa opera sapientis per que comparat ad alium: et ut manifestat sapientia sua. Cuiusmodi autem et per dicta duo opera ad opponentem et ridentem possent modo diverso adaptari: sed de hoc non sit nobis cura. Deinde cum dicit.

Necessesse est ergo eos qui voluit sophisticè agere dictarum disputationum genera ingredi. Opere repicii enim est. nam hoc pertinet videri faciet sapientes: cuius sunt desiderium habentes.

Concludit conclusionem intentionem. id est quod eos qui voluit sophisticè agere et appere facere opera sapientis opere repicii est eis querere genus dictarum disputationum. id est sophisticarum: quod hoc pertinet facit eos videri sapientes cuius desiderium sunt habentes. Cuiusmodi autem quod scire sophisticare est quodam pertinet facies nos videri sapientes. quod ex hoc ridentem non videmur mentiri de quibus novimus: quod non possumus redargui: et opponendo manifestamus mentientes: quod alios redarguimus. Cuiusmodi autem et has duas rationes facit una rationem completam. Nam per primam rationem habemus quod sophisticè voluit videri facere. per hanc autem ostendit quod videri facere possumus per syllogismum sophisticum. ergo sophisticè hoc syllogismum appetunt. Ultimo cum dicit.

Quoniam ergo hoc genus est quidem disputationum: et quoniam hoc appetunt potestatem hoc quos vocamus sophisticas manifestum est.

Quasi epilogo dicitur concludit quod manifestum est quod illi quos vocamus sophisticas appetunt hoc genus sophisticarum disputationum: et hoc pertinet per se possint appere sapientes. Cuiusmodi autem quod hoc coia scripta per se per bavit syllogismum sophisticum est. hoc autem perbat ipse est utilis et bonus: quod appetit a sophisticis: hoc est

petere: quod est ratio. quod quod appetit a malo hoc quod hoc malum est. quod enim unusquisque est talis finis sibi videtur. melius est ergo ut dicamus quod in tota prece debet ostendi necessitate huius doctrinae: quod ratio nostra aliquid obligat magis est necessitas: quod per ea magis possumus decipi: et quod per syllogismum sophisticum per orem modum potest accidere deceptio. id est est cognitio est valde necessaria.

Intelligentia

Intelligentia dicitur primo dubitare. ut per syllogismum sophisticum sit subiectum in hoc libro. et ridet quod sic: quod illud de quod determinat in aliquid opere est subiectum ibidem: sed hoc determinat de syllogismo sophistico. ergo est. Cuiusmodi autem lud a quod denotat aliquid videtur esse principium intentionis ibidem: hoc est liber dicitur de syllogismo sophisticis: siue de elenchis sophisticis. ergo est. Cuiusmodi autem dicitur quod subiectum in aliquid libro non est esse illud de quod determinat in illo libro: hoc est illud de quo principium intentionis ibidem. Sed in hoc libro principium intentionis intendit elenchus. unde dicitur quod elenchus est subiectum in hoc libro elenchorum. ostendit ergo est enim quod de syllogismo sophistico non potest esse per se scia. si enim syllogismus sophisticus sibi quod hoc non est obligatus quodam potest esse quod principium intentionis. hoc quod obligatas et pertractas et incongruitates artis non potest esse per se itera. id est syllogismus sophisticus non potest esse subiectum in hoc libro. quod non potest esse principium intentionis. possumus ergo dicere quod differentia est iter subiectum et materia. subiectum enim aliquidius libri dicitur illud cuius cognitio principium intentionis intendit in hoc materia vero dicitur potest esse illud de quod in hoc libro intendit siue sit principium littere siue exsequenti. principium ergo hoc intendit de elenchis. autem intendit de fallacijs vel de syllogismo sophisticis: hoc est in qua tu deficiunt ab elenchis: et reducunt ad ignorantiam elenchis: ut per se scia huius libri. non enim est possibile quod aliquid libro aliquid scie determinet de aliquid solus in comparatione ad aliquid et tamen illud sit sibi principium intentionis. si ergo tradere arte de syllogismo sophistico non pertinet nisi ad dialecticum et hoc syllogismus est obligatus syllogismo dialectico non potest esse quod dialecticus in aliquid suo libro principium intentionis datur de hoc syllogismo. hoc principium intentionis intendit de elenchis vel de syllogismo dialectico. si autem intelligit de isto hoc est in qua tu est obligatus est. elenchus ergo est subiectum in hoc libro non simpliciter et absolute: hoc putat rectitudo quodam cui opponit syllogismus sophisticus cuius quod est quodam obligatas deceptiva: ut dicamus quod in hoc libro principium intentionis est subiectum syllogismus dialecticus simpliciter super. In hoc autem libro subiectum est elenchus. et syllogismus dialecticus non simpliciter acceptus: hoc ut est obuiatum: et ut considerat sub hac ratione: quod est rectitudo quodam cui opponit syllogismus sophisticus. elenchus ergo simpliciter et hoc se considerat pertinet ad litteram. topici. hoc elenchus ut obligat per per syllogismum sophisticum est subiectum in hoc libro elenchorum. quare elenchus non simpliciter considerat: hoc ut obligat per per syllogismum sophisticum est sibi in hoc libro. Ex hoc ergo apparet quod melius dicitur est quod hoc liber est liber elenchorum quod syllogismorum sophisticorum: quod magis est in hoc libro sibi elenchus quod syllogismus sophisticus. Ex hoc et apparet quod hoc liber distinguitur a libro topici. In hoc enim libro determinat de obligate syllogismo dialectico non quodam modo. hoc sibi spatium rationis: ut in qua tu est obligatas apparatus et deceptiva. per quod determinabit hoc de elenchis quod de syllogismo dialectico: non simpliciter: hoc sibi spatium rationis ut in qua tu opponit et quodam obligatas. non quilibet hoc appens et deceptiva: cuiusmodi est sophistica. hoc ergo dicitur est quod hoc determinat de syllogismo sophistico. et hoc dicitur per hoc intendebat tradere notitia de elenchis sophisticis: non tamen est hoc dicitur quod aliquid sophisticum: vel quod aliquid obligatas sit principium intentionis in hoc libro. hoc principium intentionis intendit per sibi in hoc libro est syllogismus dialecticus vel elenchus sibi aliquid spatium rationis: ut dicitur est: per quod intendit liber differt a libro topici. quod est pericularior quod non sufficit ad hoc quod hoc determinat de syllogismo sophistico: per quod non sufficit ad hoc quod aliquid sit sibi aliquid: quod de illo determinet ibidem: sed regit quod sit sibi principium intentionis. Quod vero addit quod est inconpleta venober elenchorum. Quod vero aliquid addit quod est inconpleta venober minatio et debet dicitur elenchorum sophisticorum ignorantiam videri. Obligatas enim in scientia non potest esse per se itera semper ergo ponendum est quod rectitudo sit subiectum in aliqua scia. potest ergo scientia determinare de obligate:

sed nō pōt in eo obliquitās esse principaliter intenta.
Alterius dato q̄ elēchus uel fillus dialecticus
 sit subiectū uel pncipaliter itēdū in
 hoc libro non simpliciter: q̄ sic est subiectum in libro
 topicorū: s̄ sub aliq̄ spālī rōne: ut put est id a q̄ deficiūt
 filli sophistici. Cū dubitaret forte aliq̄. utrūq̄ post h̄
 elenchū magis intēdat de fillo sophistico q̄ de aliq̄ alio.
 Cū dō. dōz q̄ fillus sophisticus nō ē subz in h̄ li° sed
 subz in h̄ ope ē aliq̄ rectitudo z aliq̄ p se itēdū i arte dia
 lectica. ēt liber iste ut ē. dicebat ad artē dialecticam pti
 ner. nullus enī pōt tradē artē oblig nisi q̄ h̄t p̄siderare
 de recto. Si igit h̄ liber ad dialecticaz pti ner. Et diale
 ctica uel ē scia uel modus sciēdi. q̄ obligtas fm q̄ h̄t
 opponit taz scie q̄ mō sciēdi. in nullo li° dialectico pōt
 ē subm z p se intēdū fillus sophisticus. iō sup̄ius dice
 bat de fillo sophistico nō p̄siderat i dialectica pp cas q̄s ha
 beat positū: s̄ q̄ est qdā obligtas artis. uex q̄ de of
 bus obligtatib⁹ nō eq̄l p̄siderat ars. Rōnabilr qd mo
 ra est utz iter obligtates dialecticas magis itēdat h̄ de
 fillo sophistico. pp qd sciēdū q̄ ē iter obligtates dialecti
 cas nō potius itēdit de fillo sophistico: sed de loco so
 phistico: qd triplici via de clarari pōt. Cū dicit tal. dicit
 est enī q̄ de talib⁹ sophisticatib⁹ nō pōt p̄siderari ali
 q̄ scia nisi iquātū obligtates artis. sophistica enī q̄ nec
 est scientia nec modus sciēdi pōt uti talib⁹ sophisti
 b⁹. ut p eas acgrat gliaz: s̄ dialectica cui⁹ est de eis tradere
 artē nō p̄siderat de ip̄is nisi pur sūt obligtates elēchi
 uel filli sophistici: z q̄ p p̄s repit h̄ obligtas in loco
 sophistico q̄ in fillo sophistico. Ex h̄ enī fillus sophisticus est
 obligtas filli. q̄ s̄. fillm addit quādā habitudinē loca
 lē in q̄ forma filli reseruari nō pōt. potius ḡ h̄ itēdit de
 loco sophistico q̄ de fillo sophistico: quō aut differit loc⁹ so
 phisticus a fillo sophistico in sequētib⁹ patebit. Cū 2^a via
 sumit p̄siderādo ea q̄ determinant in li° p̄oz. Mā z si
 de fallacijs nō determinat in h̄ li° nisi ut reducunt ad
 ignorātiā elēchi. q̄ obligtates nō p̄siderant in arte ni
 si ut reducunt ad rectitudinē: nec sunt p se itēde ab ar
 te. nī iter obligtates pncipaliter p̄siderat de fallacijs.
 fallacie aut nō noiant fillos sophisticos: s̄ locos sophi
 sticos: qd p̄ p̄m q̄ equocationē z palogismū q̄ fir p
 noia dicit eē locū. cū aut q̄ loc⁹ ap̄tissim⁹ z publiciss
 mus est ille q̄ fit p noia. i ḡ aliqua obligtatē debere
 assignare subm magis dicerem⁹ q̄ locus sophisticus
 ē subz in libros elēchorū q̄ fillus sophisticus. q̄ acci
 pido pncipale large: de loco sophistico h̄ pncipaliter itē
 dit q̄ de fillo sophistico. Cū 3^a via sic p̄z. nā fillus sophi
 sticus ad duo pōt cōparari ad locos siue ad fallacias ad
 q̄s reducitur. Et ad res ad q̄s applicat: ut si dico. canis
 currit: s̄ celeste sydus est canis. ḡ currit. Hic p̄siderare
 ēt duo. equocationē ad quā reducitur fillus fact⁹: z res
 illas: ut canem z celeste sydus ad q̄s applicat. Cū ḡ de
 fillis sophisticis tradat ars nō respectu rez ad q̄s ap
 plicant: s̄ respectu fallacz ad q̄s reducunt ut p̄z ex il
 lo caplo. L. Qm̄ habemus fm q̄ sunt apparētes filli. J
 pncipaliter p̄siderat h̄ de fallacijs q̄ de fillis sophi
 sticis. Cū filli sophistici itroducant i h̄ li° pp fallacias
 z q̄ fallacie idē sūt qd loci sophistici: ut infra patebit.
 pncipaliter h̄ itēdit de locis sophisticis q̄ de fillis
 sophisticis. Dicam⁹ ḡ q̄ nulla obligtas pōt ēē subz in
 aliq̄ scia nec in aliq̄ li° aliusculs scie. nec in h̄ li° simplr.
 Et p oēm modū pncipaliter itēdit obligtas aliq̄. tñ in
 ter obligtates pncipaliter h̄ itēdit de loco sophistico
 q̄ de fillo sophistico qd declarare uolebamus.

Alterius forte dubitaret aliq̄. utrū in h̄ li° p
 bari possit filli sophistici eē. z vi q̄
 nō. q̄ qd nō est nō pōt p̄bati eē: s̄ fillus sophisticus eol
 locadus ē sub nō ente: ut sup̄ius dicebat. ḡ zē. Cū Am
 plius. illd de q̄ ē scia nō d̄z p̄bati i scia: s̄ doctrina ista ē
 de fillis sophisticis qd p̄z p̄bz. q̄ in p̄n⁹ h̄t libz est.

de sophisticis aut elēchis z de his q̄ vident elēchi dice
 mus. ḡ zē. Cū dō. dōm q̄ si in h̄ li° subm eēt fillus
 sophisticus. q̄ de subo opz supponere q̄ est. forte dubi
 um eēt. utrū id p̄bati possit h̄ fillm eē: s̄ cū sophistic⁹
 fillus nō sit subm in h̄ li° i q̄ aliq̄ mō sit mā h̄t libz qd
 q̄rit nō vi eē dubiū: z ut meli⁹ appareat q̄ritū: sciēdū q̄
 ut in nris editiōib⁹ theologis sufficiētius diximus:
 subm z mā accipiunt in scia fm quādā similitudinē eoz
 que videmus in nā. subm enī in nālīb⁹ differt a mā. q̄
 subm dīc qd in actu. mā vō qd in potētia: ut pōt h̄t ex
 s. metaphi. ea ḡ que pncipalr p̄siderant in scia. q̄ talia
 respectu illius scie sūt qd in actu. eo q̄ sub p̄pria rōne
 p̄siderant ibidē mei enī nomē sbiecti. que vō nō p̄side
 rant pncipalr in scia nec sub p̄pria rōne: z fm q̄ h̄t cō
 siderant ibidē h̄t rōnē pōt respectu illi⁹ artis. z p̄nt eē
 mā scie nō sbm. fillus ḡ sophisticus z loc⁹ sophistic⁹ z
 h̄ obligtates qdāmō p̄nt dici mā h̄t libz. q̄ de ta
 lib⁹ determinat in h̄ li° nō tñ debēt dici sbm: nā cū dia
 lectica sit ars directiua rōnis z itello in nulla pte diale
 ctice pncipalr z fm q̄ h̄t aliq̄ obligtas pōt ēē itēta. p̄n
 cipalr ḡ itēdit h̄ aliq̄ rectitudo: ut elēchus uel fillus dia
 lectici s̄ aliq̄ spālī rōne. uex q̄ filli sophistici z loci so
 phistici sūt qdā obligtates ip̄i elēchi nei elēcho p̄tin
 gat error. opz eū uolētē determinare de elēcho. deter
 minare ēt de fillo sophistico. iō spectat ad aliquē libz
 dialectice: ut ad hūc: determinare de fillo sophistico. nō
 tñ pp h̄ fillus ponēdus est subm in h̄ li°. Mā sicut il
 le q̄ determinat de obliq̄ in cōparatiōe ad rectū. pnci
 palitus itēdit de recto q̄ de obliq̄. sic p̄sideras de fillo
 sophistico i cōparatiōe ad elēchū. pncipalitus p̄siderat de
 elēcho q̄ de h̄ fillo. pp q̄ p̄s signat h̄ obligtates
 reducitur ad ignorātiā elēchi inuēs q̄ de h̄ obligtatib⁹
 nō determinat pncipalr: s̄ determinat de eis ne acci
 dat error circa elēchū. elēchus ḡ h̄ pncipalr itēdit. ex h̄
 ḡ soluit q̄ritū. nā z si doctrina non debet p̄bare subm
 qd pncipalr itēdit: z a q̄ recipit sp̄z z eē. tñ q̄ fillus so
 phistic⁹ nō est pncipalr itēdū: iō ut dicebat nō est dubiū
 qd q̄rit. Possem⁹ tñ si uellemus distinguere de scia z
 de mō p̄bati ut oñderem⁹ que scia pōt p̄bare subz suū
 z que nō z q̄rit pōt p̄bare: z q̄rit nō. S̄ h̄ videret oīno
 supuacū: cū fillus sophistic⁹ pp quē itroducit qd nō
 h̄at rōnez sbiecti. Ex h̄ ēt appet q̄ liber iste magis d̄z
 dicit liber elēchorū q̄ fillorū sophistorū. est enī mā h̄t
 libz fillus sophistic⁹: z magis est mā locus sophistic⁹.
 q̄ de utrūq̄ determinat h̄. nullū tñ istoz d̄z dici sbm.
 S̄ sbm est ille elēchus de quo pncipalr itēdit. z q̄ cō
 uenētius est a pncipaliori itēto fieri denotatiōne que
 nēter h̄ liber d̄z elēchorū. Cū opposita enī h̄s nō est
 difficile soluere: nā cū d̄z fillus sophisticus nō est. ḡ nō
 pōt p̄bati esse. dōm q̄ sicut linea obliq̄ est aliq̄ nō rō
 ne obligtatē. q̄ obligtas ē p̄uatio que de se ē nō enā:
 s̄ rōne ip̄i p̄tinui qd obligtati substituit. sic fillus so
 phisticus est aliq̄. q̄ est qdā rōcinatio defectiua. ḡ pp
 rōcinatiōne in qua fūdat h̄ sophisticatio fillus sophi
 sticus aliq̄ est. est ḡ fillus sophistic⁹ aliq̄ rōcinatio: sic
 loquela icōgrua est aliq̄ loquela. tñ q̄ dialectica est di
 rectio rōnis de rōne sophistica pncipalr p̄siderari non
 pōt. sicut q̄ grāmattica est directio lingue de locutiōe
 incōgrua pncipaliter p̄siderari nō debet.

Alterius forte dubitaret aliq̄. utrū h̄c p̄bet
 fillus sophistic⁹ eē. z vi q̄ sic p̄ h̄ qd
 habet in lra ubi illatiue pcludit q̄ aliq̄ sūt filli. aliq̄ vō
 nō sūt: s̄ vident. Cū dō. dōm q̄ l̄z h̄ possit p̄bati fillm
 sophisticū eē. tñ si itētiōne p̄h̄ p̄fūdus īspicimus nō
 p̄p̄e p̄bat fillm sophisticū inēē: s̄ magis oñdit ip̄m eē
 deceptiū: z possē decipere. deceptio aut v̄t esse qdā esse
 ctus filli sophistici: nā qdāmō est p̄p̄tetas qdā filli so
 phistici: que ut cōpat ad imp̄itiā n̄raz causat in nobis
 deceptiōnem quādāz. D̄z autē intendat philosophus

Elenchorum

pbare fillogismū sophisticiū ēē deceptiūū pz: si p̄siderē-
tur pbatioēs ei⁹. Prima enī pbatio est. qdā res sūt z
qdā apparēt ēē que nō sūt. z ita nos decipiūt. sic est fil-
logism⁹. Amplius s̄bit qz vident h⁹ fillogismi pp im-
peritiā nra. Lōstat aut qz iperitiā nra nō dat fillis so-
phisticis qz sint h⁹ filli: sed solū facit qz per tales fillos
possum⁹ decipi. nā z si h⁹ filli pponerent p̄tiss z do-
ctis: lz eos nō deciperēt. nihilomin⁹ sophistici eēnt. 3^a
sua pbatio est qz qz credim⁹ ēē in reb⁹ qd vident⁹ i noi-
bus. iō accidit qd videri est. Lōstat at qz h⁹ credulitas
nra nō dat fillis sophisticis qz sint h⁹ filli: nec p h⁹ pbat
fillus sophistic⁹ ēē: s̄z solū oñdit qz qz sic credim⁹ p̄rigit
nos decipi per talē fillm. 4ª sua pbatio est ex pte sophi-
staz dilligētiū glīam. Lōstat at qz fillus sophistic⁹ ex eo
qz est h⁹ nō facit sophisticas glīas. qz tūc semp sophiste
haberēt glīas: sed iō hēt esse eoz glīa. qz per tales fillm
p̄tingit aliquos esse deceptos. Si qz p̄siderent oēs qua-
tuor pbatioēs facte in lra. Nō pprie pbat fillm sophi-
sticiū esse: s̄z oñdit ipz ēē deceptiūū. Et qz mltis modis
pōt decipi. iō nēcia z utilis est cognitio eius: qd vō di-
cebat qz pbat aliquē fillm nō ēē. s̄z apparere ly appare-
re exponēdū est pro decipere.

Cap. II.

**Not aut sunt spēs disputationūz
sophisticaz: z ex quot nūero po-
testas ea p̄stat: z quot p̄tes p̄tin-
git esse negocij: z de alijs que suffragant
ad hanc artem nunc dicemus.**

C Postqz pbs oñdit necessitatē hui⁹ doctrine. in pte ista
disputatiōēs sophisticas de qz h⁹ agit sepat ab alijs dispu-
tatiōib⁹. z duo facit. p^o enumerat ea que tractāda sūt
circa disputatiōē sophisticā. 1° distinguit ḡna dispu-
tationū: ut sepat disputatiōē sophisticā ab alijs. 2° ibi
Sūt qz disputationū. Dicit qz nūc. i. in h⁹ li^o dice-
mus quot sunt spēs sophisticaz disputatiōū quātuz
ad metas: qz s̄z qz disputatio ducit ad aliā z aliā metā
dī esse alia z alia spēs disputatiōis. s̄m h⁹ gerūt s^c spēs
s̄m s^c metas. uel possum⁹ dicē qz h⁹ spēs appellāt mo-
dos sophisticādi. s̄m h⁹ gerunt due spēs s̄m duos mo-
dos. vnū in dictiōe: z altū ēē dictiōē. z dicem⁹ ea po-
testas que est sophisticādi ex quot nūo p̄stat q̄tū ad lo-
cos siue quātū ad fallacias. qz. 13. z quot p̄tes p̄tingat
esse huius negocij. qz duas. vnā opponētis. de qua de
terminat in p̄mo: z aliā r̄ndētis de qua agit in 2°. z in
de dicemus de alijs que suffragant ad hanc artē. ut de
cautelis que faciūt ad bñ ēē. **C** Notādū aut qz dispu-
tatiōēs sophisticas sumptas respectu finitū: ut respectu
metaz possum⁹ appellare spēs disputatiōū. nā dispu-
tatio est q̄n qdā mor⁹ r̄ndēs in aliquē finē. z si finis il-
lus est scia z v̄itas. sic est doctrinalis. si vō finis ei⁹ sit
victoria z meta sic est litigiosa. Et qz mor⁹ suscipit spe-
ciē ex termino. iō p̄nt dici tot esse spēs sophisticaz dis-
putationū quot sunt mete ad quas tales disputatiōēs
ordinantur. Deinde cū dicit.

**Sunt ergo disputationū ḡna q̄tuor. Do-
ctrinales. Dialectice. Tētatue. Litigiose.**

C Distinguit ḡna disputationū: ut sepat disputatiōēs so-
phisticas ab alijs. z tria facit. qz p^o enūerat ḡna disputati-
onū. 2° exegit de eis. Et 3° eligit sibi disputatiōē de qz
itēdit. 2° ibi. Doctrinales qdē sūt. 13^a ibi. Ergo de
demratiuis. Dicit qz disputatiōū ḡna sūt q̄tuor: do-
ctrinales: dialectice: tētatue z litigiose. Deīn cū dicit.

**Doctrinales quidem que ex pprijs prin-
cipijs cuiusqz disciplie: z nō ex his que vi-
dentur esse respondēti fillogizant. Opor-
tet enim eum credere qui dixit.**

C Exegit de h⁹ disputatiōib⁹ z q̄tuor facit. qz p^o exegit de
doctrinalib⁹. 2° de dialecticis. 3° de tētatuis. 4° de litigi-
osis. 2° ibi. Dialectice at. 13^a ibi. Tētatue qdē. 14^a
vō ibi. Litigiose vō. Dicit qz doctrinales disputa-
tiōēs sūt ex pprijs p̄ncipijs vniuscuiusqz disciplie z nō
fillogizāt ex his qz vident r̄ndētis: s̄z in talib⁹ eū qz dicit
opz credē. **C** Notādū aut qz doctrinales scie s̄z qz h⁹
nō pcedunt ex pbabilib⁹: s̄z ex necessarijs. Et qz ex h⁹
aliqz vident esse pbabilia. qz vident oib⁹ uel plurib⁹ uel
maxie notis. iō dialecticus interrogat. utz vident uer-
qz assumit uel nō. qz videri uer. fac ad h⁹ qz aliqd sit p-
babile: tū qz videri nihil fac ad h⁹ qz aliqd sit necessari-
um: doctrinalis ex necessarijs fillogizās nō iterrogat.
C Notādū ēē doctrinalē nō solū differre a dialectica. qz
est ex necessarijs. illa vō ex pbabilibus. s̄z ēē differt. qz
dialectica est quodāmo collectiua dictionū. hēt enim
viā ut fillogizet ad utrāqz p̄tē dictionis. iō interrogat.
qz si r̄ndēs neger sibi qd p̄pōit si claudis sibi oīno v̄ta.
Dialectice enī disputare possum⁹ ēē z negantē p̄n: ut
pz ex p^o topicor. qd quō itelligēdū sit alibi declarauit
mus. doctrinalis vō z negatē sibi p̄n^a disputare nō pōt.
iō simplr supponit ea ēē. nec iterrogat an sit. qz si nega-
rent nō possit ulterius disputare. **C** Notādū ēē qz ita
lib⁹ uolētes disputare opz credē p̄ncipijs z supponē ea.
qz si negaret illa nō ēē disputatio doctrinalis. **C** No-
tādū ēē qz disputatio doctrinalis semp est iter dīscipu-
lū z doctorē. qz semp dz ēē ḡna adiscēdi. qz si ēē ḡna tē-
tadi uel vincēdi: nō ēē doctrinalis: s̄z ēē tētatua uel li-
tigiosa. iō altez disputatiūū appellat eū qz dicit dices:
qz opz eū qz dicit credē. qz nō pōt disputare disciplina-
bilr nisi credat z supponat p̄n^a artis. **C** Notādū etiā
qz in talib⁹ aliquo mō opz dīscētē credere. qz doctrina-
les s̄m qz h⁹ sūt ita firmiter demōstrāt qz opz adiscētē
credere. qz quodā mō cogit itellec⁹ z rō nra: ut creda-
mus z assentiamus illis. Deinde cū dicit.

**Dialectice autē que ex pbabilibus sunt
collectiue contradictionum.**

C Exegit de dialecticis dices qz dialectice ex pbabilibus
sunt collectiue p̄tadictionū: nā cū ex pbabilib⁹ p̄ce-
dāt habēt viā ut fillogizet ad utrāqz partē p̄tadictio-
nis. Deinde cum dicit.

**Tētatue vō que ex his que vident r̄ndē-
ti. Et necessariū est scire ei qui simulat h̄e
sciaz: quēadmodū determinatū est i alijs.**

C Exequit ex tētatuis dices qz tētatue sunt que fillogi-
cant ex his que vident r̄ndētis. pcedūt enī tētatue per
quedā coia. iō per eas pōt capi experimētū de r̄ndēte.
h⁹ aut experimētū tentatiui subdīt cām cū dicit: qz ne-
cessariū est scire sup. coia eū qui simulat se h̄e sciam in
pprijs: qd qz mō sit: determinatū est in alijs: ut in cop-
cis: uel in alijs. qz forte aliquē librū fecit de tentatiua
disputatiōe que ad nos nō puenit. In his autē que ad
nos pueniūt nō est exgite determinatū de tali dispu-
tatiōe. **C** Notādū aut qz tētatuius qdā dialecticus est
ut lra dicit. iō ex pbabilib⁹ fillogizare pōt. uer qz sua
finalis intētiō est cape expimētū de r̄ndēte: sufficit qz
fillogizet ex pbabilib⁹ que vident r̄ndētis. **C** Notādū
aut qz h⁹ dīctū. videlz qz necesse est scire coia eū qz se si-
mulat h̄e sciaz in pprijs. pōt referri ad opponētē
z ad r̄ndētē. nā si opponēs simulādo se scire ppria vult
tētare. opz eū scire coia. qz sine scia coiz tētare nō pos-
set: sic etiā z r̄ndētē opz scire coia si vult r̄ndere ad tē-
tatuias rōnes. **C** Notādū etiā qz in oī scia sunt quedā
coia qz scitis nō ppter h⁹ scit ars. ignoratis vō igno-
rat uel in p̄spectiua cōmune est qz est de linea visuāli z
qz subalternat geometrie: z talia que nullus p̄spectū
ignorat. si ergo r̄ndēs de talib⁹ r̄ndere nescit: planū est

est non habere sciam illam. quia si sciret propter hoc: cosa ignore non posset. ergo talia que necesse est respondere scire: si simulat: et dicit se habere scientiam: poterit de eo experimentum sumi. Deinde cum dicit.

Litigiose vero que ex his que videntur probabilia: non sunt autem: fillogizant.

Describit litigiosas dices quod litigiose sunt que fillogizant ex his que videntur probabilia et non sunt. Quod autem litigiose videntur accipere probabilia: sed non accipiunt: et quod tamen peccantes in materia quam peccantes in forma. aliquo modo sunt tales: infra patebit. **N**otandum autem has dispositiones distinguere posse per ea que accipiuntur ex eis. ex disputatiōe enim vel accipit veritas vel opinio. vel experimentum vel victoria. quod cum eni disputatur. vel iterum dicitur expiri. vel iterum dicitur vincere. si autem non iterum dicitur nec illud: sed iterum dicitur cognoscere veritatem. vel disputatur ex probabilitate. et tunc aggruat opinionem. vel ex necessitate. et tunc aggruat scientiam. distinguuntur ergo he disputatiōes ad invicem per ea que ex illis consequuntur. quod per doctrinales accipit scientiam. per dialecticas aggenerat opinionem. per tentativas sumit experimentum. per litigiosas intenditur victoria siue gloria et palma. Deinde cum dicit.

Ergo de demonstratiuis quidem in analyticis dictum est. **D**e dialecticis vero et tentatiuis in alijs. **D**e agonisticis autem et litigiosis nunc dicemus.

Eligit disputatiōem de qua habet determinatam. id est de demonstratiuis dicitur esse in analyticis. id est in posterioribus. de dialecticis et tentatiuis dicitur esse in alijs: ut in topico. vel in alijs. si aliquando alium librum spale fecit de tentatiuis. **D**e agonisticis vero et de litigiosis. id est sophisticis dicemus nunc.

Ad intelligentiā dictorum pertinet hoc dubitare utrum fillius dialectice addat aliquid. et quod addat super filium simpliciter. **A**d cuius entitatem sciendum est quod siue fillius simpliciter sit genus ad filium dialecticum siue non. **N**ullus tamen dubitat filium simpliciter colorē esse quod dialecticum. oportet ergo filium dialecticum aliquid addere super filium simpliciter: ut possit ipsum habere. possumus autem dicere quod siue fillius simpliciter resolutus in sua propria. sic et fillius dialecticus habet quodam principia preter propria filii simpliciter in que resolutus. nam sic hoc quod habet aial quod dicitur de ratione aialis est de ratione hominis. aliquid enim habet hoc quod est preter rationem aialis. sic omnia propria pertinentia ad filium simpliciter pertinent ad dialecticum. habet tamen dialecticus aliquid propria spalia que sunt preter rationem filii simpliciter. propria enim in que resolutus fillius simpliciter: ut patet dici de omni et dici de nullo. non enim valet. si o. b. est. a. et o. c. est. b. quod o. c. sit a. nisi supposita illius principia veritate que est dici de omni. **N**am si nihil est ipsum. b. de quo non predicatur. a. si. c. est aliquid ipsum. b. de. c. p. dicabitur. a. **U**ltra tamen ista principia habet dialecticus aliquid specialia principia. nam si dicatur. omnia que possunt miles possunt rex. miles possunt expugnare castrum. ergo et rex. fillius iste affirmat per duo genera principiorum. per generalia et spalia. per generalia vero quod est in his filio principium dici de omni: sicut erat in filio predicto facto in terminis coib: nam sicut ibi sumebat. c. si b. sic hic sumit expugnare sub ly omnia. **C**onfirmat ergo iste fillogismus per dici de omni. **R**ursus. quod est ibi habitudo minoris ad maius. affirmat etiam per illud propria quod quod potest minus potest et maius: et istud principium respectu eius quod est dici de omni est quasi spale. quod non habet esse nisi in filio facto in talibus terminis in quibus referretur habitudo minoris ad maius: et quod ista habitudo fundatur in loco a maiori. id est sumptis origine istud dictum esse quod fillius dialecticus addit supra filium simpliciter habitudinem localem. utrum autem propter hoc fillius simpliciter debeat dici genus ad ipsum non est propriis speculationibus: sed si pringat nos scribere super alijs libris logice habet locum quod querit. **A**d presens autem tractatum dictum sit quod fillius dialecticus addit aliquid propria specialia supra filium simpliciter que communis nomine possunt dici

quedam maxime vel quedam habitudines locales.

Alterius forte dubitaret aliquis. utrum hoc habitudines locales sint de ratione filii dialectici. et possint dici partes formales respectu eius. **E**t ad quod potest dici quod secundum philosophum. 7. metaphysice. non est inconueniens quod illud quod est materiale sit esse formaliter alter: ut cuprum quod est pars materialis circuli est pars formalis circuli cuprei. quicquid enim est de ratione rei potest dici pars formalis eius. habitudo ergo localis si comparatur ad fillogismum simpliciter non est pars formalis eius. quia huiusmodi habitudo non reperitur nisi in materia aliquo modo speciali: ut habitudo fundata in loco a contrario non reperitur in quibuslibet terminis: sed in his que habent rationem oppositionis: sic etiam habitudo fundata in loco a minori reperitur solum in illis terminis inter quos est proportio minoris ad maius. **L**um fillogismus ergo simpliciter abstrahat ab hac materia: et ab illa: in quibus tales habitudines referuari non habent huiusmodi habitudines non poterunt probare formam fillogismi ut fillogismus est non sunt ergo tales habitudines de ratione fillogismi simpliciter. sunt tamen aliquo modo de ratione fillogismi dialectici. quia fillogismus dialecticus sine tali habitudine esse non habet. meminimus ergo nos aliquando dixisse quod principium dici de omni vel de nullo probat formam. loci vero siue locales maxime probant materiam: quod sic est intelligendum. quia fillogismus sumptus simpliciter magis accipitur secundum formam. sumptus vero in terminis specialibus magis sumitur secundum materiam. **P**incipia vero fillogismi simpliciter sunt magis secundum formam. principia vero fillogismi dialectici respectu fillogismi simpliciter possunt dici secundum materiam. probant enim loci propositiones ipsas non simpliciter sumptas: nec ut sunt materia fillogismi simpliciter: sed ut sunt materia fillogismi dialectici. in terminis enim omnino generalibus et in fillogismo simpliciter habitudo localis referuari non potest. ergo huiusmodi habitudines sunt de ratione fillogismi dialectici.

Alterius cum in ipso fillogismo dialectico. et in his que sunt de ratione eius sit assignare aliquid formale et aliquid materiale. **D**ubitaret forte aliquis. utrum huiusmodi habitudines se teneant magis ex parte forme: vel magis ex parte materie. **R**espondeo dicendum quod materia pertinet ad totam speciem secundum quod huius est. potest dici pars formalis rei. forte ergo huiusmodi habitudines esse de ratione fillogismi dialectici merito dubitari potest. utrum sic sint de ratione eius quod se teneant ex parte forme: vel quod se teneant ex parte materie. **S**ciendum ergo quod siue fillius dialecticus est aliquid speciale et aliquid magis actus quod fillius simpliciter. quod fillius dialecticus habet aliquid loco materie: et aliquid loco forme. cum actus actiuorum sint in patiente et disposito: et quod oportet formam esse proportionatam materie: sicut fillius dialecticus respectu fillogismi simpliciter addit aliquid spale quantum ad formam. sic addit aliquid spale quantum ad materiam. fillius enim simpliciter loco materie habet propositiones affirmatiuas vel negatiuas. loco forme habet ordinem illi fillogistico in quo saluari possunt dici de omni vel nullo. huiusmodi enim ordo vel est ipsa forma fillogismi simpliciter. vel est aliquid inseparabiliter annexum ipsi forme. fillius vero dialecticus includit omnia que sunt fillogismi simpliciter. siue se teneant ex parte materie. siue ex parte forme: sed quod specialior est. addit aliquid ex parte utriusque. nam ex parte materie addit probabilitates. ex parte forme addit habitudinem localem. ad hoc enim quod propositiones sint materia fillogismi dialectici non sufficit quod sint affirmatiue vel negatiue. sed ultra hoc requiritur quod sint probabiles. ex parte vero forme addit habitudinem localem: quod non sufficit quod sit ibi propria dici de omni vel de nullo: sed requiritur quod sit ibi habitudo

2.
34.

Elenchorum

localis: ut si hic est filius dialekticus quod potest miles. potest rex. miles potest expugnare. ergo rex. super hoc quod est principium dicit de o. est etiam hircudo quedam localis: ut locus a minori. primus enim dicitur filius per hanc maximam. quod potest minus: potest et maius. Cum igitur queritur utrum hircudo se teneat ex parte maiore uel ex parte forme. videtur quod in o. eto filio est duo phiderare. maiorem ipsam secundum se: et illatio. ne illa que fit ex minori ad maiorem. utrumque autem istorum probatur per dictam hircudinem. ipsa enim maior secundum se accepta primus talis hircudine. nam id uerum est. quod quod potest miles. potest rex. quod potest minus: potest et maius. Rursus hircutio. miles potest expugnare. igitur rex. id uera est. quod potest minus potest et maius. cum igitur propter secundum se phiderata pertineat ad maiorem filii. illatio uero pertineat ad formam. dicitur possumus hircutio hircudines probare quodammodo utrumque: tam maiorem quam formam. dicitur ergo de o. uel de nullo: ut resuatur in filio dialektico solui probatur formam. quod nullo modo probatur. propter quod secundum se acceptas. probabilitas uero ipsarum proportionum in hircutio filio solui se videtur tenere ex parte maiore. hircudines uero locales quodammodo se habent ex parte utriusque. propter quod hircutio dicitur de o. uel de nullo. quod probatur non solum formam: sed etiam maiorem. propter quod quod hircutio hircudines locales se habent ad filium dialekticum quod sunt de ratione eius: et probatur non solum maiorem filii dialektici. sed etiam formam. non quod formam probent filii dialektici: uero filius est: sed uero dialekticus est. ex hoc igitur appetitur uerum esse quod diximus in rhetoricis ubi diximus hircutio hircudines ad dicitur de o. uel de nullo. dicitur ergo illa probatur formam. ista uero maiorem. Nam sic compositus ex parte et actu differt ab actu per hoc quod est in parte. et a parte per hoc quod est in actu. sic hircutio hircudines probatur quodammodo utrumque: tam maiorem quam formam dicitur de o. uel de nullo. probatur solam formam. per hoc quod probatur maiorem. et si aliquid sunt probatur solam maiorem: dicitur hircudines differre ab eis per hoc quod probatur formam. utrum autem forma illa que est filii dialektici: ut dialekticus est: quam probatur hircudines locales respectu filii simpliciter se habent sicut dicta specifica: uel se habent sicut dicta modalis uel modalis. alibi forte declarabitur. hircutio enim nihil est aliud quam queritur utrum fillogismus simpliciter sit genus ad filium dialekticum: quod diximus alibi determinandum.

Alterius

forte dubitaret aliquis. utrum filii doctrinales addant hircudinem localem supra filium simpliciter. Certe. videtur quod in rhetoricis ostendimus. quod si spales artifices: quorum est demonstrare in suis rationibus assignaret hircudines locales assignarent eas secundum spalem modum: ut si fieret talis illatio. est albi. ergo non est nigrum. diceret dialekticus quod est locus a priore. demonstrator uero diceret quod est locus ab albo. primum enim in albo non est aliud quam albi: nam ut ad prius spectat. superius in inferiori non est aliud quam nigrum. quod ergo artifices doctrinales considerant hircutio coia secundum spalem modum et non capiunt de eis nisi secundum quod spectat ad proportionem eorum. pertinet ad demonstratorem et ad artificem spalem phiderare prius. causam effectum. et hircutio iterationes non secundum modum communem: sed secundum modum spalem. et quod coia in spali: ut dictum est sunt ipsa spalia. si igitur refert a demonstratore. terra iterponitur. ergo est eclipsis. non diceret quod est locus a causa sed ab interpositione terre. sic est si e contrario quereret. uero locus eclipsis est. ergo iterponitur terra. non diceret quod est locus ab effectu. sed ab eclipsi. Et quod hircudines spales non probantur ratione loci: cum locus dicat quod comprehensum et quod uel et coe. propter loquendo non spectat ad demonstratorem in suis demonstrationibus assignare localem hircudinem. id in rhetoricis diximus si querat a spali artifice et demonstratore. est albi. ergo non est nigrum. si liceret sic loqui. quod propter loquendo hircudines locales non assignant secundum rationes spales: ut secundum albi: sed secundum primum: nec secundum interpositionem terre: sed secundum causam. sic etiam non assignant secundum eclipsim sed secundum effectum. propter ergo loquendo filii demonstratui non addunt hircudinem localem supra filium simpliciter. quod ergo hircutio hircudines generales considerat secundum spalem modum putant referant in terminis spali

bus ingrediens demonstratio: cum huius termini necessarii sunt maiori filii colter ponit quod filius demonstratus addit supra filium simpliciter non hircudinem localem: sed necessitate maiore. et per hoc per solutio ad hircutio. Questio ergo de filio dialektico et doctrinalibus. restat querere de tentatiuis: sed de hoc queretur infra ubi erit de hircutio spali maiore. Rursus queretur de filio strigotio: sed de hoc prope dicenda in sequenti locutione queretur.

cap. 3. Rimum igitur sumendum quod coniectat qui in p disputatiobus decertat et corrigit.

Certe hircutio sic determinauit quedam coia circa disputationem sophisticam ostendit de ea esse necessitatem et esse distinctam ab alijs disputationibus. in pre ista exequitur de ea magis spalter. et tria facit. quod primo facit quod dictum est. 2. sub copulato recapitulat que fuerat executus de disputatione sophistica. 3. ut ostendat se fuisse hircutio artis spalem inuenerit. ostendit modum quo ars predicta fuerat. Secunda pro incipit circa finem libri ibi. Ex qua. tis ergo et qualibus fuerit. Tertia pro incipit adhuc magis uerius finem. Opus autem nos non latere. Prima uero uidit in tres partes. quod primo exequitur de disputatione sophistica. quantum ad unam partem huius negotij: ut secundum quod pertinet ad opponendum. 2. exequitur de his que faciunt ad bene artis. ut de cautelis. et 3. determinat de altera parte hircutio negotij: ut de his que pertinent ad respondendum. Uel possumus aliter diuidere. quod primo docet locos et filios sophisticos. 2. dat cautelas que sunt ad bene artis. 3. docet hircutio filios soluere. 2. pro incipit circa finem primi libri. Differt autem non par. Uel quod uoluit. melius tamen est ut secunda pro incipiat ibi. Fallit autem in aliquid ostendere. 3. autem pro incipit in principio secundi libri ibi. De ratione autem. Moradum autem quod se cundus modus ostendit est quodammodo magis ad proportionem quam primus. Nam uti filio sophistico non proprie pertinet ad dialekticum: propter quod tradere arte de ipso. Propter quod dialektico tradere arte de filio sophistico ostendit quod pertinet. et potest dare cautelas ne vincamur a sophistis. et potest tradere arte quod soluendum sunt filii sophisticos pertinet: sed non spectat ad dialekticum instruere opponentem quod utat tali filio. Prima pars diuidit in duas. quod primo distinguit fines quos intendunt sophiste. 2. determinat de disputatione ne sophistica: ut hircutio ducere ad tales fines. 2. ibi. Ad id autem arguendum. Circa primum tria facit. quod primo pertinet se ad dicenda. 2. enumerat hircutio modi fines. 3. ostendit ordinem eorum ad inuicem. 2. ibi. Sunt autem quinq. 3. ibi. Nam maxime uolunt. Dicit ergo quod primo sumendum est quod coniectant. i. quot sunt fines quos coniectant et desiderant ipsi sophiste qui in disputationibus certant et corrigitur. Deinde cum dicit.

Sunt autem quinq. hec numero: redargutio: falsus: inopinabile: soloecismus: et quantum facere nugari eum qui agit: hoc autem est frequenter cogere idem dicere. Aut quod non sit. sed quod videatur esse singulum eorum.

Enumerat hircutio fines dicens quod hircutio fines intenti a sophistis sunt quinq. numero. Uidelicet redargutio: falsus: inopinabile: soloecismus. et quantum est facere nugari. et exponit se quod est facere nugari dicens. quod hoc autem. i. facere nugari est cogere eum qui agit. i. aduersarius frequenter dicere idem. et addit quod tales fines iterum sunt a sophista. quod a sophista non directe iterum dicit quod sit uel non sit. alio dictorum finium. sed sufficit ei quod videat esse singulum eorum. sophista enim cum sit copiosus ab apparente scire: et non ab erit non curat utrum secundum ueritatem redarguat aduersarium: uel utrum ducat ipsum secundum ueritatem ad aliquid inopinabile: uel ad aliquid aliud hircutio: sed sufficit ei quod appareret videatur hoc facere. Deinde cum dicit.

Cum maxime uolūt uideri redarguētes. Scdm aut falsuz aliqd mōstrare. Tertius ad B qd pter opionē est ducere. Quartū pō soloecismo uti facē: B aut est facere p3 locutionē barbarizare ex ofone respōdēte. Ultimū aut frequēter idē dicere.

Cōndit quē ordinē hnt ad inuicē dicti fines. nā l3 oēs h³ fines sophiste itēdāt: nō tñ itēdūt eos eque p^o. nā3 maxime. i. p^o z pncipalr uolūt uideri redarguētes. z uic uideri: qz nō curāt utrū redarguāt: s3 sufficit eis qz uideant redarguere. p³ g intentū ab eis est redargutio. 2ª est demerare aliqd falsuz. 3^a ad B. i. post hoc est facē dicere pter opionē. qrtū vō est facere uti sillo. hoc aut. v3 sillo uti est facē rñdēre fm locutionē barbarizare. i. icōgrue log ex ofone. Ultimū aut de quo iter cetera min³ curāt sophiste est facē frequēter idē dicere. nugatio eni iter cetera min³ est itēta sophistis: sed tñ cuz nō pnt ducē aduersariū ad aliqd icōueniēs: ducūt ip3 ad nugationē. **C** Morādū aut hos fines distinctos eē ad inuicē. redargutio eni est pōcessu negatio. uel pnegati pcessu. z B in eadē disputatiōe: z ex vi argumēt: nā h3 qz in diuersis disputatiōib³. uel et in eadē disputatiōe nō ex vi argumēt: s3 gā disputatiōis sustineret p^o vñā pte: z postea sustineret oppositā: nō diceret redargut³ sed qñ pp violētā argumēt aliq3 cogit ad p̄dicendū si bl. tūc dicit redargut³ z maxime si sit in eadē disputatiōe: qd nō sic itelligēdū est ut figs in diuersis disputatiōib³ vi argumēt ptra ipm facti cogeret sibi ptra dicere: qd nō eēt s3 ueritatē redargut³ tñ qz non apperet ita redargut³ in diuersis disputatiōib³: sicut si hoc ptingeret in eadē: sophista qui dillgit appere redargue re itēdit hūc finē in eadē disputatiōe. p³ g intentū a sophistis est redargutio. 2^a vō est falsuz. hoc aut differt a redargutio. qz possit qd pcedere falsum. z tñ nō p̄diceret pōni suē: z sicut falsum differt a redargutione: sic iopiabile differt a falso. ē eni aliqd iopiabile qd tñ nō est falsuz. relq aut duo fines: ut icōgruās in latio quā dictim³ soloecismo: z frequēter idē dicē qd dictim³ esse nugationē quō differt ab alijs finib³: z ab inuicē vidē nō est difficile. Sciēdū tñ qz h3 fines ut sūt itēti a sophista debēt eē manifesti. non eni sufficit ducē ad qd cūq3 falsuz. uel ad qd cūq3 iopinabile: sed o3 talia eē manifesta z nota. Intēdit eni sophista ducē aduersariū ad manifestam redargutionē. ad manifestā icōgruitatē: z ad manifeste falsuz. z sic de alijs. **C** Deinde cū dicit.

C Modū at arguēdi sūt duo qdē. nā3 ali3 qd sūt fm dictionē: ali3 vō extra dictionē

C Distictis finib³ oñdit quō per disputatiōē sophisticā hēri pnt tales fines: z fm cōem modū p̄tinuādū duo facit. qz pmo oñdit quō per h³ disputatiōē hētur finis pncipalis ut redargutio. 2° quō hntur fines ali3 sc̄darij ut falsum iopinabile: soloecismus: z nugatio. possum³ aut alr diuidere. z melius. qz p^o determinat de locis sophisticis per quos aliq3 mō p̄cluduntur oēs mēte. sc̄do dat cautelas: z idoneitates: ut h³ mēte facili pcludantur. 2^a ps sc̄ipit circa finē pmi libri. **C** Falsuz aut in aliq3 oñdē. **C** Circa pmi duo facit. qz p^o determinat de locis sophisticis. 2° oñdit quō per h³ locos hēri pnt filli sophistici: tā peccātes in foia: qz ēt in mā. 2ª ibi. Qm at hēm³ fm quot sūt. **C** Circa pmi tria facit. qz pmo determinat de locis sophisticis fm se. 2° determinat de eis: ut deficiūt ab elēcho. 3° determinat de ip3 ut hnt nos fallere z decipere. 2ª ibi. **C** Aut ergo sic diuidēdū. **C** 3^a ibi. Falsa aut fit in his. **C** Circa p³ duo facit. qz p^o distinguit duos modos locoz sophisticoz. 2° exegitur de utroq3 mō. ibi. sūt ea qdē3. **C** Dic g pmo. qz modū

arguēdi sup. fm locos sophisticos sunt duo: nā ali3 sūt fm dictionem. ali3 vō extra dictionem. **C** Morādū aut qz fallacie in dictiōe sunt ille que cāz decipiēdi sumūt ex pte uocis. extra dictionē vō sunt que cām decipiēdi sumūt ex pte rei. Deinde cū dicit.

C Sunt aut ea que fm dictionē faciūt fantasiā sex numero. Sūt aut hec: equinocatio: amphibologia: compositio: diuisio: accētus: figura dictionis.

C Exegit de dictis modis. z duo fac. qz p^o exegit de fallacijs in dictiōe. 2° de fallacijs ex dictiōe. ibi. **C** Eoz vō que ex dictiōe. **C** Circa p³ tria fac. qz p^o enumerat fallacias in dictiōe. 2° pbat eoz sufficiētā. 3° determinat de vnaqua3 illaz. 2^a ibi. **C** Aut fides. 3^a ibi. Sūt at s3 equocationē. **C** Dic g ea que faciūt fantasiā s3 dictiōe. i. que sumūt cāz decipiēdi ex pte uocis sūt. 6. nūo. z sūt hec. v3 equocatio: amphibologia: cōpō: uel diuisio: accētus: figura dictiōis. Deinde cū dicit.

C Quinimodi aut fides. z que per inductionē est: z sillogismus: z figs sumat alius: z qm totidē modis: si eisdē noibus z orationibus nō idē significamus.

C Probat sufficiētā dictoz locoz siue dictaz fallacia rū. d. qz fides hui³ qz sūt tot fallacie i dictiōe z nō plures est per inductionē: nā iducēdo i oēs modos qui pnt ptingē ex pte uocis iueniē³ eos nō eē ples neq3 pauciores qz dicti sunt. pōt aut sic formari induction. oīs fallacia in dictiōe uel peccat s3 multiplicē actualē uel potētialē: uel fantastica: sed equocatio: amphibologia z cetera fallacie que dicte sūt: peccāt fm h³ multiplicitates plures. g tot sunt fallacie in dictiōe quot dicte sūt z nō ples: quō aut differūt multiplicitas actualis: potētialis z fantastica in psequēdo patebit. vn³ g modus pbat sufficiētā dictaz fallaciay est induction: sed figs alius modus ab inductione sumat ad hoc pbandū: talis modus erit sillo: qñ dicat: qz nō solū inductione: sed etiaz sillo pbat pōt dicta sufficiētā. pōt aut sic formari sillo: quot modis eisdē noib³ z oronib³ nō idē significam³: tot sūt fallacie i dictiōe: s3 totidē modis quot dicti sūt eisdē noib³ uel oronib³ nō idē significam³. g fallacie in dictiōe tot sunt quot dixim³ z nō plures neq3 pauciores. hui³ aut filli ponit solū minorē. ut patet in lra.

Ad intelligentiā

autē dictoz ut sciam³ quō se hnt ad inuicem filli sophistic³ z loc³ sophistic³: ptingit p^o dubitare qd addit filli sophistic³ supra fillm simplr. **C** Rñdo dō3 qz cogimur dicere h³ fillm aliqd addē supra fillm simpliciter. qz si nihil adderet. tūc filli sophistic³ posset dici bon³ filli. addit g aliqd z h³ additū opz eē aliqd in cōpetēs cū quo nō possit stare foia. sicut eni mortuum additū hōi qz est additū icōpetēs tollit rōnē hōis. ita qz hō mortu³ nō ē hō. sic filli sophistic³ peccāt in foia de quo hīc log itēdīm³ tollit rōnem filli: z nō est filli. utrū aut id qd addit h³ filli supra fillm simplr fm ueritatē sit additū uel magis sit p̄uatio z remotio nō est p̄sentis speculatiōis. sufficit eni ad p̄sens scire qz fm nostrū modū itelligēdi aliqd addit. **C** Et ut uideam³ qd est qd addit sciendū qz sicut filli dialetic³ addit quandā p̄tudinē locale supra fillz simplr: sic filli sophistic³ addit locale p̄tudinē sup h³ fillm. hēt eni filli sophistic³ cūs suos locos z suas maximas sicut fillus dialeticus uerū tñ filli dialeticus suos locos z suas maximas habet cōgruas z competēs. sophisticus vō h³ locos z maximas incōgruas z icōpetēs hēt. nā sicut dicēdo qd pōt mīles pōt etiā rex. mīles pōt expugnare. ergo z rex. est ibi locus a minorē. qz est locus competēs. z hēt

man

Elenchorum

maximā uerā z talis est. qđ pōt min⁹ pōt z ma⁹. sic di
cēdo. canis currit. celeste fidus est canis. g celeste fidus
currit. est ibi equocatio. qz est locus icōpetens: z intit⁹
false maxie que talis est. semper vni noi rīdet vna res:
falle igit ut equocatio. amphibologia z cetera h⁹ non
sūt illi soppistici: sed sūt loci soppistici. nā sic vni loco
dialectico intunt multi sillogismi ut loco a miori in-
tuntur multi sillogismi uerī. sic vni fallacie ut equo-
catis intuntur multi illi soppistici. infini⁹ entz illi p
talē fallaciā peccare pnt. Ergo sic in dialecticis loci sūt
qđā uia cōprehēdētia multos fillos pp qđ in talibus
locis sunt elemēta z pncipia filloz uerorū. sic loci so-
pistici sunt quedā uia cōprehēdētia multos fillos so-
pisticos. Non ergo loci soppistici sunt ipsi sillogismi
soppistici: sed sunt elementa z pncipia ipsoz: sed
qz sillogismi soppistici sū qđ h⁹ magis sunt defect⁹ qđ
aliud h⁹ pncipia magis sunt defectiua qđ effectiua. qđ
aut sic dōm fit. patet per pñm in libro rhetoricorū. qui
distingūēs entimemata in entimemata uera z soppisti-
ca. in cap⁹ ubi determinat de locis ueris. vult h⁹ locos
ēē entimematū uerorū. In sequēti vō cap⁹. ubi determi-
nat de fallacijs rhetoricis: vult h⁹ fallacias ēē elemen-
ta entimematū apparētiz siue soppisticorū. g a fili sic
ē dare entimemata uera z soppistica: z utraqz hnt sua
pncipia z elemēta: sicut est dare fillos ueros z soppisti-
cos: z utraqz hnt sua pncipia z elemēta. pz g illm sopp-
sticus addē supra illm quādā hntudinē localem qui loc⁹
nō est ipse fillos soppistic⁹: sed est elemētū ei⁹: uerū qz
h⁹ loci sunt defectiui. z maxie eoz sūt defectiui: z pa-
logismi formati sū eos sunt ēē defectiui. pz uerū esse
qđ supius dicebat: qđ de talib⁹ nō pōt esse sciētia tanqđ
de pncipaliter itētis: sed de eis est sciētia tanqđ de qui-
busdā obligatib⁹ artis. qđ quōd itelligēdū est z qđ iter:
sufficiēter supius est expressum.

Alterius dato qđ loc⁹ soppistic⁹ differat a fillo
soppistico. Dubitaret forte aliquis
utrū loc⁹ soppistic⁹ differat a maxia soppistica. Cui
deo. discendū qđ sū Boetū in top. suis duplex est lo-
cus. vñ loc⁹ maxia: z locus differētia maxime. si g acci-
piam⁹ locū sū qđ maxia: si sic locus dialecticus non
differt a sua maxia: sed est ipsa maxia. sic locus so-
pistic⁹ est ipsa maxia soppistica. sed si accipit locus
put est dīa maxime: tūc locus z maxia nō sunt idēz
sed differūt sicut cōplexū z icōplexū. z qz locus ut di-
fert a maxia accipit ut dicit qđ incōplexū z maxia
qd cōplexum. qz cōplexa ex incomplexis sumūt origi-
nē: z tūc plene cōgscimus cōplexa: qñ scim⁹ ea resoluē
in icōplexa: bñ dictū est qđ nos memim⁹ dixisse in lib⁹
rhetoricorū. vñ qđ maxias cōgscim⁹ inqđtū locos co-
gnoscamus. Nā sicut pncipia cōgscimus inqđtū termi-
nos cōgscimus. qz sicut qui sciret qđ est totus z qđ est
ps: sciret qđ oē totū est maius sua pte. ita qui sciret rō-
nes locorū sciret maxias fundatas sup illis locis. ut
qui sciret qđ est ma⁹. z qđ est minus sciret has maxi-
mas qđ pōt minus pōt z maius. z qđ nō pōt ma⁹ nō
pōt z minus. z qđ dictū est de locis dialecticis respectu
maximarū dialecticarū. ueritatē habet de locis soppisti-
cis respectu maximarū soppisticarū. nā qui sciret
locos soppisticos sciret maxias per quas decipiunt
soppistici: ut qui sciret equocationem. sciret maxiaz
per quā equocatio decipit que talis est. qđ semper vni no-
mīnī rīdet vna res. z sicut equocatio qui est falsus lo-
cus hēt suā falsam maxiam. sic z amphibologia que
etiā falsus locus est suā falsam maxiaz hēt: que talis
est semper vni rōnī rīdet vna sententia. patet g qđ locus
soppisticus a maxia soppistica differt. sicut incōple-
xū a cōplexo. de rōne enī maxime est qđ fit qđ cōplexū
locus aut dicit qđ incōplexū. si aut dicit qđ cōplexū. h
est per accēso. qz circū loquimur ipz. z nescim⁹ eū noiare

vno nōle. semper enī vno nomine posset locus nomina-
ri si esset et nomen impostū.

Alterius forte dubitaret aliqis. utrū fillos so-
pisticus opponat. z sit obligas sil-
logismi simplr an illi dialectici. Cui⁹. dōm qđ nō iten-
dīm⁹ hīc querere de fillo soppistico qui peccat in mā:
qz utrū talis fillos sit simplr fillos. uel ad aliquā uel qđ
ter ēē hēat isra dīcet. Sed itēdimus hīc querere de sil-
logismo peccate in foia. z de h⁹ fillo rīdere ad questū
nō hēt difficultatē. est enī h⁹ fillos obligas tam sillogis-
mi dialectici qđ sit illi simplr. nā nec ē fillos dialectic⁹ nec
est fillos simplr. dicitū est enī qđ h⁹ fillos intit⁹ falso loco.
z idebitte hntudinē locali. in illo aut falso loco non pōt
reseruari pncipiū dicit de oī nec de nullo. fere enim oīs
fallacia aliq mō uariat medū. z uariat dō medū argu-
it qñ i qtuor terminis. pp qđ nō pprie accipitur ibi. sub.
nec saluat ibi pñm dicit de oī uel de nullo. Inqđtū ergo
h⁹ fillos intit⁹ false hntudinē locali qđ dicit sillogismo di-
alectico. pur vō nō saluat pñm dicit de oī uel de nullo cō-
tradicit fillo simplr. utrū aut sit aliqis fillos soppisticus
peccās per aliquā fallaciā in quo saluet rō fillos simplr:
dubitū est pp fallaciā petitōis pncipiū. sed de h⁹ aliqđ
infra dīcet. cū enī reducat petitō pncipiū in ignoran-
tiā elēchi. oñdet quōd peccat ptra sillogismū: ad pñs at
sufficiat scire quomō sillogismi peccātes in forma qđ
cūt sillogismo dialectico: z quō sillogismo simplr.

Alterius forte dubitaret aliquis cui⁹ dicit p⁹
h⁹ sillogism⁹ an dialectico an simplr.
Cui⁹. dīcēdū qđ sū quosdā h⁹ fillos pmo qđ dicit fillo
simplr qđ dialectico. Nā si p⁹ dīceret dialectico. qz a de-
structōe iserioris nō segetur destructio superioris. z qz
qđ per se z p⁹ tollit boiem nō tollit aīa: si fillos soppisti-
cus ēē obligas fillo dialectici: nō tolleretur fillos simplr
simplr g loquēdo ēē fillos: nō ēē dialectic⁹. Cū g neu-
ter sit. p⁹ peccabit ptra sillogismū simplr. z postea cō-
tra dialecticū: sed h⁹ rōnib⁹ ēē intit⁹ nō ēē pueniēs. nā
sicut aliq pus pueniūt iseriorib⁹ qđ supioribus: z p ise-
riora supiorib⁹ cōpetūt: ut hēre tres puenit p⁹ triāgu-
lo qđ figure. cōpetit enī figure mediātē triangulo. z sic
suo mō in repugnātia z oppōne se hnt: nā que p⁹ cōue-
niūt iseriorib⁹ qđ supiorib⁹ oppōnita illoz p⁹ repugnāt
iseriorib⁹ qđ supioribus: ut hntudo localis pmo puenit
fillo dialectico. si aut puenit sillogismo simplr h ēē inqđ
tū talis fillos reseruāt in fillo dialectico. z qz si ppositūz
in pposito: z oppōsitū in oppōsito: sicut recta hntudo
localis pmo cōpetit sillogismo dialectico: sic falsa hntu-
do localis pmo repugnāt h⁹ fillo. nō uidet ergo icōue-
niēs qđ aliq pus repugnet iseriori qđ supiori: cū nō sit
icōueniēs aliq pmo puenire iseriori qđ supiori. Qđ
vō dīcunt qđ fillos soppistic⁹ pmo qđ dīceret dialectico nō
tolleretur fillos simplr. Dicit pōt qđ tollē fillos simplr pōt
duplī itelligi. uel absolute z h⁹ semel ut reseruāt in ta-
li mā ex qua pōt sumi hntudo localis. fillos ergo soppis-
tic⁹ cūz sit ratiocinatio qđā: z si ratiocinatio ptra ad
localē hntudinē: sed illa hntudo sit falsa z soppistica per
se z pmo nō pōt opponi sillogismo simplr h⁹ se z abso-
lute sumpto: s⁹ opponit et ut hēt esse in tali mā. Et qz
spectat ad ppositum superius in iseriori est ipsum ise-
rius z cōmune ut reseruāt in mā spālī est ipm spālē: nō
est icōueniens quod tollit iserius tollere superius: ut
est in iseriori: z ut reseruāt in materia spālī. Dicam⁹
ergo qđ h⁹ non sit de rōne sillogismi absolute intit⁹ habi-
tudinē locali. est tñ de rōne sillogismi intit⁹ talē habi-
tudinē ut contrahit ad materiaz dialecticam: ita qđ argue-
re possumus. iste sillogismus est ptractus ad mā dīa-
lecticā: z nō hēt rectā hntudinē localem. ergo simplici-
ter non est sillogismus. soppista ergo qz infirmat dīa-
lecticū: z vult uersari circa id circa qđ dialecticus uersa-
ri debet z in mā dialectica: uel que uidet dialectica intit⁹

tur hūitudinibus falsis et in cōgruētibz per se et pmo: et
 fm qd h^o opponit dīalectico. et sūlls sōphistic^o ut sōph-
 sticus est: per se et pmo dīcit sūlls dīalectico: si aut dī-
 ctū sūlls sūlls est in q̄tum talis sūlls reseruat in tali
 mā. ¶ Est enī diligēter notādū qd refert dicere itelli-
 gere alqd nō intellecto aliquo: et itelligere illud cū p̄rio
 sūlls. sūlls ergo sūlls p̄r hō possit itelligi eē sine hūitudine
 locali: nō tñ pōt itelligi eē cū falsa hūitudine locali. sūlls
 sōphistic^o nō dīcit sūlls sūlls qd nulli hūitudinī
 locali inītat: sed dīcit et qd inītis hūitudinī locali false
 et icōgrue: ut dīctū est. pmo ergo dīcit sūlls dīalectico.
 cui^o rōne est hūitudo locali. et postea dīcit sūlls sūlls
 put in tali hūitudine reseruari nō pōt. utrū aut sōphistic^o
 et sūlls p̄siderari possit: nō ut sōphistic^o est nec de rōne
 eius est falsa hūitudo locali: sed ut est quedā iūtilis cō-
 iugatio. et sic dīcere possit p̄us sūlls sūlls qd dīalecti-
 co: iūestigare nō est p̄sentis speculatiōis. sufficit autē
 ad p̄sens scire qd sūlls sōphistic^o ut sōphistic^o est: p^o dī-
 ctū sūlls dīalectico qd sūlls sūlls sūlls.

Alterius aut qd aius hōis nō gescit nisi fiat re-
 ductio qm usq; ad per se nota. Dubi-
 taret forte aliq; qd nō videt uerum qd in p̄missa qōne
 supponebat. v3 qd sicut i positius aliqd per p̄us pōt cō-
 petere inferiori qd sup̄iori: sic et i p̄uatiū aliqd per p̄us
 pōt repugnare inferiori qd sup̄iori. qd i3 sit bonū argumē-
 tū a pōne antīe: pp̄ hō qd positū nō est icōueniēs aliqd
 p̄us cōpetē inferiori qd sup̄iori. tñ qd nō est illatio a de-
 structione antīe: videt qd negatiue nullo mō aliqd per
 p̄us inferiori qd sup̄iori repugnet. sūlls ergo sōphistic^o cū
 repugnet tā sūlls sūlls qd dīalectico. nullo mō videt qd
 p̄us possit repugnare sūlls dīalectico qd sūlls sūlls. Di-
 cēdū qd ut dīctū est: i3 sūlls et absolute hoc nō possit
 contingere: in mā tñ aliquo mō p̄cta pōt. viūere enim
 est ifra eē. p̄pter qd nō ualet sūlls et absolute hoc nō
 viūit qd hoc nō est in mā: tñ p̄cta ualere pōt. ualet enim
 cesar hō viūit. qd nō est. mors qd opponit vite et per se p^o
 tollit vitā. et tollēdo vitā tollit esse. sic qd mors per se et
 p^o opponit vite: qd mors et vita inata sūt fieri circa idē
 et ex eo qd tollit vitā: tollit eē i tali mā. sic falsa hūitudo
 locali p se p^o opponit uere hūitudinī locali. qd hec hūi-
 tudo et illa nata sūt fieri circa eādē māz. ut circa dīale-
 cticā: et per se et p^o talis falsa hūitudo tollit uerā hūitudinē
 locale: et repugnat sūlls dīalectico: et repugnādo sūlls dī-
 alectico repugnat sūlls sūlls: ut reseruat in tali mā
 circa quaz uersat hūitudo locali: et quō mā locali est
 mā p̄tracta: et quō nō est p̄tracta infra dīcef.

Ant aut fm equocationē huius-
 modi orationes: ut quoniam di-
 scunt scientes: nam fm hos grā-
 matici discunt.

In pte ista exegit p̄s de fallacijs in dictione. h^o aut
 fallacie fm Alex^m simpliciter diuidunt: qd quedā fal-
 lacie peccāt fm multiplicatē actualē: ut equocatio et
 amphibologia. quedā vō fm potentialē: ut cōpō diui-
 sio et accētus. quedā vō fm fantastica: ut figura dictio-
 nis. tria qd facit. qd p^o determinat de fallacijs peccātibus
 fm multiplicatē actualē. 2° de peccātibz h3 potētiālē
 et 3° de peccātibz fm fantastica. 2° ibi. Scdm cōpōnē
 aut. 3° ibi. Que aut fm figurā dictiōis. ¶ Circa p^m
 duo facit h3 qd due sūt fallacie peccātes h3 multiplicatē
 actualē: vna que accipit dictiōnē mltiplicem: ut equo-
 catio. alia que accipit orōnē mltiplicē: ut amphibolo-
 gia. p^o qd determinat de equocatiōe. 2° de amphibologia
 qd at p̄us determinat de equocatiōe qd de amphibolo-
 gia ifra dīcef. 2° ibi. Scdm vō amphibologia.

Ad euidentiā vō p̄me p̄tis notādū qd equi-
 uocatio fantasia et cām de.

cipliēdi sumit ex pte uocis. vntas enī nois est cā appa-
 rētie in hac fallacia: cā vō non existētie est diuersitas si-
 gnificatiōis. hui^o aut fallacie tres sunt modi. p^m autē
 est cū dictio aliqua p̄ncipālī plura significat. scdm vō
 cum vnū significat p̄ncipālī aliud ex cōsequēti. terti-
 us qdem est cum dictio ex sua significatiōe multiplici-
 tatez nō hēt. sed ex modo significadi. p^mus modus est
 in uere equocis. scdm modus reperitur in analogis. ter-
 tius modus etiā in hīs que fm se sūt vniuoca repert-
 ri hēt. pōt enī esse qd ex sua significatiōe vniuocū: qd
 tñ ex mō significandi altquā multiplicitatē hēt. ex hoc
 ergo appet ordo istoz modorū. qd p^mus modus plus
 hēt de equiuocatione. scdm vō mīn^o. tertiū qdem qua
 si per accētis multiplicitatē p̄cipar. ps igit ista in qua
 de equocatiōe deteriat: diuidit i p̄tes tres. qd p^o ponit
 p^m modū. secūdo secūdū. et tertio tertū. scdm ibi. Et
 quonā mala. ¶ Tertia ibi. Ampli^o eundē. ¶ Circa p̄-
 mū duo facit. qd p^mo ponit mām palogismū. scdm ostē-
 dit qd in dicto palogismo cōmittit equocatio ibi. ¶ Di-
 scere enī. ¶ Dicit ergo qd fm equocationē sunt oratio-
 nes et palogismi qui dicent: quoz vn^o est iste. sciētes di-
 scūt. ista est conclusio palogismi: nā fm hos. i. fm sciētes
 siue a sciētibz discunt grāmatici. i. adiscētes grāmati-
 cā. hec est minor formē sic palogism^o. fm quos discūt
 grāmatici illi discūt: sed fm hos. i. fm sciētes discunt
 grāmatici ergo sciētes discūt. exponit aut dīct^o text^o
 alr. p̄nt ly grāmatici non stat pro adiscētibz gram-
 maticā: sed pro sciētibz et est sensus. sciētes discūt. et bñ
 dico qd ita est: nā fm hos. i. fm istos modos palogis-
 di segtur qd grāmatici qui sunt sciētes discunt. formē
 aut sic palogismus. grāmatici discunt. grāmatici sunt
 sciētes. ergo sciētes discūt. et ut habeat conclusio. ma-
 nifeste falsa: arguat ulter^o. quicūq; discunt adiscunt:
 sciētes discūt. ergo adiscunt. qd falsum est. sciēs enim
 fm qd h^o nō adiscit sed docet. Deinde cū dicit.

**Discere enī equocū ad itelligē eū qui uti-
 tur disciplina: et accipe disciplinā.**

Ostēdit in dicto palogismo eē equocationem. dicēs
 qd discere est equocū ad itelligere eum qui utit discipli-
 na in dicēdo. i. ad docere et ad disciplinā sup. accipe. i.
 ad adiscere. igit scolares grāmatici discunt a sciētibz
 qd adiscūt ab eis: et sciētes discūt: nō qd adiscāt: h3 qd do-
 cent alios. ¶ Notādū aut qd p̄s ostēdit in dicto pa-
 ralogismo eē equocationē: nō ut solueret ip̄m. qd de h3
 locus erit in scdo. Sed ut ostēderet dictū palogismū
 esse ad p̄positum. et peccare fm dictā fallaciā. sic etiā
 in alijs palogismis cōcludit eos peccare fm fallaciā
 p̄positā nō facit hoc: ut dictos palogismos soluat. qd
 ut dictū est in p̄mo libro nō itendit palogismos solu-
 re: ad cōstituere. hoc ergo facit ut ostendat talia exēpla
 eē ad p̄positū et arguere fm p̄positas fallacias. ¶ No-
 tādū aut qd discere fm idioma litterale nostrū nō est
 equocū. solū enim stat pro adiscere nō pro docere: fm
 tñ romanū vulgare discere equocū est ad adiscere et do-
 cere. et forte sic est apud grecos. ¶ Roma enī cū p̄tribz il-
 lis uersus apulīā quōdā magna grecia uocabat. achil-
 les enī qui fuit fortissim^o grecoz fuit de regno apulie.
 italia enīz antiquus grecia dicebat. iuxta illud poete.
 italia nūc tellus grecia magna fuit. Deide cū dicit.

**Et rursum qm mala bona: nā que expe-
 diūt bona: mala aut expediunt.**

¶ Ponit 2^m palogismū. et duo facit. qd p^o ponit h^o pa-
 ralogismū. 2° ostēdit ip̄z arguē h3 fallaciā equocatiōis.
 2° ibi. Duplex enī. ¶ Dicit qd mala sūt bona: hec est
 p̄cto. nā qd expediūt bona sūt. mala aut expediūt: hec ē
 minor. format sic palogism^o. qd cū expediūt bona sunt:
 mala aut expediūt. qd mala bona sunt. Deide cū dicit.

C Duplex eni expediēs: z necessarium qđ accidit plerunq; etiam in malis: est enim malū quidem necessariuz: z bona quoq; expediētia dicimus esse.

C Quidē dicit palogismū arguere per equocationē. v. qđ duplex est expediēs. nā vno mō expediēs idē est qđ necessariū qđ plerunq; accidit in malis. eteni malū alī qñ neccū est. ut trūcatio pedis: alīqñ est neccā ne totuz corp⁹ pereat. alio mō vī neccū in bonis. nā z ipā bona expediētia eē dicim⁹. **C** Morādūz autē qđ sic duplex est iustū. ita duplex est expediēs z bonū. Est enī iustū sim p̄r: z iustū in casu. iustū simplr ut reddere depositum. iustū in casu eē pōt nō reddere depositū. nā si furiosus apud alīquē deposuisset gladiū. z tpe furie repeteret illū iustū eē in tali casu ei nō reddere depositū. sic ē duplex expediēs. simplr z in casu. simplr enī expediēt bona: in casu autē p̄r expedire mala: nā sic diuitie que sunt bone in se: in casu p̄r eē male nobis. qz multi pp diuitias pierūt. sic trūcatio pedis qđ est malū in se: pōt eē bonū nobis ne corp⁹ pereat z ificiat: z p̄cere merces in mare: qđ est malū in se pōt eē bonū in casu ne fi at naufragiū. **C** Morādū ē qđ licet expediens sit duplex: aliud expediēs simplr cuiusmodi sunt bona: z expediēs i casu cuiusmodi sūt mala: tñ hec duo nō eque p̄ncipalr p̄mo ipozitat: sed per se expediēs z p̄mo vī in bonis. scđario autē z ex p̄nti vī in malis. ex quo appet qđ p̄m palogism⁹ deseruit equocatiōf. put vna dictio p̄ncipalr plura significat. h autē deseruit dicte fallacie put vna dictio significat plura. nō ex equo: sed vnum p̄ncipalr aliud ex cōsequēti. Deinde cū dicit.

C Ampli⁹ eundē sedere z stare laborare z sanum esse: nāz qui surgebat stat: z qui sanabat sanus est: surgebat autem sedēs: z sanabat laborans.

C Ponit 3^m modū equocationis sumptum penes diuer sum modū significadi. z tria facit. qz p̄mo ponit duos palogismos seruientes isti mō. 2° ondit eos arguere per fallaciā equocationis. 3° declarat in qbus p̄ponit il loz palogismoz est mltiplicitas attēdēda. 2^a ibi. Nā laborātē. 3^a ibi. Ueruz sanabat qđē. Dicit qđ ampli⁹ sup. per equocationē p̄tingit ondere eundē sedere z stare. hec est conclusio vnius palogismi. z eundem laborare z sanū eē. hec est p̄cō alteri⁹: nā qui surgebat stat hec est maior vni palogismi. z qui sanabat san⁹ est. hec est maior alterius. surgebat autē sedēs. ista est mīnor: p̄ rīz palogismi. z sanabat laborās. hec est mīnor alteri⁹. p̄r at hī duo palogismi sic foziari. qđ surgebat stat. se des surgebat. ḡ sedēs stat. rursus q̄cunq; sanabat san⁹ est. laborās sanabat. ḡ laborās sanus est. **C** Morādūz autē qđ actiōes z passiōes z cetera talia alīqñ designat motū. z tūc per actiōes z passiōes nō fit denotatio fm formā. imo fm oppositū forme. qui enī dealbat nō est alb⁹ fm qđ dealbari dicit motū ad albedinē. si vō actiō nes z passiōes nō dicūt motum sed mutationē sic de noiant fm formā. q̄cūq; enī illumiabat illumiatur est. il luminari enī nō dicit motū: sed mutationē: sic ēt cū dicimus. q̄cunq; sanabat sanus est. ly sanabat stat. p mutato eē hīz qđ sanari dicit sanatū eē. sic ēt qui surgit stat uel qui surgebat stat: fm qđ surgere importat mutatus esse. Deinde cum dicit.

C Nā laborantem qđlibet facere aut pati nō vnū significat: sed qñq; qđem quoniā qui nunc laborat sedet: quandoq; autem qui laborat prius.

C Ondit dictos palogismos arguē p equocationē dicēs

qđ laborātē sup. ut ēt sedētē facē: qđlibet at pati. f. p̄r tū vō actiō uel passiō nō semp vnū significat: qñ qđ significat qui nūc laborat aut sedet. qñq; autem qui laborabat prius aut sedebat. Deinde cum dicit.

C Uerū sanabat qđem z laborās z nō laborās: sanus est autem nō laborās: sed laborās nō nunc: sed prius.

C Post qđ ondit in dictis palogismis eē equocationē ex mō significadi: qz laborās pōt supponere p laborātē prius uel p laborātē nūc. In pte ista ondit que p̄pō il loz palogismoz dīcēda est multiplex: nā nō est multiplex qđ que dicit. laborās san⁹ est: sed multiplex est mīnor que dicit. Laborās sanabat. Quidā autē dīcūt qđ multiplex est utraq; s; h nō uadit ad mētē p̄r. ut in sequēti lectiōe patebit. Itē autē supponat. dicit ḡ. uerz p s; sanabat qđē laborās z nō laborans. f. mīnor erat multiplex: aut p s; san⁹ est nō laborās. f. p̄cō nō est multiplex. hec enī laborās san⁹ est uel sedēs stat. simplr est falsa. subdit autē quomō mīnor est duplex dicēs. s; sup ple hī dico qđ laborās sanabat. laborās dico nō nūc: s; prius. laborās ḡ sanabat p laborātē prius: z laborans nō sanabat p laborātē nūc: s; nō sic possum⁹ dicere qđ laborās san⁹ est z nō laborās san⁹ est. nā san⁹ est laborās. semp est falsa. san⁹ at est nō laborās semp est uera.

Intelligentiā

aut dictoz p̄tin git circa equoca tionē dubitare. p̄o utz alīq dictio possit signi ficare plura. z videt qđ nō. qz fm p̄h 4° meta^a nomē qđ non sūt vnū nihil significat. ergo zc. Amp. signifi catio est foza dictiōis: s; vni rei videt eē vna foza: si vni rei vnicū est eē. ḡ zc. **C** p̄. vōm qđ uoces sunt si gna eoz cōceptuū qui sunt in aia: nā rō quā significat nomē ē dīffo. semp enī ut supra dicebat itelligēdo sim plicia foziā nobis alīquē cēptū qui cōi noie pōt ap pellari dīffo. z hī cēpt⁹ est id qđ significat per nomē. noia ḡ sūt signa cēptuū. cēpt⁹ vō sūt signa rerū. no men ḡ est signū rei mediātē cēptu. z qđ dīnsarū rerū fm qđ hī nō pōt eē vni cēpt⁹: nūq; dīnsarū s; qđ hī pōt eē vnū nomē mediātē vno cōceptu. Cū ḡ qrit utrū vnū nomē significare p̄a possit. si itelligit mediātē vno cēptu impossibile est qđ dī. si vō itelligat vnū nomē sīgē plura mediātib⁹ p̄lib⁹ cēptib⁹. sic nō est impossi bile qđ dicit. Opposita autē hīs nō est difficile soluere: nā cū dī qđ nō significat vnū nihil sīgē. uerū est qđ nō sīgē vnū mediātē vno cēptu. qz tūc p̄rēt disputatō hī nō eēt distincti cēpt⁹ z rōnes dīsticte: qđ cēptus in significādo res p noia. Qđ vō addebat qđ sīgēto est foza dictiōis: ut patebit in qđne sequēti sīgēto rerū nō est eētialis foza dictiōis: sed accētialis. vni⁹ ergo uo cis eē plures tales significatiōes: nō est icōueniēs.

Alterius

forte dubitaret aliqs. utrū significa tio sit aliquo mō foza subalis dictio ni. z videt qđ nō. qz ut dicitū est. vna dictio p̄a sīgē: qđ nō eēt si significatū eēt foza s̄balis ei⁹. Amp. noia sunt ad placitū. ḡ fm ipositionē n̄am. z fm b̄riplacitū no strū significat: qđ nō eēt si eētiale esset ei significare. ḡ zc. **C** Rūdeo dicēdū aliqs pcedere simplr significati onē eē eētiale dictiōi. aliq vō simplr negāt: sed utriq; cū oportuisset totū ispīcē p̄rē aliqūā isp̄exerūt. **C** Sci endū ḡ qđ uox plata duplī sīgē. vno mō representat p̄e ptionē susip̄. alio mō representat cēptiones z rōnes rerū. p̄m mō uox representare pōt: qđ est i imaginatiōe ut uox plata eē signū est uocis imāinate. vñ cōmēta tor sup scđo de aia vult qđ p̄m mouēs i uoce fit aia ima ginatiua. scđo vō mō put p noia significant rōnes re rū uoces sic sūt signa itellectuū. Cū ḡ querit utrū signi ficatio quēiat eētialr dictiōi: si loqmur de significatio ne put est uox sīgē seip̄z in imāine cēptā. sic quodā

mō eēntiale est uoci sīgře. z imō si sīgřtūa nō ēēt: nō ēēt uor: ut plane hētur in 2° de aia. cap^o de uoce. De rōne enī uocis ēst qđ p^o cīpiat ī īmaginatioē qđ pferat. si enī ex ore alicui^o aīa absq; īmaginatioē pcedēte p tussiz ul^o per aliqūē aliū modū son^o emittēret. ille son^o uox nō ēēt. h^o sīgřtio quodāmo^o eēntialis est uoci: z nō est ad placitū nec vni^o uocis sunt plēs tales sīgřtiones. sic enī alia est īmaginatio trianguli. z alia qđrāguli. z īmaginatio vni^o figure nō pōt coaptari alteri. sic īmaginatio z pconceptio vni^o uocis nō pōt alteri adaptari. pater qđ si uox plata referat ad sīgřtione^o pnt sīgřt seipaz aut īmaginatioē pceptā: quodāmo^o est eēntiale ei significare: s; si referat ad sīgnificatioē pnt sīgřt rōne reruz in intellectu cōceptas: sic nō est eēntiale ei significare. Imo talia sūt ad placitū. z pnt vni^o rei plura sīgřta cōpetere. Argumēta ēt pus dicta de hac sīgnificatioē. pcedebāt.

Alterius forte dubitaret aliqs. utrū termino semel sumpto cōtingat uti equoce. C^o p^o dicēdū qđ noīa z dictioēs qđtū est de se nō p^ola hnt qđ significēt vna^o ē qđ alia: si qđ sunt aliqūoz sīgnificatiua: hē est ex īstitutioē z ipōne nra. rursus ēt cū noīa ipōnita sūt ad sīgnidū. z cū hnt ex ipōnitiōē qđ significēt hāc rē uel illā nō sīgnit h^o īmediate: sed mediāte cōceptū. sūt enī uoces sīgřta intellectū. itellus vō sīgřta rerū. C^o Morādū qđ vult itell^o siue pceptioēs aīe esse sīgřta rerū: cū sint sīlitudines. z dīc sīgnū a sīlitudie. si qđ uoces sūt sīgřta reruz. hē est mediātib^o pceptiōib^o nris. Possūm^o qđ dicere qđ noīa sīgnit ex ipōne s; utim^o eis ad sīgnidū pnt mediāte pceptū itell^o nri referim^o p itell^o h^o noīa in sua sīgřta. aliud ē qđ qđre utrū nomē possit sīgře p^ola. z utz sīl possēm^o eo uti ad p^ola sīgnidū. Adanī sēntū ē enī qđ nomī p^ola sīgře pōt si ipōnitiū sit ad p^ola sīgnidū: tñ qđ dīsa ut diueria sūt nō ptingit sīl itelligē. tēmino semel sūpto nō ptingit uti equoce. qđ sīl z semel nō possūm^o terminū equocū per intellectū nri referre in oīa sui sīgřta. uerū est qđ qđ termino sēl sūpto nō ptingit uti equoce. nā z si eadē uox semel plata apud diuerfos audītores dīsa rēpřsentat. illa uox nō pprie semel sumit. cū a dīsa dīsimode sumat: z sm dīsas accēptiōes dīsas pceptiōes foiet. Adē enī ē idē nomē apđ dīsa p^ola sīgře qđ sīl nōmē nō sēl sed plēs fumere.

Alterius forte dubitaret aliqs. utrū nomē equocū sua sīgřta hēat sub copulatione uel sub dīstīctiōe. C^o Ad qđ dixerūt aliq qđ sub copulatione. aliq vō qđ sub dīstīctiōe. utriq; enī cū deberēt totū īpīcē. īpēperūt p^ol. Scīdū ē qđ nomē equocū in sui sīgřtione nec dīstīctiōē nec copulationē īcludit. z dīcētes nomē equocū hēe sua sīgnificata sub copulatione uel sub dīstīctiōe: nō est credibile eos itēdisse qđ h^o nomē in sui sīgřtione īcluderet copulationē uel dīstīctiōē. p^o rāto qđ dīci debet nomē equocū hēe sua sīgřta sub copulatione uel sub dīstīctiōe. qđ in hīdo ea hēat quādā sīlitudinē cū illis. Dato qđ nomē equocū nō īcludē ī se nec copulationē nec dīstīctiōē. C^o St qđrāq; ulteri^o utrū hēat sua sīgřta per modū copulatiū uel dīstīctiū dīci debet qđ nomē equocū. ut patet dupl^o ad sua sīgřta cōparari pōt. p^o ut per ipōnitiōē illa ipōrtat. scđo ut per intellectū ad illa referat. si qđ loqm^o de noīe equocū: ut per īpōnē sua sīgřta ipōrtat sic dīcī ea hēe sub copulatione: nō qđ in sui sīgřto copulationē īcludat sed qđ ipōrtat ea sīl z semel plura sīgnificat. sicut copulatiua suas ptes de nēcitate sīl hēat: z sm īstū modū uerum est qđ dīcī in p^o ptermentas. qđ si b^o nomē tunica ipōnat hōi z equo: z dīcat tunica est alba. nō est aliud dicere qđ equ^o est alb^o: z hō est alb^o: s; si nomē equocū referat ad sua sīgnificata: pnt per itellm referat in illa. sic hēat ea qđ sub dīstīctiōe. qđ nō hēat ea sīl: cū terminio sēl sūpto nō ptingat uti equoce. īdō faciēda ē vis in vbiis pbi cū dīcī. si b^o nomē tunica ipōnat hōi z equo: qđ. d. qđ ex

ipōne qđtū ē ex platōe: uel ut referat nomē equocū ad sua sīgřta. pnt ipōrtat ea p īpōnē. hēat ea qđ sub copulatione. Utrū aut in aliq differat a copulatiua statiz dīcē. forte dubitaret aliqs. utrū uerum sit qđ suppositū est. uidelicet qđ vni^o nomē ex īpōne possit sīl p^ola sīgře. Et uidet qđ nō: qđ sic nomē ex vno pceptu z ex vna relatiōe per itellm vni^o significat. sic ex vna īpōne vni^o sīgřt. sic ergo termino semel sumpto nō ptingit uti equoce. z vni^o nomē ex relatiōe per itellm nō significat p^ola sīl. sic ex īpōne nō uidet plura sīgnificare. C^o Vdm ergo qđ significare p ipōnitiōē respīct tps pteritū. qđtūcūq; ē ex p^ol^o īpōnitiōē p^ola sīgnificet. Ex quo utraq; illarū īpōnitiōē est facta. z pteritū ex īpōne illa p^ola sīl significat: sed sīgnificare p^ola ex usu ul^o ex rōne p itellm respīct tps pñs. z qđ sīl nō referre possūm^o vni^o nomen in plura sīgnificata: īdō bñ dīcī est qđ termino semel sūpto nō ptingit uti equoce: z ut per itell^o referim^o nomē in sua sīgnificata vni^o nomē sīl plura sīgře nō pōt: nisi forte per acciōē: ut apud diuerfos itelligētes. C^o Et ut mel^o appareat p^olīcta. scīdū est qđ in sīgřtione noīum trīa est p^olīdare. p^o ipam īpōnē: nā noīa nō sīgnit nisi ut sunt ipōnita ad sīgnificadū. 2° est ibi īpā platīo que ipōnitiū ad aliq sīgnidū. z 3° est ibi relatiō per itellm in sua sīgnificata. Lū qđ qđtū utrū dīctio equoca hēat sīl sua sīgřta. si itelligit qđ tū ad ipōnē. p^o qđ hēat ea quodāmo^o sīl. Si qđtū ad platīonē etiā sīl hēat ea. qđ cū sit vna platīo nō uariata ex vi platōnis actu. z sīl hēat sua sīgřta: s; qđtū ad relatiōē per itellm nō pprie hēat sua sīgřta sīl. z qđ platīo magis se tenet ex pte dīctiōis qđ relatiōē p itellm. magis pprie dīctū ē qđ dīctio equoca hēat sua sīgřta sīl: z ad modū copulatiū uiz qđ qđ nō hēat ea sīl. s; hēat īpā ad modū dīstīctiū.

Alterius forte dubitaret aliqs. utrūq; oīo ubi pōnitiū nomē multiplex sit dīstīguēda. z uidet qđ nō. dīctū est enī qđ nomē equocū uel hēat sua sīgnificata sub copulatione uel sub dīstīctiōe. sed copulatiua z dīstīctiua nō sunt dīstīguēde. qđ ē. Qđ aut copulatiua nō sit dīstīguēda p^ol. qđ uel est in utroq; sensu uera. z tūc ē simpl^o uera. si aut sit in utroq; sensu: uel in altero ffa. simpl^o iudicat falsa. nā enī copulationis est ut tota iudicet ffa. si altera ps sit falsa. sic etiā nec dīstīctiua uidet eē dīstīguēda. qđ tota dīstīctiua iudicat eē uera. si solū altera ps sit uera. nullo qđ mō est dīstīguēda oīo ubi pōnitiū nomē equocū. C^o p^o vdm qđ semp ubi est equocatio est ibi faciēda dīstīctio. nā z si in utroq; sensu eēt uera faciēda est dīstīctio: nō ne pcludat nobis: s; ad cautelā fatuitatis. ī. ne videamur fatui z ignorātes. qđ si nō dīstīguērem^o īpaz forte crederem^o ignorare v^outē uocabuloz: sed qđ dīctio equoca in altero īsu est uera: in altero falsa. tūc dīstīguēda est nō solū ne videamur ignorātes: sed ēt ne fiat nobis elēchus: Sed ut appeant oba: scīdū qđ ut ēt supra dicebat dīctio equoca dupl^o ad sua sīgnificata cōparari pōt. p^o ut ipōrtat illa qđtū est ex platōne. z per īpōnē. z sic hēat ea ad modū copulationis: qđ nō sic. itelligendū est qđ in nullo differat a p^olōne copulatiua. s; qđ sic accēpta hēat sua sīgnificata actu. sicut z copulatiua requirit suas ptes actu esse. imo qđ ut dicebat: dīctio equoca in se copulationē nō claudit. sic loquēdū est de dīctiōe equoca. ut hēat sua sīgřta actu sic si loqm^o de duabus p^olōnib^o platīs absq; aliq copulatione media. tale ē est dicere. cants currit: sicut latrabile currit: celeste fidus currit. z qđ he due oīones sine p^olīctiōe plate nō sunt simpl^o pcedēde: nec simpl^o negāde: sed vna est pcedenda: ut latrabile currit: alia negāda: ut celeste fidus currit. īdō oīo p^olīnēs dīctiōē equoca ēt. pnt dīctio equoca hēat sua sīgřta sīl: z ipōrtat ea per ipōnitiōē: dīstīguēda est: ut p^ol per sam dīcta. C^o Sed dubitū uidet utrū sit dīstīguēda put dīctio equoca hēat sua sīgřta. qđ referat

Elenchorum

ad illā per intellectū: qz sic nō videt ea hēre sū. sed videt ea hēre ad modū dīstīctiū cū termino semel sūpro nō ptingat uti equoce. Sciēdum g q dīstīctio duplex est. quedā determinata sic in hīs que de pēnti. quedā idē terminata. sic in hīs que sunt de futuro. In talib⁹ enī qz nō est determinata vītas nō est alterā pte determinate dare. possum⁹ enī dicere cras fore nauale bellū. uel non fore: s; alterā pte determinate dare nō possum⁹. cū g dīctur qz dīctio equoca: ut per itell⁹ referat ad sua sīgta habet ea ad modū dīstīctiū. ille modus dīstīctiū. non est ppte determinat⁹: sed ideterminat⁹. In pte enī cū iustibet est uti tali dīctōe in quocūq; sensu placet. si g dicat. canis currit. qz aduersari⁹ h⁹ dīctionē equocaz pōt referre ad qd cūq; sīgtum uoluerit. si pcederemus eā: referret ipam ad sensum sīm. si vō negarem⁹ referret eā ad sensuū uerū. ut g nō fiat nobis elēchus debem⁹ eā dīstīguere: uel possum⁹ dicere: et meli⁹ qz sicut nomē equocu: ut sīgt sua significata sū est dīstīguēdū qz l3 significet ea ad modū copulatiū. tñ nō icludit in se copulationē ut multiplex iudicet simplr sīm si alterz significatoz sit sīm. sic cū multiplex iporat sua significata ad modū dīstīctiū est dīstīguēdū. qz nō icludit in se dīstīctionē. ut possit simplr dīci uerū si alterz suoz sīgtōz sit uerū. p3 g qd qrebat. C Eset autē ulterius dubitādū quō i equocatiōe est mltiplicitas actualis. et utrū sīgtū dīstībutiū additū termino equoco dīstībuat ipz vna dīstībutiōe. p oib⁹ suppositū cuiuslibet sūi sīgti. s; de h in sequētī lectiōe queret: ubi tāgēt modī cōs amphibologiē et equocatiōis.

8 Ecūdū autē amphibologiā tales uellē me accipere pugnantes.

C Bonit⁹ p3s determinauit de mltiplicitate actuali put hēt eē in dīctione qd sit per equocationē. In pte ista de terminat de mltiplicitate actuali put hēt eē in ofone qd sit per amphibologiā. et duo facit. qz p⁹ deteriat de amphibologia sīm se. scdo deteriat de ea in cōparatiōe ad equocationē. 2^a ibi. Tres autē sunt modī. 1° Ad euidētīā pme ptiō. sciēdūz q amphibologia tripl⁹ hēt fieri. p⁹ enī put ofo per se accepta pncipalr multa sīgt. 2° vō put ofo p se accepta sīgt pta nō pncipalr. s; vnu ppter aliud trāsumptiō. 3° qdē put ofo per se accepta nō est multiplex. pūcta vō alteri dībit mltiplicitatez. pp qd p3 teritū modū dīstīferre a quolibet alioz. qz tā i p⁹ mō qz in 2° ofo per se accepta mltiplicitatē hēt qd nō ptingit simplr in 3°. assignant autē alr tres modī amphibologiē: sed de h nō sit nobis cure. qz non uadit ad mētē pbi. dīstīguēdo g pte pma s; assignatos modos. dicam⁹ q de scdo mō phus nō posuit exēplū: qd forte iō fecit. qz h⁹ trāsumptiua ualde dīstīficant apud dīstīctos rī. imo que vno tpe sūt trāsumptiua alio tpe nō sūt trāsumptiua. Duo g facit sīm q exemplificat de duob⁹ modis amphibologiē. p⁹ enī deteriat de amphibologia put ofo p se accepta simplr ē mltiplex. 2° deteriat de ea put ofo p se accepta simplr nō est mltiplex s; alteri pūcta simplr efficit mltiplex. 2^a ibi. Et putas est tacētē. 1° Circa p⁹ qtuor facit sīm q qtuor palogismos ponit deseruētēs p⁹ mō. 2^a ibi. Et putas qd qz scit. 3^a ibi. Et putas qd videt. 4^a ibi. Et putas qd tu dicis. 1° Dicit g p⁹ q sīm amphibologiā sūt tales palogismi qles sup. ponent inferi⁹. quoz palogismorum vn⁹ est. uellē me accipe pugnātes h est minor palogis. mī. pōt autē hēre rōmari. quōtēuq; uellē me accipe. uellē ut me accipent: sed pugnātes uellē me accipe. g pugnātes uellē q me accipent. mīnor autē put⁹ palogismi duplex est. nā cū dīcti. uellēz me accipe pugnātes. ly me. uel potest cōstrui cum accipere ex pte post: et pugnātes ex pte ante. et tunc erit sensus q pugnātes me capiāt: uel erit pstructio ecōuerso. et tūc erit sensus q pu

gnātes capiant a me. Deide cū dīcti.

C Et putas qd qz scit: hoc scit. nā sciētez et scitū ptingit ut sciēte significari hac ofone.

C Bonit⁹ 2^m palogismū dīcēs. putas qd qz scit h scit. h est maior palogismi. foiet autē sic. qd qz scit h scit: sed scit ferrū g ferrū scit: et ut euidētius appeat fallūz. arguaf ulterius. qd scit hēt sciam. ferrū autē scit. g ferrū hēt sciam. ibidit autē quō in dicto palogismo est mltiplicitas dīcēs: qz in hac ofone sup. qua dīcti qd qz scit hoc scit. per ly h ptingit sīgtē sciēte et scitū. nā si ly h pstrutur cū ly scit ex pte an. sic sīgt sciēte. et est locutio falsa est enī sensus qz h qd qz scit sit sciēs: qd nō est uerū. nō enī oē scitū est sciēs. si vō ly hoc pstruit cū ly scit ex pte post. sic est locutio uera. est enī sensus qz oē scitū est scitū. C Morādū autē q p3s de p⁹ palogismo posuit solū minōre. de h autē 2° ponit solū maiorē: qd forte iō fecit. qz in pācto palogismo mltiplicitas erat in minōre. In h autē mltiplicitas est in maiore. Deide cūz dīc.

C Et putas qd videt qz hoc videt: videt autē columnā: quare videt columna.

C Bonit⁹ 3^m palogismū quī talis est: qd quis videt h videt. h est maior. videt enī colūnā. h ē minōr. legtur cōclusio qz colūnā uideat. C Morādū autē qz sic in pcedēti palogismo. cū dicebat qd qz scit h scit. ly h poterat sīgtē sciēte et scitū. put alr et alr pstruebat cum ly scit. Sic cū dī qd qz videt h videt. ly hoc pōt denotare vidētē et vīsum. h3 qz alr et alr pstruit cū ly videt. C Morādū ē in palogismis apti⁹ fieri deceptionē aliquaz per gen⁹ neutrū qz per aliud. dīcēdo sic: qd qz videt h videt. videt ferrū. ergo ferrū videt. et ulter⁹: ut magis appeat fallitas. arguat qz videt hēt vīturē vīsuā. ferrū videt. ergo hēt vīturē vīsuā.

Dubitaret forte aliqz ad quā metā ducat palogism⁹ fact⁹. et videt qz ad solocismū. sic. qd qz videt hoc videt. videt autē colūnā. ergo colūnā hēt vīturē vīsuā. C Dm qz metā h itēta nō est solocism⁹: sed redargutio. g debet pcludi qz colūnā hēt vīturē vīsuā: nō qz colūnā. C Aduertendū tñ qz redargutio dīstīt ab alijs metis formalr et fm modūz accipēdi. siue ergo per palogismū pcludat fallum siue solocism⁹. dū tñ per talia fiat redargutio dīcti dūcere ad metā redargutiōis. Deide cūz dīcti.

C Et putas hoc qd tu dicis esse: hoc tu dicis: dicis autē lapidē eē: tu g lapis dicis eē.

C Bonit⁹ quartū palogismū dīcēs qz tu dicis esse hoc tu dicis eē hec est maior: dicis autē eē lapidē. hec est minor. legtur pēlo qz tu lapis dicis eē.

Dubitaret forte aliqz. vñ ptingit mltiplicitas in hoc palogismo. dīcti autē aliqz qz iō est mltiplex. qz ly h. uel pōt cōponi cū ly mī: ul cū ly dīctis. sed h nō pōt stare. qz tūc i dīctio palogismi nō ēē amphibologia: s; cōpō ul dīctio. C Dd3 g iō ēē mltiplicitatē i eo. qz ly h pōt pstrui cū ly dīctis ex pte an. et tūc sīgt dīctē. et ē locutio falsa. ul p⁹ pstruit ex pte post. et sīgt id qd dī. et sic est locutio vā. quī g intelligit mltiplicitatē i illo palogismo qz qz scit h scit itelligit et i isto. C Aduertēdū tñ qz in vno et eodez palogismo pnt eē dīstī fallacie. nō g ē icōueniēs assignare mltiplicitatē i dicto palogismo. put ly h cōpōss cū ly tu et cū ly dīctis: et sic facies fallam cōpōnis et dīstīōis. et nō erit exēplū cōperēs ad ppositū: ul p⁹ ibi assignari mltiplicitas put ly h p⁹ dīstīmode pstrui cū ly dīctis. et sic est ibi amphibologia. et ē ex^m ad ppositū et cōperēs. Deit. c. d.

C Et putas est tacētē dicere. Duplex enī est tacētē dīcē: et hūc dīcē tacētē: et q dīr.

C Bonit⁹ modū amphibologiē. qñ ofo per se supra non

est simplr multiplex. I3 aliquo mō multiplex dicit pōt. dices putas est tacetē dicere: h est mior palogisimū. pōt aut sic formari. quē cūq; ptingit dicere ptingit log. S3 ptingit tacetē dicit g ptingit tacetē log. Illec est mior i. tacetē dicere: s3 per se accepta simplr nō est multiplex. est tñ aliquo mō multiplex. iō ait q duplex est tacetē dicere. z hūc dicere tacetē. i. q tacēs dicat. uel q tacēs dicat. z sic de numero eorū que dicunt. quō aut h oīo tacentem dicere per se accepta nō est simplr multiplex. alteri tñ coniuncta est simplr multiplex. In fine huius lectionis dices. Deinde cum dicit.

C Sūt āt tres modi s3 equocationē z amphibolias. An^o qdē qñ uel oīo uel nomē pncipalr sīgt plura ut piscis uel canis.

Determinat de amphibologia in cōpatīōe ad equocationē. z tria facit s3 q ondit tres modos eē cōes utriq; 1ª ibi. Ali^a aut. I3^a ibi. Tert^a vō. Dicit g p^o q tres sūt modi cōes s3 equocationē z amphibologia. vñ^o qdē est qñ oīo qstū ad amphibologia. ul^o nomē qstū ad equocationē pncipalr pīa sīgt ut piscis z canis. C^o Mo tādū aut q in h loco iō pōt^o exēplificauit de equocatione qz de amphibologia. qz eadēz uocē sīgre pīa pncipal^o reperit in equocatione qz in amphibologia.

Dubitarēt forte aliq; quō piscis sit equocū. nā canē eē equocū nulli ē dubiū.

C Ad qd dicit qdā q piscis ē equocū ad piscē uerū z piscē pictū. S3 si h eēt uerū cū noīe piscis nō ēque pncipalr ipozet utriq; exēplū positū nō deseruīret huic p^o mō. ddm g q piscis sumit equoce ad piscē aīal. z ad piscē celestē. ul^o possum^o dīcē q cū noīa sint ad placitū noīe piscis aliq pīa equē pñ^o uocare possumus. D. c. d.

C Alius autem qñ sic soliti sumus dicere.

C Bonit^o 1° modū cōem dices q ali^o modus cois est qñ solit sumus sic dicere. i. qñ dīctio uel oīo sīgt aliqd trāsumptiue. C^o Morādū aut q illud pōt dīctio significare pncipalr qd sīgt ex ipōne: sed qd sīgt ex eo qd soliti sum^o sic dīcē. i. q sīgt ex aliq usu. uel ex aliq accommodatīōe nō sīgt id pncipalr. s3 trāsumptiue. q tñ in dīctīōe qz in orōne videm^o ptingit. Rīdē enim ex ipōne sīgt rī suz. ex quodā mō loquendī sīgt floritīōne. sic ēt lītus arari pncipalr sīgt terrā scindere. ex quodā mō loquēdi sīgt opēā perdere. Deinde cūz dicit.

C Tert^o vō qñ cōpositū plura sīgt separatū vō simplr ut scit seculū.

C Bonit^o 1° modū. z tria facit. qz p^o ponit dīctū modū. 2° manifestat qd dixerat. 3° epilogat circa determinatā. 1ª ibi. Mā utriq; I3^a ibi. Ergo amphibologia. Dī cit ergo q tert^o modus cois est: qñ cōpositūz. i. pūctum alteri significat plura. separatū vō significat simpliciter. ut scit seculū. Deinde cūz dicit.

C Nā utriq; si ptingat vñū qdē significat z scire seculū: ambo aut pīa aut seculū ip^o suz sciam hēre: aut seculū aliū: g amphibolia z equocatio circa hos modos sūt.

C Declarat qd dixerat dices. q si utriq; i. h scit z seculū ptingit sup. separat^o pferre. vñū qdē sīgt scire. s. z seculū: s3 ambo sī pūctā pīa sup. sīgnit. nā si dico scit seculū. possum^o itelligē ipz seculū eē scīēs z hēre scīaz: ul^o eē scitū z aliū hīe scīam et^o. s. seculū. i. aliū hīe scīam de seculo. Ultimo epilogat circa determinatā. d. q equocatio z amphibologia sūt circa hos modos. C^o Morādū aut q ad hos tres modos oēs modī equocatiōis reducunt. nā ad p^o modū reducīf. scīēs dīcūt. qz dīcere pncipalr pīa ipoztat ad 1° modū qñ vñū sīgtur pncipalr z aliud trāsumptiue. reducī hēt modus ille. qñ

dīctio vñū sīgt pncipalr. z aliō ex pñi. ut patebit in illo palogisimo qdūq; expeditū bona sunt. tert^o vō modus q dīctio per se sumpta sīgt vñū. pūctā vō alteri sīgt pīa. cōprehēdit modū illū equocatiōis qui sumit ex dīctio mō sīgnīdī s3 q ponebat exēplū q laborans sanabat. hoc aut quō uerū sit in dubitationib^o patebit

Dubitarēt forte aliq; qz nō uidet q modus iste tert^o qui ponit cois equocatiōis z amphibologie adaptari possit ad equocationē nā si dīctio per se sumpta nō significat pīa. pūctā vō alteri pīa sīgt nō facit equocationē s3 amphibologiaz cū ex pūctiōe dictionum resulter oīo. C^o Ad qd dīxerūt qdā q nō oīz si amphibologia z equocatio hūt modos cōes q hēant oēs modos cōes. pcedūt g hūc 3° modū ita eē pūctū amphibologie q ad equocationem adaptari nō possit: s3 hoc est tre 3° mētē pñi. non enī. dī cit in textu q equocatio z amphī^o hēant modos cōes s3 q hūt tres modos cōes. nō g exponim^o mētē pñi nī si hūc 3° modū assignem^o eē cōez. C^o Sciēdū g q ex cō iūctiōe vñū dīctiōis ad alterā resulter facit duplici pōt itelligi. uel q h multiplicitas sit in orōne. z tūc erit ibi amphibologia. ul^o q sit in dīctiōe. z tūc erit equocatio. si enī vna dīctio pūctā alteri sic multiplici tatē pñit q multiplicitas illa nō sit tot^o pūctiōis s3 est dīctiōis tñ: planū est multiplicitatē illā nō facē amphibologia: s3 equocationē. exēplū enim possum^o ponere de utroq; nā cū dīctim^o scit seculū. nec scit est multiplex: nec ēt seculū: s3 totū pūctū mltiplex ē. z qz ista mltiplicitas est tot^o orōnis. nō fac equocationē: s3 amphibologia: s3 cū dī laboras sanabat. ul^o sedēs surgebat. ly se dēs ex eo q pūctū vñū pñerit ipsecti: aliqua mltiplicitatē pñit. qz pōt supponere ul^o p sedēte pñus uel p sedēte nūc. iō dīstīguēda est. sedēs surgebat. q si tñ hoc pñit pñū sedēs adderet vñū alteri^o tps nō uideret eē dīstīnguēda. dīcēdo enim sedēs stat. uidet eē simplr falsa. Cū g h^o mltiplicitas nō sit p se z directe i tota orōne: s3 sit i hac dīctiōe sedēs ex eo q pūctū vñū pñerit tps ipsecti talis mltiplicitas nō facit amphibologiam s3 equocationē. C^o Si tñ dubitarēt de exēplo. qz exēpla ponim^o nō ut ita sit: s3 ut sentiat qui adīscit. possum^o ad pñitū aliud exēplū adducē: nā si. b. s3 se nō sit mltiplex z supponat p. a. in actu. si adīgat huic vñū pñitū aliqua mltiplicitatē trahet. vñū enī oē. b. pñit eē. a. duplex est s3 pñm p^o pñz. vñū qd est. b. pñit eē. a. z qd pñit eē. b. pñit eē. a. pñz ergo 3° modūz tā ad amphibologia qz ad equocationē adaptari posse

Alterius forte dubitarēt aliq; qz uidet hunc 3° modū amphibologie nō eē dīstīctū ab alijs modis. imo ut uidet oēs alios cōprehēdit. In oib^o ēt modis amphibologie s3 q amphibologie sūt h vident hīe cōe q pres per se sūptē nō sūt mltiplices. pūctē vō ad iūcē mltiplicitatē hūt. C^o p^o ddm q iste 3° modus differt a 1°. qz non accipit ibi aliq significatiō trāsumptiue: ut in 2°. differt aut a p^o. qz si in h 3° mō fiat aliq dīctio nō remanet ibi mltiplicitas. vñū enim tacetē dicere uel scit seculū. qdūq; enī dīctiōe facta tollit mltiplicitas. tacetē enī per se sūptū uel ēt dicere mltiplicitatē nō hēt. sic ēt nec scit nec seculū p se accepta mltiplicitas sūt: s3 in palogisimīs pñi modī nō sic est: nā cū dī: uellē me cape pugnātes amoto ly me. aliq mltiplicitas remanet. qz cape pugnātes aliq mō mltiplex est: s3 ēt cape amoto ide me pugnātes aliqua mltiplicitatē hēt. z sic pñz qd qrebat. C^o Morādū tñ q licet dīcā expō magis videat cōcordare cū serie līe. tñ ut magis qescat itellec^o sciēdū q si aliq dīctio p se sumpta non est multiplex. pūctā tñ alteri mltiplicitatē qdā trahit ut exēplificabat de laboras respectu sanabat. z de b. respectu hui^o vñū pñitū. sic ēt aliqñ ipīa oīo per se sumpta nō est simplr multiplex. pūctā tñ aliū efficit

Cap^o
18. z
20.

Alterius forte dubitaret aliquo ubi magis re-
servat actualis multiplicitas. an in
equocatione. an in amphibologia. Ad cuius eviden-
tia sciendum equocatione ab amphibologia triplici differe-
re. est enim in platone ut spectat ad praeterita phiderare. vix
uocet ipsas quae est quoniam respectu platonis omnino malis. 2° est
ibi phiderare fictione quae est quoniam formalis respectu uocis
3° est ibi phiderare actione intellectus referre h^o platone
solum debitu ordine in suis signis. differt igitur equocatio ab
amphibologia quatuor ad uocem. quae equocatio fit in uoce
completa: ut in dictio: amphibologia vero in uoce com-
pleta: ut in oratione. 2° quod oratio dicitur primere in se sententiam
aliquam. dictio vero non primere sententiam aliquam: sed signum.
Idem equocatio differt ab amphibologia non solum ratione uo-
cis quae est quod male. sed et ratione significationis quae est quod a-
liud quod formale. tertio cum dictio equocata per intellectum referat
in sua signa: nec solum se nec sed intellectum intelligit esse transposi-
ta uel uariata. amphibologia autem non sic. nam cum in ita
diuerse constructiones quod solum intellectum in oratione amphibolo-
gica aliquam transpositionem praeiungit intelligere. et quod quatuor ali-
quod magis transmutationis subiicit. tanto magis dicitur esse
in potentia. igitur aliquo modo tam amphibologia quam equocatio

¶ Quidit in dictis palogismis eē fallaz cōpōnē. ¶ Ad

enim? euidetia notadu qd cu dicitur aliquid esse posse: ut ex aliquo fieri aliquid. aliqui est locutio p se: aliqui p accis. Ex foia enim et puatioe fit aliquid per accis: ex subto et ex ente in potentia fit aliquid per se. ex callo et fieri fridus: uel ex no frido fieri fridus est per accis. sed ex frido in po fieri fridus in actu est per se. Si enim per se ex callo fieri fridus: tunc calm manes calm fieret fridus aliquid quod est ipse. sic et si ex no frido fieret fridus per se: tunc sub manes no fridus: et exis sub puatioe fridus fieret fridus: et eest si fridus et no fridus: quod est iconueniens. Cum ergo dicitur calm pot fridari. si intelligat qd totu. scilicet subm cuius forma calis posset esse susceptiuus friditatis: sic est locutio falsa. et si sit sensus calm pot fridari. scilicet subm quod est sub forma calidi pot esse sub foia fridi: sic est locutio vera. et quod dicitur de callo respectu fridi: intelligendu est de sedente respectu ambulationis. sedes enim pot ambulare: quia subm quod est sub sessione pot esse sub ambulatione: no tamen totu h. scilicet sub sessione pot esse cu ambulatione. eodem autem modo ddm est de subo cu puatioe. Nam no fridus pot fridari: et no scribit pot scribere: no qd subm exis sub puatioe possit esse sub forma: sed successiue subm quod est sub puatioe pot esse postea sub foia. si igitur subm et foia sunt quodam totu hec. aliquid quod sub calis pot fridari: no est va rone totu: sed rone ptis. sic et quod subm et puatio sunt aliquid modo quodam totu hec. aliquid subm no fridus pot fridari. ut no scribit pot scribere. no est va rone totu: ut in rone puatiois et subti. per se est va rone ptis: ut rone sibi. Cuiusmodi predicta sunt va et quod no. restat videtur quod modus loquendi dat intelligi sensum uerum. et quod falsus. Cuiusmodi ergo cu di federe ambulare est posse: uel calm fridari est posse: et cetera talia si perant puctiz ut sit sensus qd si sit supru. sedere ambulare sit posse est locutio falsa: quia dat intelligi qd sedes manes sub sessione possit ambulare. eodem est modo si puctim pferat: quod hoc totu no scribit scribere sit posse est locutio falsa: quia est sensus qd subm possit si esse sub puatioe et foia. si perant diuisiz ut dicat no scribit esse posse est scribere. sedere posse est ambulare ex vi locutiois no hetur qd sedes si possit esse sub sessione et ambulatione: sed sensus est qd res sedes pus exis sub sessione possit postea esse sub ambulatione. h est qd ait qd no idem hgt: fige dicat diuisioes: et fige dicat coponens: qm posse est sedere ambulare: et no scribit scribere: quia sup. si hgt pferant coponere: qm hgt pratem ut no scribit scribare. si igitur qd posse sit eide esse si oppositu ut qd si possit scribere et no scribere. si hgt no coponat no hgt sup. qd eide sunt opposita si: successiue. igitur enim qm qm non scribit hgt prate ut scribat. Cuiusmodi autem phz hec duo exempla posuisse. v3 sedere ambulare et no scribit scribare. utroque enim modo fit aliquid per accis. scilicet ex foia et ex puatioe. pm et ex v3 sedere posse est ambulare. deseruit h3 qd aliquid fit ex foia. 2m vo ex v3 no scribit esse posse et scribere deseruit per aliquid quod fit ex puatioe. In utroqueque enim est locutio falsa: si intelligat puctiz: quia subm et ma puctiz et si no pot esse nec sub foia oppositis nec sub puatioe et foia. Diuisim vo et successiue no est iconueniens maz et subm esse sub foia oppositis: uel sub puatioe et foia. Cuiusmodi autem qd in p dictio locutiois p la ponunt ex pte sibi. Nam h totu. scilicet sedere ambulare se tenet ex pte sibi et posse se tenet ex pte p dicitur: sic et no scribentem scribere se tenet ex pte sibi. est posse se tenet ex pte p dicitur. p dicitur g palogismi desuunt illi modo coponens huius que p la ponunt ex pte sibi ad que p la p dicitur pnt referri puctiz uel diuisim. Deinde cu dicit.

Et discere nunc lras siquidem didicit quod scit. Cuiusmodi autem modum coponens quibus esse quoniam aliquid dictio posita iter duas dictiones pot coponit cu vna uel cu alia d. discere nunc lras. hec est palogismus siquidem didicit lras quod scit. In h3 pntit v3 pmissaz. pnt enim pbari palogice qd si aliquid didicit lras quod scit quod nunc didicerit illas. foie

tur autem sic palo. qd cuq; scit lras nunc didicit illas: si iste scit lras. et nunc didicit illas. maior enim est duplex: quia ly nunc pot coponit cu ly scit: et sic est locutio va. est enim sensus qd cuq; nunc scit lras quille didicit illas. si vo ly nunc coponat cu ly didicit est locutio falsa. est enim sensus qd cuq; scit lras qu nunc didicit illas: quod no o3. pot enim scire lras quod no didicit nunc h3 pus. Deinde cu dicit.

Amplius quod vnum solum potest ferre plura posse ferre.

Cuiusmodi 3m modum coponens huius autem quodam sic foiant: quod p la pnt ferre: pot vnu solu ferre: quod vnu solu pot ferre: no pot p la ferre. g quod pot p la ferre no pot p la ferre. In h aut palo 3m est copo. quia ly solu: uel pot esse nomen teneri categorice et determinare ly vnu: et sic est locutio va. est enim sensus: qd qui pot p la ferre pot ferre vnu solu. scilicet pot ferre vnu sine alijs. si vo ly solu est aduerbiuz et tenet sincategorice: et deteriat ly pot: et locutio fla. est enim sensus: qd qui pot p la ferre solu pot vnu ferre. scilicet no pot nisi vnus ferre. h autem modus foiant: quod pnt huius palogismu peccare huius coponens: no tamen est ad oppositu: si pnterit iteru phz. nam huius foiantionem h palo no dif ferret a pcedenti. no g huius tres modos huius false. ut igitur huius 3m modum coponens foiet sic: quod pot vnu solu ferre pot vnu et vnu ferre: quod pnt vnu et vnu ferre pot p la ferre. g quod pot vnu solu ferre pnt p la ferre: et tunc vba posita in lra sunt huius palo 3m. ex quo p3 huius 3m modum esse oppositu p 3m. In p 3m enim modo p la ponebant ex pte sibi: et si p dicitur referre ad illa p la puctim: erat locutio falsa. si diuisim va. h autem p la ponunt ex pte p dicitur. et si ad illa p la referre subm puctiz est locutio falsa: si diuisim: vera. nam cu dicitur: quod solu pot vnu ferre pot vnus et vnu ferre: accipiendo ly solu ut deteriat ly pot. si intelligat puctiz est locutio falsa. nam quod solu pot ferre vnus no pot ferre vnu et vnu puctiz. h3 si intelligat diuisim: sic est va. nam quod solu pot ferre vnus: potest diuisiz et successiue vnum et vnu ferre.

Ecudum ditione vo qm quque sunt duo et tria: et paria et iparia.

Cuiusmodi supra determinauit de fallacia coponens. In pre ista determinat de fallacia diuisionis. huius enim hec fallacia tres modos: sic et fallacia coponens. tria g facit: quia p ponit modum illu: put plura ponunt ex pte p dicitur: subiectu ad illa plura potest referri punctim uel diuisim. 2o ponit modum qm oppositu huius modo. v3 put plura ponunt ex pte subiecti: et p dicitur ad illa plura potest referri puctiz uel diuisim. 3o ponit modum tertiu qui sumit ex eo qd dictio posita iter duas dictiones coniungit pot cu vna uel cu alia. 2a ibi. Et maius et egle. h3 ibi. Nam eade o3. dicit g qd huius diuisionem vo sup. sunt huiusmodi palogismi illi qui dicent: et inuit duos palogismos deseruietes pmo modo: quoz vnus est. quque sunt duo et tria. hec est minor palogismi. formet autem sic. quecunq; sunt duo et tria: sunt duo et sunt tria: quque sunt duo et tria. ergo quque sunt duo et quque sunt tria. minor aut duplex est: quia si ly quque positu ex pte subti referret ad duo et tria puctim et si: sic est locutio vera: quia quque sunt duo et tria sumpta si. sed si referat diuisim est falsa: quia quque no sunt duo per se supra: nec tria per se sumpta. cu vo dicit. et paria et iparia: inuit maim scdi palogismi. formet autem sic. quecunq; sunt paria et iparia: sunt paria et sunt iparia. quq; sunt paria et iparia. g quque sunt paria et quque sunt iparia: minor aut huius palogismi duplex est sicut et pcedens. Quinque enim sunt paria et iparia puctim: non aut diuisim. Cuiusmodi autem qd huius cometatorum pmo phicoz. o3 ptes si sumpt sunt ip3 totu. nihil enim est aliud totu nisi o3 partes si accipit: diuisim vo sumpt sunt aliud a toto. nulla enim po

Elenchorum

per se accepta euacuat totā eēntiā totius. coniuncta tñ alteri equalē ipsi toti. duo ergo et tria siue paria et imparia punctionim sumpta sunt idem qđ qnque. diuisim vō accepta differūt a qnqz. Deinde cū dicit.

Et maius et egle. tātūdem enīz maius et adhuc amplius.

Donit scđm modū hui⁹ fallacie. d. et maius et egle: hec est p̄lo palogismū. p̄cludet enī per hūc palogismū qđ idē sit mai⁹ et egle. mai⁹ enī ē tātūde et adhuc ampli⁹. hec est minor. formet aut sic. tātūde et ampli⁹ est tātūde et per p̄is egle. sed tātūde et ampli⁹ est mai⁹. qđ mai⁹ est tātūde et per p̄is egle. minor hui⁹ palogismū dupl⁹ ē: qđ ly tātūde et ampli⁹. posita ex pte sibi. si referant ad maius positū ex pte p̄dicati p̄iuctis est vā. si diuisim falsa. mai⁹ enī nō est tātūde per se sūptū: nec ē ampli⁹. p se sumptū. s; est h duo p̄iucti sūptā: tātūde. s. et ampli⁹. **Notādū** at qđ h modus qđ est opposit⁹ p̄mō. in p̄o enī mō pla ponebat ex pte p̄dicati. cū dicebat. qnqz sūt duo et tria. s; aut pla ponunt ex pte sūpti. cū vō tātūde et ampli⁹ est mai⁹. **Notādū** et qđ ut hēat h modus distictiō a p̄mō. formādus ē palogismū i 3^a figura: ut tātūde et ampli⁹ i portāta pluralitatē ponant ex pte sūpti: nō ex pte p̄dicati. **Notādū** et qđ ut h palo sit ad p̄positiō. tū nō ē distiguēda maior: qđ si distiguēret maior. v; tātūde et ampli⁹ ē tātūde eēt dīsa vāz cōposita fīa. qđ tātūde et ampli⁹ sūt sūptā nō sūt tātūde. eēt qđ ibi fallacia cōpōnis nō distictiō. Distiguēda ē qđ minor. s. tātūde et ampli⁹ ē mai⁹: qđ sic ē ibi fallacia distictiō: tñ tātūde et ampli⁹ sūt p̄ta sūt mai⁹. distictiō vō et p se sūptā nō sūt mai⁹. erit qđ distictiō falsa: pp qđ erit fallacia distictiōis. Deinde cū dicit.

Nā eadē oīo et diuisa et cōposita: nō idē semp significare videbit.

Donit 3^m modū hui⁹ fallacie. et duo facit. nā p̄o assignat defectū hui⁹ fallacie. 2° ponit palogismos defūctos. 3° mō ibi. Ut ego posui. Iocit qđ eadēz oīo cōposita et diuisa nō videbit semp idē significare. defect⁹ ē et cā nō exītie hui⁹ fallacie ē. qđ nō idē significat oratio cōposita et diuisa. Deinde cū dicit.

Ut ego posui te seruū entem liberū.

Assignat palogismos defūctos: 3° mō. et duo facit s; qđ duos tales palogismos ponit. 1° ibi. Et qđragita viroz. 2° mō p̄lo talis ē. ego posui te sūū enīz liberū. Hē minor palogismū. foret at sic. quēcūq; posui seruū enīz liberū ille est liber. demīto qđ aliqđ suo dīcat et te posui seruū enīz liberū. qđ tu es liber. hec ppō. te posui seruū enīz liberū. duplex est: qđ ly enīz uel cōponit cū ly seruū. et tūc est sūus qđ exītie seruū fecit liberū. si vō cōponat cū ly liberū erit sūus opposit⁹. significabit enīz qđ enīz liberū fecit seruū. Deinde cū dicit.

Ex quinquaginta virozum centum reliqt diuus achilles.

Donit scđm palogismū defūctem hūc 3° mō. d. qđ qđraginta virozū cētūz reliqt vīu achilles. h est minor palogismū. foret aut sic. quorūcūq; relinquunt cētū. illa sunt pla qđ cētū. sed qđraginta virozū cētū reliqt diuus achilles. qđ qđragita sunt pla qđ cētū. minor hui⁹ palogismū duplex ē. qđ ly viroz pōt cōponi cū ly cētū: et sic est locutio vera. sensus enī est qđ achilles de cētū viroz reliqt qđraginta. si vō ly viroz cōponat cū qđragita est locutio falsa. est enī sūus qđ de qđragita vitis achilles reliqt centum. qđ est ipole. **Notādū autē hos duos palogismos defūctos 3° mō hui⁹ fallacie qđ in quolibet ponit vna dictio iter duas dictiōes: et p̄iucta cū vna et cū alia dat aliū et aliū sensum.**

Dubitaret forte aliq. utruz cōpō et diuisio sint vna fallacia uel due. **Et 2°:**

dōz qđ ut patet per p̄m due fallacie sunt. alr enī nō habereim⁹ sex fallas in dictiōe. s; ut appeat quō sūt due: et quō distinguunt. **Notādū:** qđ cōpō et diuisio plus pueniūt qđ alique due fallacie. nō tñ tñ conueniūt qđ sint vna fallacia. pueniūt enī p̄s qđ alie due fallacie: qđ hnt qđ cōem cāz appētie et nō exītie. nā vnitas orōis mālī est cā appētie i utraq; falla. quō aut in talib⁹ fallacijs est vnitas orōis mālī in sequētib⁹ dubitationib⁹ dīcet. Sufficiat aut ad p̄is scire: qđ vnitas orōis mālī est cā appētie in utraq; falla. cā vō nō exītie est diuisitas sīgta: s; ly sic pueniāt in cā appētie et nō exītie. utraq; tñ hēt spālē cāz appētie et nō exītie. nā nō est idēz accīpe cōpositū ut diuisum: et accīpe diuisū ut cōpositū. cā ergo appētie in cōpōne est: qđ accīpim⁹ orōis cōpositā idīfferētes: eē ab orōne diuisa. sed cā appētie in diuisione est cōpō: ut qđ accīpim⁹ orōis diuisas idīfferētes eē a cōposita. et sic differūt in cā appētie: sic differūt in cā nō exītie. nā cā nō exītie in cōpōne est falsitas in orōne composita. causa vō nō exītie in diuisione est falsitas orōis diuise. **Et**

Alterius forte dubitaret aliq. utrū in oī palogismo in quo est falla cōpōnis sit falla distictiō: et ecōuerso. uel possint hēe palogismos distictos. **Dōz** qđ nō s; dōz cōpōne attēdit falla cōpōnis. nec s; oīm distictiōe attēdit falla distictiōis: s; tūc ē fallacia cōpōnis: qđ est cōposita falsa: et tūc est fallacia distictiōis: qđ est diuisa falsa: et qđ aliqđ orō ita est falsa s; sensus diuisus: qđ nō est falsa s; cōpositū: put ex illa orōne p̄iuct get palo. ita erit ibi fallacia distictiōis: qđ nō cōpōnis: et eē. s; si aliqđ orō sic eēt cōposita falsa: qđ nō diuisa: peccaret s; cōpōne: nō s; distictiōis. itō qnque sūt duo et tria. uel qnque sūt pia et iparia: et mai⁹ est tātūde et ampli⁹: et h⁹ p̄iles orōes: qđ ita sūt false i sūu diuiso qđ nō sūt false in sūu cōposito. sic peccat s; distictiōis: qđ nō peccat s; cōpōnis: sic ē sedēre ambulare est pole: et pole est non scribētes scribētes: qđ vnu tñ pōt ferre: pōt vnu et vnu ferre et cetera h⁹. si iuentant siles orōes: qđ tales sōldi sunt false cōposite et nō diuise: ita peccat s; cōpōnis: qđ nō s; distictiōis. et qđ appet qđ nō frustra laborant p̄bus dādo p̄prios palogismos utraq; fallacie.

Alterius forte dubitaret aliq. dato qđ nō semper ubi est cōpō est ibi fieri distictiō: nec eē. utrū aliqñ h possit p̄tingē. **Dōm** qđ nunq; falla cōpōnis est falla distictiōis: nec eē. sed cū dictū sit has duas fallacias aliqđ mō plus puenire qđ alie. forte nō ē iconueniēs in eodē palogismo esse utraq; fallam alr et alr. cū nō sit iconueniēs vnu et eūdē palo distictiōis et cōpōnis: peccare s; diuisas fallas. **Et** ut appeat melius vitas qđrit: sciēdū qđ potissimē h videt p̄tingē in illo mō qđ vna dictio posita iter duas dictiōes cōponi hēt cūz vna: ut cū reliq. nā si dicat achilles qđragita viroz reliqt cētūz ly viroz referat ad cētūz cōposita est vā: et diuisa falsa. si vō referat ad qđragita cōposita erit falla et diuisa vera. ergo in h⁹ mō forte eē poterit utraq; fallacia: sed nō eodēz mō: nec per eūdēz respectum.

Alterius forte dubitaret aliq. utrū semp cūz vna dictio ponit iter duas dictiōes concurrat sūl compositio et diuisio. **Dōm** qđ cū aliq dictio ponit iter duas dictiōes: si est magis apta nata componi cūz vna qđ cūz alia debet comparari ad illā cum qua est magis apta nata componi et nō ad altā: et si cōposita cum ea dat sensum falsum erit fallacia cōpositionis. si diuisa dat sensum falsum erit fallacia diuisionis. Si vō h⁹ dictio nō magis est apta nata cōponi cū vna qđ cū reliqua ad utraq; comparari poterit: et s; qđ ad altā et altā cōparabit resurabit ibi alia et alia fallacia: ut si ly viroz nō magis eēt aptū natū cōponi cū qđragita qđ cētū in dicto palogismo eēt utraq; fallacia tam compositiōis qđ diuisionis. nāz si ly viroz

referat ad quadraginta qz erit cōposita falsa: z diuisa uera: peccabit per cōpōnē. si vō referat ad cētuz peccabit p diuisione: qz erit cōposita uera z diuisa falsa. non ergo in oī palogismo semp fm talem modum concurrat utraqz fallā: imo forte raro uel nunqz inuenit qz dictio posita inter duas dictiones nō magis apta nata sit referri ad vnam qz ad aliā.

Ecūdu accētū aut in his qdē que sūt sine scriptura dialecticis nō est idoneū facere ofonē. In scripturis aut z poematib⁹ magis.

Constat qz pbs determinauit de fallacijs peccatibus fm multiplicitate potētiāle put hnt fieri in ofone. In pte ista deteriat de accētū qui peccat fz multiplicitate potētiāle z hnt fieri i dictione. z duo fac: qz p^o ondit quō magis cōpetēter hnt fieri h^o fallā. 2° exemplificat de ea. 2^a ibi. Ut metuo lōgas. Joicit qz g dialecticis. i. sophistis cō qui simulāt se dialecticos nō ē idoneū facere ofonē. s. deceptiā per fallam accēt⁹ in his que sunt sine scriptura. talis enī fallacia magis videt decipi in scripto qz in platōe. siue illud scriptū sit pfaicū siue metricū: id subdit qz in scripturis qz ad pfaicū: z in poematib⁹ qz ad metricū magis sup. est idoneū decipi per talē fallaciā. C^onotādū aut qz cū dicit qz idoneū est decipi p hāc fallaciā i scripturis z i poematib⁹. nō ē intelligi de poematib⁹: ut sūt plata: fz ut sūt scripta. scriptura g accipit h^o pfa. scripta: z poema p metro scripto. C^onotādū ē qz qz accēt⁹ uariat modū pferēdi: id aliqz magis cōgscit talis fallacia in platōe: qz sine platōe z maxime h^o apper cū ptingit talis fallacia circa penultimā syllabā: put regis accētū graui uel acuto. Deide cū dicit.

Cū metuo longas pereunte noctes lidia dormis.

Explificat de h^o fallacia. C^o Ad cui⁹ euidētā notādū qz exēpla defutēta talī fallā nō zgoue trāferri possunt. nā qd in vna lingua hnt accētū graue: uel acutoz trāslatū in alia lingua nō oī qz referret h^o accētū. sic ē qd in vna lingua pferat aspirate: nō oī i alia lingua aspirate pferri. exēpla g hic posita ut cōiter dī nō sūt Aīz. sed trāslatoz ea posuit: qd id fecit: qz exēpla forte posita ab Aīz. nō erāt pueniēta nīe lingue. exēpla aut que h^o ponunt nō idēcat oēs modos hui⁹ fallacie. nec pprie ponunt p modū palogismi: fz solū ondit quō aliqz dī. effo pōt regi vno accētū uel duob⁹. didit aut hēc ps in duas fm qz duo exēpla ponit: quoz vnu est pfaicū: aliud vō metricū. 2^a picipit ibi. Et heu qz nā. Iest g p^o exēplū tale. metuo lōgas peunte noctes lidia dormis. In h^o enī exēplo pfaico cōmittit accēt⁹: eo qz ly metuo pōt ēē vna ps: due pres: z tres ptes. si est vna ps sic est vbu: z ē spūs. o lidia ego metuo. i. timeo qz tu dormis lōgas noctes: me peūte. pōt ēē due ptes: ut sit spūs. metuo peūte. i. me exīte tuo peunte tu lidia dormis lōgas noctes. pōt ēē tres pres: ut sit spūs. o tu lidia me peunte dormis lōgas noctes. Deide cū dicit.

Et heu qz nā tāti cinxerunt ethera nimbi: g circa accētū qdē huiusmodi fiūt.

Constat scdm exēplū metricū. d. heu qz nam tāti cinxerunt ethera nimbi. hic est ēē accētus: eo qz naz pōt ēē vna ps z due ptes. s. didit aut qz epilogado qdem circa accētum sunt h^o palogismi.

Dubitarēt forte aliqz quō accipiūtur modi accētus. Ad qd dicit pōt qz ut supra tangebāt qz h^o assignant modi accēt⁹: qz fz hāc fallaciā exēpla in vna lingua nō per se defutit in alia lingua. Cōsueuerūt tñ modi put⁹ fallē assignari qtuoz hēc enī fallā ut tāgebāt fieri hnt in dictione cui⁹ pres sūt

syllabe. syllabā at dupl^r pōt pshderari. in se: z ut hnt ordinē ad dictionē. in se pshderata ut ad pns spectat tria hie dī tps tenorē z spūm. Cōsueuerūt enī grāmatici dicere qz qtuoz accidūt sille. tps: tenor: spūs: z numer⁹ līarū: fz fz numerū līarū nō hnt fieri fallā: qz si nō eent eedē līe in vna dictione que in alia: deficeret ibi cā appentie: qz nō eēt ibi eadē uox: nec mālter: nec aliqz mō. g fz sillaz in se cōsideratā accipiunt tres modi illi⁹ fallacie: qruoz fm⁹ sumit fm tēpus. nā sillabā lōga hnt duo tpa. breuis vō hnt vnu tps. Si g aliqz dictione pla significet: z ut figt vnu: hnt aliquā sillabā longā. ut significat aliud hnt illā sillabā breuē: erit ibi accēt⁹ fm istū modū: ut patet in hac dictione ppls. ppls enī stat p gente: z p arbore. sed ut stat p gente hnt fmā breuē. ut stat p arbore hnt fmā lōga. Scds modus sumit qz ad spūm: qz aliqz dictione aspirata figt vnu: nō aspirata figt aliud: ut hāmo aspirate sūptū idē est qd decipe: uel idē est qd hāmo cape. amo vō sine aspiratiōe sūptū idē est qd diligo. Terti⁹ modus sumit qz ad tenorem: qz aliqz dictione regit tenore z accētū gūi. aliqz vō acuto: uel circūflexo. ut patet in hoc vbo pēdere: qd ut hnt accētū acutū significat sūferre penā. ut hnt graue significat isferre penā. hī ergo tres modi sumunt ex pte syllabe qz in se cōsiderate. Quart⁹ vō modus sumit ex parte syllabe in cōparatiōe ad dictionē. nā oīs dictione quodāmo regit vno accētū. cū enī ptes ofonē significet separe qlibet dictione fm se accepta aliqd significat. cūlibet ergo dictione cōpetit vna platō. quot ergo dictiones sunt in ofone tot platōes ibi distingui pnt: id pueuit dicit qz qlibet dictione regit vno accētū. iste aut accēt⁹ z ista platō: h^o totā dictionē respicit. pncipali⁹ tñ respicit aliquā sillabā illi⁹ dictionis. id dicit cōpetere syllabe in cōparatiōe ad dictionē. fm hoc g erit qrt⁹ modus accētus. put aliqz uox pōt ēē vna dictione: uel due: uel pōt regi vno accētū uel duob⁹: ut patet in hoc qz dico qz qd pōt vna dictione z due dictiones.

Alterius forte dubitarēt aliqz: qz nō videt qz fallā accētus magis decipiat in scripto qz in platōe. accētus enī nō solū fit fm tps uel fz tenorē z platōnē: fz ēē fm spūm. nunqz aut ita bñ cōgscit pōt utrū dictione sit aspirata uel nō sicut cognoscit in scripto. C^o 2ª dicit qz nō est icōueniēte aliqz modū accēt⁹ min⁹ decipi in scripto qz in platōe: fz tñ ut plurimū magis decipit scripto qz in platōe: qz meli⁹ possum pcepe utrū dictione regat vno accentu uel duob⁹. z utrū regat accētū graui uel acuto si sit plata qz si sit scripta. id dicit est hāc fallāz magis idoneā ēē ad decipiēdū in scripto qz alī. uel possum⁹ dicere qz accēt⁹ per antonomasia dicit de illo mō fm qz dictione pōt regi accentu graui: uel acuto: uel circūflexo: z fm illū modū minime decipit si pferat z plus decipit fz scriptū. C^o 3ª notādū ergo: qz accēt⁹ fit cois ad oēs qtuoz modos. s. ad deceptionē fm tps: fm spūm: fm tenorē: z fm platōnē. accēt⁹ tñ pprie loquēdo respicit sillabā. put regitur accentu acuto: graui: z circūflexo. z si uolum⁹ magis loqui pprie dicit acut⁹ accētus. circūflexus dicit tonus. grauis vō dicit tenor.

Alterius forte dubitarēt aliqz quō in cōpōne z diuisione: z accētus: dicit ēē multiplicitas potētiālis. In amphibologia vō z equocatione est multiplicitas actualis. Ad qd dicit pōt qz in dictione siue in ofone quedaz sunt formalia quedā mālta. Nā ipse līe z uox ipa est mālta in platōne. ordo tñ dictionum z modus pferēdi formalia sunt in platōne. In cōpositiōne ergo z diuisione est eadē platō fm uo ēē: sed nō fm ordinē dictionū. In accentu vō est eadē platō fm uocem: sed nō fm modum pferēdi: z quia uox est mālta in platōne cōpositiō z diuisiō z accētus dicunt hēre multiplicitatē potētiāle: qz sub vna platō

Elenchorum

one nō formatr eū nō sit ibi idē modus, pferēdt: uel idē ordo dictionū: s; sub vna platōe mālīr cuz illa platō sit vna rōne uocis est ibi diūstas significatoz: qz mā se tenet ex pte potētīe: foia vō ex pte act⁹. idē cōpō dīfio z accēt ubi est vnitās, platōis mālīr tñ dñr hīe mltiplī citatem potētīalē. amphibologia vō z equocatio ubi ē vnitās, platōis foialr dñr hīe mltiplicitatē actualē.

Alterius

forte dubitaret aliq; qz nō sit dūbiū de equocatiōe qz hēat mltiplicitatē actualē: videt tñ eē dubiū de amphibologia. dñm est enī qz in platōe uox se hēt sic mā: ordo at dictionū z modus, pferēdt se hēt sic foia. i. amphibologia at nō videt eē idē ordo dictionū: cū pūgat ex eo qz aliq dictionū diuersimode pstruūt z diuersimode ordinat cū alia dictione. ordo dictionū duplīr pōt accipi. uel respectu signoz: uel respectu platōis. p^o mō est in platōe sic in signo. 2° vō est i ea sic in sbo: z h videt uelle. C Sciēdū g: qz significatū nō est in dictione ul i ofone sicut in sbo sed sicut in signo. ordo ergo dictionū duplīr pōt accipi: uel respectu significatoz: z sic nō est in platōe nisi sic i signo: qz modī pstruēdt sequunt modū significādī. diuersus ordo dictionū fm modū pstruēdt nō uariat ipam platōnē fm se: idē amphibologia que inītit diuerso mō pstruēdt nō uariat ordīnez, platōis fm se. amphibologia g dicit peccare fm mltiplicitatē actualē: qz in amphibologia est vnitās platōis nō solū mālīter: ut qz est ibi eadēz uox: sed ēt foialr: qz est ibi idē modus pferēdt: idē ordo dictionū. accipiēdo tñ ordīnē ut est in platōe tanqz in sbo: nō sit ibi idē ordo: ut est in platōe tanqz in signo: sed in compositiōe z diuisione nō sic. qz ibi ordo dictionū quodā mō fm se: z ut est in ofone tanqz in sbo uariationē suscipit inqz: rū aliq dictionis posita inter duas dictiones diuersimode cōponi habet cum vna uel cū alia.

Alterius

forte dubitaret aliq; utrū sit min⁹ de mltiplicitate in accētū qz in cōpōne z diuisione: uel ecūuerso. C 2°. dicendūz qz tam accēt⁹ qz cōpositiō z diuisiō: ut patet per hita inītitur vnitati platōis mālīter: eo qz inītit vnitati uocis. que libet tñ istarū fallaz diuersificat platōnē foialīter. alr tñ z alr: qz cōpositiō z diuisiō diuersificat foiaz platōis pp diuersuz ordīnē dictionū. accēt⁹ vō diuersificat h⁹ formā: pp diuersuz modū pferēdt: qz talis modus pferēdt magis sensibīlī platōnē uariat. cū quāto alīqd magis est subm uariationē: magis sit in potētīa: h tā accētus qz cōpō z diuisiō hēat mltiplicitatē potētīalē. h⁹ tñ mltiplicitatez magis potētīalr hēt accēt⁹: qz cōpō z diuisiō: qz platō ut peccat p accentū magis sensibīlī est uariationē subta. in ipa ergo potētīalitate actuali est dare gradus: z min⁹ hēt de mltiplicitate accentus qz compositiō z diuisiō: qz magis potentīalīter habet h⁹ mltiplicitatem.

Alterius

forte dubitaret aliq; utrū fallē peccātes fm mltiplicitatē potentīalez hēant significata sua sub copulatiōe: uel sub diuīctiōne: z videt qz nō sub copulatiōe: qz tūc hēret ea i actu z foialr. possitū est aut qz habeāt ea mālīter z in potētīa. C Amp. nō hnt ea sub diuīctiōne: qz h⁹ fallē nō essent distinguēda: diuīctiua enī nō est distinguēda: cuz alītera pte uera existēte tota iudicet uera. C 2°. dñm qz fallacie peccātes fm mltiplicitatē potētīalez nō habēt significata sua sub copulatiōe. qz non hnt ea actus: nec hnt ea sub diuīctiōe qz ipam diuīctiua in se icludāt. hnt tñ ea sub diuīctiōe: qz hnt ea ad modū diuīctiua. cū possint iportare hoc ul illud significatū. sicut ergo equocatio est distinguēda. put hēt sua significata sub copulatiōe: qz nō iplicat in se punctionem copulatiua: sed hēt talia significata ad modū copulatiue. sic h⁹ ofones sūt distinguēde: qz nō iplicāt in se diuīctiō

nem. sed hnt sua significata ad modum diuīctiua. uel possum⁹ dicere qz diuīctiua per se z absolute nō est distinguēda. s; si accipiat sub ea sub uel iserat altera ps distinguī deberet: ut si diceret. sor. currit uel disputat. z per h uellē iserre qz curreret. posset distinguē z dicere qz diuīctiua illa nō uerificat eo qz sor. currat: sed eo qz disputat. qz tūc qz g h⁹ mltiplicita hēant sua significata sub diuīctiōe: tñ qz palogicādo semp iseret alterum significatoz: idē semp sunt distinguēde.

De autem fm figuram sunt dictionis accidunt quando nō idēz interpretatur similiter.

Q Postqz phs determinauit de locis sophisticis peccatibus h; mltiplicitatē actualē z potētīalē. In pte ista determinat de figura dictionis que peccat fm mltiplicitatem fantasticā. z tria facit: qz pmo ondit quō hēt fieri talis fallā. 2° ponit modos ei⁹. 3° epilogat circa determinata. 2° ps icipit ibi. Ut masculinū femininū. J 3° ibi. Ergo redargutiōes. J Dicit g qz redargutiōes fm figurā dictionis accidunt qū qd nō est idē: z qd nō est filr: iter pāt filr. i. accipit ac si eēt filr z idē. cā ergo ap. parētie hui⁹ fallē est silitudo itēptationis. cā aut non exītie est diuersitas itēptatoz. Deide cū dicit.

Ut masculinū femininū uel femininūz masculinū: uel qd inter B est alteruz boy.

C Nonit modos hui⁹ fallacie. C Ad cuius euidētiā est sciēdū: qz iter ceteras fallacias in dictione ista quodā mō magis appropinquat ad fallacias reales: siue ad fallacias extra dictionē: pp qd multi palogismi peccātes fm hanc fallaciā: peccāt per fallam accidētis z per fallacias extra dictionē: imo fm quodā nullus sit palogism⁹ in hac fallacia qui nō peccet per fallaciā accidētis que est fallā extra dictionē. C Quatuor ergo sunt declarāda ut bñ cognoscat quō hēt fieri hic locus sophist⁹. pmo enī declarabit qz modū hui⁹ fallē. q. pnt sumi realr: 2° ostendēt qz nō ppter hoc qz sumunt realiter faciūt h⁹ fallam: sed hec fallacia hēt fieri ex eo qz pncipiū deceptionis sumit originē ex pre uocis: nō ex pre rei. 3° ostēdet qz hec fallā pprie dicit figura dictionis. 4° declarabit qz hec fallā nō pprie peccat h; mltiplicitatē actualē: nec potētīalē: sed h; mltiplicitatē fantasticā. C Prīmū sic ondit. In dictione enī tria est pñdere. rē significatā: modū significādī z modū pferendi. fm hec tria accipiunt tres modī hui⁹ fallacie: qz si ppter vnitatē rei significatē itēptamur eūdē modū significādī: sic est fm⁹ modus quē phs uocat masculinū itēptari femininū uel neutrum. pōt aut sic formari palogism⁹. qz qd est aial coloratū albedine est albu: s; plato est aial coloratū. g plato est albu. hic masculinū itēptat neutru. nā qz aial ut est in pñone dicit eādē rē qd plato credim⁹ qz hēat eūdē modū significādī. ut sicut aial significat neutralr sic credim⁹ qz plato neutralr significet. fm etiā iustū modū masculinū pōt itēptari femininū. ut si dicat. qz res est sba colorata albedine: illa est alba. lapis est sba colorata albedine. ergo lapis est alba. hic est silis pcessus sicut fue. nāz qz sba in lapide est idē realr qz lapis pp vnitatē rei itēptamur vnitatē modī significādī. z credimus qz sic sba significat se^{ne} qz ēt lapis significet se^{ne}. C Ad hūc ergo modū reduct hēt uariatio supponū: ut si dicat. hō est spēs: sor. est hō. ergo. sor. est spēs: qz hō in sor. est eādē res qz sorres credim⁹ boiem z sorē hēre eūdē modū significādī: ut sicut homo significat qle qd: sic credim⁹ qz z sor. qle qd significet: z arbitramur qz sor. sit vniuersale z spēs: sicut z hō: z in idem rediret si arbitramur qz hō eēt h alīqd sicut z sor. nam sub appellationis figura ptingit qz scēde sube videant hoc aliquid

significare: de quo appet qd nō bñ dīstīguīf coīter: cū
vī: qd qñ masculīnū īterp̄tat femīnīnū facit aliū modū
figure dīctīōis qz qñ qle qd īterp̄tat h̄ aliqd: z maxie
formando palogīsmos ut sup̄ sunt foratī. sed h̄ in se-
quētib⁹ clari⁹ oīdet. Est ḡ p̄m⁹ modus cū pp vnītatē
rei fīgite īterp̄tamī modī fīgnīdī vnītatē. C Sed si ecō-
uerso sit qd pp vnītatē modī fīgnīdī īterp̄tamur vnītatē
rei fīgite erit scdō modus quē p̄hs uocat q̄tū īterp̄tari
qle: uel qle q̄tū. Itā qle z q̄tū z suba h̄nt aliq̄ mō vnī-
tatē modī fīgnīfīcādī: z si nō h̄nt h̄ vnītatē in abstra-
cto: h̄nt tñ eā in p̄creto. Itā tāta sūpta p̄cretīue īplīcāt
se ad īuicē: z p̄m modū fīgnīdī vnū aliq̄ mō īportat ali-
ud. nā cū sba sit quāta. qz dīcīm⁹ līgnū eē q̄tū oz qz q̄-
tū aliq̄ mō īplīcet subm de quo p̄dicat. z sic q̄tū īm-
plīcat subm: sic qle īplīcat q̄tū. uerū est enīz qz q̄tū sit
qle: qd nō eēt nīfī q̄tū īplīcatīf in q̄lī. z qz p̄m modūz
fīgnīdī p̄dicamēta īplīcāt se ad īuicē. put ī p̄creto vnū
de alio p̄dicat pp puenīētiā modī fīgnīdī īterp̄tamī vnī-
tatem rei fīgite. z qd dīstrībūt in vno p̄dicato credīm⁹
qd dīstrībūt in alijs p̄dicatīs: ut qcgd qd est dīstrību-
tīuū sube īterp̄tamī sp̄m sic fī eēt dīstrībūtīuū q̄tītatīs
uel q̄lītatīs: z credīm⁹ bñ arguē cū dīcīm⁹. qcgd emīstī
comēdīstī. crudū emīstī. ḡ crudū comēdīstī. uariām enī
qd in qle. sic ēt possem⁹ uariare qd ī q̄tū dīcēdo. qcgd
emīstī comēdīstī: emīstī magnū. ḡ magnū comēdīstī: z
sic qcgd qd est dīstrībūtīuū sube īterp̄tamī eē dīstrību-
tīuū quātī z q̄līs: uel ēt alioz p̄dicamētoz. sic q̄tū acū-
qz z quorcūqz que sūt dīstrībūtīua q̄tītatīs credīm⁹ eē
dīstrībūtīua q̄lītatīs dīcēdo. q̄tū acūqz vīdīstī herī hodie
vīdes. herī vīdīstī cruda. ḡ hodie vīdes. Eodē aut mō
z q̄lēcūqz: qd est dīstrībūtīuū q̄lītatīs īterp̄tamur eē dī-
strībūtīuū q̄tītatīs. z mutām⁹ qle in q̄tū dīcēdo. q̄līa
cūqz vīdīstī herī: hodie vīdes: herī vīdīstī magna. ḡ ho-
die vīdes. est ergo scdōs modus cum ppter vnītatē z
puenīētiām modī fīgnīdī īterp̄tamur vnītatē rei fīgite
C S3 si pp puenīētiā modī p̄ferēdī īterp̄tare mī vnīta-
tē modī fīgnīdī ul rei fīgite eēt 3⁹ modus quē p̄hs appel-
lat faciēs īterp̄tari patīēs: uel eē patīēs z dīspōsītū in
terp̄tari eē faciēs z agēs. ut si qz vīdē est fīfī termīatī
ōis z fīfīs p̄latīōis ad fīcare. credēm⁹ qd sic fīcare
īportat actīōnē: sic z vīdere: ex quo appet qd sic cūz qle
īterp̄tamur q̄tū: sic z cū patīēs īterp̄tamur facē. sit ua-
riatīo p̄dicamēti. nō tñ h̄ est eode mō: s3 in 2⁹ mō est ua-
riatīo p̄dicatī pp puenīētiā modī fīgnīfīcādī. h̄c āt in
3⁹ mō est uariatīo p̄dicatī pp fīfīs termīatīōnē: z pp pue-
nīētiā modī p̄ferēdī: ex quo appet qd uariatīo p̄dicamē-
toz ad īuicē alīz alī fca fac alīū z alīū modū h̄ fallē.

Aliso quomō modī hui⁹ fallacie accipiunt
qñ realr. Restat nobis gran-
de dubitū. nā cūz hec fallā sit in dīctīōe oz qd p̄m⁹ decipī
endī sumat ex pte uocīs. C Scīdū ḡ qd si pp īpsas res
decipimur in palogīsmīs p̄habītīs: h̄ nō eēt p̄ figurā dī-
ctīōis: sed per fallas eē dīctīōnez: nec est īcōuenīens in
eodē palogīsmo eē fallāz in dīctīōe. put decipimur ex
pte uocīs. z eē fallāz eē dīctīōnez. put īnītiūz decipīēdī
sumit originē ex pte rei. si ḡ oīdere poterīmus qd in dī-
ctīs palogīsmīs oīb⁹ decipī possum⁹ ex pte uocīs: z qd
uox pōt esse rō deceptīōis n̄re oīsum erit qd in oīb⁹
alijs palogīsmīs est deceptīo per fallām in dīctīōne.
C Aduertēdūz igit qd oīs illa deceptīo pōt dīci sume-
re originēz ex uoce ad quā deceptīōnem fīcādā coopaf
modus p̄ferēdī: qz modus p̄latīōis ex pte uocīs se te-
net. modus aut p̄ferēdī ut ad p̄ns spectat. duplex est.
vn⁹ qdēz accipīf p̄m alīā z alīā termīatīōnēz. alius vō
sumīf p̄m p̄cretīōnez z abstractīōnez. utrūqz enī īstoz
p̄tīnet ad figurā dīctīōis. nā que alī z alīter termīantē
h̄nt alīā z alīā figurā dīctīōis. sed que sīlīr termīantur
quodāmō in figurā dīctīōis puenīūt: ut vīdē z fīcare
qz fīfīs termīatīōis sūt eādē figurā dīctīōis h̄c oī

cunf. sicut ēt p̄creta z abstracta uariāt dīctīōis figurā.
nā si idē fīgīt albedo z albu. nō est tñ eadē figurā dīctīō-
nis in utroqz. C Itā vīfīs appet quō oēs dīctī modī
p̄nt decīpe ex pte uocīs: qz uox z modus p̄ferēdī co-
opaf ad deceptīōnē oīuz illoz modoz. nā ut figurā dī-
ctīōis attēdīf p̄m termīatīōnē. sic h̄ēt fierī tertīus mo-
dus in quo pp puenīētiā termīatīōis vnū īterp̄tat alī
ud: s3 put figurā dīctīōis attēdīf penes p̄cretū z ab-
stractū. sic h̄ēt fierī p̄m⁹ z scdōs modus. nā pp p̄cretīo-
nē dīctīōnū sit deceptīo in p̄⁹ z scdō mō. Itā enī qle qd
īterp̄tamur hoc aliqd: z masculīnūz īterp̄tamur femī-
nīnū: qz quodā mō per eandē uocē īportat suba ulīa z
p̄tīcularīs: z id qd fīgnīfīcat masculīne z femīnīne. nā
cū semp p̄dicatū īplīcet subm cū dīco. lapis est suba in
īpsa suba ut p̄dicat de lapīde quodāmō īplīcat lapīdē:
īta qz l3 suba p̄m se sūmpta fīgnīfīcet s̄bam absolute: ut
tñ p̄dicat de lapīde p̄trahīf ad stādū p̄ lapīde: ppter
qd l3 sba sit solū femīnīnī gīīs fantastīcītī īmportat
masculīnū: qz trahīf ad stādū pro eo qd est masculīnī
gīīs: z qz qd sba trahaf ad stādū p̄ lapīde deseruīt ībī
vnītas rei: qz eadē est res que īportat per lapīdēz z per
s̄bam. z deseruīt etiā ībī p̄cretīo uocīs que est quedam
dīctīōis figurā. nā ex hoc sba trahīf ad stādū p̄ lapīde
qz de lapīde p̄dicat: nō aut p̄dicat nīfī in cōcretīōe. Itā
īpā p̄cretīo uocīs aliqd coopaf ad talē deceptīōnē. si ḡ
in dīcto palogīsmo decipimur pp vnītatē rei: sit fallā
accīdētīs. Sī vō deceptīo puenīat ex īpā uoce est ībī fī-
gura dīctīōis: z qz utroqz mō pōt hoc p̄tingere in dī-
cto palogīsmo est utraqz fallā. qd dīctū est ḡ cū mascu-
līnū īterp̄tamur femīnīnū: tellīgēdū est cū quale qd in
terp̄tamur hoc aliqd: qd sic patet. nā Itā qle qd īterp̄ta-
mur hoc aliqd: qz quale qd trahīf ad stādūz p̄ hoc ali-
qd: z qd h̄z se acceptū est ulē trahīf ad stādū pro p̄tīcu-
larī. sed qd qle qd trahaf ad stādū p̄ h̄ aliqd: z qd ulīa
p̄dicent de p̄tīcularīb⁹ coopatur ībī tā vnītas rei qz cō-
cretīo uocīs. for. enī nō est hūanītas: sed est hō. C Scī-
endū tñ: qd ppter p̄cretīōnē uocīs est ēt alīa rō ex pte īpī-
us uocīs: quare qle qd īterp̄tamur h̄ aliqd. sed de h̄ dī-
cet in illo caplo. Fallacia aut sit in hīs. Ad p̄sens autē
suffīcat scīre qd ppter p̄cretīōnē dīctīōis in oīb⁹ talī-
bus palogīsmīs sūptīs p̄m modū figure dīctīōis est de-
ceptīo: nō solū ex pte rei: s3 et ex pte uocīs: Itā concurrīt
ībī tā accēs qz figurā dīctīōis. z sicut p̄cretīo uocīs co-
opaf ad p̄m⁹ modū figure dīctīōis: sic ēt coopaf ad 2⁹
nā sic qle qd īterp̄tamur h̄ aliqd: qz vnū alīquomō in
p̄cretīōe īplīcat alīud. sic ēt qle īterp̄tamur q̄tū: qz cō-
cretīue vnū īplīcat alīud. nā qle īplīcat q̄tūz z p̄dicat
de quāto. dīcīm⁹ enī magnū eē coloratū: z q̄tūm eīfē
qle: qd in abstractīōe nō p̄tingīt nō enī dīcīm⁹ qd q̄tū-
tas sit q̄lītas: z qz sic p̄dicamēta p̄cretīue se īplīcāt ad
īuicē: qd est dīstrībūtīuū vnī⁹ p̄dicamēti īterp̄tamur qd
sit dīstrībūtīuū alterī⁹: z sub quāto accipīm⁹ crudū: co-
qd p̄tingat rē quātā eē cruda: z sub qcgd accipīm⁹ al-
bū. eo qd p̄tingat q̄tā eē albā. si ḡ foratēf sic palogīsm⁹.
qcgd vīdīstī herī hodie vīdes. herī vīdīstī albedīnez. ḡ
hodie vīdes. nō eēt ībī figurā dīctīōis: qz albedo cūz fī-
gnīfīcet ī abstracto ex mō p̄ferēdī z ex vī uocīs nō h̄ēt
qd det ītelligē s̄baz. suba enī nō est albedo: sed est alba.
cū ḡ p̄cretīo uocīs deseruīat ut q̄tū uelut qd mutēf in
quale: uel ecōuerso. opz in talībus eē figurā dīctīōis.
Dīcamus igit qd z si modī figure dīctīōis p̄nt sumī qñ
realr. nō tñ faciūt talē fallām: ut sumunt realr: sed ut su-
munt ex pte uocīs z p̄m dīctīōnem.

Aliso quomodo sumuntur modī figu-
re dīctīōis: z quō in
eīs est deceptīo ex parte uocīs. Restat vīdere quomo-
do hec fallā dīctīur figurā dīctīōis. quod de factī
pater. figurā enī dīctī aliqd cīca rem: z qz p̄cretīo z
termīatīo dīctīōis sūt alīq̄ adīacētīa īpī fīgnīfīcatō: Itā

Elenchorum

falla ad figurā dictiōis pertinere videntur. Cū ſc̃ ex h̃ p̃tin-
gat falla figure dictiōis: q̃z teratiō ⁊ p̃cretiō uocis co-
opant̃ ad talē deceptionē. iō hec falla ſic p̃p̃e noiata ē.

his uilis restat declarare quartū. v3. quō talis
falla peccat s3 multiplicitate fantasti
cā: qd ē de leui pater si piderent p̄dicta. nō enī in tali
falla est uera multiplicitas. tūc enī uera multiplicitas
existit qñ vna uox plura significat siue h̄ sit māliter z
in potētia siue formalr z in actu: qd hīc nō ptingit. nō
enī vna z eadem uox est multiplex ad agere z ad pati
uel ad qle z q̄rtū: uel ad masculinū z femininū: s3 p̄
dictionis figurā: ut ppter terminationē uel ppter con
cretionē dictōis vnū iterp̄tatur aliud. uox ergo illa
per quā decipimur per figurā dictōis fm qd h̄ signi
ficat vnū. Interp̄tatiue enī z fantastice iporat aliud.
ergo fantastica z iterp̄tatiua z multiplicitem habet.
His pactis ut congruentius habeamus modos figu
re dictōis dicamus qd modi figure dictōis: ut patet
per h̄ta: nō deseruūt tali fallacie: ut sumunt quasi re
aliter. z dico quasi realiter. qz nō oēs realiter sumi pos
sunt. habētur tñ h̄ modi ut sumūtur ex pte uocis. ex
pte autem uocis ut ad p̄sens spectat: z ut patet per ha
bita. duo sunt que uident iporare dictōis figurā. ter
minatio. s. z cōcretio. p̄cretio aut̄ duplī accipit. uel ut
deseruit in p̄dicationib⁹ essentialib⁹. uel ut deseruit in
denotatiuis. si ergo fiat deceptio rōne p̄cretionis uo
cis deseruētis in p̄dicationibus essentialibus. sic est p̄
mus modus. Si uo h̄ deceptio ptingat ppter p̄creti
onē uocis deseruētē in p̄dicationib⁹ denotatiuis: sic ē
scdus modus. Sed si fiat talis deceptio ppter uocis ter
minationē: sic est tertius modus. pars ergo illa in qua po
nunt modi hui⁹ fallē: diuidit in ptes tres s3 h̄ec falla
tres modos hēt. 1. pars incipit ibi. Uel rursum q̄tum
q̄le. 13. ibi. Uel facies patiens. Dicit ergo qd ptingit
hec falla qd masculinū iterp̄tatur femininū: uel
eōuerso. femininū iterp̄tatur masculinū: uel alteruz
hōz ut masculinū uel femininū iterp̄tatur: qd est hoc
iter. i. neutrū. masculinū aut̄ iterp̄tatur femininū. sic
oīs suba calefaciēs est actiua: ignis est suba calefaciēs
ergo ignis est actiua. sic ē pōt iterp̄tari neutruz. qd oē
corp⁹ calefaciēs est actiuū. ignis est corp⁹ calefaciēs. q̄
ignis est actiuū. In oib⁹ enī his est deceptio ppter cō
cretionē uocis deseruētē in p̄dicationib⁹ essentialib⁹.
ignis enī essentialr ē corp⁹: nō tñ est corpēitas. nisi q̄ eēt
p̄cretio uocis nō sic apte traheret corp⁹ ad standū pro
igne: pp quā trahitiōē masculinū iterp̄tatur neutz:
uel neutrū iterp̄tatur masculinū. Deinde cū dicit.

TUel rursū quale q̃tū uel q̃tūz quale.

Contrā scđz modū qui ptingit pp pcretionē uocis de-
seruiētē in pđcatisōib⁹ denoiatis. Mā fm h̄ qđtū iterp-
ramur q̄le: ⁊ ecđuerso q̄le iterpām qđtū. qđtū enī pđ-
cat de q̄li ⁊ res vni⁹ pđcamētī pđicat de alio pđica-
mēto nō eēntialit: s; denotatie: ⁊ nīsi eēt pcretio uocis
nūq; res diuīsoꝝ pđcamītoꝝ pđicarēt de se iūctē. nūq;
enī qđritas ē q̄litas: s; qđtū est q̄le. pp istā autē pcretionē
uocis que ē qđā dictiōis figura qđtū iterpām q̄le odo.
q̄lēcūq; vidisti heri hodie vides. heri vidisti magnuz ḡ
hodie vides: sic ēt q̄le iterpām qđtū dīcēdo. qđtūcūq;
vidisti heri hodie vides. heri vidisti album. ḡ hodie vi-
des. **C**ontrādū at q; variatio pđcamītoꝝ hīc p̄r p diuī-
sos modos figure dictiōis. naz si fiat talis variatio pp
pcretionē uocis deſuiētē in pđcatisōib⁹ denoiatiuis ē
scđz modus. s; si h̄ ptingat pp terminationē dictiōis: sic
est 3° modus. iō ter^o sequēs de facē ⁊ pati mell^o est ex
ponē fm 3^m modū: ut hēant oēs modi hui⁹ fallacie.

Subitaret forte alius ubi hēateē hec figura
dictionis: z que dictio posita in

palogissmo decipit per figurā dictiōis. Cū dñm qđ si
 gura dictiōis fiat tā sūm determinatiōe uocis qđ sūm
 pcretiōe: i illa dictiōe pssistit h^o defect^o. uel illa dictiō
 decipit h^o dictiōis figurā que p terminatiōe uel pp
 pcretiōe interpretat eē qđ nō est. Si g^o dicat uidere est
 ut secare. g^o significat actionē figurā dictiōis. h^o quā cō
 rtingit deceptio est in ipso uidere: qđ pp silem termina
 tiōe quā hēt ad secare credit ipoztare actionē: sicut r
 secare. Si ūo dicat quātacūq; uidisti heri hodie uides
 heri uidisti alba. g^o rē. hec deceptio sūm figurā dictiōis
 est in hac dictiōe alba. nā qđ albu pcretiue sumptū pōl
 cat de qđto pp ipam pcretiōē dictiōis: pp quā pcedi
 mus albu esse qđtuz credim^o bñ sumē qñ sub quāto su
 mum^o pp quod albu qđ h^o se significat qđlitarē pp
 quādā fantasiā iterptamī ipz ipoztare qđtitarē. iō dīc
 do quātacūq; uidisti heri hodie uides. heri uidisti al
 ba. g^o rē. Magis pprie dictum est qđ in tali palogissmo
 qđ iterptamur eē quātum. qđ eē querso mō: i3 cōi nōle
 utrūq; dici possit. Deinde cū dicit.

Tu faciens patiens: uel dispositū facere:
et alia ut determinatū est prius.

¶ Ponit tertium modum. et duo facit: q^{mo} ponit h^{ic} modū. 2.º reddit cām dicti ibi. Est enī qd nō est. ¶ Lō
tinuet sic. q^o est figura dictionis: uel q^o faciens iterpret
pariēs: uel ecōuerso: q^o dispositū. i. q^o pariēs iterpret fa
cere: uel iterpret alia: ut determinatū est p^{us} in p^{dicamē}
mētis. ¶ Notādū aut^{em} q^o sicut per 2.^m modū ut q^o de
cipimur per p^{re}ctiōē dictionis deseruiēt in p^{dicamē}
nib^{us} denotatis possumus vnuq^{ue}q^{ue} p^{dicamē}torū in
terpretari aliud. sic per tertiu^m modū ut per ratiōē dī
ctionis possum^{us} vnuq^{ue}q^{ue} p^{dicamē}torū interpretari aliud
ut possem^{us} caliditate^m que qlitate^m ipozat interpretari s^{ed}
eo q^o est filis terminatiōis ad hūanitatē: s^{ed} tō dictū sic
determinatū est in alijs: q^o oīa p^{dicamē}ta de q^{ui}b^{us} de
terminatū est in p^{dicamē}tis possem^{us} per hūc modum
uariare. cōpetēt^{ur} tñ fm hūc modū uariare agere in pa
t^{re}: uel ecōuerso q^o uariet alia p^{dicamē}ta. ¶ Notādū
ē: q^o hī modi figure dictionis hnt quedā ordinē. q^o p^{ro}
seruat rō figure dictionis in tertio mō q^{uā} in p^{ri}o: q^o
magis pure uidet^{ur} peccare per figurā dictionis. tertius
modus q^{uā} alijs. ¶ Rursus. magis referuat rō hui^{us} fallā
cie in 2.º mō q^{uā} in p^{ri}mo: q^o magis decipimur per cōcre
tiōē dictionis ut utimur h^{uius} p^{re}ctiōē in p^{dicamē}tibus
denotatis q^{uā} in cēntalib^{us}. i. cēntalib^{us} enī nō solū de
cipim^{ur} ex p^{re}ctiōē dictionis: s^{ed} ex idēitate rerū. Nā p^{ri}
modus sic peccat p^{er} fallaciā dictionis: q^o semp est sibi fal
lacia ēē dictione. q^o q^{uā} 3.º modus p^{ro} uidet^{ur} h^{ic} de rōne
hui^{us} fallē. iō forte p^{ro} tractatur plus istū 3.^m modū q^{uā}
aliū exēplificādo de h^{uius} 3.º mō s^{ed} nō de alijs. ¶ Notādū
ē: q^o sic uariatiōē p^{dicamē}torū possum^{us} p^{ro}cludē t^{er} p^{er}
2.^m modū q^{uā} per 3.^m. alr tñ s^{ed} alr: ut oīsum est: sic uaria
tiōes generū alr tñ s^{ed} alr p^{ro}cludē possum^{us} tā p^{er} modum
3.^m q^{uā} p^{er} 2.^m. Nā si credim^{us} karēlinā ul^{ter} secanā ēē femini
nī gñis pp^{er} dictionis terminatiōē: q^o est filis terminati
ōis cū msa que est feminini gñis h^{uius} uariatio genez p^{er}
tinebit ad 3.^m modū qui intit^{ur} dictionis terminatiōi. Si
vō credim^{us} karēlinā ēē feminini gñis: q^o est suba colo
rata que est feminini gñis: uel credim^{us} ipsum ēē neutri
gñis: q^o ē aīal albi: q^o ē neutri gñis: talis uariatio p^{ro}
nebit ad p^{ri} modū: ut pōt patē per hīa. Deīde cū dīc.

Est enī qđ nō est eoz que sūt facē: uelut eoz que sūt facē qđ dictiōe significare ut vigere. Silt̃ figure dictiōis dī ei qđ secare uel edificare: qđ uis h̃ idē quale qđ ⁊ affectum quodāmodo idicar: illud nō facere qđ eodē mō ⁊ in alijs.

C Dicit per exemplū quod per se terminatiōe patiens iter-
pratur eē facies. d. q. illud quod nō est eoz que sunt facē
qd in dictiōe. i. pp. silem terminatiōe dictiōis est. i. cō-
tingit significare. uel ut eoz que sunt facē ut vigē. i. vi-
dere uel itelligere. utriusq. enī acumine aliq. mō vigē.
rem. tā acumine visus q. itellect. hui. enī vigē: q. dē
est silt figura. i. fm figurā dictiōis ei qd est secare z edē
ficare credim. sup. q. vigē iporat actionē sicut illa q. dē
uis hoc. i. vigē significat qd quale. i. qd passionale: idē
cat quodā mō affectu. i. affectionē uel passionē quā daz
illd vō. s. edificare uel secare qd facē. i. iporat actionē
quā dā: z subdit q. eodē mō est in alijs. q. sic vidē vi-
det iporat actionē z iporat passionem: sic audire z
olfare z ceteri sensus significāt per modum actionis:
tū fm vitatē passionē iporat. uel eodē mō in alijs. i. in
alijs pōdicamētis: q. sic ppter similit. terminatiōe agē
iterpretamur pari. sic possem. iterpretari de alijs pōdi-
camētis. **C** Morādū aut. q. lz vidē dicat esse actiū z
videt esse passiū pp. dictiōis figurā z modū loquē-
di: tū fm rei ueritatē pōsiderādo res ipas videre est pas-
siū: z videt actiū: q. id quod videt agit in visum
ipmēdo spēm suam in ipso. visus aut. nīl agit in vi-
sibile: sed patit ab ipso. **Ultimo cū dicit.**

C Ergo fm dictionem redargutionis ex
his locis sunt.

C Epilogat circa determinata dicēs. q. redargutiōes z
deceptiōes que sūt hz dictiōe sūt z sumunt ex his lo-
cis qui dicti sunt. **C** Morādū aut. q. dicit redargutio-
nes eē ex his locis. q. hēc itē dēt determinare de h. locis
sophisticis: ut vident facē elēchū: z ut vident ducē ad
merā redargutiōis. De alijs aut. meris dicit circa finē
pōm hui. **C** Morādūz etiā: q. ordo fallaciā in dictiōe
sumit fm q. magis z min. h. loci sophisticī picipant
de multiplicitate. nā plus picipant de multiplicitate
que hnt eā actualiter q. que hnt eā potentia. uel fan-
tastice. iō amphibologia z equocatio pcedūt alias fal-
lacias. equocatio vō pcedit amphibologā: q. ut ostē-
sum est pncipal. est multiplicitas in equocatiōe q. in
amphibologia uel pcedit eā: q. dictiō est an. of. onez. i. hēc
cā scda nō est ita per se sicut pma. cōpō vō z diuisiō
pcedūt accentū: q. ut onsum est magis potētial. refer-
uat multiplicitas in accentu q. in cōpōne z diuisiōe.
cōpositiō vō pcedit diuisiōe: q. cōpositum quodā mō
tendit ad unitatē. diuisum vō ad multitudinē z vnuz
aut multa. **Ultimo aut. ponit figura dictiōis q. mi-
nus hēt de multiplicitate q. aliq. alia fallacia in dictiōe:
ne: cū h. multiplicitates hēt solū fantastice: ut onsum
est. z hēc sufficiāt de figura dictiōis. de qua sum. diffu-
si. pscuti: q. ignorabat coiter: ut potuim. pcepe itue-
do q. ali. de hac fallacia pscripterūt. **Cap. III.****

C **Prū** vō qui extra dictiōe sunt
palogismoz spēs sunt septē. **Una**
qdē fm accēs. **Scda** autē eo q.
simplr z nō simplr: sed quid est aut ubi:
aut qū: aut ad aliquid dicit. **Tertia** vō fm
elenchi ignorātiā. **Quarta** vō fm conse-
quens. **Quinta** aut fm q. in pncipio est su-
mere. **Sexta** q. nō est cām fm cām sume-
re. **Septima** vō plures interrogationes
ut vnam facere.

C Postq. phus determinauit de fallacijs in dictiōe.
In pre ista determinat de fallacijs extra dictiōem. z
duo facit: q. pmo enumerat h. fallacias. scdo determi-
nat de vnaquaq. illaz. scda ibi. **Ergo fm accēs.** **Et**
est ergo q. spēs. i. manentes eoz palogismoz qui sunt

extra dictiōe sunt septem. **Una** qdem fm accēs. **Se-**
cūda aut spēs est in eo qd simplr q. tū ad pconem: uel
nō simplr q. tū ad premissas. **In** fallacia enī fm qd
z simplr ifert aliqd simplr. premissē tū nō sumunt fm
pliciter: sed sumunt q. tū ad ptem integrale: ut est al-
bus dentes ergo est alb. aut sumunt ubi q. tū ad locū
ut bonū est uti diēta in locis egrotatiuis: ergo bonum
est uti diēta. aut sumunt qū q. tū ad tēpus: ut bonū est
abstinere tēpore egrotatiuo. ergo bonū est abstinere.
aut id qd sumit in premissis nō dicit simplr. i. dicit ad
aliqd: ut bonū est pūcere merces in mari. ergo bonum
est pūcere merces. **In** omnibus aut his ex eo qd sum-
ptū est piculariter ifert aliqd simplr. **Tertia** aut spēs
palogismoz extra dictiōe sumit fm ignorātiā elen-
chi. **Quarta** vō fm psequens. **Quinta** aut fm sumē qd
est in pncipio. **Sexta** aut fm ponere cām q. nō est cā.
Septima vō fm facere plures iterrogationes ut vna
C Morādū aut. q. hē fallacie fm quosdaz sumunt pe-
nes gñales cōditiōes entis. ens enī multipli. diuidit:
z fm diuerfas diuisiōes ei. sumunt diuerse fallacie ex
tra dictiōes. nā. put diuidit in per se z per accēs: su-
mit fallacia accētis. put vō diuidit ens per pfectū z
ipfectū sumit hz qd z simplr. put diuidit per opposi-
ta z nō opposita sumit ignorātiā elenchi. penes idē z
diuersum sumit petitiō pncipij penes pū z posterius
accipit pū. ut aut ens diuidit in cām z cātuz: sumit
falla hz nō cām ut cām. i. put diuidit in vnū z mltā accē-
pit falla hz ples iterrogatiōes ut vnā. uerū q. de locis
sophisticis z de palogismoz h. aglt in q. tū sūt qdā obli-
gates elēchi. meli. est accēpe h. fallas put peccāt ptra
elēchū. **C** Scīdū g. fallax ex dictiōe qdā sunt pnci-
pales qdā vō qñ anere. **Accēs** enī z hz qd z simplr
ignorātiā elēchi z petitiō pncipij pnt dici qñ pncipia-
les. alie vō tres ut pū nō cām: ut cā: z ples iterrogatiōes
ut vna pnt dici qñ anere. pū enī reducūt ad accēs: i. hz
nō cām ut cā ad petitiōe pncipij: hz ples iterrogatiōes
ut vnā videt posse reducūt ad ignorātiā elēchi. ul. ad hz
qd z simplr. hēc aut quō uera sūt in sequētib. appebit.
C **His** visis leue est accēpe nūm harū fallarum. nā h.
fallē: uel sūt pncipales: uel sūt qñ anere. si sūt pncipa-
les sic ut peccāt ptra elēchū triplr. distinguunt. elēchus
enī est filis. est dialectic. z est elēchus ut filis est hēt ifer-
re. ut dialectic. est hēt pbare. ut elēchus est hēt pdicere
si g. est peccatū ptra elēchū ut illatius: sic sumit accēs
qd peccat ptra de nēcitate accidē. Si vō sit peccatū cō-
tra ipm ut est pdictiū. sic sumit hz qd z simplr z igno-
rātiā elēchi: que quō diūsmode se hnt in sequētib. ap-
pebit. **Sz** h. peccat ptra elēchū ut ē pbatiū. sic accipit
petitiō pncipij z hē fallē ex dictiōe que videt magis
pncipales sumunt penes has tres cōditiōes: q. uel nō
iferūt: uel nō pdictiū: uel nō pbāt. sic z alie que vident
anere per illa tria sumunt: q. pū sumit. eo q. nō ifert
hz nō cām eo q. nō pbāt fm ples iterrogationes eo q.
nō pdictiū. posset aut cūlibet istaz fallaz appropriari p-
pū defect. ptra elēchū. sed h. ad pū sufficiat: q. de
his oib. in sequētib. clari. tractabim. Deide cūz dicit.

C Ergo fm accidēs qdem palogismi sunt
quando sūt qdlibet assignatum fuerit rei
subiecte z accidēti inesse.

C Determinat de vnaquaq. fallaz istarū. fm g. ditionē ta-
ctā dicam. q. hēc ps didit in duas: q. p. determinat de
fallacijs ex dictiōe que vident eē magis pncipales. 2.
de his que videntur quasi anere. scda ibi. **Qui** vō
fm consequens. **Circa** pūm tria facit: quia pūmo
determinat de falla accidentis que peccat contra elen-
chum eo q. nō ifert. 2. determinat de fm qd. z simplr
z de ignorātiā elēchi que peccat: q. nō pdictiū. 3. de-
terminat de petitiōe pncipij q. peccat: q. nō pbāt. 2. ibi

[Secdm aut qd simplr. 3ª ibi] Aut autem in eo qd in
pn. [Circa p^m tria facit qd p^m ostendit qud h^{er} fieri falla-
cia accntis. 2° assignat defectus eius. 3° ponit palogis-
mos spūs. 2ª ibi] Nā quodā mō multa. 3ª ibi] Ut
coriscus alter. [Dic qd palogismi sm accntis sunt qñ
qdlibet. i. qñ aliqd attributū siue aliquod p^{re}dicatū assi-
gnat sibi seē rei subiecte z accnti. cā ergo apparēte est
idēitas z cōuentiētia accidētis ad subz. causa vō non
existentie est diuersitas eorūdem.

Dubitarēt forte aliqs qd nominat h^{ic} accntis sm qd sumit in
falla accntis. dixerūt aut aliq qd h^{ic} sumit accntis put
diuidit p^{er} se s^{ed} simplr z absolute nō videt bñ
dictū. Nā ea que sunt in p^{ri}mo mō dicēdi per se absolu-
te loquēdo nō videt se h^{er}e per accntis: z tñ pōt cōmit-
ti falla accidētis in p^{ri}mo mō dicēdi per se. nā lz socra-
tes est hō. reducāt ad p^{ri}mū modū dicēdi per se: fm tñ
hāc fallam pōt hō accidere socrati iuxta illd meta^a p^o
medicus nō medicat hoīem sed socratē z plonē. qbus
accidit eē hoīem. tō quādā cōem distictionē de accntis
puententer applicare possum^{us} huic negotio distinguē-
do triplex accntis. est enī accntis absolute: accntis respectu
vni^{us}: z accidēs respectu tertiū: si q loqmur de accidēte
absolute sic nulla sba accidit iuxta illud p^{ri}mū phicoz:
qd uere est nullū accidit: qd enī est sba in se absolute lo-
quēdo nō poterit eē accntis alteri. si vō loqmur de acci-
dēte nō absolute: s^{ed} respectu vni^{us}: sic n^{on} phibet qd ē
sba h^{ic} rōnē accntis. hoc enī mō oīa isertora accidunt
superiorib^{us}. sunt enī isertora aliq mō accntis respectu su-
priorū: qz sunt p^{er} eoz rōnē. 3° mō pōt accipi accntis re-
spectu tertiū: z sic sumptū accntis n^{on} est aliud qd aliqd
eē cōueniētiā ab aliquo nō simplr: sed put stat sub aliq ter-
tio attributo: z h^{ic} mō supiora accidūt inferiorib^{us} z isert
ora superiorib^{us}. z eq^{ui}lib^{er}: z oīa oib^{us}. ut si dico hō
est spēs spālissima. put hō stat sub tali attributo accidit
sibi qd sit aīal: uel qd sit sba: qz aīal z sba nō sunt spēs
spālissime. accidit ēt sibi p^{re}dicari de sorte: qz for. nō est
spēs: z sic accipit h^{ic} accntis s^{ed} qd sumit in falla accntis.
Inde est qd cū dicē. hō est spēs: for. est hō. ergo for. est
spēs: qz deficit h^{ic} palogism^{us} per accntis. put enī hō stat
sub hoc attributo spēs. accidit sibi. i. cōueniētiā ab eo p^{re}-
dicari de for. [Notādū qd cū accntis h^{ic} sumptū idē
dicat qd cōueniētiā: nō simplr sed respectu tertiū opz in oī
falla accntis assignare tria. vnum quod se h^{er}eat ut res
subiecta: z aliud qd se habeat ut accidens: z tertiū qd
attribuat rei subiecte respectu cui^{us} tertiū dicat id qd se
habet ut accidens accidere rei subiecte.

Alterius qd dubitarēt aliqs cū semp tria cōcur-
rant ad fallam accntis. v^{er}o attributū.
res subta. z accntis: utrū hec tria sumi possunt in palogis-
mo negatiuo: uel sumēda sūt in affirmatiuo tñ. [Di-
cēdū qd qdā p^{re}dicatēs hāc fallam fieri fm p^{re}dicatē taz
affirmatiua qz negatiua: dixerūt qd in diuersis palogis-
mis hec tria diuersimode assignant: sed qz artificiale ē
p^{re}dicare aliqd in sua origine: z in sua radice: z cūz ne-
gatiua ex affirmatiua sumat robur: assignanda sunt illa
tria solū. put per talē fallam p^{re}cludit: affirmatiua p^{ro}p^{ri}o
est enī par p^{er} tñ dicēdo. hō est spēs: for. est hō. ergo for.
est spēs. z dicēdo hō est spēs: for. nō est spēs. ergo for.
nō est hō. sed tñ iste palogism^{us} negatiuo sumit robur ex
p^{re}cedēti palogismo affirmatiuo: z si debem^{us} in eo assi-
gnare illa tria recurrēdū est ad palogismum affirma-
tiuum: z sicut ibi intuentur hec tria. ita debemus ea
assignare in negatiuo.

Alterius dato p^{re}dicata tria directe accipiēda
eē solū in palogismo affirmatiuo.
Dubitarēt forte aliqs qd sit ibi attributū. qd res subta
z qd accntis. [Dicēdū qd res subta est ibi medi^{us} termi-
n^{us}: z minor extremitas est ibi ut accidens. z maior ex-

tremitas se habet ut tertium attributum. ex quo ap-
paret qd aliter accipit res subta respectu huius paral-
ogismi: z aliter respectu illi. nāz in sillo z maxime in p^{ri}ma
figura minor extremitas. magis h^{er}et rōnē rei subiecte
qz medi^{us} termin^{us}. sed tñ in h^{ic} fallacia res subiecta ob-
icit medi^{us} termin^{us} qut ut subiicitur maiori extremitati
accidit sibi p^{re}dicari de minori extremitate. Nā cū acci-
dēs z extraneū accipiat h^{ic} respectu tertiū: opz rez sub-
iecta eē mediū qd subiicit ipi tertiū z ipi maiori extre-
mitati. accidens vō erit ibi minor extremitas que ex-
traneā a medio: ut stat s^{ed} talit attributo. sic ergo sumē-
da sunt hec tria in palogismo affirmatiuo. sed si fieret
palogism^{us} negatiuo^{us} reducēdus eēt ad affirmatiuū: ut
in hoc palogismo. hō est spēs: fortes non est spēs. ergo
fortes nō est hō. res subta est ibi hō. accntis est ibi for. z
attributū spēs: z lz hō nō sit medi^{us} termin^{us} in dicto pa-
ralogismo. sed spēs sit ibi medi^{us} termin^{us}: est tñ hō me-
dius termin^{us} in palogismo illo affirmatiuo a quo iste
palogism^{us} negatiuo^{us} sumit robur. ex hoc autēz apparet
vñ mouebant qui ponebāt qd mediū aliquādo pōt eē
attributū. aliquādo pōt eē res subiecta. Credebāt enīz
q^{ue} per se z p^{ri}mo assignanda eēt p^{re}dicata tria in pa-
logismo negatiuo: sicut in affirmatiuo: s^{ed} ut ex lra pla-
ne p^{er} directe h^{ic} assignanda sūt in affirmatiuo. nō enīz d^{icit}
q^{ui} fiat hec falla qñ remouet uel quādo assignat ab eē:
s^{ed} sit hec falla: qñ qlibet. i. qñ attributūz s^{ed} assignat in
eē rei subiecte z accidēti. Deinde cū dicit.

Itā qñ eidē accidūt mītra nō necesse est
oib^{us} p^{re}dicatis z de quo p^{re}dicant hec oīa in
esse: nā omnia sic erunt eadē.

[Assignat defectū hui^{us} fallē. d. qd multa. i. multe mino-
res extremitates accidūt eidē medio: qz oīa alia p^{re}dicata
ta accidunt entit^{er} p^{re}dicat de vno p^{re}dicatoz: hec oīa q
accidūt entit^{er} nō necesse est iesse. i. puenire oībus p^{re}dicatis:
z de quo p^{re}dicat. i. nō necesse est puenire illas minores ex-
tremitates siue illa accidētia medio z maiori extremitati:
qñ vñ se h^{er}et ut subm. aliū vō ut p^{re}dicatū: qz si b
eēt oīa erūt idē. [Notādū aut qd quotienscūqz aliqd
ule p^{re}dicat de diuersis: accidit ei ut p^{re}dicat de vno p^{re}di-
cari de alio: ut si hō p^{re}dicat de for. accidit ei z extraneū
ē ab eo p^{re}dicari de plone: qz si hoc nō eēt dicēdo. hō est
for. p^{ro}p^{ri}o est hō. q^{ui} p^{ro}p^{ri}o est for. ualeret argumētū: qz argue-
ret in his que sunt per se: imo si in talib^{us} nō cōmitteret
accidēs oīa p^{re}dicata eēt vñ. qz de oib^{us} p^{re}dicat ens. er-
go si substantia est ens z q^{ui}litat est ens: z nō accidit eni-
z p^{re}dicari de q^{ui}litate ut p^{re}dicat de sba. sequet qd q^{ui}litat
sit sba. z sicut ostēsum est q^{ui}litatē z sba esse idē: sic
ostēdi posset oīa esse idēz. bñ qd dictū est qd multa eīdēz
accidūt. nā entit^{er} ut p^{re}dicat de sba ut ut p^{re}dicat de vno
p^{re}dicamto accidūt ei oīa alia p^{re}dicamta: z cūlibet sup^{er}-
ori ut p^{re}dicat de vno inferiori: accidunt ei oīa alia inferiora.
hec q^{ue} accidūt entit^{er} ut p^{re}dicat de sba nō oīz iē. i. p-
uenire entit^{er} z sube de qua p^{re}dicat ens: qz tunc oīa p^{re}di-
camēta eēt vñ p^{re}dicatū: sicut oēs hōes eēt vñ p^{ri}-
cularis hō: si cōpeteret sortē quēcūqz accidūt hoī: ut p^{re}-
dicat de sorte. Deinde cum dicit.

Ut si coriscus alter est ab homine: ipse est
alfe alter: est enī homo.

[Ponit palogismos huius fallē. C Ad cui^{us} euidentia
notandū qd fm quosdā: z ut coīter ponit hec falla h^{er}et
tres modos. p^{ri}mus est ut superiora accidūt inferiorib^{us}
uel econuerso. 2° est ut pueribilia accidūt conuertib^{il}-
libus. 3° est ut accidentia accidunt subiectis. C Sed
sciendūz: qd formaliter est vna rō in oībus palogismo
huius fallē. semp enī h^{er}et esse hec falla ex eo qd medi-
um stat sub aliquo attributo: respectu cuius alia acci-
dunt ei. sicut ergo si vna dictio equiuoca significaret

In p
heio

ed. 26

£ g f d i ?

Elenchorum

deficiunt a rebus. pp qđ nō ualet. chimera est opinabilis. ergo est. nā omne opinabile est ens apud animam. Sic et qui uellet posset addi sext^{us} modus qđ similitudines deficiunt a reb^{us}. vñ nō ualet. est aial pictū. ergo est aial. uerū qđ iste tertius modus accipiedī modos hui^{us} fallacie: qđ est qđ per accēs respectu alioz modoz. ideo ex textu nō pñt hēri modi huius fallacie fm istā tertiam viā. possunt tñ hēri fm duas vias pcedētes. vñ cōparādo hanc fallaciā ad modū pcedēdi: z ad opposita que concludit. possumus autē diuidere partē hanc. ubi affi gnat modos huius fallacie. pmo per cōparationē ad opposita que concludunt per hanc fallaciā. diuiditur ergo hec pars in ptes tres: qđ p^o ostendit quōd per hanc fallaciā concludi possunt opposita dīctorie. 2° quōd concludi possunt opposita pūatiue. 3° quōd possunt cōcludi opposita pūe. 1ª ibi. Simplr autē z qđ fm. 1ª ibi. Aut si ambo. Circa pñm duo facit fm qđ duplr pbat per hanc fallaciā cōcludi opposita dīctorie. 1ª pmo docet pbare per hanc fallaciā: qđ nō est esse. 2° qđ est nō ēē ibi. Aut rursus. Dicit ergo qđ nō est: est optinabile. hec est minoz palogismū. Sequit^{ur} qñ qđ nō est: est. hec est cōclusio. formet aut sic. qđ est opinabile: illud est: sed qđ nō est: est opinabile. ergo qđ nō est est. deficiit aut hīc palogismū: qđ ēē opinabile non est esse simplr: sed ēē fm qđ. ideo subdit qđ nō est idem esse qđ ēē fm qđ: z ēē simplr. Deinde cum dicit.

Aut rursus quoniam quod est non est.
Si eorum que sunt quid nō est: ut si non homo: nō enim est idem nō ēē qđ z simplr non esse.

Docet arguē qđ est nō ēē. z duo facit. qđ p^o facit qđ dīctū est. 2° dat cām apparentē in hac falla ibi. Videt^{ur} aut. Dicit qđ aut rursus pbare pñt: qñ qđ est nō est. si aliqd eoz que sunt nō est qđ. i. nō est aliqd ens pñtulare: ut puta si nō est hō. formet aut sic p^{mo}. qđ nō est hō nō est: sed aliqd qđ est nō est hō. ergo aliqd qđ est nō est. 1ª sequit^{ur} aut hec cōclusio: qđ nō est idē nō ēē qđ: z nō ēē simplr. qđ enī nō est hō deficiit ei aliqd pñtulare ēē z nō est fm qđ: qđ pñt ēē simplr.

Dubitaret forte aliq. qđ in hoc palogismo cū dī nō est homo. ergo nō est. videt^{ur} qđ sit fallaciā psequētis. qđ cum ens sit. supius ad hoīem in pñtaro palogismo arguit a destructione antecedētis. Cōdm qđ nō est incōueniēs in eodem palogismo esse diuersas fallacias. uerū est enim qđ est ibi pñt: qđ arguitur a destructione antecedētis: z est ibi fallaciā fm quid: qđ per nō esse hoīem qđ est nō esse fm quid arguitur non esse simplr.

Alterius dubitaret aliquis qđ si esse hominē est esse simplr. videt^{ur} qđ nō esse hoīem sit non esse simplr. Cōdm qđ nō est simile in affirmatiue z negatiue. 1ª hoc sumit simplr qđ dicit sine additāmēto iuxta illud pñt. simplr aut dīco qđ sine additāmēto dīco. qđ enī est homo simplr pñt dīci qđ est sed qđ nō est homo absq; additione aliqua: nō cōcedit qđ nō sit. pñt enī ēē simplr qđ nō est homo. ergo nō ēē hoīem est nō esse cum additāmēto. z ideo est nō ēē qđ. Et si querat quare in negatiue nō est sicut in affirmatiue: ut quare esse hoīem est esse simplr: z nō ēē hoīem est nō esse quid. dīci potest qđ simplr dupliciter dīct^{ur}: ut vult pñt pmo de gīatione. aut enī est simplr qđ est pñcipaliter tale: aut qđ est vñuersaliter tale. In negatiue enī nō potest dīci simplr tale: qđ est pñcipaliter tale: qđ negatio de se est non ens: z non dīct naturā aliqūā in qua resuari posset ratio pñcipalitatis. Dīct enī in negatiue simplr tale qđ est vñuersaliter tale. illud ergo est simplr non ens

qđ est nullum ens: z illud est simplr nō substantia qđ est nulla substantia: z quia qđ non est homo: nō propter hoc est nullum ens: potest esse aliquid nō hominē esse simplr ens. Deinde cum dicit.

Videtur aut eo qđ prima sunt dictione z parum differant esse quid z esse: z non esse quid z non esse.

Dat causam apparentē huius fallacie. d. qđ in talibus videtur esse bona illatio: eo qđ proxima sint dictione. i. in re dicta: z parum differunt. i. parum videant differre esse quid z esse simplr: z non esse quid z non ēē simplr. Cōnotandū aut hanc fallaciā esse extra dictionem: z esse realem: z ideo decipimur per eaz: qđ credimus rem acceptam simplr z fm quid nō differre. uerū quia utimur locutione in formando para logismos extra dictionem. ideo dīctur hec fallaciā de cipere: qđ ēē quid z esse simplr sunt proxima in dīctione: qđ vident^{ur} esse proxima in re: ut sub sermone cadit. Deinde cum dicit.

Silr aut est: z qđ est fm qđ z simplr: ut cum sit niger albus est dentibus indus: albus ergo z non albus est.

Postq; docuit per hanc fallaciā concludere opposita cōtradictorie conclusionis. docet per eam concludere opposita pūatiue dicens qđ similiter est sup. fallaciā fm quid z simplr. dīcedo indus siue ethiops cum sit niger est albus dentibus. ergo est albus z non albus. debet enim hīc accipi non album prout est pūatio albi: ut concludantur hīc opposita pūatiue: ut superius concludebantur opposita cōtradictorie. Deinde cum dicit.

Aut si ambo quo: quoniam simul cōtraria inerunt.

Docet per hanc fallaciā cōcludere opposita pūe. d. qđ si ambo quo. i. si ambo pñtaria pñt. aliquid quo. i. pñticulariter cōcludi poterit: qñ simul pñtaria inerunt. pñt aut sic forāri p^{mo}. for. est alb^{us} fm pedē: z niger fm manum. ergo est alb^{us} z niger. Cōnotandū aut: qđ ut supra dicebat: modi hui^{us} fallacie triplr pñt accipi. p^o rōne modi pcedēdi: sic sunt duo modi. 2° rōne oppositorum que cōcludunt in hac fallaciā: z sic sunt tres modi hui^{us} fallacie. tertio rōne mae ad quam applicat: z sic pñt poni quinq; modi uel etia sex huius fallacie. Cōlūm est aut quōd ex littera possunt haberi modi huius fallacie: ut per eam cōcludunt^{ur} opposita. Cōrestat videre quomodo possunt haberi modi quantum ad modum procedēdi. Cōsciendum est ergo: qđ in hac fallaciā semper est procedere a fm quid ad simplr: uel ecōuerso: quia par peccatū est procedere a simplr ad fm quid: z a fm quid ad simplr. Dīctur autē ali quid esse fm quid tale quando est cum additāmēto tale sicut econtrario. dīctur esse simplr tale quando est sine additāmēto tale. semper ergo fm quid habet esse per additionem: sed si additio facit aliquid fm quid tale. oportet illam additionem aliquam incōpetentiam. uel aliquam incongruentiam in se habere: z quia hoc dupliciter potest pñgere: ideo fm hoc sunt duo modi huius fallacie. si enī est incōpetentia in additione: uel hoc est ratione additio: ut quia ipsum additum est incōpetens: sicut mortuum est incōpetens additio respectu hominis. uel hoc est ratione modi addēdi: ut l³ albus nō sit incōpetens additio respectu hoīs. pñt tñ ei addi incōpetentī modo: ut si addat ei fm partem fm quā totum denominare non possit. Qui ergo uellet diuidere istam fm hos duos modos posset. nam usq; ad locum illum. Similiter aut z qđ fm quid. 1

uenat illū modū hui⁹ fallē: qñ ip̄a additio est icōpetēs
ibi vō uenat modū illū: qñ icōpetēs est modus adden-
di. Ad hos aut̄ duos modos pñt reducti oēs modi hu-
ius fallē. **C** Notādū ē: q put ponunt inque modū
hui⁹ fallē ex textu illi modi hēri nō pñt: qd ut sup̄ tā-
gebāt: id pñgit: qz ille modus diuidēdi vī ēē qñ oīno
paccie. **C** Notādū ē: q additio ē ip̄az ēē icōpetēs.
id pñgit q ul est dimīnuēs uel puās. vñ nō ualeret. est
hō mortuus: ē est hō: qz mortuū puat rōnē hoīs: nō ua-
leret. est opīabile. ē est: qz opīabile dimīnuīt de rōne
entis. ens enī opīabile fm q h⁹ est ens dimīnuīt. puat
rōnē icōpetēs addit̄ foīe: qz facit eā nō ēē simplr: pp
qd mortuū: qz puat formā hoīs: additū hō fac hoīem
stare pro hoīe fm qd: z sic puatio z nō entitas icōpetēs
ter addit̄ entis: sic ens suo mō icōpetēs addit̄ nō entis.
sic ē hō mortuus nō est hō simplr: sic nō ens hō non est
nō ens simplr. **C** Notādū ē: q sic ip̄a additio pōt ēē
plurib⁹ modis icōpetēs: qz aliqñ est dimīnuēs: aliqñ
puās: sic ip̄e modus addit̄ plurib⁹ modis pōt ēē icō-
petēs. tūc enī est icōpetēs modus addit̄. qñ addit̄ me-
diātē pte a qua nō p̄t denotari totū. poterit ēē me-
diātē pte integrali: ut est alb⁹ dētib⁹. nō ualeat. ē alb⁹. ul
mediātē pte in loco: ut bonū est uti dīeta in locis egro-
tatis. nō tñ pp b est bonū simplr. ul ēē mediātē pte i
tpe: ut bonū est p̄cē merces i mari tpe tēpestatis. nō
tñ est bonū simplr. **C** Notādū ē: q additio facta uel
respicit totū fm scilicet respicit totū mediātē pte. si respic-
cit totū fm scilicet: tūc ul est cōpetēs: z tūc cōmittit fallā
ul est icōpetēs: qz est puās ul dimīnuēs: z tūc cōmittit
ibi fallā fm h⁹ modū. Si aut̄ additio pueniat totū me-
diātē pte: si ab illa pte pōt denotari totū nō fit fallā: si
vō nō pōt denotari totū ab illa pte cōmittit ibi scdus
modus huius fallē. p̄z ergo magis clare quō differunt
modi huius fallacie fm q ponunt esse duo tñ.

h **U**iusmodi at i qbusdā oi p̄sidera-
re facile est ut si sumēs ethiopē ēē
nigr⁹: dētib⁹ dicat qñ alb⁹. Si ē ibi
alb⁹ qñ niger z nō niger putabit̄ disputas
se fillogistice: cū p̄fecerit interrogatōnē.

C Post qz p̄hs oīdit qñ hēri fieri fallā fm qd. z assignauit
modos hui⁹ fallacie. In pte ista assignat facilitatē z dif-
ficultatē circa hāc fallāz. z duo fac. qz p̄ assignat faci-
litatē. scdō difficultatē ibi. In quibusdā vō latet fre-
quēter. **D**icit ē q p̄siderare h⁹. i. p̄siderare qd est fm
qd: z qd simplr. in qbusdāz est facile oī. i. cuiuslibet: ut si
aligs sumens ethiopē ēē nigrū: z dicat qñ est alb⁹ dē-
tib⁹: qz fm dentes nō pōt aliqd dīct simplr albū. facile
est cōgscē q ethiops est niger simplr: z alb⁹ fm qd:
tñ qz tūc qz h cōgscē sit facile. pōt tñ p hoc p̄rigē dece-
ptio. id sōdit q si ethiops est ibi alb⁹. i. est alb⁹ fm den-
tes: cū h ponēs p̄fecerit interrogatōnē suā putabitur
illo cōdisputasse: qz ethiops ē niger z nō niger. **C** Mo-
tādū: q nisi fillo sophicus ēē apparēs nō ēē sophic⁹.
id qz tūc qz hēc fallā in aligbus hēat facilitatē. pōt tñ
sophicare z decipere. id dīcēdo. ethiops est niger. z alb⁹
dentib⁹. ergo est niger z non niger. quātūcūqz hoc sit
facile cognoscere. aligui tñ per hoc pñt decipi z suspi-
cant fillogisticum esse. Deinde cum dicit.

C In qbusdā vō latet frequēter i qb⁹ qñ qz
quo dī z simplr vī seq: z in qb⁹ non facile
est p̄siderare utrū eoz sit assignādū.

C Oīdit in qb⁹ est difficilis: z duo fac: qz p̄ pponit qd
intēdit. z. māifestat qd dixerat ibi. **S**i aut̄ h⁹. **D**icit
ē. q in qbusdā latet frequēter: ut in illis in qb⁹ qñ
dicit quo. i. qñ dicit fm pte videt seq simplr: z hoc est
in illis in qb⁹ nō est facile p̄siderare utz eoz. i. qd sit p

p̄te assignādū: ut si aliqd sit fm vnā pte albū: z fm aliā
nigrū: z nescim⁹ a qua pte denotari debeat: ul īgram⁹
qd istoz oppositoz ist et p̄p̄e: ut utz p̄p̄e dōz sit albū
ul nigrū: tūc accidit difficultas circa istā fallāz. **D. c. d.**

C Sit aut̄ h⁹ in qb⁹ simplr sunt opposita. **A**ut
enī aut ambo aut neutrū ēē p̄cedēdū sim-
plr p̄dicari: ut si dimidiū qdē albū: dimidi-
ūz vō nigrū: utz albū uel nigrū ul neutrū.

C Adāifestat qd dixerat dīcēs q h⁹ latentia sit in qb⁹
simplr. i. eq̄l̄r istunt opposita: qz qñ h⁹ p̄git nescim⁹ a quo
opposito denotandū sit totū. vī enī aliqñ p̄cedēdūz
ēē ambo opposita simplr p̄dicari de illo toto: aut neu-
trū: ut si aliqd totū sit dimidiū albū z dimidiū nigrū
ignoramus utrū dōm sit albū uel nigrū. ergo cuz hoc
p̄tingit accidit difficultas circa hanc fallaciam.

Dubitaret forte aligs: utrum fallā fm qd z
simplr sit vna fallā uel plures. z
vī q sit plures. nam qñ p̄cedimus a sensu cōposito ad
diuisiūz: factm⁹ aliā fallāz: qz qñ p̄cedim⁹ a diuiso ad
cōpositū. cōpō enī z diuisio sunt due fallē. g part rōne
fm qd z simplr sunt due fallē. erit enī vna fallā cuz p̄-
cedimus a fm qd ad simplr: ut dīcēdo hō mortuus. g
hō. z alia cū p̄cedimus a simplr ad fm qd: ut dō. hō
g hō mortuus. **C** R⁹ dōm: q fallā fm qd z simplr est
vna fallā. nō obstat q diuisio z cōpō sunt due fallē. h
aut̄ duplici via declarare possumus. h⁹ sumit ex pte defe-
ct⁹ quī p̄comitat oēm fallaciā. fm g qz erit ali⁹ z ali⁹
defect⁹ uere poterit ēē alia z alia fallā. cōpō aut̄ z diuisio
nō hñt defect⁹ p̄siles nec eodēz: z magis hñt defe-
ct⁹ oppositos. nā p se loquēdo semp cū cōposita est ue-
ra diuisa est fallā. z eē. vñ coīter inoleuit q ubi fallit
cōpō soluit diuisio: z eē: sed in fallā fm qd z simplr nō
sic: qz cuz p̄cessus a fm qd ad simplr est malus z defe-
ctiuus. nō oī qz p̄cessus a simplr ad fm qd sit bonus.
ubi g deficit p̄cessus a fm qd: nō soluit p̄cessus a sim-
plrimo uterqz pōt esse defectiuus. **N**ā ut dēti est par
peccatū est dō hō mortuus: g hō. z dō hō g hō mor-
tuus: z qz est ibi qdā mō par defect⁹ nō diuīficat fallā
ciā. z vīa sumit ex eo q hēc fallā est ex dīctōnē. nā h⁹
fallē fm dēctipēdi sumit ex pte rei. sed in re ip̄a dīctā
iter fm qd z simplr: z iter simplr z fm qd est vna z ea-
dem. vñ nō diuīficant fallaciā.

Alterius forte dubitaret aligs. utz cū deficit
p̄cessus a fm qd ad simplr sp̄ deficit
a simplr ad fm qd. z videt q nō. nā h⁹ est fallā fm qd
dicendo: nō est hō g nō est: z tñ ualeat. ecōuerso. nō est g
nō est hō. **C** Ampli⁹. hic est fallā fm qd dīcēdo. est
opīabile. g est. z tñ nō ualeat ecōuerso. est g est opīabile.
C Dōz q fallā fm qd dupl̄r pōt p̄siderari. ul ut est pu-
re talis fallā: ul ut p̄currit ibi alia fallā: si aut̄ fiat pa-
sic peccans fm hanc fallāz q ibi p̄currat alia fallā. nō
est icōueniēs ibi posse p̄cedere a simplr ad fm qd: ut p̄z
in exēplo p̄posito. nā cū dī. nō est hō: ergo nō est. nō est
ibi pure fallā fm qd: sed ē p̄currit ibi fallā p̄ntis. sed
si pure p̄currit ibi talis fallā p se loquēdo: sic nō tenet
a fm qd ad simplr: ita nō ualeat a simplr ad fm qd. nā
cū fm qd sit p̄ter rōnē ip̄i simplr p se loquēdo. nō oī
qz est simplr q sit fm qd. **C** Qd vō dīct de opīabili p̄z
q opīabile: ut dicit ens dimīnutuz nō p̄dicat de ente
simplr. qd enī est simplr nō est sic opīabile: qd aut̄ dī-
cebat de non hoīe p̄z per iam dicta.

Alterius forte dubitaret aligs. cuz nō ualeat
hō mortuus. g hō. utrū ualeat homo
mortuus. ergo mortuus. z videt q nō: qz sicut mortu-
um est cōtra rōnē hoīs: ita hō est cōtra rōnē mortui:
qz de eius rōne est q sit uiuus. si ergo non ualeat homo
mortuus. ergo homo: qz mortuū tollit rōnē hoīs: nō

Elenchorum

ualebit hō mortuus. g mortuus: qz hō tollit rōnē mor-
tū. **C** Dd3: qz hō hēt duplicē acceptionē. vno mō stat
pro hoīe simplr. alio mō stat pro hoīe picto ul' pro hoīe
mortuo. si g sumat sine additamento stat pro hoīe sim-
plr. sed cū additamento: ut dicēdo: hō pict' ul' hō mor-
tuus: pōt stare pro hoīe sz qd. z qz hō fm qd nō pōdit
mortuo: possum' iſſerre. hō mortu'. g mortu'. qd g ol-
est qz hō tollit rōnē mortu'. uerz est hō simplr. sz nō hō
fm qd. dōo aut. hō mortu'. ly hō nō stat pro hoīe sim-
pliciter. sz pro hoīe sz qd. **C** Notādū g: cū aliqd ad-
dit alicui. uel utrūqz ponit aliqd: ul' nō. si utrūqz ponit
aliqd ul' vnu ē diminutiū alteri' ul' nō. si vnu nō ē di-
minutiū alteri'. utrūqz iſſerri pōt: ut ē hō alb' g hō. z
ē hō alb' g alb'. sz si vnu sit diminutiū alteri'. pōt in-
ſerri diminutiū. nō aut absolute iſſerri pōt illud cui
est diminutiū: ut qz mortuū dīminuit z tollit rōnem
hoīs. ualeat hō mortuus: ergo mortuus. nō at ualeat hō
mortuus: ergo hō. qd qre cōtigat: dñi est s. Si vō nō
utrūqz ponit aliqd: ut p3 in hoc qz dico. nō est hō: quia
nō ē nihil ponit. tūc si illud cui addit nō ē equaf en-
ti: possum' iſſerre nō ē simplr: ut nō est aliqd: ergo non
est. z nō est bonū: ergo nō est: qz bonū aliqd z h' tran-
scēdētia equant enti. sed si illud cui addit nō esse: non
equaf enti: nō poterit iſſerri nō ē simplr. nō enīz ualeat
nō est hō: ergo nō est. ex quo appet qz mortuum ne-
gat hoīem. z alr nō ē. mortuū enī cū sit puatio: z pu-
atio sit negatio in sbo: de necessitate aliqd ponit: z pos-
sum' iſſerre. hō mortuus: g mortuus. Sz si nihil pone-
ret mortuū talis illatio nō ualeret. Cū g non esse nihil
ponat: nō poterimus iſſerre. nō est hō: ergo nō est.

Quoniam aut fm q non determinat
qd fillis: aut qd elenchus fm dimi-
nutionē fuerit rōnis.

C In pre ista determinat de ignorantia elenchi. z trīa fa-
cit: qz p' onāt quāt hēt fieri hec fallā. 2° ponit diffō-
nē elenchi. 3° ex diffōne data assignat modos hui' fal-
lacie. 2° ibi. Nā elenchus. 3° ibi. Eodem aut mō. J
Dicit g qz palogismi illi qui nō determināt qd est fillis
aut qd est elenchus. i. pa^m illi qui peccāt per ignoran-
tiā elenchi sūt fm diminutionē rōnis. i. diffōnis elen-
chi. **C** Notādū aut qz ignorantia elenchi dupl' pōt ac-
cipi. vno mō ut est fallā gñalis: z alio mō ut est spālīs.
elenchus enī addit supra fillm p'dictionē. qd qd g pec-
cat cōtra fillm peccat cōtra elenchū: cū fillis claudat in
rōne elenchi. si ergo accipiat ignorantia qñ cuiqz peccat
cōtra elenchū sic est fallā gñalis. ois enī in fallā peccat
aliq mō cōtra elenchū. sed si accipiat ignorantia elēchi
put spālīter peccat cōtra p'dictionē. sic est fallā spālīs:
qz nō ois fallā sic peccat. sic ergo qd qd p'dicit aial p'di-
cit hō: qz rō aialis refuat in hoīe. spālī tñ p'dicit hōi
qd p'dicit rōnāl: que est oīa specifca hoīs: z quā ad-
dit hō supra aial: sic qd qd p'dicit fillo: p'dicit elenchō:
qz rō filli refuat in elenchō. spālī tñ p'dicit elēcho: qd
p'dicit p'dictioni quā addit elenchus supra fillm. per
quādā ergo antonomasā hec fallā uocat ignorantia
elenchi: qz etfi ois fallā peccat p' elenchū. h tñ magis
spālī peccat p' fm. **C** Notādū ē qz pa^m facti p' igno-
ratiā elenchi. nō determināt qd est fillis: aut qd est elē-
chus. sed tñ nō determināt qd est fillis: fm qz ignorantia
elenchi se extēdit ad alias fallas. Nō determinat aut
qd est elenchus: fm qz est hec spālīs fallā. uel possum'
dicere qz ignorantia elenchi ut est fallā spālīs peccat p'
elenchū z contra fillm. sed directius peccat cōtra elen-
chū qz cōtra fillm. iō dicit non determinare qd est fillis
aut qd est elenchus. Deinde cum dicit.

C Nā elenchus est p'dictio eiusdē z vnus
nō nois s rei z nois: nō synonymi s eiusdē

his que data sunt ex necessitate: nō cōnu-
merato qd erat in pncipio sz idē: z ad idē
z similiter z in eodem tempore.

C Ponit diffōnē elenchi. **C** Ad cui' euidentia scēdū:
qz elenchus est p'dictio. nō quelibet sed pclusa per fillz.
rursus p'dictio siue redargutio: ut intēdunt a sophista
debēt ēē euidentes. sicut ē ipse elenchus pcludē hēt eu-
dentē p'dictionē. diffō ergo data de elenchō aliq tēgit
ppter p'dictionē ipam fm se. aliq vō ppter p'dictionē
ut si euidēs. aliq aut in dicta diffōne ponunt pp p'dicti-
onē: ut est pclusa per fillm. iō aut qz elenchus est p'dictio
vni' z eiusdē. nō nois tñ sz rei z nois: nō synonymi: sz
eiusdē nois: z hec p'dictio seq v3 ex his que dicta sunt
ex nēcitate nō pñiatio: qd erat in pncipio. v3 enī ē p-
dictio h pclusa per fillm: z qz fillis arguit ex nēcitate z
nō petit qd est in pñ. iō talis p'dictio v3 seq ex his que
dicta sunt ex nēcitate nō pñiatio qd erat in pñ. i. non
petēdo qd erat in pncipio: hoc fm idem ad idem si-
militer z in eodem tempore.

Dubitaret forte aliquis de eo qd ait. qz dī-
ctio v3 ēē nō synonymi: sz eiusdē
nois. Nā cū ēē z nō ēē que p'dictionēz iporāt ex ipso
ente sumant: videt qz diuersitas uocabuloz p'dictionē
nō ipediat. si illi diuersitati noīz subit vnitas rei siue
vnitas entis: z qz hec est in synonymis: cui3 synonyma
sint noīa plura idē signifiāt: videt qz synonyma p'dictio-
nē nō ipediat. **C** Dd m qz ut tēgebat: p'dictio cōclusa
per elenchū v3 ēē euidēs. synonyma ergo etfi nō impe-
diūt p'dictionē in se: ipediūt tñ ne sit euidēs. nō enī est
ita euidēs p'dictio dicēdo. est tunica: nō est uestis. sicut
dicēdo est tunica: nō est tunica. ex quo appet qz elench'
ut est p'dictio v3 ēē vni' z eiusdē: nō nois tñ. sed rei z
nois. z hoc fm idē ad idē fill z in eodē tpe. ut vō est p-
dictio euidēs debet ēē nō synonymi: sed eiusdē nois.
sed ut est talis p'dictio cōclusa per fillm debet sequi ex
his que dicta sunt ex necessitate non cōnumerato qd
erat in pñ. pp qd p3 quō p'cule posite in diffinitōe
elenchi non supflue ponunt. Deinde cum dicit.

C Eodē aut mō est z mentiri de aliq. Qui
dam aut omittētes aliqd ex eis que data
sunt vident arguere: ut qm idē duplū: nā
duo vnus qdē duplū: triū aut nō duplū.

C Ex diffōne data iuestigat modos hui' fallē. z duo facē
qz p' iuestigat qñuor modos hui' fallē. 1° cōparat hāc
fallam ad fallas in dictione. 2° ibi. Traher at allg. J
Circa fmū trīa facit: qz p' iuestigat fmū modū hui'
fallacie. 2° iuestigat 1^m. 3° iuestigat 2^m. 4^m simul.
2° ibi. Aut si eiusdē duplū. 3° ibi. Aut si eiusdē z
fm idem. J Continuet aut sic: qz elenchus debet hēre
in se oīa p'dicta que sunt de rōne elenchi: sed sicut con-
tingit facere elenchum uerum colligēdo oīa que sunt
de rōne elenchi. eodē aut mō contingit mentiri de ali-
quo. i. ptingit facere malū elenchū mētiēdo z decipiē-
do de aliquo. i. de aliqua p'cula posita in diffōne elē-
chi. iō sūdit: qz qdā palogismi omittētes aliqd ex his
que dicta sūt. i. omittētes aliqd de his que posita sunt
in rōne elēchi vident arguē: sed nō arguūt: ut p3 in hoc
palogismo: qz idem est duplū z non duplū. nāz duo
vnus qdem sunt duplū. triū aut non sunt duplum.
ergo duo sunt duplū z non duplū. est aut hic p'imus
modus huius fallacie qui sumit per omissionem hui'
particule ad idem. duo enī sunt duplum z non du-
plum: sed nō respectu eiusdē. sunt enī duplū respectu
vnus nō duplū aut respectu triū. Deinde cum dicit.

C Aut si idem eiusdē duplū z non duplū:
sed nō sz idē. Nā fm longitudinē duplū:

fm latitudinē vō nō duplū.

Conit scdm modū hui⁹ fallacie dicens q⁹ aut erit scdm modus hui⁹ fallae: si aliqd respectu eiusdē sit duplū z nō duplū: sed si nō sit fm idē. nā si aliqd respectu vni⁹ z eiusdē pōt eē fm longitudinē duplū. fm latitudinē aut nō duplū. erit ergo respectu eiusdē duplū z non duplū: sed nō fm idē. Deinde cū dicit.

CAut si eiusdē z fm idē z similr: z similr quare est apparens elenchus.

Cinnuit tertiū z qrtū modū hui⁹ fallacie dicens. q⁹ aut si erit pdictio eiusdē z fm idē sup. poterit eē nō filr: z tūc erit terti⁹ modus: z si erit filr: nō erit filr: z tūc erit qrtus modus. z q⁹ qd omittat de pdictioe: nō ē ibi vera pdictio: cū oēs modī hui⁹ fallacie omittāt aliqd de ptradictione per nullū modū hui⁹ fallacie sit verus elenchus: iō pcludit. v. qre sup. hec fallacia est apparens elenchus. **C**Notandū aut q⁹ coiter h⁹ fallae assignant quorū modis fm omissionē quorū picularū. fm⁹ entz modus omittit ad idē. 2° vō omittit fm idē. 3° omittit filr. 4° vō omittit filr: z sunt in eodē tpe. z ut possim⁹ de oib⁹ dare ex⁹ m⁹ dcam⁹ q⁹ forte currere z nō currere pōt pcludi qdrupl⁹. **C**Prō nō respectu eiusdē spatiū: ut currit in capō z nō currit i domo. Scdo si sit respectu eiusdē spatiū: sed nō sit fm idē: ut currit ad dextrū nō currit ad sinistrū. Tertiū si sit respectu eiusdē z fm idē: sed nō sit similr: ut currit recte z nō currit oblique. Quar⁹ to si sit respectu eiusdē sz idē z filr. sed nō filr. siue nō in eodē tpe: ut currit in tertia nō currit in nona. **C**Nota dū etiā q⁹ terti⁹ modus modicū differt a scdo. nā nō ē fm idē z nō ē filr quasi idē est. iō phus hūc tertiū modū annectit scdo: z ex lra non clare pōt hēri terti⁹ modus distinct⁹ a scdo: nisi fiat violētia littere. iō uel pōt exponi littera: ut exponit⁹ est supplēdo eā z accipiendo ex lra oēs quorū modos. uel forte melius cū ait. **C**Aut si eiusdē z fm idē z filr. **C**Inuestigat solū qrtū modū: de tertiū aut nō curat. sed annectit ipiū 2° mō iō ait q⁹ si fiat pdictio eiusdē fm idē z filr: sed nō facit filr z in eodē tpe sup. ptinget qrtus modus hui⁹ fallae: z tūc filr: z fm idē accipiēda sunt nō simplr distincta: sed ut vniū annectit alteri. Deinde cū dicit.

CTrahet aut aliqs in his que sz dictionē.

Cōparat hūc locū ad fallacias in dictione ondens hūc fallaciā hūc pueniētā i fallacijs in dictione dicens. q⁹ aliqs trahet hūc locū in eos locos qui sunt fm dictiōe: quasi diceret: q⁹ ppter pueniētā quā hēt hec fallacia ad fallacias in dictione aliqs trahet eam ad illas fallas: cum tñ nō sit fallā in dictione: sed extra. **C**Mo⁹ tandū aut q⁹ fm quosdam hec fallacia puenit cum fallacijs in dictione: q⁹ pōt esse fallā gñalis: z ut est generalis icludit illas fallas: z icludēdo eas videt trahi ad illas: sed hoc nō videt bene dictū. nā ignorātia elēchi ut est fallā gñalis: nō solū icludit fallas in dictione: sed etiā icludit fallas extra dictionē. igit ex hoc hec fallā nō magis videt trahi ad fallacias in dictione q⁹ ad fallacias extra dictionē. **C**Sciēdum ergo: q⁹ in hac fallacia videt cōmitti equocatio. nā cū arguimus aliqd esse duplū z non duplū: q⁹ est duplū sz longitudinē: z nō sz latitudinē. uel q⁹ est duplū hoc modo z nō alio modo: videmur cōmittere equocationem: q⁹ videt q⁹ duplū sit equocū ad vsuēros modos dupli. merito q⁹ hec fallacia videt trahi ad fallacias in dictione: q⁹ videt in ea cōmitti equocatio: uel possum⁹ dicere q⁹ fallae in dictione quodā spālī mō peccāt ptra ptradictionem: iō hec fallā que spālī mō videt peccare ptra pditionē ad fallas illas videt trahi. h⁹ aut quō sit statim appebit.

Subitaret forte aliqs. utrū fallacie in dictione magis deficient a pditione

q⁹ fallae ex dictionē. **C**Dm q⁹ si psiderem⁹ quō habēt fieri he fallā z ille. appet illas fallas que sunt in dictione magis deficere fm vītātē a ptradictionē q⁹ que sunt ex dictionē. In fallacijs enī in dictione est vītās ex pte uocis: z diuersitas ex pte rei. per se ergo loquēdo saluata vītate ex pte uocis quātacūq⁹ sit dīta ex pte rei non tollit h⁹ fallacias: imo in aliqb⁹ fallacijs in dictione nō bñ saluat vītās nisi mālīter solū: ut patet in his que hnt multiplicatē potētiālē. sed in fallacijs extra dictionē nō sic. nā cū in talib⁹ pncipiū decipiēdi non sumat ex uoce: sed ex re: etiā per se loquēdo. nunq⁹ ptingit eē fallaciā extra dictionē nisi sit ibi aliq⁹ mō vītās uel pueniētā ex pte rei: z q⁹ ad ptradictionē fm rei vītatem regit⁹ q⁹ affirmatio z negatio sit de eadē re. fallae in dictione in qb⁹ per se loquēdo nō pūp ponit aliq⁹ idētitas: uel aliq⁹ pueniētā rerū fm rei vītātē magis deficiūt a pditione q⁹ fallae extra dictionē in qb⁹ pūp ponit aliq⁹ realis cōueniētā. ppter qd phs in fine illius capituli. Aut ergo sic dīuidēdū. vult fallacias in dictione deficere ab elenchō: q⁹ est in eis apparens pdictio. fallacias vō extra dictionē aut deficere ab elenchō: q⁹ deficiūt a rōne filr. si igit fallacie in dictione fm vītātē magis deficiunt a pditione q⁹ fallacie extra dictionē: ignorantia elenchī que specialī mō videt deficē ptra pditionē: merito videt trahi ad fallas in dictionē: sz vītātē sit fallā extra dictionē.

Alterius forte dubitaret aliqs. si fallae in dictione magis sz vītātē deficiūt a cōtradictionē q⁹ alie cū ignorātia elēchi sit notata pp defectū pdictiois: videt q⁹ fallā in dictione magis debeat dici ignorātia elēchi q⁹ hec fallā que videt eē extra dictionē. **C**Dm q⁹ hec fallā dī igrātia elēchi z igrātia cōtradictionis: q⁹ manifest⁹ z expōit⁹ videt pcludere cōtradictionē q⁹ aliq⁹ fallā. ista enī duo nō repugnāt. s. q⁹ aliqd magis deficiat ab aliquo: z tñ mīn⁹ respōdet z iferat illud. fallacie ergo in dictione sz magis deficiāt a ptradictione z ab elenchō. nō tñ ita manifeste concludunt z iferūt ptradictionē sicut hec fallā: z q⁹ iter ceteras fallacias manifestus z expōit⁹ hec fallā videt in ferre elenchū z concludere pditionē. cum ergo nō cōcludat eam: sed videat eam pcludere: merito dicta est ignorātia elēchi. **C**Notādū q⁹ cā apparētie hui⁹ fallacie ex ipa re sumit⁹ ut q⁹ de eodē siue de eadem re cōtradictionem pcludim⁹ est ibi causa apparente: q⁹ vō non cōcludim⁹ h⁹ ptradictionē fm idē z eodē mō: est ibi causa nō exīte. erit ergo hec fallacia extra dictionē: q⁹ fm⁹ decipiēdi sumit ex ipa re.

Alterius forte dubitaret aliqs. quō hec fallacia differt a fallaciā fm qd z simplr. **C**Dicēdū q⁹ ut in textu innuit⁹ z ut coiter ponit: hec fallacia differt a fm qd: q⁹ in illa magis attendit defectus respectu eius qd est simplr. In hac vō magis attendit defectus cōtradictionis: pp qd dato q⁹ ptingeret in eodem palogismo cōcurrere utrāq⁹ fallaciā. nō tñ fm eandē rōnem assignaret ibi h fallacia z illa: sed ut esset ibi defectus fm quid ad simpliciter. pcurreret ibi fallacia fm qd z simplr. ut vō eēt ibi defectus apparentis pditionis eēt ibi ignorātia elenchī. Ex hac aut dīta plures alie dīte oriunt⁹. nam q⁹ per se est h⁹ fallacie pcludere apparentē pditionē: nunq⁹ erit aliqs palogismus fm hac fallaciā nisi pcludat apparentē pditionē: sed in fallā fm qd nō. nō enī sic pōt fieri palogismus fm talē fallaciā: dato q⁹ ibi nō pcludat apparens pdictio: ut apparet in hoc palogismo. est hō mortuus. ergo est hō. ubi nō pcludit utrūq⁹ mēbrū oppōit⁹. rur⁹ sus q⁹ fm qd nō pōt iferre simplr. si uolum⁹ per quādā apparitionē loqui de fallaciā sz qd ubi psiderat apparens pueniētā et⁹ qd est fm qd ad simplr: magis deficit ab iferēdo. ignorātia vō elēchi ubi per se loquēdo sz. **E**glat⁹ 19. 19.

derat apparere dictionis magis sumit spem ab apparitione dictionis: uel a defectu in dictione. 3° q^o fallacia q^o magis malit respicit opponem. h^o aut ea respicit magis formalit. id^o modi h^o q^o simul p^oit ex eo q^o diuimode p^ocludit modos opponis. id^o fm vnaq^o vlam dicebant res ee modi fallae fm q^o quoz vn^o sumit ex eo q^o p^oit p^ocludere opposita dictione. 2° vo ex eo q^o p^oit p^ocludere opposita p^ouatiue. 3° vo ex eo q^o p^oit p^ocludere opposita cotra-rie: sed ignoratia elenchit: q^o magis formalit respicit op-ponere: q^o maxime oppo^o est p^oradictoria: z maxime for- malit respicit aliqd^o eoz que ponunt in rone ei^o z potit sine in diffone illa dicunt ee foialia que sut copletiua ronis rei merito. ergo modi hui^o fallae sumunt fm illas q^ouo^o p^oriculas positas in diffone elenchit que formalit vi- dent coplete rone dictionis. id^o dicit in textu q^o hec fallacia fieri h^oet ex diminutione ronis elenchit. Quarto q^o affirmare aliqd^o h^o q^o z negare simplr. uel affirmare simplr z negare h^o q^o n^o est sumere affirmatione z ne- gatione de eod^o. negatio eni simplr n^o est negatio eius q^o est ee fm q^o nec eod^o uerso. id^o fallacia fm q^o ut pa- ter in illo caplo. Aut ergo sic diuidedu. deficit a dictione: q^o n^o est de eod^o. fallacia vo ignoratia elenchit magis videt deficere a dictione: q^o n^o est eod^o mo. ex b^o g^o apper n^o ee bonaz positione illoz qui dicit fallacia h^o q^o differre ab ignoratia elenchit: q^o ignoratia elenchit p^ocludit opposita. h^o q^o aut n^o. na ut p^o ex textu p^obi. fal- lacia fm q^o p^ocludit opponez: sed quod differenter hec fallacia z illa se h^oit ad opponez p^o per iam dicta.

¶ Ai aut in eo q^o id^oez in principio erat sumere sunt q^ode sic: z totide modis quoties cotingit: id q^o in principio est petere.

cap.
17.

¶ Ut ut dicebat determinat p^obi de petitione pncipij: z duo facit: q^o p^omo inuit modos huius fallacie. 2° assi- gnat cam apparitione ei^o ibi. Uident aut arguere. Vi- cit ergo q^o palogismi qui sunt in eo q^o sumit q^o erat in pncipio h^oit q^ode sic z totide modis quoties ptingit pe- tere q^o est in pncipio. **¶** Notadu aut: q^o de modis pe- titionis pncipij determinatum est in 2° p^oz. ubi vnt duo modi petitionis pncipij: quoz vnus est: q^o peti- statim q^o est in p^omo. 2° est q^o n^o peti statim: z cu peti statim ptingit duplr. q^o uel sit sub eod^o noie: ut d^ocen- do. h^o currit. g^o h^o currit: z tuc nulla est ibi fallacia: q^o n^o p^oit ibi ee deceptio: q^o sic argues: nec pbat nec vi def. p- bare. 2° mo p^oit b^o ptingere sub d^ouso noie: ut p^o in syno- nimis d^ocedo. tunica est. g^o uestis est. si vo petio pnci- pij non fiat statim p^oit et duplr ptingere. p^omo si maior sit eque dubia uel magis dubia q^o c^oclo. 2° si minor sit eque uel magis dubia q^o p^oclo. **¶** Notadu et q^o i p^omo modis dicit statim peti q^o est in pncipio. q^o statim p- bat id^o per id^o: sed in scdis modis n^o statiz pbat idem per id^o. sed si maior sit eque dubia: uel magis q^o p^oclo z termini minoris accipiant quertibiles: tuc cu p^oclone z cu puerfa minoris pcludet maior: sed si maior pbat p^oclone: z p^oclo pbat maior: minor pbat maior: z p^oclo p^onem. z sic id^o pbat id^oez. eod^o aut mo si minor eet eque dubia uel magis q^o conelo z termini maioris acciperent quertibiles cu p^one. z cu puerfa maioris co- cluderet minor: z sic pbat id^o per id^oez: z maxime q^o maior uel minor ponit magis uel eque dubia. ut p^oclo: p^oclo eque pbat seipam sic maior uel minor pbat ea. peti ergo in talibus p^omo n^o statim: q^o n^o statim appa- ret q^o id^o pbat id^o: sed assumpta p^one cum puerfa alteri us pmissaru pcludit altera pmissaru: z q^o n^o magis est dubia pclusio q^o altera pmissaru: conclusio pbat al- teram pmissaru: z pbat ab ea. ppter q^o arguit q^o p- bet a seipam: z id^o pbat idem. **¶** Notadu etia: q^o de pe-

titioe pncipij determinat in 8° topicorum. z ibi assi- gnant q^oque modi petitionis pncipij: quoru vnus est q^o per diffonem pbat diffinitu: uel eod^o uerso. 2° est q^o p^oriculare pbat per ule: ut figs uoles pbat q^o contra- rioru sit vna disciplina: peti ab aduersario sibi c^ocedi q^o oium oppositorum sit ead^o disciplina. 3° modus est. si fiat eod^o uerso. ut si per p^oriculare pbat ule: ut figs uo- lens pbat oium oppositoru eand^o esse disciplinaz pe- tat ab aduersario q^o sibi pcedat. oium p^otratoru p^ouati- uoz relatiuoz z p^oradictorioz esse eand^o disciplinaz. 4° modus est. si aliqs petat diuim q^o vult pbat con- iunctim: uel eod^o uerso: ut si petat sibi c^ocedi medicinam esse scientia sani: z ee sciam egri: z iferat medicinam esse scientiam sani z egri. 5° modus est. si uoles pbat vnuz relatiuoz petat sibi pcedi aliud: ut uoles pbat q^o vya- meter sit icomen surabilis coste. petat sibi c^ocedi q^o co- sta sit incomen surabilis dyametro.

¶ His visis consurgit dubitatio. na cu eod^o mo assignent modi petitionis pncipij in 2° p^oz z. 8. topic^o. cu vi a p^oho: q^o petio ei^o q^o est i p^omo fit tor modis quot modis ptingit pete p^omo ronablr. dubitat utrū itelligat de modis assignatis in 2° p^oz uel in 8° topic^o. Ad q^o dixerut q^oda q^o itelligit h^o de modis assignatis in 2° p^oz: ad q^o ponedu forte id^o mo- ti sunt: q^o ut coiter p^ouenit dici h^o est differetia iter mo- dos petitionis pncipij assignatos in 2° p^oz. z in 8° topic- orum. q^o in 2° p^oz magis determinat de tali petito- ne fm ueritate. in 8° vo topic^o magis h^o opinionem. videt enim ee bona ro. aial ronale mortale currit. ergo h^o currit: z tn videt peti pncipij fm libru topic^o. z q^o id^o sit illis sophistici z bona ro: videt oino ee iconue- niens: sed q^o hec ro n^o cludat in sequentib^o apparebit. ad p^osens aut sufficiat scire q^o modi petitionis pncipij h^o quos h^oet ee falla sumedi sunt h^o modos assignatos in 8° topic^o. z n^o fm modos positos in 2° p^oz. huius aut fides ex hoc sumit. declaratu eni fuit supra q^o falle nihil aliud sunt nisi quedā locales h^oitudines sophisti- ces: z q^o filis dialetic^o supra filum simplr addit bitudine locale. ideo filius sophisticius fm q^o huiusmodi magis directe: z per se peccat cotra filum dialetici q^o contra ly filum simplr: z q^o modi petitionis pncipij positi in 8° topic^o. accipiunt ut sut obligtas filli dialetici modi deferentes huius fallacie magis p^ote accipiunt: ut tra- dunt in 8° topic^o q^o in 2° p^oz.

¶ Alterius forte dubitaret aliqs. utruz spectet ad hanc doctrinam determinare de petitione pncipij: z videt q^o n^o: q^o ois petio pncipij uel est fm ueritate: uel fm opinione. sed de petitione pncipij h^o ueritate sufficiter determinat in 2° p^oz: de petitione vo pncipij fm opinione sufficiter tradit in 8° topic^o. sup^ouit ergo tractat^o iste de petitione pnci- pij. **¶** C^odm q^o n^o est iconueniens in diuersis libris: uel et in diuersis sententijs determinari de eodem sub alta z alta rone. De petitione ergo pncipij determinat in lib^o topic^o z h^oic. h^o n^o sub ead^o rone. ibi eni determi- nat de h^o petitione solu ut est obligtas filli dialetici. h^oic aut determinat de ea: n^o solu ut est obligtas: sed ut est apparere: z ut h^oet decipe: ppter q^o si eet aliqua peti- tio pncipij que sic eet obligtas z q^o nullo mo eet appa- rens: z nullo mo h^oeret decipe: sed statim apperet q^o p- baret idem per id^oez n^o eet ibi falla ppter q^o si diceret. h^o currit. g^o h^o currit: nulla eet ibi fallacia.

¶ Alterius forte dubitaret aliqs. cu h^o fm modos assignatos in 8° topic^o h^oat sumi petio pncipij que est falla. utrū fm illos modos h^oat fieri bonus filis. naz ut dicebat videt oino iconueniens fm eod^o modos fieri filum bonu z sophistici. **¶** Ad q^o d^oz q^o n^o est iconueniens aliq^o p^odicata pbat de diffinito per diffone: z de p^oriculari per ule fm petitione pncipij

et alia predicata pbari de talibus absque petitione principij
hinc idem dicat diffinitur: et diffinitio: et ultio: et particulari: et
non dicit idem sub eadem ratione: et propter hanc diuersitatem ratio
non alia predicata magis per se sunt spiritus quam gignit: ut per an-
guli intrinseci ualeant duos rectos. magis per se uest figura
gulo quam figure: sic et alia predicata magis per se sunt ge-
neri quam spiritus: et ulti quam particulari: ut per anguli extrinseci ua-
leant quatuor rectos. magis per se uest figura quam triangu-
lo: et eadem coloratum magis per se uest corpori terminato
quam lapidi: et quod dictum est de ulti et particulari ueritate habet
de diffinitione et diffinitio. alia enim sunt que euidentur corpe-
runt diffinitioni quam diffinitio. Diffinitio enim exprimit eam et per
diffinitum. id cognita diffinitione rei innotescit nobis alia in
esse spiritus rei. utrum autem sit potissima demonstratio per diffinitionem
subiti pbari passionem de ipso subiecto diffinitio uestigare
non est presentis speculationis. sufficiat autem ad presentem scire
alia predicata euidentur inesse diffinitioni quam diffinitio. alia uero
e contrario. cum quod quod utrum per eandem modum possit eadem bo-
nus filius et petitiio principij potest non esse inconueniens locum a
diffinitione eadem bonum locum dialecticum et esse petitionem principij:
aliter tamen et aliter. nam in his que euidentur inesse diffinitioni quam dif-
finitio. si pcedat a diffinitione ad diffinitum: potest ibi bonum esse
locum dialecticum: et uocat locum a diffinitione. si uero fiat talis pro-
cessus in his que non euidentur inesse diffinitioni quam diffinitio po-
terit ibi eadem locum sophisticum: et uocabitur petitiio principij. et
quod dictum est de diffinitione respectu diffinitum ueritate habet de
ulti respectu particulari: uel et de alijs modis quod petitiio
principij. Si enim diceret omnia opposita. ergo prius iste pces-
sus fieret in his que euidentur inesse oppositis quam prius:
et in ulti quam in particulari eadem bonum locum dialecticum. et uocare-
tur locus a toto in quantitate. si uero fieret talis pcessus in
his que non euidentur inesse oppositis quam prius et superiori
quam inferiori eadem ibi locus sophisticus: et diceretur petitiio
principij. apparet ergo uitas quesiti.

Alterius forte dubitaret aliquis. utrum in uno et
eodem pcessu et respectu eorundem predi-
catorum possit eadem petitiio principij et bonum filium. non enim est dif-
ficile uidere quomodo alius et alius predicatus pcedendo a dif-
finitione ad diffinitum aliquid arguimus per notiora. aliquid
per minus nota: et cum arguimus per notiora est ibi bonus
locus dialecticum. cum per minus nota est ibi petitiio principij
sed utrum in eisdem predicatis possit ibi prius uidere non est fa-
cile. Sciendum quod si filius dialecticum potest duplici dici. sim-
plici et obuiatiui. dialectica enim simpliciter semper est ex pbari
liber simpliciter: sed dialectica ut est obuiatiua. sufficit quod sit
ex pbarilibus aliquid: et sic dialectica duplici potest sumi:
sic petitiio principij: ut est obligatio filii dialectici duplici
sumi potest: uel ut est obligatio filii dialectici simpliciter: et sic
est petitiio principij simpliciter. uel ut est obligatio filii dia-
lectici obuiatiui: et sic est petitiio principij aliquid. dialecti-
ca enim potest sumi ex falsis ut est obuiatiua: quod si modo
nihil prohibet quedam falsa pbariora eadem quibusdam ueris:
ut dicitur in topico. simpliciter tamen semper illogice ex ueris: nam sim-
plici loquendo: ut uere est dicere uera semper et meliora ueris
sunt illogice aliora: et pbariora: ut dicitur per rhetoricorum.
C. Nossumus quod dicere quod duplex est petitiio principij
sim ueritate: et sim opinionem. et sim ueritatem duplici. uel ab-
solute sumpta: uel pcta ad hitudinem localem. petitiio quod
principij simpliciter et sim ueritatem sumpta absolute opponit
filio simpliciter absolute sumpto. Sed petitiio principij sumpta
simpliciter siue sim ueritate si non accipiat absolute et ulti: si su-
mas ut est pcta ad hitudinem localem. sic opponit filio dia-
lectico sim se accepto. si uero sumas petitiio principij huius opi-
nionem sic opponit filio logismo dialectico: ut est obuiatiui.
C. Cum quod queris utrum in eisdem terminis: et in eisdem predi-
catis possit eadem filius dialecticus simpliciter et petitiio principij: si
accipiat filius dialecticum simpliciter et petitiio principij sim ueritatem
p3 quod non: quod tunc eadem predicata et respectu eiusdem
simpliciter et per se loquendo eadem notiora et minus nota: quod

est inconueniens. Sed non sim eadem rationem et in eisdem predi-
catis eadem filius dialecticus simpliciter et petitiionem principij
sim opinionem non est inconueniens.

Alterius. cum filius sophisticus sit quedam obli-
tas filii dialectici et filio logismo dial-
tico opponat duplex petitiio principij. scilicet huius ueritate: et sim
opinionem. Dubitaret forte aliquis. utrum petitiio principij
habet tradita accipienda sit sim ueritate et ut opponit filio dia-
lectico simpliciter uel sumenda sit huius opinionem ut opponit filio
logismo dialectico obuiatiui. C. Dicitur quod quod oēs felle pec-
cant contra elenchum. elenchus autem magis notat fil-
logismum dialecticum ut est obuiatiui quam filium dialecticum
simpliciter sumptum. si quod petitiio principij: ut huius de ea tractat est
quod obligatio elenchi: magis accipienda est ut opponit
filio dialectico obuiatiui quam ut opponit filio dialectico
simpliciter. et quod filius dialecticus obuiatiuus accipit pcessa a
rudente: tunc est proprie petitiio. sim quod est falsa et ut huius de ea-
dem deteriorat quam uolendo pbari aliquam opinionem a rudente
negata petitiio nobis pcedi aliquid quod quod est idem quod ppo-
situm. ut si rudentes negaret huius curreret ridiculum eadem petitiio ab
eo quod pcederet aial rationale mortale curreret. quod pari facili-
tate quod negaret unam negaret et aliam. et quod dicitur est de diffi-
nere respectu diffinitum: ueritate habet in omnibus modis petitiio
principij de quod deteriorat in 8° topico. nam si rudentes negaret
prius eadem eadem disciplina: ridiculum eadem petitiio ab eo quod pce-
deret quod oīum oppositorum eadem sit disciplina. quod tunc quod
pari facilitate a rudente negat pmissa: sic quod petitiio ibi prin-
cipij huius filium dialecticum obuiatiui. et quod huius sit huius modos
petitiio principij traditos in 8° topico. idem hec falsa que est
obligatio filii dialectici obuiatiui: accipienda est huius modos
traditos in 8° topico. et non in 2° topico. quod illi modi petitiio
principij ppe et directe loquendo non sunt obligatio filii dia-
lectici: et maxime non sunt obligatio dialectici filii ut est obuiati-
ui: sed sunt obligatio filii absolute sumpti. C. Nossumus quod
ad euidentiam huius quod diffinitio eadem diffinitio et est alia: et
ule est idem particulari et eadem alia et in omnibus modis petitiio
principij traditis in 8° topico. est ibi quedam idem et quedam alie-
tas. et si ratione alietatis potest per unum pbari alia et pnt alia
predicata euidentur inesse uni quam alia: ut pnt euidentur inesse diffi-
nitum quam diffinitio uel ulti quam particulari. tamen ut talia sunt idem: non
est ibi pbari alia: quod nūquam pbari idem p idem: et quod notum est no-
bis diffinitione eadem diffinitio quam cognoscere que predicata sunt
pbus diffinitioni et que pbus diffinitio in copatione ad nos
semper petitiio ibi quod est in pnt. et quod dialectica huius simpliciter sum-
pta possit pcedere ex pbarilibus simpliciter. tamen ut est obuiati-
ua pcedere ex pbarilibus quo ad nos. Cum quod dicitur aial ra-
onale mortale curreret. huius curreret. si hec ppo. aial rationale
mortale curreret. accipit tanquam pbari in se si notum sit
felle aial curreret rationali mortali quam huius erit ibi filius dia-
lecticus simpliciter et erit ibi locus a diffinitione. sed si accipiat pda-
cta ppo tanquam pcessa a rudente erit ibi petitiio principij:
ut p3 per se dicta. et quod filius obuiatiuus accipit pcessa a
rudente huius falsa que est obligatio filii obuiatiui sumit huius
modos traditos in 8° topico. ut dictum est. Deinde cum dicitur.

**Ad idem autem arguere eo quod non possint
inspicere idem et diuersum.**

C. Assignat causam appentie huius felle. d. quod palogismi facti
sim petitionem principij uident arguere. et uident pbari ite-
rū eo quod audientes non pnt inspicere idem et diuersum. cum quod petitiio
quod est in pnt huius dicitur eadem falsa est aliquid diffinitas iter pmissas
et pnt. quod si nulla eadem diffinitas ut si fieret talis illatio
huius curreret. huius curreret. nulla eadem ibi falsa. est huius ibi diuer-
sitas: sed non tanta quod sufficiat ad pbadum: appens quod diuer-
tas pnt et pmissa est causa appentie huius felle. Diuersitas
uero insufficientes ad pbadum est ibi causa non existeret.

**Ad idem sim pnt est elenchus: eo quod
putent pueri pntia. Nam sic est hoc**

Elenchorum

ex necessitate illud fit: et cum illud est putant
et alterum esse ex necessitate.

Cum pre ista determinat phis de fallijs que dicunt non
ita pncipales: sed quasi annexe: et tria facit fm q tres
sunt h^o fallie: qz pmo determinat de fallia pntis que pec
cat cōtra elenchuz: ut est illatiu^o: et annexit fallie accu
tis. 2° determinat de fallacia fm nō cām ut cāz que pec
cat ptra elenchū ut est pbatū^o: et annexit petitioni pnci
pij. 3° determinat de fallacia fm plures interrogationes
ut vna que peccat ptra elenchū ut est ddictū^o: et anne
xit ignoratīe elenchū. 2° ibi. Qui vō sunt fm non cām
ut cāz. 3° ibi. Qui at in eo q duas interrogationes. 1°
Circa p^o duo facit: qz p^o ostendit quōd hēt fieri pns. 2° po
nit palogismos deseruiētes tali fallie. 2° ibi. Cui z qui
circa opionē. 1° Dicit qz elench^o. i. palench^o qui est hz
pns fit eo qz hoies putant pueri pntia. nā si est hoc. i.
si est aīo ex neccitate ē illd. i. pns. et qz h^o est putat hoies
ignari pueri pns. putat enī cū est illud. i. cū est pns ex
neccitate est alterū. i. aīo. cā q appentie hui^o fallacie est
idētitas aītis ad pns. causa vō nō exntie est diuersitas
eoz. ppter idētitatē enī aītis ad pns credimus puer
ti pnam ut pp idētitatēz hois ad aīal sicut ualet hō q
aīal. ita credim^o qz ualeat aīal ergo hō.

Dubitaret forte aliqz utrū de fallacia pntis
determinari hēat i hoc l^o. et videt
qz nō. dictū est enī ea que determinant in h^o l^o ē oblig
tates filli dialetici: sed arguē a pōne pntis est arguere
ex puris affirmatiuis in 2° figura. sed h^o est obligtas fil
logismi simplr et est inutilis cōiugatio. et de ea determina
tur in lib^o p^oz. cap^o 9°. nō ergo debet h^o tractari de ea.
Circa p^o dōm. qz pns dupliciter pōt accipi. p^o ut est
pura obligtas fillogismi simpliciter. et sic est inutilis cō
iugatio et de ea hēt tractari in l^o p^oz. 2° pōt pnsiderari
pns ut hēt spālē maxiaz cuius intit. intitit enī illi maxie
que vnt et eīdē sunt eadē iter se sunt eadē. ut patebit in
illo cap^o. 1° Aut qz sic diuidētes. 1° Et qz hui^o maxia ut
ibi declarabit nō est neccia sed apparēs et sophica ideo
pns ut intitit tali maxie est loc^o sophic^o. et nō est de cō
sideratiōe libi p^oz. 3° Est de pnsideratiōe hui^o libi.
Ex quo apper qz cū fillogismi^o dialetic^o reponat in esse
per hūiditē localē filli sophic^o peccās fm pns qz spāl
iter et directe peccat ptra talē hūiditē imediat^o op
ponit filli dialetico qz filli simplr. Immo qz oēs filli
apparētes et sophistici fm qz h^o sūt intunt falsis hūi
ditib^o localib^o oēs tales fillogismi fm qz h^o sunt dire
cti^o et imediatius dīcūt filli dialetico qz filli simplr
opnātes aut p^oz p^oz uoces ignorare vident.

Alterius forte dubitaret aliqz. cū hec fallia nō
solū fiat a pōne pntis: sed a destructio
ne aītis qre pōt^o notata est pns qz aīdēdēs. 1° Dōm
qz si bñ cōsideram^o hec fallia semp fit a pōne pntis. naz
qzto spālūs est aliqd affirmatiue sumptū tāto negatū
gīalius efficit: ut si aīal est in plus qz hō. nō hō erit in
plus qz nō aīal. et qz semp illd qd est in plus segtur ad
id qd est in min^o. Sed aīal est pns ad hoiem nō hō erit
pns ad nō aīal. negatio ergo fac de aīte pns et de pntē
aīo. aīo q destructū est pns ad aīo negatū: arguere qz
a destructiōe aītis est arguere a pōne pntis. merito qz
h^o fallacia notata est pns qz quodāmo semp per eā ar
guūt a pōne pntis. Deinde cū dīcūt.

Cū et que circa opionē sunt ex sensu fal
lacie sūt. Sepe enīz fel inel suspicati sunt:
eo qz sequitur rubeus color mel.

Circa p^o modos hui^o fallie. ad cui^o euidētā notādūz qz
ut in dubitatōib^o tangebāt h^o fallia semp fit a pōne
pntis ppter qd formaliter et per se h^o fallie non est nisi
vn^o modus. mālter aut et qz per accūs ut per applica

tionē ad diuersas mās siue ad diuersa gīa terminoz:
pnt h^o fallacie assignari tres modi. qz h^o fallia uel pote
rit applicari ad ea que sūt circa sūz et fantasā et sic est
pms modus. uel poterit applicari ad ea que sunt cir
ca scias. et h^o fit dupl^o. qz ille scie uel erūt morales et rhe
torice. et sic est scds modus. uel erūt speculatiue et sillo
gicātes. et sic est tert^o. h^o ergo hec ps diuidit in tres
pres. qz p^o ponit modū sumptū circa opionē et sensuz.
2° ponit modū sumptū circa scias morales et rhetoricas.
3° ponit modū sumptū circa scias speculatiuas et sillo
gisticas. scda ibi. Et in rhetorics. 1° ibi. Sīl^o aut et
in sillogisticis. 1° possent aut modi hui^o fallie aliter acci
pi. nā h^o semp arguam^o in hac fallacia a positōne pntis
illud tñ pns aliqñ sumit affirmatiue: et tūc cōi nōie di
cit rō pntis siue pns affirmatū. aliqñ aut sumit negati
ue: et tūc dīcūt destructio aītis siue aīo negatū: h^o ergo
pars ista diuidit in duas. qz p^o ponit modū hui^o
fallacie fm qz arguimus a destructiōe aīdēdēs. scda
ibi. Sīl^o aut et in sillogisticis. 1° Circa p^o duo fac h^o qz
dupl^o docet arguē a pōne pntis. p^o enī docet hoc in his
que sunt circa opionēz et sūm. scdo in his que sunt cir
ca mām morālē et rhetoricā. scda ibi. Et in rhetori
cis. 1° Prima ps diuidit in duas fm qz duos palogis
mos ponit. scda ibi. Et qm accidit. 1° Dīcūt ergo qz h^o
palogismi peccātes fm falliam pntis sunt in his que fi
unt circa opionē. i. circa extimationem. sunt enīz ex
sensu tales fallacie: nā sepe suspicati sunt hoies mel ēē
fel: eo qz rube^o color sequitur mel. sup. sic et fel foiet ēē
sic palo^o: mel est rubeū. fel est rubeū. g mel ēē fel. 1° No
tādū aut qz h^o fallia dīcūt ex sensu et circa opionē: qz nō
arguēdo cū alio: s^o vidēdo et sentiēdo fel suscipiā et
opiam qz sit mel eo qz utrūqz segt rube^o color. D. c. v.

Et quoniam accidit terram pluuiā fieri
madidam: et si sit madida opinamur pluuiā
se: hoc autem non necessarium.

Circa p^o palogismū qui ēt fit ex sūz et circa opionē
dicēs. qm accidit terrā fieri madidā pluuiā. i. per pluuiā
az credim^o qz puerat pntia. ut si sit terra madida opia
mur pluuiā. h^o aut nō est neccū. pōt enī terra madefieri
per aquā ēt si nō pluuiat. foiet aut sic palogism^o. cū pluui
nece ē terrā ēē madidā. g si terra ē madida nece est plu
isse uel foiet sic. cū pluui terra est madida. nūc terra est
madida. ergo pluuiat. 1° Notandū ēt euidēdo ēē hāc fal
laciā ēē extra dictionē. cū pncipiū decipiēdī sumat ex
ipsa re. decipimur enī fm hāc fallaciā cōsiderādo per
nosmetipsos et vidēdo et sentiēdo non minus qz cōsi
derādo cum alijs. Deinde cum dīcūt.

Et in rhetorics que fm signa sunt ex ad
iunctis isunt demstrationes: uolētes enim
onidēre: qm adulter: quod adiunctum est
accipiunt: qm compris: aut quoniā in no
cte videt errabundus.

Circa p^o quod arguūt in rhetorics a pōne pntis. et duo
facit. qz p^o inuit h^o palogismos. 2° assignat defectum
eorū. 2° ibi. 1° Dīcūt aut h^o. 1° Dīcūt qz in rhetorics de
mstrationes que sūt fm signa sūt ex adiunctis. i. ex pntib^o.
arguūt enī in talib^o a pōne pntis: rhetores enī uolētes
onidē de aliq qm est adulter: accipiūt qd est adiunctū. i.
qd est annexū. et qd ē pns adulter: ut qm est cōposit^o. i.
cōpt^o. adulteri enī cōsueuerūt ēē cōpti et politi ornādo
se ut pulchiores appeāt. aut ēt accipiūt: qm videt er
rabundus de nocte. oculus enī adulteri obseruat caligi
nē et tenebrositas tps videt magis apta ad malefaciē
dū. formet aut sic palogism^o. adulter est cōpt^o et polit^o.
iste est h^o. ergo est adulter. itē adulter est errabundus et
uagabundus de nocte. iste est h^o et c. Deinde cum dīcūt.

Pluribus autem hec quidem insunt: predictarum vero non igitur.

Assignat defectum dictorum paralogismorum. d. q. h. s. e. e. com-
putum et erratum de nocte sunt pluribus hominibus. predictarum
vero ut est adulterum non igitur illis. multi enim sunt copulati et u-
gabundi de nocte qui non sunt adulteri. Deinde cum dicitur

Sicut autem et in syllogisticis: ut Melissus ratio
quoniam infinitum est uniuersum: summes uniuersum
quod est igenitum esse. Nam ex nihilo fieri.

Non ita modum sumptum a destructione antistitis: et adaptat
hunc modum ad maiorem speculatiua et syllogistica ostendens ro-
nem melissii sic peccasse. et tria facit. nam primum ponit rationem me-
lissii. 2. ordiat ea secundum hanc fallaciam. 3. ostendit ea deficere et non
arguere ex necessitate. 2. ibi. *Quod autem scimus est.* 3. ibi. *Non*
necesse est autem. Dicitur ergo quod sicut in syllogisticis et in maiore spe-
culatiua super. prout peccare per hanc fallaciam: ut ratio melissii
que probabat: quoniam uniuersum est infinitum. summes autem ad h. p.
bada uniuersum esse igenitum probat uniuersum esse infinitum. nam
dicebat ex nihilo nihil fieri. *Notandum autem rationem me-*
lissii fuisse tale. quod est factum habet primum. uniuersum non est fa-
ctum: ergo non habet primum. si non habet primum non habet finem. ergo infinitum.
ergo autem uniuersum non fit factum: probat: quod si fieret: uel fieret
ex ente uel ex non ente. ex ente non. quod ens tale est. quod uero fit
non est: ex non ente non: quod ex nihilo nihil fit. tota hanc
paralogismationem inuit phus ex obis ppositis: si diligenter
respiciant. Deinde cum dicit.

Quod autem factum est ex principio fieri. Si
ergo non factum est principium non habet uni-
uersum: quare infinitum.

Ordinat dicta rationem secundum hanc fallaciam. d. q. secundum melissum
quod factum est necesse est ex principio fieri. i. habet primum: et tunc destru-
ebat antistitem. d. si quod uniuersum non est factum non habet primum: et si
non habet primum non habet finem: quare est infinitum. prout autem quod argue-
bat a destructione antistitis. debebat enim arguere. quod est factum
habet primum. ergo quod non habet primum non est factum. Deinde cum dicitur.

Non necesse est autem hoc accidere: non enim
omne quod factum est principium habet: et quic-
quid principium habet factum est uelut non si se-
bris est calor et calidum necesse est febre esse.

Ostendit hanc rationem deficere et non arguere ex necessitate.
Ad cuius euidentiam scilicet dicitur: quod a destructione antistitis non
possumus arguere nisi conuertibili maiorem uolens ergo phus ostendit
rationem melissii non esse necessariam: ostendit quod esse scimus et habet primum non
sunt conuertibilia. id autem quod h. quod arguebat melissus non est
necesse accidere: quod non arguebat in maiorem conuertibili. non enim si
omne quod scimus habet primum: quod habet primum est scimus. habet enim primum
est in plus quod est scimus. sic ergo non ualeat dicta ratio. uelut non
ualet si est febris est calor. ergo quod calidum est necesse est febre
esse. enim calidum est in plus quod est febricitans.

Dubitaret forte aliquis. quod uident ista esse con-
uertibilia esse scimus et habet primum. est enim de
ratione est quod fit quod habet primum sue factiois. nihil enim seipsum fa-
cit. Rursus quod habet primum sue factiois est. productum uel fa-
ctum. cuius ergo in maiorem conuertibili possumus arguere a destructione
antistitis bona erit ratio melissii cum dicebat. quod est scimus habet primum.
cuius ergo quod non est factum non habet primum. *Respondeo* d. quod ut primum
phicorum diximus habet primum est dupliciter. uel primum factiois. uel
primum magnitudinis. si intelligat de primum factiois: uerum est
quod dicitur. nam secundum tale primum quod est factum habet primum: et quod
habet primum est factum. Si si loquimur de principio magnitudinis
sic sequendo opinionem philosophi. predicta non sunt conuertibilia. ce-
lu enim secundum primum habet primum magnitudinis. quod est finitum secundum
magnitudinem. non tamen secundum ipsum est scimus. quod non incipit esse. me-
lissus autem non loquebatur de primum factiois: sed de primum magnitu-
dinis. arguebat enim si non habet primum non habet finem. ergo est fini-

tum. esse enim infinitum secundum quod habet primum magnitudinis: non ergo ar-
guebat melissus in maiorem conuertibili ut obiecit. Si quid
autem de ratione melissii h. ommissum est alibi diffusius tractauimus.

Non igitur secundum non causam ut causam:
cum assumitur quod non causa uelut
propter illud fiat redargutio.

In parte ista ut dicebat determinat phus de fallacia
secundum non causam ut causam. et tria facit. quod primum ostendit
quid sit talis fallacia. 2. manifestat quomodo magis con-
grue habet fieri. 3. explicat de ea. 2. ibi. *Accidit au-*
tem huiusmodi. 3. ibi. *Ut quoniam non est causa.* Dicitur er-
go quod paralogismi qui sunt secundum non causam ut causam: tunc
sunt cuius assumitur quod non est causa: ac si est causa: et uelut
propter illud fiat redargutio. ea ergo apparet huiusmodi falla-
cie est conuenientia non causa ad causam. causa uero non existen-
tie est differetia earum. Deinde cum dicitur.

Accidit autem huiusmodi in syllogismis ad
impossibile. nam in his necessarium iterime-
re aliquid ex his que posita sunt. Si ergo
enumeretur in necessariis interrogatio-
bus ad quod accidit impossibile videbitur pro-
pter hoc fieri sepe redargutio.

Ostendit quomodo magis congrue habet fieri talis falla-
cia dicens quod huiusmodi fallacia. i. accidit. i. conuenien-
ter fit in illis ad impossibile. Nam in his syllogismis ne-
cessarium est iterimere aliquid ex his que posita sunt. sem-
per enim in syllogismis ad impossibile fit reuersio super premissas
illas: et iterimuntur aliqua premissarum. si ergo in necessariis
interrogationibus. i. si inter necessarias interrogationes
nece ad quod. i. propter quas accidit impossibile enume-
retur aliqua alia propositio. videbitur sepe fieri redargu-
tio propter hoc. i. propter illam propositiorem connume-
ratam iter necessarias propositiones: et tunc putabitur ea re-
dargutionis esse: quod non est causa.

Dubitaret forte aliquis. utrum hec fallacia
fieri habeat in syllogismis ostensi-
uis. Ad quod dicitur communiter quod non fit nisi in syllo-
gismis ad impossibile. hoc enim uidetur infra sonare: ubi
dicitur quod accidit huiusmodi fallacia in syllogismis ad
impossibile: sed istud stare non potest: quod philosophus in
2. rhetoricorum plane uult secundum non causam ut causam fie-
ri in syllogismis ostensiuis. Dicendum ergo quod siue
in syllogismis ad impossibile committitur hec fallacia:
quia assumitur aliqua propositio que uidetur esse causa
redargutionis: cum non sit causa: sic in syllogismis osten-
siuis hec fallacia fieri habet: quod accipit aliquid quod est si-
mile cause: quod tamen non est causa. videmus enim causas esse
id post cuius esse habet esse aliud. si ergo accipiat aliud
post cuius esse sequitur aliud: uidetur aliud esse causa illi
us. ut quod post factionem ciuitatis contingunt multa mala:
credis ciuitas esse causa omnium malorum. potest autem sic formari
paralogismus. illud post quod sunt mala est causa malorum: sed
post ciuitatem sunt mala ergo est ciuitas causa malorum.
hic ut dicitur in 2. rhetoricorum est fallacia secundum non causam
ut causam: et tamen est syllogismus ostensiuus.

Alterius forte dubitaret aliquis. si hec fallacia
non solum fieri habet in illis ad im-
possibile: sed etiam in ostensiuis. quare in littera non fit
mentio de syllogismis ostensiuis. et si magis congrue
fit hec fallacia in syllogismis ad impossibile: dubitaret
potest que sit causa huius. Dicendum quod hec fallacia
magis pure committitur in syllogismis ad impossibile
quod in syllogismis ostensiuis. In syllogismis enim osten-
siuis sic committitur ista fallacia quod semper habet ibi esse premissa: imo
sic accepta ita modicum differt a premissa: quod quasi non mereat di-
ci alia fallacia. non enim ualet si causa est post quam est aliud: ergo esse

Elenchorum

illud post qd est aliud hēt rōne cāe. nō ē si post cōsuetudines sūt mala ciuitas est cā maloz. aliq̄lis q̄ dīta est iter hāc fallaz: z p̄ns: z ut cōmittit i filio oñfute. nā si ē illud post qd est aliud cōpet tanq̄ p̄ns ad aīo ē tbi p̄ns. si vō cōpet tanq̄ illud qd est sile cāe ad cām est tbi fallā fm nō cāz. sūt q̄ h mēto de hac fallā solū: ut sit in fillis ad ipole: qz magis p̄grue z magis p̄prie hēt ēē in tali mā.

Alterius

capo.
18.

forte dubitaret aliq̄. utrū de hac fallacia put hēt fieri i fillis ad impole hēat hīc deteriarī: z videt qz nō: qz hec fallacia sic accepta videt ēē idē qd nō pp h falluz accidē. vñ z in lra dī qz iō puenit hec fallacia: qz iter ppōnes neccas ad iposibile. i. iter ppōnes que de neccitate concludūt impossibile enūat aliq̄ alia ppō: z videt pp illā fieri redargutionē: z accidere fallum: cū tñ nō sit ita. Cum q̄ nō pp h fallum accidē deteriet in 2o p̄oz. videt qz h deteriarī nō debeat de tali fallacia. Cōdm qz ut multotiens dñi est: nō est icōueniēs de eodē determiari in li. p̄oz: z h: dñi tñ h sit sub alia rōne. Dato qz idem ēē: nō pp h fallum accidē z fallacia hz nō cām. nō tñ sub eadem rōne tractat hīc de ea. z in libo p̄oz. Sed in libo p̄oz determinat de ea: ut est obligtas quedā. hīc autem ut est locus sophistice: z ut habet appentia quādā.

Alterius

dato qz idē ēē fallacia hz nō cāz: z nō pp h falluz accidē: z nō ēē icōueniēs deteriarī de ea in li p̄oz. z h. Dubitaret tñ forte aliq̄ utrū idē sit fallā hz nō cām: z nō pp h falluz accidere. Cōdiz qz cū q̄rūt utrū fallacia fm nō cāz sit idēz qd nō pp h falluz accidē: si itelligat foialiter. nullo mo est idēz: qz sub alia rōne foialit accipit hīc defect: z tbi: ut patet per tā dicta. h si itelligat mātr: z sit qd utrū cīca eādē mām uersari hēat h z illd dīstignēdū est de fallacia fm non cām: qz uel accipit large ut extēdit se ad sillogismos oñfuitos: z tūc p̄dicta duo se hūt sic excedētia z excessa: z nō fm non cām excedit nō pp hoc falluz accidē: cū hēat fieri i fillis oñfuitos: z nō pp h fallū accidere excedit nō cām: qz in aliq̄ sillogismis ad iposibile p̄tingit non pp h fallum accidē: in qbus non referuat fallacia fm nō cām. si vō accipiat fallacia hz nō cāz put hēt fieri magis p̄prie: z ut uersat circa māz ad iposibile. sic non pp h falluz accidē est in plus qz in hec fallacia. nā nō ppter h fallum accidere fm qz h dicit obligtates solū: sed fallacia fm non cām dicit obligtates cū latētia posita: ergo assumpta ppō pp quā dicit seg falluz opz hīc aliqua puenientia cū pmissis: si debet facere fallacia fm nō cām. Sed per se loquēdo z fm qz h nō cām in fillis ad iposibile: ubi est nō pp hoc fallum accidē: sed nō puerit: qz ubiq̄ est obligtas latēs tbi est obligtas: non tñ ubiq̄ est obligtas tbi est obligtas latēs. Deinde cūz dicit.

Ut qm nō est anima z vitā idē. Nā si corruptioni generatio cōtrariuz: z alicui corruptioni quedā erit generatio p̄ria. Adors aut corruptio quedā z p̄rariū vitā. quare vitā generatio z viuere generari. hoc aut impossibile: si ergo idem anima z vitā.

Exemplificat de dicta fallacia. z tria facit: qz p̄o p̄onte quedā palogismū peccatē hz dictā fallaciā. 2o assignat defectū illi palogismi. 3o p̄cludit qdā correlariā circa dictā fallaciā. 2o tbi. Non aut sillogizari est. 3o tbi. Ergo in fillando. Dicit qz hz nō cām ut cāz p̄tingit ondē: qm aīa z vitā nō est idē. nā si dicat: aīa z vitā idē arguat sic. corruptioni est p̄ria gñatio: z alicui corruptioni est p̄ria alī gñatio. Cōdm positio pcedat sic. mox aut qdā corruptio est z ē p̄ria vite: cū vitā sit idē quod aīa: vitā erit quedā gñatio cū mox sit quedā cor

ruptio: z viuere per p̄ns erit qdā gñari. hoc aut iposibile. ergo illud ex quo sequit. f. qz aīa z vitā sint idem. nō ergo aīa z vitā idē. Deinde cū dicit.

Nō autē syllogizatiū est. accidit enī z si nō dicat aliquis idē animā z vitā iposibile: sed solū cōtrariū quidē vitā mortis cum sit corruptio. corruptioni aut gñationem.

Assignat defectū hui palogismi dicens qz nō fillari. i. nō oñsum est qz aīa z vitā sint idē. Accidit enī iposibile illud si nō aliq̄ dīcat idem ēē vitā z aīam: sed solū dicat vitā ēē cōtrariā mortis. nā si vitā p̄rariā mortis: cū mox sit corruptio: opz qz vitā sit gñatio. nam corruptioni generationē dīcīm ēē p̄rariā. Cōdm aduz aut qz viuere viuētis ēē ēē. mox ergo cūz sit mutatio quedā nō p̄t oppōt p̄rie ip̄i ēē. sed sicut foia hēt alīa formā p̄riam. sic vñ mutationi rīdet alīa mutatio: tā qz p̄ria. mox q̄ que est corruptio viuī p̄riabit nō ei qd est viuere: sed et qd est gñatio viuī: z qz hec falsa est qz mox z vitā sint p̄riar: ex hoc falso sequit istud falluz qz vitā sit quedā gñatio: sicut mox est quedā corruptio hec qz ppō. aīa z vitā sint idē. nō est illa ppō pp quā sequit fallum: sed associata fuit illi pp quā sequebat falluz: z hēt quādā puenientia cū illa. Cōdm adū ēē qz nō est itētio p̄bi p̄bare qz aīa sit idē qd vitā: uel qz non sit idē: sed itentio sua est exēplificare de dicta fallā: z ostēdere qz nō sequit fallum pp ppōnem hāc. aīa z vitā est idē: h pp hāc mox z vitā sūt p̄ria. Cōdm adū at qz in tali p̄cessu ē accipere aliqd qd ē cā fīlū ppō illa. mox z vitā sūt p̄ria. z aliqd pp qd nō sequit falluz. ut h. aīa z vitā idē. iō dī hec fallā hz nō cāz ut cām: qz assignat cā redargutionē z fīlū qd nō est hō cā. Cōdm adū ēē qz ppō illa que nō est cā fīlū associat ei que est hō cā: z aliq̄ puenientia hīc cū ppōne illa que est hō cā: ut hec ppō. aīa z vitā dē: hz nō sit cā hui fīlū qz viuē sit gñatio: hēt tñ aliqua puenientia cū hac ppōne. vitā z mox sūt p̄riar: ex qua seqt dictū fīlū: qz in qlibet istaz ppōnum accipit h termin⁹ q est vitā. si enī ppō assumpta in nullo termino coicaret cū ppōne illa que ē cā fīlū ut coiter ponit. nō ēē tbi fallā. iō coiter dī qz hō fallē sūt duo mox: qz ppō assumpta dupl p̄t puenire cū ppōne que est cā fallū: qz uel puenit in subo: z tūc est vnus modus nel puenit in p̄dicato: z tūc est alī modus. si enī puenit in utroqz termino ēē eadē ppō. si aut in neutro conueniret nō faceret fallam: qz nō ēē tbi cā appentie.

Dubitaret

aliq̄. utrū hec fallā sit fallā tota: z vñ qz sic: qz si cā appentie hui fallē est: ut coiter ponit: qz ppō que nō ē cā puenit in aliq̄ termino cū ppōne que ē cā: cū puenire in aliq̄ termino sit puenientia hz uocē: vñ qz hō fallā fiat circa dictio nē: qz p̄n decipiādi sumit ex pte uocis. Cōdm appentie at vitas q̄rūt scēdū qz i qlibet motu ad foiaz sūt tres termini. nā hz qz mox oñsumode terminat: sic hz oñsum termini. mox enī p̄t p̄siderari: ut ē qd q̄rūt z qd p̄tinuūz: z sic teriat p̄ mutationē. sic enī p̄t teriat lineā hz q̄ritatē: ita qz ultra ultimū p̄ctū se non extēdit lineā. sic ultra mutatio: sine ultimū mutatiō ēē terminat motū hz q̄ritatē: qz ultra illd se nō extēdit q̄ritas mox. 2o p̄t p̄siderari terminatio mox: put mox ēē terminatē. i. determinatē in h gñe z in hac sp̄e: z sic termin⁹ nō ē mutatio hz foia. mox enī repōit in gñe p̄ foias siue p̄ res ad q̄. cūqz ē mox: aut p̄ hīz ex 3o p̄hicoz. z sic mox teriat ad foiaz. teriat ēē ad ēē qz ac̄ foie. termin⁹ g mox sūt alī z alī mutatio foie: z ēē. gñatio g est qdā termin⁹ mox cū sit mutatio qdā: z aīa est termin⁹ mox: cū sit foia p̄ gñonē iducta: z vñ ē qdā termin⁹ mox: cū sit qdā ēē: z qdā ac̄ aīc. hz qz ppō. aīa z vitā idē. puenit cū hīc abab p̄missis. vñ cū hac gñatio z corruptio sūt p̄ria: z cū hac mox z vitā sūt p̄ria. nā cū gñō z corru sūt

cb.4

termini: et forma eē siue ala et vita sint termini mori.
oēs he pponēs. vj gñatio et corruptio sūt ōria: mors
et vita sūt ōria: aia et vita idē. pueniūt nō solū in uoce:
s; et in rei: q; oēs dicte pponēs accipiūt ea que sūt ter
mini mori. ut si uolum⁹ tenē modū cōez qui nō oīo re
spuēdus est: dicere possum⁹ q; pueniētia sūm p̄dicatuz
uel sūm pōt attendi dupl̄r. uel rōne uocis: uel rōne rei
per uoces fiḡre. hec ergo fallacia cōmittit ex eo q; p̄pō
que non est cā redargutionis puenit cū p̄pōne que est
b⁹ cā in altero terminoz: non rōne uocis: sed rōne rei
fiḡre p illū terminuz: ppter qd appet hāc fallaciā eē ex
dictionē et non in dictione. Deinde cuz dicit.

Ergo isillogizate qdē simplr nō sūt b⁹
ōrōnes: ad ppositū aut isillogizate.

Clōcludit quedā cor̄e. circa hāc fallāz. et tria fac s; q;
tria talia cor̄e ponit. 2⁹ ibi. Et latet plerūq; 3⁹ ibi
Ergo p̄pō. Iōic g; q; b⁹ ōrōnes scē s; nō cāz ut cāz
simplr nō sūt isillogizate. ad ppositū at in fallate. C Mo
tādū aut q; in fallā est duplex p̄cessus. vnus a pmissis
ad qnē. al⁹ cū a qnē pcedim⁹ ad iterimēdū aliqua p̄e
missaz. uterq; enī p̄cessus ē bon⁹ et nō bon⁹: et fillat⁹ et
nō fillat⁹. simplr enīz p̄cessus ille qui sit a pmissis ad q
nē fillat⁹ est: q; sūm rei vitatē seq̄ p̄cō ex pmissis. ad p
positū aut nō est fillat⁹: q; nō seq̄ ex illa pmissa quā
assumim⁹. Rursum pcedēdo a qnē ad pmissas simplr
et sūm vitatē est ibi iterimēda aliqua p̄pō: sed non est
ibi iterimēda illa quā iterimim⁹. v̄e enī est ibi aliq; p̄pō
que ē cā s̄itatis: s; nō illa quāz assignam⁹ p cā. D. c. d.

Et latet plerūq; non minus ipsos in
terrogantes huiusmodi.

Cponit 2⁹ cor̄e. d. q; h⁹ modus paralogicādi plerū
q; nō min⁹ latet ip̄os interrogātes q; ridentēs. D. c. d.

Ergo ppter cōsequens: et ppter nō cau
laz huiusmodi argumentationes sunt.

Cuasi epilōgādo ponit 3⁹ cor̄e. d. q; ppter p̄is: et
p̄p nō cāz ut cāz sūt b⁹ argumētatiōes q; dē sūt. C Mo
tādū aut h tria cor̄e sic accipi. hec enīz fallā tripl̄r
pōt p̄siderari. p⁹ ut sit i fillis ad ip̄ole: et sic puenit cū p̄
ritiōe p̄ncipiū. nā sic p̄titiō p̄ncipiū simplr ifert: tñ non
ifert ad ppositū: q; nō pbat. sic b⁹ fallā simplr fillat: ad
ppositū aut isillatā est. 2⁹ pōt cōsiderari hec fallā ut est
ex dictionē. et sic q; p̄m decipiēdi sumit ex pte rei: nō
min⁹ hō decipit per semetip̄m q; rōcinādo cū alio. p̄p
qd defect⁹ hui⁹ fallē nō min⁹ latet interrogātes q; rīdē
tes. 3⁹ pōt p̄siderari dicta fallā: ut sit in fillis oñsiuis:
et sic ut dicebat qñ est eadē cū fallā p̄ntis. iō in epilōgā
do annectit eā p̄s fallē p̄ntis. d. q; sūm p̄is: et sūm non
cām ut cām sunt b⁹ palogisim⁹. p⁹ ergo cor̄e deser
uit hūc fallē. ut puenit cū p̄titiōne p̄ncipiū. 2⁹ v̄o de
fuit ei ut est fallā ex dictionē. 3⁹ v̄o ut puenit cū p̄nte.

Al aut in eo q; duas interrogatiōes

ut vnā faciūt qñ plures latet esse:

et qñ vnus assignat respōsio vna.

Cin pte ista deteriat p̄s de fallā s; p̄s interrogatiōes
ut vnā: et tria facit: q; p⁹ oñdit quō h̄er fieri hec fallā.
2⁹ assignat facilitatē et difficultatē circa eā. 3⁹ ponit mo
dos ei⁹. 2⁹ ibi. In aliqb⁹ g; 3⁹ ibi. Ut putas h et h. I
dicit ergo q; p̄isitas rerū interrogatū ē cā qre i dicto
exēplo de facill appet: qñ nō est interrogatiō vna. ma
re enī et celū et ul̄r sup̄celestia: et hec inferiora adeo disse
rūt q; s; cōmētatorē i de sba orbis: q; qd est h et ibi: qñ
est totū equoce. Est g; hec fallā realis: et ex dictionē cū
p̄m decipiēdi sumat ex pte rei. Deinde cum dicit.

Subitaret forte aliq; quō h̄er esse interroga
tio et enūciatio idē dñt: sed nō eodē mō. sed dñ enūcia

tio eo q; est fiḡtiua uerū uel falsi. p̄pō v̄o dñ eo q; ordi
nat in illū uel ad aliquā qnē. iō sic dicta est p̄pō qñ. p
alto pō. Interrogatio v̄o dñ ut ad interrogatiōē ordiat
qd ip̄s nom̄ oñdit. Idē ē g; qre quō ē p̄pō ul̄ enūciatio
ples: et quō interroga⁹ ples. C Sciēdū g; q; itells ut alt
as tactū fuit s; diūsos act⁹ diūsā foizat. nāz ut itelligit
qdditatē simplicitū foizat diffōnē: ut v̄o itelligit cōposi
ta foizat enūciatiōē. vnitas g; diffōnis accipiēda est ex
qdditate et nā rei. ptes g; diffōnis nō sūt vnuz: q; sūt in
vno: q; sic oīa eēnt vnū: s; sūt vnū: q; dñt vnāz qddita
tē et nāz. ut dñ. 7. meta. vnitas v̄o enūciatiōis accipiē
da est ex itellu componēte et diuidēte. ubi g; cadit vna
actio itells cōponētis ē vna enūciatio. ubi g; cadūt ples
cōponēs et ples actiōes itells cōponētis et didētis sūt
ples enūciatiōes: et q; ex vna cōpōne solū vnū cōponi
tur cū vno simplr: et p oēm modū nō est enūciatio vna
nisi in q cōponit vnū cū vno. ubi g; pla p̄dicant de plib⁹
uel pla de vno uel vnū de plib⁹ est enūciatio plures.

cb. 16

Alterius forte dubitaret aliq; utrū hec fallā
differat ab equocationē uel ab amphi
bologia. et videt q; nō. nā p equocationē sit enūciatio
ples. si enī b nomē tunica iponere hoi et eq: et dicere
tunica ē alba. nihil eēt aliō dicē q; hō ē alb⁹: et equ⁹ est
alb⁹. ut dñ i p⁹ pier. est g; dē enūciatio ples. sic ē et
āphī locutio ē. p̄pō ples p̄p̄litatē fiḡtoz. non g; hec
fallā dñt ab illis. C Dd3 q; h⁹ fallā diūsā ē a q̄libet illa
rū. ibi enī signf pla s; vna uoce: ut s; vna dictionē: ul̄ s;
vna ōrōne. h aut signf pla sub plib⁹ uocib⁹ singulari.
b⁹: uel sub nūo plurali hūte vīm pluriuz singularium.

Alterius forte dubitaret aliq; qd est qd facit
interrogatiōes ples appere vnā. Ad
qd dixerūt qdā q; vnitas uocis nō sit cā hui⁹ appen
tie: q; h̄ est in equocationē et amphi. est tñ cā hui⁹ vnita
tis vnitas modi interrogādī: q; sub vna p̄iuctiōe interro
gatiua interrogant: sed cū modus interrogādī se teneat
ex pte uocis: si vnitas modi interrogādī eēt p̄m decipiē
di in hac fallā. h⁹ fallā eēt i dictionē: nō ex dictionē:
q; p̄m decipiēdi sumeret ex pte uocis. C Dd3 g; q; cō
ueniētia ex pte rerū interrogatāz ē id qd fac ples interro
gatiōes appere vnā. iō si interrogata s; rē multū differāt
facile est vidē q; ibi est interrogatio ples. possum⁹ g; di
cere q; eo ip̄o q; aliq; plura sūt demrari p̄nt. et de eis sūt
qñ pōt: opz illa plura s; rez aliq; mō puenire et conue
nientia illa est cā apparentie in hac fallacia. diuersitas
v̄o est cā non existentie. Deinde cum dicit.

In aliquibus facile videre qñ plures: et
qñ nō reddenda responsio vna: ut utruq;
terra mare est aut celum.

Cassignat facilitatē et difficultatē circa istā fallaciā: et
duo facit: q; p⁹ assignat facilitatē. 2⁹ difficultatē ibi. In
aliqb⁹ v̄o min⁹. I Dicit g; q; i aliqb⁹ facile est vidē: qñ
sūt plures interrogatiōes: et qñ nō est reddēda vnare
sponsio: ut p3 in h exēplo: utrū terra est mare aut celū.

Dubitaret forte aliq; qre h̄ est facile vidē qd
sit interrogatio ples. Ad qd dicit
qdā q; iō est facile. q; nō p̄fert interrogatio s; vno mō
interrogādī: s; si h̄ eēt cā: ut supra tāgebāt: hec fallā eēt
in dictionē cū modus interrogādī se teneat ex pte uocis.
C Dd3 g; q; diūsitas rerū interrogatū ē cā qre i dicto
exēplo de facill appet: qñ nō est interrogatio vna. ma
re enī et celū et ul̄r sup̄celestia: et hec inferiora adeo disse
rūt q; s; cōmētatorē i de sba orbis: q; qd est h et ibi: qñ
est totū equoce. Est g; hec fallā realis: et ex dictionē cū
p̄m decipiēdi sumat ex pte rei. Deinde cum dicit.

ca. 1.

In aliquib⁹ autē minus: et quasi vna sit:
aut cōcedunt in eo q; nō respondeant ad
interrogatum. aut redargui videntur.

Elenchorum

Assignat difficultatē circa hāc fallam. d. q. in aliquibus mīn⁹ sup. est facile vidē q. sint plēs interrogatiōes: z q. v. q. sit vna interrogatiō. z tūc aut pcedūt illam eē vna interrogatiōe in eo q. nō rīdēt ad interrogatū ut debēt q. dāt vna rēspōsiōe: z tūc redarguunt: aut sup. si nō dāt vna rēspōsiōe: z tūc redargui vident. **M**otādū āt q. ad plēs interrogatiōes ut vna si lateat rīdētes: z difficile sit ei cōgscere ibi eē plures interrogatiōes rīdēs uel redarguet: uel videbit redargui. si entz dabit rīsiōnē affirmatiua redarguet: si negatiua videbit redargui. nā si ppositis duob⁹. quorū vn⁹ sit videns. z alter cecus: z querat ab aliquo. sunt ne hec vidētia aut nō. si rīdeat affirmatiue q. sūt vidētia: uere redarguit. sequitur enī ex dicto suo q. cec⁹ sit vidēs. sic q. rīdens simpliciter pcedit illā esse vna interrogatiōe: z redarguit eo q. nō rīdeat ad interrogatū ut dicit: sed si rīdeat negatiue: z dicat q. nō sūt vidētia nō redarguit sed videt redargui. inferret enī opponēs ex quo cecus z vidēs nō sūt vidētes. q. vidēs nō est vidēs: sed hec redargutio est apparēs: nō erīs. **A**lteri⁹ q. notādū: q. qn aliquid affirmat de plib⁹ pōt de quolibet inferri per se: ut si for. z plo currūt: seqt q. for. currat z plo currat. sed si aliquid negat a plurib⁹: nō oz q. neget a quolibet per se. nō enī si for. z plo nō currūt: seqtur q. for. nō currat: z plo nō currat. est enī uera. for. z plo nō currūt altero nō currēte. si ergo cecus z vidēs sūt vidētia: pōt inferri q. cec⁹ sit vidēs: z vidēs sit vidēs. id quī rīdet affirmatiue ad interrogatiōē plēs dādo vna rīsiōne simplici pcedit illā eē vna z uere redarguit. Sed q. cū aliquid negat a plurib⁹: nō opz q. neget a quolibet per se: si de ceco z vidēterī det negatiue q. nō vidēt: q. possit inferri q. qlibet illoz nō videat. poterit ergo sic rīdēs videri redargui: nō tūc vītatē pōt redargui. Deinde cū dicit.

At putasne h. z h. ē hō: qre cū aliq. pculserit hūc z hūc boies: s. nō boies pcutiet.

Assignat modos hui⁹ fallē: z duo facit: q. p⁹ facit qd dictū est. 2° ostendit quod per hāc fallam assumptis qbusdā ptingit fieri uerū elenchū. 1° ibi. **Q**uādo aut assumptis qbusdā. **A**d euidētiā pme ptis sciēdū q. modū huius fallē dupli⁹ pnt sumi. 1° ex ipis interrogatiōis. 2° ex mō interrogadi. si respiciat ad ipā interrogata sūt tres modi istius fallē: q. uel plura interrogant de vno: uel vnū de plib⁹: uel plā de plib⁹: z sic accipiendo modos huius fallē vn⁹ modus est assignat⁹ in pmissio palogismo cuz dicit. est ne terra mare aut celū. ibi entz plā: ut mare z celūz interrogant de vno. s. de terra. Alij vō duo modi ponunt: sequētib⁹ palogismo: ut i psequēdo patebit. 2° pnt assignari modi hui⁹ fallē ex mō interrogadi: z sic eēnt duo modi: q. cū ē interrogatiō plēs: uel h. sit sub numero singulari uel sub plali. duo g. fac. h. q. de his duo b⁹ modis exēplificat. 1° ibi. **A**ut rursū. **D**icit g. q. est falla h. plēs interrogatiōes ut vna dīcēdo. putas est ne h. z h. hō: q. si cōcedat q. hic z hīc: ut q. for. z plo sit hō. arguit q. tra h. q. cū aliq. pculserit hūc z hūc pculsisset boiem z nō boies: qd falsum est. hic aut sit interrogatiō plures sub nūo singulari. Deinde cum dicit.

Aut rursūz quoz hec qdē sunt bona. illa aut nō bona oia: aut bona: aut nō bona. **A**tz enī dixerit: aut qdē elēchū: aut falsūz apparēs videbit facere. nā dicere eorum que nō bona sunt aliqd esse bonū: aut eorū que bona sunt nō bonū falsum.

Ponit aliū modū ut plā interrogant ut vnūz sub nūo plali. d. q. aut rursū sup. ppositis qbusdā quoz qdē hec sint bona: illa āt nō bona. pōt queri an oia sint bona aut nō bona. utrū enī dixerit. i. qd cūq. dixerit rī-

dens: opponens faciet sibi elenchū uerūz aut videbit facere elenchū falsum apparēs. nā si dixerit illa esse bona. arguet q. nō bonū sit bonū: si vō dixerit ea esse non bona: dīcet ex hoc q. bonū sit nō bonū: quorū qdlibet est falsum. nā falsum est dicere aliqd eorū que nō sunt bona eē bonū: aut aliqd eorū que sunt bona eē nō bonū. **M**otādū aut q. ppositis bonis z nō bonis si de tur vna rēspōsiō: ut dicit in lra. uel fiet elēchus uerūz: uel fiet elench⁹ falsus. s. apparēs: q. ut supra dīcebat: si rīdet affirmatiue: z pcedit oia illa eē bona sit uera redargutio. Sed si rīdet negatiue q. nō sunt bona sit redargutio apparēs. **M**otādū ēt q. per palogismos ppositos in lra pntur modi huius fallē: siue ponant tres modi siue duo. nā in p⁹ palogismo cuz dicit. est ne terra mare aut celū: ut p. per hīta plura q. rūt de vno. **I**n 2° vō palogismo cū s. iungit. est ne h. z h. hō. vnū q. rūt de plurib⁹. **I**n 3° vō palogismo cuz dicit. sunt ne h. bona uel nō bona. plura q. rūt de plurib⁹. sic ēt si accipent modū hui⁹ fallē fm q. interrogant plura sub nūo singulari uel plurali. **A**d hoc etiā deseruiunt palogismi ppositi in lra: ut patet per iam dicta. Deinde cum dicit.

Quādoq. aut assumptis qbusdā: z elēchus fiet uerus: ut siqs pcedat sibi vnūz z plura dici alba: z nuda: z ceca.

Ondit quod assumptis qbusdā per hāc fallāz semp sit uerus elēch⁹: z duo fac. nā p⁹ pponit qd itēdit. 2° manifestat qd dixerat ibi. **N**ā si cecū. **D**icit g. q. qnq. assumptis. i. suppositis qbusdā fieri uerū elēch⁹: ut siqs pcedat sibi dicit. i. sibi diffinitū vnū in singulari: z plura in plali ut si pcedat sibi diffinitū alba nuda z ceca: sicut album nudū z cecū fiet ei uerū elēchus. **M**otādū aut hanc pte idōtroducā eē: q. ut dicebat: si ad plures interrogatiōes det vna rīsiō negatiue sit ibi redargutio apparēs. nā ut dicebat qn aliquid negat a plib⁹ s. nō oz q. neget a quolibet per se. nō g. opz si bonū z nō bonū sunt non bona. q. h. qd dico nō bonū referat cuilibet sigillatiz. ut q. tā bonū q. nō bonū sit nō bonū: z id non est ibi vā redargutio: s. appens. Sed assumptis qbusdā ex supposito q. aliqd diffinitū in plurali sicut in singulari. sit ibi uera redargutio: q. hac suppositione facta cum negatur aliqd a plurib⁹ s. pōt negari a quolibet per se qd quō sit statim patebit. Deinde cum dicit.

Nā si cecū est qd nō habet visūz natum aut habere: z ceca erūt que nō habēt visūz: nata autē hīc. **Q**uādo ergo hoc qdē habet visum: illud aut non habet: ambo erūt uel vidētia: uel ceca: qd est impossibile.

Manifestat qd dixerat dīcēs q. si cecum est qd nō hēt visum: natū est aut hēre. ceca erūt que nō habēt visum nata sunt aut hēre. suppositūz est enī sic diffiniri aliqd in singulari ut in plurali. qn g. offerunt talia duo: quorū hoc qdēz hēt visum: illud aut nō hēt segtur hac suppositiōe facta q. ambo erūt uel vidētia uel ceca. qd est icōueniēs. **M**otādū āt q. supposito ceco z vidēte z querat utrū sint ceca uel vidētia. si rīdeat q. videntia: sit ibi uerū elēchus. ut dictū est. Sed si rīdet q. nō sunt vidētia. z pcedit q. aliqd diffinitū in plurali ut in singulari: sit ibi etiā uerū elench⁹. nā cecus z vidēs nō vidēt sunt aut apti nati videre. ergo cecus z vidēs sunt cecū z q. qui est cecus non videt segtur q. nec cecus nec videns videat. illa ergo suppone facta que falsa est. v. q. aliqd ita diffinitū in plurali: sicut in singulari segtur h. s. q. sic cū aliqd affirmat de aliqb⁹: s. affirmat de quolibet per se. sic cū aliqd negat ab aliqb⁹ simul negat a quolibet per seimo q. de ceco z vidente opoz

ter alterum dare: uel qd vident uel non vident, si enim
hec est falsa: cecus z videns vident, uera est qd non vi-
dent. qd cūq; aut def sequitur p̄dictio, nā si cecus z vi-
dens videt: cecus z videns sūt videtia. si aut cecus z videns
non vident: supposito qd sic diffinit aliqd in singulari
ut in p̄fati: sequitur qd cecus z videns sunt cecus. cūq; sint apri-
nati videre z nō vident. illa qd suppone facta sequitur de
ceco z vidente qd sint videtia uel ceca: quoz tñ utrūq;
est ipse. est qd ibi uerus elenchus. qz est h uera redargu-
tio. Accipit enī h elenchus coīter ad oēs redargutionē.

Dubitarer forte aliqs. qre cū aliqd affirmat
de plurib⁹ sil⁹ p̄t iserri de quolibet
p se. s3 cū negat a plurib⁹ sil⁹ nō opz qd negat a qlibet p
se. Cūq; qd copulatiua affirmatiua ad h qd sit vā opz
qd quelibet pars sit vā. si qd for. z martinus currat opoz
tet qd for. currat z martin⁹ currat. z qd huiusmodi co-
pulatiua regit ueritatē sigillatim in qlibet sui pte. opz
qd sigillatim de qlibet pte possit iserri z etiā affirmat de
plurib⁹ sil⁹. sic qd talis copulatiua regit ueritatē in qlibet
sui pte. altera qd pte exīte falsa tota indicabit falsa.
falluz est qd for. z martin⁹ currūt sil⁹ altero nō curren-
te. z qd altero nō currete falluz est qd currant: uer⁹ erit
qd nō currat: uer⁹ est qd for. z martin⁹ nō currat solo
altero nō currete. S3 si cursus p̄t negari a duob⁹ p̄di-
ctis. qz solū alter nō currete. non opz si cursus negat ab
ambob⁹ sil⁹ qd negat a qlibet p se. s3 sufficit qd negat ab
altero tñ. Cūq; adū ēt qd h falla. fm qd ad ples iter-
rogatōes dat vna rñsio p̄t annexi alteri fallacie: nāz
ut datur vna rñsio negatiue p̄t annexi h falla igno-
rantie elenchī. ut vō dat vna rñsio affirmatiue annexit
petitioni p̄ncipiū. sed de hoc clarius dicet circa finē li-
brus capituli. Fallacia autem fit in hīs. Cap. IIII.

**At ergo sic diuidentes apparētes
a sillogismos z elēchos: aut oēs re-
ducendum in elenchī ignorantia:**
his qui hanc principium faciunt.

Postq; phus determinauit de locis sophistici s3 se.
In pte ista determinat de eis ut deficiunt ab elenchō.
Ad cuius euidentia scēdū qd in elenchō refertur rō sil-
logismi simplr. addit enī elenchus ut supius dicebat su-
pra sillogismos dīctioes. z qz qd peccat p̄t supius peccat p̄t
iferius: sillogistici cū peccet p̄t sillogismi. peccat p̄t elenchū.
dupl⁹ qd loci sophistici p̄t reduci ad elenchū. p̄t ulr ut
peccat p̄t sillogismi. scēdō spālter ut peccat p̄t elenchū. siue p̄t
culas positas in diffōne elenchī. Duo qd facit p̄t. qz p̄t
mo cōtinuat se ad dicenda. scēdō reducit oēs fallas ad
ignorantia elenchī tam gīaliter qz spālter. 2^a ibi. Est
ois enī. Dicit qd. aut qd apparētes sillos z elenchos. i.
palēchos est sic diuidēdū resoluendo eos in diūsos lo-
cos sophicos. aut oēs tales elēchos reducendum est in
ignorantia elenchī. z hīs qd hāc ignorantia faciūt p̄nci-
piū. nō enī oib⁹ sillogismi p̄t reduci in ignorantia elen-
chī. s3 solū h cōpetit hīs sillogismi qd deficiūt fm talē igno-
rantia. cuiusmodi sūt sillogismi. In talib⁹ enim sillogismi
ignorantia elenchī se hēt sicut elm z p̄ncipiū. Cūq; notan-
dū aut qd ignorantia elenchī. de qua h agit est qdaz coīs
locus sophicus. sicut qd spāles loci sophici sunt p̄nci-
pia z elemēta sillogismi sophicoz. sic z ignorantia elenchī
est elemētū z p̄ncipiū sillogismi taliū. Deinde cum dicit.

**Est enī oēs resolvere dictos modos in
elenchī diffōnez. Primus qd si imodifi-
cati. Opz enī ex his que posita sūt accidē
p̄tōne: ut dicat ex neccitate: s3 non videat.**
Reducit h⁹ sillos sophicos z duo facit. qz p̄t reducit
eos gīaliter ut peccat p̄t sillogismi ex eo qd nō p̄cludit. 2^a re-
ducit eos spālter ut peccat p̄t singulas p̄ticias positas

in diffōne elenchī. scēdā ibi. Deinde fm ptes. Dicit qd
qd oēs p̄dictos modos sophicos est resoluē in diffōne
elenchī. peccat enī p̄ diffōne elenchī. p̄mū qd peccat cō-
tra elenchū z p̄ eius diffōne. si imodificati sūt. opz enī
in quolibet sillo ut ex hīs que peccat posita sunt dicat
ex neccitate accidere p̄t z nō videat tñ. sillogismi qd appa-
rētes nō sūt sillogismi. qz sūt imodificati cū nō accidat ibi p̄t
ex hīs que posita sūt. s3 videat accidē. p̄t qd formari sic
rō. nihil imodificatū: cū nō ex neccitate p̄cludat est sil-
logismus. sed qlibet sillogismus apparēs est imodificat⁹. qz
nō p̄cludit ex neccitate. qd nullus talis sillogismus est sillogismus. sed
si nō est sillogismus nō est elenchus. qd oēs tales sillogismi peccat cō-
tra elenchū z reducunt in ignorantia elenchī.

Dubitarer forte aliqs utrū ignorantia elenchī
de qua h agit sit falla coīs uel spe-
cialis. Dm qd oē illud qd aliquo mō se extendit ad
oīa alia hēt rōne coīs. z qz ignorantia elenchī: de qua h
agit aliquo mō se extēdit ad oēs fallas. iō est coīs falla
sicut enī metaphisica. qz se extēdit ad oīa entia est com-
munis scia. sic ignorantia elenchī. qz se quodā mō extē-
dit ad oēs locos sophisticos est coīs fallacia.

Alterius dato hanc fallacia posse dici cōem.
Fortē dubitarer aliqs utrū sit coīs
p̄ p̄dicationē uel qua coīrate coīs sit. Cūq; fm
cōem opionē h falla coīs est fm p̄dicationē. credūt enī
multi qd hēc falla accepta coīter sit oīs falla: ita qd for-
maliter dicat qd equocatio est ignorantia elenchī z am-
phibō⁹ z sic de alijs. Sed istud stare nō p̄t. formaliter
enī rōpium fallaciā differt a rōne hui⁹ fallie. Dicit
qd qd sicut vitia z virtutes distinguunt fm qd sillogismi
z alia rōne sumunt sic z fallie fm diūsas rōnes accepte
sunt diūse z distincte. videmus enī in virtutib⁹ qd cir-
ca eādē māz uersari p̄t castus magnanimus z iustus
legalis. nā si opa castitatis quis exerceat: qz delectat in
talib⁹ actib⁹ fm se ille p̄prie castus est. Qui vō h facit
qd honorabile est a p̄cupiscibili abstinere ille magnani-
mus est. Qui vō h facit ut ipeat legē que h p̄cipit ille
iustus legalis est z qd dictū est in opib⁹ castitatis uer-
tatē hēt in opib⁹ largitatis z oīum virtutū. Qui enī
sua bona largit p̄cipit si delectat in talib⁹: largus est.
Si vō facit talia qd honorifica sunt magnanimus ē. s3
si hoc facit ut legē ipeat: iustus legalis est. magnanimitas
ergo z iustitia legales sūt virtutes cōes ad oēs vtu-
tes. magnanimitas ergo oēm virtutē respicit: quia s3
p̄m operat magnū in qualibet virtute. iustitia etiā le-
galis oēm virtutē respicit: qz intentio legislatoris est
dz iducere ciues ad oēs v̄tutes. Sed tñ hīs sint cōes:
nō sunt cōes per p̄dicationē. nō est enī bona p̄dica-
tio z formalis qd castitas sit magnanimitas uel iusti-
tia legalis cū sint oīno diūse ratiōes: p̄pter quas qd
dicat castus magnanimus z iustus legalis. aliud enim
est delectari in opib⁹ castitatis: ut sunt talia que facit
castus. aliud ut sūt honorifica que facit magnanimus
aliud ut sunt ipeata per legē qd facit iustus legalis. z
quod dictū est in materia morali ueritatē habet in pre-
sentī negotio. ignorantia enī elenchī de qua h agit
generalis est ad omnē fallaciā: non tamē est generalis
per p̄dicationē. cum habeat rationes varias z distin-
ctas. Sicut enī idē actus in moralibus sit fm specialē
z generalē habitū: sic idē parallogismus sit fm genera-
lem z specialem fallaciā: ut parallogismi peccantes fm
equiuocationē peccant fm ignorantia elenchī. aliter
tamen z aliter. nā si considerent ut innuntiant proprijs
maximis sophicis: ut. i. innuntiant hui⁹ maxie qd vni nō
respondet vniū significatū peccat per equiuocationē. si
vō considerent: qz omittunt aliquāz particulam posi-
tā in diffinitione elenchī peccant per istā fallaciā. sed
quod dictum est de equiuocatione intelligendum est
de ceteris locis sophisticis tam in dictione qz extra.

Elenchorum

Non ergo hec fallacia colis est per predicationē: cum
fm rationem formale distingatur ab alijs.

Alterius forte dubitaret alijs. cu hec fallā nō
sit p pdicationē. utruq sit colis ad oēs
fallas qd ē sit fallā spālīs distincta ab vnaqz. C D
cēdū q duplex est coitas. vna fm mām: alia fm formā
hec g fallā colis est ad oēs fallas coitate fm mām. nam
oēs palogismi circa qd vñant oēs fallē peccāt sz igno-
ratiā elēchi: z sūt mā huius fallē: nō tñ est colis coitate
fm formā: qz nō sub eadē rōne formali dīcunt palogis-
mī peccare fm hāc fallā: z fm alias. sicut g metaphisi-
ca est gñalis ad oēs scias gñalitate fm mām: qz aliquo-
mō determinat de oīente: nihilomin⁹ tñ est distincta
scia ab oib⁹ alijs scientijs. sic hec fallā: qz est gñalis ad
alias gñalitate fm mām: z nō fm formā: cuz hēat fieri
fm formale rōnē distinctā ab alijs: sic est ergo genera-
lis: qz tñ erit distincta z differēs ab oibus alijs.

Alterius forte dubitaret alijs. utruq hec fallā
sit vna uel plures. C D dīz q faciēs
difficultatē in l⁹ qesito est: qz cū fm alios z alios defe-
ctus: z sz aliā z aliā pticulā posita in diffōne elēchi su-
mas aliā z aliā fallā. vñ qz fallē spālēs non reducunt in
hāc tanqz in vñā fallā. C Scīdū g qz sicut iustus le-
galis opat diūsa opa virtutuz: tñ qz in oib⁹ illis itēdit
vñū aliqd. iō iustitia legalis est vna virtus: z sic iustu-
sus legalis opat diūsa gñia virtutuz: z tñ si in oibus illis
itēdat vñū aliqd: ut qz itēdat rebellare pncipi. in iusti-
tia illa erit vñū virtū. sic ignoratiā elēchi: l⁹ diūsis mo-
dis fiat: tñ qz in oib⁹ istis modis itēdit vñū aliqd ut
defect⁹ uel apparētia uerū elēchi. iō hec fallā est vna fal-
lacia. dīcam⁹ g qz sicut equocatio est vna fallā: z tñ hēt
diūsos modos: sic ignorantia elēchi de qua h agit est
vna fallā. habet tñ tot modos quotiens contingit pec-
care contra uerum elenchum. Deinde cuz dicit.

Deinde z fm partes diffōnis. nā eoz q
sunt in dictione: bi qdē sunt fm duplex. ut
equocatio z oratio: z filis figuratio. Con-
suetū enī est hec oia ut h aliqd figre.

Reducit spālī locos sophisticos in ignoratiā elenchī.
C Ad cuius euidētiā scīdū q idē pot ēē fillus: z fillus
dialecticus z elēchus. sz fillus est inquātū est modifica-
tus. modus enī z figura z ordo terminoz uel sunt spā
forma filli: uel sūt aliqd isepabilr ānexū forme. sz fillus
dialecticus est inquātū in ititū habitudinī locali. est autē
elēchus rōne pdictionis. filli g apparētes z sophisti nō
sūt filli simplr: qz sūt immodificati nō sūt filli dialetici
qz in itunt falsis bitudinib⁹ localib⁹. nō sūt elenchī: qz
nō uere pdicūt: cū g reducti sūt gñalr: z ostēdūt sit quō
nō sūt filli simplr: qz sūt immodificati. Restat eos redu-
cere spālī z onidē quō nō sūt elēchi: z si nō sūt elēchi re-
ducunt ad ignoratiā elēchi. Circa h aut duo facit: qz
p⁹ reductit ad ignoratiā elēchi fallas in dictionē. z 2⁹ fal-
lacias ex dictionē. 1⁹ ibi Qui vō sz accūs. Circa p-
mū duo facit: qz p⁹ reductit equocationē: z amphibo-
logiā: z figurā dictionis. 2⁹ reductit cōpōnē z dīfōnē: z
accētū. 2⁹ ibi Cōpositio aut z diuīfio. C Lōtinuet autē
sic reductis h⁹ locis sophisticis. i. fillis sophisticis ad
ignorantiā elenchī gñaliter: qz sūt immodificati. dein-
de restat eos reducē spālī fm pres diffōnis elēchi. naz
eoz q sūt in dictionē bi qdē reducunt in ignoratiā elē-
chi fm q duplex. elēchus enī z pdictio dī esse nō nois
tñ: sz rei z nois: sz que sūt duplicia l⁹ pdicāt fm uoces
nō pdicūt fm rē. iō deficiūt ab elēcho. h⁹ aut duplicia
sunt equocatio z ofo. i. amphibo⁹ z fil figuratio. i. fi-
gura dictionis. nā p figurā dictionis puerū est oia figre
ut h aliqd. nā sub appellatiōis figura uia: z que signifi-
cāt qle qd vident significare h aliqd. C Notādū autē

qz l⁹ multiplicitas fantastica plus distet a multiplici-
tate actuali qz multiplicitas potētiālis. pbs tñ h pnume-
rauit figurā dictionis que dicit multiplicitatē fantasti-
cam cū equocatiōe z amphibo⁹ que dīcunt multiplici-
tatē actualē: z nō pnumerauit cū istis cōpōnē z dīfōni-
onē z accētū que dīcūt multiplicitatē potētiāle: quia
vnitas nois magis repit in figura dictionis qz in his
que dīcūt multiplicitatē potētiāle: z in h magis ptn-
git figura dictionis cū equocatiōe z amphibo⁹ qz cō-
positio: z diuīfio: z accētus. C Notādū ē: qz pp figu-
rā dictionis spālī addidit qz cōsuetū est oia figre: sicut h
aliqd. C De equocatiōe enī z āphibo⁹ non est dubiū:
qz accipiūt multiplex: ut g ostēdat qz ē figura dictionis
aliq mō accipit multiplex: addidit qz p talē fallā addi-
tū qd nō significāt h aliqd iterpramur: ut h aliqd: qd
nō ēē nisi ēē in aliq mō multiplicitaris. Deinde cū dīc.

Cōpositio aut z diuīfio z accentus in eo
qz nō eadē est ofo: uel nomē dīns. Dpor-
tebat aut z hoc: quēadmodū z rez eandē
si debeat elenchus ut sillogismus fieri.

Reducit cōpōnē: z diuīfōnē: z accētū: z duo facit: qz
p⁹ facit qd dīcū est. 2⁹ qd dīxerat manifestat ibi. C Itē
tunica. Joicū g qz cōpō z diuīfio z accēt⁹ sup. peccāt p
ignoratiā elēchi in eo qd nō est eadē ofo qz ad cōpō-
nē z dīfōnē: uel est nomē differēs qz ad accētū opor-
tebat aut z h. i. oronē z nomē esse eadē quēadmodū z
rē. si debeat fieri elenchus z sillogismus.

Dubitaret forte alijs qd faciēs identitas nois
ad fillm. C D dīz qz sic elēchus di-
cit pdictioē: nō quālibet sz euidētē: ut sup. dicebat. sic
fillus dicit illatiōē: nō quālibet: sz euidētē: z sic nō est
euidēs pdictio. si pdicāt sz diūsis noib⁹: sic nō est eui-
dēs illatio si fīerat sz ibi alio noie. si g nō est ibi vnitas
nois qz tūcūqz sit ibi vnitas rei: nō ē ibi elēch⁹ nec fillus
qz nō est ibi nec euidēs pdictio: nec euidēs illatio.

Alterius forte dubitaret alijs: qz cū cōpō z di-
uīfio z accētus fallāt pp diūfōnē: sz
gnificatoz. vñ qz nō deficiāt a fillo z elēcho: qz nō acci-
piūt idē nomē. sz etiā qz nō accipiūt eadē rē. C Dm
qz utroqz mō deficiūt dīcte fallē a fillo z elenchō. p⁹ qz
nō accipiūt idē significatū cū arguāt in diūfio sensu. of
ueritas enī significatoz est cā nō exīte in dīctis fallā
cijs. 2⁹ deficiūt: qz nō accipiūt idē nomē: nec eadē rōnē
nisi mālī solū. ofo enī nō hēt ēē cōposita z diūsa absqz
uariatiōē: z sic cōpō z diuīfio facit uariatiōē in ofo-
ne: z ipedit vnitatē ei⁹. sic accēt⁹ facit uariatiōē in of-
ctiōe z ipedit vnitatē spī. pbs g nō negat qn sit l talē
bus diuersitas significati. sz ad onidēdum magnitudi-
nem defectus in talibus fallacijs ait qz non est ibi vni-
tas orationis uel nominis. Deinde cum dicit.

At si tunica nō uestis sz tunica sillogizet.
nā uerū z illō sz nō sillogizatū est sz adhuc
interrogatione indiget: quoniā idēz signi-
ficat: z ad eum qui interrogat quare.

Manifestat qz diūfōnē nois ipedit fillm. d. qz si tunica
sillogizet. nō sillogizat uestis. i. nō dī sillogizatī uestis
sz tunica. nā si uerū est aliqd de tunica: uerū ē z illd. i. de
ueste. sz nō sillogizatū ē. ois enī vñtas nō ē pclusa p fillz
z ois illatio nō ē sillogistica. l⁹ gēqd vñfīcat de tunica
vñfīcat d ueste: tñ h nō sit sillogistica: qz nō ē illatio eui-
dēs. si enī dīceret. of coopimētū est calidū. ois tunica
est coopimētū. g ois uestis est calida nō ēē fillus: qz nō
ēē illatio euidēs. Sz adhuc idigeret interrogatiōē ad
eū. i. apud eū qz interrogat: dīre segit talis qz. z hūc interro-
gatiōi satisfīit p hec: qm idēz figr uestis z tunica. predi-
ctus g fillus nō infert euidēter: cū indigeat ulteriori

Conit 2^m exēplū. d. q. neq. sequitur fillogistice si triā-
gulus hēt tres angulos eqles duobus rectis: z accidit
ei. i. accidit triāgulo esse figurā uel esse p̄mū. uel ēē p̄n-
cipiū figuraz. nō tñ ppter hoc seqt q. figura uel p̄nci-
piū figuraz. uel p̄mū iter figuras rectilineas hēat h. i.
hēat angulos eqles duobus rectis. p̄t aut sic formari
palogismus. triāgulus hēt tres angulos. triāgulus est
figura. z ēē p̄n^m figuraz: z est p̄^a iter figuras rectilineas
ēē figura uel p̄n^m figuraz uel p̄^a iter figuras rectilineas
ēē tres. nō enī demōstratio est. i. nō seqt demōstrati-
ue 2°. qz nō hēt tres angulos triāgulus in eo q. figura:
uel in eo q. p̄n^m figuraz: uel in eo q. p̄mū iter figuras
sed in eo q. triāgulus: z addit q. s̄it est in alijs. naz alijs
palogismi accidētis s̄it peccat qz nō excludit de neces-
sitate: sicut nec de necessitate 2^ocludit palogismi qui ta-
cti sunt. ¶ Notādū aut q. per fallaciā accidentis ali-
quādo concluditur falsum simpliciter. aliquando con-
cluditur falsum non simpliciter: sed p̄m aliquē modū
iō positi sunt duo paralogismi. nā p̄mus deseruit huic
fallacie: ut concludit falsū simpliciter. simpliciter enī
concluditur falsum dicēdo. coruus est animal. aial est
albu. ergo coruus est albu. Scdō vō palogismus deser-
uit huic fallacie: ut per eā 2^ocludit falsū p̄m aliquē mo-
dū. nā si dicat triāgulus hēt tres. triāgulus est figura. ēē
figura habet tres. hec cōclusio nō est falsa simpliciter:
sed est falsa si intelligat cū reduplicatione: ut si credat
q. figura habet tres sicut triāgulus. p̄bus ergo ut insi-
nuaret hoc ait q. triāgulus hēt tres: nō in eo q. figura
sed in eo q. triāgulus. ¶ Notādū etiā q. qdā illi sunt
de quorū ratioē est 2^ocludere cū reduplicatione: ut sunt
fillogismi demōstratiui: z maxime cu3 est demōstra-
tio potissima. nunq. enī per demōstrationem potissi-
mā 2^ocluditur aliqua passio de subiecto nisi insit per se
ei z primo. z h3 q. h^o. aliq. vō fillogismi sunt de quorū

Elenchorum

rōne nō est pcludere cū reduplicatōe: sed sufficit in talib⁹ silis uerz eē qd pcludit. z h⁹ silii sūt dialiectici uel etiā demonstratiui. si nō sit ibi demonstratio potissima z qz accēs fallit z sophisticat quodāmo circa oīa: ideo fm urruq; modū exēplificauit. v3. ut p accēs cōcludit simplr falsuz: z ut pcludit falsuz nō simplr. sed si intelli gat cū reduplicatōe. fmū g exēplū magis deseruit huic falle: ut uersat circa mām pbabilē. 2° exēplū magis deseruit huic falle ut uersat circa mām necessariāz z demonstratiuā. iō pbs signāter dixit q nō est demonstratio de triāgulo q habeat tres in eo q figura: sed in eo q triāgulus: innuēs per hoc talez sophisticationem circa demonstrationem contingere.

Dubitarēt forte aliqs de eo qd h dī. v3. q ac cides sophisticat z fallit circa oīa tā circa mām pbabilē qz circa mām necessariā. diceba tur enī supra q falle z silii sophistici solū fieri hnt circa mām dialiectica: z circa mām illā ex qua hnt sumi habi tudines locales. cū ergo mā dialiectica sit mā pbabilis: uidet q silii sophistici nō habeāt fieri circa mām demo stratiuā: siue circa mām necessariā. C^o dōz: q ut ap preat ueritas quēstī possumus dīstinguere duplicem p ditionēz māe: quaz vna sumit ex his que p dierant. alia vō accipit ex mō p dierādī. mā g dialiectica non est determinati gñis rōne rez ad qz applicari pnt p diera tōes dialiectice: cū dialiecticus quodāmo circa oīa nego cief: ut vult pbs. 4. meta. est tñ dialiectica mā aliq mō dī stincta ab alijs materijs ex mō p dierādī: qz z si dialiecti cus de oib⁹ p dierare pōt: nō tñ de oib⁹ p dierat sub oī rōne. s3 solū fm q dā intēctōes cōes circa oīa negocia rī hēt: z qz oēs loci sophistici sumunt fm q dā cōes in cētōes: iō talia v sari dīcunt circa mām dialiecticā. Cū g dī q pōt cōmitti fallā circa demonstratiuā mām z ne cessariā. Dōz q h nō ē ut ē neccia: s3 ut ex ea sciri pnt q dā cōes itēctōes: z q dā sophice hitudines. Deide. c. d.

Ed. 1.

Quare si elenchus sillogismus quis nō erit qui fm accidens sit elenchus.

C^ocludit pclusionē itēctā. v. q si elēchus est sillogis. i. sillogis qdā: palogismus q sit fm accēs sup. qz nō est sil logismus non est elenchus. Deinde cum dicit.

Sed fm hoc z artifices z oīno scientes arguunt ab inscijs: fm accidens enī faciūt sillogismos ptra sapiētes. Qui vō nō pos sunt diuidere aut interrogati concedunt: aut cum non dent putantur dedisse.

Quia dixerat sic accēs esse defectiuū: q deficit tam a sillo qz ēt ab elēcho. Ne ergo: qz sic defectiuus est: cre deret aliqs eius defectū ēē oib⁹ notū: assignat latētiā huius falle. d. q fm h. i. fm accēs. artifices. i. experti: z oīno sciētes. i. speculatiui ab inscijs arguunt. nā insci j p sapiētes z p expertos faciūt fillos fm accēs. Et ibidit: qz q nō pnt diuidē. i. q nō pnt dīstinguē qñ mediū dīū nificat: z qñ nō: decipiunt p talē fallāz: pp qd nesciētes sic dīstinguē: aut pcedūt itēctōne quā pcludūt p tales fillos aut cū nō dent: uel pcedāt pclusionē: putā tur tñ dedisse cū nesciāt rīdere. C^onotādū aut: q qñ tota deceptio nra in speculando: z etiā in opando cō tīngit p hāc fallām. credimus enī aliqñ bñ sillogizare: z tñ deficimus: qz nō respiciū⁹ ad id qd est p se: sed ad qd est p accēs: z sic est in speculādo: sic est in agēdo. cre dit enī aliqñ medicus bñ curare z male curat: qz non accipit cām egritudinis per se: s3 p accēs. iō tā in arti ficio qz in scia hēc fallā hēt locū: z qz sic latēst: z tot modis cōmitti pōt: merito fm eā tā artifices qz scien tes ab inscijs arguunt. C^onotādū etiā: q sapiēs iquā tū sapiens nō redarguit. sed qz sapiēs z sciētis est cō-

siderare cās ules. pnt esse sapiens circa talia: defice ēt ca aliqd pculare pfallam accidētis. uel possumus di cere q nō est incōueniēs aliqū esse sapiētē in vno non in alio. propter quod potest decipi sapiens in eo circa quod non est sapiens. Deinde cum dicit.

Qui autēz fm quid z simpliciter: qm nō de eodem affirmatio z negatio.

C^oReducit ad ignorātiā elēchi fallām fm qd z simplr. z tria facit: qz p^o pponit qd itēdit. 2° manifestat qd dī xerat. 3° pcludit intēctū. 2° ibi. Nā fm qd. 3° ibi. Cū det aut eo q ignoret. J^o dicit g q palogismi fm qd z simplr sup. reducunt ad ignorātiā elēchi: qm in eis nō est affirmatio z negatio de eodē. C^onotādū aut q elē chus ut dicebat supius est p dicitio vnius z eiuidē. si er go palogismi fm qd nō sumūt affirmatiōne z negatio nē de eodē: pstat eos deficē ab elēcho. Deinde cū dicit

Nā fm quid albū fm qd nō albū: simpli citer aut albi: simpliciter non album nega tio. Si ergo dato fm quid esse albū ut sim pliciter datum accipit non facit elenchus.

C^oManifestat q dixerat. d. qd est f3 qd albū z simpli ter albi negatio est simplr nō albū. si g dato. i. posito al qd ēē fm qd albū. si accipit eū ut dicitur est simplr non fac elēchū qz nō est ibi p dicitio de eodē. Nō enī est p dī ctio de eodē dō. ethiops est nō alb⁹: z ē alb⁹ fm dēnt nō enī idē affirmat albū: qd negat nō albū. s3 albus fm dētes affirmat fm qd. nō albū vō negat simplr. cū g in pōne simplr sumimus q ethiops sit albus z nō alb⁹: qz h in pmissis nō fuit suptrū simplr: nō est ibi elēchus nec ptradictio. C^onotādū aut: q si affirmatio fm qd de bet ēē opposita negationi fm qd. op3 accipe idē fm qd ut albū fm pedē opponit ei: qd est nō esse albū fm pe dē: quō autem affirmatio simplr opponitur negationi simpliciter. non videtur habere dubiū. Deinde cū dīc.

Aidef aut eo q ignorat qd est elenchus.

C^ocludit fallām fm qd deficē ab elēcho. nā si bñ scie mus diffōnē elēchi statim appareret q hēc fallā nō cō cludt. hoc est g qd ait q v: hēc fallā concludere: eo q ignoretur quid est elenchus. Deinde cum dicit.

Manifestissimi aut oīuz q pūs dicti sūt f3 elēchi diffōnez: quare z nūcupati sunt sic.

Nam fm rationis omissionē fantasia sit.

C^oReducit ad ignorātiā elēchi: ut est fallā cois. h⁹ igno rātiā ut est spālīs. z duo facit: qz pmo facit qd dicitū est 2° sepat vñā ignorātiā ab aliā. 2° ibi. Et diuidētibus sic. J^o dicit g q palogismi q pūs sunt dicti. i. noiat f3 elēchi diffōnē: qz deficiūt ab elēcho sunt manifestissi mi q reducunt in ignorātiā elēchi. nā rō qre nūcupa ti sūt sic est: qz in eis sit fantasia z deceptio fm omīssio nē rōnis elēchi. qz omītrūt aliqs pculas ut fm idēz ad idē. silr z in eodē tpe que sūt posite in diffōne elen chi. ipsum enīz nomē eoz facit eos manifestissimos: q sic reducunt cū nomen accipiat ab ignorātiā elenchī. C^onotādū aut q aliqd pōt denotari ab aliquo. uel qz illud assequitur: uel qz ab illo deficiit. palogismi g pec cates fm ignorantā elenchī sunt dicti z denominati fm diffinitionem elenchī. non quia eam assequantur. Sed quia ab ea deficiunt. Deinde cum dicit.

Et diuidentibus sic: cois in oib⁹ his po nenda est orationis diminutio.

C^oSeparat igno rātiā elēchi ut est fallā cois ab h⁹ igno rātiā ut est specialis. dicens q diuidētibus. i. dīstinguē tīb⁹ vñā ignorātiā ab aliā ptingit dicere sic: q ut est oī minutio rōnis elēchi in oibus. i. in oibus pculis pos tis in diffōne elenchī cois est sup. fallacia. est ergo hēc

visa iter ignoratā elenchi ut est cois z ut est spālis. qz ut est cois respicit sigillatim dīminutionē oīum pīcu- larū positarū in dīffōne elenchi. Sed ut est spālis respicit spāliter illas qtuor fm idē zē. Deinde cum dicit.

Qui vō in eo q sumitur hoc qd erat in principio: z non causa ut causa ponit manifestu sunt per diffinitionem.

Reducit simul petitionē pncipij z fm nō cām ut cāz. z duo facit. qz pmo pponit qd intēdit. 2° pbat qd dī- perat. 2° ibi. Opz enim cōclusionē. Dicit ergo q paralōgismi qui sūt in eo q sumit qd erat in pncipio: z paralōgismi qui sūt in eo qd ponit nō causa ut causa sunt manifesti per diffinitionē. cognita enīz diffinitio ne elenchi manifestū est quō tales paralōgismi reducū- tur in ignorantā elenchi. Deinde cum dicit.

Oporet etenim cōclusionem eo q hic sūt finit accidere: qd nō erat in nō causis.

Probat qd dixerat. z duo facit. qz pmo pbat qd de falla- cia fm nō cām. 2° pbat hoc de petitione pncipij. ibi. Et rursus. Dicit ergo q in elenchis opz cōclusionē accidere in eo qd sunt h. i. pmissē: nā cum elenchus sit sillo. sic in sillo accidit z per ea que posita sunt. sic z in elenchis q nō erat in nō cāis. ppo enī que est non cā z assignat ut cā nihil facit ad pnc. Deinde cum dicit.

Et rursus nō enumerato eo qd ex prin- cipio: qd non habent qui sunt fm petiti- nem eius quod in principio.

Adēdit hoc idem de petitione pncipij dīcēs q rursus opz accidere pncipij ex pmissis. nō cōnumerato eo q erat in pncipio q nō hnt argumētationes que sunt p petitionem eius qd est in principio.

Dubitaret forte aliquis utrū petitiō pncipij peccet ptra silloz simplr: z videt q nō: qz petitiō pncipij ut coiter ponit nō ipedit silloz i- ferentē lz ipediat pbantēz. Sed nō videt de rōne silloz simplr q pbat. ergo zē. Cōdiz q forte dubitū est utrū sit de rōne silloz simplr q pbat. z hoc declarare nō est p sentis speculationis: sed si cōtingeret nos scribere sup libro pōz forte istā ptractaremus māz. pcesso ergo q nō sit de rōne silloz simplr q pbat: vscere possumus q petitiō pncipij peccat ptra silloz simplr: nā de rōne silloz simplr est q qbusdāz positis aliqd aliud de necessitate accidat per ea que posita sunt. ergo in sillogismo q de- bet eē alia a pmissis qd nō ppte facit petitiō pncipij. qz ibi per se fm q hnt qm idem pbat per idem.

Alterius forte dubitaret aliq utrū petitiō pncipij ipediat silloz i- ferentē. Cōdm q cōmune vīctū est petitionē pncipij ipedit silloz p- bantē nō inferentē. Sed quomō hoc uerū sit sciēdum q nō oīs illatio necessaria est sillogistica. petitiō ergo pncipij de necessitate ifert: z nō ipedit illationē simplr sumprā. Impedit tñ illationē ut est sillogistica. nā cuz oīs silloz sit petitionē pncipij peccare cōtra silloz simplr. ibi illatio sillogistica rehuari nō poterit. cuz ergo dī q petitiō pncipij nō ipedit silloz i- ferentē: pro tāto uerūz est. qz nō ipedit illationē simplr: sed si itelligat q non impedit silloz simplr i- ferentē q rehuat ibi illatio sil- logistica: falsus est itellecr. petitiō ergo pncipij im- pedit silloz i- ferentē ut ifert mō sillogistico. nō aut ipedit ipm i- ferentē ut ifert quocūqz mō. Cōnotandū aut q ut supza oīs silloz sit fallacia fm nō cām ut cām: magnā pueniētā habet cum petitione pncipij. ideo forte phs in reducendo cōbinauit eas simul.

Ali vō fm psequēs: ptes sunt acci- cidētis. Nā psequēs accidit.

q

Hic ut dicebat philosophus reducit pncipij. circa quod tria facit. qz pmo ostendit q pncipij est pars accētis. scdo dat dītam iter ea. tertio ex his que dixerat pcludit pncipij de- ficere ab elenchis. scda ibi. Differt aut. 13° ibi. Scdiz accētis. Dicit ergo q paralōgismi qui sūt fm pncipij sunt ptes accētis: nā pncipij accidit. Cōnotandū aut q pncipij hec. pncipij accidit: nō est pncipij formalis: sed mālīs. formalr enī pncipij differt ab accēte mālīter: tñ cō- sequēs est ps accētis. oēs enī palogismi qui peccāt hz pncipij peccant fm accētis: sed nō puerit. ideo materialr pncipij est pars accētis. formalr tñ pncipij nullo mō est pars eius. nullus enī paralōgismus fm eandē rōnez peccat per utrāq fallaciā: imo fm aliā rōne peccat per vnā z fm aliā per aliā. Cōnotandū etiā q dīstictio rerūz est accipienda fm formā. pncipij aut sic est pars accētis: qz per se est dīstinctū ab accēte. Cōnotandū etiā q pncipij ppte nō est pars subiectiua accētis. qz tunc nō pone- ret in numerū cū accēte: nec est pars integralis eius: qz posita pte integrali nō de necessitate ponit totū. pos- ito tñ pnte ponit accētis: sed lz nō ppe fit ps subiectiua nec integralis: hēt tñ similitudinē cū pte subiectiua. qz sicut posita pte subiectiua ponit totū. z nō ecōuerso: sic posito pnte ponit accētis z nō ecōuerso. Cōnotandū etiā q si bñ videmus quō se hēt pncipij ad accētis de leuī apper quō se hēt tredecim fallacie ad ignorantā elen- chi. nā sicut pncipij est ps mālīs accētis: z oēs palogismi peccātes fm pncipij peccāt fm accētis. sic oēs. 13. fallacie sunt qm ptes mālīs ignorantie elenchi: z oēs palogismi peccātes hz. 13. fallacias peccāt per ignorantā elenchi: z sic formalr differt pncipij ab accēte: sic ignorantia elenchi sub aliq rōne sumit alr qz. 13. falle. Deinde cū dicit.

Differt at ab accēte: qm accētis qdē est in vno solo sumere: ut idem esse rubrum: z mel: z album: z cignum: qui aut fm cōse- quens semper in pluribus.

Separat fallaciā pntis ab accēte. z duo facit. qz pmo pponit qd itendit. scdo manifestat ppositū. ibi. Nāz qre vnt. Dicit ergo q differt pncipij ab accēte: qm qdē accētis est in vno solo sumere ut idēz est rubrū z mel z album z cignum: sed palogismi qui sūt fm pncipij semp sūt in pluribus. Cōnotandū aut q hoc coiter multiplī exponit. pmo sic. accētis fit in vno solo. qz fit in terminis cōuertibilibz: pncipij vō semp fit in pluribus. qz nunqz fit in terminis pueritibilibz. in mā enī pueritibili nunqz peccat hz pncipij siue arguat a pōne pntis siue a destructi- one antis. alr exponitur sic: qz accētis fit in vno solo. qz pōt fieri in vna sola pntia. pncipij vō semp fit in pluribus: semp enim sūt ibi due pntie. vna bona alia mala. ut gcqd est mel est rubrū. hec est bona. Sed cū postea cō- uertit. gcqd est rubrū est mel. hec est mala: sed hō expō- nes uadūt pter mentē auctoris. z nō satisfaciūt ques- to. nō est enī qd quō alicubi pōt eē aīis ubi nō est pncipij. hec enī dīta satis itelligit ex eo qd pmo dicebat q pncipij est ps accētis. supflue ergo adderet scda dīta cū dī. Dif- fert aut zē. Jntēto ergo auctoris est ostendere qz in vno z eodē paralōgismo ubi est pncipij z aīis: differt ut est ibi vna fallā z alia. Cōsciēdū ergo q cū dī mel est rubrū fel est rubrū. ergo fel est mel: possumus decipi per utrā qz fallāz. v3 per accētis z pncipij. Nā si credamus pdictūz pcessūz ualere triplex pōt eē cā. pmo est. qz nō credimus mediū uariari. si enī nō eēt ibi uariatio mediū sequeret cōcō. 2° cā deceptionis pōt eē qz credimus aīis eē idē pnti. credimus enī idē eē mel z rubrū. z opīnamur cō- uertit pntiā. qz si hoc eēt. sequeret qz fel eēt mel. 3° mō possumus decipi: qz credimus aīis eē eadē iter se. qz sūt eadē medio: ut credimus mel z fel eē eadē iter se. qz sūt eadē rubeo. si ergo in dicto palogismo decipi-

Egidi

20.

Elenchorum

mur ex ipso medio. qz non credimus ipm uariari cum uariar: decipimur per fallam accntis. ideo accntis fit in vno solo: qz originalr initit medio uariato. Sed si decipimur qz credimus ans ee idē antecediti: qz sunt eadez pnti decipimur per pns. idē pns fit in plurib⁹ qz nō semp fit per se loquēdo ex vno termino uariato. sed fit ex eo qz duo aliqua putant ee idē: qd duplr ptingit. uel qz putamus idē ee ans z pns. uel qz putamus anteceditia esse eadē inter se.

Dubitarēt forte alig. qz videt q accntis fiat in multis. Iferius eni habebimus q ideo ptingit accntis. qz nescimus distiguere iter vni z multa. Cōdm q aliud est fieri in plurib⁹ originalr z pmo. z aliud est fieri in plurib⁹ secundario. z ex pnti. fallā eni accntis fit in vno solo originalr. z pmo qz fit in medio uariato. ex pnti aut fit in plurib⁹. qz medius nō uariat nisi ut diuersimode cōparat ad plura: idē bñ dictū est q accipit vni ut multa. qz accipit mediu uariatū. hinc est ergo q fallā h pprie peccat ptra nō propter hoc de necessitate accidere. qz necessitas illa coisumit ex vnitāte medij. vnitās eni medij est in cui⁹ vru te in pne maior extremitas pdicat de miort. z si h vnitās tollat: tollit necessitas pcludēdi oino: qz h fallā uariat mediu: z accipit vni ut duo. qz arguit i 4° teris.

Alterius forte dubitarēt alig. qz vi q accntis nō differat a pnte. dī eni in lra qz idē accntis est in vno solo sumere: qz accipimus idē esse rubeū z mel: z albu z cignū. sed rubeū est pns ad mel. albu aut pns ad cignū. putare ergo idē ee rubeū z mel z albu z cignū est putare ee idē pns z ans. sed hoc est de cipi per fallaciā pntis. ergo zc. Cōdm q ut dicebat accntis fit per se z p^o in vno ut i medio uariato. pns eo per se z p^o fit in plurib⁹. nō eni fit fallā pntis per se loquēdo ex eo qz aliqd vnus uariet. Sed ex eo qz aliqua duo credunt vni. credē igit idē ee rubeū z mel pōt cōtingere duplr. uel qz ista credulitas surgat ex altero termino: qz credis rubeū semp eodē mō accipi. ita qz credis rubeū semp illo eodē mō accipi quo accipit cuz cōiungit mellis: z sic decipis per fallam accntis. Sz si h^o credulitas p surgat ex utroqz. qz credis aliqua duo ut mel z rubeū. z utrūqz pns idē ee: decipis per fallaciā pntis. p3 ergo qd querit. Deide cum dicit.

Itaqz que vni z eidē sunt eadem: z sibi inuicem probamus esse eadem: propter qd fit fm consequens elenchus.

Probat qd dixerat. v3 qz pns fit in plurib⁹. sed ut dicebat pns ee in plurib⁹ duplr itelligit. nam vnus modus est cū credimus antia ee idē. al^o modus est cuz credimus idē ee ans z pns. duo ergo facit. qz p^o ondit pns ee in pluribus fm qz duo antia que sunt plura credunt vni. 2° ondit pns ee in pluribus put ans z pns que sunt aliquo mō plura credunt oino vnum. 2ª ibi. Aut rursuz. Circa pmi duo facit. qz p^o ondit qd pns intit plurib⁹. 2° assignat defectū ei^o ibi. Est aut nō oino. Cōtinuet sic. bñ dico qz pns fit in plurib⁹. qz que vni z eidē sunt eadē sibi inuicē pbamus ee eadez. credimus eni duo antia: ut leonē z ceruū ee eadē inter se. qz sunt eadē pnti ut aiali. qz utrūqz aial credimus vnus ee aial. sic etiā cignū z nūez que sunt antia ad albu credimus ee eadem inter se. qz sunt eadē albo ppter qd cum nō ualeat pntia: fit elenchus. i. paralenchus fm pns. Deide cum dicit.

Est aut nō oino uerū: ut si fit fm accntis: nā nix z cignus albo idem.

Assignat defectū hui⁹ pntie dicens. qz nō est oino uerū qz que vni z eidē sunt eadē iter se sunt eadē. qz nō ualeat si fit fm accntis: nā nix z cignus sunt idē qd albu. nō tñ

sunt idē iter se. nō eni ualeat. cignus est alb⁹. nix est alba ergo nix est cignus. sunt eni nix z cignus eadē per accntis. Cōtādū aut qz hic per accntis nō accipit accntis ut diuidit ptra sbam: sed accipit ut diuidit ptra per se: ut ptra fz qz h^o. quēcūqz eni sunt eadē vni z eidē: sunt eadē inter se: nō simplr: sed sunt eadez iter se sicut sunt eadē illi. idē h fallacia nō solū cōmittit in termino accntis: talit in albo. fz in sbali: ut in aiali. ut in aliquo alio. nō eni ualeat. ceruus est aial. leo est aial. ergo leo est ceruus. leo eni z ceruus lz sunt eadē aiali. nō tñ sunt eadez iter se. Sed si accipere discuz per se ualeret pntia. per se enim loquendo ceruus z leo sunt eadem in aiali tanqz in genere. z sunt eadem inter se non quocūqz modo sed sunt eadem genere. Deinde cum dicit.

Aut rursuz ut in melissi rōne: idē ee accipit factū ee z pncipiū hēre: aut equalia fieri z eadem magnitudinē accipere.

Onidit qd pns est in plurib⁹ put ans z pns que sunt aliquo mō plura. credimus ee oino idē. z duo facit. qz p^o pmitit duos palogismos defutētes hūc mō. 1° ptractat z exponit eos. 2° ibi. Qm aut pncipiū. Cōtinuet sic. nō solū fit pns ex eo qz duo antia credimus ee idē. Sed rursuz hēt fieri put idē putamus ee anteceditō z pns. ut p3 in rōne melissi qui accipit idē esse factū qd sup. est ut ans. z fm hēre qd sup. se hēt ut pns. aut etiā idē accipimus equalia fieri qd se habet ut cōsequens z accipe eandē magnitudinē qd se habet ut anteceditō. Deinde cum dicit.

Qm enim qd factū est hēt pncipiū: z qd hēt pncipiū factū ee pbat tanqz ambo eadem sint quicqd in eo qd pncipiū habent factum esse z terminatum.

Dertractat pdicta exēpla. z duo facit. qz p^o ptractat pmi. 2° 2^a ibi. Sistr aut z i his. Dicit ergo qm eni qd sem est hēt pncipiū. ac si puerteret pntia. pbat melissus hēre pncipiū ee factū. tanqz ambo hec sint eadē: ut quicqd in eo qd hēt pncipiū hēt ee sem z terminatum. deceptio ergo hic ptingit. qz idē putamus ee factuz ee qd est ans. z hēre pncipiū qd est pns. in eo ergo qz aliqd hēt pncipiū. z est terminatū nō sequit qz fit factū. Cōtādū aut qz dicit hēre pncipiū. z ee terminatuz. qz hic ut dicebat supra cum tractauimus de rōne melissi. accipit fm^o pro fm^o magnitudinis. z sic hēre pncipiū est illud idē qd ee terminatū. Deide cū dicit.

Sistr autē z in his que eqlia facta sunt si eandē magnitudinē z sumētia: eqlia sūt: z que eqlia facta sunt: vnā magnitudinē accipiunt: quare psequens sumet.

Dertractat 2^m exēplū dicens. qz sistr credimus puerit pntiam in his que equalia facta sunt. credimus eni si aliqua sūt sumētia vnā z eandē magnitudinē qz equalia sunt. z e3 que equalia facta sunt: credimus qz eandē magnitudinē accipiunt qz rō sumit pns z peccat per fallaciā pntis. Cōtādū aut qz ee eqlia est in plus qz hēre eandē magnitudinē. sunt eni eqlia habētia pares vnitates. eqlitas eni nō solū respicit quātitatē pntinua sed discretā. posset aut sic formari paralogismus. quēcūqz sunt equalia hnt eandē magnitudinē sed quelibet duo quibuscūqz duobus sunt equalia. ergo quelibet duo quibuscūqz duobus hnt eadē magnitudinē cū duab⁹ fabis. Deide cū dicit.

Qm ergo fm accntis elenchus in ignorātiā elēchi est manifestū est qm z q fm pns

perspiciedum aut hoc et aliter.

Concludit quod non intendit dicere, quod quod elenchus, id est palenchus qui fit secundum accensum super, reducitur est in ignorantiam elenchus manifestus est quoniam et qui secundum primum super, reducitur in tale ignorantiam: et subdit quod hic perspiciedum est aliter, primum est enim aliquo modo per accensum, differt tamen ab accensu, reducenda est ergo fallacia primum in ignorantiam elenchus sicut accensum in quantum est pars accidentis: et reducenda est aliter in quantum differt ab eo.

Ubi nota in eo quod plures interrogationes unam faciunt in eo quod non enodamus propositionis definitionem.

Cum pre ista ut dicebat reducitur per fallam secundum plures interrogationes, et tria facit, quod primo proponit quod intendit, 2º manifestat propositum, 3º epilogat circa determinata, 2º ibi. Nota propositio unum, 3º ibi. Quare omnes loci, ubi est ergo quod palogismi qui peccat in eo quod factus plures interrogationes unam: deficiunt super, ab elenchus: eo quod non enodamus, id est non manifestamus proportionis definitionem. Deinde cum dicit.

Nota propositio unum de uno est: nam eadem diffinitio unum soli et simpliciter rei: ut hois et unum tamen hois: sicut aut et in alijs. Si ergo una tamen propositio est: quod unum de uno assignat: et simpliciter erit propositio huiusmodi et interrogatio.

Conmanifestat quod dixerat et tria facit, quod primo ostendit per diffinitionem, propositio propositio plures non est propositio, 2º ex hoc arguit hanc fallaciam deficere per ignorantiam elenchus, 3º concludit quod in hac fallacia habet esse elenchus et quod non, 2º ibi. Quia autem filius, 3º ibi. Si ergo dedit, ubi dicit ergo quod propositio est significans unum de uno: et est ratio: quod eadem est diffinitio unius solius rei et simpliciter rei ut eadem est diffinitio hois et unum tamen hois, sicut aut et in alijs, quod eadem est diffinitio propositio simpliciter et unius tamen propositio, Si ergo tamen una propositio est que unum de uno assignat, et sicut erit propositio habet interrogatio, siue habet propositio: que, si unum de uno assignat, non ergo interrogatio plures vel propositio plures est simpliciter propositio, quomodo autem sit eadem diffinitio simpliciter rei et unius tamen in fine lectionis apparebit. Deinde cum dicit.

Quia autem filius ex propositionibus est: elenchus autem filius: et elenchus est ex propositionibus. Si ergo propositio unum de uno manifestum quoniam et hoc est in elenchus ignorantiam, videtur enim esse propositio que non est propositio.

Cum his que dixerat ostendit hanc fallaciam deficere per ignorantiam elenchus dicens quod filius est ex propositionibus, elenchus autem est filius, ergo elenchus est ex propositionibus, nulla ergo oratio debet ingredi filium que non sit propositio, si ergo propositio unum de uno assignat: manifestum est: quoniam hic locus sophistici qui dicitur per plures interrogationes reducitur in ignorantiam elenchus, non est enim ibi elenchus: sed videtur esse elenchus, Interrogatio enim plures videtur esse propositio que non est propositio. Deinde cum dicit.

Si ergo dedit responsionem ut ad unam interrogationem erit elenchus. Si autem non dedit sed videtur apparens elenchus.

Cum dicit quod in hac fallacia sit elenchus, et quod non sit elenchus verus: sed apparens, dicens quod si respondens dedit responsionem ut ad unam interrogationem: erit ibi elenchus, id est ibi vera redargutio, si autem non dedit responsionem unam: sed videtur dedisse: erit ibi apparens elenchus, Cuiusmodi autem quod ut supra dicebat ad plures interrogationes aliqui respondet affirmative: et tunc vere redarguit respondens: quod cum aliqd ad

firmat de pluribus si potest affirmari de quolibet per se, procedens enim quod cecus et videns videtur: vere redarguit: quod sequitur quod cecus videat, aliqui vero respondet negative: et tunc vere non redarguit, si enim cecus et videns non videtur: non legit simpliciter quod videns non videat: sed sequitur apparere, vult ergo philosophus dicere quod cum ad plures interrogationes respondemus si cut ad unam, id est respondemus affirmative sit nobis elenchus: sed cum respondemus negative non propter damus unam responsionem: sed videmur dare, ideo non fit nobis elenchus: sed apparens elenchus. Deinde cum dicit.

Quare omnes loci cadunt in ignorantiam elenchus. Ergo qui sunt per dictionem: quoniam apparet per contradictionem: quod erat proprius elenchus. Alij autem secundum syllogismi definitionem.

Cum epilogat circa determinata dicens, quod omnes loci sophistici cadunt in ignorantiam elenchus, quod loci secundum dictionem deficiunt ab elenchus, quoniam est in eis appens per contradictio quod, id est, que per contradictio erat proprius elenchus, alij autem loci, ut qui sunt extra dictionem deficiunt super, secundum diffinitionem filii, Cuiusmodi autem quod elenchus ut plures dicitur est: est filius per dictionem, Deficiunt ergo ab elenchus et reducunt in ignorantiam elenchus palogismi, vel quod peccat contra filium: et habet sunt palogismi peccantes secundum fallas ex dictione: vel reducunt in habet ignorantiam elenchus quod peccat per dictionem: et habet sunt palogismi peccantes secundum fallas in dictione.

Dubitarer forte aliquis, quod non videtur esse verum quod dicitur, nam inter fallacias ex dictione computat secundum quod et simpliciter: et ignorantiam elenchus: ut he maxime videntur peccare contra per dictionem, non ergo simpliciter verum est quod inuit philosophus, videtur quod fallat in dictione peccat contra per dictionem, false vero extra dictionem contra filium, Cuiusmodi dicitur quod secundum quosdam habet dictum philosophus non est ultimum verum: sed solum verum est quantum ad aliquas fallas, alique enim fallat in dictione plus peccat contra per dictionem: et alique ex dictione plus contra filium: sed cum philosophus absque exceptione habet dicat, non videtur ire ad mentem eius, si nos aliquas fallas exceptuamus, Cuiusmodi autem quod ut spectat ad primum elenchus dicitur potest, vel quod concludit utraque per contradictionem, vel quod concludit aliqua propositio cui in disputatione fuerat per contradictum, primum autem modus fieri potest absque obuiatione, possit enim quis syllogistice concludere utraque per dictionem si non dicitur, sputaret cum aliquo nunc iterum dederet alicui obuiare: sed secundus modus fieri non potest nisi in disputatione obuiatio alteri, cum dicitur ergo quod fallat in dictione peccat contra per dictionem accipienda est per dictionem per concludit aliquam propositio cui in disputatione fuerit per dictionem: et sic exponendo non habet caluniam quod dicitur, nam ut in sequenti capitulo dicitur per fallas in dictione plus habet decipit disputando cum alijs quam considerando per seipsos, ergo in talibus potissime fit fallacia secundum per contradictionem ut accipit per dictionem quantum ad obuiationem et disputationem cum alio, Sed in fallacijs extra dictionem fit fallacia secundum filium, quod considerando et syllogizando quod in seipso absque eo quod dicitur sibi per alium non minus decipit quam disputando cum alio: quod vero obiciebat de ignorantiam elenchus et de fallas habet quod evidetur deficiunt a per dictione: equocat in dictione, magis enim tales fallas peccant per dictionem per utraque per per dictionem concludit per filium: sed non magis peccat contra per dictionem: ut accipit per dictionem per concludit aliquam propositio cui in disputatione est per dictionem: nam et si omnes fallas sic peccant contra per dictionem: per quam tamen appropriationem contra per dictionem sic accepta peccat illi loci sophistici secundum quos magis decipimur disputando cum alio.

Alterius forte dubitaret aliquis, utrum plures propositiones possint dici propositio, et videtur quod sic, nam sic plures hoies prout dicit unus habet, ut Porphyrius videtur dicere: sic propositiones plures prout dicit propositio vel una propositio, Cuiusmodi in pluribus habet est considerare quod est secundum Egidium .20. ij

Capo de spe

Elenchorum

formā: qd est fm mām: z lz plures hoies nō sūt vnū
rōne mām: sūt tñ vnūz rōne forme. z qz qd est fm for-
mā semp est poti⁹ plures hoies magis dicit debet vnus
hō qz nō vnus hō. g. z plures ppōnes poti⁹ debet dici
ppō qz nō. C^o Oppositū hētur in lra. C^o x^o dōz qz fm
quosdā. iō plures hoies non debet dici hō. qz de rōne
hois nō solū est forma: s. ēt mā. hō enī dicit forma nō
in se: s. in mā: z qz de rōne mām est qz faciat vnū fm idī
uiduationē: iō de rōne hois est qz hēt eē idīuiduatur.
S. z distiguūt de idīuiduatione. qz qdā est signata: qdā
nō. de rōne g. hois ut dicit nō est idīuiduatio signata.
nō est enī de rōne hois qz sit for. s. de rōne hois est idī-
uiduatio nō signata. est enī de rōne hois qz sit vnus ali-
qs hō: sed istud nō videt bñ dicitū. qz mā que est de rō-
ne hois nō ē mā idīuiduata: siue accipiat idīuiduatio
ut est signata: siue ut est uaga: sed de rōne hois est mā p-
tinet ad totā spēm fm quā acceptiōne mām sic oēs ho-
mīnes sūt vnus hō s. z formā. sic sūt vn⁹ hō s. z māz.
nō enī pōt eē qz hoies distiguant per māz ptinetem ad
spēm: nisi sit diuersarū spērū: iō distiguē de vnitate for-
me z de vnitate mām ptinēte ad spēm est oīno supuacuo⁹
C^o Sciēdū g. qz nullū sup⁹ pōicat de iseritori⁹ nisi s. z
eē qd hēt in eis: z qz in alio z alio iseritori hēt supius
aliud z aliud eē: opz qz plurificatio iseritori plurificet su-
per⁹ ut est in eo. z ut pōicat de ipō. quor g. sūt pti-
cularia hois: tot sūt vnus hoies. for. g. z plo nō sūt hō: s. sūt
hoies. simplr g. z absolute plures hoies nō sūt hō: z
plures ppōnes nō sūt ppō: tñ fm aliquā determinā-
tiōne z fm qd nihil phibet qz hoies sūt hō: uel qz plu-
ra aliq. sūt vnū aliqd. ut plures hoies sūt vnus hō nō
absolute: s. vnus hō per ptiicipationē spēm. z per h. p. z
solo ad dicitū Dōphryū. qd vō addebat qz poti⁹ ē qz
est s. z formā qz qd est s. z māz. C^o dōz qz ples hoies sic
sūt vnū quo ad formā: ita qdāmō sūt vnū qd ad māz.
sūt enī vnū qd ad formā designatē spēm nō qd ad for-
mā idīuiduatā sic sūt vnus quo ad mām ptinetē ad
spēm nō quo ad mām signatā: z qz vnū qd qz est simplr
z absolute tale fm eē qd hēt in se. qz hoies fm esse qd
hēt in se hēt eē signatū: plura ptiicularia hois simplr
z fm eē qd hēt sūt plures hoies: s. fm qd possint dici
vnus hō. p. rāto g. vītate hēt qz ples hoies sūt vnū fm
formā: z ples s. z māz: qz rō vnitatis spēm magis sumit
ex forma. z rō idīuiduatōis z pluralitatis idīuiduoz
magis sumit ex mā. simplr tñ z absolute loquēdo plu-
rificata foia plurificat mā: z plurificata mā plurificat foia
rō hois z vnus hois: uel ppōnis z
vni⁹ ppōnis. C^o Ad euidētiā autē questī. sciēdū qz plu-
res hoies nō sūt plures nisi pp. hētionez mām: z pp. h.
qz dicit aliqd aggregatū. vnus g. hō ut diuidit⁹ ples
dicit h. aliqd z aggregatū. C^o Vidēdū ē g. quō diffō z
nomē sūt rē simplr z rē aggregatā. C^o Notādū g. qz
nomē fm phm 8° meta^o. sūt forma z aggregatū. hō
enī sūt hoies simplr z hoies in h. S. z nō eque pnci-
palr: s. pncipalr z p^o sūt hoies. z qle qd. scdāto vō z
ex pnti sūt hoies in h. z h. aliqd. z iō bñ dicitū est qz hō⁹
noia pncipalr non sūt h. aliqd: sed magis qle qd. z si
videant sūt h. aliqd. h. erit s. appellatiōis sig⁹: z sic
nomē sūt rē simplr z ut est h. aliqd. sic z diffō p se z p^o
est rē simplr. ex pnti vō est rē ut est h. aliqd. Intm g. ea
que sūt h. aliqd ptiicipāt rōne ei⁹ qd est simplr: in qz tū
id qd est simplr resuat in h. aliqd. vnus g. hō intm pti-
cipat diffōne hois in qz tū hō resuat in h. hoies: cū g. cer-
tuz sit qz plures hoies nō sūt hō simplr loquēdo. qz ea
dez est rō de noie z de diffōne: si plures hoies simplr z
absolute nō pnt dici hō. vnus vō simplr z ab⁹ pōt dici
hō: pntat qz eadē erit diffō rē simplr z vni⁹ rē. nō at ea
dē erit diffō rē simplr z pluriū rerū. depēdet ergo so-
lutio h⁹ qōnis ex qōne pmissa ut p. z p. t. d. cā. Cap. V.

Alterius

65. 7.

cap. 6. Allacia aut sit in his qdē que sunt
fm equocationē z ofonē cum nō
pōt diuidi qd multipl⁹ dī: quedam
enī nō ē idoneū diuidē ut vnū z ens z idē.

C^o Postqz phs determinauit de locis sophistici in se: z
ut reducunt ad ignoratiā elēchi. In pte ista determinat
de eis in cōparatiōe ad nos: z ut hnt nos fallere. z duo
facit. qz pmo oñdit quō fallimur per fallas in dictiōe.
scdō quō fallimur per fallas ex dictiōnez ibi. In his
aut que sūt fm accis. J fallacie aut in dictiōe: ut su-
pra dicebat tripl⁹ diuidunt. qz quedā accipiunt fm
multiplex actuale: quedā fm potētiā: quedā fm fan-
tasticū. iō circa pmiū tria facit. qz pmo oñdit quō decli-
pimur per equocationē z āphibologā que accipiunt
fm multiplex actuale. scdō quō fallimur per cōpōnē z
diuisionē z accentūz que accipiunt fm potētiā. tertio
quō fallimur per figurā dictiōis que accipit multiplex
fantasticū. 2° ibi. In his aut que sūt fm cōpōnez. 3° ibi
L. Eoz vō que sūt. J Dicit ergo qz fallacia. i. deceptio
fit in his palogismis qui sūt fm equocationē z fm
ofonē. i. fm āphibologā cū nō pōt diuidi. i. cū nō pōt
facile distigui: qz multiplex dī. z addit qz quedā mul-
tiplicia nō est idoneū. i. nō est facile diuidere. z h⁹ mul-
tiplicia sūt vnū ens z idē. C^o Notādū aut qz vā vni-
uocatio est solū in specie spālissima. ut pbat. 7. phs. In
oib⁹ alijs vniuersalib⁹ est aliquo mō multiplicitas: sed
h⁹ multiplicitas aliqñ est equocatiōis. aliqñ cuiusdā
analogie. equocatiōis aut multiplicitas est qñ soluz
nomē cōe est: z fm illud nomē nulla est vnitas rei. ana-
loga aut diuidunt. qz quedā magis appropinquāt ad
vniuocatiōnē. quedā vō magis ad equocatiōnē. gñ
enī s. z sint analogā: qz vniuocatio vā nō est nisi in spē
spālissima. illa tñ analogā multū appropinquāt ad vni-
uocatiōnē. vñ dī in pōscamentis qz est in gñib⁹ z dif-
ferentijs vniuoce pōscari. possumus ergo distigui
de analogia. qz quedā est analogia per pōscationē ut
analogia generum: quedam vō est analogia per attri-
butionem sicut omnia sana dicunt per attributionem
ad vnum aliquid. ut ad sanitatem que est in animalī z
oia entia sic dicta sūt per attributionem ad aliqd vnū
ut ad s. z. uere ergo vniuoca nō sūt distigui dā: nec
ē ea que multū appropinquāt ad uerā vniuocatiōnē:
cuiusmodi est analogia gñum. Distigui dā ergo sūt
equoca z analogā per attributionē. s. z equoca est fac-
ile distigui qz solū nomē cōe hnt. analogā vō qz ali-
quo mō pcurrit ibi vnitas rei per attributionē. iō talia
nō est facile distigui: z qz ens vnū z idē. h⁹ analo-
gā sūt. iō dicitū est qz nō ē idoneū ea diuidē. Deī. c. d.
C^o In his aut que sūt fm cōpōnē z diuifi-
onē: eo qz nihil putat differre cōposita z
diuisa oratione: uelut in plurimis.
C^o Oñdit quō fallimur per locos sophísticos peccātes
fm multiplicitatē potētiā. z duo facit. qz p^o oñdit
quō fallimur per cōpōnē z diuisionē. 2° quō per accē-
tūz ibi. S. aut. J Dicit g. qz in his que sūt fm cōpō-
nē z diuisionē sup. fallimur: eo qz nihil putat differre
oī cōposita z diuisa uelut in plurib⁹. C^o Notādū at
qz in plurib⁹ ofonib⁹ cōpō z diuisio nō falsificāt fināz
ut si dicere. g. qz currit nūc currit. l. nūc: siue cōpo-
nat cū p^o currit uel cū 2°: semp est uera locutio: z qz i
aliq⁹ nō differt: credimus qz simplr nō differt. z sic
decipimur. uel possumus dicē qz per l. uelut in pluri-
b⁹ designant ofones peccātes fm h⁹ fallas que sūt
difficiles ad distigui dū: ut sit sensus qz fallimur p cō-
pōnē z diuisionē. qz nō putamus differre ofonē com-
positā z diuisā: uelut accidit in plurib⁹ ofonib⁹ que

pp sui difficultatē. qz nō sunt idonee ad distinguendum nō cognoscēdo multiplicitatē earū non putamus ibi differre cōpositū z diuisum. Deinde cum dicit.

C Sitr aut z in his que sunt fm accētum. Nō enī aliud videt significare remissa z i tensa oſo: in nullo aut: aut nō plurib⁹.

C ōndit quō fallimur per accētū dicēs. qz sitr fallimur in his que sunt fm accētū. qz non vī aliud ſigre oſo remiſſa. i. plata grauter: z itēſa. i. plata acute: z h aut i nullo. qz forte in nulla oſone cogſcimus talē dīa. uel ſi cogſcimus in aliq in plurib⁹ forte nō cogſcim⁹ ea.

Bubitarer forte aliq. qz cū accēt⁹ fiat in dī ctione. videt male eē dictū qz per accētū fallimur. qz videt idē ſigre oſo itēſa z remiſſa. **C** ōd⁹ qz accēt⁹ aliquo mō ſit in oſone: nā cū vnus modus accēt⁹ ſit: qñ vna uox pōt eē vna dictio ul plu res dictioēs cū ples dictioēs aliq mō poſſint dici oſo. accēt⁹ aliq mō ſit in oſone: uel poſſum⁹ dicē qz cū dī qz accēt⁹ ſit qñ oſo pſerf itēſe uel remiſſe: accipitur ibi oſo large ad oē id qd ore pſerf. Deinde cum dicit.

C ōz hō que sunt fm figurā: pp ſimilitu dinē dictionis. Difficile enī diuidere que ſi militer z diuerſe dicuntur.

C ōndit quō fallimur per fallam figure dictiois. z tria facit. qz p⁹ pponit qd itēdit. 1⁹ manifeſtat qd dixerat. 3⁹ qz h fallā multuz videt appropinquare ad fallas eē dictionē pbat hāc fallam eē in dictione. 2⁹ ibi. **P**ene enī qui hec pōt. 13⁹ ibi. **Q**uare in his que sunt. **D**icit ergo qz redargutiones de nūo eorū que sunt fm figurā dictionis ſup. nos decipiūt pp ſimilitudinē dictio nis. qz difficile eſt in talib⁹ diuidē. i. diſtinguē que dñr ſitr z que diuerſe. i. diſſitr. Deinde cum dicit.

C ōene enī qz pōt facē: ppe ē vidē uer⁹.

C ōprobat qd ſuppoſuerat. v3 qz difficile eſt talia diſtin guere: z duo facit. qz p⁹ pbat h ſitr in oib⁹ modis h⁹ falſe. 2⁹ ſpālter h⁹ pbat in illo mō qñ qle qd mutat i h aligd. 2⁹ ibi. **A**lxie aut ſciet. **C** ōtinuet ſic. bñ dico qz difficile eſt ſcire diuidere que dictioēs dñr ſitr z que diſſitr. qz qui pōt h facere pene ppe eſt videre uerū: ſ3 ſup. difficile eſt nō ſolū cogſcere uerū: ſ3 ē appropinq re ad cognitionē vītatis. g difficile eſt illud facere. pti gīt g nos decipi per talē fallaz. **C** ōnotādū aut qz iter cetera ad cognitionē vītatis vī facere ſcire id qd dī p nomē: z cogſcere vīm z vītutē uocabuloz: z q talia nō uir. qz multū appropinqt ad cognitionē vītatis. dī enī pene ppe videre uerū. z qz nullus pōt ſcire que dictio nes dñr ſitr z que diſſitr ignorāte vītute uocabuloz. iō qui ſibi pōt cauere ab hac fallā eſt pene ppe videre ue rū. z qz difficile eſt eē ppe ueritatez difficile eſt cauere ab hac fallacia. Deinde cum dicit.

C ōmaxime aut ſciet annuere: qm oē qd de aliquo pdicat: opinamur hoc aliquid: z ut vnū itelligimus. Nā vnū z ſubſtātiā ma xime videt ſequi hoc aligd z ens.

C ōndit hāc difficultatē ſpālter ex illo mō hui⁹ falſe qñ qle qd mutat in h aligd. ptiuet ſic. bñ dico qz eſt diſſi cile diſtinguere que dñr ſitr z que diſſitr: qz potens hoc facere maxie ſciet ānuere ideſt ſciet ad nutū z fm uolū tatē ſuā manifeſtare z oñdere: qm oē qd pdicat de ali quo. i. oē qd ſignificat qle qd opinamur eē hoc aligd. z itelligimus ut aligd vnū. z qz difficile eſt ſcire oñdē quō ea que ſignificat qle qd vñr ſignificare hoc aligd. iō difficile eſt ſcire diſtinguē ſilitudines z diſſilitudines dictionuz: z addit qre que ſignificant qle qd vident ſi gnificare hoc aligd dicēs. qz hoc aligd z ens vñr ſeg

vnū z ſbaz. referant aut ſingula ſingulis. ut hoc aligd referat ad ſbam: z ens referat ad vnū. qz ergo hoc ali qd vī ſeg ſbam. ois ſba vī hoc aligd ſigre. z qz vnū vī ſeg ens. qz qd ſigre ens vī ſigre vnū: quecūqz ergo ſigre qle qd. z ſit uſia pp figurā dictionis vident ſigre vnū z h aligd. **C** ōnotādū aut qz h aligd vī ſeg ſbaz. qz que pprie pncipalr z maxie dī ſba eſt p⁹ ſba ut dī in pōica mētis: qd quō hēat itelligi alibi clari⁹ dīrim⁹. **A**d pñs aut itm dictū ſit qz qz ſba ſigre per modū per ſe ſtantis. cū ſole p⁹ ſbe per ſe exiſtāt. z oia alia exiſtant in illis. ſi ois ſuba ex mō ſignādi ſigre per modū per ſe ſtantis: ois ſuba vī ſigre hoc aligd. qz ſigre per modū p⁹ ſube: cui⁹ eſt per ſe ſtare. z ſic p3 quō h aligd ſequit ſubaz. quō āt vnū ſequit ens de leui p3: nā ſic per ſe eē ex mō ſignādi pſequit tale eē qd eſt in ſuba. ſic eē idiuiſuz z eē vnum ex mō eēndi pſequit oē ens. bñ ergo dñm eſt qz h aligd z vnū ex mō eēndi pſequit ens z ſbam. **C** ōnotādū aut qz ſi credimus qle qd eē h aligd ex ipa platione de cipimur per figurā dictionis. ipa enī platio ut concre tiō dictionis facit qz qle qd iter pſerf h aligd: ul qz vnū pdicatū iter pſerf aliud. pp qd ut ſupra dicebat. bñ di ctū eſt qz dicēdo: qz qd videti heri: nūc vides. albedinē videti. ergo albedinē vides. nō eſt figura dictionis: qz albedo ex mō pſerf dī nō hēt qz iter pſerf ſba. ſba enī nō eſt albedo: ſed ſi accipet in pcreto ut albū. qz id qd eſt ſuba pti gīt eē albū iter pſerf albū eē ſubaz. pcreto ergo dictionis que eſt qdā figura ei⁹ facit ut talis iter pſerfatio fiat: z qd dictū eſt de uariatione pdicamētoz: ueritatē hēt cū qle qd iter pſerf h aligd: nā ut ēt ſupra dicebat. ſoz. nō eſt humanitas: ſed homo. pcreto ergo dictionis facit qz ſecunde ſubſtātie pdicent de pñis ſubſtātijs: z de his que ſunt h aligd. z quia pdicādo de eis vnum iter pſerfatur aliud: pcreto dictionis fa cit qz vnū iter pſerfatur aliud. ſi ergo in talibus iter pſerf tationibus decipimur ex ipa platione uocis eſt ibi figu ra dictionis: ſi ex vnitāte rei: eſt ibi fallacia extra dicti onē. **C** ōnotādū etiā qz pter pcretionē dictionis po ſemus assignare ſpālē rōnē. qre iter pſerfatur qle qd eē h aligd. nā qz vno noīe noiāmus uſe ſic z ptiulare cre dīmus uſe ſigre vnū aligd ſicut z ptiulare. homo enī qui eſt uſe noiā vno noīe: ſicut z ſoz. qui eſt ptiulare nō ſolū ergo pcreto: ſed vnitās noīs facit qz qle qd in ter pſerfatur hoc aliquid. Deinde cum dicit.

C ōquare in his que ſūt fm dictionē hic lo cus ponēdus. **P**rimū qdē qm magis fal lacia ſit his qui cū alijs pſiderant qz qui p ſe: nāqz cū alio eſt pſideratio per oſones: que aut per ſe nō minus per ipam rem.

C ōndit hāc fallaz eē in dictione. oñſuz enī fuit ſupra. z pōt ēt patē p ea que tacta ſunt qz hec fallā magnā cō uenietā hēt cū fallacijs ex dictionē. ne g credat eē ta lis fallā: pbat eā eē in dictioē. z tria facit fm qz tripli cērōnē ad h assignat. 1⁹ ibi. **D**eide z p ſe falli. 13⁹ ibi **E**mp. fallā qdē. **D**icit g qz hic loc⁹ ponēdus eſt in his h eſt iter illos locos q ſunt fm dictionē. pñm qdēz i. h⁹ p⁹ eā eſt: qm fm talē locū magis ſit fallā his q pſi derāt cū alijs qz illis q pſiderant p ſe. g h fallā. i. figure dictiois eſt fallā in dictioē: nā p oſones eſt cōſideratio cū alio: ſ3 p ſeipaz rē nō min⁹ eſt pſideratio per ſeipm. **C** ōnotādū aut qz fallā in dictioē ſumit pñm decipien di ex uoce: ſue ex oſone: z qz ſmo z oſo ſūt ad aliuz p tales fallas magis decipimur p alios qz p nos. falſe āt ex dictionē ſumit pñm decipiēdi ex re. z qz de reb⁹ p noſipos pſiderare poſſum⁹ per tales fallas. nō minus decipimur pſiderādo p nos qz cū alijs: pp qd p3 qz ſi p figurā dictiois magis decipimur cū alijs qz pſiderādo per nos: qz talis fallā eſt in dictione. Deide cum dicit.

Elenchorum

C Deinde et per se falli accidit: cum in oratione facit considerationem.

C Ponit 2us rōnē. d. Deinde per figurā dictionis sup. accedit aliqñ p se falli. cū i orōne facit p̄siderationē. ergo hec fallā est in dictione. tūz qz plus decipit cūz alio q̄ p se. tū ēt qz cū decipit per se decipit in orōne p̄siderando et nō per p̄siderationē rei. Deinde cum dicit.

C Amplius fallacia quidem ex similitudine: similitudo aut ex dictione.

C Ponit 3us rōnē dīcēs. Amp. fallā. q. d. fallā sup. figurē dictionis fit ex similitudine. similitudo autē illa sumit ex dictione. ergo hec fallacia est in dictione.

In his aut que sunt fm accñs: eo qz nō pōt diiudicare idē et diuersū: et vnū et multa: neqz q̄lib⁹ p̄dicatio nib⁹ oia hec: et rei acciderūt et accñti.

C In pte ista ondit p̄hs quō decipimur p fallas et dīctionē. **C** Ad cū⁹ euidentia sciēdū qz l3 oēs fallē nō inferat sillogistice: qz ēt petitio p̄ncipij de qua magis vī q̄ iserat nō isert sillo⁹: ut sup̄ dicebat: et l3 oēs fallē nō recte p̄bēt nec recte p̄dicāt. aliqñ tñ magis pure peccāt cōtra illationē: aliqñ magis p̄ dīctionem. aliqñ vō magis p̄ pbōnē. tria ḡ facit. qz p̄ ondit quō fallimur p accñs. et p̄ p̄hs que vident peccare p̄ illationē. 2° ondit quō fallimur p fm qd. et p̄ ignorātiā elēchi que videntur peccare p̄ dīctionē. 3° quō fallimur p petitionem p̄ncipij: et p̄ fm nō cām: et p̄ p̄hs interrogatiōes que vident peccare p̄ pbōnē. 2ª ibi. **S**ilr aut in his que sūt fm diminutionē. 3ª ibi. **S**ilr aut in his que in fm⁹. **I**n circa p̄m duo facit. qz p̄ docet quō fallimur p accñs. 2° quō p̄ p̄hs. 2ª ibi. **S**ilr aut in his que sūt fm p̄hs. **I**n dīc ḡ qz in his que sūt fm accñs fit fallā supple in eo qz audiens nō pōt diiudicare idē et diuersū: nec pōt diiudicare multa et vnū: neqz q̄lib⁹ p̄dicationib⁹. i. h3 q̄lia attributa oia hec. i. miores extremitates acciderūt rei s̄biecte i. medio. **C** Notādū aut qz in fallā accñtis h̄ tria se habēt p̄ ordinē. p̄^o enī p̄ mediū diuificat et variat. 2° medio variato qualr h̄t vīz mltōz terminōz. 3° qz mediū est multa vīute mediū maiores extremitates nō p̄nt cōcludi de miorib⁹. Decipimur ḡ p fallāz accñtis. qz nescim⁹ cōgscē qñ mediū manet idē: et qñ diuificat: et qz manēs mediū idē h̄t vim vni⁹. diuificatū vō h3 vim multoz. nō cōgscēdo aut qñ mediū manet idem: et qñ diuificat. nō cōgscim⁹ qñ accipit ut vnū et qñ ut multa. et qz si accipit ut multa mior extremitas exneat a medio. et accidit ei nō cōgscēdo que dīcta sunt: nō cōgscim⁹ q̄lib⁹ p̄dicationib⁹ miores extremitates acciderūt rei s̄biecte siue medio. **C** Notādū ēt qz dicit q̄lib⁹ p̄dicationib⁹. qz iō cōtingit fallā accñtis qñ medius terminus stat sub aliquo p̄dicato ut sub aliq̄ attributo. rōne cuius mīnor extremitas accidit ei: et extraneatur ab ipso. Deinde cum dicit.

C Silr aut et in his que sunt fm cōsequēs. Pars enī quedā accñtis est p̄sequēs.

C Ondit quō fallimur p fallāz p̄ntis. et duo facit fm qz duplr h̄ ondit. 2ª ibi. **A**mp. aut. **I**n dicit ḡ qz silr sup. fit deceptio et fallā in his que sunt fm p̄hs. naz p̄hs est qdā ps accñtis. pōt autē sic formari rō. accñs decipit: p̄hs est ps accñtis. ergo p̄hs decipit. Deinde cū dicit.

C Ampli⁹ aut et in plurib⁹ videt et p̄batur sic: si hoc ab illo nō separaf: neqz ab altero separari alterum.

C Adducit 2^{am} rōnē quō fit deceptio per fallāz p̄ntis dīcens: qz in plurib⁹ vī qz p̄hs nō separaf ab antecēdēte

et qz hoc est in plurib⁹ credit qz fit in oib⁹. pp qd si hoc i. si p̄hs nō separaf ab illo. i. ab antecēdēte: credit et p̄bat qz neqz alterū. i. neqz aīos separaf ab altero. i. a p̄sequēte. **C** Notādū aut qz p̄hs et antecēdēs: ut hō et aīal in plurib⁹ siue in multis sese cōcomitant. multa enī que sunt aīalia sunt hoies: et e3. et iō qz sic sese cōcomitant in plurib⁹. credimus qz sese cōcomitent in oib⁹: et opiamur qz sicut aīal est de rōne hoies: et nō pōt separaf ab homīne: sic credimus qz hō fit de rōne aīalis. et nō possit separaf ab eo: ut qz nō possit eē aīal qz nō fit hō. Decipimur ergo per hāc fallāz. qz idē opiamur eē p̄hs et antecēdēs. **C** Notādū ēt qz ut supra dicebat p̄hs māl⁹ est ps accñtis. formāl⁹ autē est dīstinctū ab ipso. iō p̄hs duplr ondit qz fallimur per fallāz p̄ntis. p̄^o ut est ps accidentis. scēdo ut est dīstinctū ab ipso. Deinde cū dicit.

C In his vō que sunt fm diminutionē rōnis: et in his que fm qd et simplr: i. eo qz pene fallā est. **I**n qñ nihil p̄significat: quid aut quo: aut quō: aut nūc ulr cōcedimus.

C Ondit quō fallimur per fallāz fm qd. et per ignorātiā elenchi dīcens. qz in his que sunt fm diminutionē rōnis elenchi. et in his que sunt fm qd et simplr est fallāz in eo qz pene. ambe enī iste fallacie arguūt fm quasdā determinationes et nō simplr. et qz res sumpta cū determinatione modicūz vī differre a seipsa sumpta simplr. decipimur ergo qz pene. i. fere idē arbitramur eē sumptū cū determinatione: et sumptū simplr. iō subdit qz qñ nihil p̄significat qd: aut quo: aut quō: et nūc. qz ergo h⁹ determinationes nihil putam⁹ differre a simplr. iō sup̄ta cū talib⁹ determinationib⁹ p̄cedim⁹ ulr. i. simplr. **C** Notādū aut qz ut supra dicebat fallā h3 duplr fit. qz determinatio illa ulr respicit rez totā fm se: vel mediāte pte. si fm se: tūc vī eē p̄cessus a qd ad simplr: ut dīcēdo ens opīabile. ergo ens: sed si h⁹ determinatio nō respiciat ipaz rē fm se: sed mediāte pte a qua nō pōt denotari totū est. ut alb⁹ dētes. ergo alb⁹. et tūc est p̄cessus a quo ad simplr. ergo decipimur per fallāz fm qd et simplr. qz qd et quo nihil putamus differre ab eo qd est simplr et ulr. **C** Notādū ēt qz ignorātiā elenchi. ut supra dicebat: qd duplr fit fm has q̄tuor p̄tīclās v3 fm idē ad idē: silr et in eodē tpe. et hos q̄tuor modos possum⁹ reducē ad duos: qz fm idē ad idē. et silr peccat in eo qz quō. qz nō sumunt determinationes ille eodem mō. modus vō ille qui non sumit respectu eiūsdē t̄pīs peccat in eo qz nūc. qz nō accipit determinationes illas silr et in eodē nūc. p̄mas ḡ duas p̄tīclās. v3 qz nō putamus differre qd et quo ab eo qd est simplr: debemus referre ad fallāz fm qd. alias vō duas p̄tīclās. v3 qz nō putamus differre qz est quō et nūc ab ulr debemus referre ad ignorātiā elenchi. Deinde cum dicit.

C Silr aut et in his qz que i p̄ncipio sumūt et in nō causis. Et q̄cūqz interrogationes plures ut vnā faciūt. In oib⁹ enī est fallā in eo qz pene. **I**n enīz subtilr differimus: neqz p̄pōnes: neqz sillogismi dīffinitionē: p̄pter p̄dictā causam.

C Ondit quō fallimur per petitionē p̄ncipij per nō cās et per plures interrogationes dīcēs. qz silr sup. decipimur in his p̄alogismis qui sumūt qd est in fm⁹: et ēt decipiunt nos quecūqz faciūt plures interrogationes: ut vnā In p̄dictis enī oib⁹ fit fallā in eo qd pene. i. in eo qz de hīcūt a pbōne. nō enī pp p̄dictā cām sup. deceptiōis i. pp p̄dictas fallas que sunt h⁹ deceptiōis cā. p̄pter ea. i. qz nō discernimus subtilr neqz dīffōnem p̄pōnis quātū ad fallāz fm plures interrogationes: neqz dīscer

ni mus diffōnez filli quantū ad petitiōne pncipij z nō
cām. ¶ Notandū aut q pene defectū noiat. ergo he. 5.
fallacie. v3 fm qd ignorantia elench: petitiō pncipij:
nō cā: z plures interrogatiōes peccāt in eo q pene: alr
tū z alr. fm q alr z alr deficient: nā fm qd sumit per
defectū a simplr. ignorantia elench: per defectū a dīc
tione. petitiō pncipij per defectū a fillo. siue a pbatio
ne. qz nō pcludit z pbat idem per idē. nō cā vō ēt defi
cit a pbōne z fillo. nō q pbat idem per idē: sed qz acci
pit pro cā qd nō est cā. fallā vō fm plures interrogatio
nes deficit a pbōne z fillo per defectū. ppōnis. qz ergo
ignorātib⁹ z idiotis qd est fm qd. videt qñ z pene q
fit simplr. z apparetis dīctio pene videt eis q fit dīc
tio: z qd est idēz apd eos z pene siue fere videat diuer
suz: z qd est nō cā videt cā. z ppō plures que nō est p
pō pene videt ppō. iō fm istas oēs fallas decipimur i
eo qd pene. ¶ Notandū ēt q ut supra tangebaf fallā
fm plures interrogatiōes: alqñ facit elenchū uerū: alqñ
appentē. uerns elenchus. i. uera redargutio fit: ut pba
bat si rīdeat affirmatiue. apparet vō si rīdeat negati
ue. cuz ergo hec fallacia facit apparētem elenchū ane
ctit ignorātie elench: cui⁹ maxime est apparēter dīc
cere. cuz vō uere redarguit annectit petitiōne pncipij.
nā si rīdeat affirmatiue z pcedat qz cecus z videns vi
det: uere pōt argui qz cecus videat: sed petit ibi q est i
pncipio: qz per id qd pferit puncti pbat q pferit diui
sim. idē est enī arguē. cecus z videns videt. ergo cec⁹
videt: z dicere medicia est sciētia sanī z egrī. ergo me
dicia est scia sanī: z qz qd uerū redarguitur per hāc
fallam: tanto magis decipimur per eā. ideo signanter
pba uolendo determinare de deceptione eius anectit
eam petitiōne pncipij.

Cap. VI.

Quoniam autem hēmus fm quot fiunt
apparētes filli: hēmus z fm quot
sophistici filli z elench.

¶ Hoc caplm coiter male ptinuat. z ignorat coiter iten
tio phi circa ipm. qz nō bñ uisā est dīa inter locos so
phisticos z fillos sophisticos. loci enīz sophistici sunt
elemēta z pñ filloz sophisticoz: nā ut supra dicebat:
sicut filli dialēctici insunt locis dialēcticiis qui sunt ue
ri loci. sic filli sophistici insunt locis sophisticis qz sunt
falsi loci. z qz ad tradēdā artē de aliquo nō sufficit tra
dere pñ illius nisi ondat quō illud ex illis pncipijs su
mit. ideo qz in hoc libro itēdit pba tradere artē z noti
tiā de fillis sophisticis: nō sufficit determinare de locis
sophisticis qui sunt pñ talū filloz nisi ondat quō ex
illis pncipijs sumit originē filli sophistici: onsz enīz
fuit supra qz pncipale intētū in hoc libro fit elench⁹
ppter qd hic liber merito dicit elenchoz. itēdit tñ in
hoc libro de locis sophisticis z de fillis sophisticis: sz
hoc in cōparatione ad elenchū. ¶ Possumus ergo sic cō
tinuare hoc caplm. v3 qz pba in pcedētib⁹ determina
uit de locis sophisticis. hic autē determinat de fillis so
phisticis: ondedo quō ex dictis locis h⁹ filli oriuntur.
Luz ergo hic itēdat de fillis sophisticis z litigiosis. i.
qz filli rēlatiuis est etīa aliquo mō sophisticus z liti
giosus. ideo pba duo facit. nā p⁹ determinat de fillis so
phisticis cōparādo eos ad locos sophisticos. 2⁹ deter
minat de fillis sophisticis cōparādo eos ad fillos rēta
tiuos. 2⁹ ibi. Et filli litigiosus z sophisticus est. ¶ Me
cessitas ē p⁹ pñ est ut cogscamus quō tradēda est ars
de fillis sophisticis. qz tradēda est p locos sophisticos qui
sūt eoꝝ pñ z elra. ¶ Sciēdū ē q filli sophici ad tria
cōparari pnt. p⁹ ad locos sophisticos qz sūt eoꝝ pñ. 2⁹ cō
parari pnt ad ppositiones z terminos ad quos applicā
tur. tertio cōparari hnt ad ipos utētes qui sillogizādo
uti possunt orationib⁹ ad nomē uel intellectum: nō est
aut tradenda ars de h⁹ fillis per cōparationē ad uten

tes. qz respectu talū hnt cōparationez per acciōs: nec
est tradēda ars de eis fm ppōnes z terminos: ad quos
applicari hnt. qz talia sunt qñ infinita: z nō sunt de cō
sideratiōe vnt⁹ artis: sz tradēda est ars sz locos sophi
cos qui ut dictū est sunt eorū pñ z elemēta. tria ergo
facit. qz p⁹ ondit fillos sophisticos sumēdos ēē sz locos
sophicos. scdo pbat eos nō ēē sumēdos fm ppōnes
z terminos ad quos applicari hnt. 3⁹ declarat qz h⁹ sil
logismi nō sunt sumēdi: nec tradēda est ars de eis per
cōparationē ad utētes. v3 put diuerfimode ad nomē
z ad intellectū pnt of onib⁹ uti. 2⁹ ibi. Scdm autē que
arguunt. 13⁹ ibi. Nō est aut dīa oronū. ¶ In tota p⁹
pre itēdit vñā rōne que talis est. eadez via sumēdi sunt
filli sophici peccantes in forma z in mā: sed filli sophi
ci peccantes in forma sumunt fm locos sophisticos.
ergo oēs sillogismi sophici tā peccātes in forma qz in
mā sumēdi sunt fm locos sophisticos. est ergo pncipalis
itētio hui⁹ pñis qz ulr de oib⁹ fillis sophisticis tradēda
est ars fm locos sophisticos. In hac autē rōne sic pcedit.
qz p⁹ pbat qz eadē via sumēdi sunt sillogismi sophici
tā peccātes in forma qz in mā. 2⁹ ondit sillogismos pec
cātes in forma sumēdos ēē fm locos sophisticos. 3⁹ cō
cludit pncipale intētū. v3 qz oēs filli sophici sumēdi
sunt fm dictos locos sophisticos. 2⁹ ibi. Si ergo palo
gismi dīctionis. 13⁹ ibi. Quare hēmus fm quot fi
unt. ¶ Circa p⁹ tria facit. qz p⁹ pponit qd itēdit. 2⁹ p
stigit sillogismū sophisticū. 3⁹ resumit qd dixerat ut p
bat intētū. 2⁹ ibi. Dico autē sophisticū. 13⁹ ibi. Qm at
hēmus eos. ¶ Dicit ergo qz hēmus fm quot pñ si
ue fm quot locos sunt siue fiunt sillogismi apparētes.
i. peccātes in forma: hēmus ex hoc fm quot pñ sunt
sillogismi z elench: sophici. i. sillogismi z elench: pec
cantes in mā. q. d. qz fm eandē viā: z fm eadē pñ su
munt utriqz sillogismi. ¶ Notādū aut qz 13 per eadē
pñ z per eodē locos sumi possint sillogismi sophici
tam peccātes in forma qz in mā: tñ magis directe: uel
magis imēdiate sz locos sophisticos sumunt filli peccā
tes in forma qz in mā. iō pba qñ supponēdo qz sillogi
smi peccātes in forma sumunt fm locos sophisticos. ait
qz illa eadē viā sumunt sillogismi sophici peccātes in
mā. ¶ Notādūz etīa qz intētio phi est in hoc cap⁹. de
utriqz sillogismis. tā de peccātib⁹ in forma qz in mā
ondere qz sumunt fm locos sophisticos. vñ ifra spālem
rōnē faciet de sillogismis peccātib⁹ in forma qui su
munt fm locos sophisticos. qz autē h vi hoc supponere
uel supponit ipm tanqz pbādū: qz ifert hoc pbabit.
uel hoc tō fecit: qz ut dictū est euidēt⁹ est peccātes in
forma sumēdos ēē fm locos sophisticos qz peccātes
in mā. ideo respectu filloz hoc est quasi supponēdum.
¶ Notandū ēt qz cū aliqd nomē ptingit plurib⁹ si al
terū filloz hēat nomē pprū reliquū sibi retinet nomē
cōe. videmus enī qz hoc nomen pprū: ut p3 per ph3 p
mo top. cōmune est ad pprā passionē. z ad id qd indi
cat qd est eē: tñ qz indicans qd est ēē hēt spāle nomē: z
dicif diffō pprā passio retinuit sibi nomē cōmune: z
dicif pprū. sic filli sophici est qd cōe ad peccantē in
forma z in mā: tñ qz peccās in forma hēt spāle nomē.
z dicif filli appens. peccans in mā ut plurimū retinet
sibi nomē cōe z dicif filli sophici: iō per fillos z elē
chos sophisticos itēdit peccantes in mā: z fm quandā
appropriationē est dictū: nā fm ueritate ēt fillis pec
cans in forma est sophicus. iō statim post ad hoc desi
gnādū distiguit fillm sophici in peccantē in forma z
in mā uolens qz uterqz possit dici sophicus.

Dubitarer

forte aliq. qz cū filli sophici hē
ant pprā pñ z elementa: qz hnt
locos sophisticos. videtur qz de eis possit tradi ars per
se: cū pprā dēn est supra. dicebat enī qz de fillis so
phisticis nō possit tradi ars per se: sed in cōparatione
Egidi⁹ .20. itij

Elenchorum

ad elenchum: sicut de obliquitatibus non tradit ars nisi in cōparatione ad rectū. Cūq; qd filli sophici reducant in locos sophicos: sed qd loci sophici sunt que dā obligates elenchi: z reducant in ignorantia elenchi. id de fillis sophicis pncipali z pfecte nō habet ars nisi in cōparatione ad elenchum.

Alterius forte dubitaret aliqui si peccās in forma z in mā pōt dici filli sophici: quis eoz magis sit sophisticus. Cūq; in sillogismo sophistico duo est pñdere. vñ terminos z pñones z ordinem sillogisticū. Cūq; ergo ordo sillogisticus magis se teneat ex pte forme: pñones z termini magis se teneat ex parte mae: filli sophistici peccās in forma est magis sophisticus quātū ad ordinē sillogisticū. peccans vō in mā est magis sophisticus quātū ad pñones z terminos positos in sillo. uerū qd oīs res magis est qd est fm formā qd est fm materiā. z cuilibet rei magis opponit qd est fm formā qd est fm materiā. ideo sillogismus peccās in forma magis est sillogismus sophisticus: z plus opponit sillogismo qd peccans in mā: qd peccans in mā non pñte opponit simplr sillogismo: ut infra patebit. si ergo sillogismus peccans in mā aliqñ cōmuni noie dī sillogismus sophisticus: hoc nō est qd sit magis tale qd peccans in forma: sed qd nō sic habet spāle nomen ut ille. Deinde cum dicit.

Dico autē sophisticum elenchum z sillogismum: non solum eum qui videtur sillogismus uel elenchus: non est autē: sed etiam qui est quidem: videtur autem non inconueniens rei.

Quid sit filli sophistici. z duo facit. qd p^o dīdit filli sillogismū sophisticū in sillogismū peccantē in forma z in mā. 2° oñdit quis sit sillogismus peccans in mā: z qd liter differt a peccante in forma. 2ª ibi. Sunt autē hi. Dicit ergo. dico autē sophisticū elenchū z filli nō solum qui videt sillogismus uel elenchus: z nō est ut peccantem in forma: sed etiā sup. uoco filli sophistici eū qui est sillogismus. videt autē nō cōueniens rei: qd peccat in mā. uterq; ergo pōt dici sophisticus: taz peccās in forma qd in mā. Deinde cum dicit.

Sunt autē hi qui nō fm rem arguunt z mōstrant ignorātes: qd erat tētiue.

Quid sit qui sunt sillogismi peccantes in mā: z quali differunt a peccantib⁹ in forma. z tria facit. qd p^o ait sillogismos peccantes in mā esse nō pueniētes rei z puenire cum tētiatis. 2° qd dixerat pbat. 3° ex his que dixerat sepat peccantes in forma a peccantib⁹ in mā. 2ª ibi. Est autē tētiua. 3ª ibi. Sophistici autē elenchi. Dicit ergo qd hi. sillogismi peccantes in mā sunt qui nō arguūt fm rem. i. qui accipiūt falsa z mōstrāt ignorātes: qd erat pñtiū tētiue. Cūq; Notādū ergo qd trā rāgit circa filli peccantē in mā. fmū est qd accipit falsa. 2^m qd pōt sumere expimētū de ignorantia rñdētis. 3^m vō qd puenit cum tētiatio. Deinde cum dicit.

Est autē tētiua pars dialectice: hic autēz pōt sillogizare falsūz propter ignorantia eius qui dat orationem.

Quid dixerat sillogismū peccantē in mā z accipientē falsa puenire cum tētiatio: ut ostendat uerum esse qd dixerat: pbat qd tētiatus pōt sillogizare falsum dicens. qd tētiua est ps dialectice. z hec. tētiua pōt sillogizare falsū pp īgrātiā ei⁹ qd dat ofonē. i. pp īgrātiā rñdētis. Cūq; Notādū autē qd tētiatus: ut supra dicebat pcedit ex his que vident rñdētis: si rñdētis sit īgrās: z cōcedat falsum poterit sillogizare falsūz. idem ergo sillo-

gismus poterit esse peccans in materia in quātum recipit falsa z esse tentatiuus in quātūz pcedit ex his que vident rñdētis. Deinde cum dicit.

Sophistici autē elenchi z si sillogizent cōtradictionem: non faciunt manifestum si ignoret: nam z scientē impediunt his orationibus.

Ex his que dixerat ostēdit peccantes in forma differre a peccantibus in materia. continet sic. dictum est qd peccantes in materia possunt sumere expimentum de ignorantia respondētis. aut pro sed sophistici elenchi. i. peccantes in forma: sup. non sunt tales. quia z si sillogizent cōtradictionem. i. si non redarguant rñdētē. nō tamen faciunt manifestū si ignorat. nam sup. sophiste etiā scientem impediunt his orationibus. Cūq; Notādū qd per illum sillogismūz possumus dīrecte sumere experimentū de ignorantia respondētis: qui ita impedit ignorantē qd nō impedit scientē. posset ergo sic formari ratio. omnis sillogismus impediens tam scientem qd ignorantem nō pñte sumit experimentum de ignorantia respondētis. peccans in forma est h^o. ergo zc.

Noniam autē habemus eos eadē via manifestū. Nā fm que vident audientibus uelut interrogata sillogizare: fm bec z rñdētū videbit: qd erūt filli falsi per bec: aut oīa: aut quedam.

Post qd pñs dicit qd fm illa pñcipia fm que sunt peccantes in forma sunt peccantes in mā. In pte ista resumit qd dixerat ut pbat itentū. Cūq; cū⁹ euidētiā notandū qd dupl^r possumus ostēdere qd per eadē pñcipia sumunt palogismi peccantes in forma z in mā. p^o enī hoc pōt ostēdi. put aliqs sillogistice arguit cū alio. scdo put pñderat apud semetipz. p^a via sic pz. illa enī eadē ppositio que est clusio filli peccantis in forma: pōt ēē pmissa in peccate in mā: ut si dicat. canis currit celeste sidus est canis. ergo celeste sidus currit. iste filli peccat in forma: z initit illi loco sophico qui dicit equo cario. si qd accipiat qd hui⁹ filli: z fiat pmissa alteri⁹ ostēdo. celeste sidus currit: qd currit hēt pedes. qd celeste sidus hēt pedes. iste scdo filli peccat in mā: z initit p^o filli peccati in forma. cū qd ille filli peccās in forma in stat loco sophico ut equo cario: loci sophici nō solū erūt pñcipia fillorū peccantū in forma: sed ēē peccantū in mā: alī tñ z alī: qd peccantū in forma sunt pñcipia dī recte z imediate. peccātum vō in mā sunt pñcipia dī pñti z mediate. Scdo hoc pōt ostēdi ex eo qd aliqs pñderat apud semetipz. nā sicut aliqs decipit cū alio p filli peccantē in forma z decept⁹ pcedit qd nē illā: z fit ei filli peccās in mā. sic aliqs pōt decipit pñderādo apud semetipz z decept⁹ pcedit aliqñ pñone falsam tanqū uerā: z fit ei filli peccās in mā. hi autē duo modi sic dīferūt: nā l3 per oēs locos sophicos possum⁹ decipit taz pñderādo cū alijs qd pñderādo apud nosmetipz: tñ p locos sophicos in dīctōe magis decipimur pñderādo cū alijs. per locos vō ēē dīctōez nō min⁹ decipimur pñderādo per nosmetipz. Duo qd facit pñs. qd p^o ostēdit ēē eadē pñ^a z elia fillorū peccantū in forma z in mā. put decipimur pñderādo cū alijs. 2° ostēdit hoc idēz p ut decipimur pñderando per nosmetipz. 2ª ibi. Qd enī nō interrogat. Dicit qd manifestū est sup. ex ostēdis: qm hēmus eos. i. fillos tā peccātes in forma qd in mā eadē via. i. p eadē pñ^a z p eadē locos: z est rō. qd per ea pñ^a fm que vident audientib⁹ ipos opponētes uelut interrogata. i. per interrogata sillogizare qd tūz ad filli peccantem in forma fm hoc. i. fm illa pñcipia siue fm

illa fallax videbitur rñdēti q̄tū ad peccātē i mā:nā h̄ q̄
fili peccātis in forma fiat p̄missa in fillo peccātē in
mā. si audies filium peccātē in forma p̄cedat illā q̄nē ue
rā: postea rñdēs ad filium peccātē in mā videbitur sibi q̄
illa p̄pō que facta est p̄missa in tali fillo sit vā. cōstat q̄
q̄ ille idē locus sophisticus qui facit fidē audietū filiū pec
cātē in forma facit fidē rñdēti ad filium peccātē in mā.
Cōcludit q̄ q̄ falsi filii. i. filii peccātē in mā: z accipit
res falsa erit per h̄. i. per illa eadē p̄n^a per que sunt pec
cātē in forma: z h̄ aut oīa aut quedā. ¶ Morādū au
tē q̄ dicit q̄ s̄m que videt audietū s̄m h̄ videbit re
spondēt: q̄ plures decipiunt per filium peccātē in for
ma q̄ in mā: idē forte de audietū fecit mētionē in plu
rali. de rñdēte vō in singulari. uel possumus dicere q̄
q̄ sophista vult videri dialecticus z videri arguere ex
p̄babilit̄. idē agnū ē hūc ordinē tenere: q̄ d̄z assu
mere aliq̄s p̄positiōes nō oīno manifeste falsas: z illas
p̄pōnes d̄z oīdēre esse p̄bables per aliq̄s falsas: uel p̄
aliq̄s filios peccātē in forma. z h̄ corā oīb^{us} audient
bus. z tūc ex illis p̄positiōib^{us} assūptis tanq̄ p̄babi
lit̄ d̄z arguere p̄tra eū cōtra quē disputare vult: z s̄m
hūc ordinē filius peccās in forma fiet oīb^{us} audietūbus.
peccās vō in mā fiet rñdēti tñ: q̄z per eosdē locos so
phisticos fieri h̄t filius peccās in forma z in mā. idē di
ctū est q̄ s̄m ea p̄ncipia s̄m que vī audietūb^{us}: uelut per
interrogata. i. per interrogata sillogizare s̄m hoc vide
bit rñdēt. ¶ Morādū etiā q̄ dicit uelut interrogata
i. per interrogata sillogizare: q̄z filius peccās in forma
qui d̄z fieri audietūb^{us} nō sillogizat interrogata. i. per in
terrogata z per p̄missas: sed vī sillogizat per eas. ideo
nō est bene dictū q̄ filius peccās in forma simplr fillo
gizat p̄ interrogata: sed sillogizat uelut per interrogata.

Dubitaret forte aliquis. q̄z vī q̄ oēs loci so
phistici sint p̄n^a z elta tā filiorū pec
cantū in forma q̄z peccātū in mā. male ergo dictū est
q̄ per eadē p̄n^a aut oīa aut quedā fiūt filii peccātē in
forma z in mā. ¶ Dicedū q̄ ly aut quedā. nō tollit
qn aliq̄ mō per oēs locos sophisticos possint fieri utri
q̄ filii tā peccātē in forma q̄z in mā: s̄z aliq̄ loci sophi
stici sunt per q̄s nō ita cōmode fieri pōt. oēs q̄ loci so
phistici sūt aliq̄ mō p̄n^a p̄n^a: nō oēs tñ sunt eque latētes.
nā cū p̄cludit q̄ manifeste falsa: si illa falsitas nō p̄cipie
bat in p̄missis poterit ibi eē filius peccās in forma: sed
si ulterius illa p̄debeat fieri p̄missa in fillo peccante in
mā p̄p̄ sua manifestā falsitatē nō apte decipiet: nec po
terit ibi fieri talis filius s̄m latēte defectū. ¶ Morā
dū aut q̄ cū audire filiū sit ex eo q̄ p̄sideramus cū alto
dicere q̄ s̄m eadē p̄n^a s̄m que vī aliq̄ p̄pō vā audient
filium peccātē in forma: s̄m eadem p̄n^a h̄ue s̄m eosdē lo
cos sophisticos videbit illa p̄pō vā rñdēti ad filium peccā
tē in mā. p̄z q̄ est p̄bare eadē esse p̄n^a utriusq̄ filii: ut
decipimur p̄siderādo cū alto: quō aut sunt eadem p̄nci
pia utriusq̄ filii. i. tā peccātis in forma q̄z in mā: ut cō
sideramus per nosip̄os statim dicet. ¶ Morādū etiā
q̄ respectu p̄nis h̄o se h̄t sicut audies. p̄ni s̄m q̄ h̄o
nō patit rñsonē: s̄z respectu p̄missarū se h̄t q̄s ut respo
dēs. ad p̄missas enī d̄z q̄s rñdere z nō ad p̄nē: z si p̄tin
gat q̄ ad p̄nē fiat rñsonē: h̄t q̄s per accūs. Si q̄ p̄posi
tio que est q̄ in fillo peccātē in forma: fiat postea p̄mis
sa in peccātē in mā respectu illius p̄pōnis ut est q̄ se
habeat q̄s ut audies: z ut est p̄missa habeat se ut rñ
dēs. forte q̄ signāter dixit p̄hs: q̄ s̄m illa p̄n^a s̄m que
videt audietū vī postea rñdēti inuēs q̄ idē loci sophisti
ci faciūt fidē respectu alicui^{us} p̄pōnis: ut est q̄ in fillo pec
cātē in forma respectu cuius nos habemus ut audies
z ut p̄missa est in fillo peccātē in mā respectu cui^{us} nos
habemus postea ut respondens. Deinde cum dicit.

Quod enim non interrogatus arbitrat

dandum: z interrogatus ponet idem.

¶ Adducit scđam rōnē sup̄tā ex eo q̄ decipimur p̄siderā
do p̄ nos. z duo facit. q̄z p̄o facit q̄d dictū est. 2° ostēdit
q̄ i q̄busdā locis sophisticis nō est idoneitas ad decipiē
dū ibi. ¶ Uex in q̄busdā. ¶ Cōtinuet sic. dcm est q̄ eadē
via z p̄ eosdē locos sumunt filii peccātē i forma z in
mā: q̄d nō solū appet eē vex cū q̄s decipit p̄siderando
cū alto: s̄z ēt appet uex ēt cū q̄s decipit p̄siderādo p̄ se.
q̄ enī q̄s nō interrogatus: s̄z p̄siderās p̄ seip̄s arbitrat
dādū: q̄z vī sibi q̄ illa p̄pō sit vā: interrogat^{us} postea de
illa p̄pōne ponet. i. p̄cedet eā. ¶ Morādū aut q̄ h̄ lra
posset aliter legi: ut q̄ nō ēēt alta rō: s̄z ēēt manifestatio
sup̄ioris rōnis: nā sic respcū p̄nis aliq̄s se h̄z ut audies
respectu p̄missarū se h̄t ut rñdēs: sic respectu p̄nis pōt
dici q̄s nō interrogat^{us} z respcū p̄missarū se h̄z ut interro
gat^{us}. manifestū est q̄: qm cū q̄s p̄cedit ut audies. p̄cedit
postea ut rñdēs: q̄z si p̄cedit enūciationē q̄ est q̄ in fillo
peccātē in forma ad quā se h̄t ut audies: z respectu cui
us pōt dici nō interrogat^{us} p̄cedit illā enūciationē cū
efficit p̄missa in fillo peccātē in mā: ad quā se h̄z ut rñ
dēs: z respectu cuius pōt dici interrogat^{us}: p̄ma tñ
expositio magis ualet. ¶ Deinde cum dicit.

Uex in q̄busdā sit accidit z interrogare
q̄d deest: z falsum oīdēre uel apparere:
ut in his que sūt s̄z dictiōez z soloecismū.

¶ Ostēdit q̄ in quibusdā locis sophisticis non est ido
neitas ad decipiendū dicens: q̄ in quibusdā locis so
phisticis simul accidit interrogare q̄d deest: z appare
re falsū: ut in his que sunt s̄m dictiōē z soloecismū.
¶ Morādū aut q̄ l̄z oēs loci sophistici: ut sup̄a dice
batur: possint causare deceptionē: cū quis considerat
apud semetip̄sum p̄pter q̄d s̄m oēs tales locos sophi
sticos pōt accidere q̄ p̄pōnez illā quā quis nō interro
gatus: sed apud se cōsiderans arbitrat^{us} esse conceden
dam: interrogatus postea concedet eam. tamen quia
apud semetip̄sum quis maxime considerat de ip̄is re
bus. ideo loci extra dictiōem qui p̄ncipiū decipien
di sumunt ex parte rei magis vident idonei ad sic de
cipiendū q̄ loci in dictiōe sumentes p̄ncipiū ex
parte uocis. z sicut iter locos sophisticos loci in dicti
one sunt min^{us} idonei ad sic decipiendū: q̄z se tenet ex
pte uocis: sic iter metas est min^{us} idonea soloecism^{us}: tū
q̄z est magis manifesta: tū ēt q̄z se tenet ex pte uocis: idē
i talibus sit accidit interrogare q̄d deest: z apparere fal
sum: uel possumus dicere q̄ quidam loci sophistici sūt
in quibus statim in ipsa interrogatione apparet defe
ctus z falsum: z huiusmodi sunt cōpositio z diuissio z
accentus: nam quia in talibus uariatio est in ipsa pro
latione: statim cum interrogantur talia ex ip̄so modo
proferendi apparet defectus: sic etiam z soloecismus
qui in prolatione defectum dicit statim cum interro
gatur ex ipsa prolatione apparet defectus. nō ergo om
nes loci sophistici sunt pariter idonei ad decipiendū.
nec etiam in omnibus metis est par idoneitas. Dein
de cum dicit.

Si q̄ palogismi p̄dictiōis s̄z apparētē elē
chū sūt: manifestū qm p̄p tot erūt z falso
rū filii: s̄m quot z apparēs elenchus. Ap
parens autem s̄m particulas ueri.

¶ Uiso q̄ eadem via accipiendū sunt utriq̄z sillogismi.
hic ostēdit q̄ sillogismi peccantes in forma accipien
di sunt s̄m locos sophisticos: ut cōcludat s̄m tales lo
cos sumendum esse omnes sophisticos sillogismos. z
quo facit. q̄z p̄o p̄ponit q̄d intēdit. 2° manifestat q̄d di
ferat ibi. ¶ Mā cū singuluz decit. ¶ Dicit ergo q̄ si pa
logismi p̄dictiōis. i. si filii peccātē in forma ducentes

Elenchorum

ad dictiones sunt. i. sunt huiusmodi appentē elenchus. manifestus est quoniam si totum per se huiusmodi tot modos erunt filii fallax. i. de nullo fallax. si ergo apparet elenchus. apparet autem elenchus est huiusmodi periculas ueri elenchus. i. huiusmodi locos sophisticos qui peccant per periculas ueri elenchus. i. si tales periculas et si tales locos huiusmodi esse filii tamen appentē quod falsi. i. tamen peccantes in forma quod in materia. Deinde cum dicit.

Cum cum singulum dederit videbitur elenchus sumi.

Manifestat quod dixerat. v. quod si periculas ueri elenchus huiusmodi sumi appentē elenchus. et duo facit. quod primo facit quod dicitur est. 2. ostendit: oēs locos sophisticos peccare huiusmodi periculas ueri elenchus. 2. ibi. Ut si accidere. Ostendit ergo cum singulum dederit videbitur uerus elenchus. si enim aliquis palogismus peccaret per oēs periculas ueri elenchus: nullo modo apparetur elenchus: si si peccat per periculas singulariter et singillatim: ita quod peccet per uiam et non per alias videbitur uerus elenchus. apparet ergo elenchus sumi habet per periculas ueri elenchus. Deinde cum dicit.

Secundum accidere propter orationem qui ad impossibile: et qui duas interrogationes unam facit per propositionem: et propter idem qui per accidens: et huiusmodi pars qui per consequens. Amplius per non in re sed in oratione accidere. Deinde propter ulem contradictionem: et per idem et ad idem: et sicut et per quot in aliquo: uel per singulum horum. Amplius per non connumerato quod in principio: quod erat in principio accidere.

Ostendit oēs fallas huiusmodi oēs sophisticos locos sumi huiusmodi periculas ueri elenchus. nam per accidere propter orationem peccat fallas per non cum que est ducens ad impossibile. ibi enim dicitur sequi fallax et impossibile propter orationem propter quam non accidit. quod duo duas interrogationes ut unam facit propter orationem. i. deficit ab elenchus propter propositum: quod propter propositum non est propter. Idem propter 2. idem deficit quod per accidens: quod ibi uariat medium. sic et deficit quod per per se quod est per huiusmodi. i. accitens. Amplius. super. deficit ab elenchus oēs fallas in dictione: quod filii non est accidere in re: sed in oratione. i. eis enim et si est unitas uocis non est unitas significati. Deinde super. deficit ab elenchus ignorancia elenchus et fallas per quod propter ulem contradictionem. in eis enim non est ulem contradictionis: sed deficit ibi per idem: et ad idem: et sicut subdit quod huiusmodi defectus uel est per in aliquo: uel est per singulum horum: quod potest esse defectus uel per aliquam dictam periculas: uel per quolibet: et subdit quod amplius. per oia dicta opus accidere per non connumerato quod erat in per quod non facit petitio principii. per ergo loci sophistici deficit ab elenchus per periculas positas in diffinitione et. forment ergo sic ratio. appentē elenchus sumendi sunt per periculas ueri elenchus: si per huiusmodi periculas sumunt loci sophistici. ergo appentē elenchus sumendi sunt per locos sophisticos. Deinde cum dicit.

Quare habebimus per quot sunt parallogismi. Nam per plura non erunt: per autem que dicta sunt erunt omnes.

Concludit per principia iterum. et duo facit. quod primo facit quod dicitur est. 2. quod dixerat filium peccare in forma non esse filium: si appentē filii: ostendit quod sit filius. et quod non. 2. ibi. Est autem sophisticus elenchus. Dicit ergo quod habemus huiusmodi quot. i. per huiusmodi palogismus. i. filii sophistici huiusmodi sunt peccantes in forma huiusmodi in materia. nam per plura per non erunt. per autem ea per que dicta sunt huiusmodi dictos locos sophisticos erunt oēs filii sophistici. Notandum autem quod hec sequitur ex oib. dictionibus in capitulo. potest ergo ex toto isto capitulo talis ratio formari. eadem uia et per eadem per habent oēs filii sophistici tamen peccantes in forma quod in materia: si filii appentē et peccant.

res in forma sumunt per locos sophisticos. quod oēs filii sophistici sunt sumendi per locos sophisticos: et tradenda est ars de eis per tales locos. Deinde cum dicit.

Est autem sophisticus elenchus non simpliciter elenchus sed ad aliquem: et filius sicut.

Ostendit quod filius peccans in forma est elenchus uel filius et quod non: et duo facit. quod primo facit quod dicitur est. 2. manifestat quod dixerat. 2. ibi. Nam si non sumat. Dicit ergo quod sophisticus elenchus. i. elenchus peccans in forma non est elenchus simpliciter: sed ad aliquem: et sicut non est filius simpliciter sed ad aliquem. Deinde cum dicit.

Nam si non sumat et qui per equocationem est unum significare: et quod per similes formam solam et in aliis sicut: neque elenchus: neque filii erunt: neque simpliciter: neque ad eum quod interrogat. Si autem sumat ad eum quod de quod interrogat erunt: simpliciter autem non erunt. Nam enim unum significatum sumpserunt: sed apparet et per aliqua.

Manifestat quod dixerat. v. quod si rudes non sumat. i. non credat palogismus quod est per equocum significare unum: sed credat ipse significare plura: et eum quod est per similes formam. i. per figuram dictionis credat significare solam. i. solam substantiam: ita quod non interpretetur unum predicatum esse aliud. et sicut alii loci sophistici si sunt cogniti ab eo huiusmodi palogismus non erunt elenchus neque filii neque simpliciter neque ad eum quod interrogat: si rudes non cognoscat multipliciter: si sumat significare unum quod significat multa. huiusmodi parallogismus erunt elenchus huiusmodi filii ad eum. i. apud eum quod interrogat huiusmodi apud rudes. simpliciter autem non erunt elenchus uel filii. quod non supererunt unum significatum simpliciter: sed apparet: et quod dictum est de equocatione intelligendum est per reliqua. i. per reliquos locos sophisticos.

Dubitaret forte aliquis. quod cum philosophus sit etiam per periculas ueri elenchus vi quod frustra hoc repetat. Cuius ergo supra ostendit per huiusmodi locos sophisticos deficere a uero elenchus per quod putat in se considerari sunt quod obligatas apparet. huiusmodi autem docet hoc de eis in quibus sunt per sophisticorum sillogismorum. dicebat enim in principio do quod usque nunc determinauit per de locis sophisticis ut de ipso fallax. equocatio uero amphibologia et cetera talia non sunt filii sophistici sed loci sophistici. hic autem determinat de filiis sophisticis per sumunt per tales locos ostendens oēs filios sophisticos sumendos esse per deos locos.

Alterius forte dubitaret aliquis. quod vi quod philosophus supra determinauit de sillogismis sophisticis cum posuerit palogismos peccantes per huiusmodi locos. non ergo bene dictum est quod supra determinauit per de locis sophisticis. huiusmodi autem determinat de sillogismis sophisticis. Cuius ergo exempla non sunt eentia. lia arti. ex enim ponimus ut sentiat qui dicitur. si per determinauit supra de sophisticis sillogismis. huiusmodi fuit ut exemplificaret de locis sophisticis. hic tamen directe et ex intentione determinat de filiis sophisticis inuestigas quomodo tradenda sit ars de eis. et dicit quod tradenda est per locos sophisticos. sicut ergo spalter in 2. libro determinat de solutione parallogismorum sophisticorum: non obstante quod in primo libro tergerat defectum talium parallogismorum. quod si non fecerat ex intentione soluendi. sic huiusmodi determinat spalter de filiis sophisticis non obstante quod de eis tergerat in precedentiibus capitulis: quod hoc fecerat magis gra exempli. quod ut determinaret de eis per se. ex hoc autem apparet non uerum esse finem dicentium quod hic intendit ostendere solam de peccatibus in materia quod sumendi sunt per locos sophisticos. nam inueniuntur in materia plane per quod spalem rationem facit de peccantibus in forma quod sumendi sunt per tales locos.

Const q̃ p̃he oñdit fillos sophicos sumēdos eē fm lo
cos sophicos. In pte ista ut dicebat oñdit h̃^{pi} fillos ⁊
elēchos nō eē sumēdos fm spāles ppositiōes ⁊ termi-

Alterius forte dubitaret aliquis. utrum scire sint infinite. et vi quod non. oēs spēs rex sūm viam pbi que esse pnt actu sunt. qz si bñ nō eēt fieret aliqd a si bñ nō sūt. Sed quēcūq; sūt actu sūt finita. q̄ si oīa eēnt scita scire essent finite. ¶ Dm q̄ scibilia z gnes scibiles q̄ si sunt infinite: qd̄ duplici vīa ondi pōt. p̄ma talis. p̄clusiōes scite nō solū diuersificant sūm res: sed etiā sūm actus rōnis. z qz h̄ actus quasi uadūt in infinitū. ideo talia quasi sunt infinita. scda vīa talis est. qz l3 qcgd fit fiat a sibi sūt. ista tñ sicutudo nō semp est sūm spēm ut pbat 7° metaphi. sit enī mulus nō a mulo fed ab asino. sūm q̄ aliter z aliter p̄iungunt actiua z passiua. aliū z aliū effect⁹ p̄deūt. Dato q̄ illis effectib⁹ nō p̄cesserint filia in spē. z qz q̄i infinitis modis p̄tūgi pnt actiua, passiuū quasi infinita possunt fieri z infinita sunt scibilia nunq̄ tamē actu scita erunt infinita. talis ergo erit ista infinitas qualis est infinitas diuisionis p̄tinuit: qd̄ pōt diuidi in infinitū. nunq̄ tñ erit actu diuisus: z si de aliqb⁹ scibilib⁹ dubitari pōt q̄ nō pcedāt in infinitū de figuris tñ nullo mō est dubitādū: nā cū semp in infinitū possit fieri additio anguloz vdo tñ agulus qdr agulus p̄tagon⁹. z sic i infinitūz. z qz de q̄libet tali fig^a posset pbari

сб. 22.

Elenchorum

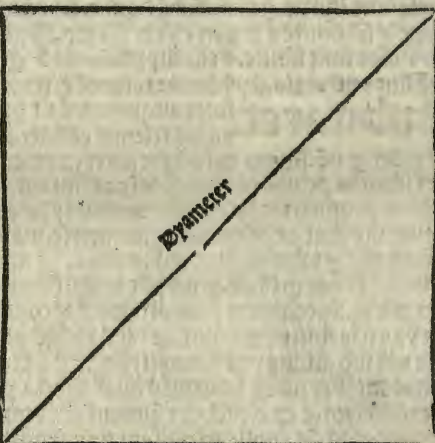
aliqua passio scie. i. conclusiones scibiles planū est ire in infinitū. **C** Morādū tñ ad itelligēdū mētē pbi q suffi cit h^o scibilia esse infinita. i. esse ideterminata hz genus ut nō possit de eis esse vna scia. infinitū g ut h de eo pbs logt. magis accipiēdū est fm indeterminatōe qz fm numerū. est ergo sensus q scie. i. scibilia z demonstra tiones particulares sunt infinite. i. sunt indeterminati gñis: z nō sunt oēs de pñderatiōe vnus sciētie.

Alterius forte dubitaret aliqs quō ueritatez hēt si scie sunt infinite demonstratio nes sunt infinite. **C** Dm q scie. i. pñes scibiles si acci pñant fm potissimā demonstrationez: opz tot esse me dia quot sunt pñclūsōes: qz augent demonstratiōes nō per media. sed in post assumēdo. In talib^o enī demon strationib^o semp vna passio pbat p vnū mediū. quot ergo sunt passioes pñcluse siue pñes scite tot sūt media. z tot sunt demonstratiōes. Posset etiā ulterius dubi tari de alia pñclūsōe posita in lra. v. qz si demonstrati ones sunt infinite elenchi sunt infiniti. sed hoc sufficē ter in littera declaratur. Deinde cum dicit.

C Nā quecūqz est demonstrare: erit z re darguere eū qui ponet pñdictionē ueri: ut si cōmēsurable coste diametrū posuit auget qz demonstratiōe qm sit incōmēsura bilis. Quare oīuz oportebit sciētes esse.

Costa.

C Probat qd suppo suerat. ut dicit qz si demon stratiōes sunt infi nite elen chi sūt in finiti di cēs: qz q cūqz ē. i. pñ demo stratiō erit z redar guere eū qui pñt pñditiōes

ueri. per oēm enī demonstratiōez pñgit redargui eū qui pñdiceret ueritatē pñcluse per illaz demonstratio nē. ut si aliqs posuit diametrū esse cōmēsurable coste arguet qz demonstratiōe. i. per demonstratiōez qm est incōmēsurable. oīs ergo demonstratiō pñt esse redar gutua. ergo oīs demonstratiō pñt fieri elēchus. tot er go erūt elēchi quot demonstratiōes. z qz artē demonstra tiōnū fm pñpositiōes qz assumit nō possumus hīe sine omni scia. g nec ars elēchoz uel palēchoz pñt tradi hz ea que sumūt siue fm speciales pñpositiōes quas acci piunt sine omni scientia. ideo concludit quare omniū oportebit esse scientes. Deinde cum dicit.

C Nā aliq qd erunt fm ea que in geome tria sunt pñcipia: z hoz pñclūsōes. Alij au tez fm ea que in medicina. Alij nō fm ea que sunt aliarum disciplinarum.

C Probat qd dixerat iductiōe dicēs: qz aliq sunt elenchi fm ea pñ^a que sunt in geometria. z fm pñes hoz pñ cipioz. aliq vō elēchi sunt fm ea que sunt in medicina. aliq vō fm ea que sunt aliaz scientiaz. z qz hec nō sunt vnus artis: ideo pñderare sic elēchos nō est vnus ar tis. **C** Morādū aut q dicit fm pñ^a z hoz cōclūsōes.

qz ut dī in pmo top. demonstratiō sit aut ex pñis z ue ris. z tūc sit demonstratiō per pñ^a. aut sit demonstra tiō ex his que sumpterūt pñ^m per pñ^a z uera. z tūc de mōstrat per pñes pñcipioz. qz qd fuit pñclūsūz in vna demonstratiōe: postea pñt fieri pñ^m in altera. **C** Mo tandū etiā qz sicut ars demonstratiō tradit fm sciaz cō munē z nō fm spāles pñpōnes ad qz applicat demon stratiō. qz tūc tradere artes demonstratiō nō ēēt vnus scie cū h^o pñpōnes sint alie in vna scia. z alie in alia. sic ars faciēdi elēchos uel palēchos nō est accipiēda fm ea que sumunt qui talib^o utuntur siue fm speciales pñpositiōes ad quas talia applicari possunt. qz h ad vnā scientiam pertinere non possunt. Deinde cum dicit.

C Sed z falsi elenchi sūt in infinitis erunt. Nā fm vnāquāqz artē est falsus sillogis mus. ut fm geometriam geometricus: z fm medicinam medicus. Dico autēz fm artem fm illius principia.

C D pbaueat de ueris elēchis: pbat de falsis. d. qz fal si elēchi sup. si pñderent fm ea que sumūt siue fm spe ciales pñpōnes ad qz applicari pñt. sunt sūt in infinitis si cut ueri elēchi. nā fm vnāquāqz artē est falsus sillogis si ue falsus elēchus sup. alius z alius. ut fm geometriaz geometricus fm medicinā medicinalis. z h fm pñci pia illius artis. nā hoc mō elēchi z palēchi nō sunt de pñderatiōe vnus artis ut reducunt in pñ^a spāliū arti um. Sed ut reducunt in pñ^a coia z in habitudines lo cales. nīpīl pñhibet de talib^o ēē vnā artē ut dialecticā.

Anifestum ergo quoniam nō om nium elenchorum: sed eorum qui sunt fm dialecticam sumendi loci.

C Post qz pñs pbaueat p vnā rōnē: qz nō sūt accipiēdi sillogis tici hz ea que sumunt: siue hz spāles pñpōnes ad qz applicari pñt. In pte ista pbat h idē alia rōne que talis ē. Ad dialecticā pñnet tradere artē de h^o elēchis z palē chis: hz pñderare spāles pñpōnes non pñnet directe ad dialecticā. g nō ē tradēda ars de talib^o fm pñ^a spālia: si ue fm spāles pñpōnes. In hac aut rōne sic pñcedit: qz pñ ait nō ēē sumēda pñ^a elēchoz sophicoz fm pñ^a spālia hz fm dialecticā. 2° pbat qz ad dialecticā pñnet talē artē tradere siue talia coia pñderare. 2° ibi. Nā hī cōes. **C** Dicit g qz nō sūt sumēdi loci. i. nō sūt sumēda pñcipia oīuz elēchoz. i. spāliū. i. fm elēchos oēs spāles siue fm spāles pñpōnes ad qz applicant. hz sumēda sūt talia pñ cipia siue tales loci eoz que sūt hz dialecticā. pñ at hec lra aliter legi qz h nō ponat alia rō: hz sit pñcedētis rō nis. dictū est enī supra qz nō sūt sumēdi elēchi uel palē chi fm spāles pñpōnes qz sumūt: qz h nō est vnus ar tis. si igit fm spāles pñpōnes nō sūt sumēda pñ^a elēcho rū uel palēchoz. g sumēda sūt fm dialecticā: z fm iten tiōes cōes. Duo g facit: qz pñ infert hāc pñē ex dictis. 2° ondit qz ad dialecticā pñnet talia coia pñderare: de eis artē tradere. 2° ibi. Nā hī cōes. **C** Dicit g. manife stū ēē ex dictis qz nō sūt sumēdi loci z pñ^a oīuz elēcho rū. i. spāliū: hz eoz elēchoz sūt sumēdi loci qui sūt fm dialecticā: qz nō fm itētiōes spāles sunt talia sumēda: sed fm intentiones cōmunes z logicas.

Dubitaret forte aliqs utz elēchi ut pñderan tur ab artificibus spālibus hēant spālia pñ^a. **C** Dd qz si argueret. miles pñt expugnare g ipator: istū pñta posset sumi rō ex nā ipius militie. z sic hāc illationē pñderare pñneret ad artē militarē: uel ad politicā. vñ z si a talib^o qñret vñ loc^o: diceret qz ēēt locus a milita. 2° posset reddi rō illius illatiōis ex ali q itētiōe cōt: ut qz miles est minor ipatore: z sic esset locus a minori. z hoc mō reddere cām illius illatiōis

ptinet ad dialecticū uel ad rhetoricū: pp h p qz elēchi ut pñderant a spālīb⁹ artificib⁹ reducunt in spālīa pñ^a. uex qz fm illa pñ^a nō tradit ars pñtūēdi elēchū. is si uelimus artē tradere nō sūt accipiēdi loci fm ppñes spālēs: sed accipiēdi sunt fm dialecticā: z fm intētiōes cōes. Ad istud g caplm bñ itelligēdū admiculat qdā caplm de p^o rhetoricoz. ubi ostēdit quō entimemata z filii reducunt in pñ^a gñalia z spālīa. nā locus a maior rī z minorī: z tales itētiōes cōes sūt pñ^a gñalia. ppñes enī ipse ut nāles z morales sunt pñ^a spālīa. vñ ibi dicitur qz eligendo huiusmodi propositiones facimus aliam artē a dialectica z rhetorica.

Alterius forte dubitaret aliq. utrum h^o pñ^a spālīa possint dici loci. Cōdm qz locus cōprehēsiōe quādā ipōtat. illa g pñ^a ppe sunt loci que sūt ppñes cōes pñtūē altaz pluriū. large tñ ille ppñes spālēs aliq mō merent nomē loci iquātuz sūt pñ^a z elta pñū: z h mō loqz pñs in tradēdo artē faciēdi elēchos cū dicit sūt accipiēdi loci nō oīuz entime matū: fm spālēs ppñes: sed sumēdi sunt loci fm dialecticā. i. fm qdā cōes intētiōes. Deinde cum dicit.

Nā hi cōmunes ad oēm artē z potētiā.

Cōstēdit qz talia coia pñderare: z de h^o paralēchis artē tradere spectat ad dialecticaz: z tria facit: qz p^o pbat qz ad dialecticū ptinet pñderare h^o coia. 2° ostēdit qz ad eū ptinet pñderare solutiōes eoz. 3° ex dictis pcludit pñē pñcipali itētiā. 1° ibi. Si autē h habemus. 1° ibi. Quare manifestū qm. Circa pñm tria facit fm qz tripl^r pbat itētiū. 1° ibi. Et eū qdē qui est fm. 1° ibi. Nā si habemus. 1° pñ pte itēdit talē rōnē. dialectica est qd cōe ad oēs artes z potētiās: sed h^o palogisimū z filii sophistici sūt sic cōes. g eoz pñderatio ad dialecticā ptinet. de hac autem ratione nō plus ponit nisi qz hī palogisimū z palēchi de qb⁹ h tradit ars sūt cōes ad oēs artes z potētiās. i. ad oēs artes z scias. ex qz p qz doctrina h tradita dialectice balternat. Deide cū dicit.

Et eū qui est fm quāqz disciplinā elēchū sciētis est pñderare: siue cū nō sit videt: siue est quare est: eū autē qui ex coibus est z sub nullā artē cadit: dialecticoz est.

Cōdit scdm rōnē. d. qz eū elēchū siue palēchū qui est fm ynāquāqz disciplinā. scientis illā disciplinā est pñderare siue cū nō sit sed vi: siue cū est. qre est g eū elēchū z palēchū qui est ex coib⁹: z sub nulla arte cadit pñderare est dialecticoz. q. d. qz sicut de spālīb⁹ pñderāt artes spālēs: sic de palēchis fm cōes itētiōes sumptis cōsiderat dialecticus qui est qdāmō artifex cois. Cōnotādū autē qz h tradit de elēchis z paralēchis: z de locis sophistici fm qdā itētiōes cōes applicabiles ad oēm māz. equocatio enī z āphibologia: z cetera talia applicabiles sūt ad oēm māz. talia ergo sunt de consideratione dialectic: z nō ptinet fm qz huiusmodi sunt ad artifices speciales. Deinde cum dicit.

Nā si habemus ex qb⁹ pbabiles fillogisimū in quolibet: z habemus ex qb⁹ elēchi: nā elēchus est pñdictionis fillogisimus.

Cōdit tertiā rōnē que talis est. qz pōt pñderare fillos ut sunt pbabiles: z ut sumunt fm itētiōes cōes pōt cōsiderare elēchos sūptos fm tales itētiōes. sed qui pōt pñderare elēchos sic sūptos pōt pñderare fillos sophisticos z palēchos. Lū ergo dialecticus pñderet h^o fillogisimos z elēchos: etus erit pñderare fillos sophisticos z palēchos. In hac autē rōne sic pcedit: qz p^o dicit qz dialectici est pñderare fillos z elēchos. 2° qñ icidentaliter pcludit qz elēchus pōt eē vnus fillus z duo filli. 3° llet pñē itētiā: qz ad dialecticū ptinet pñderare fillos

sophisticos z palēchos. 1° ibi. Quare autē vn^o. 1° ibi. Lūdm⁹ g fm. 1° Dic g qz si hēm⁹ sup. ex ipsa dialectica ex qb⁹ sūt pbabiles filli in quolibet. i. in quilibet mā fm itētiōes cōes habem⁹ ex qb⁹ sūt elēchi. nā elēchus qdā fillo est. est enim fillo pñdictionis. Deinde cū dicit.

Aut vnū: aut duo filli pñdictionis elēch⁹ ē.

Cōcludit qñ icidentaliter qz elēchus aut est vnus fillo pñdictionis aut duo. Cōnotādū autē qz pñdictionē z re darguē pōt pñgere dupl^r: ul^r qz utraqz pōt pñdictionis pcludat per fillo: z tūc elēchus est duo filli. uel pōt h pñgere qz altera pōt pñdictionis def ab aduersario. altera vō concludat per fillogisimū: z tunc elenchus erit vnus fillogisimus. Deinde cum dicit.

Habemus ergo fm que oēs h^o sunt.

Cōcludit pclusionē itētiā. pñtuet sic dictum est. qz fm dialecticā habemus quō sūt filli z elēchi: z qz cuius est pñderare rectū etus est considerare obliqū. ergo sup. fm dialecticā habemus fm que sunt oēs h^o. i. oēs filli sophistici z paralēchi. Deinde cū dicit.

Si autē h habemus solutiōes habemus: nā boz itātie solutiōes sunt. Habemus fm que sunt z apparētes: apparētes autē nō cuilibet sed talib⁹: in finita enī sunt figs consideret fm que apparēt quibuscūlibet.

Cōstēdit quō ad dialecticā ptinet pñderare nō solū ista sed etiā solutiōes istoz. d. qz si habemus h. i. si fm dialecticā possumus pñderare tales obligates habemus z solutiōes istoz: qz cuius est pñderare nodū: etus est pñderare nodū solutionē: z subdit qz instātie horū sūt solutiōes quātum ad fillos peccantes in mā: z si habemus solutiōes peccantiū in mā habemus fm que sūt apparētes. i. habemus solutiones peccantiū in forma. z addit: qz apparētes quoz solutiōes habemus sumēdi sunt nō ut apparēt cuilibet: sed ut apparēt talib⁹. i. fm tales itētiōes cōes. Infinita enī sunt. i. indeterminata. figs pñderat ea hz que tales obligates apparēt quibuscūlibet. Cōnotādū autē qz filli peccātes in mā assumūt falsa: z soluendū sunt per interpretatiōes z per instantias: ideo de talib⁹ aut pñus qz instantie sunt solutiōes eoz. Cōnotādū etiā qz tū qz aliquo mō sūt eadē pñcipia filloz peccantium in materia z in forma: ut supra ostēdebat. tū etiā: qz filli apparētes sunt qdā effect⁹ uel elēchi. si ad dialecticū ptinet pñderare ueros elēchos z solutiōes peccantiū in materia: ad eūz spectat pñderare apparētes elenchos: z solutiōes peccantiū in forma. Cōnotādū etiā qz in paralogisimis peccantiū in forma. aliqñ pōt pñgere deceptio ex aliq⁹ intētiōibus coib⁹: ut possum inferre. cōptus ergo adulter: quia credo idē esse antecēdēs z psequēs: z qz cōptus est aliq⁹ psequēs adulterū: credo qz possum inferre cōptus. ergo adulter. z si sic pñgat deceptio: erit ibi falsa psequēs: z de tali deceptiōe z apparentia hēbit pñderare dialecticus. sed si non deceptioz fm deceptiōne talem cōem. sed pñderādo speciales rōnes cōpti z adulteri: credo qz sequat: cōptus. ergo adulter. talē deceptiōne nō pñderabit dialectic⁹: sed pñderabit politic⁹ uel legis positio⁹. cuius est naturā talū rex ipicē. duplex est ergo apparētia. quedā dialectica: z hec est fm cōes intētiōes. quedā vō est fm quālibet disciplinā: z hec est fm rationes speciales. Cum ergo dicitur qz fm dialecticā habemus fillogisimos apparētes non est intelligendū ut sunt apparentes quibuscūlibet artificib⁹ fm sciētias speciales: z ut sumit apparētia fm spālēs rōnes: qz talia sunt infinita z indeterminata. sed sumēdi sunt apparentes fillogisimi ut apparēt talibus. i. dialecticis fm intētiōes cōmunes. Deinde cum dicit.

Elenchorum

Conmanifestū qñi dialectice est posse sumere
fm que fit per coia: uel qui est elēchus: uel
apparēs elēchus: uel dialecticus: uel appa
rens dialecticus uel tentatiuus.

Concludit qñe itēā pñcipālī in tota lectiōe. d. qñ dial
tice artis est posse sumere illa pñcipia fm se tanqz per
qdā coia siue per qñdā cōes itētiōes fit. uel que est elē
chus uel appens elēchus. uel filis dialectic⁹. ul' appens
dialectic⁹ uel tētiatiuus. dñm ē enī qñ pñderās rectū pōt
pñderare obliquū. dialectic⁹ g qñ pñderat elēchū pōt pñ
derare apparētē elēchū: z qñ pñderat fillz dialecticū cō.
siderare poterit apparētē dialecticū z tētiatiuū. **C**Mo
tādū aut qñ si bñ pñderat totū istud caplm appet qñ in
nulla pte dialectice pōt eē pñcipālī itēti⁹ fillus appens
uel sophicus. totū enī istud caplm apte pñciat qñ ad
dialecticū pñtinet pñderare de talib⁹ obligatib⁹: qñ ad
eū spectat pñderare de fillo dialectico uel de elēcho. pñ
cipālī g itētiū in hoc libro qui subalternat arti dialecti
ce est elēchus uel fillus dialecticus obuiatiuus. Deter
minatur tñ hic de locis z fillis sophisticis in quātum
sunt obliquitates elenchi. **Cap. VII.**

cap. 7.

Non est aut differentia ofonū quā
dicunt esse: has qdem ad nomen:
illas autem ad intellectum.

Constat pñus ondit sumēdos esse fillos sophicos fm
locos sophicos qui sūt eoz pñ⁹ z elemēta: z ostendit
eos nō eē sumēdos fm ea que sumūt siue fm pñones
qñ sumūt: z ad qñ applicant. In pte ista ondit h⁹ fillo
gñinos nō eē sumēdos per cōparatiōē ad utētes. fue
rūt enī qdā credētes sufficiēter tradere artē de fillis so
phisticis distinguēdo qñdā ofones eē ad nomē: qñdā ad
intellectū. dicebāt g ofones sophicas z multiplices esse
ad nomē. doctrinales vō ad intellectū. hē autē dicēdo cre
diderūt sufficiēter reduxisse fillos sophicos ad sua pñ
cipia. Circa hāc g pñe duo facit: qñ pñmittit opinio
nē istoz. 1.⁹ iprobat eā ibi. Inconueniēs enī est. Dicit
g qñ nō est illa differētia ofonū quā qdā dicūt esse. v3.
has qdē ut multiplices esse ad nomē: illas autē ut do
ctrinales esse ad intellectū. Deinde cum dicit.

Inconueniens est enī opinari alias ad
nomen esse orationes: alias autē ad intel
lectum: sed non easdem.

Conprobāt hāc opinione: z ondit artē de sophicis nō
eē sic tradēdā ut tradēbāt. z duo facit: qñ pñfacit qd of
etiū est. 1.⁹ remouet quādā cauillosam rñsonem. 2.⁹ ibi
Aut quō opz interrogare. Circa pñm qñtuor facit. h3
qñ qñruplī iprobat opionē tactā. pñ enī iprobat eaz:
qñ diuisio quā ponebāt nō est per opposita. 2.⁹ qñ est p
accūs. 3.⁹ qñ est insufficientis. 4.⁹ qñ est falsa. 2.⁹ ibi. Altamē
qñqz. 3.⁹ ibi. Et oīno icōueniēs. 4.⁹ ibi. Sed vn
de sermo uenit pus. Circa pñm tria facit: qñ pñmo ait
qñ hec diuisio. s. qñ qdā ofones sunt ad nomē: qñdā ad
intellectū nō est per opposita. 1.⁹ exponit qd est eē ad no
mē: z qd ad intellectū. 3.⁹ pbat qd dixerat. 2.⁹ ibi. Quis
enī est. 3.⁹ ibi. Si enī aliqs. Dicit g qñ icōueniēs est
opinari alias qdē ofones esse ad nomē. alias autē ad in
tellectū. sed nō opinari easdē. nō ergo est h diuisio per
opposita: qñ nō aliē z aliē ofones sūt ad nomē: z ad in
tellectū: s3 ille eedē que sūt ad itellz sūt ad nomē: z e3.

Subitaret forte aliqs: qñ ex h ut vñ non erat
ars istoz icōueniēs: dato qñ eedē
ofones pñt esse ad nomē z intellectū: pñus enī tradē
do artē de sophicis diuidit locos sophicos. d. quosdā
esse in dictiōe: quosdā vō eē dictiōnez: z tñ ille idē loc⁹
sophicus qui est in dictiōe est etiā eē dictiōnē. idē enīz
palogissimus qui peccat fm figurā dictiōis pōt peccare

p fallaz accūs: z tñ figura dictiōis est i dictiōe accūs
vō eē dictiōez. **C**onstat qñ l3 fallē non de nēcitate sint
distincte mālī: qñ idē palogissim⁹ pōt eē mā ofūfay fal
laciay. s. tñ fallē z loci sophici h3 qñ sumit ars filloz
sophicorū de nēcitate distincti formālī. pñs enī qd ē ps
accūs formālī differt ab accūs: ut s. ofēdebat. h3 g
isti de qb⁹ h pñus loqz uolebāt tradere artē de sophi
cis fm dñaz ofonū: oportebat eos sic ofones diuide
re: qñ ex diuisiōe illa denotet altq dñā i ofonib⁹: ul' fm
māz: uel h3 formā. s3 relo ofonis p itellm nullā dñaz p
se loquēdo fac i ipā ofone: nec mālī: nec formālī. pba
bat enī s. ofonē apphobologicā eē vnā mālī z formālī
z h3 i se actualē mltiplicitatē: nō obstatē qñ erat ofūfo
rū significatiua: z hēbat ofūfos itells. diuñitas g rela
tiōis p itellm p se nullā diuñitatē facit in ofones: s3 vna
ofō exns eadē tā mālī qñ formālī pōt disputari ad no
mē: z ad itellm. tradere g artē de sophicis eo qñ ofonī
bus possum⁹ ofūsimode ad vnū uti: uel ad aliū itellm:
z dicere alias eē has ofones z illas: eē oīno icōueniēs.
p se g loquēdo nō sūt aliē ofones hē z ille: ut sic opinā
tes dicebāt. qd vō opponit de fallis: z de locis sophi
sticis p3 nō eē hile: qñ iter dictos locos semp ē dñā for
malis: z si nō semp mālī. Deinde cum dicit.

Quid enī est nō ad intellectū nisi qñ non
utit noie qui putat interrogare ad qd his
qui interrogatus dedit: idē aut hoc est z ad
nomen: ad intellectum autem: quoniam
ad hoc dedit intelligens.

Conponit qd est eē ad nomē: z qd ad itellm. d. qd entz
est nō ad itellm disputare: nisi qñ opponēs q putat iter
rogare nō utit noie ad illd figm: ad qd tñ qui est iter
rogat⁹. i. rñdēs dedit. h est g disputare nō ad itellz: qñ
opponēs z rñdēs nō ferūt itellm ad idē fm idē: s3 ē et
disputare ad nomen. v3. nō ferre itellz ad idē. s3 ad itel
lectū disputat qñ sup. opponēs utit noie ad illū itelle
ctū ad quē dedit itelligēs. i. rñdēs. Deinde cū dicit.

Si aut aliqs plura significāte noie vnus
putet significare interrogās z interrogatus:
ut forte ens z vnū plura significant: sed z
respondēs z interrogās z eno vnū putās
esse interrogat⁹: z est oratio: quoniam vnus
omnia: hoc autē ad nomē est: aut ad intel
lectum interrogantis disputata.

Conmanifestat qd supius supposuerat. v3. illas easdē ofo
nes que sūt ad nomē eē ad itellm: z e3. z duo facit. qñ
pñbat h de ofonib⁹ multiplicib⁹: de qb⁹ min⁹ vi. 2.⁹
ondit h de oib⁹ siue qñbuslibz ofonib⁹. 2.⁹ ibi. Deñi cir
ca quālibet. Circa pñm duo facit: qñ pñonit qñ ofo mul
tiplex pōt disputari ad itellm. 2.⁹ pbat qñ illa eadē ofo
pōt disputari ad nomē ibi. Si vō aliqs. Dicit g qñ si
aliqs putet nomē vnū significare ipō. s. noie significāte
plura: z interrogās. i. opponēs: z interrogatus. i. rñdēs
sint h⁹ ofonīs: ut forte ens z vnū pla significat. sed si
rñdēs zenoni: z zenō interrogās. i. opponēs interrogat
putās vnū eē significatū entis z vnt⁹: ut ē ofo: qñ oia
sunt vnū. **C**onstat suppositis ofo h qñ oia vnus sunt est
disputata ad nomē an ad intellectū interrogātis pñtat qñ
ad intellectū: qñ si tā opponēs qñ rñdēs nō pñcipiūt mul
tiplicitatē i ofone o3 eos ferre intellectū ad idē. **C**Mo
tādū aut qñ dicit vnus z ens forte significare plura: qñ
nō est in talib⁹ uera multiplicitas: cū non sint pure eg
uoca s3 analogā. **C**onstat etiā qñ hic per zenonē fore
te itelligit parmenidē qui pbanit oia esse vnū credens
vnus simpliciter dici ipso dicto multipli: uel forte per
zenonē itelligit platonē qui accegit rñtib⁹ pñmentis.

ut ostēdimus in declarationib⁹ q̄s fecimus in p̄dictis. Cōsuetudo enī fuit p̄bi noiare platonē diuersis noib⁹ ut p̄s inuēti dicta eēt: uel forte ad istam ipse genō talē rationē faciebat p̄batē oīa eē vnū: q̄ vnū z ens p̄uertūtur. si ḡ oīa sūt ens oīa sūt vnū: quō autē in talib⁹ latet multiplicitas in p̄dictis declarauimus. Deīn cū dicit.

C Si vō aliquis multa putet significare: palā quoniā nō ad intellectū est: primū ergo circa huiusmodi oratiōes est: z ad nomen z ad intellectū q̄cūq; plura significāt.

C Ostēdit quō talis oīo pōt disputari ad nomē. d. q̄ si aligē interrogat⁹ sup. a cōone: putet illā oīonez plura significare z sup. nō accipiat eā in illo intellectu in q̄ cōno arguit: palā: qm̄ nō erit disputata ad intellectū. p̄m igit icōueniēs p̄tra sic opinantes est circa h⁹ oīones: quecūq; plura significāt. i. circa oīones multiplices: q̄ est. i. p̄tingit eas eē ad nomē. z est. i. p̄tingit eas esse ad intellectū. nō ḡ alie oīones sunt ad nomē: alie ad intellectum: sed eedem. Deīde cum dicit.

C Deīde circa quamlibet non enī in oīone est ad intellectū esse: sed in eo q̄ respōdens se hēt aliquo mō ad ea que dantur.

C Ostēdit h. i. q̄ eadē oīo pōt disputari ad nomē z ad intellectū ueritatē hīe circa quālibet oīonē. z tria facit q̄ p̄ ostēdit oēs oīones posse disputari ad intellectū. 2⁹ ostēdit oēs eas posse disputari ad nomen. 3⁹ quoddā qd̄ supposuerat probat. Secunda ibi. Deīde ad nomē. 13⁹ ibi. Nā si nō. Continuet sic: non solū qd̄ dictū est ueritatē hēt circa oīones multiplices: sed deīde hūez est circa quālibet oīonē: q̄ nō est in ipsa oīone esse ad intellectū: sed h̄ est in eo qd̄ rīdens se hēt aliq mō ad ea que dant ab opponēte: q̄ fert itellm̄ ad idēz cūz ipso opponēte: z q̄ pōt fieri in oib⁹ oīonib⁹. oēs oīones possunt esse ad intellectū. Deīde cum dicit.

C Deīde ad nomē oēs eas cōtingit esse. Nāz ad nomē nō ad itellm̄ eē: h̄ est loco.

C Ostēdit oēs oīones posse disputari ad nomē. d. q̄ deīde p̄tingit oēs eas oīones eē ad nomē. nā in h̄ loco esse ad nomē: idē est q̄ eē nō ad intellectū. si ḡ oēs oīones pōt disputari nō ad intellectū: q̄ in p̄tate rīdentis est ferre intellectū ad illud: z non ferre. oēs oīones pōt disputari ad nomen. Deīde cum dicit.

C Nāz si nō omnes erūt quedāz alie: neq; ad intellectum: neq; ad nomē: hoc vō dicunt oēs: z diuidunt uel ad nomē uel ad intellectū esse omnes: alias autem non.

C Probat qd̄ supposuerat. v3. q̄ q̄qd̄ non est ad intellectū est ad nomē. d. nā si nō oēs sup. oīones sunt ad nomē que nō sunt ad intellectū: sequit h̄ icōueniēs q̄ erūt quedā alie oīones: neq; ad nomē: neq; ad intellectū: qd̄ est p̄tra illos. nā hī sic opinātes dicūt oēs oīones esse tales: z diuidūt oēs oīones: uel eē ad nomē: uel ad intellectum. alias autem orationes non ponunt.

Subitaret forte aligē: q̄ si aliq cā ē pp̄ quā ualeat ista p̄ntia. hec oīo non est ad intellectum. ḡ est ad nomē: est q̄ eē ad nomen: z esse ad intellectū sunt imēdiata: sed in imēdiatis nō semper ex altero negato iferre possumus alterū affirmatū. q̄z tūcūq; enī sanū z egrū sunt imēdiata nō ualet de quolibet non est sanū. ḡ est egrū. **C** Dm̄ q̄ eē ad nomen z eē ad intellectū nō sūt p̄p̄te imēdiata: ut in sequēti lectionē. p̄babif. hī tñ accipiebāt ea: ac si essent imēdiata: cū dicerēt oēs oīones esse ad nomē: uel ad intellectū: z nō ponerēt aliq̄s alias oīones que nec eēt ad h̄: nec

ad illud: pp̄ qd̄ rō p̄bi non simplr affirmat: arguit tñ ḡ istos. ualet enī q̄ si eē ad nomē z eē ad intellectū sūt imēdiata q̄ oīs oīo que nō est ad intellectū est ad nomen. **C** Ad cui⁹ euidentia est scīdū q̄ si ab aliq vno imēdiator negato non pōt iferri alterū affirmatūz duplr pōt p̄tingere. p̄ si nō est ibi p̄stātia sbiecti. nō enī ualet. chymera nō est egra. ḡ sana. 2⁹ h̄ pōt p̄tingere si est ibi p̄stātia sbiecti: sed nō illius circa qd̄ opposita fieri hnt. nō enī ualet. lapis nō ē eger. ḡ est sanus: q̄ sanū z egrū nō sunt apta nata fieri circa lapidē. tñ si est ibi p̄stātia sbiecti z illius sbiecti circa qd̄ imēdiata sūt apta nata fieri semp ab vno imēdiator negato pōt inferri alterum affirmatū: ut si sanuz z egrū sunt imēdiata: z sunt apta nata fieri circa aīal: de quolibet aīali ualet. si non est sanū est egrū: z si non est egrū est sanuz. silt enim sanū z egrū nō essent imēdiata. si aliq̄ aīal eēt qd̄ neq; sanuz neq; egrū eēt. sic q̄ eē ad nomē z ad intellectūz fm̄ sic opinātes sūt imēdiata: z determināt sibi oīonē de q̄libet oīone ualet q̄ si nō est ad intellectūz est ad nomen: si non ad nomen est ad intellectum.

Tamen q̄cūq; silti sunt in eo q̄ multiplicr sūt hoz aliq qui s̄z nomē sūt. Nāz incōueniēter dictū est fm̄ nomē dicere esse omnes qui fm̄ dictionē.

C In p̄te ista pbat p̄hus diuisione p̄dicta non ualere: eo q̄ est per accis. z duo facit: q̄ p̄mo ostēdit que oīones multiplices pōt dici aliquo mō eē ad nomē. Scdo ostēdit q̄ nō sūt ad nomē per se loquendo: ut p̄dicti intellēgebant: sed accidit orationib⁹ sic esse ad nomen. 2⁹ ibi. **S**ed sunt quidā paralogismi. Idcirco ergo q̄ quicūq; silti sunt in eo q̄ multipliciter. aliquid horū siltorū sunt qui sunt fm̄ nomē. nā icōueniēter dictū est dicere oēs paralogismos qui sūt fm̄ dictionē esse fm̄ nomē. **C** Notandū autē q̄ p̄p̄te loquēdo sole fallacie in dictionē peccant in eo q̄ multipliciter: p̄pter qd̄ sole tales fallacie possunt dici esse ad nomē. **C** Notandū etiā q̄ nō oēs tales fallacie per se possunt dici esse ad nomē: q̄ nō in oib⁹ est uera multiplicitas. nā figura dictionis habet solū multiplicitatē fantastica. illa ergo multiplicitas magis uidetur esse per accidēs: z in cōparatiōe ad nos q̄ per se. cū ergo dicit q̄ orationes quedā sunt ad nomē: quedā ad intellectū. si accipit ly esse ad nomē put est idē qd̄ habere multiplicitatē fantastica. sic nō est incōueniens aliquas orationes de se esse ad nomē: quia alique orationes fm̄ se sunt sic multiplices. sed si intel ligatur esse ad nomē per cōparatiōē ad utentes: ut p̄dicti philosophi intelligebant. sic accidit orationibus esse nomen. Tunc sequitur illa pars.

C S3 sunt quidāz paralogismi nō in eo q̄ respōdens se habet ad eos aliquo modo sed q̄ huiusmodi interrogationez oratio ipsa habet que plura significat.

C In qua postq̄ ostendit: que orationes multiplices possunt dici esse ad nomen: ostendit q̄ non sunt ad nomen per cōparatiōē ad utentes. d. q̄ sunt quidā paralogismi qui sunt ad nomē: nō in eo q̄ respondens ad eos aliquo modo se habeat. i. de se non sunt ad nomen per cōparatiōē ad utentes. sed sunt ad nomen eo q̄ oratio ipsa habeat plura que significat fm̄ interrogatiōē huius. i. fm̄ interrogatiōē multiplicē. potest ergo cōpetere orationi per se q̄ sit fm̄ nomē in eo q̄ multiplex: nō tamē per cōparatiōē ad utentes. z quia p̄dicti philosophi accipiebant esse ad nomen z ad intellectum per cōparatiōē ad utētes. ideo diuisio eoz nō solū mala erat: q̄ nō erat per opposita. sed etiā incōueniens erat: q̄ nō erat per se sed per accidēs.

Elenchorum

Dubitaret forte aliq. utrū p se cōpetat ofo-
ni esse ad nomē. Cōdm qd si vi-
dere uolum⁹ quō ofo est ad nomē opz nos uidere quō
nomē ul ofo possit eē multiplex: z ut s. dicebat. multi-
plicitas nois duplir pōderari pōt: uel ex ipa. platione:
uel ex intellectu referēte ipz in sua significata. si accipiat
ex ipa. platiōe: sic cū pōlatio se teneat ex pte nois. ali
quo mō cōpetit noi fm se qd sit mltiplex: z aliq mō cō-
petit ofoni fm se qd disputet ad nomen. sed si accipiat
multiplicitas p cōparatiōē ad utētes z fm intellectu
referēte ofonē in sua significata. sic qñ penitus accidit
ofoni qd disputet ad nomē: z qz nomē uel ofo nō pro-
prie est actualiter multiplex p cōparatiōē ad utētes:
qz termino semel sūpto nō ptingit uti equoce. iō pbs
lz pcedat ofonē de se aliquo mō disputari ad nomē in
eo qd multiplex: nō tamē pcedit qd de se disputet ad no-
men per comparationem ad utētes: ut predicti philo-
sophi intelligebant: sed hoc accidit orationi.

Alterius dato qd hec diuisio: qd ofo pōt dis-
putari ad nomē uel ad intellectū sit
p acciō p cōparatiōē ad utētes. Dubitaret forte aliq
utrū sit talis diuisio p imediata. ita qd qd nō dispu-
tat ad intellectū disputat ad nomē. Cōdm qd ut supra
rāgebatur opio fuit dictioz phoz illā diuisione eē p ime-
diata cū poneret oēm ofonē eē talē. tñ sū vitatē nō est
pprie p imediata. nā qd opponēs z rōdēs nō ferāt intel-
lectū ad idē uel b est ex pre nois: qz ipm nomen mult-
plex est: z tūc qd nō est ad intellectū pōt dici ad nomen.
2° b pōt ptingere ex pte iphus rei: ut qz ipa res sub of-
uerhis rōib⁹ est apta nata accipi: z tūc qd nō est sū rez
vno mō. est fm rē alio mō: pp qd nō ferē sic intellectu
ad idē nō est pprie disputare ad nomē: cū nomē nō sit
cā huius diuinitatis sed res. Primus g modus esse hēt
in fallacijs in dictiōe: z nō in oib⁹ p se loquēdo: qz in
figura dictiōis: lz sit ibi deceptio ex parte uocis: non
est tñ p se z pprie ex ipa significatiōe dictiōis: qd dis-
putet ad nomē: cū sit ibi solū multiplicitas fantastica.
z dictio fm se in tali fallacia solū significet vnū: fm tñ
fantasia nām iterptatur ipaz aliō significare. Scds
vō modus. i. nō disputare ad intellectū: s. ex pte ipi⁹ rei
ptingere pōt in fallacijs ex dictiōe. Deinde cū dicit.

**Sed oino incōueniēs de elēcho disputa-
re: z nō prius de sillogismo. Nam elēchus
sillogismus est qre opz z de sillogismo pri-
us qd de falso elēcho. Est aut huiusmodi
elēchus apparēs sillus cōtradictionis.**

Ut dicebat ondit predictā diuisionē esse insufficiētē.
Cū aut euidentia notādū qd dato pāterā diuisionē:
qd ofonū alte sūt ad nomē: alie ad itellz: diem⁹ eē p op-
posita: z eē p se: nō tñ possem⁹ eā ponere sufficiētēz ad
tradēdā artē de sillis sophisticis. nā h^o sophica qdam
sūt in dictiōe ut mltiplicita qd initiū deceptiōis sumūt ex
pte uocis. qdā vō sūt ex dictiōe: ut qd sumūt pñ^m deci-
piēdi ex pte rei. dato g qd p pācā diuisionē posset tradi
ars de sophicis qd tū ad fallacias i dictiōe: qz ibi vī eē
ad nomē disputatio: nō tñ erat sufficiēs deā diuissio ad
tradēdā artē de sophicis ex dictiōe: cū ibi ppe nō sit
disputatio ad nomē: qz pñ^m deceptiōis i talib⁹ nō est ex
pte nois: s. ex pte rei. z qz ut sup^o dicebat fallē i dictio-
ne magis peccāt p elēchū. fallē vō ex dictiōe magis p
sillm. isti sic loquētes dato qd traderēt artē ut peccāt p
pdictiōez p quā peccāt fallē i dictiōe: non tñ tradebant
artē ut peccāt p sillm: p quē peccāt ex dictiōe. Insuffi-
ciēs g eēt ars istoz: dato qd deā diuissio p quā uolebāt
tradē artē de sophicis nō eēt p acciō: z eēt p opposita.
In onidēdo at insufficiētā hui⁹ artis tria faci: qz p^o ostē-
dit h^o insufficiētā. 2° ondit quō cōplete talis ars tradi

pōt. 3° qd dixerat manifestat perēpla. 2^a ibi. Quare at
in sillo. 3^a ibi. Est at de eo. Jōic g qd icōueniēs ē off-
putare de elēcho: z tētare de fallacijs i dictiōe que pec-
cāt p elēchū. i. p dictiōe: z nō disputare pūs de sillo
i. de fallijs ex dictiōe qd peccāt p sillz. nā tpe elēch⁹ sillo
ē: z qz sillz claudif i rōne elēchi: z ē pūs elēcho: o3 pūs
disputare de sillo. i. de fallijs que peccāt p sillz qd de fal-
so elēcho. i. qd de fallacijs que peccāt p elēchū hūe p
dictiōez: z sūdit qd h^o elēch⁹. i. elēch⁹. falsus ē appens
sillus nō gliber: sed apparēs sillus pdictiōis. ad tradē-
dā g artē de palēchis: z de his que peccāt p elēchū: nō
sufficit determinare de his que peccāt p dictiōe: sed
etiā oportet ostēdere quō peccāt p sillm.

Dubitaret forte aliq: qz nō vī bñ dcm qd p-
us determinādū sit quō fallē pec-
cāt p sillz qd p elēchū. bitū enī ē qd fallē i dictiōe peccāt
p dictiōe. fallē vō ex dictiōe p sillz. cū g pbs pūs de
terminauerit de fallijs i dictiōe qd de fallijs ex dictiōe.
nē. vī qd tenuerit ordinē sriū respectu ordīs quē hō do-
cet. Cē. vōz qd aliqd ē pūs ordie doctrine: qd nō ē p-
us i eē: uel fm qd h^o. fallē enī ex dictiōe plus fallit z
sūt pncipaliores fallē qd sint fallē i dictiōe. tñ qz doctri-
na a facitiorib⁹ oz icipe. iō ordie doctrine fallē i dictiōe
pcedūt fallas ex dictiōe. cū g h pbs ait qd ē pūs deter-
minādū de sillo. i. de fallijs ex dictiōe qd de dictiōe
i. qd de fallijs i dictiōe peccātib⁹ p dictiōe: nō ē itelli-
gēdū pūs ordie doctrine. s. exponēdū ē pūs. i. pncipa-
lius. Innuīt g fallas ex dictiōe pncipaliores eē qd fal-
lacias i dictiōe: pp qd appet pdictos phos ualde repbē
sibiles fuisse: qz ualde insufficiētē artē tradiderūt: cū ars
illa nō se extēdat ad fallas ex dictiōe qd sūt pncipalio-
res fallē. quō itelligēdū sit qd fallē in dictiōe peccāt p
dictiōe. fallacie vō extra dictiōe cōtra sillm supra
in fine illius capituli. Aut ergo sic diuidendū. sufficiē-
ter est dictum. Deinde cum dicit.

**Quare aut in sillo erit causa aut in ptra-
dictione: adiacere enī opz cōtradictionē:
qñqz autē in utrisqz apparens elenchus.**

**Quidit quō cōplete oz tradi ars silloz sophisticoz di-
cēs qd tradēda est ars de h^o sophicis: qz aut erit cā de
fect⁹ i sillo: aut i dictiōe. nā elēch⁹ ē sillus cui opz adia-
cere pdictiōez. si g erit aliqz appens elēch⁹: z deficiat p
elēchū: uel b ptinget qz peccat i sillo: uel qz peccat i
dictiōe: ul qñqz aut b erit: qz peccat i utrisqz. i. in sillo-
gismo z contradictione. Deinde cum dicit.**

**Est aut de eo qdē qd est tacētē dicere in
ptradictione: nō in sillogismo: de eo qd est
qd nō hēt aliqz dare in utrisqz: de eo autē
quod est quoniam Homerī poema figu-
ra est per circulum in sillogismo: qui autē
in utroqz uerus sillogismus.**

**Exēplificat de his qd dixerat onidēs quō pdictis trib⁹
modis pōt ptingē defect⁹. d. qd de eo qdē. i. de illa ofo-
ne siue de eo palogismo qd ē tacētē dicē ē defect⁹ i dictiōe
nō i sillo. De eo at qd ptingit dare qd aliqz nō hēt
est defect⁹ i utrisqz. de eo vō palogismo qm poema ho-
meri ē figura p circulū. i. ē figura circularis: ē defect⁹ in
sillo. ois g palogismus deficiēs ab elenchō: uel deficiē
in sillo: uel in dictiōe: uel in utrisqz. si aut sit aliqz sil-
logismus qui deficiat in neutro. i. qui nō deficiat: nec
in sillogismo nec in ptradictione est uerus elenchus.**

Dubitaret forte aliqz quō pdicti palogismi
deficiūt ab elēcho eo mō qd pñs
ait. Cū qd dī coiter qd pñs palogismus deficiat ab elē-
cho: qz peccat p dictiōe. nā si qñqz ab aliq. utrū ptingit
gat tacētē dicere. z ille dicat qd nō pōt sic argui p euz:

ptingit forte dicē. fortes est tacens. g. ptigit tacentē di-
cere: hic est petri in p̄dictione. nā hec. pp̄o g. ptigit ta-
centē dicē negat. put ly tacētē p̄struit ex pte tbi. p̄dic̄
vo palo^m p̄cludit g. est tacētē dicē. put ly tacētē p̄struit
tur ex pte p̄dicat̄: pp̄ qd nō est tbi p̄dictio. sedus vo pa-
logisim^o deficit in utriq; v. in sillo z in p̄dictioe. Mā
si qrat ab aliq utz aliq det qd nō hz: eo dicēte q nō:
pōt sic argui p̄tra eū. aliq; dat vnu solū denariū: nō hz
vnu solū denariū. g. dat qd nō hz. h est defect^o in p̄di-
ctione: qz dare vnu solū denariū nō est dare qd nō hz:
sz ut nō hz. dare aut qd nō hēt: z dare ut nō hēt nō sūt
p̄dictorie opposita. g. est tbi defect^o in p̄dictione. Rur-
sus est tbi defect^o in sillo: qz mutat qd i ad aliqd. In 3°
vo pa^m g. poema homeri est fig^a circularis est defect^o
in sillo. pōt aut sic foari pa^m. ois circulus est fig^a cir-
cularis. poema homeri est circulus. g. poema homeri
est fig^a circularis. h aut est defect^o in sillo. uariat at tbi
mediū. accit enī circulo in q̄tū est fig^a q p̄dicet de me-
tro. possum^o tñ alr exponē: p̄ forte magis sz it̄tione
p̄bi. C Scēdū g. p̄m^o pa^m. v. g. est tacētē dicē. pec-
cat solū p fallaz i dictione. est enī tbi amph^a. 2° vo pa^m
g. ptigit dare qd qd nō hēt: est tbi falla tā in dictione qz
ex dictione. nā cū sit tbi fig^a dictionis que qñ sp peccat
p fallaz accit̄: est tbi falla in dictione: qz est tbi fig^a di-
ctionis: z est tbi falla ex dictione: qz est tbi accit̄. In 3°
vo pa^m est falla ex dictione: qz est tbi falla accit̄. nō
enī debem^o imaginari g. ptigit tbi deceptio qz circulus
sit equocu ad figurā z ad poema. Sz debem^o arbitrarī
h ex^m adductū eē fm g. accit tbi deceptio ex ip̄a re: ut
credam^o metrū siue poema circulare eē figuraz: pp̄ sil-
ludine quā hēt cū fig^a circulari: ut sic fig^a circularis est
ab eodē in idē. sic h^o metrū sic sonat i p̄m^o sic i fine. pp̄
qd in dicto pa^m cū dī. circulus est fig^a. poema home-
ri est circulus. g. est fig^a. est falla ex dictione. qz est tbi
p̄ns ul accit̄. C Hoc viso de leui appet uerū eē qd in
lra dī. nā cū hitū sit g. falle in dictione p quādā approp-
ationē peccet^o p̄ dictione: falle vo ex dictione p silm.
p̄z g. p̄m^o pa^m peccat p̄ dictione: qz est tbi falla i di-
ctione. 2° vo pa^m peccat i utroq; s. tā in sillo qz in p̄di-
ctione: qz est tbi falla tā in dictione qz ex dictione. 3° vo
pa^m peccat in sillo: qz accipit^o ut diximus est tbi falla
extra dictionem. Deinde cum dicit.

C Sed vñ fmo uenit p̄us que in discipli-
nis sunt oñes ad itellectū sunt uel nō.

C Probat p̄dictā artē siue p̄dictā diuisionē eē fallaz. di-
cebāt enī dicti p̄bi g. oñes disciplinales erāt ad itellz
multiplices vo erāt ad nomē. In pbādo g. hāc diuisionē
eē fallā duo fac. qz p̄o ondit g. disciplinales p̄nt dispu-
tari ad nomē. 2° qz multiplices p̄nt disputari ad itellz.
2° ibi. Ampli^o si p̄a. J Circa p̄m^o duo fac: qz p̄o notat se
fecisse digressionē: z reuertit ad p̄positū. 2° pbat qd
dixerat. 2° ibi. Et si cui vñ. Dīc g. g. redēdūz est vñ
uenit fmo p̄us. i. redēdūz est ad ip̄obādū p̄dictā di-
uisionē quā dicti p̄bi faciebant: pp̄ quā p̄ore fmonē susce-
pim^o in ip̄obādo dictā diuisionē: querem^o a dictis p̄bis
oñes que sunt in disciplinis: si sunt ad itellm ul nā
sup. opz nos dicē g. nō: cui^o p̄tū suppositum^o. C Notā
dum aut g. p̄bis in ip̄obādo dictā diuisionē nō eē per
opposita sz eē p accit̄: z eē iufficiētē nō fecit digressi-
onem a p̄ori fmonē: qz hec oia faciūt ad onidendūz g.
nō est oia oñonū: quā qdā ponebāt: sz qz postea uolu-
it onidēre quomō cōplere tradit ars de sophicis in eo
g. peccat^o silly uel p̄ dictionē ul p̄ utruq; qdā mō dig-
ressionē fecerat a p̄posito: iō notās se digressionē fe-
cisse aut redēdūz eē vñ uenerat fmo p̄us. Deide cū dī.

C Et si cui videt plura significare triangu-
lus: z dedit nō ut hanc figurā de qua con-

cludebat: quoniā duo recti: utrū ad intel-
lectum hic disputauit illius uel non.

C Probat qd dixerat. v. g. oñes disciplinales p̄nt di-
sputari nō ad itellz. d. g. si cui. i. si alicui vñ triāglus plu-
ra fiḡes: z ille cui h vñ dedit: qñ angulū triāglū sunt
duo recti. i. eq̄les duob^o rectis: z nō ferebat itellz suūz
ad hāc figurā triāglarē de qua p̄cludebat opponēs:
sed ad aliā: hic sic disputās. disputauit ne ad itellectū
illius. i. opponētis uel nō. qñ diceret g. nō. ergo disci-
plinabilia p̄nt disputari nō ad itellectum.

Dubitarēt forte aliq quō ofo hec. triāglus
hz tres pōt disputari nō ad itelle-
ctū. C Dm fm quōdā g. triāglus pōt duplr acci-
pi. p̄o ut sit ex lineis rectis. 2° ut sit ex arcualib^o. z ali-
qñ cū opponēs itēdit de vno triāglulo: rñdens itēdit
de alio: z disputāt i oñonib^o disciplinalib^o nō ad itellz.
Sz sic dōo videmur assiḡre in oca ofone diuinitatez di-
sputādū nō ex eo g. ē doctrialis. sz ex eo g. vñ eē mltip^o
quō aut h sit itelligēdū i sequēti lēone patebit. D. c. d
C Ampli^o si plura qdē significat nomē: il-
le aut non itelligit: neq; putat quomodo
hic non ad intellectum disputauit.

C Ondit quō multiplicia p̄nt disputari ad itellz. d. g. si
nomē pla fiḡr. ille aut. s. tā opponēs qz rñdēs nō itelli-
git neq; putat nomē illud pla fiḡre quō h. s. rñdēs non
disputauit ad itellz sup. opp^o. q. d. g. p̄mo disputauit
falsū est g. g. discipuli^o sūt ad itellz z mlti^o ad nomē:
cū possint discip^o disputari ad nomē: z mlti^o ad itellz

At quō o3 iterrogare: nisi dātē di-
uisionē siue iterroget aliq; si est ta-
cētēz dicē: aut nō est qdē ut nō: est
autem ut sic.

C In pte ista ut dicebat remouet p̄bis quādā cauillosaz
rñsionē. posset enī qd dicē bonā esse diuisionē illā g.
oñonū qdā sunt ad nomē. qdā ad itellm. z p hāc diuisi-
onē diceret qd g. sufficētē tradit ars de sophicis:
qz oia sophica sūt ad nomē: h est ex p̄austate ul ex ma-
litiā opponētis. opponēs enī in p̄m^o o3 distinguē ofo-
nē quā iterrogat: q facto sp sophica disputabūt ad no-
mē: alia vo ad itellz. duo g. facit. qz p̄o inuit h^o rñsionē
nō eē cōpetētē. 2° pbat qd dixerat tbi. Si at aliq; det
nillo mō. Dicit g. qz quō opz sup. opponētē iterroga-
re nisi dātē diuisionē. i. nisi p̄us diuidat z distinguat qd
iterrogat. q. d. g. nō opz opponētē iterrogare distiguē
dō: qz siue aliq; sup. querat siue distictioe si est. i. si p̄ti-
git tacentē dicē uel nō: aut sup. querat cū distictioe: z
distiguat g. tacentē dicē est qdē ut nō. est at ut sic sup.
nō hētur itēdū. q. d. g. querē cū distictioe uel siue disti-
ctioe nō uariat p̄positū: nec est bñ dcm g. opz opponē-
tē p̄us distinguere qd iterrogat. Deinde cū dicit.

C Si aut aliq; det nullo mō: ille aut dispu-
tet. g. nō ad itellm disputat nec ad nomē:
q̄uis ofo videat eoz que fm nomē sunt
eē. Nō ergo aliqd genus oñonū ad itelle-
ctū: sed he qdē ad nomen sunt.

C Probat qd dixerat. v. g. dictā respōsionē nō esse bonā.
C Ad cū euidētā est sciēdū g. rñsionē ul solonē ali-
quā nō eē bonā duplr pōt ondi. p̄o si ea p̄cessa nō hēat
itēntū: tñc enī solo mala est: z seipsam ipedit qñ p̄cesso
qd dicit nō hēt itēntū: nec manifestat p̄positū. 2° rñ^o.
pōt eē mala si assumit falsa. In pbādo g. dictā rñsionē
duo facit: qz p̄o ondit g. p̄a nō hēt itēntū. 2° pbat g.
assumit falsa. 2° ibi. Si aut aliq; p̄bet. J C Ad euidē-
tiā aut p̄me p̄tis sciēdū g. ponētes p̄dictā rñsionē duo
Egidi^o 21.

Elenchorum

ex ea uolebat hie. dicebat eni q si opponens in p^o di
sputatiois distiguit pponē qua iterrogat duo ex h se
quent. p^o qdē: qz sophica nō disputabunt ad itellz.
2° ex h ulteri^o pcludebant q si sophica sunt disputata
nō ad itellz q sunt disputata ad nomen. pp qd ut dice
bat ex pmissa distictioe nisi sit malitia opponētis suffi
ciēter pōt ars tradi de sophicis q nō sunt disputata ad
itellz s; ad nomē. duo q facit fm q dupl^r pbat q ex di
cta rñsione nō hētur itellz. p^o eni pbat h: qz cōcesso q
dī sophica: poterūt disputari ad itellz. 2° q disputata
nō ad itellz nō opz eē disputata ad nomē. 2ª ibi. Et h^o
nō oēs. p^o tñuef aut sic. bñ dictū est q nō opz opponē
tē puz distigūē qd iterrogat: qz h pcesso nō hētur itellz
pmissa eni distictioe nīhilomin^o sophica z mult^a po
terūt disputari ad itellz: qz si aliqs. i. si rñdēs v; nullo
mō. i. nō pcedat in aliq sensu. ille aut. i. opponēs dispu
tet p rñdētē. nōne q ad itellz disputat. q. d. q imo. Si
vō rñdēs i nullo sensu pcedat qd dī: opz opponētē di
sputare ad intellectū. qz p^o ergo pdicta o^o. v; est tace
tē dicere: videat eē eo qz que sunt fm nomē: qz est mul
tiplex z sophica: pōt tñ disputari ad intellectū: nō obsta
te q opponēs puz distixit eā. nō q est aliqd spāle gen^o
o^oonū ad itellz: s; hē qdē o^oones que sunt ad nomē. il
le cedē sup. sunt ad intellectū. Deinde cum dicit.

**Et huiusmodi nō oēs: neq; elēchi: neq;
apparētes elēchi. Sūt eni z nō fm dictio
nez appēntes elēchi: ut q fm accūs reliq.**

**Improbatur dicta rñsione qd ad aliud. v; q disputata
nō ad itellm nō opz esse disputata ad nomē. Dicebant
eni sic rñdentes q si opponēs puz distiguit qd iterro
gat: multiplicia erunt disputata nō ad intellectū: z dis
putata nō ad itellz erūt disputata ad nomē. p^o tñuef q sic
pdicta rñsio. nō solū mala est: qz ponebat multiplicia
disputari nō ad itellm: s; ē mala est: qz ulteri^o dicebat
disputata nō ad itellz eē disputata ad nomen: iō aut q
h^o o^oones sup. que nō sūt ad itellz: nō oēs sup. sunt ad
nomē. qm ueri elēchi nō sūt ad nomē: s; neq; apparen
tes elēchi: sup. sūt oēs ad nomē: qz sunt qdā appēntes
elēchi nō fm dictione: ut elenchī qui sunt fm accūs: z
reliq palo^m peccātes per fallas ex dictione nō sunt in
dictioe. iō quātūcūq; tales palo^m disputent nō ad in
tellz. nō tñ disputant ad nomē. **Notādū aut q ut s
tāgebat: si rñsio est bona: v; eē talis q pcesso qd dī ha
beat itellz. cū q pdicti pbi dicerēt mult^a eē nō ad itel
lectū: z que nō sūt ad itellm dicerēt eē ad nomen si bo
na fuisset dicta rñsio q opz opponētē puz distigūē qz i
terroget. i. factō deberet seg q mult^a eēnt nō ad in
tellm. z ulteri^o q quecūq; nō eēnt ad itellz eēnt ad no
mē. z qz oñsuz est q qdūcūq; opponēs puz distiguit
qz interroget: nīhilomin^o tñ multiplicia pnt disputari
ad itellm: z que sunt disputata nō ad intellectū nō opz
esse disputata ad nomē: qz ueri elenchī z false extra di
ctionē: dato q nō disputent ad itellm: nō tñ pp hoc di
sputant ad nomē. iō incōuentēs erat dicta rñsio.****

Dubitaret forte aliqs quō ueri elēchi pnt di
sputari nō ad itellz. **Qd dī qz** ēt
cū sit uer^o elēch^o pōt qz īgrare qd est qd dī p nomē. si q
in uero elēcho assumunt terminī: qdū sīgta īgrēt rñdēs
poterit eē disputatio nō ad itellz: nō tñ pp h erit dispu
tatio ad nomen: cū ista dīstītas nō accīdat ex mult^a
noīs: s; ex īgrātīa rñdētis: qz īgrat qd est qd dī p nomē
ex h at apparē p^o qd i pcedētī lōcōne tāgebat. v; q o^o
dīscīplī^o ut h^o o^o. triāglus h; tres. pōt disputari nō
ad itellz: nō qz triāglus sit mltiplex: s; qz rñdēs forte
īgrat qd īportat noīe triāglī: z qz forte p triāglī itellīe
tetragonū: ut aliqua aliā sīg^o: iō est dīspu^o nō ad itellz

Alterius forte du^o aliqs. qz p h; s. dīxerat q
eē nō ad itellz eē ad nomē: b at v;

innē q aliqd pōt disputari nō ad itellz qd tñ nō est di
sputatū ad nomē. **Qd dī qz** ut p; h p pcedētīa est solu
tū. dicebat eni puz q nō est idē eē nō ad itellz z esse ad
nomē. cū q p h; s. dīxīt q eē nō ad itellz est eē ad nomē
ut dicebat: nō dīxīt h fm vītātē z ex opōne ppa: s; h
assūpīt ex datīs dictōz p h; s. qd pcedebāt. i. enī ali
qū arguē ex fīss cū disputam^o p eos q falsa pcedūt.

Alterius forte dubitaret aliqs. quō per fallas
ex dictione possum^o disputare nō ad
itellm: z tñ nō disputam^o ad nomē. **Qd dī qz** hoc ēt
per pcedētīa est solutū. dicebat eni q in fallīs ex di
ctionē ptingit disputari nō ad itellm nō ex multiplici
tate noīs: s; ex diuersa acceptione ipsius rei. **Notā
duz ergo q in disputatioe tria est pñdere ad que opa
tiones cōparari pnt. p^o eni pōt cōparari ad rñdētē cui
loquīt. 2° ad fmōnē quē loqf. 3° ad rē de qua loquīt
Sī q sit disputatio nō ad intellectū: ul hoc erit ex pte rñ
dentis: qz rñdēs ignorat sīgta terminōz. iō accīpt o^o
nem in alio sensu qz opponēs det: ul h^o diuersitas erit
ex pte fmōnis: qz ipsuz nomē pfa sīgta. ul erit ex pte rei
qz ipsa res pōt diuersimode accīpt. p^o mō pōt eē dispu
tatio nō ad intellectū in ueris elenchīs. ibi enī pp īgrā
tīa rñdētis: ut dicebat. opponēs pōt disputare nō ad i
tellz rñdētis. 2° mō h pōt ptingē in fallīs in dictioe. ibi
enī ex mult^a noīs opponēs z rñdēs pnt ferre itellm
nō ad idē. 3° mō h pōt ptingē in fallīs ex dictioe. nam
h^o fallē hūt ex diūsa acceptioe iph^o rei. **Notādū ēt
qz l; disputari nō ad itellz possit ptingē ītrīp^o. i. in vīs elē
cho pp īgrātīa rñdētis: z in fallīs i dictioe pp mlt^a
noīs: z in fallīs ex dictioe pp diūsa acceptionē rei.
disputare tñ ad nomē: nō p hē ptingē nī in fallīs i
dictioe in qb^o pp mult^a o^oonis uel noīs ptingit di
sputare nō ad intellectū. in plus est q disputare nō ad in
tellectū qz disputare ad nomen. Tunc seqf illa p:****

**Si aut aliqs pbet diuidē: qm dico est ta
cētē dicē: hec qdē sic illa aut sic tñ b est pū
mū qd icōueniēs pbare. Qñq; eni nō vī
iterrogatū multipl^r se hēre. Impossibile
aut videre qd nō putat.**

**In qua postqz iprobauit dicta rñsione: ex eo q ea cō
cessa nō hēt intellū iprobatur eā ex eo q assumit falsa. fal
suz est enim q opponēs nō debeat iterrogare nī puz
distiguit z duo facit: qz p^o ondit hoc eē falsum qdūz
ad opponētēs pbabilr. 2° qdū ad opponētēs doctri
nalr. ibi. Ampl^o ut dīcant. **Et tñ p^o tria facit h; q
ad trīa icōueniētīa adducit. 1ª ibi. Deinde docē. 2^a
ibi. Deinde in nō duplicib^o. 3ª Continuet sic. dicta rñ
sio nō solū est incōpetēs: qz nō hēt itentū: sed ēt qz su
mit falsa. nā si aliqs pbet diuidē. i. distigūē h; q dico
tacētē dicē. qm h qdē ē sic. i. hēt talē sensū. illa at. i. illa
alia sīgta uel in alia acceptioe dicta o^o nō sit. i. nō h; talē
sensū. s; qz enī ualet h^o modū opponēdi pbare. i.
approbare uolēs q opponēs semp puz distiguit pūmū
incōueniēs qd seqf sic dīcētēs est qm qñq; nō videbīt
opponētī ipm iterrogatū hie multipl^r. i. eē multiplex.
Impole est at aliqūē dīudē: qd nō pōt eē mltiplex. in
cōueniēs est ergo q oporteat opponētē puz distigūē
re multiplicia: qz multoties obligaret ad ipossibile: cū
aliqñ lateat eū multiplicitas: z ipossibile sit aliqūē di
stīguē qd nō putat hie multiplicitatē. Deinde cū dīct.****

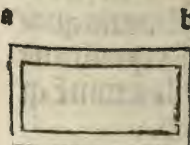
**Deinde docē qd aliud erit: manifestū eni
faciet ut hēt ei qui neq; cōsiderat neq; scit
neq; opinat quoniā aliter dīct.**

**Adducit: 1ª incōueniēs. d. qz opponētē distīguē pūqz
iterroget qd aliud eēt qz docē rñdētē. opponēs enim
sic distīguēdo faciet ipz multiplex eē manifestū ut p; h.**

quod se hēt: et quot sensus hēre pōt: et hoc ei. i. rñdēt. qui neq; pñderat. i. neq; scit neq; opiat: qm̄ ip̄a oīo est multiplex. et dicit alr: qm̄ hēt aliū et aliū sensus. cū ergo in cōueniēs sit opponētē sūm q̄ h^o est eē in statu docētis et docē rñdēt. incōueniēs est eū p̄us distinguere q̄ iter roget. C Notādū ēt q̄ aliquē palo^o ex eo q̄ nō distiguit multiplicatē triplr pōt p̄tigē. p^o q̄ nō opīatur nec suspīcat of onē interrogatā eē multiplicēz. 2° q̄ si forte opīat ul' suspīcat: non tñ scit ul' p̄stat sibi de illa multiplicatē. 3° dato q̄ hoc sciat p̄itu: nō tñ pñderat acru de illa multiplicatē. iō dictuz est q̄ facit notum quod se hēt multiplex. ip̄i rñdēt qui nec cōsiderat nec scit: nec opīat illud eē multiplex. Deinde cum dicit.

Deinde et in nō duplicib⁹ qd phibet bec pati uel facere: ut putas eq̄les sunt vnitates binarijs in quaternarijs: sunt aut bina rī hī qdē sic vniti: illi aut non sic.

Ad ducit 3^m incōueniēs. nā opponētē p̄us distinguē q̄ iter roget: nō solū est icōueniēs: q̄ obligat ad impossibīle: et usurpat officiū docētis. sed ēt illud icōueniēs. q̄ hoc posito p̄tingeret eū distinguere nō distinguēda. C Ad cui⁹ euidētia notādū q̄ of onē eē disputabilem ad itellm̄: et tñ nō eē distinguēda: ut ad p̄us spectat duplr pōt p̄tigē. p^o si in vno sensu accipiat simplr. i. alio vō sūm qd. ethiops enī est alb⁹ cū sit falsuz simplr. i. ue rū sūm qd nō est distinguēda: s; est simplr negāda. 2° hoc pōt p̄tigē si illō dcm̄ hz p̄les cās vītatis. ut si bec oīo. hō currit. pōt vīficari. p̄ forte z p̄plone currite vno z nō altero. nō est h^o distinguēda. hō currit: s; est simp⁹ cōcedēda. cū enī aliqd dcm̄ hz p̄les cās vītatis pōt simp⁹ p̄cedi p̄o q̄cūq; acceptiōe uerificet. ita aut facit p̄hs: q̄ p̄mo oñdit q̄ nō opz semp opponētē distinguē: q̄ aliqn̄ id qd interrogat accipit in vna acceptione simplr. in alia vō sūm qd. 2° oñdit q̄ nō opz ip̄m distinguere q̄ aliqn̄ ip̄m interrogatū hēt plures cās vītatis. 3° ex hīs que dixerat pcludit q̄ nō opz opponētē distinguē id qd interrogat: q̄ tūc docēt rñdēt. 2ª ibī. Et tu putas p̄rio⁹. 3ª ibī. Quare vī īgnare. 3ª dīc ḡ in nō duplicib⁹ nīhil phibet h̄ facē: uel passī. s; opponēs z rñdēs nō ferāt itellectū ad idē: ut p̄z in hac ppōne q̄ i. q̄ternarijs vnitates sūt eq̄les binarijs. binarij enī in q̄ternarijs duplr p̄nt accipī. vniti z nō vniti: iō sūdit q̄ sūt binarij hī qdē sic. i. vniti. illi āt sic. i. nō vniti. si ḡ accipīant binarij vniti in q̄ternarijs: tot sūt binarij q̄ vnitates. Si aut accipīant binarij nō vniti p̄les sūt vnitates q̄ binarij. C Notādū āt q̄ si describat q̄dratū z in q̄libet āgulo ponat vna lra designās vna vnitatē: ut p̄z i q̄drato. a. b. c. d. in h^o q̄drato si accipīant binarij vniti z per reduplicationem vnitatē erūt 4° binarij. v. z. ab. bc. cd. da. z cum nō sint in dicto q̄drato nīsi q̄tuor lre representātes q̄tuor vnitates tot erūt in dicto q̄ternario binarij quot vnitates. Sed si accipiant bī-

narij sine reduplicatione vnitatē: nō erūt in quaternario nisi duo binarij. cū ergo binarij per replicationem sint binarij sūm qd: cū querit utz in q̄ternarijs sint tot binarij quot vnitates. simplr loquēdo z ut accipiunt binarij nō vniti, z sine replicatione vnitatē: nō sunt tot. sūm qd aut z ut accipiunt cū replicatione tot sunt binarij quot vnitates: z q̄ qñ aliqd falsificat simplr z uerificat sūm qd. nō est distinguēdū: sed simplr est negādū: iō dicta oīo utrū sint in q̄ternarijs tot binarij quot vnitates. nō est distinguēda: sed est simplr negāda. si ergo opponēs talia distingueret: sequerē q̄ distingueret non distinguēda: qd est incōueniens. Deinde cum dicit.

Et putas contrariorum vna est disciplina uel non: sunt autē contraria bec quidem nota: illa vō ignota.

Qñdit talia nō eē distinguēda: q̄ p̄nt hēre plures cās vītatis dicens. q̄ siq; interrogaret putas p̄rio⁹ est vna disciplina ul' nō. h̄ aut plures videt hēre sensus. p̄ria enī bec qdē sunt nota: illa vō ignota. est ḡ p̄rio⁹ vna disciplina q̄tū ad p̄ria que sunt nota nō est aut hīc vna quārum ad p̄ria ignota: q̄ ignota sūm q̄ h^o sub disciplina nō cadūt. C Notādū aut q̄ hz dicētes q̄ opz opponētē distinguē of onē quā interrogat si possit accipī in alto itellectu opteret interrogatē hāc p̄positionē utz p̄rio⁹ sit vna disciplina quā ip̄e distingueret de p̄rys: q̄ quedā sūt nota. quedā ignota. sed bec distinctio eē supflua. bec enī ppō. p̄riorū est vna disciplina. est indefinita: z hēt plures cās ueritatis. p̄o q̄buscūq; ḡ uerificet siue p̄rys notis: siue p̄ignotis nō est distinguēda: s; simp⁹ est p̄cedēda. si ḡ oporteret opponētē talia distinguē: ip̄e distingueret nō distinguēda: q̄ distingueret hītia p̄les cās ueritatis: qd est incōueniēs. Deinde cum dicit.

Quare videt ignorare qui hoc probat: qm̄ aliud est docere q̄ disputare: et qm̄ opz docentē qdē nō interrogare: h̄ eos manifestos facere: illū aut interrogare.

Pcludit ex dictis: q̄ sic dicens ignorat qd iter est iter disputantē z docentē. dicens: q̄ qui pbat. i. qui approbat sic z cōmēdat hīc q̄ opponēs debet p̄us distinguere q̄ interrogare vī ignorare: qm̄ aliud est docere q̄ disputare: z videt ignorare qm̄ opz docentē nō interrogare. sed opz eū distinguere z declarare: z manifesta facē que pponit. illū aut. i. opponētē z disputatē opz interrogare. nō est ergo officiū opponētis distinguere z manifestare: sed est officiū docētis. Deinde cum dicit.

Amplius ut dicant uel negent. pbare nō mōstrātis est sed expimētū sumētis.

Qñdit q̄ nō opz opponētē distinguere in doctrinalib⁹ z tria facit: q̄ p̄mo facit qd dictū est. 2° qdā qd supposuerat pbat. 3° qd dixerat dialecticā eē sciam cōm: z pñderare de oib⁹ me aliq; crederet q̄ sic eēt cois dialectica sicut sophica. oñdit q̄ alr est cois vna: alr alia. 2ª ibī. Nā tētatiua est. 3ª ibī. Qui ḡ hz rez. 3ª tētatiua sic. oñsum est q̄ dīsputatōnib⁹ pbabilib⁹ nō oportet opponētē p̄distinguere de quo ult opponere. amp. aut. i. qd plus est: nō opz sup. sic distinguere in oppōnib⁹ doctrinalib⁹: q̄ pbare distinguere ut rñdētes dicant uel negent nō est demonstrantis sed expimētū sumētis q. d. q̄ distinguē z interrogare de eo qd dīstīxerat nō p̄tinet ad doctrinalē: nec ad demonstratōrē: sed ad eū qui sumit expimētū. i. ad tētatiuū. si ergo opponēs doctrinalr sic distingueret: sequerē q̄ doctrinalis nō se hēret doctrinalr: sed tentatiue: qd est icōueniēs. Desū. c. d.

Nā tētatiua est dialectica qdā: q̄propter de oib⁹ icipit: z cōsiderat nō scientem sed ignorantem z assimilantem.

Probat qd supposuerat. v. z q̄ tētatiua est interrogare: z q̄ est sumere expimētū de rñdēte. 3ª tētatiua aut talē rōnē. tētatiua est qdā dialectica: sed dialectica est scientia cois: z īspicit de oib⁹: q̄propter tētatiua est cois z īspicit de oib⁹ pñderās h^o: q̄ pōt sumere expimētū de ignorātia rñdētis. ḡ tētatiua pōt sumere expimētū de ignorātia rñdētis. iō subdit q̄ tētatiua pñderat nō scientē sed ignorantē: z simulātē se hēre sciam. i. pōt sumere expimētū de ignorātia rñdētis. C Notādū aut q̄ scitis coib⁹ nō scis ars. ignoratis aut ignorat. tētatiua ḡ que īspicit oia: z pñderat coia. nō pōt expiri scien-

Elenchorum

tem: qz scitis coib^o nō scis are. pōt tñ expiri ignorātē:
qz ignoratis talib^o ignorat ars. Deinde cum dicit.

Qui ergo fm rem cōsiderat coia dialeti-
cus: q aut b apparēter facit sophista est.

Quia dixerat dialeticā eē de oibus ne crederet aliq-
eam esse de oibus ut sophistica: ostēdit q aliter est de o-
ibus dialeticus: z aliter sophista. d. qz qui p̄siderat coia
z oia fm rem. dialeticus est: qui aut facit hoc. i. cōside-
rat coia apparēter est sophista.

Subitaret forte aliq. qz nō videt h eē diffe-
rentia inter dialeticū z sophistā:
qz dialeticus p̄siderat coia fm rem: sophista vō cōside-
rat talia apparēter. nā cōsiderare coia fm rem non est
diale^o sed metaphisici. **Ex^o dōm q fm p̄m 4° me^o.**
dialeticus metaphisicus z sophista circa idem labora-
re vident. qlibet enī istoz videt cōsiderare de toto en-
te. aliter tñ z aliter: qz metaphisicus cōsiderat de oib^o
fm ueritatē. dialeticus fm p̄babilitatē. sophista vō fz
apparētā. Tuz ergo quātū est ex pte rei semp uera sunt
p̄babilia alij. dicit dialeticus cōsiderare de oibus
fm rem: nō qz sit artifex realis ut metaphisicus: sed qz
p̄babilitas simplr ex ipsa re sumit. possunt enī falsa eē
p̄babilia ueris quo ad nos. simplr tñ ut testat phus
p^o rhet^o que sūt fm rē simplr sunt p̄babilia z meli-
ora. dialeticus g obuiatius pōt eē de oib^o fm qz vī rñ
dent. sed dialeticus simplr: qz est ex p̄babilit^o simplr
est de oibus fm rem.
Cap. VIII.

Ed. 5.

Illogismus litigiosus z sophisti-
e **cus est vnus quidē apparēs illo-**
gisticus de quibus dialectica tentati-
ua est: z si uera sit conclusio.

Postq p̄hs determinauit de silis apparētib^o cōparā-
do eos ad locos sophisticos ex quib^o sumunt. In pte
ista determinat de h^o silis cōparādo eos ad fillos tē-
tatiuos. Necessitas aut p̄cedētis capli manifesta est p-
iam dicta. nā si de silis apparētib^o habet are: ut cōpa-
rant ad locos sophisticos. In hoc li^o ubi de talib^o ars
tradit: necesse fuit cōparare h^o fillos ad ipsos locos so-
phisticos: necessitas vō hui^o capli ex hoc hēri pōt. nā
cuz sils tētatiuus sit sophisticus z litigiosus: z sit de
p̄sideratione dialeticā: qz sils apparēs est ēt litigiosus
z sophisticus: z est de p̄sideratione dialeticā, ne crede-
ret qz idem eēt sils tētatiuus z apparēs: oportuit face-
re spāle caplm de sillo tētatiuo in quo traderet differē-
tia utriusqz. uel possumus dicere qz cum in hoc lib^o tra-
dat notitia de silis litigiosis z sophisticis: cum tenta-
tiu^o sit litigiosus z sophicus ad cōplonē doctrine reg-
rit qz de tētatiuis silis fiat spāle caplm.

Subitaret forte aliq. cū in p̄ncipio hui^o li-
bri dictū sit qz p̄siderare de tenta-
tiuis nō est p̄ntis doctrine: sed de eis dictū est in alijs
videt qz h agat ex limitēs hui^o doctrine determinādo
de tentatiuis silis. **Ex^o dōm qz sils tentatiu^o ut dictuz**
est: est litigiosus z sophicus: z qz ad hāc doctrinā spe-
ctat p̄siderare de agonisticis z litigiosis: tō ad eaz spe-
ctat determinare de tētatiuo sic sumpto. qd ergo dicit
de tentatiuis dictū est in alijs. ergo in hoc libro. de eo
determinari nō debet. Ex^o dōm qz de tētatiuo fz tā qd
est: uel ut sumit h alia rōne dictū est in alijs. sed de eo
sub hac rōne ut est litigiosus z sophicus p̄siderare spe-
ctat ad hāc doctrinā. hoc g caplm in quo determinat
de sillo tētatiuo cōpando ipz ad silz appentē: diuidit
in duas ptes: qz p̄mo dat differentia inter utrūqz silz.
scdo quedam que supposuerat probat. 2° ibi. Nam
ei^o qui ppter qd. Joicit g qz sils litigiosus z sophicus
sup. dup^o est: nā vnus qdem est appens. i. nō silat. alter
qdē fillogizans est. i. silat. h^o aut sunt tentatiui silis de

qbus est dialectica tentatiua. Nā z si uera sit conclusio. i.
dato qz tētatiuus uerū pcludat sup. nihilominus lit-
giosus z sophicus est. **Ex^o dōm ergo qz aliter est lit-**
giosus z sophicus tentatiuus: z alr appens sils: qz tē-
tatiuus sic sophicatur: qz etiā fillogizat: qd sillo appenti
cōuenire nō pōt. Deinde cum dicit.

Nā eius qui ppter qd deceptorius est: z
quicūqz cum non sint fm singulorū viam
paralogismi videntur esse fm artem.

Probat que supposuerat. dixerat enī qz fillogismus
tentatiuus est litigiosus z sophisticus. Rursus dicit qz
de h^o fillogismo est dialectica tentatiua: sed quia nō est
dialectica tentatiua nisi de eo qd est de cōsideratione
dialeticā: ideo supposuit qz cōsiderare de tentatiuo spe-
ctaret ad dialeticū. duo ergo facit: qz p̄mo ostēdit qz fil-
logismus tētatiuus sit sophisticus z litigiosus. 2° pro-
bat qz cōsiderare de eo spectat ad dialeticū. 2° ibi. Li-
tigiosus aut est qui quodāmodo. Circa p̄mū duo fa-
cit fm qz duplr pbat intētiū. 2° ibi. Quēadmodū enī
que in certamine. Circa p̄mū tria facit: qz p̄mo ait
qz fillogismi tētatiui sunt sophistici z litigiosi: qz non
sunt fm p̄pria p̄ncipia artium. 2° ex hoc ostēdit falsi-
graphos fillogismos nō eē litigiosos: qz sunt fm p̄p-
p̄ncipia spālium artium. 3° qd dixerat manifestat per
exempla. 2° ibi. Nā falsē descriptiones. 3° ibi. Neqz
si aliqua falsa. Jntēdit aut talem rōnem. quicūqz pa-
ralogismi cum nō sint fm viā singulorū. i. fm p̄p̄a p̄n-
spālium artium: z vident eē fm artem sunt sophistici
z litigiosi. sed tētatiuus qz est deceptor^o eius silis qui
est ppter qd nō est fm p̄p̄a p̄ncipia spālium artium.
ergo est sophic^o z litigiosus. de hac aut rōne in lra pō-
nit maiore z p̄bationē mīnoris. p̄clusionem vō tacet.
Ex^o dōm aut qz sils ppter quid est ille sils qui de
monstrat per p̄p̄a p̄ncipia artis. tentatiuus ergo de-
cipit circa talem silm: qz videt p̄cedere ex p̄p̄is p̄nci-
pijs: non tñ procedit: ideo est litigiosus z sophisticus.
Tunc sequitur illa pars.

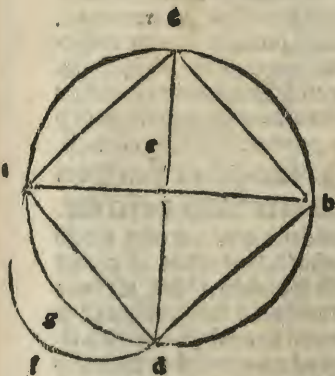
Nā falsē descriptiones nō litigiosae: nam
fm ea que sub arte sunt paralogismi.

In qua postq ostēdit tētatiuos eē litigiosos: qz nō p-
cedunt ex proprijs ostēdit falsigraphos non esse lit-
giosos: quia ex proprijs procedunt dicens qz falsē de-
scriptiones non sunt litigiosae: quia huiusmodi paralo-
gismi sunt fm ea p̄ncipia que sunt ab arte. Deinde
cum dicit.

Neqz siqua est falsa descriptio circa ue-
ruz: ut hyppocratis aut antiphontis qua-
dratū per lunulas: sed ut brisso quadratū
circulū: nā z quadratur circulus: tamē qz
nō fm rem: z ideo sophisticus.

Manifestat quod dixerat per exempla. z duo facit qz
p̄mo adducit huiusmodi exempla ad p̄positum. se-
cundo ex his que dixerat concludit conclusionem p̄n-
cipaliter intentam ibi. Quare z qui de his. J dicit
ergo qz siqua est falsa descriptio circa uerum. neqz sup-
ple est litigiosa ut quadratura hyppocratis per lunu-
las. hyppocras enim quadrādo circulum per lunulas
supponebat p̄p̄ia p̄ncipia artis: ideo sua quadra-
tura nō fuit litigiosa: sed quadratura ut brisso quadra-
uit circulum sup. fuit litigiosa. nam z si quadratur cir-
culus idest z si uerum concludebat brisso per suaz qua-
draturam. tamen quia nō quadratū circulus fm rem
idest fm p̄p̄ia p̄ncipia artis. ideo suus fillogism^o
erat sophisticus z litigiosus.

Dubitarer forte aliquis. quomodo hyppo-
cras quadrabat circulum. Ad qđ
figura hyppocratis.

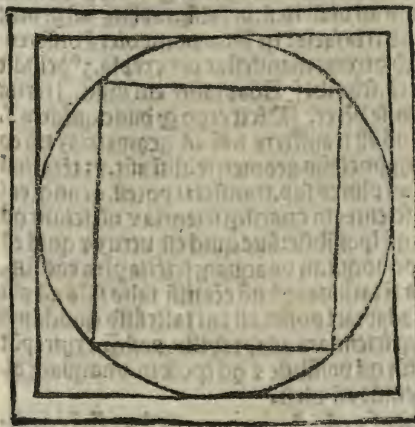

communitur dicitur
faciebat qđratu lfra
circuluz: z per h^o de
scriptiōe appebant
h^o lunule in circulo.
nā portiones circuli i
qđ^o circulus excedit
qđratu descriptuz in
spo hñt similitudinē lu-
nularū. hoc facto ar-
guebat sic. oēs linee
deducte de pūcto ad
pūctu sunt equales.
chorda z arc^o ducun-
tur de pūcto ad pun-
ctuz. ergo sunt equa-
les: propter qđ con-
cludebat portiones

circuli eqles eē laterib^o quadrati: z totu circuli equa-
le eē totu qđrato. h^o g arguebat ex ppijs pncipijs geo-
s^o s^o itellis. Nā cū dī q^o oēs linee ducte ab eodē pun-
cto ad idē pūctu sūt eqles. itelligēdū est de lineis rctis
z nō de chorda z arcu: ut intelligebat hyppocras: uel
possum^o alr dicē. vī enī nō psonū rōnū q^o alqs sic deci-
piat ut dicat chordā eē eqle arcu: z maxie q^o p tā debi-
lē rōnē fiat alicui fides ut credat chordā eqle arcu: qz
ducunt ab eodē pūcto ad idē pūctu. possum^o g dicē q^o
hyppocras scribebat qđratu itra circuli ut videret cir-
cūferētiā circuli in 4° ptes eqles: z cullibet arcu sue
ntebat aliquā lineā rectā quā pbabat ei eē eqlem: z ex
h^o lineis rectis eqlib^o 4° ptes^o circūferētie circuli cō-
stituebat vnu qđratu: qđ dicebat eē eqle circulo. crede-
bat enī q^o qđratu eē eqle circulo: si oīa latera qđratū sūt
sūpta eqrent circūferētie circuli: s^o h^o nō est ue^o. pbat
enī in li^o de corpib^o y sopimētris z oīuz y sopimētroz
fig^o circūlaris est capacissimā: qđ nō est itelligēdū q^o nō
possit fieri aliq^o fig^o capacioz circulo. s^o de tāta lineā quā-
ta est circulus nō pōt fig^o fieri q^o sit tāte capacitatis. da-
to g q^o latera qđratū eqrent circūferētie circuli: nō tñ
eēt qđratu eqle circulo. utz āt sit po^o p artē iuenire qđ-
ratu: cui^o latera equēt circūferētie circuli: nō est pūctis
spectatōis. suffic āt ad pñs scire hyppocrate qđratūisse
circū: ex ppijs pñ^o geo^o: s^o tñ itellectis: ul nō dbite
sūptis: pp qđ sua qđratūra fuit falsigrapha si litigiosa.

Alterius forte dubitarer aliq^o quōd bñsso qua-
drauit circuli. C Ddm q^o ut coiter
ponit. bñsso descriptū qđratu itra circuli z ex circuli

Figura Bñssois.

quo facto
arguebat
sic. circa
qđcūq^o re-
pit magis
z minus:
z eqle: sed
repit qua-
dratu ma-
ius circū-
lo: ut qua-
dratuz de-
scriptū ex
circulum:
z pñens
circuli z
repit qua-
dratuz mi-
nus circu-
lo: ut qua-

dratu itra circuli: qđ est pñtū a circulo. g repit qđratu
eqle circulo. hec aut rō dato q^o ue^o pcludat litigiosa
tñ z sophica est: qz nō arguit ex ppijs pñ^o disciplie.

Alterius forte dubitarer aliq^o. utz h^o pñ^o sit
va: q^o circa qđcūq^o repit mai^o z mi-
nus: z eqle. C Ddm q^o in his que sūt elusdē rōntz ue^o
est: s^o in his que sūt diu^o rōntz nō est ue^o: z qz rectuz
z circularē nō sūt elusdē rōntz. nō uale^o: si iuenit qđra-
tuz ul aliq^o figura rectilinea mior circulo: z iuenit figura
rectilinea maior circulo. q^o iuenit h^o fig^o eqlis circu-
lo: qđ sciētib^o geometriā nō vī mirū. angulus enī pñ-
gentia itra qđstituit ex diametro z circūferētia. est of-
um acutoz capacissim^o: z ei nullus agulus rectilicū
est qñs. oīs enī talis angls si est acut^o est mior pñcto
angulo pñgentie: qz ille est oīuz acutoz aplissim^o. si vō
rect^o est ul obtusus est maior eo. repit g angulus rectili-
neus mior z maior eo. nullus tñ repit eqlis ekimo si
angulus rectiline^o mior agulo pñgentie cresceret tñ q^o
fieret maior: nunq^o tñ eēt eqlis ei: qđ sō pñgit: qz non
sūt elusdē rōntz rectū z circularē. sic z in pposito si qđ-
ratu min^o circulo cresceret tñ q^o fieret mai^o: trāsiret
de mior ad mai^o qđ tñ nunq^o eēt sibi eqle. qđratūra g
bñssois falsuz pcludebat. dato tñ qđ pcludisset uerū: li-
tigiosa erat: qz nō arguebat ex ppijs.

Alterius aut: dato q^o falsigraphus sic differat
a tētatūo: qz falsigraph^o nō est ex fal-
sis: s^o est ex ppijs disciplie: sō nō est litigiosus. tētatū^o
vō qz nō est ex ppijs est litigiosus. Dubitarer forte ali-
q^o cui opponunt h^o silis. C Dd q^o opponunt sillo de
miratūo. demitatio enī vō eē ex ueris z ex ppijs. In-
quātū g est ex ueris opponit ei falsigraphus. pur vō est
ex ppijs opponit ei tētatū^o. tētatū^o enī nō arguit ex
ppijs: sed simulat se arguē ex ppijs. Deide cū dicit.

**Quare z qui de his est apparēs silis: li-
tigiosa ofo: z q^o fm rem est apparēs silis:
z si sit silis: litigiosa ofo: nā apparēs est s^o
rem: quare fallax z iniustus.**

Concludit pñ pncipali itēta. d. q^o silis qui est de his
est coib^o circa ppa. z est appens. i. z peccat in forma
est litigiosa ofo. z sit tentatū^o qui est appens silis s^o
rē. i. fm ppijs: qz silat se arguē ex ppijs: z si sit silis
est tñ litigiosa ofo nāq^o est appens fm rē. i. vī eē ex ppijs.
z nō ē: sō est fallax z iniust^o. i. litigiosus z sophi-
cus. est g hec p pncipalis. q^o tā silis apparēs z peccās
in foia qđ ē tētatūus sūt litigiose ofones. Deit. c. d.

**Quēadmōz enī q^o i certamie ē iniuria spēs
qđā bz uerū: z ē qđā iusta certatio: sic i
dictiōe iusta pñtio est litigiosa: nā z illic q^o
oio uicē uolūt: oīa apphēdūt: z hi litigiosi**

Probat h^o ofones eē litigiosas p aliā rōnez sūptā ex
silis. z tria facit: qz p^o facit qđ dicit^o est. 1° de clat quō ofo
ē litigiosa: z quō sophi^o. 3° dīc easdē ofones posse eē
litigiosas z sophicas: alr z alr sūptas. 2° ibil. Ergo q^o
ob uictoriā. 3° ibil. Et in ofonib^o elisidē. J Dicit g q^o
quēadmodū iniuria q^o sit in certamie. i. in cāis corā tu
dice habet quādā spēm iustit: est quēdā iniusta certa-
tio: sic in pñtione. i. in disputatiōe est quēdā iniusta
z litigiosa pñtio. nā illi qui ofino uincere uolunt oīa
apphēdūt tanq^o ppijs: z hi litigiosi sunt: z qz tales
sunt sup. tētatūi arguētes ex coib^o ad ppa: sō litigiosi
sūt. C Notādū aut q^o pñtio in cāis ex hoc accidit: qz
alqs accipit ut ppiū qđ nō est ppiūz. si enī tolleret
de medio hoc est meū hoc nō est meū: ita q^o nullus dī-
ceret aliqđ sibi ppiū forte oīs pñtio cessaret. hēt tñ
h^o pñtio corā iudice quādā spēm iustit: qz qlibet oz
nat rōnē. sūā ut appeat hie iustā cām: z ut h^o litigato-
Egidi^o .21. iij

Elenchorum

res ut vineat cam oia apbhedut ta ptinentia negocio qz imptinentia no litigiosi sunt: sic z tetatui: qz non arguunt ex ppijs: z accipiunt que sunt quodammodo imptinentia negocio id litigiosi uocant. ¶ Motadu er q in negocio iudiciali sit puaio: no solu per entime^{ca} que sunt ppiia tali negocio. sed etia per smones passionales. puocado iudice ad tra ptra aduersariu que sut imptinentia: z qn exnea tali negocio: z q uoluit oino vice plus istit circa oia talia imptinentia qz circa alia: pp qd merito z tales litigiosi uocant: z qz tetatui no ppa sz qn exnea accipiunt litigiosi dici debet. Deinde cu dicit.

Ergo q ob victoria ipaz tales sut: litigiosi hoies: z rixe amici vnr ee: q at pp glia q in diuitijs sopheria: na sopheria est dialetica q da ut dixim⁹ ab apparere sapia pp qd apparense demonstratione appetunt.

Quidit quoqz debet dici litigiosi: z quod sopheria. d. q qui disputat ob victoria ipaz. i. ut vineat sunt hoies litigiosi: z vident ee amici rixe. i. pteonio. qui aut disputant ppter gloria que est in diuitijs. i. in itiori apparita sunt sopheria. na sopheria ut diximus est quedars dictatua. i. copiosa ab apparere sapia. pp qd ergo qz sopheria uolunt appere appetunt apparense demonstratione. ¶ Motadu aut q diuitie sunt quedars extertora bona. sopheria ergo appetit gloria in diuitijs: qz glia in sapia put est qn qdars exteri⁹ bonu. glia eni videri sapies: z het glia de sapia put manifestat per apparere tem demonstratione. Deinde cum dicit.

Et in ofonib⁹ eisdem q sut litiu amatores: z sopheria: s no pp eade z locatio eade q erit sopheria: z litigiosa: s no sz ide: s in eo qd q pp apparetes victoria litigiosa. In eo vo q pp sapias sopheria. Na sopheria est apparēs qda sapia: non aut exis.

Quidit quoqz eede ofones aliter z aliter accepte pnt ee litigiose z sopheria. d. q in eisdem ofonib⁹ sunt amatores litiu z sopheria: sed p eundem finem. erit ergo eadem qd oio sopheria z litigiosa: s no fm ide: s in eo qd: qd oio est pp apparense sapias d: sopheria. na ut dictu est. sopheria est quedars appene sapia: no aut exis.

Litigiosus at est q qdamo sic se bz ad dialeticu ut falsigraphus ad geometricu. Na ex eisdem dialence palogizat uelut z falsigraphus geometricus.

Post qz pbs ondit qz filis tetatuius est litigiosus z sopheria. In pte ista vult pbare qz h⁹ filis est quodammodo dialeticus: z de pderatioe dialetici. dixerat eni sup qz tetatua quedars dialetica est: z q de filis tetatuius est dialetica tetatua: qd no esset nisi h⁹ filis essent de consideratione dialetici. ideo in hac pte pbat qd spectat ad dialetica talia pderare. z duo facit fm qz duplici rationem ad hoc adducit. 2^a ibi. ¶ Munc aut non est dialeticus. ¶ In pma pte intedit talem rationem. quodammodo sic se habet tetatuius ad dialeticu sicut falsigraphus ad geometricu. sed falsigraphus est de pderatione geometrica. ergo tetatuius est de pderatione dialetici. In hac aut rone sic pcedit: qz p^o ondit qz tetatuius quodammodo sic se het ad dialeticu: sicut falsigraphus ad geometricu. 2° ne alioqz crederet qz per oem modu eet simile de tetatui respectu dialetici: z de falsigrapho respectu aritmetici spalis dat vnam inter ea. 2^a ibi. ¶ Sed hoc qd no litigiosus. ¶ dicit ergo. litigiosus aut. i. tetatuius est q quodammodo sic se het ad dialeticu: ut falsigraphus ad ge-

ometricu. z est ro: qz tetatuius fillogizat ex eisdem principijs dialetice: uelut falsigraphus qui est ex eisdem principijs geometricis. ¶ Motadu aut qz per ea que dicta sut sufficiter pbat qz tetatuius sit de pderatione dialetici: sicut falsigraphus de pderatione geometrica. na que ppiie pcedunt ex eisdem principijs sunt de consideratione eiusdem artis. tetatuius ergo erit de pderatione dialetice: qz pcedit ex eisdem principijs dialetice: uelut falsigraphus est de pderatione geometrica. quia pcedit ex eisdem principijs geometricis. Deinde cu dicit.

Sz hic qd no litigiosus qm ex principijs z pconib⁹ q sunt sub arte falso describit.

Dat differentia inter ea ostendens qz no per oem modu se bz tetatuius ad dialeticu: ut falsigraphus ad geometricu. z duo facit fm qz dupli hic ondit. 2^a ibi. ¶ Et hunc qd. ¶ In pma pte intedit talē rationē. falsigraphus est ex ppijs ad ppias: ut ex geometricis ad coia: nec est ex dialeticis ad dialetica. ergo nec sic se het falsigraphus ad geometricu ut tetatuius ad dialeticu. In hac aut rone sic pcedit: qz p^o ondit qz falsigraphus est ex ppijs principijs ad ppias pnes. 2° ondit qz tetatuius no est ex coibus ad coia: sed ex coibus ad ppias. 2^a ibi. ¶ Qui aut ex his. ¶ dicit ergo qz h⁹ quidē. i. falsigraphus no est litigiosus: qm ex pncipijs ppiis: z ex pncipijs ppiis que pncipia sub arte falso describit. dicit aut sub arte: quia accipit pncipia ppias: falso tamen describit ea: qz no accipit illa ut debet. est ergo falsigraphus ex ppiis ad ppias. Deinde cum dicit.

Qui aut ex his est que sunt sub dialetica circa alia qd qm litigiosus sit manifestus ut quadratura que est qdem per lunulas non litigiosa: brissonis aut litigiosa.

Quidit qz tetatuius no est ex coibus ad coia: sed est ex coibus ad ppias: z id est litigiosus. d. qz tetatuius quē est ex his que sunt sub dialetica. i. ex coibus z circa alia. i. circa ppias: qm litigiosus erat. z sup. qm differt a falsigrapho: qui no est ex coibus ad ppias: sz ex ppiis ad ppias: manifestu est ut pz de quadratura que est per lunulas. illa no est litigiosa. ex ppiis eni est ad ppias. quadratura vo brissonis est litigiosa: qz ut patuit erat ex coibus ad ppias. Deinde cum dicit.

Et huc qd no est trāsferre nisi ad geometrica tmeo qz ex proprijs sit principijs. Illu aut ad plures qcuqz no sciut qd possibile est in vnoquoqz: z qd impossibile.

Dat scdm differentia inter tetatui z falsigraphu. uel adducit scdm rationē ad ostendendu qz no se het omnino tetatuius ad dialeticu: ut falsigraphus ad geometricu. circa qd tria facit: qz pmo ponit dicta differentiam. scdo qd dixerat manifestat per exempla. 3° pcludit pnem intentā. scda ibi. ¶ Adaptabit eni illud. ¶ tertia ibi. ¶ Si ergo se hetet. ¶ dicit ergo qz hunc quidem. i. falsigraphu no est trāsferre nisi ad geometrica: tmeo qz sit ex ppiis pncipijs geometricis. illu aut. v. z tetatui z litigiosus ad plures sup. trāsferri potest. qcuqz eni simulant se scientes in quacūqz scientia z no sciunt qd est possibile qd impossibile: siue quid est ueruz z quid est falsuz in vnoquoqz. i. in vnaquaqz scientia ptra eos sup. pot fieri illis tetatuius: qd no eet nisi talis filis quodammodo ad vnaquaqz scientiam adaptabilis. post qz expiri pot qcuqz no sciut qd possibile z qd ipole in vnaquaqz disciplina. Deinde cu dicit.

Adaptabit eni idē: ut anipho qdrant:

uel siqs dicat nō meli⁹ ēē post cenā deambulare per zenonis rōnem : nō medicina lis: cōmunis enim.

Figura Antiphontis.

C Manifestat qđ dī xerat per exēpla. dī qđ illd. i. illa rō ut ātīpho qđ drauitēit culū. ada ptabitur su. ad plu res scias. Antīpho enī qđrādo circū lūz nega uist contī

nuuz diuidi in infinitū: ut p3 p^o p^h ubi suā qđraturā dectauim⁹. p^h autē qđ p^otinuū dicebat nō ēē diuibile in infinitū argui pōt p^o plures scias: qz geometria z nālis p^hia z p^hes alie scie b^o supponunt: z qđ dictū est de rōne antiphontis ueritatē hēt de rōne zenonis. per rōnē enī zenonis posset argui in medicina. siqs per eam dicat uel p^hbet qđ nō est meli⁹ deambulare post cenā: z addit qđ rō illa zenonis nō est medicinalis. cois enī est z sup. pōt adaptari ad multas scias. C^o Notādū autē zenonē p^hasse qđ nō p^otigit aliqua moueri. dicebat enī qđlibet spatiū diuibile ēē in infinitū: z qđ infinita nō p^otigit p^hāsi rī. qđ ipse est aliquid moueri. Nāc autē rōnē possum⁹ adaptare ad medicinā sic: nō est bonū qđ est ipse: s; deambulare post cenā est ipse: cū ipse sit mot⁹. qđ non est bona talis deambulatio: qđ est p^o medicos dicētes deambulandū ēē ut cib⁹ digeratur. sic ēē de rō adaptari posset ad astro^o p^hādō qđ sit ipolis p^ouictio siderū: qz impossibilis est motus eoz. Deinde cum dicit.

C Si ergo oino simplr se hēret lingiosus ad dialeticum: ut falsigraphus ad geometram: non esset de illis lingiosus.

C Cōcludit qđ nō intēdā. d. qđ si lingiosus. i. si tentatiuus oino se p^hiet sūl ad dialeticū: ut falsigraph⁹ ad geometrā. h^o p^hillo lingiosus. i. tētatīuus nō ēē de illis. i. nō ēē de spālīb⁹ qđ nō descendēret ad scias spālēs: sed esset de coib⁹ ad coia: ut ex dialetrici ad dialetrici: sic falsigraphus est ex p^hrijs ad p^hrijs: qz est ex geometricis p^hncipijs ad geometricas p^hones.

Dubitarēt forte aliqs. utrū tētatīua sit qđaz dialetica. C^o Dm qđ ut p3 ex tētatīua qđā dialetica est. Sed quōd h^o h^o sciedū qđ si cut rhetorica est quedā dialetica applicata ad mores. iuxta illd p^hī p^hī rhetoricoz. qđ accidit rhetoricā ēē uelut quādā aduocatā p^hez dialetice z negocij circa mores: sic tētatīua est qđā dialetica applicata ad spālēs p^hres spālīū artīū. est enī ex coib⁹ ad p^hā: z qz cōe ut reseruat in spālī est qđā spālēs: ut aial in hoīe non est aial ulr: sed est qđā aial. tētatīua qđ que est dialetica applicata ad spālēs: magis est dialetica quedā. i. dialetica p^hcta z applicata qđ dialetica simplr.

Alterius autē cū rō tētatīua uidēat ēē qđ composita ex coib⁹ z spālīb⁹ cū sit cōe ad spālēs applicatū. Dubitarēt forte aliqs. utrū tētatīua possit dici quedam ars specialis: ut dicat quedā geo^o sic ut dicit quedā ars cōmunis que dicit quedam dialetica. C^o Dm qđ tētatīua de quā h^o loquimur debet

dici qđā dialetica nō autē d3 dici qđā geo^o: si ad geo^o applicet: nec quedā medicina si ad medicinalē artē sit applicata: qđ triplīcī vīa declarare possum⁹. p^o sumit ex sūl. nā ut patēbit in p^hsequēdo: tētatīua magis se tenet ex p^hte dialetice qđ rhetorice: z cū rhetorica magis sit quedā dialetica qđ quedā politica: ut pōt patē si diligenter inspiciat itēllo p^hī in p^ho rhetoricoz. si qđ rhetorica est quedā dialetica: z nō p^hrie qđā politica nō obstatē qđ dicit qđ applicatū ad negociū politicū. tētatīua est qđā dialetica: z nō qđā ars spālīs: ut qđā geo^o uel qđā medicina: nō obstatē qđ ad tales artes applicari hēt: imo tāto magis uerificant hec de tētatīua qđ de rhetorica. qđto magis ista se tenet ex p^hte dialetice qđ illa. 2^a vīa sumit ex p^hte ip^h scie. scia enī z ars z talia notitiā quādā ipōtāt. cū qđ tētatīuus sūm qđ h^o hēt notitiā de coib⁹ z nō de p^hrijs. nā cū per coia p^hbat p^hā z descēdit ad ipā: est sōphīstā z deceptor⁹. si qđ tētatīuus sūm qđ h^o hēt notitiā coīuz z nō p^hoz magis se tenet ex p^hte artis coīs qđ ex p^hte artīū spālīū: id magis est qđā scia coīs: ut qđā dialetica qđ qđā scia spālīs. hec āt vīa roborat p^h p^hī qui ait qđ tētatīuus nō est de rēminati gūis: z qui vult qđ nesciētes p^hnt sumē exp^himētū z tētatīua re. 3^a vīa sumit si fiat vīa in eo qđ d3 qđā. sic enī exponebat supra in p^hcedēti lectiōe qđ tētatīua est dialetica qđā. i. est dialetica applicata. cū qđ spālīū sūm qđ h^o nō sit qđ applicent z p^hant: s; hoc est de rōne coīuz. Cū in rōne tētatīua coia applicent z p^hant ad p^hā. p^hā autēz sūm qđ h^o nō applicent z p^hant ad alia: sequit qđ tētatīua sit dialetica quedā: qz est cōe applicatū. nō autē est ars spālīs qđā. qz nō est ars spālīs applicata. dictū est enim qđ tētatīua applicat coia non p^hria.

Alterius autē dato qđ tētatīua sit qđā dialetica z magis sit qđā dialetica qđ qđaz ars spālīs. Dubitarēt forte aliqs. si est qđā dialetica: z est quodāmo idē qđ ipā: utrū sit idē qđ dialetica docēs. C^o Dm qđ dialetica ex p^h d3 docēs i quātū sūnt in p^hrijs termis. nāz put ascēdit in scias spālēs nō meret dici docēs: qz eas docē nō pōt. supfluerent enī spālēs scie si sciēdo dialetrici eēm⁹ sufficiēter edocēt i spālīb⁹ disciplinis. Cū qđ tētatīua sūm qđ h^o nō sūnt in termis dialetrici: s; descēdat in scias spālēs: qz est de coib⁹ ad p^hā. tētatīua sūm qđ h^o nō erit idē qđ dialetica docēs.

Alterius forte dubitarēt aliqs. utrū tētatīua sit idē qđ dialetica utens. z vī qđ sic dialetica enī ex p^h d3 utens: qz sūl qđ p^hstituit utēdo eo applicat ipm ad alias scias. Sed p^h vī ēē officiū tētatīui: cū tētatīua sit dialetica quedā applicata ad p^hā spālīū artīū. C^o Dm qđ tētatīua p^hte z formalr nō est idē qđ dialetica utēs. i. enī ut sufficiēter p^hmissa rō p^hbabat. tētatīua magis pueniat cū dialetica utēre qđ cū dialetica docēte. nō tū est oino idē qđ dialetica utens. differt enī ab ea in fine z intēttione. nam finis dialetrici utētis est aggiare opionē: sed finis tētatīui est expiri. idē ergo sūl pōt ēē dialetricus z tētatīuus: sed dialetricus utet illo sūllo ad inuestigationē ueritatis. intendit enī dialetricus inuestigare uerū sub mō p^habili. tētatīuus utet eo ut sumat exp^himētū de rēndente.

Alterius forte dubitarēt aliqs. utrū tētatīua faciat p^h se sciaz. C^o Dm qđ scie secatur quēadmodū z res de q^h sunt: ut pōt hēri ex 3° de aia. que qđ nō p^h hēt disticta sūiecta: nō p^h merent dici distictē scie. z qz tētatīuus p^hncipalr uerfat circa sūllo dialetrici: i. ab alio fine utat eo: nō p^h facit aliā sciam qz diuersitas ex usu qđ p^h acciō se hēt ad id de qđ est p^hideratio: ex quo appet qđ rhetorica sit alia scia a dialetica: qz enī mēma de quo est p^hncipalr rhetorica differt a sūllo: z aliud est istū rhetoris: aliud dialetrici. tētatīua tū nō est p^h alia a dialetica: qz sūllo tētatīuus nō est ali⁹ a sūllo dialetrico. nō est aliud istū hū⁹

Elenchorum

et illi? sed solum dunt in modo utendi: eo quod respectu scilicet
distant facit accidentalem. nam si diuersitas sciatur per com-
parationem ad utrumque causaretur essentialem distantiam iter eas
esset confusio in scientijs. nulla enim esset adeo speculatiua
que non esset practica: nec adeo practica que non esset spe-
culatiua. posset enim quod affectare scire metaphysicam ut
per eam dirigeret in opando. etiam posset uelle scire artes
brilem: ut non ageret: sed ut consideraret.

Alterius forte dubitaret aliquis. utrum tentatiua
possit dici per dialecticam. Cuiusmodi est tentatiua
duplex potest dici per dialecticam. nam omne applicatum et
entium secundum quod habet debet dici quod praeiale. cum ergo tentatiua non
sit dialectica secundum se superius sit dialectica dicta et applica-
ta ad praeiale spiritum artium: sequitur quod tentatiua sit quodammodo per dial-
cticam. id quod praeiale dialectica. tentatiua uero per dialecticam:
quod non dicitur: ut non omnimodo sumpta dialectica est tentatiua.
dialectica enim duplex potest accipi. uel simpliciter: et ut dialectica
quedam: et dialectica simpliciter arguitur ex probabilitate simpliciter.
dialectica uero quodammodo arguitur ex probabilitate rudenti. tentatiua
que praecedit ex his que uidentur rudenti. dicitur esse per dial-
cticam: quod non est dialectica quocumque modo accepta. sed est
dialectica quedam. Idem enim sensus est dialecticus quodammodo
tentatiuus. aliter tamen et aliter acceptus.

cap. ii.

Unc autem non est dialecticus circa ge-
neris aliquod determinatum: neque
ostensiuus ullius: neque talis qua-
lis uniuersalis.

Cum propter ista ut dicebat ostendit per aliam uiam quod considerare
de tentatiuis prius ad dialecticum. Ad cuius euiden-
tiam est sciendum quod tentatiuus ideo est de consideratione dia-
lectici: quod tentatiuus non est generis determinati: sed est ex
coibus sicut et dialectica. tria ergo facit: quod primo ostendit ten-
tatiua esse ex coibus: non esse generis determinati: sicut et dia-
lectica. primo distinguit coia ut ostendat quod tentatiua est ex
coibus. primo concludit conclusionem inuenta. uel quod de tentati-
uis habet considerare dialecticus. primo pars ibi. Quia autem
quidam sunt multa. primo ibi. Locum ergo de sophistis ele-
ctis. In prima parte intendit talem rationem. dialectica non
est generis determinati: sed talis est tentatiua qualis est
dialectica. ergo tentatiua non est generis determinati. In
hac autem ratione sic praedicat: quod primo ostendit quod dialectica non
est generis determinati. primo probat quod talis etiam sit tentatiua.
primo concludit intendit. uel quod tentatiua non sit generis determi-
nati. primo ibi. Talis autem tentatiua. primo ibi. Quare ma-
nifestum quoniam nullius. Ad euidetiam autem prae-
partis notandum quod aliquid potest esse generis determinati
duplex. primo ex ipso determinati: sive ex ipso consideratione
ut si consideret uel determinet ita de istis quod non de alijs:
et sic geometria et ois scia specialis est generis determina-
ti: quod ita est de hoc ente quod non de alio: ut geometria ita
est de magnitudine: quod non est de numero: et nullo philosophia
sic est de corpore mobili: quod non est de substantijs separa-
tis. primo aliquid dicitur esse generis determinati: non propter
ipsa determinati: sed propter modum determinandi: et sic
metaphysicus est generis determinati: quod ita sit de omni
ente: est tamen de omni tali non sub omni ratione: sed solum sub
hac ratione: ut in eo quod sunt entia. dialecticus autem ut est ar-
tifer color: et ut est utens: et ut est quidam modus sciendi
applicabilis ad omnes scientias non est generis determina-
ti ratione considerationis secundum quod scilicet speciales determinate dicitur
quod considerare habet de omni ente. et rursus non est gene-
ris determinati ex modo considerandi: ut metaphysica.
quod ita dialecticus non consideret de oibus sub omni ratione:
sed consideret de oibus sub quibusdam intentionibus coibus.
non tamen sit sic assignare unam rationem sub qua consideret oia
sicut metaphysicus. quod quasi sub una ratione: ut sub ratione
entitatis oia considerat. propter quod dato quod dialecticus ex

modo considerandi sit aliquo modo generis determina-
ti: ut supra innuebat: non tamen sit sic generis determina-
ti ut metaphysica. duo ergo facit: quod primo ponit quod di-
alectica non est generis determinati ratione considerationis.
sicut est artifex specialis: nec est generis determinati.
nati ex modo considerandi sicut metaphysicus quod est ar-
tifer communis. primo probat quod dixerat. primo ibi. Neque sunt om-
nia. Dicit ergo quod dialectica non est circa aliquod gen-
us determinatum: et subdit quod non est ostensiuus nullius sup-
passionis determinate. id est non est determinati generis
propter considerationem: sicut artifex specialis: et addit quod dia-
lecticus non est talis qualis uniuersalis artifex. id est non est
generis determinati ex modo considerandi ut metaphy-
sicus. Deinde cum dicit.

Neque enim sunt omnia in uno aliquo ge-
nere: neque si essent: possibile sub eisde principijs
esse ea que sunt.

Probat quod dixerat: et duo facit: quod primo ostendit quod dia-
lectica non est generis determinati: ut sunt artifices speciales.
primo probat quod non est generis determinati ut artifex color sive
ut metaphysicus. primo ibi. Si autem ostendit. Circa primum duo
facit quod primo ostendit dialectica non esse generis determinati ut
sunt artes speciales. primo ex hoc concludit nullam artem spiritalem esse
interrogatiua sicut dialectica. primo ibi. Quare nulla ars. Dicit ergo quod oia non sunt sub uno aliquo genere determina-
ti: et si essent: quod forte diceret quod oia esse sub ente. non tamen esse
possibile oia ea que sunt esse sub eisde principijs. non ergo
oia entia sunt sub aliquo determinato genere. tunc ergo sup-
plendum est quod cum dialecticus consideret de oibus entibus non
erit determinati generis. Notandum autem quod ut plane
hec ratio non plus probat nisi quod dialecticus non est determina-
ti generis: quod ad considerationem: sicut artifices speciales: quod ut di-
ctum est non est de aliquo entibus specialibus: nec est determina-
ti generis: sed est de omni ente.

Dubitaret forte aliquis. utrum oia sint sub eode
genere. Cuiusmodi est duplex genus. scilicet predicabile et subijcibile. genus enim predi-
cabile est unum de quatuor uel tribus. genus uero subijcibile est omne
illud de quo principaliter intendit in aliquo scia. ois enim scia
est unius generis subiecti praeter et passionis considerationis: ut
dicitur primo posteriorum. cum ergo queritur utrum
oia sint sub uno genere si intelligit de genere predicabili pla-
num est quod non oia sunt sub uno genere. ens enim non est genus ad
dece predicamenta. sed est analogum ad ea. Cuiusmodi est que-
ratur utrum omnia possint esse sub eode genere subijcibili:
dicendum quod si omnia accipiuntur sub ratione spe-
ciali: sic omnia non sunt sub eodem genere subijcibili:
sed si accipiuntur sub ratione communis: et in eo quod entia
sic omnia sunt sub eodem genere subijcibili: quia om-
nia sic accepta pertinent ad subiectum metaphysice. cum
ergo dialecticus ad speciales conclusiones specialium
artium utatur sillogismo suo. omnia ut sunt de consi-
deratione dialectici: non solum non sunt sub eodem ge-
nere predicabili: sed etiam non sunt sub eodem genere
subijcibili. cum omnia entia sub speciali ratione acce-
pta ad idem subiectum pertinere non possunt. Est
enim diligenter notandum quod licet dialectica sit de om-
ni ente: tamen si subiectus accipitur proprie subiectus
in dialectica non est totum ens: sed sunt res alicuius ra-
tionis. uel huiusmodi subiectum sunt ipse intentiones
per actus rationis constituite. totum enim ens in dia-
lectica non potest esse subiectum. quia omnia entia ut
considerantur a logico sub eode genere subijcibili esse
non possunt. ex quo apparet bene dictum esse dialecticam
ut considerat oia esse indeterminati generis: quod non co-
siderat ea ut possunt esse sub eode genere subijcibili.

Alterius forte dubitaret aliquis. utrum oia sint sub
eisde principijs. Cuiusmodi est quod habet quod re-

65.10. quirit uterque speculatione. spectat enim ad. 12^m. meta-
physice. ubi querit utrum eade sint pⁿ accidentis et sbe-
ti q^utu spectat ad itentione logica: et ad susceptu nego-
ciu. possumus dicere q^u si pⁿ accipiant sub rone cotiuel
fm quada p^oportione et analogia: sic aliq^u mo oia sunt
sb eisdem pⁿciptis: et oia cadunt sb pⁿciptis eiusdem artis.
q^u metaphisicus de oib^u p^oderat sb rone coti: et oiu^u en-
tiu sunt eade pⁿ fm quada p^oportione et analogia: s^z
si accipiant pⁿ sb rone spali: et ut sut de p^oderatiõe spe-
claliu artiu. sic oium entiu no sunt eade pⁿ. C^onotad^u
du q^u cu dialekticus possit applicare suas rones logi-
cas ad spales p^ones spaliu artiu. q^u entia sb spali rone
accepta: no cadunt sb eode g^oie subijcibili: nec sb eisdem
pⁿciptis ex his que dicta sunt dupli haberi pot^u dialeti-
ca no esse determinati g^ois. p^o q^u entia ut considerant a
logico no cadunt sub eode g^oie subijcibili. sed q^u no ca-
dunt sub eisdem pⁿciptis. 2° ibi. Si aut^u ostendit. J^o. c. d.

Quare nulla ars demonstrativa alicuius nature interrogativa est: no enim possibile utralibet partiu dare. Na filius non fit ex utrisq^u. dialectica autem interrogativa est.

**Ex eo q^u nulla spalis ars est indeterminati g^ois: sicut logica cludit sola dialectica esse interrogativa utrisq^u p^ois p^odictiõis et no alias spales artes. d. q^u nulla ars de monstrativa alicuius nãe. i. onstiva alicuius spalis passi-
onis de sbo est interrogativa. sup. utrisq^u p^ois p^odictiõ-
nis. et est rō q^u p^o nulla arte spali possibile est dare sup.
allogistice. i. fillare utraq^u p^ote p^oradictiõis. nam fillus
sup. demonstrativu no fit ex utrisq^u. i. no fit ad utraq^u p^ote
p^oradictiõis. dialectica aut^u est interrogativa. q^u pot^u fil-
logicare utraq^u p^ote p^odictiõis. C^onotadum aut^u q^u q^u
dialetica ex coib^u est: et per coia habemus via ad fillo-
gicadu utraq^u p^otem p^odictiõis. iō dialectica utroq^u mo
aliqua p^ote fillare pot^u. artes aut^u spales: q^u arguit ex p^o-
p^ois per que non p^otingit h fieri. iō per h^o artes utraq^u
p^ote p^oradictiõis fillari no pot^u. C^onotadū ē q^u artes
spales dicunt no interrogare no q^u nullo mo interroget:
s^z q^u no interrogat utraq^u p^ote. ille eni. p^ote utraq^u p^otem
p^odictiõis interrogare d^o: q^u quacuq^u p^ote rñdens recept^u
pot^u disputare p^o ipm. h aut^u artes spales facē no valēt.
q^ure ad utraq^u p^ote p^odictiõis fillare no pñt. uel possum^u
dicē q^u artes spales dato q^u aliq^u interroget: no in interro-
gent omnia. quia non interrogat propria pⁿciptas: sed
supponit ea esse. q^u si negarent no haberet unde dispu-
tarēt p^ora negatē pⁿciptia. Deinde cum dicit.**

Si at ostendit: et si no oia: s^z p^oma et p^opa pⁿciptia no interrogant: na si no daret: ia no hiet ex qb^u amplius disputaret ad istia.

**Probat qd dixerat q^u dialectic^u no ē determinati g^ois: ut metaphisicus. itēdit aut^u talē rōne si dialectica se ha-
beret sicut metaphisica posset disputare p^o negantē sibi
p^o pⁿ. s^z h no pot^u facē logicus. q^u no se hiet dialectica si-
cut metaphisica. de hac aut^u rōne no plus ponit nisi q^u
dialectica no hiet vñ disputet p^o negatē sibi p^o et p^opa pⁿ
ciptia. iō alt. si aut^u ostendit sup. pⁿ dialectica. no tñ ostendit
oia s^z p^oma et p^opa pⁿ: no interrogant siue no interro-
gat ea. na si rñdens non daret ea iam no hiet amplius
ex qb^u disputaret ad istia. i. p^oistia suis pⁿciptis.**

**Dubitaret forte aliquis. utruq^u disputare possit dialectica p^ora negantē pⁿciptia si-
cut metaphisica. C^odem q^u in h^o p^ophicoz diffusi^u di-
ximus: tñ ut spectat ad p^osent: dicē possumus q^u fm q^u
dā pⁿ no pñt pbari via onstiva. pbanf aut^u via ad ipol
sibile. et q^u no spectat ad dialeticu p^oba aliqd ducēdo
ad ipo^{le}. ideo dialectic^u ut dñt pⁿ p^oba no pot^u: s^z me-
taphisicus: s^z istud no est bñ dñtū. na in p^obatōe pⁿci-
ptoz non est alia rō in via onstiva: et ad ipossibile: na si-
cut simplr no pbanf pⁿ rōne onstiva. q^u nihil est uer-
us eis. sic no pbanf simplr ad ipossibile. q^u nihil est fal-
sius oppositio pⁿciptoz. si eni simplr uellemus arguē
onstiva rōnib^u p^o negatē pⁿ: oporteret nos accipe aliq^u
ueriora q^u pⁿ que negant: sic si uellemus ducē aduer-
sariū ad ipossibile: oporteret nos eū ducē ad aliq^u falsio-
ra q^u sint opposita pⁿciptoz que ab ipso ponunt. sim-
plr q^u nec onstiva nec ad ipossibile pbanf pⁿ. huic autē
possunt pbari utroq^u modo. no est q^u alia rō de p^obatō-
ne onstiva: et ad ipossibile. C^osciēdū q^u dialectic^u ut
est artifex cois pot^u p^oba pⁿ: s^z ut est artifex spalis pⁿ
ciptia p^oba no pot^u. et q^u ut est docēs et directe no est ar-
tifex cois. ideo l^z aliq^u p^oma p^oba possit: p^ozia tñ pⁿci-
pia ad que comparat ut docēs et ut est artifex specialis
probare non potest. q^u nulla habet probabiliora illis.
de metaphisico autē non est sic. q^u ipse per se et directe
et ut est docēs est artifex cōmunis. ideo signanter di-
xit philosophus q^u p^oncipia prima et propria dialeti-
cis probare non potest. innuens q^u l^z aliq^uia prima pⁿ
ciptia probare possit: ut illa ad que cōparatur ut utens
et ut est artifex cōmunis. propria tamē et prima pⁿci-
pia ad que comparatur ut docēs: et ut est artifex spe-
cialis probare non ualet. quare autem artifex ut est cō-
munis pⁿciptia etiam propria probare potest: et no ar-
tifex specialis in p^ophicis sufficienter expressimus. ad
presens autem sufficiat scire q^u dialecticus non est cō-
munis artifex. ut metaphisicus. quia non potest pro-
bare pⁿciptia sicut ille.**

**Alterius aut^u dato q^u dialecticus no fit artifex cois ut metaphisicus. q^u metaphisicus est cōmunis per se et directe: cuq^u fit directe et per se de toto ente: dialecticus vō est artifex cois non per se et directe: q^u sic est de his que se tenent ex p^ote rōnis: est ta-
men cois ex p^onti in q^utu talia ad oia entia applicari pñt. C^odubitaret forte aliquis. utruq^u dialectica ut est cōmunis ars cōsideret omnia sub vna ratione: et vide-
tur q^u sic. q^u sicut metaphisica cōsiderat omnia sub vna
ratione: ut in q^utu sunt entia. sic dialecticus videtur cō-
siderare omnia sub vna ratione: ut in q^utu sunt rōna-
bilia uel optinabilia. oppositū autē superius dñimus:
ubi dicebatur q^u ex modo consideradi non est sic deter-
minati generis dialecticus ut metaphisicus: q^u non cō-
siderat sic omnia sub vna ratione: ut ille. C^orideo di-
cendū q^u considerare omnia entia ut sunt rōnabilia: et
ut possunt pbari per rōnes logicas: non est p^ote con-
siderare ea sub vna rōne. q^u speciales p^oclusiones et pro-
pria artium spaliu fm q^u sic sunt: pbari possunt per
rōnes logicas: sed pñt q^u omnia entia sic accepta nēc
cadunt sub eodem genere subijcibili nec sub eisdem pⁿ-
ciptis. bñ q^u dñm est q^u ēt ex mō p^oderadi metaphisicus
est magis determinati g^ois q^u dialectic^u: q^u meta^o p^ode-
rat oia ut cadunt sub eode g^oie subijcibili: ut sunt quo-
dāmo sub eisdem pⁿciptis: qd de dialectico dici non pot^u.
C^olteri^u aut^u ad istellm l^z notadū q^u l^z illa. si at ostē-
dit et. quā exposuim^u de dialectico ponēdo dñam rō-
ipz et metaphisicu. q^u no sic pot^u ostēdē p^opa et p^oma pⁿ
ut metaphic^u: posset exponi de artificib^u alia spali-
qui ēt ad p^opa et p^o pⁿ disputare no pñt. Deinde cū dñt.**

**Talis aut^u est et tentativa: neq^u enim tēta-
tiva talis est qualis est geometria: sed quā habeat et non sciens aliquis.**

Postq^u ostēdit q^u dialectica non est g^ois determinati. ait talē esse tentatiua. et duo facit. q^u primo proponit quod intendit. 2° probat quod dixerat. 1° ibi. Est eni experimentu sumere. J^o dicit ergo q^u talis est tētativa qualis sup. est dialectica. q^u est. i. ex coib^u: et no est sicut alie artes spales. ideo subdit q^u tentativa non est talis

Elenchorum

Quis est geometria: quod non est ex propriis: sed talis est tentativa quae habet. i. quae erigit hinc aliquis nesciens. C. Notandum autem quod si aliquis esset per omnem modum sciens secundum quod habet non posset hinc scire tentativa: sed si est ignorans in propriis: dum tamen aliquis non novit coia poterit hinc sciam tentativa. Cum ergo dicitur quod nescientem pertingit hinc scire tentativa intelligendum est nescientem propria: scientem tamen communia. Deinde cum dicitur.

C Est enim experimentum summe non scientis: et eius quod nescit refigere dat non ex quibus novit: neque ex propriis. seu ex consequentibus: quocumque talia sunt que scientem quidem nihil prohibet non scire autem: non scientem autem necesse est ignorare.

C Probat quod supposuerat. videlicet quod nesciens possit tentare. d. quod non scientis est summe experimentum. i. experiri eum. r. ridentem quod nescit re: quod si ridentem dat ex quibus non novit. i. ridentem ad ea que non novit opponens super. summe experimentum de ignorantia ridentis non propriis: sed ex consequentibus. i. ex coibus. sufficit ergo dare coia: ut possum tentare. Et manifestat que sunt illa secundum que fit tentatio. d. quod habet coia sunt quicquid sunt talia que scientem nihil prohibet non scire autem. non scientem autem illa coia necesse est ignorare. C. Notandum autem experiri sufficenter haberi tentativa non esse generis determinati: sed esse ex coibus postquam scientes solum coia tentare possunt. C. Notandum est quod quod nescientem ridentem ad coia: manifestum est ipsum ignorare autem. scientem tamen ridentem ad talia non oportet ipsum scire autem: quod scientis coibus non per se scit autem: ignorantis autem ignorat. inde est ergo quod tentativa ut habet de ea loquimur de experiri eum qui nescit re: non autem eum qui scit. Deinde cum dicitur.

C Quare manifestum: quoniam nullus determinati tentativa disciplina est: nam omnes artes utuntur communibus quibusdam.

C Concludit ex dictis tentativa non esse generis determinati. nam si dialectica non est generis determinati ut probatum fuit: et talis est tentativa quoniam dialectica. ut postea ostendebatur. sequitur quod tentativa non sit generis determinati. Ad ostensionem huius partis sciendum tentativa dupliciter non esse generis determinati. primo quantum ad species ad quas applicari habet: quod quodammodo ad omnes artes applicari potest. cum omnes artes utantur quibusdam coibus. 2. tentativa et etiam dialectica quodammodo non sunt generis determinati quantum ad participantes eas: quod omnes tamen idiotae quod etiam scientes aliquis modo participat dialectica et tentativa. duo ergo facit. secundum quod dupliciter modo concludit tentativa non esse generis determinati. 2. ibi. Quare et omnes idiotae. Dicit ergo manifestum esse quoniam tentativa est disciplina nullius generis determinati. eo quod de omnibus est. i. ad omnes artes applicari potest: nam omnes artes utuntur quibusdam coibus secundum que potest circa illas accidere tentatio. Deinde cum dicitur.

C Quare omnes etiam idiotae quodammodo utuntur et dialectica et tentativa: nam omnes usque ad quid conantur diiudicare pronuntiantes: hec autem sunt communia: nam ea nihil minus sciunt ipsi: quantumvis videantur valde extra dicere.

C Concludit tentativa: et etiam dialectica non esse generis determinati quantum ad participantes eas. et duo facit. quod primo ait quod omnes etiam idiotae quodammodo ipsi participat tentativa et dialectica. secundo dat modum quod participat eas ibi. Arguunt ergo omnes. Dicit ergo quod omnes etiam ipsi idiotae utuntur quodammodo dialectico et tentativo: nam omnes pronuntiantes. i. omnes utentes sermone conantur diiudicare et cognoscere etiam ipsi idiotae. ideo subdit quod ea. i. coia nihilominus sciunt ipsi. i. idiotae: quantumvis videantur ea valde extra dicere. i. valde extranee dicere. quia non perferunt ea per modum artis.

co. p.

C Notandum autem quod secundum commentatorem 2. metaphysice. coia sunt quasi locus sanie in domo: que nullus ignorat: et quod

dialectica et tentativa circa habet coia versantur. id est omnes utentes sermone et etiam ipsi idiotae aliquis modo participat dialectica et tentativa in quantum de habet coibus aliquam notitiam habet. C. Notandum est quod res de eadem quod dicitur ad genus quod ex hoc est aliquis in genere in quantum habet quidditatem distantes ab eodem. videlicet autem est aliquis. i. aliud quod quantum ad speciem. quod dicitur specifica adveniens generi constituit aliud. dicitur autem esse habet aliquod signatum quantum ad esse particulare. posset ergo quod uellet exponere per modum quod idiotae conantur diiudicare utique ad aliquid: quod aliquam cognitionem habet de quidditate: cum cognoscant coia et generalia secundum que copetitur et quod sit quod. non tamen conantur diiudicare ut ad aliquod: quod specialia ignorant: sed hec expositio ly continet bona verba. non tamen videtur ire ad mentem philosophi: nam ubi nos habemus quod idiotae conantur diiudicare usque ad quod: greca correctio habet usque ad aliquod: exponit ergo de specie non de genere. ideo possumus dicere quod idiotis nota sunt coia et per ea conantur diiudicare et descendere usque ad specialia: sed per iperitiam prohibent ne ad notitiam eorum perveniant. D. cum dicitur.

C Arguunt ergo omnes: nam sine arte participat id de quo artificialiter dialectica est: et arte syllogistica tentativus et dialecticus.

C Ostendit quod idiotae participat dialectica et tentativa. quod participat eas sine arte dicens. quod omnes et ipsi idiotae arguuntur. i. dialectice et tentative: sed super. habet agere non artificialiter. id est ibi dicitur quod sine arte participat illud de quo artificialiter est dialectica. tentativus et syllogisticus et dialecticus qui arte syllogistica sunt super. sine arte participat ab idiotis. C. Notandum autem quod vulgares et etiam idiotae aliquo modo arguuntur et syllogizant: sed ignorant se syllogizare et nesciunt formare syllos per modum artis. ideo talia dicuntur participare sine arte.

Q uoniam autem sunt multa quidem hec: et de omnibus: non talia autem ut natura quedam sit et genus: sed ut

int negationes: alia autem non talia sed propria.

C Ostendit philosophus ostendit quod tentativa est ex coibus: non est generis determinati. In parte ista distinguit coia ut ostendat quod tentativa circa coia versatur. duo ergo facit. quod primo distinguit coia. 2. ostendit quod per talia coia pertingit tentare et summe experimentum. 2. ibi. Est autem ex his. Dicit ergo quod multa sunt habet. i. multa sunt coia et de omnibus. i. que sunt quasi coia ad coia. et habet coia non sunt talia: ut sint sic nam quodammodo determinata: ut sic genus aliquod determinati: sed habet coia sunt velut negationes. quod sunt indeterminati generis: sic negatio secundum quod habet non videtur aliquod determinate ponere. alia vero coia non sunt talia: sed sunt quasi propria. C. Notandum autem quod in omni arte est assignare quodammodo coia illi artis que sunt quasi propria ad aliam artem: ut determinata in libro philosophico. 13 sunt propria naturali philosophi: sunt tamen coia ad totam sciam naturalem: quedam vero sic sunt coia: quod non sunt alicuius artis specialia: cuiusmodi sunt logicalia: et ea que sunt de consideratione artificis communis. coia ergo sunt in duplici genere. quod quedam sunt quasi propria: quedam vero sunt indeterminata et quasi negationes: quod non copetitur specialiter alicuius artis specialia. Deinde cum dicitur.

C Est enim de his omnibus experimentum summe et esse artem quodammodo et non tale esse quales que monstrat.

C Ostendit quod tentativa se habet ad habet coia. et duo facit. quod primo ostendit quod per habet coia habet procedere tentativa que non est alicuius generis determinati. 2. probat quod dixerat ibi. Eo quod litigiosus. Dicit ergo quod ex his. i. ex habet coibus pertingit sumere experimentum ex omnibus: pertingit esse ex communibus quodammodo artem tentativa quod non contingit esse tales quales sunt artes que monstrat. i. quales sunt scientie speciales. Deinde cum dicitur.

C Eo quod litigiosus non est sic se habes oino: ut falsigraphus. Non enim erit paralogismus

ex determinati cuiusdam generis principijs: sed circa genus omne erit litigiosus.

Conprobat qđ dixerat. v3. qđ tētatua nō est gñis determinati uel nō est talis quales sunt artes que demonstrāt qđ iō ptingit. qđ litigiosus. i. qđ fillos tētatū nō est oī. nō sic se hñs ut falsigraphus. nā fillos palogistic. i. fillos tētatuius z litigiosus nō est ex pncipijs determinati cuiusdā gñis. i. alicui⁹ determinate artis: s3 hñs fillos litigiosus est circa oē genus. i. est applicabilis ad oēz arte. si g falsigraphus est ex pncipijs alicui⁹ determinate artis: z tētatū in h differt a falsigrapho. qđ est circa oē gen⁹. p3 qđ ex hac dīa segt tētatua arte nō ēē sic sūt artes qđ demant. qđ nō ē determinati gñis ut ille. D. c. d.

CLoci ergo de sophisticis elēchis hī sunt.

Concludit pñē itēā. v3. qđ ad dialecticū ptinet cōsiderare de fillos tētatuius. h aut p segt ex tota pcedēti arte. nā si dialectica nō est gñis determinati: z talis est tētatua qñs est dialectica. qđ nō est gñis determinati: nec est talis: qñs sunt artes que demant segt qđ determinare de tētatuius nō ptinet ad artes que demant: s3 spectat ad dialecticā que nō est gñis determinati: sicut nec tētatua. In pcludēdo at qđ dcm est tria fac. qđ p aut fillos tētatuius ēē de nūo fillos sophisticos. 1. oñdit qđ de talib⁹ sophisticis spectat ad dialecticū determinare. 3. epilogat circa determinata. 2. ibi. Qm aut dialectici. 3. ibi. Et de elēchis qđē. Dic g qđ h loci. s. tētatuius sūt de sophisticis elēchis. i. sūt de nūo sophisticis elēchis. vñ greca correctio hēt hī modi. s. tētatuius sunt sophi^{co} elenchos siue sophisticos fillogisticos. Deinde cu3 dicit.

CQuoniam autem est dialectici considerare de his z posse ea facere non difficile est videre. Nam que circa ppositiones est methodus oēm habet hanc speculationem.

Condit qđ pñderare de talib⁹ sophisticis ptinet ad dialecticū. d. qđ nō est difficile vidē: qm dialectici est pñderare de his. i. de h⁹ sophisticis z tētatuius: z dialectici est posse se facere. z est rō: qđ methodus que est circa ppositiōnes cōs z ideterminatas cuiusmodi sup. est dialectica: hēt enī hāc speculationē. i. pōt speculārī de oib⁹ tētatuius z sophisticis. C. Morādū aut qđ si coia scripta inspiciant h pōt referri solū ad fillos appēntes. uolūt enī qđ pbs hīc tēdat pcludē qđ dcm est de locis fillos appēntiū: qđ spectat ad dialecticū determinare de appēntib⁹ fillos. uerz qđ h vñ ēē pcedēti in qđ dcm est de tētatuius: bonū est referre hāc pte ad fillos tētatuios: uel hī referre eā ad fillos taz tētatuios qđ appēntes: ut dicamus utroq; fillos esse sophisticos: z cōsiderare de utrisq; ptinere ad dialecticū. Ultimo cum dicit.

CEt de elēchis qđē apparentib⁹ dictū est.

CEpilogat circa determinata. d. qđ dictū est de elēchis appēntib⁹. i. de redargōtib⁹ appēntib⁹. q. d. qđ dcm ē de meta redargutiōis. restat g dicē de alijs metis. C. Morādū aut qđ dicit de elēchis appēntib⁹: siue de redargutiōtib⁹ appēntib⁹: qđ sufficit sophisticis qđ redarguat appēntib⁹: quō aut dictū sit de meta redargutiōis: z utrū dictum sit de alijs metis: z ntrum de talibus ulterius restet dīcere in sequenti lectione patebit. Circa fillogisticum tētatuum quedam dubitare restat.

Dubitarēt ergo aliqui cū dictū sit esse duoge nēra coium. qđ quedam sunt coia qñ negatiue ut ea que nō sūt determinate alicuius specialis artis: quedam vō sunt quasi propria. tētatua ergo que procedit ex coibus ex quibus coibus habet esse. C. Dīcēdū qđ parte tētatua ptingit sumere experimētū de ignorātia rñdēntis. z qđ p utraq; coia ptingit h fieri. iō p utraq; ptingit tentare. nullus enī nouit

geometriā nisi sciat que sunt coia geometrie. v3. qđ de pūcto ad pūctū rectā lineā ducē z qđ lineā in contrariū z directū: quātū vis l3 pñderare: z talia que l3 sint qñ pñia geometrie: sūt tñ adeo coia in illa scia qđ nullus geometer ea ignorare pōt. si g talia qñ ignoret: constat eū ignorare geometriā. g p coia que sūt qñ pñia pñti ptingit tentare. sic ēt p coia que nō sunt determinati gñis tētare ptingit. Māz sic spectat ad geometriā scire coia geometrie: sic spectat ad ipm cognoscere qđ nō cōpetit geometre demonstrare nisi p pñia geometrie. statim g cū pñaret geometre qđ pōt qđratū ēē ēqte circulo. qđ pōt esse maius z minus circulo: dīceret ipse geometer qđ h rō nō ēē p pñia geometrie. pp qđ figs hūic rōm assentiret: statim apparet eū nō esse geometra: p utraq; ergo cōmunia ptingit tentare: qđ per utraq; cōtingit sumere experientiam respondentis.

Alterius aut cū supius dcm sit qđ coia sūt qñ ignoratis ignorat are. scitis aut nō pp h scit. Dubitarēt forte aliqui de qñ colb⁹ h ueritate hēat. C. Dcm qđ utraq; coia tā pñia: qđ ēt alia possunt ēē talia qđ eis scitis: nō ppter h scit ars. Ignoratis aut ignorat. Mā de coibus que sunt quasi pñia nō habet dubiū. qđ enī ignoraret qđ l3 de pūcto ad pūctū rectā lineā ducē. l3 h videat ēē qñ pñia geometrie. est tamē adeo cōe in illa scia qđ ignorat h scit ars. Ignoratis autē illā: scitē tñ nō est necesse scire. necesse autēz qđ singule scie utunt nō solū coib⁹ que sunt qñ pñia: sed etiaz utunt coibus alijs: ut geometria utitur maiori z minori z equali. ideo qui ignoraret talia: de necessitate ignoraret geometriā: scitēs aut nō de necessitate sciret.

Alterius aut forte dubitarēt aliqui cū per coia ptingat tētare utrū per pñia possit ēt fieri tētatū. C. Dcm qđ fm quosdā tētatū hēt fieri p coia z p pñia: s3 h nō est pñia dcm. tētare enī pñe ēē hēt ut sumit experimētū de ignorātia rñdēntis. iō oēs illi fillos nō manifestū faciūt si rñdēs ignorat. nō pñe sunt tētatuius: ut innuebat pñus in illo caplōl. Qm autēz habemus. J. Et qđ circa pñia aliqñ z scitēs non sunt pñti ad rñdēntiū. iō p talia nō pñie sit tentatio: ut h de tētatūo loquimur. rursum alia via ostēdere possimus qđ l3 forte extēdendo nomen tētatuius possit dīcē fieri tentatio per pñia: pñie tamen semp sit tentatio per coia. cū tētatua ut videt innuere pñs pñie hēat ēē circa ea qñ scitis nō scit are. Ignoratis autēz ignorat. huiusmodi autem non sunt propria: sed cōmunia.

Alterius aut. dato qđ tētatua fieri hēat p utraq; coia. taz p ea que sunt qñ pñia qñ etiā palia. Dubitarēt forte aliqui utrū de utrisq; tētatūis possit pñderare dialectic⁹. C. Dcm qđ cōsiderare de aliq est dupl⁹ uel tradendo artē de ipso: uel utēdo z faciedo illud. dialecticus g de utrisq; tētatuius cōsiderare pōt tradendo artē de ipso: z utendo eis: sed utroq; tētatūo fm qđ h⁹ est ut nō ualeat. nullus enī pōt tentare p coia: nisi ea nouerit. cū g dialectic⁹ fm qđ h⁹ sciat coia ideterminata. nō sciat aut coia que sūt qñ pñia fm qđ h⁹ poterit tētare ex coib⁹ simplr: nō aut ex coibus qñ pñis. poterit tñ tradē artē de tētatuius ut pcedit ex coib⁹ qñ pñis: nā sicut tradit artē de demonstratiōis ostēdēdo qđ demonstratiue artes debēt demonstrare ex pñis: nō tñ utit pñis demonstratiōib⁹ spālū artū sic pōt tradē artē quō ptingit tentare ex coib⁹ quasi pñis. h⁹ tñ tētatūe nō pñie utunt dialectici: sed utuntur ea quā incomplete sciunt scientias speciales.

Alterius aut forte dubitarēt aliqui. utru3 ois tētatua possit dīcē dialectica quedā. C. Dcm qđ ut p3 pñia: ois tētatūo uel sit ex coib⁹ simplr: uel ex coib⁹ qñ pñis. ex pñis aut simplr ut dīcēbas: nō pñe sit tētatūo. Cū ergo coia que sunt qñ pñia spālū artū s3 qđ h⁹ nō sint nota dialectico: cū dīcitur

Elenchorum

q̄ tentatiua est q̄dā dialetica: intelligēdū est de tentatiua que pcedit dialice: et pcedit de coib⁹ ex qb⁹ s̄z q̄ b⁹ h̄er p̄siderare dialetic⁹. Nō autē intelligendū est de coib⁹ alijs. imo q̄ tētatiua est ḡn̄is ideterminati l̄z al̄ quo mō possit dici tētatiua q̄ pcedit ex coib⁹ q̄ p̄p̄ijs p̄ antonomasia cū dī tētatiua: intelligēdū ē de illa q̄ pcedit ex coib⁹ ideterminatis: et illa est dialetica quedam.

Alterius autē cū tētatiua dicat eē ideterminati ḡn̄is: et taz dialetica q̄ rhetorica sint de talib⁹ q̄busdā que coiter quodāmo oīuz est cognoscere: et null⁹ scie determinate: ut dī p̄ rhetorico: rū. Dubitaret forte alijs. utrū possit fieri tentatio rhetorice: sic fit dialetice. **Q̄dōm** q̄ p̄p̄iuz istm rhetoris est entimema: sicut p̄p̄iū istm dialetici est fillus. et q̄ utroq̄ mō tā entimematice q̄ sillogistice pōt sumi exp̄mētū de īgrātia r̄ndētis: p̄tingit tētare tā dialetice q̄ rhetorice. pp qd sicut idē fillus mālter pōt eē dialeticus et tētatiuus: sic idē entimema mālter poterit esse rhetoricū et tētatiū. et dīco mālter: q̄ nō fm eādē rōnē erit h̄ illud. imo sicut idē fillus nō fm eādē rōnē est dialeticus et tētatiuus: sed dialeticus est ut aggenerat op̄ionē tētatiuus aut ut sumit exp̄mētū. sic idem entimema erit rhetoricū et tentatiuus: sed rhetoricum erit ut persuadet. tentatiuum vō ut sumit experimentum de ignorantia respondentis.

Alterius autē cū tentatio possit fieri dialice et rhetorice. dubitaret forte aliquis utrū utrūq̄ genus tētationis cōtingere h̄eat circa oēs scias. **Q̄dōm** q̄ ut declarauimus in rhetoricis. dialetica magis dirigit itellm ut cōparat ad actū fm se. rhetorica vō magis spm dirigit: circa illa in qb⁹ est aptus natus moueri ab appetitu: pp qd dialetica magis descendit in artes speculatiuas. Rhetorica vō magis in politicas et morales: et q̄ tētatiua dicit cōe applicatus ad p̄p̄ia. cū dialetica magis sit apta nata applicari ad speculatiua: rhetorica vō ad moralia magis apte uel magis cōmode fiet circa speculatiua tētatiua dialetice et circa moralia magis rhetorice. poterit ḡ per dialeticaz circa singulas artes fieri tētatio. nō tñ ita apte fiet h̄ tētatio circa moralia. sicut circa speculabilia: et sic dialeticas tētatiōes applicare possumus ad moralia: s̄z nō ita apte: sic et rhetoricas applicare possumus ad speculatiua: sed nō ita cōmode. Et sciēdū q̄ tētatiōes dialeticę uiliore sunt q̄ rhetorice. nā h̄ tētatiōes adaptari possunt ad oēs artes: licet magis cōmode ad vnā q̄ ad aliā. rhetorice vō non sic. q̄ forte ad doctrinales ut ad geometriā in quib⁹ non arguitur nec ex fine nec ex bono: non videntur talia adaptari posse.

Alterius autē dato alijs tētatiōes esse rhetoricas alijs vō dialeticas dubitaret forte alijs: utrū de tētatiuis debuerit fieri spāle capl̄ in rhetoricis sicut de eis fit spāle capl̄m in dialeticis. **Q̄dōm** q̄ nō est sile de rhetoricis et de dialeticis. dialetica enī est directio itellec⁹ et p̄siderat ea que se tenent ex pte rōnis magis fm se. Rhetorica vō p̄siderat talia non simplr et fm se: s̄z magis ut sunt applicata ad negociū politicū. cū ḡ tētatiua dicat cōe aliqd non applicatū: oportuit in dialetica facere spāle capl̄m de h̄ applicatione: cū ipsa dialetica de se nō dicat qd applicatū uel qd p̄tractū. In rhetorica vō non sic oportuit: q̄ ipsa rhetorica de se est qd applicatū et p̄ctum. pp qd bene dictū est q̄ rhetorica nō est dialetica simpliciter: sed est dialetica quedam.

Alterius autē dubitaret alijs. utrū tentatiuus sit idē qd fillus peccās in foia. **Q̄dōm** q̄ tētatiuus nullo mō est idē qd fillus peccās in foia: et ut ad p̄is spectat differt ab eo in tribus. p̄ dīa est: q̄ fillus peccās in foia nō est sillogistic⁹ siue nō sillogizat. tētatiuus vō fillat. h̄c autē dīaz terigit p̄is in il

lo caplo. Et fillus litigiosus et sophisticus. **Ubi** distinguit duplicē fillm sophisticū: q̄z vnus nō est sillogisticus: s̄z appens: ut fill⁹ peccās in foia. alter vō est sillogisticus ut tētatiuus. 2ª dīa est. q̄ fillus peccās in foia nō p̄pe sumit exp̄mētū de īgrātia r̄ndētis. tentatiuus vō sumit. h̄c autē dīaz terigit p̄is in illo caplo. **Q̄m** autē habem⁹. **Ubi** vult q̄ filli sophici et peccantes in foia manifestū nō faciūt: h̄ r̄ndēs īgrat. q̄ sophiste non solū īgrante: s̄z et bñ scētē īpedit h̄is ofonib⁹. 3ª dīa est: q̄ fillus peccās in foia directe opponit fillo dialetico. oēs enī tales filli reducunt ad ignorantia elēchi. sillogismus vō tētatiuus magis directe opponit demonstrationi: non enī directe opponit fillo dialetico: cū tentatiua sit dialetica quedā ut superius dicebat.

Alterius forte dubitaret alijs. utrū fillus tentatiuus sit idē qd peccās in materia. **Q̄dōm** q̄ foialiter nō est idē: nō enī fm eādē rōnē dicit fillus peccare in mā: et esse tentatiuus: sed peccat in mā. ut est ex falso. tētatiuus est ut sumit exp̄mētū. nō ḡ formaliter sunt idē: mālter autē se h̄nt sicut excedētia et excessa. nā alijs fillus peccat in mā qui nō est tētatiuus. et alijs est tētatiuus qui nō peccat in mā: nā si sillogismus sit ex talib⁹ falsis que nō videant r̄ndētis: nec p̄tingat per ea sumere exp̄mētū de r̄ndētis: erit peccās in mā: sed nō erit tētatiuus. rursum si fiat p̄cessus ex cōmunib⁹ ad p̄p̄ia: et ex tali p̄cessu possit sumi exp̄mētū de r̄ndētis si nō accipiant falsa erit tētatiuus: sed nō peccabit in mā. potest ergo esse peccās in mā qui nō est tentatiuus: et tentatiuus qui nō peccat in mā.

Alterius autē forte dubitaret alijs. utrū fillus tētatiuus sit fillus dialeticus. et videt q̄ nō: q̄ fillus tentatiuus pōt pcedere ex falsis. et pōt peccare in mā: s̄z fillus peccās in mā: ut superius dicebatur. non est fillus dialeticus. ergo nec fillus tentatiuus erit fillus dialeticus. **Q̄dōm** oppositū videtur uelle philosophus qui ait q̄ tentatiua est dialetica quedam quod non esset nisi idem esset fillus tentatiuus et dialeticus. **Q̄dōm** respondeo dīcendū q̄ fillus tentatiuus est fillus dialeticus. primo q̄ pcedit ex probabilibus. ita men q̄ nō procedit ex probabilibus simpliciter: sed ex probabilibus respondentis: magis quēnt: et magis est idē cū fillo dialetico: ut sit cū dīaz: q̄ cū fillo dialetico simplr et inde est q̄ tētatiua nō dī dialetica simplr: q̄ nō pcedit ex p̄babilib⁹ simplr: s̄z dī dialetica quedā: q̄ pcedit ex p̄babilib⁹ cū dīaz: ut q̄ pcedit ex p̄babilibus r̄ndētis: et fillus tētatiuus dialeticus nō simplr: s̄z dialeticus qdā. nec ēt est pent⁹ idē cū fillo dialetico talitū: q̄ nō sub eādē rōnē dī talis fillus et tētatiuus: rū ēt q̄ nō sp̄ talis fill⁹ est tētatiū: s̄z tūc est h̄ fill⁹: q̄ sit p̄cessus ex coib⁹ ad p̄p̄ia. **Q̄dōm** vō opponit q̄ pōt peccare in mā q̄ nō est dialeticus. **Q̄dōm** q̄ sic peccat in mā dialetica: sic nō est dialeticus. pōt enī peccare in mā filli dialetici simplr. q̄ pōt pcedere ex nō p̄babilibus simplr. nunq̄m tñ fm q̄ h̄ peccat in mā filli dialetici. cuius causa est. q̄ semp pcedit ex p̄babilib⁹ alicui. est enī de rōnē tentatiui q̄ pcedat ex his que videtur r̄ndētis. pōt ḡ esse q̄ fillus tētatiuus nō sit fillus dialeticus simplr: s̄z nō pōt esse qn sit dialeticus qdā. dialetica enī ut est quedā et ut est obutiua pōt sillogizare ex falsis propter ignorantiam eius qui dat orationem.

Alterius autē forte dubitaret alijs cū per filli tentatiui p̄tingat tētare alias scias spāles. utrū per talē fillm p̄tingat tentare ipsam dialeticā. **Q̄dōm** dīcendū q̄ ut supra dicebat. dialeticus est artifex colis: et est artifex spālis: et ea h̄et que se tenēt ex pte rōnis tanq̄ spāle mām circa quā uersat: q̄ sic est al̄ quo mō deteriat ḡn̄is p̄tingit h̄ mō sumē exp̄mētū de aliq̄ utz nouerit dialeticā uel nō. ut autē nō est determinati ḡn̄is nō p̄p̄te p̄tingit fieri tētationē circa ipsam.

Свѣд. IX.

Conit scđas cautela qđ opponēs interrogare multa
q̄uis determinatū sit p̄positū ad qđ disputat. Cmo,
tādū aut qđ rō hui⁹ cautela est: qđ in multiloqo nō de
erit peccatū: et in multis rñsionib⁹ nō de facili pōt sibi
rñdēs cauere: qñ in aliq̄ illaz deficiat. dato ergo qđ de
terminata interrogamus: debemus tamen interroga
re multa: ut inuoluamus respondentē. Deinde cū dicat.

Elenchorum

Et ea que videntur dicere probare facit quā dā idoneitatem: ut ad iopabile ducat: ut scilicet.

Ponit cautelas supras ex ratione ridentis: et duo facit. scilicet quod duas tales cautelas ponit. 2. ibi. Et si interrogatus. Dicitur quod probare. i. approbare et comedare que videntur ridentes dicere facit quā dā idoneitatem ut opponens ducat ridentem ad iopabile uel ad falsum. est quod si cautela quod debemus comedare deā ridentis. quia tunc non credit nos ad uersarios suos. et non cauebit sibi a nobis: propter quod non ita diligenter terminabit que dicit: sed de facili dimittet se ruere. Deinde cum dicit.

Et si interrogatus dicat aut neget aliquid horum ducet ad que argumentari idoneus est.

Ponit aliam cautelam. et duo facit. quia primo ponit dictam cautelam. 2. ostendit quod tali cautela praeiungit aliqui male uti. 2. ibi. Ponit autem. Est quod alia cautela supra ex ratione ridentis. quia si ridentes dicat aut neget aliquid horum que opponens proposuit. opponens oportet ipsum ducere ad ea que argumentari est idoneus. Deinde cum dicit.

Possunt autem nunc minus ledere per se prius: exigunt enim quod si ad id quod est in principio.

Ostendit quod tali cautela possumus uti male. Ad cuius ostendit scilicet quod cum transferimus nos ad aliud propositum. ad quod idonei sumus argui sic debemus uti hac cautela quod non videamur recessisse a proposito. id latenter hoc debemus facere et non debemus notabiliter discedere ab eo quod proposuimus: quia si notabiliter discederemus. possent nos ledere ridentes. dicendo nostra dicta non esse ad propositum. Ad autem quod ridentes post hoc. i. post translationem non minus prius nos ledere quam prius. quod uerum est si incaute transferamus nos: quia si fiat incauta translatio erigunt ridentes quod si ad id quod est in principio. propositum. dicitur quod nobis quod dicta nostra discordant his que proponebant in principio. Deinde cum dicit.

Elementum autem eueniendi: aut ad falsum aliquid aut iopinabile nullam statim interrogare positionem: sed confiteri ob hoc se interrogare quod discere uelit: locum enim argumentatio facit consideratio hec facit.

Ponit cautelam supra ex ambulatione precedentibus interrogatorem et rationem. d. quod elementum et documentum eueniendi aut ad falsum aut ad iopinabile. est super. ex his que precedent in interrogatione et ratione. quia statim nullam positionem. i. positionem opponens de qua interrogare: sed de qua ambulatione permittit et confiteri quod ob hoc se interrogare desiderat quia uelit discere a ridente. et scilicet quod hec consideratio siue documentum facit locum. i. facit viam argumentationis. Nam si opponens dicit se interrogare: quia uelit discere respondens non cauebit sibi ab eo: et ita magis habebit viam argumentationis contra ipsum. Tunc sequitur illa pars.

Ad mentem autem ostendendum prius locus sophisticus est ducere ad talia ad que abundet orationibus: est autem et bene et non bene hoc facere: quemadmodum dictum est prius.

In qua postquam posuit coisā documenta ad falsum et iopinabile: ponit propria documenta ad ea. et duo facit. quia primo dat idoneitatem ad concludendum falsum. 2. ad concludendum inopinabile ibi. Rursum ut quod extra. Dicitur quod ad ostendendum aliquem esse mentem et dicere falsum. prius modus sophisticus est ducere ipsum ad talia ad que ipse opponens abundet orationibus. i. rationibus et argumentis. et scilicet quod hoc est facere bene et non bene: quemadmodum prius dictum est: quia si fiat caute: et notabiliter recedatur a proposito sit bene. si autem hoc non fiat: sit non bene.

Bubitarer forte aliquis cum sophistica sint obligatōes artis: et talium non sit tradenda notitia ut utamur eis: sed ut caueamus illa: ut quod non spectet ad artem tradere cautelas: per quod aptius sophisticare possumus. **Q**uod si uellemus sustinere viam eorum quod non tradit cautelas de reductioe ad quam prius ordinantur filli sophistici et peccantes in forma: possemus dicere quod non est filius de reductioe ad quod prius videntur ordinari filli peccantes in forma et de alijs metis ad quod forte non minus ordinantur filli peccantes in materia: nam in dialecticis non potest uti uti filio peccante in forma dialecticis in ut est obuiatius possit uti per ignoratiam ridentis filio peccante in materia. dialectica enim sic accepta ut si prius dicebat potest fillare fillum per ignoratiam et quod dat oronem. non quod vi inconueniens quod dialecticis doceat cautelas ad alias metas. putat concludunt per fillum peccantem in materia. uerum quia ut in continuatione eorum est: hoc dant cautele ad omnes metas: id dicit possumus quod cum fillando fillum habeamus viam ad omnes metas dialecticis ut est obuiatius: et ut potest fillare fillum viam habet ad omnes metas: per quod vi posse tradere cautelas de huiusmodi cullibet mete: uel dicit possumus quod nullus potest soluē ligamentum si igrat nodum: ut vi uelle prius. 3. meta. si quod spectat ad artem soluē obligatas et docet ridentem spectat ad ea ostendere quod fieri hinc tales obligatas et assignare cautelas per quod apte tales obligatas sunt. quia si malum non vitat nisi si cognitum: quanto magis cognoscitur magis vitari potest. si quod scimus quod sunt obligatas: et per quod cautelas apte fieri hinc: magis eas vitare poterimus. possumus et tertio soluere: nam in non spectat ad artem uti obligatas: spectat in ad ea tradere notitiam de ipsa: que si per philosophiam tradit de sophistica rationibus magis dicit ea ut sophisticarum notitiam habeamus: et ut possumus ea cauere: ut utamur illis. possumus enim ea cognoscere et ea cauere in eo quod dialecticis: sed non potest possumus sophisticarum uti nisi in eo quod sophisticis.

Arsum ut quod extra opinionem est dicat considerare ex quo genere est qui disputat: deinde interrogare est quod pluribus hi dicant: inopinabile est autem singulis aliquid tale. Elementum autem horum singulorum sumere positiones in propositionibus.

In pre ista dat philosophia documenta quod duci potest ridentem ad iopinabile. et duo facit. quia primo ponit philosophia documenta supra ex parte nostra quod interrogamur. 2. ponit talia documenta sumpta ex parte propositi per quod interrogamur. 2. ibi. Queda autem interrogatorem. Ad eundem autem per prius scilicet quod ut ad prius spectat nos habemus ordinem ad tria in quod potest esse diuisitas. habemus enim ordinem ad doctores ad nos ipsos: et ad leges. quod aeni regunt a doctoribus ut discipuli: et ad sectas. quod aeni regunt a seipsis ut doctores. quod aeni regunt legibus ut vulgares et ciues. in quod autem his reperiunt diuisitas: nam doctores dicunt doctoribus: et in seipso quilibet diuisitas reperit. quia si dicunt passio. sic est et in legibus et prietas: quia leges legibus dicunt: et quod ubique est prietas ibi vi diuisitas est opinionum. id philosophia tria facit. quia primo docet ducere ridentem ad iopinabile ex diuisitate doctorum. 2. ex diuisitate nostra. 3. ex diuisitate legum. 2. ibi. Amplius autem ex uoluntatibus. 3. ibi. Multum autem locum. Circa philosophia duo facit. quia primo ponit documentum. 2. docet ipsum soluere. ibi. Solo uero horum. Dicitur quod rursum possumus dicere ducere ridentem ut dicat quod est ex opinione: et ut hoc fiat considerare debemus ex quod genere. scilicet quod secta ut quod doctores sequi ridentem quod disputat. Deinde interrogare debemus aliquid quod hi doctores quod super. ridentem sequi dicunt iopinabile plib. est enim in singulis sectis aliquid tale. i. aliquid plib. iopinabile. et quia nulla secta philosophorum fuit que non consideret aliquid quod erat ex opinione plurium: leue erat ducere quilibet de ista secta ad iopinabile. id scilicet quod est singulorum horum ducendum. i. ad iopinabile est in propositum quod iterogamus sumere debemus positiones ex necas philosophorum: et ex illa

lis arguē ē eos q sunt de illa secta. Deinde cum dicit.

Solutio hō hōz cōpetēs fert: s̄ ondere qm̄ nō ppter orationē accidit iprobabile: semper autem hoc vult qui contendit.

Docet talia soluē. d. q. cōpetēs solō hōz eē fert. i. esse dī ondere: qm̄ illud iprobabile nō accidit pp onē. i. pp argumētationē opponētis. semp enī opponēs q pten- dit. i. q certat z bellat. vult h. v3. q illud iopinabile ac- cidat ex argumento suo. **Notaduz** aut q opponēs nō dī vīncē nīsi cogat rīdētē ex vī argumēti cōcedē alqđ icōueniēs: nā si grā disputatiōis uel aliqđ alia de cā rīdēs pcederet alqđ icōueniēs nō eēt in h. grā op- ponētis. cum ergo aliquis de aliqua secta ducitur ad alqđ iprobabile debet dicere q hoc est ex positione sua nō ex argumētatiōe opponētis. Deinde cū dicit.

Amplius aut ex uolūtatiōe z manifestis opinionib⁹: nō enī eadē z uolūt z dicūt: s̄ dicūt qdē decoratissimas ofones: uolunt āt ea q vīr pdesse: ut bñ mori magis q̄ vi uere uoluptuose dicūt oportē: z egē iuste magis q̄ diuitijs affluē pue: uolūt āt p̄ria.

Docet ducere ad ioplabilia ex diuinitate que est in no- bis. nā in nobis rō p̄ria passioni. z utplim⁹ in oculis uolumus qđ suggerit passio. in apto tñ loqm̄ qđ rō dīcat. nō enī facimus qđ docemus nec uolumus qđ loqm̄. duo ḡ fac. qz pō ponit istud documētū. 2° ad- aptat spz sibi. Ergo cū qui dīc. **Dicit** ḡ q amf. sup. alud documētū ducēdi ad ioplabile est ex uolūtatiōe q̄rū ad id qđ suggerit passio z manifestis opinionib⁹ q̄rū ad id qđ dīcat rō. nō enī hōies eadē uolūt z dicūt sed dicūt qdē decoratissimas ofones: uolūt tñ ea que vīr pdesse: ut dñt magis oportē bñ mori q̄ uoluptuo- se viuere. z egē. i. eē pauper iuste magis q̄ p̄ua affluē re diuitijs. uolūt aut nō hec s̄ p̄ria. Deinde cū dicit.

Ergo eū q dicit s̄m uolūtates ad mani- festas opiniones ducēdū: eū hō q s̄m ad abscofas: utrūq; enī necessariū extra opi- nionē ducere: aut enī ad manifestas: aut ad obscuras opiniones dicunt contraria.

Adaptat documētū ad ppositū. d. q. eū qui dicit uolū- tates. i. eū qui asserit opionē illā qā suggerit passio z dīcat sensus: z quā uult uolūtas ducendū est ad mani- festas opiones q̄s dīcat rō. euz aut qui rīdet s̄z has. i. s̄m has manifestas opiones. ducenduz est ad abscofas q̄s uult uolūtas. utrūq; enī. i. utroq; mō necessariū est ducere extra opionē. semp enī rīdētes uel dicunt p̄ria ad manifestas opiniones uel abscofas. Deinde cū. d.

Plurimus aut locus est faciēdi que ex- tra opionē sūt dicē: sicut z caliades in gor- gia script⁹ est dicēs: z uere res oēs arbitra- ti sūt accidē in eo q s̄m nām: z s̄m lege: p̄ria enī esse nāz z legē dicūt: z iustitia s̄m legē qdē est bonū: s̄m nām aut nō bonū.

Donit documētū sumptū ex diueritate legū. leges enī p̄dicūt nature: z nā legib⁹. i. rīa ḡ facit. qz pō ponit h⁹ documētū. 2° adaptat ipm̄ ad ppositū. 3° dat differē- tiā iter id qđ est s̄m legē: z id qđ est s̄z nāz. 2° sibi. **Opz** ḡ ad eū. 3° sibi. Est āt eis. **Dicit** ḡ q plurim⁹ locus i. frequēs loc⁹. siue idoneū documētū faciē dicē ea que sūt ex opionē est sic dicebat caliades. i. ille hō q script⁹ est in gorgia. i. in illo li°. caliades enī erat dicēs siue di- cebat q oēs ueteres arbitratī sūt accidē in eo qđ est s̄z

nām z s̄m legē. que sup. talia sibi p̄dicūt. i. s̄m dīc q s̄- rīa opz eē nāz z leges. talē enī iustitia s̄m leges ptingit eē qđ bonū q s̄m nām ptingit eē nō bonū. **Notan- dū** aut q gorgias est qdā liber p̄lonis. cuius p̄suetudo fuit libros suos ititulare a discipulis suis. **Eyme** enī z sedron z menō fuerūt discipuli p̄lonis a qb⁹ ititula- uūt dictos libros. sic ēt z Borgia fuit qdā discipulus p̄lonis a q ititulauit quēdā libzū quē appellauit gor- giā. in illo aut li° scriptū est de qdā q uocabat caliades q ipse dicebat oēs ueteres z oēs antiquos arbitratos fuisse legē z nām esse p̄ria. z aliqd est bonū s̄m vnū qđ nō est bonū s̄m aliud z ecōuerso. Deinde cum dicit.

Opz ḡ ad eū qdē q dicit s̄m nām s̄m le- gē obuiare: ad eū hō q s̄m legē in nāz du- cere: utrūq; enī dicē ē qđ extra opionē ē.

Adaptat ḡ h documētū ad ppoᵐ z ex p̄rietate que est iter legē z nām docet ducē ad inopinabile. d. q. ad eū q dicit s̄m nām opz obuiare s̄m legē. ad eū vō q s̄m le- gē ducē in nām obuiādo et p id qđ est s̄m nām. utrūq; enī. i. ex utraq; pte. i. taz ex parte legis q̄ ex pte nature ptingit dicere q est extra opionem. Deinde cū dīc.

Erat aut eis s̄z nāz qdē uey: s̄m legē aut qđ plurib⁹ vī. Quare manifestū: qm̄ z illi quēadmodū z q nūc aut arguē: aut ad qđ ex opionē eēt dicē rīdētē conabant facē.

Donit quō differt id qđ est s̄m nām ab eo qđ est s̄m le- gem. d. q. id qđ est s̄m nām est ueruz eis. i. apud eos. i. apud sapiētes: sed s̄m legē est id qđ uidet pluribus. z qz tā antiquitus q̄ nūc conabant opponentes ducere respondentes ad inopinabile s̄m sapiētes: uel s̄m plu- res. ideo subdit manifestū esse q quēadmodū illi. i. an- tiqui. sic z qui nunc. i. moderni conantur arguere. i. re- darguere respondentem. aut facere ipsuz dicere quod est extra opionem sup. uel sapientum uel plurim.

Dubitarēt forte aliqs qđ appeller hic p̄hs eē s̄m nām z s̄m leges. **Dicēdū** ḡ s̄m quosdā h appellar s̄m nām qđ nām saluat. s̄m le- ges vō qđ leges dicūt: z h ut dīcūt p̄traria sunt. nāz le- ges dicūt latronē suspendi: nā vō p̄tradicūt. qz hoc nō saluat nāz: sed tollit: sed hoc stare nō potest: qz s̄m p̄hs qđ est s̄m nām est tale simpliciter: z apud sapiētes: qđ vō s̄m leges est qđ uidet plurib⁹. p̄stat antez q latronē suspendi est bonū s̄m sniam sapiētū: z est bonuz sim- pliciter. i. enī sit maluz huius ut latronis. simpliciter tamen bonū est: qz decorat rē publicā. suspēsiō ḡ latro- nis si attendant uerba p̄hs magis est s̄m nām q̄ cōtra- nām. **Sciendū** ergo q s̄m p̄hum rhetorcoruz 2° z ethicorū qnto duplex est iustū. s̄m legē z s̄m nām: vn- de z cōster p̄sueuit distinguī q duplex est iustū. i. natu- rale z positū. p̄hs ergo per nām intendit ius natu- rale. per legē vō ius positū. qđ ergo est s̄m ius natu- rale est simpliciter tale: z est s̄m sniam sapiētū. qđ vō est s̄m leges positū. qz aliquādo ciues sūt p̄ditores taliū. ideo que sunt s̄m leges sunt que uident plurib⁹.

Alterius forte dubitarēt aliqs. utz ea que sūt s̄m legē sūt p̄ria hīs que sūt s̄z nāz.

Dm q s̄z ius nāle sūt que recta rō dīcat: s̄z leges po- situe utplurimū cui p̄currūt p̄ficia. multa enī sūt p̄fi- cia z utilia: quoz dīcat rō iustī s̄z nāz z leges siue ius nāle z ius positū in plurib⁹ opz sibi inuicē esse p̄ria.

Alterius forte dubitarēt aliqs q̄re qđ ē s̄z nāz: vī eē tale s̄z sapiētes. qđ vō est s̄z le- ges. vī eē qđ vī p̄hs. **Dd̄z** q ut dēz ē que sūt s̄z ius nāle sūt talia s̄z rōnē: s̄z que s̄z leges positū utpluri- mū sūt p̄ficia z bona s̄z sensuz. z qz sapiētes s̄z q h⁹ sūt: regunt rōne. p̄hs vō regunt passiōe z sensu: p̄plius

Elenchorum

¶ *¶* o'z multitudo nō pcpit nisi sensibilia bona. bñ g' dicitur est q' que sunt fm nām z fm rōnē sunt talia fm sapientes: que vō sunt fm leges z fm proficua sunt que videntur pluribus. Deinde cum dicit.

¶ Quedā aut interrogatiōes hnt utrāq' i' probabilē ēē rñsione: ut utrū sapiētib' aut patri oporteat obedire: z expediētia facere aut iusta: z iniuriā pati meli' q' nocere.

¶ Docet ducē ad inopinabile ex dñsitate siue ex p'ietate que est in ipsa interrogatiōe: z trā facit. q' p' facit qd dñm est. 2° adaptat documētū h' ad ppositū. 3° reducit hāc p'ietatē ad pcedētē. 2° ibi. Opz aut reducere. 3° ibi. Erit aut ad ea. Dicit g' q' qdā interrogatiōes hnt utriq' i' probabilē ēē rñsione. sūt enī qdā interrogatiōes tales qles in seipsis hnt p'ietates: z ex utraq' pte ptingit ēē eas i' probabilē rñsione: ut si querat utrū oporteat obedire sapiētib' aut p'ri. z utrū oporteat expediētia facere aut iusta: z utz sit melius pati iniuriā q' nocē.

¶ Notādū aut q' in oib' p'dictis interrogatiōib' est dā re p'ietatē. z q' qd rñdet uel dicit p'ib' uel sapiētib': nā plures dicit q' obediedū est p'ri: q' opz expediētia facere: z q' meli' est facere iniuriā q' pati. sapiētes vō dicit obediedū ēē sapiētib': agēdū ēē iusta: nō ēē faciendū iniuriā: sed magis patiendum. Deinde cum dicit.

¶ Oportet aut ducere ad ea que plurib' z sapiētib' sūt p'etaria. Nā si dicat aliq' ut q' circa rōnes ad que pluribus: si aut ut plures in ea que his q' in rōne: dicit enī hi q' dē ex necessitate beatū iustū esse: pluribus aut i' probabilē est regē nō felicē esse.

¶ Adaptat h' documētū ad ppositū. d. q' in talib' interrogatiōib' o'z ducē rñdet ad ea que sūt p'ia p'ib' uel ēt ad ea que sūt p'ia sapiētib': nā si aliq' dicat ut dicit q' sūt circa rōnes. i. ut dicit sapiētes: ducendus est ad ea que videntur plurib'. si aut dicat ut plures. ducendus est in ea que videntur in his q' sūt in rōne. z s' dicit quō sapiētes q' sūt in rōne dicit p'ib'. d. q' hi. sapiētes. dicit iustū ex necessitate esse beatū. plurib' aut nō v' sic. vulgares enī nō credūt iustū esse beatū: sed dñtē. i' probabilē est enī apud eos regē nō esse felicē. Deinde cū dicit.

¶ Erit aut ad ea que sic sūt i' probabilia ducere idē qd z i' ea que ēē nāz: z ēē legē p'ietatē ducē: nā lex opio pluriū ēē sapiētes at fm nāz z fm v'itatē dicit: z ea qdē que sunt extra opionē ex his opz querē locis.

¶ Reducit hāc p'ietatē ad pcedētē. d. q' ducē ad ea que sunt sic i' probabilia. i. fm plures uel fm sapiētes idem erit qd ducē in ea p'ietatē que est fm nām z fm v'itatē z fm legē: q' lex est op'io pluriū: s' sapiētes dicunt ēē nām z ēē v'itatē. Ultimo epilogat circa determinata dicens. q' ea que sunt extra op'ionem ex his locis i. ex his documentis oportet querere. Cap. X.

cap. B. **¶** Facere nugari quid dicimus: nugari iam monstrauimus.

¶ In p'etista determinat p'is de meta nugatiōis. z duo facit. q' p' supponit ex pcedētib' qd sit nugari. 2° ex suppone facta inuestigat documēta ad talē metā. ibi. Dēs aut h'. Dicit g' q' o'z est de facē nugari: qd dicimus ēē nugari: iā monstrauim' in p'nt' hui' lib'. i. sup. necē est h' supponēdū. Deinde cū d.

¶ Dēs aut h' o'ones h' uolūt facere si n' bil differat nomē uel o'one dicere.

¶ Ex suppone ē' qd est nugari inuestigat documēta ad metā nugatiōis. n' h' enī scire' qd est nugari nō possemus scire quō ptingit uenari nugationē. supposito g' qd est nugari: habemus idoneitatē ad inuestigādū documēta p' que arguimus q' aduersarius nugat. duo g' facit. q' p' ponit documēta p' que sit nugatio vā. 2° p' que sit appens. 2° ibi. Vident aut facē. Ad euidētā p'ie p'is sciēdū q' sic in falsa fm p'les interrogatiōes ex suppositiōe alicui: ut supponēdo eodē mō diffiniri aliqd in singulari z in plurali ptingebat fieri uerz elēchū: sic in meta nugatiōis supponēdo q' idē significet nomē p' se sūptū z alteri p'unctū: uel qd idē significet nomē qd o'os: ducit q' ad uerā nugationē. duo g' facit. q' p' ait p'mittēdā esse hāc supponē. 2° qd dixerat manifestat p' exēpla. ibi. Duplū aut. Dicit g' q' o'os h' o'ones. que sup. dicēde sūt uolūt h' facē. i. uolūt ducē ad uerā nugationē. si sup. supponat q' n' h' differat dicē nomen p' se sūptū z dicē o'one uel nomē p' se sūptū uel alteri cōiūctū. **¶** Notādū aut q' differt dicē nomē p' se sūptū z dicē ipm ut facit o'one: z est p'unctū alteri: nā duplū p' se sūptū dat itelligē dimidiū: s' si duplū p'ungat cū dimidiū nō ulterius dat itelligē dimidiū: si g' nō differret duplū p' se sūptū: z duplū p'unctū dimidiū. tūc duplū p'unctū dimidiū daret itelligē dimidiū: sicut dat ipm itelligē p' se sūptū cū nō p'ungit illi. ēē g' nugatio o'os duplū dimidiū. q' bis poneret ibi dimidiū. z qd dñm est de relatiuis v'itatē hēt in p' se passioib'. si enī simū p'ietū nāso daret itelligē nāso: sicut dat ipm itelligē p' se sūptū. tūc dicēdo nāso simus esset ibi nugatio. ēē enī dicere nāso nāso cauus. Deinde cum dicit.

¶ Duplū at z dimidiū duplū idē: si g' ē duplū dimidiū duplū erit dimidiū dimidiū duplū: z rurū si p' duplo duplū dimidiū p'at ter erit dēs dimidiū dimidiū dimidiū duplū.

¶ Ex suppone p'dicta. v. q' nō differat dñctio: ut est ibi nomē. i. ut sumit p' se: z ut facit o'one. i. ut p'ungit alteri. docet ducē ad uerā nugationē. z duo facit. q' p' docet h' in relatiuis. 2° in p' se passioib'. ibi. Et quorūcūq' ibiecta. J' circa p'm' tria facit. q' p' docet h' in relatiuis fm se. 2° in relatiuis fm suū genus. 3° p'cludit hoc ueritatē h'ie in oib' relatiuis. 2° ibi. Et putas est p'cupiscētia. 3° ibi. Sūt aut h' o'ones. J' cōtinuet autē sic. suppositū est idē figre nomen z o'ones: uel idē figre nomē p' se sūptū z p'unctū alteri. qd si ita est: idē erit duplū p' se sūptū z duplū p'unctū dimidiū: si g' duplum est dimidiū duplū. i. si p' loco dupli p'at accipi duplū dimidiū bis poneretur ibi dimidiū. z erit dimidiū dimidiū duplū. z rurū si p' duplo ponat duplū dimidiū. ter erit ibi dñctū dimidiū. erit enī dimidiū dimidiū dimidiū duplū. **¶** Notādū aut q' si sēp p' duplo possumus accipere duplū dimidiū. poterimus arguē i' finitā nugationē. i' finitū enī ponet ibi dimidiū. Deinde cum dicit.

¶ Et putas est p'cupiscētia delectationis: h' aut est appetit' delectatiōis: est g' p'cupiscētia appetit' delectationis delectationis.

¶ Donit 2^m exēplū in relatiuis fm suū genus. d. putas sup. q' bñ dñm sit p'cupiscētia delectatiōis. si rñdeat q' bñ dicat q' h'. p'cupiscētia est appetit' delectatiōis. cōcupiscētia g' delectationis nihil aliud est q' appetitus delectationis. z ita nugatio. **¶** Notādū aut q' appetitus est q' h' genus ad p'cupiscētia. appetit' enī diuidit in appetitū sensitīuū z intellectūū. appetitus autem sensitīuus rurū diuiditur in trāscibilem z concupiscibilem. si ergo concupiscētia est ad aliquid. q' appetitus est ad aliqd segit q' cōcupiscētia sit relatiuū. q' suū genus est relatiuū. **¶** Notādū ēē q' p'cupiscētia

dat intelligere delectationē: sed p̄uncta delectatiōi nō
ulterius dat intelligere eā. idē dō. p̄cupia delectationis
nō est ibi nugatio nisi supposito q̄ idē significet nomē
q̄d ofo: z q̄ non differat p̄cupia per se sumpta: z ut est
p̄uncta huic genituo delectationis. Deinde cū dicit.

Sunt aut oēs hī ofones z in ad aliqd:
quecūq; nō solū ḡia: s̄ z ip̄a ad aliqd dñr
z ad idē z vñū assignant: ut appetit^r alicu
ius appetit^r: z p̄cupia alicui^r p̄cupia: z du
plū alicui^r duplū: z duplū dimidiū.

Qñdit q̄ in oib^r relatiuis cōmittit nugatio supposita
suppone p̄dicta. d. q̄ hī ofones ducentes. i. ad nuga
tionez sunt oēs que dicte sunt. z subdit q̄ in ad aliqd
quecūq; nō solū fm ḡia: sed ēt fm seipsa dñr ad aliqd
i. ad oia relatiua: tā fm se q̄ fm suū genus: si assignant
vñū z idē sup. nugationē faciūt: ut appetit^r. qz est ali
cui^r appetit^r. z p̄cupiscentia que est alicui^r p̄cupia. z
duplū qd est alicui^r duplū. est enī duplū dimidiū. in oī
b^r sup. talib^r cōmittit nugatio. **¶** Notandū aut q̄ dīc

Et ad idē z vñū assignant. Iqz vñū relatiōz nō dat
intelligē aliud nisi determinate assignet ad illd. vult q̄ dī
cere q̄ in relatiuis nō q̄cūq; mō acceptis cōmittit nu
gatio: s̄ ut assignant ad vñū z idē. i. ut assignant ad ali
qd determinatū. qz hī mō accepta relatiua dant intelligē
seipsa: z cōmittit ibi nugatio supposita suppone p̄dca.
¶ Ex quo appet. qz ala nō determinate dī relatiue ad aūē
q̄rūcūq; supponat q̄ idē significet nomē q̄d ofo non
ibi erit nugatio. dicēdo ala aūē. **¶** Notandū ēt q̄ cuz
cōcupia videat eē relatiuū fm suū genus. duplū vō sit
relatiuū fm se. idē in talib^r exēplificauit ut oñdat in oī
b^r relatiuis cōmittit nugationē si determinate z debite
assignant p̄supposita suppone p̄dicta. Deinde cū dicit.

**Et q̄rūcūq; subiecta cū nō sint aliqd oi
no q̄rū sūt hī^r aut passiōes: aut aliqd hī^r i
ofone eoz cū designant p̄dicatoz de his.**

¶ Sic oñdit idē vitatē hēre in per se passiōibus. z duo
facit: qz p̄mo pponit qd̄ intēdit. 2° manifestat qd̄ dixit
rat per exēplū: ibi. **¶** Abundans est ibi nūerus. **¶** Vi
cit ergo q̄ subra quorūcūq; accidentia cuz nō sint ad
aliqd oīno. i. p̄ter hoc q̄ sint relatiua: si illorū suborū
p̄dicta accētia sunt hī^r aut passiōes aut aliqd hī^r ut
dīspōnes. z in rōne. i. in dīffōne eoz p̄dicatoz. i. illoz
accētiū cū designant ul^r cū figtur: ut hēt correctio gre
ca de his. i. de sbiectis. sup. in talib^r hēt fieri nugatio.
¶ Notandū aut q̄ accētiū qdā sunt per se: qdā vō per
accēs. in dīffōne accētiū p se ponunt sbiecta. s̄ i dīffō
ne accētiū per accēs. fm q̄ talia sunt sbiecta nō cadūt
utū aut nulla sint accētia talia. ita per accēs quorūz
nō sint aliq sbiecta per se nō est p̄ntis speculatiōis. suf
ficat aut ad p̄ntis scire q̄ in dīffōne accētiū per se ponū
tur sbiecta: nō aut in dīffōne accētiū per accēs nō ca
dit sbm: ut ergo p̄hs oñderet q̄ nugatio cōmittit in ac
cidētib^r per se: z nō in per accēs: dixit nugationē p̄ti
gere in illis accētib^r que sic sunt hitus: aut passiōes
aut dīspōnes sboz: q̄ tñ i rōne eoz p̄designant de his
i. sit mētto de sbiectis. Deinde cum dicit.

¶ At abundās est numerus mediuz hīs:
est aut numerus abundans: est ergo nu
merus numerus medium habens.

¶ Manifestat qd̄ dīserat per exēpla. z duo fac. qz p̄^o ad
duct ad p̄positū exēplū mathēmaticū. 2° exēplū nāle.
ibi. **¶** Et simuz. **¶** Dicit ergo q̄ abundans. i. nūis ipar
est nūis mediū hīs. est aut nūis abundans. i. in abūdāt
z in iparī intelligit nūis. bis ergo dicit ibi nūis. abundās
ergo nūis est nūis nūis mediū hīs. **¶** Notandū aut q̄

par nūis diuisus in duo eq̄lia nūis remanet mediū. de
rōne enī paris est q̄ possit diuidi in duo eq̄lia: ut vult
Boe^o in arīsmētrica sua. **¶** Impar aut cū diuidit in duo
eq̄lia: diuidentia nō euacuat totum diuisuz: sed in me
dio remanet vnitas. ideo dicit impar eē numerus me
dium habens. Deinde cum dicit.

¶ Et si simū cavitās naris est: est aut naris
simi: est igit naris naris caua.

¶ Qñdit hoc idē per exēplū nāle dīccēs. q̄ simū est cau
tas naris. est aut sima naris. i. in simo intelligit naris si
ue nasis. bis ergo ponet ibi naris. idē cōcludit. erit er
go naris sima: siue naris naris cavitās.

Dubitaret forte aliq. utrū posito vno rela
tiuo ut est p̄iuctū alteri det itel
ligē alterū: ut utrū duplū p̄iuctū dimidiū det alteri^r in
telligē dimidiū. **¶** Dm q̄ tota cā q̄re vñū relatiuo
dat intelligē reliquū est ordo ul^r depēdētia vñ^r ad alterz
Intellect^r enī nō pōt intelligē aliqd ordiatū ad aliū uel
depēdēs ab alio nisi intelligat illud ad qd̄ ordiat ul^r a q̄
depēdet. **¶** Inde est q̄ q̄ relatiua sunt fil^r nā. i. nāli intelli
gētia. ut vñū est de intellectu alteri^r. si q̄ ordo z depēdē
tia est cā q̄ vñū relatiuo det intelligē aliū: q̄ relatiuū
sumit per se. qz ille ordo z illa depēdētia nō est termi
ta: de ne cītate dat intelligē reliquū relatiuū: s̄ si accipit
atur relatiuū alteri^r p̄iuctū: qz illa depēdētia iā est ter
minata nō ulter^r dat intelligē reliquū. duplū q̄ p se sū
ptū: qz dīc aliqd hīs ordine ul^r depēdētia ad dimidiū.
idē dat intelligē dimidiū: s̄ si dīcat duplū dimidiū: nō ul
ter^r ibi intelligit dimidiū: qz illa depēdētia iā ē teriata.

Alterius forte dubitaret aliq. utrū p̄p̄ta pas
sio p̄iuncta subo det alteri^r intelligē
subm **¶** Dm q̄ obm intellect^r est qd̄ qd̄ est z p̄mū qd̄
apprehēdit ab intellectu est ens ul^r eē. **¶** Cuz ergo accētia
nō sint entia nisi qz sunt entis: accēs nō poterit eē obz
intellect^r nisi ut hēt ordinē z dependentiā ad subm: cū
nec sint quid nec sint ens: nisi qz sunt aliqd entis: ut qz
sunt aliqd subiectū ergo ordo uel dependentia vnus
relatiuū ad aliud est cā q̄re vñū dat intelligē reliquū. sic
ordo ul^r depēdētia accētis ad sbm est cā q̄re accēs dat
intelligē p̄p̄tū sbm. **¶** Si ergo accēs sumat per se dat in
telligere p̄p̄tū sbm. sed si cōiungat ei^r nō ulterius dat
intelligere ip̄m. qz illa dependentia iā est terminata. si
mum ergo per se sumptū dat intelligere nāsum. sed of
cendo nāsum simus nō ulterius intelligit ibi nāsum.

Alterius forte dubitaret aliq. utrū spēs p̄iun
cta ḡiū det intelligere genus: ut utrū
dō aial hō: hoc q̄ dīco hō det ulterius intelligere aial.
¶ Dd̄z q̄ nō est eadē cā q̄re relatiua sunt de intellectu
relatiuo. uel sbiecta sunt de intellectu accētiū: z q̄re
ḡia z supiora sunt de intellectu iferioz: nā relatiuū est
de intellectu relatiuū: z sbm de intellectu accētiū pp ordi
nē ul^r depēdētia ut dīctū est. idē talia nō appōita intelli
gūt. appōita vō nō ulter^r dant intelligi: qz ille ordo ul^r
depēdētia iā est determinata: sed supiora sic sunt de intel
lectu iferioz nō solū pp depēdētia: sed ēt pp idētitatez
realez. q̄rūcūq; ergo illa depēdētia sit terminata. tñ qz
semp manet realis idētitas semp ifer^r dat intelligē suū
supi^r. hō ergo per se sumptū dat intelligē aial: z hō p̄iuc
tū aial semp dat intelligē aial. **¶** Sciēdū tñ q̄ de hac
mā in quibūdā nris editionib^r theologicis dīfusi dīx
mus ubi dīstīximus q̄ alr aliqd est de intellectu alteri^r
qz ul^r est de itellu p̄^o ul^r 2°. de itellu enī p̄^o sūt oia ea que
realē idētitate hñt ad ea de quoz sūt itellu: s̄ de itellu
scdario dñr illa eē que nō hñt realē idētitate ad alia: s̄
pp ordinē aliq̄ ul^r pp altquā depēdētia intelligunt in
illis. s̄z q̄ hūc modū loquēdi supiora sunt de itellu p̄^o
iferioz: s̄z sbiecta respectu accētiū z relatiua respectu
relatiuo sunt q̄i de itellu scdario. **¶** Inde est q̄ siue i
Egidi^o

feriora accipiant per se: siue ut sunt p̄dicta sup̄iorib⁹:
siue qualicūq; alr semp dat itelligē sup̄iora. nā cūz ta-
lia sint de intellectu eoz p se z p̄ nullo mō p̄nt accipi l-
feriora qn̄ dent itelligere sup̄iora: s; in accitib⁹ z rela-
tiuis nō sic. respectu quoz accipit itellec⁹ qñ sc̄dant⁹.
semp ḡ loco hoīs pōt accipi aīal rōnale: qz īp̄a essentia
hoīs n̄hīl est altd qz rōnale aīal. aīal enī rōnale ē dīf-
fō hoīs simplr z nō p additāmēta: sed non semp loco siml
possum⁹ accipe nasuz cauū. nō enī est eadē eēntia nāsi
z siml z nasus cauus nō est dīf-
fō siml simplr. s; p addi-
tāmēta ut de clari hēt 7° meta^{cc}. ex h̄ ḡ apper derisorīa
ēē pōnē dīcētū qz si spēs p̄cedat genus est ibi nugatio
s; si sequat nō. dīcūt enī qz si dīctm⁹ hō aīal nugationē
facim⁹. S; dīcēdo aīal hō nulla est ibi nugatio: sed h̄
stare nō pōt. dicebat enī qz aīal rōnale simplr est dīf-
fō hoīs: z est idē qd qd dītas z eēntia ei⁹. cū ḡ hō nō pos-
sit separī a p̄p̄a qd dītas uel eēntia pro loco hoīs pote-
rīt accipi aīal rōnale pp̄ qd exp̄ssior est nugatio dīcēdo
aīal hō qz dīcēdo hō aīal: nā cū dī aīal hō. si p hōle ac-
cipiat aīal rōnale idē erit qz aīal rōnale: z qz statī sic dī-
cēdo. aīal p̄iūgīt aīal: ualde exp̄ssa est ibi nugatio. sed
si dīcat hō aīal. si pro hoīe accipiat aīal rōnale idē erit
qd rōnale aīal: h̄ ḡ nō est ita exp̄ssa nugatio. qz non ita
imēdiatē aīal z aīal p̄iūgunt. In poematib⁹ ḡ z in or-
natīs locutionib⁹ ubi pp̄ aliquā uenustatē smonīs to-
lerari pōt locutiōis alīq̄lis ip̄opetas sustinet h̄ locu-
tio aīal hō: z excusat p figurā que dī appō: s; semp est ī-
prop̄a. tū qz est nugatiua. tū ē qz ibi duo s̄b̄t āriua tū
imēdiatē z sine copulatiōe p̄iūgunt. p; ḡ si spēs p̄iū-
gat ḡnī: siue h̄ fiat a pte ante: ut dō hō aīal: siue a pte
post: ut dīcēdo aīal hō. sp̄ est ibi nugatio: ut p; p rōnes
p̄dictas. qz si tñ uellem⁹ p̄b̄t auētem hīe quō est nuga-
tio cū spēs p̄iūgīt ex pte post: ut cūz dī aīal hō sufficiat
qd hētur 7° me^{cc}. ubi dī qz si simū eēt spēs nāsi. dō nā
sus sim⁹: eēt ibi nugatio. C̄t̄r aut̄ ulterī⁹ dubitādū
utp̄ dīa addita ḡnī faciat nugatiōez: s; qz h̄ ulterīorē
regrīt itellz z spālē locū hēt in 7° me^{cc}. iō in aliud tps̄
apponat. qz si ibi p̄t̄igeret nos scribē h̄ z alia siqua cīr-
ca istā mām vident̄ eē dīmissa dīfusi⁹ traderem⁹.

2. 19.

2. 18.

2. 18.

Alterius

forte dubitaret aliq; quō uerū sit qz
nō idē significat nomen qd oratio.
C̄d̄m qz ut clarus patebit in sc̄do ubi soluet ad nu-
gationē: significatio noīs duplī pōt accipi. pp̄rie. z lar-
ge. pp̄rie aut̄ illud est de significatiōe noīs qd p̄ncīpa-
liter īportat per īp̄m. large aut̄ z māīr pōt eē de signifi-
cationse noīs qd qd est de intellectu ei⁹. z sicut duplī pōt
accipi significatio noīs. sic duplī vītātē hēt qz nō idē
sīgt̄ nomē z oīo: nā si accipiat pp̄rie nomē nō sīgt̄ idē
qd oīo. qz p̄ncīpalr per nomē uel per terminū nō īpor-
tat oīo uel qd cōplexū: sed qd īcōplexū. si vō accipiat
significatio large: ut dīcat significatī per nomē qd qd ī-
telligīt per īp̄z. tunc nō est exponēdū qz nomē nō signi-
ficet idē qd oīo. qz nō significat qd cōplexū. pōt tñ qd
cōplexū eē de intellectu alīcui⁹ terminī: ut de intellectu ā-
mī est nasus cau⁹. accepta ergo significatiōe large: ut
si dī eē de significatiōe terminī qd qd ītelligīt per īp̄m
exponēdū ē qz nō idē sīgt̄ nomē qd oīo: qz nō idē sīgt̄
nomē p se sup̄iū qd ī ofone positū ul̄ alterī p̄iūctū. nāz
alīqd est de itellū noīs p se sup̄iū qd nō est de itellū ei⁹:
ut est alterī p̄iūctū. sim⁹ enī dat itelligē nasuz si nō p̄iū-
gat naso. si tñ p̄iūctū sit ei nō ulterī⁹ dat itelligē īp̄m.

Alterius

forte dubitaret aliq; utrū idē si-
gnificet nomē sumptū p se z cōsun-
ctū alterī. z vī qz sic. qz cū semp nomē maneat idē sem-
per vī idē sīgre. C̄d̄z qz ut p; p hīta q̄tuz ad ea que
sūt de itellū noīs p se z p̄ semp idē sīgt̄ nomē p se z cō-
iūctū alterī: s; q̄tū ad ea que sūt de itellū sc̄dario non
idē sīgt̄ spēs p se accepta z p̄iūcta ḡnī: si nō idē sīgt̄
accēs p se sup̄iū z p̄iūctū s̄bo z refert accipe relatiuūz

per se: ut est p̄iūctū alterī relatiuū. qd vō dī qz īdēz
est nomē p se acceptū z alterī p̄iūctū. ergo semp idē
sīgt̄. C̄d̄m qz īz idē sit nomē. nō tñ eodēz mō sumīf.
īdeo nō eodēz mō sīgt̄. Deinde cum dīct.

Vident aut facē nō faciētes: qñq; eo qz
nō īterrogāt si sīgt̄ alīqd p se dictū duplī:
aut nīhīl: z si alīqd sīgt̄: utrū idē aut diuer-
suz: s; p̄clusionē dīcūt statim: z videt eo qz
nomē idē: sit idē z significare.

C̄n pte ista oñdīt quō sit nugatio appenter dīceno. qz
opponētes vident qñq; facē nugationē: nō tñ sunt fa-
ciētes: eo qz sup. in p̄n° dīsp̄tatiōis nō īterrogāt si du-
plū. ul̄ si alīqd altd h̄p̄ significet alīqd p se dictū aut nī-
hīl. z si sīgt̄ alīqd utrū sup. p se sup̄iū z p̄iūctū alterī si-
gnificet idē aut diuerfuz: s; sup. absq; tali īterrogatiōe:
z absq; eo qz supponat qz idē significet nomē p se sum-
ptū: z p̄iūctū alterī: uel qz idē significet nomē qd oīo:
statī dīcūt p̄nē. ī statī īferūt nugationē z p̄cludūt qz su-
it nugatio dō duplū dīmidīz: z vñr bñ dīcē: eo qz idē
nomē sit duplū p se sup̄iū z p̄iūctū alterī. z qz idē nomē
ē vī idē sīgre. C̄m̄n° aut̄ qz ut p; p hīta īz sit idē no-
men duplū p se sup̄iū z p̄iūctū dīmidīo: tñ qz nō eodē
mō accipit nō eodē mō sīgt̄: sed duplū per se sumptūz
dat itelligē dīmidīz. p̄iūctū vō nō dat itelligere īp̄m.
nīhī ergo in p̄n° dīsp̄tatiōis supponat qz idē signifi-
cet duplū per se sumptū z cōiunctū alterī: dīceno du-
plū dīmidīz nō facinus nugationē: s; vīdemur facē.

Dubitaret

forte aliq; utrū p̄siderare de nu-
gatiōe spectet ad sophistā. C̄d̄i-
cendū qz ēt ea que sunt de p̄sideratiōe alīaz scīaz h̄z
pp̄ria p̄n° nō est īstius artīs: p̄siderata tñ put in eis re-
p̄t̄ appentia z defect⁹ sūt de p̄sideratiōe sophistē. z qz
nugatio alīq̄t sit. alīqñ vī fieri z nō sit: iō nugatio sub
hac rōne accepta pōt eē de p̄sideratiōe sophistē. p̄h̄s ḡ
ut ostenderet nugationē esse de p̄sideratiōe sophistē:
ostendit qz nugatio aliquando sit aliquan-
do videtur fieri: z non sit. Cap. XI.

**Locisimus aut quale quid est di-
ctum est prius.**

C̄n pte ista docet dūcē ad metā soloecisimī. z duo facē.
qz p̄ ex p̄cedētib⁹ supponit qd ē soloecisimus. 1° hac
suppōne facta exequīt de itēto. 2° ibi. Est aut̄ h̄ z fa-
cere. Dīc̄ ergo qz qle qd est soloecisimus. dīctū est p̄i-
us. ī p̄n° hui⁹ lib̄z: dicebat enī sup̄ qz soloecisim⁹ est
hīn locutionē barbarā logīcare. Deinde cum dīct.

**Est aut hoc z facere z non facientes vi-
deri: z facientem non videri.**

C̄regt de itēto. z tria facit. qz p̄ oñdīt hīc qz p̄sidera-
re de soloecismo p̄t spectare ad sophistā: z ad dīalecti-
cum. 1° oñdīt quō magis idonee possum⁹ dūcere rādē
tez ad soloecisimū. 3° qz videt eē magna pueniētia īter
soloecisimū z figurā dīctiōis dat dīam īter ea. 1° ibi
[Sūt aut̄ oēs. 3° ibi. Et quodāmo hīstis.] Ad eū-
dētā p̄ p̄tis scīēdū qz sic sup̄a dicebat de nugatione
qz īō est de p̄sideratiōe sophistē qz alīqñ sit. alīqñ vī z
nō sit. sic dīcē possum⁹ de soloecismo qz īō ē de p̄sidera-
tiōe sophistē. qz alīqñ sit: alīqñ vī fieri z nō sit. ītra ḡ
fac. qz p̄ pponit qz hīstis alīqñ sit alīqñ vī fieri z nō sit.
2° qd dīxerat manifestat p exēpla. 3° ex dīctis p̄cludit
p̄nē īntēā. ī qz p̄siderare de soloecismo spectat ad artē
sophisticā cū in eo sit assignare apparētā z defectū. 1°
ibi. Quēadmodū cecilianus. 3° ibi. Alīdā ḡ qñ z
ars. Dīc̄ ḡ qz ē. ī. p̄tīgt̄ h̄ soloecisimū facē: z p̄tīgt̄ nō
faciētē sole^m videri facē: z faciētē n̄ videri facē. D. c. d.

Quēadmodū Ecilianus dicit: si ficus

fit secunde declinationis: nā qui dicit ficus
maturas soloecismū quidē facit fm illuz:
nō videt aut plurib⁹: qui nō ficos videt q
dem sed nō facit. eodē mō si finis solum
masculini generis fm quosdā: nā qui di-
cit certā soloecismum facit fm eos.

A manifestat qd dixerat per exēpla dicens. q sicut ce-
cilianus dicit. ficus est scde declinatōis. z declinat hīc
ficus hui⁹ fici. nā si ita est qui dicit ficus maturas soloe-
cismū facit fm illū: nō vī aut plurib⁹. qz hz plures sic
est qre declinatōis: pp qd accusatiuus p̄latis facit hās
ficus. fm q hūc modū vī q bñ dīcat ficus maturas. sū
dīc aut qz q dīcit ficos maturas. vī qdē fm p̄les q facit
at soloecismū hz nō facit hz cecilianū. ponit aut 3^m exē-
plū dicens q si finis solū est masculini gñis fm qdā.
qz qdā ita dīcūt eodē mō. sup. poterit ibi ptingē soloe-
cism⁹. nā q dīcit certā finē soloecismū facit hz eos. q. i.
ponit finē eē masculini gñis tñ. **M**otādū aut p̄bz
trīa dīxīssē de soloecismo. h⁹ qz aliqñ sit. 2° qz vī z nō
sit. 3° qz sit z nō vī. fm h⁹ posuit trīa exēpla: nā suppo-
nēdo opōnē cecilianū q dīcit sic maturas soloecismū
facit: hz nō vī: qui vō dīcit ficos maturas vī: hz nō facit
sic ēt supponēdo q finis sit masculini gñis q dīcit cer-
tā finē facit soloecismū: z ēt vī facē qz finis ex mō p-
latōis vī magis sonare in masculinū qz femininum.
Motādū ēt p̄bm nō curare de exēplo. qz ficus est 2°
z 4° declinatōis. pp qd accusatiuus p̄latis facit ficos
z ficus: s⁹ forte magis est 2° declinatōis ut stat parbo-
res: z magis 4° ut stat pro fructu: ul forte h⁹ est fm anti-
quā grāmāticā q ficus sit 2° declinatōis: ut stat par-
bore. antiqñ enī dicebāt arborē fici. modernī aut tam p-
arbore qz pro fructu utunt fici ut est 4° declinatōis
sic etiā z finis nō est masculini gñis tñ: sed est gñis in
certi. declinat enī hīc uel hec finis. Deinde cum dicit.

A manifestū ergo: qm z ars qdā hoc pōt
facē: eo q multe ofones nō colligētes so-
loecismū: vñr sillogizare uelut in elēchis.

Ex dictis pcludit qñ itēta. nā si in soloecismo iuenit
appētia z defect⁹ q aliqñ sit z nō vī. aliqñ vī z nō sit.
manifestū est ergo: qm ars quedā ut sophica pōt facē
hoc. i. soloecismū eo q multe ofones nō colligētes. i.
nō sunt sillogizantes soloecismū vñr ipm sillogizare
uelut in elēchis. q. d. q sicut de elēchis appētib⁹ hēt
ēē ars sophica. sic de soloecismo poterit ēē ars sophi-
ca. qz in eis ēē potest appēntia z defectus.

Dubitarēt forte aliqñ quō dīssimode hēt p̄-
derare de soloecismo grāmāticus
z sophista. **C**ōdm q grāmāticus de soloecismo cōsi-
derat in quātū obusat. p̄p̄is p̄ncip̄is siue p̄p̄is regu-
lis ip̄is grāmāticis. vñ ab eo sic dīffinit q soloecismus
est vitiū in p̄textu p̄tū ofonis q regulas artis grāmā-
tice factū: s⁹ a sophista p̄siderat soloecismus in quātū
apparēter sillogizat z put videt fieri z nō sit.

Alterius forte dubitarēt aliqñ. utz spectet ad
dialecticū cōsiderare de soloecismo.

Cōdm qz cū sophista seruiat dialectice: z sit quedā
obligat⁹ ēt ut s⁹ sufficiēter tāgebāt: qz qd spectat ad
sophistā p̄siderare utēdo z faciedo spectat ad dialecticū
p̄siderare tradēdo artē z doctrinā. ars qz sophica pōt h⁹
facere. qz pōt apparēter fillare soloecismū. ars vō dia-
lectica pōt de h⁹ tradē doctrinā z artē. Deinde cuz p̄cit.

Sūt aut pene oēs apparētes soloecismi
fm hoc: z qm casus neqz masculinū neqz
femininū iudicat: sed neutrum.

Cōndit quō magis cōmode: ul quō magis appēnter hz

fieri soloecismus. z trīa facit. qz h⁹ ofidit q magis ap-
parēter sit fm neutriū gen⁹. 2° ex h⁹ docet fillare z facē
soloecismū. 3° docet ipm cauē. 2ª ibi. **D**ato g sepe.]
3ª ibi. **O**p̄z aut pmutati. **C**irca p^m duo facit. nā h⁹
p̄ponit qd itēdit. 1° assignat cāz dicti ibi. **N**ā h⁹ ma-
sculinū. **D**icit g qz fere oēs appēntes soloecismi sūt
fm h. i. fm neutriū gen⁹: qd sūtur p h. z h⁹ soloecismi
tūc sup. p̄tigit qñ casus neqz idīcat masculinū neqz fe-
mininū: sed cōfundit utrūqz z indicat neutriū. q. d. qz
in casibus indicantib⁹ neutriū genus potissime cōtin-
git soloecismus. Deinde cum dicit.

Nā hīc masculinū significat: hec autē fe-
mininū: hoc nō vult qdē neutrum signifi-
care. Sepe autē significat z illa utraqz: ut
qd est hoc: calliopea: lignū: coriscus ergo
masculini z femini differūt casus oēs: neu-
tri aut aliq quidē aliq aut non.

Assignat cāz dicti dīcēs. qz h⁹ significat masculinū. hec
femininū. hoc vō neutz vult significare. z subdit qz se-
pe neutriū sūtur utraqz illa. i. p̄fundit tā masculinū qz fe-
mininū: ut si querat qd est h. pōt rīdēt est calliopeia
que est femininū: ul lignū qd est neutriū: uel corisc⁹ qd
est masculinū. z qz neutriū sic p̄fundit oē gen⁹: z ēt p̄tū
dit casus. qz nō ita hēt casus distinctos: ut masculinū
z femininū. iō aptus per neutrum sit soloecismus ap-
parēs. ideo sūdit qz ergo masculinū z femininū differūt
casus oēs. neutri aut aliq qdē casus differūt. aliq vō nō.

Motādū at qz ly g masculinū z c. segt ex p̄dictis: nā
h⁹ sūtur masculinū. h⁹ femininū. h⁹ neutriū: tñ in h⁹ p̄noie
hīc hec hoc masculinū z femininū sunt oēs casus dīsti-
cti. qz nunqz sunt ibi duo casus designātes masculinū
uel femininū gen⁹: qz hēant sūtz terminationē. In neu-
tro aut nō sic. segt g ex dictis qz masculinū z femininū
casus p̄nt dīci differre oēs. neutri vō aliq qdē differūt.
aliq vō nō. **M**otādū ēt qz masculinū z femininū dīst-
differre oēs casus: nō qz in oib⁹ noib⁹ ita se hēat: s⁹ qz
h⁹ pōt forte p̄tigit. in neutro aut nunqz h⁹ p̄tigit. qz sp-
notatiuus accusatiuus z uocatiuus pueniūt: ul possu-
mus dicere z meli⁹ qz nō sunt aliq duo casus q de ne-
cessitate pueniāt: ex eo qz designāt masculinū uel femi-
ninū: nā in talib⁹ magis est pueniētia casuū ex declina-
tōis qz ex gñis. z ide est qz in aliqb⁹ talib⁹ aliqñ p̄tigit
ntūs cū uocatiuo. aliqñ vō gñis cū datiuo. aliqñ da-
tiuus cū ablatiuo fm qz diuersimode uariat declinatō
uel h⁹ qz uariant ille grāmāticales regule. p se g loquē-
do masculinū z femininū differūt casus oēs qz in talib⁹
gñib⁹ fm qz h⁹ sunt nō hētur aliq pueniētia casuū
sed in neutro ēt p se loquēdo cōueniūt aliq casus: quia
neutriū genus fm qz h⁹ cōfundit notatiuū accusatiuū
z uocatiuū: qd p̄z: qz in oib⁹ gñib⁹ neutris saltē repit
cōueniētia horz casuū. Deinde cum dicit.

Dato g sepe hoc sillogizat quasi dictum
sit hūc: sūtur z aliū casus pro alio. **M**aralo-
gismus aut sit: eo qz cōe sit hoc pluriū ca-
suū: nā hoc significat qñqz quidez hoc:
quandogz aut hunc.

Docet fillare soloecismū dīcēs. qz sepe dato h. i. dato
notatiuo sillogizat qñ dīctū sit hūc. i. qñ dat⁹ ul dīct⁹
sit accusatiuus. sūdit aut qz sūtur sup. p̄tigit fillare aliū
casus p̄allo. est g h⁹ doctrina qz possum⁹ in neutro facē
soloecismū sillogizādo vñū casus p̄allo. assignat autē
h⁹ cāz. d. qz palogism⁹ sit in talib⁹ eo qz h. i. eo qz gen⁹
neutriū sit cōe pluriū casuū. iō ait qz h. i. genus neutz:
qñqz qdē sūtur h. i. notatiuū: qñqz aut sūtur hūc. i. accusa-
tiuū: nā istos duos casus notatiuū. i. z accusatiuū neu-

Elenchorum

trū semp hēt p̄similes. Deinde cum dicit.

COpz pmutatū qdē significare cū est qdē hic: cū esse aut hūc: ut est coriscus eē coriscū: et in femininis filr noib⁹: nā in oibus si militer est et esse faciet differentiā.

Condit quōd pigit cauē soloecismū dicit. q. si uolum⁹ cauē soloecismū opz h⁹ casus pmutati figre. qz cū est qdē h. i. cū idicatio sumat nūis: cū eē aut hūc. i. cū inh nūisuo sumat accūs: ut est coriscū qz ad idicariū cum supponit nūis: et eē coriscū qz ad ifinitū cum supponit accūs: et in feminino filr ut est musa eē musam: nā in noib⁹ oib⁹ cuiuscūq; gūis stat est et eē. i. idicariū et ifinitiuus. filr faciet dīā. i. faciet dīstinctionē iter dīctos casus. possumus ergo cauere soloecismū quāru ad casum notatiū et accusatiū: si coniungamus eos uel cū idicatio uel cū ifinitiuo: qz tunc opz talia dīstincte supponere. Deinde cum dicit.

CEt qdāmō filis est in his soloecism⁹ elēchis q dñr f̄m q nō filia filr: nā quēadmodū in reb⁹ illi⁹ sic his in noib⁹ accidit soloecismū facē: nā hō et albū: et res et nomē.

CUt dicebat hic: dat dīā inter soloecismū et figurā dīctōis dīcēs. q. qdāmō filis est soloecism⁹ in his elēchis q dñr f̄m q nō filia iterptant filr. i. q dñr f̄m figurā dīctōis: ut hēt greca correctio. q. d. q. soloecism⁹ hēt fīlitudinē cū fig⁹ dīctōis: s̄ sup. differt ab ea: nā quēadmodū illic. i. in fallā fig⁹ dīctōis fit deceptio in reb⁹ sic his. i. oñib⁹ barbalogicātib⁹ accidit facē soloecismū in noib⁹. nā tā homo qz albū est res: et nomē et ut talia dīcūt res. cōmittit ibi figurā dīctōis: s̄ ut sunt noia cōmittit soloecism⁹. est q dīā iter p̄dicta: qz soloecism⁹ fit in noib⁹. s̄ figura dīctōis in reb⁹.

Dubitarēt forte aliq. qz non v̄ q figurā dīctōis fiat in reb⁹. nā cū fit fallā in dīctōne hēt fieri in noib⁹ nō in reb⁹. **C**Dm q in fallā est duo p̄siderare. scām appentie et defect⁹ in fallacijs ergo in dīctōe cā appentie est ex uocē: sed cā nō existēt et defect⁹ ē ex significato. ul⁹ ex re. p̄tingūt enī h⁹ fallē: ut sup⁹ dicebat eo q eisdē noib⁹ nō idē signīficam⁹. nō ē est dīā iter fallas in dīctōne et ex dīctōne: q in fallacijs in dīctōe nō fit defect⁹ in reb⁹ uel in figrō: sed qz in illis p̄m⁹ decipiēdi sumit ex re. i. istis at ex uocē. si q fiat talis palogism⁹ eē aial coloratū ē albū: hō est aial coloratū. q hō est albū. hec est fig⁹ dīctōis et soloecism⁹: nā albū et hō sunt noia inqz p̄ferūt. res vō sunt qz ad figrā. si ergo dīcēdo hō albū at tēdat incōgruētia qz ad ipaz plationē. cōmittit ibi soloecism⁹ q est vitiū plationis: s̄ si attēdat incōgruētia qz ad ipā figrā est ibi figurā dīctōis: nā p̄iungēdo vnū genus altert nō solū est incōgruētia in platione qz est p̄ra regulas artis grāmatice qb⁹ obuiat soloecism⁹: sed et resultat incōgruētia in ipis reb⁹. qz per h arguit res eē altert⁹ gūis qz sint. hēt aut aliā rōnez qre figurā dīctōis dī esse in reb⁹: soloecism⁹ vō in noibus: sed de hoc in p̄sequēdo patebit.

Alterius forte dubitarēt aliq. quō se hnt filli sophici ad metas. utz per eūdē fillz dīct⁹ quēdā dīscursum et quēdā motū dīsputatū et terminus hui⁹ mot⁹ est meta. cū ergo nō sit icōueniēs eiūsdē mot⁹ eē plures terminos: vuz tñ ad illos terminos nō ordīnet ille mot⁹ eque p̄. Ita nō est icōueniēs eiūsdē filli sophici eē p̄les metas: dū tñ ad illas nō eē p̄ncipali ordīnet. videmus enī q termin⁹ alteratōis nō solū est forma accīnalis: s̄ ē talis alteratōis eē p̄t termin⁹ foia s̄balis: s̄ nō eque imēdiate. calefactio.

eni per se et p̄ ordīat ad calorē: et termin⁹ calefactōis imēdiate est foia calorē: nīhilomin⁹ tñ est et talis terminus foia ignis. sic et mot⁹ solis imēdiate ordīnat: ut per eū acgrat aliqd ubi. ex p̄nti vō ordīat ad illūmīnationē aeris. sic oēs filli sophici f̄m intētionē sophīsticarū per se et p̄ ordīnant ad redargutionē. ex p̄nti vō nō est incōueniēs eos ordīnari ad alias metas.

Alterius forte dubitarēt aliq. quō se hnt hē mete ad intē. **C**Dm q iter ceteras metas ulior est redargutio. nā ubi cūq; est aliq meta ibi p̄t eē redargutio: si nīdēs dīxerit p̄nti illi mete: s̄ nō cōuertit. alicubi enī est redargutio ubi nulla alia meta est p se loquēdo. sufficit enī ad h q qz redarguat q cogat p̄cedē qd pus negauit: ul⁹ negare qd pus p̄cesit. utrū aut id qd cogit p̄cedē uel negare sit falsū ul⁹ opīnabile. uel sit ibi soloecism⁹ uel nugatio nīhil ad p̄positū. Rursus falsū et opīnabile magis ulēs sunt qz alie due. nā h p̄cludi p̄nt p oēs fallas: s̄ soloecism⁹ et nugatio nō sic. iter ceteras at metas nugatio p̄pauclō res fallas p̄cludit: imo forte nō hēt p̄cludi nīsi p fallas accītis. soloecism⁹ aut p mltas fallas ē cōmode p̄cludi p̄t. S̄ p oēs fallas forte ipse est ipz p̄cludē ul⁹ salte nō apte nec cōmode p oēs fallas p̄cludi habet.

Alterius aut. qz de redargutio ē et de falso et de opīabili nō est dubiū: quō per fallas p̄cludi hnt. **C**Dubitarēt q forte aliq quō nugatio et soloecism⁹ p fallas p̄cludunt. **C**Dm q nugatio p̄cludit p fallam accītis sic. qz cūq; dīc duplū dat. i. telligere dimidiū: sed qui dīcit duplū dimidiū. dīcit duplū. ergo qui dīcit duplū dimidiū dat itelligē dimidiū ergo est ibi nugatio. qz bis dīcit ibi dimidiū. hic cōmittit accītis. accidit enī duplo et extraneū est ab eo īquātū dat itelligere dimidiū q fit ei p̄iunctū. qui ergo dīcit duplū dimidiū dīcit duplū nō f̄m se: et ut dat itelligere dimidiū. S̄ ut est p̄iunctū ei: et ut ex neuz est ab eo q det itelligē ipz. soloecism⁹ aut p plures fallas cōmitti p̄t. cōmittit enī p̄eguocationē ut oīs canis est iracūdius. celeste fidus est canis. q celeste fidus est iracūdius: et ē cōmittit p amphibologīā: ut q tu vides. h tu vides: s̄ tu vides alba. q tu exis alba vides. uel vides colūnaz. q tu exis colūnaz vides. sic ē cōmittit per cōpōnē et dīuisionē. qz in dicto palogismo: ut sup⁹ dīxī⁹ nō solū est amphibologia: s̄ ē alr et alr accept⁹ p̄t eē cōpō et dīuīso. cōmittit ē per fallas accītis: ut oīs chīanus est deuot⁹ uel catholicus. mī tua est chīanus. q est deuot⁹ uel catholicus. **C** aut cōmittit possit soloecism⁹ per figurā dīctōis nō hēt dubiū: p̄ qd per oēs fallas in dīctōne fieri hēt. per fallas vō ex dīctōnez non cōmode fit nīsi put cōincidūt cum fallacijs in dīctōne. **C**Notādū aut q qz meta redargutiois cōincidit cū oib⁹ alijs. ut appeat dīnter quō scēdū q qui negaret hanc ofonē. hō est albū: et fieret palogism⁹ qui dīct⁹ est: oē aial coloratū est albū. hō est aial coloratū. ergo hō est albus. h est redargutio. si acceptat hoc q dīco hō albū inqz fuit pus negatū: et est ibi soloecism⁹ put dīctōnes ille nō debito mō cōiungunt. ergo redargutio ē ibi. ut hō et albū accipiunt mālīter: put dīcūt alī qd pus negatū: sed soloecism⁹ est ibi magis: ut sunt quēdā dīctōnes in debite p̄iuncte. et qz hō et albū mālīter sumpta dīcūt quāsdā res redargutio fit ibi magis respectu rerū: et soloecism⁹ magis respectu noīum. et qz figurā dīctōis ordīnat ad redargutionē. s̄ forte dīctū est q figurā dīctōis fit in reb⁹: soloecism⁹ vō in noibus: et qd dīctū est de soloecismo et de redargutione. quomō dīuerfīmode habent fieri in eadez fallā itelligēdū est de oibus alijs metis. Ultimo cum dicit.

CManifestū ergo qm et soloecismū tēradū ex his dīctis casibus sillogizare. Spēs

igitur sunt he agonisticarū disputationuz: 2 partes spērū: 2 modi qui dicti sunt.

CEpilogat circa determinata. v. g. soloecismū tentās est fillogicare ex dictis casib⁹. i. ex dictis vijs. uel ex dictis casib⁹. i. ex casib⁹ p̄fusi: siue ex casib⁹ neutri gñis de qb⁹ tā sufficēter diximus: 2 sic epilogati est q̄tuz ad hoc capl⁹ de soloecismo. addit autē q̄tū ad epilogationē oīum p̄cedentū q̄ spēs. i. mete agonisticarū disputationū h̄ sunt que dicte sunt. s. qnq. sic ēt pres h⁹ spērū: siue h⁹ metarū q̄tū ad. 13. fallas 2 modi arguē. dī q̄tū ad modos fallarū: qz qdā sunt in dictione qdā extra dictionē. h⁹ autē modi sunt hī qui dicti sunt. tam enim de metis qz etiam de modis fallaciarū 2 de partibus earum est determinatum. Cap. XII.

Cap. 14. **I**ffert at nō paz si ordiet qdāmō ea que circa interrogationē sūt uel lateāt uelut in dialecticis.

CPost q̄ p̄hs determinauit de fallis sophicis p̄ quos alī quo mō pcludi pnt oēs mete: 2 dedit cautelas ad facili⁹ pcludēdū falluz sopinabile nugationē 2 soloecismū. In pre ista dat cautelas 2 documēta ad redargutionē. **C**Ad cui⁹ euidētā sciēdū q̄ facilitas 2 idoneitas ad redarguēdū dupl⁹ pōt accipi. p⁹ ex mō interrogādi. 2° ex datis a rīdēte. dupl⁹ ḡ est neciū h̄ capl⁹. p⁹ qz per ip̄s docemur quō debeamus interrogare ut facilius possimus rīdētē redarguē. 2° per hoc capl⁹ docemur quō ex datis a rīdēte sim⁹ idonei ad redarguēdū ip̄s. duo ḡ facit: qz p⁹ dat necessitatez hui⁹ p̄tis. 2° exequit de itēto ibi. **E**st ḡ ad redarguēdū. **I**p⁹ in duas fm̄ q̄ dupl⁹ necessitate assignat. 2° ibi. Deinde ergo que dīcta. **L**ōtinuet sic: qz sophista p̄ncipal⁹ intēdit redarguere 2 nō parū dīffert si quodāmō ordinent. i. ordiāre interrogant ea que sunt circa interrogationē: ut lateāt rīdētes uelut in dialecticis. nā in dialecticis ut i 8° top̄. alīq̄ dicta sūt ad h̄ p̄tinetia. si ergo nō paz dīr modus interrogādi qz facit latere negociū danda sunt documēta ex hoc sumpta. Deinde cum dicit.

CDeiceps ḡ his q̄ dicta sūt h̄ p̄mūz dōm.

CDat 2as necitate hui⁹ p̄tis. p̄tinuet autē sic. vna necitas hui⁹ capl⁹ sumit ex modo interrogādi. alia vō necitas sumit ex datis a rīdēte. iō autē. deinde ḡ. i. post documēta sumpta ex mō interrogādi: 2 que dicta sunt a rīdēte sunt sup̄. ut expedit accipēda. 2 subdit q̄ p̄mū dīcēdū est h̄. s. de mō interrogādi. qdā autē p̄tinuat hāc p̄tē ad p̄cedentē dīcētes: q̄ deinde que dicta sunt. i. post oīa p̄dicta: p̄mū dōm est h̄ de mō interrogādi. p⁹ tū expō copiosior est 2 famosior. Deinde cum dicit.

CEst ergo ad arguēdū vnū qdē longitudo: difficile enī simul multa cōspicere: ad longitudinē vō p̄dictis elemētis utēduz.

CPremissa necitate hui⁹ p̄tis ponit documēta ad hanc metā. **C**Ad cui⁹ euidētā sciēdū q̄ si disputādo uolumus rīdētē redarguē: duo sunt p̄ncipal⁹ attēdēda. p̄mū est modus interrogādi ut sciam⁹ debite interrogare. Deinde debem⁹ attēdē que sunt dicta a rīdēte: ut ex datis ab ip̄o: 2 ex dictis ei⁹ redarguam⁹ euz. duo ḡ facit: qz p⁹ docet sumē documēta ex mō interrogādi. 2° ex dictis a rīdēte. 2° ibi. Sophicū autē 2 posito. **S**ciēdū autē q̄ rīdētes qdā sunt discoli 2 p̄terui: 2 nō intēdūt nisi p̄dicē. qdā vō nō sūt discoli neqz p̄terui. duo ḡ facit: qz p⁹ docet sumē documēta ex mō interrogādi ad redarguēdū rīdētes coiter. 2° ex h⁹ mō interrogādi ponit sp̄alla documēta ad redarguēdū discolos 2 p̄teruos. 2° ibi. **A**d obuiātes autē. **C**irca p̄mū q̄tuor facit fm̄ q̄ q̄tuor documēta ponit. 2° ibi. **C**Unū ḡ festinatio. 3° ibi. **E**st autē ira. 4° ibi. **A**mpli⁹ pmutati.

Dicit ḡ q̄ ad redarguēdū. i. ad redarguēdū. vnū qdēz estuz uel documētū est lōgitudō. difficile est enī simul multa p̄spicē 2 iudicare. dīcēdo ḡ multa 2 faciēdo lōgas orōnes inuoluemus rīdētē: ut ierq̄ite 2 idocle loquat⁹: 2 p̄ns redarguat⁹: 2 ibidit q̄ ad lōgitudinē. i. ad p̄lōgādas orōnes utēdū est p̄dictis elis de qb⁹. i. dīctū est in 8° top̄. **C**Notādū at q̄ dīcit ad arguēdū ut onīdat hāc cautelā 2 sequētes debuit ad argutionē: siue ad redargutionē. cautele enī q̄ h̄ dabunt sp̄all⁹ respiciūt redargutionē. si autē respiciūt metas alias: h̄ est qz redargutio est q̄si cois meta ad oēs metas. Deinde. c. d.

CUnū vō festinatio: nā tardiores minus p̄nident.

CPonit 2^m documētū. v. g. vnū alīd documētū uel vna alia cautela est festinatio. nā tardiores 2 hebetes cū festinant min⁹ p̄uidēt: 2 ita citi⁹ redarguunt. Deīn cū dīc.

CEst at ira 2 p̄tētio: p̄turbati enī min⁹ p̄nt p̄suas orōnes: elia at ire: 2 māifestū eū fa cē qd uelit iuste agē: 2 circa oē ipudētē eē

CPonit tertiū documētū. v. g. ēt h⁹ elū est ira 2 p̄tētio. qz debemus dūcē rīdētē ad irā p̄tēdēdo cū eo: 2 exprobandō ip̄suz. 2 est rō: qz p̄turbati 2 irati minus p̄nt p̄seruare. i. obſuare oēs p̄ditiones obſuandas: iō citius redarguunt. 2 subdit q̄ elia tre. i. ea que h̄nt cāre 2 efficere irā sunt māifestū facere eū. i. rīdētes: q̄ uelit iniuste. i. incōueniēter agere 2 rīdēre: 2 circa oīa uelit eē ipudentē 2 p̄terui. si enī talia māifestamus de ip̄o q̄ uelit eē ipudens 2 iniquus: ducemus ip̄suz ad iram. Deinde cū dicit.

CAmpli⁹ pmutati interrogatōes ponē: siue ad idē p̄tes aliqs hēat interrogatōes: siue 2 qm̄ sic: 2 qm̄ nō sic. Si enim accidit aut ad plura: aut ad p̄ria facē obſuationē.

CPonit q̄rtā cautelā: 2 duo facit: qz p⁹ facit qd dīctuz est. 2° ex his que dīxerat elicit quādā ūsem maximā ibi. **O**ino autē oīa. **D**icit ergo ampli⁹. i. p̄ter hec q̄ debemus longa dicere. debemus ēt negociū intricare iō autē: q̄ debemus interrogatōes ponere pmutati: qz debemus miōrē filli ponē ante maiorē: 2 minōrē vni⁹ filli ponere cū maiori alterius filli: 2 totū intricare dicere: 2 hoc siue ad idē. i. siue ad eandē p̄tem aliqs hēat plures orōnes. i. plures fillos: siue non hēat plures ad eandē p̄tē: h̄ vnū hēat: qm̄ sic. i. ad p̄tē affirmatiuā. alīd vō qm̄ nō sic. i. ad p̄tē negatiuā. q̄qd tū p̄tingat: semp debemus intricare: qz sic faciēdo accidet ip̄sos rīdētes simul facē obſuationes. i. p̄sideratōes: aut ad plures p̄nes si habuerimus plures rōnes ad vnā p̄tē: aut ad p̄rias: si habeamus vnā rōnem ad partem vnā 2 alīā ad contrariam. Deinde cum dicit.

COino at oīa q̄ ad occultationē dicta sūt pus utilia: 2 ad agonistica disputatōes: nā occultatio est latēdi cā: lateret at cā fallē.

CElicit ex dictis quādā ūsem maximā. nā intratio occultat negociū. iō autē q̄ oīno sūt utilia ad agonisticas disputatōes. quecūqz dicta sint faciētia ad occultationē pus. i. in 8° top̄. 2 est rō: qz occultatio cā latēdi. fallē aut latē uolūt: uel latē est cā fallē: 2 cā q̄ qz redarguat. **C**Notādū autē q̄ posset qui uellet de h̄ facē q̄n- tū documētū: ita q̄ eēnt qnqz cautele sup̄te ex mō interrogādi respēci rīdētū q̄nīcūqz. p⁹ ē lōgitudō. 2^a festinatio. 3^a ira ul⁹ p̄tētio. 4^a pmutatio siue intratio. 5^a occultatio. S̄ sic dīstinguēdo has cautelas. 4^a nō p̄p̄e ponet in nūz cū 5^a: s̄ se hēbit ad eā sic min⁹ cōe ad magis cōe nā oīs intratio est qdā occultatio: s̄ nō p̄nt. D. c. d.

Elenchorum

C Ad obuiates at qcuq; opinat eē ad ofo
nē: ex negōne iterrogādū uelut ſrū uelut
ſumē: aut ouab⁹ et ex eq; iterrogōne facē
nā cū dubiū ē qd uelut ſumē: mī⁹ gues ſiūt

C Ex mō iterrogādū uenaf cautelas: nō ſrūdetes coiter
ſ; ſpālī ſ; diſcolos z pteruos. z qnq; fac ſ; q; qnq; ta
les cautelas ponit. 2° ibil. Et qn i ptrib⁹. 3° ibil. Et in
qb⁹ nō oē. 4° ibil. Et ad ſumē^m ppōnē. 5° ibil. Tal
de aut z ſepe. Joīc g; q; ad obuiates. i. ſ; obuiates: ſiue
ſ; diſcolos z pteruos: q nō itēdūt nīſi ſ; dīcē iterrogan
dū eſt quecūq; opinat eē ad ofonē. i. ad ppoſitū ex ne
gatiōe. i. p negōnē. uelut ſi opponēs uelut ſrū illorū q
pponit. aut ſi nō iterrogam⁹ ex negōne debem⁹ facē i
terrogationē ex equo. i. p diſiunctionē: ut neſciāt rīden
tes ppoſitū opponētis. z ſbdlr cāz h⁹. d. q; cū dubiū ē
qd uelut ſumē opponēs mīn⁹ graues ſiūt rīdētes ad i.
pediēdū rīdentē z faciūt cōcedūt ppoſitū. **C** Notā
dū aut hāc cautela ſpālīter eē cōtra diſcolos q; nō itē
dūt nīſi ſ; dīcē. tales g; cū ignorāt qd uellimus: nō ſunt
ita graues ad cōcedēdū ppoſitū. Deīde cū dicit.

C Et qn i ptrib⁹ dedit aliq; ſingulare iducēti
uſe: ſepe nō iterrogādū: ſ; ut pceſſe utēdū

C Ponit 2as cautela: z duo facit: q; p^o facit qd dcm eſt.
2° aſſignat cām dicit ibil. Nā qnq; z ſpī. Joīc g; q; qn
rīdēs aliqd dederit ſigre i ptrib⁹. i. aliqb⁹ ptrib⁹ ſ;
iducēt uſe. i. opponēt q; itēdūt p iductionē pcludē uſe
ſepe. i. frequētē nō eſt iterrogādū ſp; uſe. S; utēdū eſt
eo tanq; pceſſo: ut ſi pceſſerit rīdēs q; equ⁹: hō: leo: aſi
nus ſpirāt nō eſt iterrogādū: utrū oē aīal ſpiret. ſed ex
iſtis ptrib⁹ pceſſis debemus inferre uſe q; oē aīal
ſpirat z ut ſi uſi: ac ſi eēt pceſſus. Deīde cum dicit.

**Nā qn; putāt z ipiōdiſſe: z audiētib⁹ vī pp
iductōis mēoria uelut ſi iterrogata ſulte.**

C Aſſignat cāz dicit. nā q; oīa ſingularia nō ſūt enūabīla
vī ſufficē iducē in aliqb⁹ ut pcludam⁹ uſe: imo ſic faciē
do: aliqñ latet tā rīdēs q; audītes: iō aī q; qn; ſpī
rīdēs putāt dēdiſſe. i. pceſſiſſe uſe z audiētib⁹ pp me
morīa iductōis vīr oīa ptrib⁹ eē pceſſa uelut nō ſi
terrogata ſulte. i. inefficaciter. **C** Notādū aut q; q; au
dītores z rīdēs nō ſp ſunt tāre iductie ut poſſint vī
dē qn iductio eſt efficax: z ualet i oib⁹ ſingularib⁹: z qn
nō. iō eſt cautela ſophica q; cū iduxerim⁹ i aliqb⁹ ſingu
larib⁹: abſq; eo q; iducam⁹ in oib⁹ dīcīm⁹ pcludē uſe:
q; tūc rīdēs z audiētēs ob memorīa iductōis facit
z q; credūt illa ſingularia nō eē iterrogata ſulte ſ; ef
ficaciter putāt pceſſus eē ſp; uſe. Deīde cū dicit.

**Et i qb⁹ nō noīe ſignī uſe: ſ; ſilitudine utēdū
ad h qd expedit. latet enī ſilitudo plerūq;**

C Ponit 3as cautela. d. q; ſi uolum⁹ aliqd pbare in hīs
in qb⁹ uſe nō ſigēt vno noīe utēdū eſt ſilitudine. i. circū
locutiōe ad h q; expedit z ſbdlr cāz: q; ſilitudo plerūq;
latet. **C** Notādū at q; loq; p circūlocutionē ſpīritat
negociū z obnubilat rīdentē: pp qd iſta cautela qdā
mō ad oīa ualet. porriſſime tñ locū hēt in hīs que noīa
re neſcim⁹: z q nō hnt noīa ipōſita: q; in talib⁹ vī excu
ſari opponēs ſi p circūlocutionē loqrur. Deīn cū dīc.

C Et ad ſumēdū ppōnē: ſrū oz admittē
tē ingre: ut ſi debeat ſumē: qm opz pū oīa
obedire: utz oīa opteat obedire parētib⁹
aut oīa iobedire: et ſepe multa: utz mīta
cōcedēda: aut pauca: magis enī ſi neceſſe
videbuntur eſſe multa.

C Ponit 4as cautela: z duo facit: q; p^o ponit ſpaz cautel

2° aſſignat cāz dicit ibil. Oppoſitis enī. Joīc g; q; aſſumē
dū eſt ppōnē. i. ppoſitū ſrū. ſ. ſuū ſrū ſiue cu; ſrūo z
opponētē admittētē. i. ſcīpītētē: z ponētē vñ ſrū ſuū
aliō. oz ingre. q. d. q; faciēda eſt ingreſſio: uel iterroga
tio ponēdo vñ ſrū ſuū aliō. eſt g; h cautela q; ſi uolu
mus aliqd ppoſitū ul aliquā ppōnē qre a rīdēte debe
mus ſi cū illa ppōnē aſſumē ppōnē: ut ſi opponēs de
beat ſumē. i. debeat pbare: qm oz pī obedire p oīa: oz
qre utz opteat obedire parētib⁹: aut oīa iobedire. i. nī
bil obedire. h ſrū aſſūptū. ſ. nībil obedire. ſac magis
apparē ppo^m. v; q; debem⁹ in oib⁹ obedire. z ſi oppo
nēs debeat pbare ſepe multa pcedēda eē pī: oz h ſi ſi
terrogare utz multa pcedēda ſint pī aut pauca. nā ſi
nece eſt alterā pte dare pp ſrū aſſūptū: magis videbūt
multa eē pcedēda. **C** Notādū aut hāc cautela potīſſi
me locū hēt qn ppo^m qd opponēs pbare itēdūt eſt pba
bile: q; tūc ſrū qd eſt iprobabile aſſūptū iuxta ſpūz
facit illd apparē magis iprobabile. Deīde cū dicit.

C Oppoſitis enī iux ſe ſrūis: z maiora z
magna vident peiora: z meliora hoib⁹.

C Aſſignat cāz dicit. 2° ſiue ſic. aſſumēdū eſt ſrūa ppōnē
cū ppōnē ppoſita: q; iux ſe appoſitis ſrūis vīr malo
ra: z magna: z meliora: z peiora hoib⁹. mediocre enī
poſitū iux pū vī magnū: z mag^m vī mal^m. z bonū iux
malū vī mel^m: z malū pū vī. ſic pbabile iux iprobabi
le vī pbabil^m. cū g; ppo^m nīz eſt pba^m debem⁹ ſp; aſ
ſumē cū ſuo opp^o ut videat pbabil^m. **C** Notādū at
q; q; bñ diſſimī ſrūa pīgēt. nō enī bñ diſſimīte poſſum⁹
cōgſcē vñ ſrūoz altero iſtrato. vñ g; ſrūoz facit ad
notitiā alteri. ſrūa g; ſi ſil ponant q; vñ ſac ad noti
tiā alteri: vñ qd q; magis appebit id qd ē pp qd ma
lū appebit magis malū: z bonū magis bonū. D. c. d.

C Valde enī z ſepe ſac videri redargui ma
xie ſophica calūnia iterrogātū: cū nībil
ſillogizantes nō iterrogationē faciunt de
hoc qd ultimū eſt: ſed pcluſiue dicunt ue
lut ſillogizantes: nō ergo hoc z hoc.

C Ponit 5as cautela. nā q; nō oēs ſpīcē pnt ex qb⁹ pte
miſſis q; ſequat: iō eſt cautela ſophica q; debem⁹ au
dacter pnt iſſerre ex pmiſſis dato q; nō ſequat ex illis:
iō ait q; ualde z ſepe ſac maxie videri ſac redargui rī
dentē ſophica calūnia iterrogātū. i. opponētū. nā cū
aliqñ nībil ſillantes ſint: q; nō accipiūt pmiſſas ad qd
ſequat ppo^m. nō faciūt iterrogationē. ad h q; ultimū
eſt. i. ad ppo^m pcludēdū: ſ; pnt ul pcluſiue ut h; greca
correctio dīcūt uelut ſillantes. i. ac ſi ſeqret z ex pmiſ
ſis. iſſerūt enī. nō g; h q; tū ad pnt negatiua z h q; tū ad
aſſumatiua. **C** Notādū aut cautela ſophiſta; eē cu; p
miſſitūt aliq; ppōnēs: z ex illis audacter z ſine trepi
datiōe iſſerūt pnt negatiua. g; nō h. ul pnt aſſu^{uas} pclu
dēdo ex illis g; h pnt ille nō ſequunt ex pmiſſis.

Sophicū at z poſito iopiaro pbat

S h qd vī rīdē ppoſito eo qd vī ex
pncipio: z interrogationē taliū ſic
facē: utz tibi vī. Nece eſt enī ſi ſit iterroga
tio ex qb⁹ ſill^s eſt: aut elēchū: aut iopiabi
le fieri aut ſite elēcho: cū dat qd elēchū: cū
āt nō dat: neq; videri fatei iopiabile: cu;
ho nō dat: videri at fatei elenchū ſimile.

C Poſitis cautel⁹ z do⁹ ſūptis ex modis iterrogādū. In
pte iſta ponit cautelas ſūptas ex datis ul ex dcis a rī
dēte. rīdētū at qdā ſunt magis docti: qdā mīn⁹ docti.
duo g; fac: q; p^o ponit cautelas que magis vīr reſpicē
rīdētes idoctos. 2° que magis vīr reſpicē doctos ibi

[Et sic rñdētes. Jctra p^m duo fac. s3 q^o duas caute-
las ponit. 2ª ibi. Ampli^o quēadmodū.] p^o cautela ta-
lis q^o qñ rñdēs pōit aliqd iopiabile. debem^o ipz cōmē-
dare ut magis firmet i suo ppo^o: q^o fco debem^o ab eo q^o
rē de opp^o ei^o qd dicit: qz tē qdgd dicat accidet sibi i cō-
ueniēs: z h^o cautela vī maxie eē sophaz. iō aut q^o sophi-
cū docu^o est qñ a rñdēte po^o aliq iopi^o pbare. i. ap-
probari z cōmēdar b qd vī rñdēs rñdē. q^o fco ppo^o eo
qd vī. i. ppo^o aliq qd vī uey: z est pba^o: z est sup. p^o i
uz et qd rñdēs dixerat ex pñ^o: itez de b ppo^o opponēs
d3 sic facē iterragationē: utz tibi rñdētū h uel nō. nece-
est eni si fit talis iterragatio pñtens ea ex qb^o hēt fieri
fils p rñdētē: aut elēchū: aut iopi^o fieri p ipz: qz cū rñ-
dēs dat. i. pcedit pñget fieri elēchū. cū āt nō dat nec vī
dare fatef aliqd iopi^o. cū āt nō dat simp^o s3 fatef videri
i. q^o sibi vī bñ dcm: fit ei elēchū file. i. redarguit apparē-
ter. C^o Motādū āt q^o cū positiū sit rñdētē ponē aliqd
iopi^o: z opponētē pponē pñū illū: opz ppo^o ab op-
ponētē eē aliqd pba^o. Si g rñdēs pcedat illud redar-
guet s3 vītate: cū sit pñū dicti sui. Si āt nō pcedat nec
dicat sibi videri illū eē bñ dcm: qz nō fatef illud qd est
pba^o: cludet p ipz q^o fatef i pba^o. S3 si nō cōcedat
simp^o: dicat tñ q^o sibi vī bñ dcm nō redarguit simp^o: qz
nō simp^o asserit pñū dicti sui. redarguit tñ apparēter:
qz asserit apparēter illud. Deinde cum dicit.

C^o Ampli^o quēadmodū in rhetoricis z in
elēchis sūt pñtates pñderādū: aut ad ea
que ab eo sūt dicta ad q^o pñtē bñ dicē ul
facē. Ampli^o ad eos q^o vident^o huiusmodi
aut ad similes uel ad plures uel ad oēs.

C^o Ponit 2ª cautela. d. q^o quēadmodū in rhet^o sup.
pñderādē sūt pñtates. In cāis eni in qb^o h3 locū rhe-
to^o diligēter attēdit utz testes sibi pñdicūt: q^o ti faciūt
redarguit. si g b est i rhet^o z i elēchis sūt pñderādū ē
pñtates: ut utz rñdēs pñdicat ad ea q^o ab ipō eodē dēā
sūt p^o: aut pñdicat ad eos ad q^o pñtē bñ dicē: aut bñ fa-
cē. Ampli^o est pñderādū utz pñdicat ad eos q^o vñr sup.
ei pñtēre z ad filēs h^o. i. ad eos q^o pñtēre secū i optio-
ne: z h ul ad pñes: qz pñdicat pñb^o talib^o. ul ad oēs: qz pñdicat
oib^o. sūt g tales pñtates attēdēde: qz ex oib^o h3 po-
terit redargui rñdēs. C^o Motādū aut has cautelas sū-
ptas eē ex datis: ul ex dōis a rñdēte. p^o eni sumit ex eo
q^o rñdēs dicit iopi^o. 2^a vō ex eo q^o dicit pñā. Rursus qñ-
bet istaz cautelas respicit rñdēs i gñāter. i gñātū eni
est pcedē iopi^o z pñdicē sibi ul h3 q^o sūt de sua optio-
ne: z maxie pñdicē eis qñtū ad illa in qb^o fatef eos bñ dicē.
C^o Motādū ē q^o hoies aliqñ pñas uoces i gñāt. z ne-
sciūt qñtū pñderis sint vba pñā: iō sibi pñdicūt. ex itēdē
eni nlls sibi pñdicē: nisi suā optioē mutāt uellet. D. c. d.

C^o Et sic rñdētes sepe: cū redarguunt faciūt
duplex: si debeat accidē redargui. Et iter-
rogātib^o utēdū qñqz hoc pñra instātes: si
sic qdez accidit: sic aut nō qñ sic sūpsit qd
cleophon facit in mādribulo.

C^o Ponit cautelas sūptas respēcū rñdētū sciētū. z 4° fa-
cit s3 q^o 4° cautelas ponit. 2ª ibi. Opz ē ab ofone.]
3ª ibi. Conādū āt qñqz. 4ª ibi. Ad eos aut.] p^o talis
qz sic rñdēs cū redarguit. i. cū timēt redargui sepe fa-
ciūt dup^o. i. distiguit ofonē si debeat pñllā ofonē acci-
dē eis redargui: sic z iterrogātib^o. i. opponētib^o utēdū
est b. i. hac cautela pñstātes. i. pñdēs qz iñtā distiguit
do. qñ sic qdē accidit. i. uey. sic āt i alio sū nō est uey
p eos g q^o sic distiguit opponēs d3 dicit: qñ sic sūpsit. i.
sūpsit illā ofonē i illo sū in q^o rñdēs negat eā: ut Cleo-
phon facit in mādribulo. i. docet facē in illo l^o. C^o Mo

tādū g cautela sophica eē qñ rñdēs distiguit ofonē ne
redarguat: q^o opponēs dicat se accepisse ofonē illā i il-
lo sū in q^o rñdēs negat eā: ex q^o appet cautela illā respi-
cere rñdēs sciētēs: qz sciētū est cōscere multiplici-
tates ofonū. Rursus hec cautela sumit ex datis a rñdē-
te: qz ex distōne sua cautelose nos gerim^o p ipz. D. c. d.

C^o 3^a ē abstinētes ab ofone sliq argumēta
icidē: z rñdētū si pñsensit pñs istare z pñdicē

C^o Ponit 2ª cautela qz qñ videm^o rñdētē doctū: qd ex
dcis ei^o possum^o pñcipitūc in disputādō p ipz o3 mltō
tēs eē substātes. i. recedēs ab ofone. i. a ppo^o z
itēcidē reltū ar^o rñdētū: qz si opponēs pñsensit. i. si pñs
sensit illa ar^o o3 pñs itēdē z pcedē rñsionē rñdētis ut
forti^o arguat p ipz. C^o Motādū āt hac cautela in b pñ-
stē: qz cū argum^o in aliq mār: pñcipim^o q^o aliq cautelo-
se rñsiones pñt nobis fieri añqz rñdēs rñdeat debem^o il-
las caullatōes pñdicē: istare z remouē eas. nā i3 in b
videam^o recedē a ppo^o: qz iterrūpim^o ar^o: nō tñ est p-
termittēdū: qz ualid^o arguem^o pñdētēz. Ex q^o appet
hac cautela maxie eē utēdū p dōis: qz tales ē ualide
arguēdū: z potissime p eos q^o pñsuerūt caullōse rñdē.
igr hec cautela aliq mō sumit ex dictis a rñdēte a qb^o
cōscim^o ipm cautelose rñdere. Deinde cum dicit.

C^o Conādū aut qñqz: z ad alia ab eo qd di-
ctū: illō ē sumētib^o: si nō ad hoc qd ppo-
sitū est hēat aliqs argumentari: qd Lycop-
horon fecit pposito lyrā extollere.

C^o Ponit 3ª cautela: qz qñ ex dcis a rñdēte videm^o ipz
abūdare i aliq mār: in q^o nos nō abūdā: debemus nos
tñsferre ad aliā mār in q^o abūdā: z sum^o magis doctū
iō ait q^o conādū est qñqz nos tñsferre ad alia ab eo qd
dcm est nob. dico sumētib^o ē illū. i. ex ppo^o. z b faci-
endū est: si aliqs opponēs nō hēt argumētari. i. nō abū-
dat arg^o ad b qd ppo^o est: qd fecit licophoron. i. ille hy-
strio q^o cū nesciret tēgē nisi lyrā: z ppo^o eēt ei aliū istū
dixit lyrā extollē. i. eē extollēdā z cōmēdādā: z eē me-
liorē pposito. i. istū pposito: sic z nos debem^o facē. de-
bem^o eni cōmēdare mār illā in qua plus abūdāmus:
z ad illā debemus nos tñsferre. Deinde cum dicit.

C^o Ad eos āt q^o exigūt ad qd conāt argumē-
tari qz vī optē assigre cāz. Dictis āt qbus-
dā obfuaibili^o: qd ulr accidit in elenchis
dicē pñdicionē qñ qd dixit negare: aut qd
uoluit dicē: sed nō qñ cōtrarioz eadē di-
sciplina: aut non eidem.

C^o Ponit 4ª cautela: z tria facit: qz p^o facit qd dcm est.
2ª pbat qd dixerat. 3ª epilogat circa determinata. 2ª ibi
L^o nō opz aut. 3ª ibi. Ex qb^o g.] cautela talis est: qz
cū rñdēs exigit a nob de q^o uolum^o arguē: nō debem^o si
bi dicit i spālū: i3 in gñālū: ut qz nolum^o ei pñdicē i oib^o:
iō ait q^o ad eos q^o exigit ad qd opponēs conāt arg^o:
qz p qz ut vī: opz assigre cāz. dcis āt qbusdā. i. assigro
negocio i spālū obfuaibili^o est. i. rñdēs poterūt magis
obfuaere qd debēt: z magis sibi cauē: iō opponēs d3 dī-
cē qz i elēchis. i. i redargu^o ulr accit dicit pñdicē: z qz
pñdicio est ulr obfuaida i elēchis. i. i dispu^o redargu-
tiua. iō opponēs d3 se offerre qz i oib^o vult pñdicē rñdē-
ti qñ qd rñdēs dixit ipe vult negare: z qd negauit ipe
vult dicit. i. affirmare: s3 nō: qñ pñioz est eadē discipli-
na. i. nō d3 sibi spēficare ppo^o suū: ut si vult arguē qz
pñioz eadē sit disciplia. nō d3 b opponēs rñdētū ppo-
nere: sed d3 dicit in uli qz in oib^o vult ei pñdicē. D. c. d.

C^o Nō opz aut pñclusionē aut pponē inter-
rogare: sed ut concessis uti.

Elenchorum

C Probat qd dixerat. s. qd rñdēt nō est manifestādū p. positū in spāl. qz tūc opponēs iterrogaret qñē quā d3 pcludē: iō aut qd nō d3 iterrogare qñē ut ppōnē. i. ut p. missā. i. nō d3 iterrogari s. hē pmissa: imo aliqñ nō oēs pmissē sūt iterrogādē: s. qdā pmissas nō d3 iterrogare s3 debem⁹ ut eis ut pcessis. p3 aut has qtuor cautelās respicē rñdētes doctos. nā docti sūt qui sciūt distiguē qd faciebat cautela pma: qd est ualde arguendū: qd faciebat 2ª qui abūdāt arg^{ti} in alq mā: qd faciebat 3ª docti enī exiūt ad qd opponēs vult arguere: de quo est cautela 4^a. Rursus. oēs hē cautele psupponūt op. pōnētē hīc aliqñā notitiā de rñdēte ex dictis eius. iō sic p^o cautele sumebant ex mō iterrogādī: ita hē sumū. tur ex datis arñdente. Ultimo cum dicit.

C Ex qb⁹ g^o iterrogatiōes: 7 q^o mō iterrogādū i agonisticis exercitationib⁹ dcm est.

C Epilogat circa determinata. d. qd dcm est ex qb⁹ sunt i. iterrogatiōes: 7 quō iterrogādū est in agonisticis exercitationib⁹. **C** Motādū aut qd i disputatiōe pncipali sūt attrēdēda dicta rñdētis. iō cautele supre ex h⁹ dcm dñr iterrogatiōes: qz in eis pncipali pñstt rō iterrogādī 7 disputādī: iō aut dcm ēē ex qb⁹ sunt iterrogatiōes. qz ad cautelās supras ex dcm rñdētis. Et quō iterrogādū qz ad cautelās supras ex mō iterrogādī. Et in hoc terminat snia pmi libi elenchor.

C Incipit liber scōs elenchor Aristotelis. Cap. I.

d Erñsione aut 7 quō o3 solue. re: 7 quid 7 ad quam utilitatez huiusmodi orationes pñunt post hoc dicendum.

C Postq^o pñs in p^o libro docuit orōnes sophicas cōstituerē. In hoc 2° docet eas soluerē: 7 duo facit: qz p^o cōtinuat se ad dicēda. 2° exegit de itēto ibi. Utiles ergo sunt. In p^o pte 4° pponit: de qb⁹ vult determinare in hoc 2° li^o. iō aut qd post hec que dicta sunt in p^o lib^o. in hoc 2° dcm est de rñsione qz ad solonē apparētē: 7 quō oporteat soluerē qz ad solonē uerā. 7 dōz est qd oporteat soluerē qz ad solonē uerā. 7 dcm est ēt ad quā utilitatē pñunt h⁹ orōnes: siue h⁹ solutiones que h⁹ dabunt. **C** Motādū aut qd cuiuslibz est rñdere: sed nō cuiuslibet est solue. iō per rñsionē possumus de uentire in solonē apparentē 7 defectiuā. per hoc vō qd ait quō oporteat solue possumus denotare solonē uerā 7 efficacē. **C** Motādū ēt qd dicit qd oporteat solue: qz quedā orōnes sunt adeo frivole: qz quasi sunt digne despici: 7 qñ nō idigēt solutiōe. erit enī circa finē hui⁹ de h⁹ spālē capiz. v3. qd est qd est dignū solone. D. c. d.

C Utiles g^o sunt ad phia qdē pp duo. **P**mi mū qdē: qñ sepe que fm dictionē sūt meli⁹ hēre faciūt: quotiēs singulū dī: 7 que si mītr: 7 que aliter reb⁹ accidūt: 7 in noib⁹.

C Exegit de pmissis: 7 qtuor facit: qz p^o exequit de qrtō ut de utilitate talū orōnū: qd fuit qrtō ppositū. 2° exequit de p^o. s. de rñsione siue de solone appenti. 3° exequit de 2° ut de solone recta. 4° exequit de 3°. s. qd est qd oporteat soluerē. 2° ps ibi. **P**rimus g^o sic fillare. 3° ibi. **Q**m aut est recta solo. 4° ps incipit circa finē libi ibi. **O**p3 aut intelligere qñ oīuz orōnum. **P**rima ps in qua determinat de utilitate talū orōnū dñs it in duas: qz p^o assignat tales utilitates. 2° remouet quā dā causillationē ibi. **R**ñdētib⁹ ar quō. **C** Ad euidentia aut pme ptis sciēdū qd scire solue orōnes sophisticas ualet ad duo. s. ad adiscēdū phia: 7 ad accrendū honorē 7 gloriā. duo g^o facit: qz p^o oñdit qd scire talia ualet ad phia. 2° qd ualet ad gloriā ibi. **E**x

tium vō 7 reliquū. **I**terea pmi duo facit fm qd duplr ondit talia desuere phie. 2° ibi. **S**cōm autē ad eas. **D**icit ergo qd solones sophicarū orōnūz utiles sūt ad phiam pp duo. pmi qdē utiles sup. sunt qz ad fallas in dictione ne hō decipiat cū alio: qñ sepe que fm dictionē sunt sup. si hō sciat ea soluerē solones talū faciūt meli⁹ hēre quotiēs singulū dī. 7 talia faciunt melius scire que sūt: 7 que aliter. i. 7 que dissimiliter accēdit in reb⁹ 7 in noib⁹. circa qd decipit figura dictionis sed talia sup. scire suuat ad cognoscēdā ueritatē phie. ergo talia utilia sunt ad phia. **C** Motādū aut qd figura dictionis nō accipit multiplex nisi fantasticum: ut supra dicebat. merito g^o hec fallā diuidit ptra oēs allas fallas in dictione: iō sciēdo soluerē alias fallas in dictione scimus quotiēs singulū dicit: 7 cogscimus multiplicitatē. sed sciēdo soluerē figurā dictionis nō pprie cogscimus multiplicitates: qz ibi pprie non est multiplicitas: sed scimus que sūt 7 que alī iterptant.

Dubitaret forte aliqz quō scire talia sit utile ad phiam. **C** Dōz qd de reb⁹ est scia ut sunt apphēse ab intellectū: sic apphēdunt sic signf. qui vō ignorāt signes uocabuloz 7 modos interpretādī noīuz magnū ipeditmētū hñt ad phia: 7 qz talia scimus sciēdo solue fallas in dictionē. iō solones talū utiles sunt ad phicas disciplinas. Deinde cū dicit.

C Scōz aut ad eas que p eūdē sūt qōnes: nā q ab alio facile palogizat 7 hic nō scñtit 7 ipe a se hoc patitur sepe.

C Ponit 2° utilitatē. d. qd 2° emolumentū siue 2° utilitas est ad eas oēs qōnes: siue ad oēs orōnes q sūt p eūdē: 7 h⁹ qz ad fallas ex dictionē: i. qb⁹ hō nō mītr⁹ decipit pñderādo p seipm qz pñderādo cūz alto: nā q ab alio palogizat qd sit i fallis i dictionē: 7 h⁹ nō sentit. i. nō pcipit: 7 ipe a seipso patit h⁹ sepe: qz qd decipit cū alto signū est qd multotiēs decipiat pñderādo cū seipso.

Dubitaret forte aliqz. vñ segt si hō decipit ab alto qd decipiat multotiēsa seipso. **C** Dōz qd fallē in dictionē sunt mioris latētie: 7 nō sūt tāte efficacie ad decipiēdū sic fallē ex dictionēz. qd decipit cū alto qd sit p fallas in dictionē: multo magis decipit p seipm: qd sit per fallas extra dictionem.

Alterius forte dubitaret aliqz ad qd desuit ad phiam cognitio talū. **C** Dcm qd ut supra dicebat. fallacie in dictione sumunt pncipiū decipiēdi ex pte uocis. fallacie vō extra dictionēz sumunt pncipiū decipiēdi ex parte rei: sicut ergo utile est ad phiaz scire soluerē fallacias in dictione: ne cōsiderando cum alio decipiat circa significatiōem uocabuloz: 7 circa interpretatiōes noīum. sic utile est ad phiam scire soluerē fallacias extra dictionēz. ne aliqz decipiat apud semetipm considerando de rebus: imo tāto est utilius scire hoc qz illud qzto cognitio rez sup excellit cognitio nōiū. Deinde cum dicit.

C Tertiu vō 7 reliquū adhuc ad glia circa oia exercitatu ēē videri 7 in nullo iscie se hēre

C Ondit quō scire talia utile est ad gliaz: 7 duo facit: qz p^o facit qd dictuz. 2° manifestat qd dixerat ibi. **N**ā si his. **I**ōē g^o adhuc tertiu 7 reliquū. i. tertia 7 reliq utilitas est ad gliaz. iō sōdit qd circa oia ēē exercitatu: 7 in nullo videri iscie se hēre sup. facit appere boiez gliosuz: 7 qz h⁹ habebim⁹ sciēdo solue orōnes sophicas: iō cognitio talū fac ad gliaz. **C** Motādū aut qd dicit tertiu 7 reliquū. nā si deservire ad phiaz accipit p vna utilitate: tūc hec est reliq utilitas. s. facē ad gliaz. Si vō deservire ad phiaz accipit pur importat duplicē utilitatē: qz vna est ut nō decipiamur cū alto. alia vō ut non decipiamur apud nosmetipsos: tūc hec est tertia util.

tas. ut. s. appere possim? gl'ioh. C' Notādūz ē q' dicit circa oīa exercitātū eē: q'z ofones sōphice sumunt s'm q'sdā itētiōes cōes applicabiles ad oēz mām: ideo quī circa talia bene se hēt: z scit ea bene soluere quasi circa omnia videtur exercitatus. Deinde cum dicit.

C' Nā z si is coicat ofonib' ul' opionib' sp' nit ofones cū nihil hēat determinare de vītio eaz' susceptiōem dat qd' vī grauis esse non quia uerum sed propter imperitiā.

C' Dēdit quō scire soluē talia facit ad gl'iaz. nescire facit ad ignominia. d. q' si is. i. si rīdēs q' coicat cū oppōnēte in ofonib' sp'nat h' ofones sōphicas. i. nō uelit re spōdē ad eas: cū nihil hēat determinare de vītio eaz'. i. cū nesciat eas soluē. suspitiōez dat. i. facit se suspectū q' vī eē grauis. i. q' vī eē grossus z iperit' z q' nesciat soluere difficultatē ofonīs sōphicē: nō q' uēz sit q' tales ofones sint vē difficilēs: s'z pp iperitiā rīdētis sup. vīr eē difficilēs. uel pōt exponi: nō q' uēz sit. i. nō q' tales ofones uēz pcludāt. s'z pp ipitā rīdētis sup. videat uerū pcludē. C' Notādū aut' q' dicit suspitiōez dat: q'z nō soluēs ad ofones sōphicas: nō opz q' de nēcitāte sit grauis uel grossus. possēt enī q's hīs sciaz non uti ea z silare se ignorātē: z q' sic agēt nō eēt grossus: s'z silaret se eē gl'ioz: z suspitiōē daret q' eēt talis. iō cūz dupl'r expōit' sit tēx' ille: nō q' uēz sit zē. possēt 3° exponi sic. sp'nes ofones sōphicas z nō soluēs eas suspitiōē dat q' sit grossus: nō q' uēz sit. i. nō q' de nēcitāte sit grossus: sed pp ipitā quā demfat vī grossus esse. z hec expōitio vī magis l'alto. C' Notādū ē q' gl'ia: ut h' de ea loquimur est q'dā exteriōr claritas. nō rīdēs q' ad ofones sōphicas: s'z pp hoc nō amittat itētorē pfectionē. semp tñ s'm q' h' amittit exteriōrē gl'iaz: iō si uolumus vidēti gl'ioh debemus scire soluere talia: z cū offert se facultas respondere ad ea. Deinde cum dicit.

C' Rīdētib' āt quō obuiādūz ad h' ofones manifestū ē siqdē recte dixim' p'us ex qb' sunt palogisimī: z que ingredē sunt superabūdantias sufficienter diuissimus.

C' Remouet quādā cauillatiōez: z duo facit: q'z p^o ponit h' cauillatiōez. 2° remouet z soluit ea ibi. Nō est aut' idē. Joicūt q' manifestū est rīdētib'. i. apud rīdētēs quō obuiādū sit ad h' ofones. i. ad ofones sōphisticas si recte dixim' p'us. i. in p^o l' ubi oīdīm' ex qb' locis sūt palogisimī sōphici: z ubi sufficienter diuissimus superabūdantias. i. cautelas que querēde sūt ad h' sōphicatiōes. q. d. q' vī h' 2° liber supflūz: q' p ea que dicta sūt in p^o l' sufficienter haberi pōt quō rīdētēs debēt obuiare ofonib' sōphicis. C' Notādū aut' q' cautele dicunt superabūdantē eē: q'z nihil vidēt facere ad esse artis: sed ad bene esse: z ad quādā superrogatiōē. vnde ubi nos habemus superabūdantias grēca correctio habet supergressiōes. Deinde cum dicit.

C' Nō ē āt idē sumētē ofonē vidē z soluē vītū z itērogātī posse obuiare uelociter.

C' Soluit h' cauillatiōē ostendens q' tradita in hoc l' non sunt superflua: sed utilia: z tria facit s'z q' tripl'r b' ostendit. scda ibi. Amplius aut' quēadmodūz. 3ª ibi. Accidit aut' qñqz. C' Circa primū duo facit: q'z primo facit qd' dictū est. 2° assignat cām ei' qd' dixerat. 2ª ibi. Nā qd' scimus. Joicūt q' nō est idē rīdētē esse sumētē ofonē z soluere z vidē vītūz ofonīs: z itērogātī posse uelociter obuiare. non ergo supfluit doctrina huius scūdi. z si per primū libz per longā p'fideratiōē possumus talia soluē: tñ per tradita in h' 2° possumus habere ea in p'mptu: z uelociter soluere.

Dubitaret forte aliq's quō per tradita in hoc l' possum' soluere uelociter ora. riones sōphisticas: z quō hoc nō possumus per p'mū libz. C' Dēdū q' refert aliqd scire i suis p'ncipijs z in p'pria forma. In p'mo enī l' determinatū est de solutione taliū ofonū. put scit in suis p'ncipijs. nāz quī scit locos sōphisticos ex qb' sūt illi sōphistici. z scit cautelas z supabūdantias per q's q's apte sōphisticare pōt: hēt viā: z hēt p'n^o per q's uenari pōt solones sōphicaz ofonū. nō tñ hēt talia in p'mptu: q'z p se nescit ea in p'pria forma: igit p hūc 2^m libz uelociter possum' obuiare itērogātī z opponētī. nō aut' p p'mū libz: q'z ibi nō sūt tradita talia in p'pria forma ut hic. Deinde cū dicit.

C' Nā qd' scim' sepe trāspōsitū ignoram'.

C' Assignat causam dicti. cōtinuetur sic. bene dico q' per tradita in primo l' nō possumus talia uelociter soluere. nam quod scimus sub vno modo ut in suis p'ncipijs. sepe ignoramus ipsum transpositūz. i. sub alio ordine positum: ut acceptū in p'pria forma: z quia per primum libz scimus talia in suis p'ncipijs: sed per hunc scūdū scimus talia sub alio ordine posita: ut accepta in p'pria forma. ergo per hunc libz scimus talia magis in p'mptu: z possumus ea uelocius soluere. Deinde cum dicit.

C' Ampl' āt quēadmodū i disputatiōib' cit' z tardi' ex exercitatiōe fit magis: sic z in alijs se hēt. Quare si manifestū nobis sit: ipediti āt sumus fallimur t'pib' frequēter.

C' Probat hec idē alia ratione ostendens tradita in hoc l' non esse superflua: q'z per ea sumus exercitati z meditati. ideo aut' q' quēadmodūz in disputatiōib' sup. dialetticis exercitatiōe. i. per exercitatiōes fit magis responsio citius z tardius. citius quidē si sumus exercitati. tardius autē si non sumus: sic se habet z in alijs disputatiōibus. i. in sōphisticis. quare si manifestum nobis sit sup. per primum libz quomodo soluende sunt oratiōes sōphisticę: tamen q'z per illū libz sumus qñ imeditati. i. inexercitati. iō si uolum' p illā doctrinā soluere tales ofones: fallimur t'pib' frequēter.

Dubitaret forte aliq's. quō per doctrinā traditā in p'mo libz dicamur eē imeditati uel inexercitati circa solones ofonū sōphisticarum. C' Dm q' exercitatio z expertētia est magis circa p'ticularia: z circa sp'alia: z q'z in p'mo lib' dictūz est de solutione taliū ofonūz quasi in ul' z ut habet eē in suis p'ncipijs. h' autē magis determinat de ea in specali: z in p'pria forma. ideo in soluēdo tales ofones qñ ad doctrinā p'mi libz dicimur eē qñ inexercitati: sed sciēdo tradita in h' 2° circa talia erimus qñ imeditati z exercitati. Deinde cum dicit.

C' Accidit āt qñqz sic i descriptiōib': nā z illic soluētes qñqz cōponē rursum nō possumus sic z i elēchis sciētes s'z qd' ofonē accidit pnectere soluere ofonē dubitamus.

C' Adducit tertiam rationē. nam non oportet scientem facilia scire difficilia. ergo sicut in descriptionibus. i. in picturis: siue in descriptionibus geometricis quando soluentes talia non possumus rursum cōponere: q'z facilius est talia dissoluere q' cōponere. sic in elenchis: idēst in paralenchis accidit quasi cōtrariō: q'z scientes connectere tales oratiōes s'm quid. i. s'm aliū quem modum dubitamus talem oratiōem soluere. nam in talibus facilius est componere q'z dissoluere. C' Notandum autēz q' hec similitudo est quasi per oppositum. nāz in descriptionibus qualiter cūq' accipiatur descriptiones: siue accipiantur s'm geometriam:

Elenchorum

sive fm picturas: uel fm artē ptractuā. semp in talib⁹ facilius ē dissoluē qz cōponē. difficile est enī bñ depingere imaginez vnus hoīs: z difficile est bñ describere vnā figurā geometricā: s; facile ē talia delē: i sophicatioib⁹ at ē pōio: qz facile ē sophicare: s; difficile ē sophicariōes soluē. z qz ut dcm ē scito facile: nō pp h scit diffi-
cile: sicut q scit dissoluē descriptiōes: nō pp h scit eas cōponere: sic sciēs cōponere sophicatioes: qd docet in pmo li. nō videt q pp h sciat eas dissoluere: qd docet in hoc secūdo. non ergo superfluit doctrina huius.

Dubitaret

forte aliqz quō uerz fit q sciēs so-
phicatioes cōponē: nō pp h sciat eas soluē. C Dd; q sciēs aliq cōponē p artē scit p artē illa dissoluē: s; q fine arte z qsi p accēs sophicatioez cōponit: nō pp h scit sophicatioez dissoluē. sophicare enī z facē sophismata qdāmō ē cuiuslibz. nā idioe utunt sophicatioib⁹. nesciūt tñ eas dissoluē. id signāter forte dixit pbs q sciēs cōponē orōnē s; qd: dubitāt eā dissoluē: qz scire aliqd fine arte nō ē scire simp⁹: s; fm qd.

Alterius

forte dubitaret aliqz: qz si sic dcm⁹ cū ip⁹ li⁹ duceat cōpō orōnū sophicaz p modū artis. vi q p illū libzū sciam⁹ eas dissoluē. z tūc rō assignata. nō est ad ppo^m: s; magis ē ad ptiū. C Dd; q sic p p^m libzū h; p artē cōpō sophicaz orōnū: z ēt solo eaz: s; nō ē q facit. nō enī oia q cadūt sub arte pari facilitate currūt. facit enī p p^m libzū possumus sophicas rōnes cōponē: s; nō possum⁹ eas facit soluē: id idigem⁹ doctrina hui⁹ 2° li. uel possum⁹ dicē q solo orōnū sophicaz dupl^r piderari pōt. p^o ut hēt eē i suis pncipiis. 1° ut piderat i ppa for⁹: z ut applicat ad māz palo^m. In p^o g li⁹ p se z p modū artis determinatū ē de solone sophica: ut hēt eē i suis p^m. nā eoipō q ibi determinat de locis sophicis: q sūt esta filloz sophicoz. cū g h⁹ loci sint defectui sciēdo tales locos hēm⁹ viāz z p^m ad soluēdu orōnes sophicas. s; si piderat h⁹ solutio i ppa for⁹: z ut applicat ad h⁹ fillos: sic qsi p accēs determinatū ē de ea i p^o li⁹. nā si i p^o li⁹ adducebant aliq palo^m: z ostēdebat eos eē defectuos: h⁹ nō erat ut soluerent: s; ut explicaret de ppositis. exēpla at nō sūt de eēn⁹ artis: s; qsi p accēs respiciūt eā. g de palo^m ut hnt solut: siue de solone eoz i ppa for⁹ qsi p accēs determinatū ē i p^o li⁹. id nō supfluit iste 2° liber: ubi p se z in ppa sua for⁹ determinat de tali solone. C Motādū aut hūc 2^m libzū i trib⁹ differre a p^o li⁹. p^o qz ibi determinat de solone sophicaz orōnū: ut hēt eē i suis pncipiis. h at ut hēt eē i ppa for⁹. 2° qz ibi determinat qsi i gñali: h at magis i spālī. 3° dicit: qz ibi determinat de hac solone qsi p accēs. h at magis p se. s; g has tres dīas assignate sūt tres orōnes. qre nō supfluit doctrina hui⁹ 2° li. p^o enī rō intit⁹ p^o dīe. 2° 2°. z 3° qdāmō tertie: ut pz intueti.

cap. 2.

Rimū g sicuti sillogizare dicim⁹ p
babilit^r qnqz magis qz de elige-
re oportē: sic z soluēdu qnqz ma-
gis probabiliter qz fm uerum.

C In pre ista ut dicebat determinat pbs de appēt solone z duo fac: qz p^o ostēdit q expedit aliqū appenter soluē. 2° docet h. i. soluē appenter. 2° ibi. Rndendū aut in his. Icirca p^m duo fac: qz p^o pponit qd itēdit. 2° manifestat ppo^m. 2° ibi. Qino vō 3° litigiosos. Iosē g q p^m sciēdu ē q sic dicim⁹ qnqz magis oportē eligē fillogicare pabil^r qz v⁹: sic debem⁹ dicē q qnqz magis soluēdu ē: uel magis eligēdu ē soluē pabil^r. i. appenter qz fm uerz. i. qz fm ueritatē. Deinde cum dicit.

C Qino enī 3° litigiosos obstādū nō ut arguētes s; ut appentes. Nō enī dicim⁹ eos sillogizare qre ut nō videāt corrigēdi sūt.

C Probat qd dixerat. v3. soluēdu esse aliqū appenter. z duo fac: qz p^o facit qd dcm ē. 2° qdā qd supposuerat manifestat: z ē pbat. 2° ibi. Nā si elēch⁹. Iosē g q 3° litigiosos palo^m: siue 3° litigiosos orōnes obstādū ē: nō ut arguētes. i. nō ut v⁹ arguāt: sed ut appentes. i. ut nō videant redarguere. nā h⁹ fillos litigiosos nō dicimus eos sillogizare: s; videri fillare: qz corrigēdi sūt. i. soluēdi sūt h⁹ palo^m ut nō videant fillare. s; h sup. p^o fieri p appēt solone. g eligēdu ē appēt soluē. C Mo tadū at q sic palo^m nō sūt filli simpl^r. pnt at ē filli ad hoiez: sic appens solo nō ē solo simpl^r: s; ad hoiez. h⁹ enī solo nō ppe soluit: s; v⁹ soluē: nec fac q filli nō arguāt: s; ne videant arguē: z qz filli peccātes i for⁹ soluēdi sūt ne videant arguere. ideo cōtra tales fillos expedit aliqdādo soluere appenter. Deinde cum dicit.

C Nā si ē elēch⁹ qdco nō equoca ex qbusdā nil op⁹ ē diuidē ad āphiboliā: z equocatioez. Nō enī facit filli s; ob nil aliō p diuidēdu nisi qz pclusio videt elēcho sitis.

C Probat qd supposuerat. C Ad cui⁹ euidentia sciēduz q tota vis rōnis pmissē in h⁹ pñst. v3. q rōnes litigiosas expedit soluē aliqū appenter: qz nō arguūt: sed vñ arguē. id i tota sequēti pte. h pncipal^r itēdit ppare. v3. q rōnes litigiosas nō arguūt: s; vñ arguē. z duo fac: qz p^o facit qd dcm est. 2° remouet errore qdā circa h⁹ ratiū ibi. Si aut aliqz puter. In pbatō at rōnes litigiosas nō redarguē s; videri redarguē: spāl^r descēdit ad equocatioez z āphiboliāz inuēz q sic ille nō arguūt s; vñ arguē. sic nec alie qciqz litigiosas nō arguūt s; vident arguē. circa h⁹ at duo fac s; qz duplicē rōnē adducit ad ppo^m pbatū. 2° ibi. Si vō diuidēs. Icirca p^m tria facit: qz p^o pbat spāl^r de equocatioez z āphiboliāz: qz nō sūt soluēde ne arguāt: s; ne videant arguē. 2° pbat h⁹ ut de qbuslibet litigiosis orōnibus. 3° remouet quādā causillatioez. 2° ibi. Nō ē ergo redargui. 3° ibi. Nā qdlibet. In p^o pte intēdit talē rōnē. nulla orō multiplex v⁹ dicit: nec facit uerz elēchū: s; equocatio z āphiboliā sūt multiplices: g nec v⁹ redarguit: nec facit uerz elēchū. talia g distinguēda sūt: nō ne redarguāt s; ne videant. h ē g qd alt q elēch⁹ ē qdco pclusa ex qbusdā pmissis: nō equoca: nec mltiplex: z qz sic ē mltiplex: nil op⁹ ē diuidē. i. distinguē āphiboliā z equocatioez sup. ne redarguāt. nō enī aliq talū orōnū facit fillogismū: s; ob nil aliud diuidēdu ē equocatioez z āphiboliā: nisi qz 3° v⁹ filis elencho. i. nisi qz v⁹ redarguere. C Motādū autē q spāl^r h descēdit ad equocatioez z āphiboliāz: qz in talib⁹ magis manifestū ē q soluēde sūt nō ne arguāt: s; ne videant. ut tñ de oibus fillogismis litigiosis h intēdit q nō sunt soluēdi ne arguāt: sed ne videantur. Deinde cum dicit.

C Nō ergo redargui sed videri cauendūz eo q interrogare āphiboliāz z que sunt fm equocationem z quecūqz alie h⁹ obfusioes z uerz elenchū obnubilāt z arguētē z non arguentem dubium faciunt.

C Qd pbauerat de equocatioez z āphiboliā. pbat ut de oib⁹ orōnib⁹ litigiosis. itēdit aut talē rōnē fm āphiboliā z equocatioez: z fm oia que obnubilāt uerz elēchū: nō est cauēdu ne arguāt: s; ne videant. s; oēs orōnes litigiosas obnubilāt uerz elēchū. g z ē qd alt qd nō est cauendū sup. fm qciqz orōnes litigiosas redargui sed videri: z subdit causam: qz interrogare āphiboliā. i. que sunt fm āphiboliā: z que sunt fm equocatioez. z quecūqz sunt alie h⁹ que obnubilāt. i. z ce teras orōnes litigiosas que obnubilāt uerz elēchū: z arguentem: z non arguentem faciunt dubium. talia

eni qz nō arguūt: s; vñr arguē: id dubiū faciūt utz arguāt uel nō: pp qd appet ad cetera talia rñdēdū ēē: nō qz arguāt: sed qz vident arguere. Deinde cum dicit.

¶ *Nā qz l; i fine pclusi non qd affirmavit negare dicere sed equiuoce: si qd maxime contingit in idēz ferant dubiū si redargutus est: dubium eniz si uera dicit nunc.*

¶ *Remouet qdā cauillatōes. dicit forte aliqs qz sufficē distiguē z soluē sopht: i fine scā pñe: qd remouēs pñs alr. d. qz l; i fine pclusi. i. scā pñe pñgat dīcē rñdētē opponētē nō negare qd affirmauit: s; equoce: qz nō accēpit pñnē i illo sensu i q dedit: z si qd maxie pñgit ad idē ferat. i. dicat opponēs qd ad idē tulit. dubiū ē si rñdēs ē redargut. nā dubiū ē. si vā dīcē nūc. i. dubiū ē. si nō tulit itellz ad idē ad qd tulit opponēs. bonū ē q nō distiguē i fine: s; i pñ: qz b scō nullū dubiū ē rñdētē nō ēē redargutū. ¶* *Notādū āt qz dīcē qz maxie pñgit qz ad idē ferat: qz oppo^{tes} spūolunt videri redarguē: z iō sp dīcūt qz arguūt i illo sensu i q rñdēs dedit. bato qz qz eg^o arguāt max^o tñ. i. qñ sp pñgit opponētē dīcē qz ad idē ferat. i. qz arguat i illo scū i q rñdēs dedit. ¶* *Notādū ēt qz siati cū pñst pñ mltiplex debem^{us} eā distiguē an qz pcludat ex illa: qz b faciēdo nō ē dubiū nos nō esse redargutos: tñ si pñgat nos nō distiguere pñ. neqz multiplicē in pñ: si pñ pcludat qz nos debem^{us} eā distiguē i fine: qz mēl^{us} ē sic faciē qz pñi affētre. D. c. d.*

¶ *Si hō diuidēs iterrogasset equocuz: aut āphibolū: nō dubi^{us} ēē elēchus. Et q qñt nūc qdē min^{us}: pñ^{us} āt magis litigiosū: nūc sic uel nō rñdere iterrogatū necesse. Nūc āt: qz nō bñ iterrogāt ingrētes: necesse est ut rñdeat aliqd is q iterrogat corrigēs vitiū ppositionis qñ diuisio sufficienter: uel sic: uel non necesse est dicere respondente.*

¶ *Adduē altā rōnē ad onidēdū soluēdas ēē ofones equocas z āphib^{olū}: nō qz arguūt: s; qz vñr arguē. d. qz si opponēs diuidēs. i. distiguēs iterrogas: equocū ul āphibolū: nō dubi^{us} ēē elēch^{us} z oppo^{tes} qz sic regrūt nūc. i. scā distictiōe sūt min^{us} litigiosi. i. nō sūt litigiosi: s; pñ^{us} āt distictiōes magis sūt litigiosi: z qz nūc oppo^{tes} litigiosi: si distiguāt: iō scā distictiōe nēcē ē rñdētē rñdē ad iterrogatū simp^{us} dō sic ul nō. nūc āt qz ingrētes. i. opponētes nō bñ iterrogāt qz nō distiguūt. nēcē ē ut is aliqs q iterrogat. i. ut rñdēs rñdeat corrigēs vitiū pñonis in distictiōe eā. nā dīso sufficienter. i. scā sufficienti distictiōe nēcē ē rñdētē dīcē. i. rñdē simp^{us} dō sic: uel nō sic. tota qz cautela qñ ē nēcīa distictiō: z si simp^{us} rñdē. ē ut corrigat vitiū ofonis: z qz rñdēs nō iterrogauit distiguēdo. pñt qz ex b sic foari rō. qñtēscūqz soluit ad ofonē ut corrigat ofonē vitiū: nō rñdēt ne fiat redarg: s; ne fieri videat. s; ad equocatiōes z āphib^{olū}: z ulr ad oēs ofones sophtificas rñdēt: ut corrigatur vitiū ofonis. qz ad oia talia nō rñdēt ne arguant: sed ne arguere videant.*

¶ *Dubitaret forte aliqs. qz cū i pñ^{us} onidēdū sit qz ofones litigiose nō arguūt: s; vñr arguē. vñ pñm nugatoriū ēē qz hā sollicit^{us} ē ad onidēdū b idē. ¶* *Dd3 qz nō pñcipalr itēdit onidē ofones litigiosas nō arguē s; videri arguē: qz b spectat ad pñm l. s; h itēdit qz ad b^{us} ofones nō ē soluēdū ne arguāt. s; ne videant arguē: z b nō spectat ad pñm lib^{us}. nā l; arguē spectat ad pñm lib^{us}: soluē tñ spectat ad scdm. Si qz h dī talia nō arguē: s; videri: nō b itroduci ē pp. ip. sam argumētationem. sed ut ex hoc ulterius cōcludat ad talia soluēdū esse non ne arguant: sed ne videant.*

¶ *Alterius forte dubitaret aliqs. qz cū h tractatur de solone appet: cū ē h tractet de solone p distictiōes: vñ qz soluē p distictiōes sit soluē apparet. ¶* *Ad qd dīcūt qdā qz soluē p distictiōe ē duplīciter. h i uli nō aptādo distictiōe ad ppositū: z sic soluit appeter. nā q dīcē pñnē ēē mltiplicē: z nō onidit quō sit mltiplex vñ soluē: s; nō soluit. s; si fiat distictiō i spālī ut aptet distictiō ad ppositū: tūc ē solo recta. S; si dīcē. res vñr ignorare qd iterest iter distictiōes inuē: z distictiōes faciē. nā q dīcē pñnē aliquā ēē multiplicē: z nō assignat mltiplicitatē ei^{us}: nec onidit qz sēsus hēt: nō distiguūt pñnē illā: s; inuūt. uel dīcē eā ēē distiguēdā. qz distiguūt mltiplicia si recte distiguat soluit. h q nō ē distictiōes distiguē inuē. pñe q loquēdo distictiō nō ē solo appēs s; recta. ¶* *Dd3 ē qz aliter. nā h pñs solū itēdit onidē qz expedit aliqñ magis soluē appeter qz vñ. qz sit aut solo appēs ifra dīcēt. qd āt h de distictiōe determinat: nō b facit ut onidat distictiōes ēē solonē appētē: s; ut pñbet litigiosas ofones distiguēdas ēē. nō ne arguāt: s; ne arguē videant: z qz aliqñ p solonē apparet ipedit litigiosa ofo ne arguē videant: expedit aliqñ appeter soluē. h q si bñ pñderat h nō agit de distictiōe qz sit apparens solutio. Sed ideo h de ea aliqd tangit ut pñbet qz expedit aliquando apparet solvere.*

¶ *Aut aliqs putet eū qz fm equocationē elēchū ēē qdāmō nō est rñdētē effugē redargutionē: nā i vñsibilibus neciūm qd dixit negare illud: z quod negauerit affirmare.*

¶ *In pte ista ut dīcebat rēouet pñs errorē qñdā. dīcē. rat enī ofonē s; equo^{cas}: z oēs ofones mltiplices. uel ēt ulr oēs ofones litigiosas nō faciē elēchū: s; obnubilare spz: z nō arguē s; vñr arguē. hūc aut vñtati qdā dīcebat. uolebat enī equocatiōes scāz i terminis singularib^{us} faciē uēz elēchū. iō pñs duo faciē: qz pñ^{us} remouet isto rñ errorē. 2° ex remotiōe talis erroris ostendit uēz esse qd pñmiserat. vñ. mltiplicia distiguēda ēē: qz faciūt dubiū an arguāt. i. qz vñr arguē. 2ª ibi. ¶* *Mo aut s; qz dubius. ¶* *Circa pñm trīa faciē: qz pñ^{us} pñmiserat pñ^{us} pñnē erro. nēā. 2ª assignat dīcē pñonis modū. 3ª iprobar modū il. 2ª ibi. ¶* *Nā ut corrigūt. 3ª ibi. ¶* *Nā eadē erit ofo. ¶* *dīcūt qz si aliqs putet eū palogismū qz fm equo^{cas} ēē elēchū uēz: nō erit rñdētē effugē redargutionē. q. d. qz si equo^{cas} nō solū vñ redarguē: s; ēt vñ redarguit: z facit uēz elēchū palogismū equo^{cas} erit insolubīl. pp qd opoztebt rñdētē ad ipz de nēcitate redargut. z s; dīcē cā: qz in vñsibilib^{us}. i. in terminis singularib^{us} nēcīus ē opponētē negare qd dixit. i. affirmavit respondens: z affirmare qd negauit. nō qz poterit rñdēs fugere redargutionē. ¶* *Notādū āt qz dīcē i vñsibilib^{us}: qz ponētes hūc errorē qz equocatio facit uēz elēchū. dīcebat solū b vñtātē hīe i reb^{us} vñsibilib^{us}. i. i reb^{us} singularib^{us}. ponebat enī has ofones. i. corisc^{us} currit. z corisc^{us} nō currit vñ ēē pñdicto rias: z faciē uēz elēchū: qz si sic ēē: rñdēs nō posset effugere redargutionē: qz si pcederet coriscū currere istaret ei: qz aliqs coriscus nō currit. si vñ negaret ipm currere: posset ēt redargut: qz aliqs coriscus currit.*

¶ *Dubitaret forte aliqs. utrū rñdēs posset effugere pñdictiōes si equocatio faceret uēz elēchū. vñ qz sic: qz b pñst posset rñdēs distiguere dō coriscū currere. uēz est p coriscū currētē: z nō currere ēē uēz p nō currētē. ¶* *Dd3 qz si vñ ēē suppositio nō posset rñdēs pñdictiōes effugē. nā i hīs que faciūt uēz elēchū nō ē rñdēdū p distictiōes. S; simplr opozteret qz rñdētē dare alterā pte determinatē: s; pñat qz quācūqz daret accidēt ei redargutio. Deide cū dīcē.*

¶ *Nā ut corrigūt qdā nīl pdest: nō enim*

Elenchorum

coriscū autē eē musicū z nō musicū: s3 hūc coriscū musicū: z hūc coriscū nō musicū.

CAssignat dicte positiois modū. v. q. mod^o s3 quē qdā corrigūt dcāz pōnē nīhl pdest. autē enī coriscū nō esse musicū z nō musicū: s3 hūc coriscū eē musicū. hūc autē coriscū nō musicū. erat g mod^o pōnēdī pōnē pdcāz q. vā dīctio erat i termis singlarib⁹ absolute sūptis. sed nō erat vā dīcō i singlarib⁹ termis determinatis p pno mē demfatiū. ponebāt enī nō eē cōcedēdū coriscū eē musicū: z coriscū eē nō musicū. qz ibi erat dīcō vā: z vā redargutū. pcedī tñ poterat hūc coriscū eē musicū hūc autē coriscū nō eē musicū: qz ibi nō ē vā dīcō.

Dubitarēt forte aliqz vñ moti fuerūt dci pbi equocationē scāz i reb⁹ visibilib⁹ siue i termis singlarib⁹ posuerūt magis hie rōnē dīcti onis qz i termis coib⁹. **C**Dōz q oīs equocatio ipedit dīcōez. iō dci pbi a vitate deuiarūt ponēdo equocati onē eē uerz elēchū: siue h pōnerēt i termis singlarib⁹ siue in coib⁹: tñ aliqz motiū hie potuerūt: qz l3 nō sit vā dīcō ubicūqz ē equocatio: plib⁹ tñ modis ipedit rō dīcōis i termis coib⁹ qz singlarib⁹: qd sic pz. nā dīcō ctio nō solū ipedit qñ dīctio est multiplex. s3 ē qñ hēt ples cās vītatis: ut hō currit z hō nō currit nō sūt dīc tōria. dato q ly hō nullo mō sit equocū. qd enī hō po test supponē p dīctis hoib⁹: ut p hoie currite z nō cur rēte nō ē q hō sit equocū: s3 qz hēt ples cās vītatis. In termis g coib⁹ pōt ipediti dīcō pp equocatiōez: z pp ples cās vītatis. s3 i termis singlarib⁹ nō ipedit nisi pp equocatiōez solū. iō forte dci pbi pcesserūt equocatio nē facere elēchū in terminis singlarib⁹ z nō in coib⁹.

Alterius forte dubitarēt aliqz q motiū mo ueri poterant dci pbi dō dīctōria eē. corisc^o currit: corisc^o nō currit: nō tñ eē dīctōria. h corisc^o currit h corisc^o nō currit. **C**Dōz q forte dīcti pbi credebāt q qñ corisc^o absolute sūpt^o in vna ofone stat p vno significato qz tūcūqz sit equocū i alia ofone si absolute sumat semp stabit p eodē significato. s3 si p hat p pnomē demfatiū rōnē dīcōis poterit stare in vna ofone p vno significato: z i alia p alio. iō ut dice bāt corisc^o currit z corisc^o nō currit sunt dīctōria: qz corisc^o utrobiz p eodē significato supponit. s3 si addat sibi pnomē demfatiū tollit dīctio pp cāz quā dīcti mus. q aut h motiū z h modus ponēdī nō sit bon^o statim patebit. Deinde cum dicit.

C Nā eadē erit ofo coriscū ut hūc coriscū musicū eē ut nō musicū: qd sit affirmāt ut negāt: s3 fortasse nō idē significat: nā nec il lic nomen: quare in aliquo differre.

CImprobat dcm modū: z duo fac: qz p^o improbat modū pdcīm: si pnomē demfatiū addat utriqz pt: ut utriqz ofont. 2° improbat h si addat alteri tñ. 2ª ibi. Si at hūc. iō dīc g eadē erit ofo dō. coriscū uel hūc coriscū eē musicū: uel eē nō musicū: eadē. s. ē qz ad dīcōnē. iō s3 dīc q sil. i. sil affirmāt uel negāt. q. v. q. affirm^o z neg^o i corisco absolute sūpt^o z determinato p pnomē demfatiū nō differt: s3 qñ silr se bz. z ne aliqz credēt q apposi tio pnoīs demfatiū nullā dīā facēt: s3 dīc q forte nō idē sīgt ofo sup. si sumat cum corisco simplr: z cū cori sco appositio pnoī. nā nec illd nom. q. v. q. sic h nōmē coriscus sumptū simplr z cū pnoie nō idē sīgt: sic nec ofo i q pōt corisc^o simplr: z corisc^o cū pnoie nō idēz sīgt. qre i aliq dīc. **C** Motādū g has ofones corisc^o cur rit. coriscus nō currit: z h corisc^o currit: z h corisc^o nō currit. differre z nō differre. differūt enī aliq mō qz utz ad significatū: qz aliud sīgt h corisc^o qz corisc^o absolu te sumptus: non tñ differunt ut spectat ad ppositū: qz utrobiz per equuocationem impeditur elenchus z

contradictio. Deinde cum dicit.

C Si at hūc qdē simplr dicere coriscū assi gnet: illi at addat aliqz aut hūc: icōnēies: nīhl enī magis alti: utrolibet enī nīhl dīc.

CImprobat pdcīm modū si pnomē demfatiū addat al teri pponi tñ. v. q. si hūc. i. si i vna pte uel i vna ofone assignet dīcē. i. dicat coriscū simplr. illi at. i. alteri ofo. nī addat aliqz uel hūc: ut dicat aliqz corisc^o: aut h co risc^o. icōnēies ē sup. si pp h credat fieri dīā i dīcēdo iō s3 dīc. nīhl enī magis alteri. utrolibet enīz nīhl dīc. si nō sit dīā in dīcēdo addēdo pnomē utrolibet. i. ad utrāqz ptē nō magis uel minus fiet talis dīā addē do pnomē alteri. i. alteri parti tñ.

Dubitarēt forte aliqz. utz ipediat dīcō p ap positioez pnoīs. **C**Dōm q tota cā qre accidit talis dubitatio accipit pp determinatioez pnoīs. **C**Sciēdū igit q sic termio sel sūptō nō pīgit uti equoce. ita determinatiōe pnoīca sel accepta nō cō tīgit uti equoce: z maxie si sit determinatio ad oculū. dī cēdo enī h corisc^o p m vā determinatiōez pnoīcā nō cōtīgit sīgtē nisi vñ coriscū: s3 qz h nō obstante q all dī noīe sel sūptō nō pīgit uti equoce: nō est uerus elē ch^o nec vā dīcō i termis equocis. sic nō obstante q de terminatione pnoīca semel sumpta non cōtīgit uti equoce: impeditur tñ dīctio: z nō est uerus elenchus si addatur talis determinatio termino equuoco.

Alterius forte dubitarēt aliqz s3 qd magis l. pedit dīcō: ut s3 nōmē sūptū simplr uel sūptū cū additiōe pnoīca. **C**Dōz q i termio eg uoco duo ē pīderare. v3. platīdēz ipāz z relatōez p in tellectū in sua sīgtā: z ut supra dicebat qz tum est ex vi platīdōis termin^o equoc^o hēt sua sīgtā p modū copula tiū. s3 qz ad relatōez pītellm hēt ea p modū dīcti ctiū: qz termio sel sūptō nō pīgit uti equoce. s3 in ter mīo equoco determinatio p pnomē demfatiū ē ibi trīa pīderare. v3. platīdēz relatōez pītellm: z determinatio nē pnoīcā. Lū g qñ utrū magis ipediat dīcō p no mē equocū sūptū simplr: uel euz ei addit pnoīca de monstratio. dōz q simplr z ex vi platīdōis utrobiz ipe dif: tñ qz ad aliq dīc hēt se sic excedēta z excessa. nā si relatō pītellz referat ad idē sīgtū expīfioz dīctio ē p additiōe pnoīcā qz sine additiōe. nā si corisc^o currit z corisc^o nō currit: accipiat p eodē corisco expīfioz erit dīcō. dō h corisc^o currit h corisc^o nō currit: qz magis sit determinatio ad eū dē coriscū p relationē: pītellz: z p determinatiōe pnoīcā qz p relatōez tñ: s3 si itellīgat p alio corisco erit expīfī ipeditmētū. nā expīfī ipedit dīcō dō. h corisc^o currit. h corisc^o nō currit. si ad ocu lū z ad sensuz accipiat ali^o z ali^o corisc^o qz si solū accē peret ali^o corisc^o p relatōez s3 itellz. cū g additio pnoīs alīqn faciat ad expīfī ipeditmētū dīcōis. iō forte p dī cti pbi moti fuerūt ad dōm qz i reb⁹ singlarib⁹ z visibi lib⁹ p terminū equocū sit uer^o elēch^o: z nō ipedit dīcō p talē terminū nisi sumat cū additiōe pnoīca: s3 tale motiū i sufficēs fuit qz ut pz p iā dēā simplr loquēdo additio pnoīca nec tollit nec iducit dīcōnē. facit tñ ad quādā expīfioez: s3 sic fac ad expīfīus ipeditmētū cū accipit dīctio equoca p alio significato: sic talio addi tio facit ad expīfīorez ptradictionē: cū termin^o equi uocus pro eodem significato supponit.

Non aut differt h qz dubiū qdē est n qui nō determinauit amphiboliaz utz redargutus est ut nō. **L**ocel suz est aut in disputatiōib⁹ diuidere: mani festū qñ nō determinantē dare iterroga tiōnē: h simplr pctm est: quare z si nō ipsc:

tamē disputatio redargute similis est.

Posita p̄dicta positioe erronea: et iprobata ea: in pte ex iprobatioe ei⁹ ostēdit uerū eē qd sup̄ dixerat. v.3. multiplicia distinguēda eē. nō qz redarguāt: sed qz vident redarguē: et dubiū faciūt an redarguāt. et tria facit: qz p̄ dicit talia distinguēda esse: qz vident redarguere: et dubiū faciūt an redarguāt. 2.⁹ increpat nō distinguētes. 3.⁹ declarat qd supposuerat. 2.⁹ ibi. Accidit aut sepe. 3.⁹ ibi. Si aut duas orationes. 1. dicit q non aut sup. est illa oīa iter nomē sūptū simplr: et sūptū cū pnoie: sicut p̄dicti p̄bi dicebāt: uel pōt melius p̄tinuāre sic. nō aut. i. nō debem⁹ distinguere ofonē equocā uel multiplice: qz talia faciūt uerū elenchū ut p̄dicti p̄bi fatent. imo talia distinguēda sūt ne videant redarguere. ideo ait qz cessus est in disputatiōib⁹ rīdētē diuidere. i. distinguere multiplex: qz ille q nō determinauit. i. q non distinxit amphiboliā uel qd cūq; aliud multiplex de q interrogat dubius ē utrū redargut⁹ sit uel nō. v. i. enī esse redargut⁹: et qz cauēdū ē ēt videri redargut⁹: 2. claudit qm manifestū ē qz peccatū ē. i. malū est dare. i. 2. cedere interrogatiōē multiplicē nō determinantē. i. nō distinguēre: 3. 2. cedere eā simplr absq; distinctiōe: i. sicut qz si nō ip̄e disputās sit redargut⁹: disputatio tñ sua ē silis disputatiōi redargute. i. dato q nō sit redargut⁹: v. i. tñ redargut⁹. **N**otandū aut q si equocatio uel amphibolia uel aliquid aliud multiplex faceret elenchū uerū: talia nō solū facerēt videri redargut⁹: sed et redarguerēt: qd ē illud qd p̄bi dixerat: i. oportuit eū talē errore destrui: et ex destructiōe ei⁹ ostēdere talia distinguēda esse: non qz redarguāt: sed qz dubiū est an redarguāt et videntur redarguere. Deinde cum dicit.

Accidit aut sepe vidētes amphiboliā pigrescere diuidere: eo q frequēter talia pponant: ne ad oīa videant gues eē. Deinde nō putātib⁹ pp̄b fieri ofonē: sepe obuiant iprobabile: qre qm datū ē diuidē nō pigritādū quēadmodū dictū est prius.

Increpat nō distinguētes h⁹ multiplicia. d. q accidit sepe rīdētē vidētes. i. cognoscētes amphiboliā: uel aliqd aliud multiplex pigrescere diuidere. i. nō distinguere ip̄m: eo q ab opponētib⁹ frequēter talia pponant: i. nō rīdētē videant esse graues. i. difficili et pter uel ad oīa interrogata 2. cedūt sup. aliqd multiplex simplr sine distinctiōe. Deinde. i. post hāc p̄cessiōē nō putātibus rīdētib⁹ pp̄b. i. pp̄ multiplex qd 2. cesserunt fieri eis ofonē redargutū: sepe obuiant iprobabile uel impossibile. i. sepe redarguunt: quare qm datū est. i. p̄cessum est rīdētib⁹ diuidere. i. distinguere multiplex. non pigritandum est distinguere ip̄m: quēadmodum dictum est prius. Deinde cum dicit.

Si aut duas ofones ut vnā faceret quis nō ppter equocatiōē et amphiboliā fieret paralogismus: s. uel elenchus: uel non.

Probat qd supposuerat. supposuerat enī equocatiōē amphiboliā et talia multiplicia distinguēda esse. h. aut pbat h. cōparādo talia multiplicia ad plures interrogatiōes: et duo facit: qz p̄ ostēdit utrū talia distinguēda eē. 2.⁹ spāl̄ ostēdit h. cū multiplex est uerū: uel ē falsū in utroq; sensu. vult enī multiplicia distinguēda esse: si in utroq; sensu sint vā: uel etiam in utroq; falsa. 2.⁹ ibi. Nec si de oib⁹. 3.⁹ In p̄ pte itēdit talē rōnē. ad plures interrogatiōes nō est dāda vna rīsiō: sed equocatio: et p̄ p̄ns oē multiplex est file plurib⁹ interrogatiōib⁹. g. talia sūt distinguēda: et ad ea nō est dāda vna rīsiō. In hac aut rōne sic pcedit: qz p̄ inuit ad interrogatiōes plures

nō eē dāda rīsiōē vnā. 2.⁹ ostēdit file eē de interrogatiōib⁹ plurib⁹: et de equocatiōē uel de alijs multiplicib⁹. 3.⁹ ex h. 2. cludit talia distinguēda eē: et ad ea nō eē dāda vna rīsiōē. 2.⁹ ibi. Quid enī differt. 3.⁹ ibi. Si g nō rectū. 1. dicit q si aliq; faceret duas interrogatiōes: ut vnā nō sup. faceret apparētē redargutiōē pp̄ equocatiōē et amphiboliā: s. sup. faceret h. pp̄ plures interrogatiōes. h. posito fieret ne paralogismus uel nō: sed uel fieret elenchus uel nō. q. d. q nō fieret elenchus sed paralogismus: et sic arguēs nō argueret: sed v. i. arguere pp̄ qd nō eēt dāda vna rēspōsiō: ne fieret redargutio: sed ne videatur fieri. Deinde cum dicit.

Quid enī differt interrogare si callias et themistocles musici sunt qz si ābob⁹ vnū nomē eēt exītib⁹ diuersis: nā si plura significet vno nomine: plura interrogauit.

Ostēdit q file est de plurib⁹ interrogatiōib⁹: et de equocatiōē uel de alijs multiplicib⁹. d. qd enī differt interrogare si callias et themistocles sūt musici qz si ambo: bus exītib⁹ diuisis eēt vnū nomē ipositū: qm dicit q nō differt q̄rere plura aliq; dīsa fm plures interrogatiōes: et q̄rere ea equoce s. aliqd nomē multiplex. ideo subdit q si aliquis plura significat vno nomine sequit q plura interrogauit Deinde cum dicit.

Si ergo non rectum ad duas interrogaciones vnā rīsiōē pbare sumere simpliciter: manifestū quoniam nulli eoz que equiuoca sunt cōuenit rīdere simpliciter.

Cludit q nē itēta. d. q si nō rectū ē ad plures interrogatiōes pbare sumere simplr. i. exigē simplr: ut hēt greca correctio. manifestū ē qm nulli eoz q sūt equoca p̄tinēt rīdere simplr vnica rīsiōē. Deinde cū dicit.

Nec si d oib⁹ uerū sit ut uolūt qdā: nihil enī h. dū qz si interrogasset corisc⁹ et callias utz domi sint: ut nō domi siue p̄ntib⁹ utrisq; siue nō p̄ntib⁹: utrisq; n. pp̄ones p̄tes.

Ostēdit q nō solū ad multiplex qd cūq; nō sūptū nō d. rīderi vnica rīsiōē: s. ēt si multiplex uerū eēt i utroq; sensu nō eēt rīdētū rīsiōē vna. sic ēt et si eēt falsū nō deberet et vna rīsiō. circa h. aut tria facit: qz p̄ pponit qd itēdit. 2.⁹ assignat cāz dicti. 3.⁹ cludit q nē itēta. 2.⁹ ibi. Nō enī si uerū ē. 3.⁹ ibi. Si g nō opz. 1. dicit q si equocū sup. uel multiplex sit uerū de oib⁹. i. de oib⁹ suis significatis. nec sup. h. posito dāda ē vna rīsiō: ut qdām uolūt. nā nihil differt h. i. nihil differt qz qz interroget aliqd multiplex qz si interrogasset utz corisc⁹ et callias sint domi uel nō. nā siue p̄ntib⁹ utrisq; siue nō p̄ntib⁹. i. siue utrisq; sint domi: et sit vā locutio in utroq; sensu: siue utrisq; nō sint domi: et sit falsa locutio i utroq; qd cūq; posito utrisq; uel utrisq; i. utroq; mō sūt plures ppositiōes: et nō est ibi dāda vna rēspōsiō: et tūc supplēda ē rō: q cū file sit de equoco: et de plurib⁹ interrogatiōib⁹: equocū uel qd cūq; multiplex: siue sit uerū in utroq; sensu: siue non semper est distinguendum: et non est ibi dāda vna rēspōsiō. Deinde cum dicit.

Nō enī si uerū ē dicē: ppter hoc vna est interrogatio. Possibile autē et mille alia interrogata oia: nel sic uel nō uerū esse dicere: attamē nō rīdendūz vna rīsiōē.

Assignat cāz dicti: uel pbat qd dixerat: et duo facit: qz duas p̄batiōes adducit. 2.⁹ ibi. Interim enī disputa re. 1. dicit q si uerū ē dicē sup. plures interrogatiōes i utroq; sensu. nō pp̄ hoc q sic uera sunt est vna interrogatio

Elenchorum

nā possibile est etiā mille alia interrogata uex eē dicere uel sic uel non. i. uel affirmatiue uel negatiue. de mille enī ūe posset dici affirmatiue q̄ currūt uel mouent. z de mille ūe posset dici negatiue q̄ nō currūt uel nō mouēt. attamē nō ppter h̄ sup. de oib⁹ illis eēt vna interrogatio: nec respondendū est vna responsione.

Dubitaret forte aliqs quō efficax est hec rō. **CDm** q̄ qñ aliqd p se est cā ali cuius q̄cūq; alio amoto remanere eo qd est p se cā: sem per remanet effect⁹ ille cui⁹ illa est cā. q̄dū g nō uariatur qd est p se cā nō uariabīl qd est p se effectus illius cāe. Si g p se interrogatio regit rñsionē p se: erit q̄ plures interrogatiōes regit plures rñsiones. q̄dū g nō tollit q̄ sit interrogatio plures: nō tollit qñ ei debeat re. spñio plures: z q̄ vnitas utrūq; interrogator nō tollit ab interrogatiōe plures: qñ sit interrogatio plures. huiusmodi vnitas non tollit quin ei debeat responsio plures. Deinde cuz dicit.

Interimitur enī disputare: hoc aut simi-
le tanq̄ si idēz nomen ponatur diuersis.

Adducit scdaz rōnē ad ppositū. d. q̄ interimē disputare sup. si ad plures interrogatiōes daret vna rñsio. **Lū** g icōueniēs sit disputatiōe interimere: icōueniēs est h̄ facere. z q̄ h̄. s. plures interrogatio est sile tanq̄ si idē nomē iponat diuersis: cū ad plures interrogatiōes nunq̄ sit dāda vna rñsio ad multiplex: z cū vnū nomē imponitur diuersis: siue sit vnū utroq; sensu siue non: nunq̄ debet ei dari vna responsio.

Dubitaret forte aliqs utrū interimet disputare si plurib⁹ interrogatiōib⁹ daret vna rñsio. **CDm** q̄ disputatio sit p sermonē: uel p aliq̄ exteriora signa: z q̄ ea que exterius agunt signa sūt iterior⁹ pceptū: nunq̄ enī ē disputatio recta z ad intellectū: nisi plurib⁹ pceptibus plures rñsiones dent: z q̄ semp interrogatio plures regit plures cōpōnes fm̄ intellectū: cū nunq̄ sit plures interrogatio: nisi plura pōt cent de plurib⁹: uel plura de vno: uel vnū de pluribus. id plures interrogatio cū regit pluralitatē pceptū cōposito: semp regit rñsiones plures: z interimē disputatio si h̄ nō fiat: q̄ nunq̄ est disputatio recta nisi response respondentis conformetur conceptionib⁹ opponētis. Deinde cum dicit.

Si ergo nō opz ad duas interrogatiōes vnā rñsionē dare: manifestū qm̄ nec in equocis sic uel nō dicēdū est: neq; enī qui dixit rñdit: sed dixit. Sed p̄dūt quodā mō in disputatiōe: eo q̄ lateat qd accidit.

Clodit gñē itē: z duo facit: q̄ p̄ facit qd vcm̄ est 2º epilogat circa determinata. 1º ibi. **Sic g dixim⁹.** I dicit g q̄ si nō opz ad duas interrogatiōes dare vnā rñsionē: manifestū est qm̄ eodē mō nec in equocis, dicendū est sic uel nō. i. nō est rñdēdū in talib⁹ simplr vna response affirmatiua uel negatiua. z ibi dicit q̄ neq; q̄ dixit. i. q̄ rñdit vnica rñsio rñdit. i. sic dicēs nō recte rñdit: q̄ dixit. i. inspiet̄ locut⁹ est. z addit q̄ rñdēt̄ i disputatiōib⁹ p̄cedūt qdā mō multiplex z rñdēt̄ ad illud vnica rñsio: eo q̄ lateat eos qd accidit. p̄cedūt enī h̄: q̄ non aduertunt redargutionem que potest eis acciderē ex simplr response.

Dubitaret forte aliqs quō sile est de equocatione z de interrogatiōe pluri. **CDm** q̄ semp illud qd est p se pot⁹ est eo qd est p accidēs. platio enī respicit dictionē equocā magis p se: relatio vō p itellm̄ respicit eā magis p accidēs: z q̄ ex vī platiōis dictio equocā hēt sua signa ad modū copulatiū: ut s. ondebāt: id si aliqd nomē iponat plurib⁹: qñ

idē est. pferre illd nomē z interrogare illa sua signa s̄ copulatiōe: ut si h̄ nomē tunica iponeret hōi z eq̄: z diceret. tunica est alba: qñ nō eēt aliud dicē q̄ hō est alb⁹ z equ⁹ ē alb⁹. z q̄ hec est interrogatio ples: id sile est de equocatione z de interrogatiōe pluri: imo q̄ ad nullū ūe multiplex dāda ē vna rñsio: de qlibet ūe multiplex est aliqd mō sile: sicut de interrogatiōe pluri. Deinde cuz dicit.

Sic g diximus: qm̄ elēchi qdā vident eē qui nō sunt: eodē mō z vident solutiones eē quedā que nō sūt q̄s dicimus qñq; magis oportere ferre: q̄s ueras in agonisticis disputatiōib⁹: z ad duplex in obuiatiōe.

Epilogat circa totā pcedentē pte. v. 3. q̄ aliqui expedit soluere apparēt̄: id aut q̄ sic dixim⁹ supra q̄ qdā elēchi vident eē cū nō sint: z vident redarguē cū nō redarguat: eodē mō z circa solones est arbitrādū: q̄ qdā vident eē solones que nō sūt: q̄s solones appentes in agonisticis disputatiōib⁹: z i obuiatiōe ad duplex. dicim⁹ qñq; magis oportē ferre q̄s solones vās. h̄ vō epilog⁹ p̄ter qd pñ itēdit i tota pcedenti pte. v. 3. q̄ i agonisticis disputatiōib⁹. z i obuiatiōe ad duplex aliqui magis expedit ferre solutiōes apparēt̄es q̄s vās. **Cap. II.**

Respondēdū aut in his quidez que vident sic: dicentur eteniz sic mini me fiet ad se elenchus.

Postq̄ p̄s ondit q̄ expedit aliqui soluere apparēt̄. In pte ista determinat de apparēt̄i solutiōe. **Ad** cuius euidentia sciēdū q̄ tota sophicatio ut se tenet ex pte opponētis est apparēt̄: id in p̄li nō idigebat p̄s distiguere obiectiōes sophicas: q̄ quedā eēt uere: quedā apparēt̄es. oēs enī fm̄ q̄ h̄ appentes erāt: imo nō solū obiectiōes: s̄ etiā cautele: ut se tenēt ex pte opponētis sophice: z ut per se deferuntur sophico negotio sufficit apparēt̄es esse: sed in solutiōib⁹ nō sit. naz sophice obiectiōes etiā fm̄ q̄ h̄ sunt habēt ueras solutiones. nā in omni qd uere deficit uere pōt assignari defectus z assignatio defect⁹ est uera solutio eius. possumus ergo dicere q̄ sicut ex pte opponētis in p̄mo liº p̄s docuit p̄stituere obiectiōes: z etiā cauteles ad inuoluēdū rñdēt̄. sic in hoc 2º docet solutiōes z cauteles ad resistēdū opponēt̄. uerūtm̄ i p̄li tā obiectiōes q̄ cautele: ut ibi adducebant: sufficiebat apparēt̄es esse. h̄ autē adducunt ea que sūt solutiōes v̄e: q̄s sophica ut dicebat v̄e solut p̄st. cautele tm̄ h̄ adducte q̄b⁹ rñdēs obuiat opponēt̄. dñr eē solutiōes appentes. nihil est q̄ aliqd determinare de solutiōib⁹ appentib⁹ nisi determinare de cautelis: z de q̄busdā modis se hñdi: q̄b⁹ rñdēs possit appenter resistē opponēt̄. hec at p̄s i q̄ h̄ cauteles ul h̄ appentes solones p̄s pōt posset distūdi i ptes nō uel i ptes decē h̄ q̄ ponit. 9. ul. 10. h̄ cauteles. s̄ ut artificialr distūdam⁹ eas dicam⁹ q̄ appenter resistē opponēt̄ p̄git duplr. uel p̄ obiectiōes scās z adductas uel p̄ scēdas z imagiatas. id duo facit: q̄ p̄ docet appenter istare p̄ obones scās. 2º p̄ imagiatas. 1º icipit circa finē capli ibi. **Ampli⁹ q̄scd̄.** I circa p̄m duo facit: q̄ p̄ docet appenter istare put obiectio z interrogatio vident respicē aliqd vnū. 1º put vident respicē plura 2º ibi. **Qm̄ at duob⁹ exñtib⁹.** I circa p̄m qñq; facit h̄ q̄ qñq; cauteles: ul qñq; talia documēta pōt. 1º ibi. **Si vō aliqd.** 1º ibi. **Qm̄ autē quō.** 1º ibi. **Amplius si nle.** 1º ibi. In his g q̄ p̄e. 1º cautele talis. si rñdēs interrogat in his q̄ vident ei vā rñdēdū ē dicētē sic. i. sit ita: ul pōat q̄ ita sit. nō enī oī rñdēs simplr: qñ cū suppositiōe. nā si oīdo mime fiet elēch⁹ ad se. i. p̄ se siue p̄ ed. **Notādū at q̄ cū q̄ interrogat de aliq; z nō asserit illud simplr eē uex. s̄ dicit sit ita: ul pōat ita eē: vī q̄ illd**

uelit sustinere gra disputatio: non qd asserat sic esse: ideo nō videbit et fieri elenchus. Deinde cum dicit.

C Si xō aliqd qd ē opōnē fit cogat dice-
re: hoc maxie addēdū videri. sic enī neq;
elēchus neq; iopi natuz videbit fieri.

C Donit scdm cautela. d. qd si rñdēs cogat dicere. i. re-
spondere aliqd. i. ad aliqd qd fit extra opōnē. i. si a re-
spondēte querat aliqd qd videt inopinabile addēdum
est videt. i. rñdēs d; rñdere qd illud v; z hēt quādā ap-
parētiā qd fit ue; . sic enī rñdēdo nec elenchus: neq; ali-
qd inopinatu videbit et fieri. **C** Notādū autē qd ea que
nō sunt aliquādo vident esse: imo ut plurimū cū dicit
hoc v; esse sonat in malā partē: z inuit qd nō sit ita. cum
ergo de aliquo inopinabili rñdemus qd videt non fieri
illius elēchus nobis: qz nō simplr dīcimus illud nō ēē
nē esse. rñdemus tñ taliter qd inuimus illud magis nō
esse qd esse: z qz nīhil simplr z determinate asserimus.
nō pōt nobis fieri elēchus simplr. Deinde cum dicit.

C Qm quo modo peti qd est in principio
manifestū: putat aut oīno si sit ppinquus
interimendū: nō concedendū esse quedā
uelut qd in principio est petente.

C Donit tertiū documentū: z duo facit: qz p^o facit qd
dictū est. 2° ex his que dixerat elicit qddā ule documē-
tū. 2° ibi. **E**t qñ aliqd. Joicit ergo qd manifestum est
quōd peti qd est in pñ^o. nā ex dictis in pñ^o li. z ex his
que habent in .8. top^o. satis pōt esse h manifestū. Cū g
elēchus non debeat peti: qd est in pñ^o: qz auditores z
astates putat oīno peti pñ^o si questū sit propinquū ne-
gocio. qddā ergo uel quedā: ut ea que sūt ppinqua ne-
gocio est interimendū: z nō est pcedēdū: uel nō est ponē-
dū illa esse uelut qd in pñ^o est petere. i. ac si peteret qd
est in pñ^o. **C** Notādū ergo hoc documētū in hoc pñ-
ficere qd cū negamus uel pcedimus aliqd: z opponens
accipiēdo aliqd ppinquum illi: vult nos ducere ad re-
dargutionē. ddm est qd peti qd est in pñ^o. z qz in om-
ni fillogisatiōe opz accipe aliqd aliq mō ppinquū cō-
cluso semp poterimus apparēter impedire opponentes
discendo qd peti qd est in pñcīplo. Deinde cum dicit.

C Et quādo aliquid tale pbauerit quis qd
necessariū quidē accidere ex positioe. Est
aut falsuz uel iopinatu idē dicēdū: nā q ex
necitate accidit: eiusdē vident ēē pōnis.

C Ex his que dixerat elicit qddā ule documētum. d. qd
qñ qd. i. qñ opponēs pbauerit. i. assumpserit aliqd ta-
le qd necessariū est accidere ex positioe nra: z illud est
falsum z inopinabile: dōz idē qd pus: qz debemus di-
cere qd peti pñ^o. est ergo h ule documētū qd quotiens-
cūq; ex datis nris siue ex positioe nra vult nos oppo-
nēs ducere ad aliqd falsum uel inopinabile: si illud fal-
sum ex necessitate sequit ex nra positioe: debemus dice-
re qd peti pñ^o. nam ea que ex necessitate accidunt ex
alijs sunt nīmis ppinqua illis: z vident esse eiusdē po-
sitionis: uel eiusdē pcessiōis cū eis. ideo in talib^o semp
apparēter v; peti pñ^o. **C** Notādū autē hec documēta
aliquo mō esse vñū documētū: qz in utroq; docet re-
spondēs istare opponēti. qz v; petere qd est in pñ^o. dīf-
ferūt tñ: qz pdictū documētum magis docet istare per
petitionē pncīpiū in rōnib^o ostēsis. h aut v; magis in
stare pū petitionē pncīpiū cōmittit in rōnib^o ducētib^o
ad falsum: uel ad iopinabile. pñ^o g ista documēta acci-
pi ut duo: z ut vñū. z si accipiunt ut duo pmissa docu-
mēta erūt qtuor. si accipiunt ut vñū erūt tria. qdūq; tñ
mō sumant nō uariā snia. Deinde cum dicit.

C Amplius qñ vniuersale nō noie sumit;

h in pabola dicēdū: qm nō ut datū ē: neq;
ut pposuit sumit: nā pp h fit sepe elēch^o.

C Donit qrtū uel qntū documētū: z duo facit: qz p^o fa-
cit qd dictū est. 2° remouet quādā cauillationē respon-
siōe possibile fieri circa ipm. 2ª ibi. **S**i aut phibeat. **J**
dicit g qd ampli^o sup. est aliqd documētū. si ule. i. si ulte-
interrogatio nō sumat noie. i. nō sumat fm nomē pñū
sed sumat in pabola z fm filitudine: z sup. qd si ex talē
interrogatiōe ducamur ad redargutionē. **C** ddm est:
qm illa pabola z illud filē nō sumit opponēs: ut datuz
est arñdēte: neq; sumit illud ut respondēs pposuit. nā
propter hoc sepe fit elenchus qd. i. non debite sumitur
simile concessum. Deinde cum dicit.

C Si aut prohibeatur his ad hoc: quoniaz
non bene ostensum est endimeduz obuiā
do fm dictam determinationem.

C Remouet quādā cauillationē rñsiōe pōtem fieri circa
h^o documētū. d. si aut phibeat rñdēs ab opponēte. i.
si opponēs phibeat rñdēte: z cauillet ipm in dicto do-
cumēto: dicēdo se ēē usum hīs. i. pcessis arñdēte ad h
i. ad ppositū: qz nō deuāt a pposito: sed assūpfit pabo-
las z filitudines pcessas a rñdēte: sicut debuit: tūc sup.
obuiādū est rñdēte ad eū. i. ē eū dēte: z opponēte h; dī-
ctā determinationē. i. fm dictū documētū pbādo: qm
nō bñ ostēfuz est ab opponente: z nō bñ assūpfit filē ut
debuit. **C** Notādū autē documētū in h pñfē: qz si nos
pcedimus aliqd nō in pñfō noie: sed in filitudine: ut
puta: qz nescimus noiare actiōez itelligibīlē noiāmus
eā ut uisionē z dicimus qd uisio est: ut actiō itellect^o: si
per h filē ducat nos opponēs ad redargutionē: dicēdo
qd uisio per se z dīrecte est circa singularia g actiō itel-
lect^o circa singularia uerfabīlē: debemus dicere qd non
sūpfit filē ut debuit: z ut pcessuz est: qd si opponēs ulte-
rius cauillaret: z diceret se esse usuz hīs. i. datis filitudi-
nib^o ad h. i. ad ppositū: z ut debuit: rñdēs d; obuiare
re z ipm per dcm documētū: ostēdēdo z specificando qd
nō bñ ostēfuz est: z qd opponens nō usus est documēto
ut debuit. nā ipse nō pcessit actionē itelligibīlē ēē ut uī-
sionē: qz ēē circa singularia ut sumebat opponens. d; qz
qreniz dicere qd pcessit h pp aliud qd leue est assignare:
nō sunt aliq adeo differētia que in nullo pueniāt. d; g
dicere qd pcessit actionē itelligibīlē ēē ut uisionē: qz est
cognitio clara sic illa. ul qz h; aliqā aliā filitudinē cū
illa: ex quo apparet qd redargutio a simili modici pon-
deris est: quia leuiter impeditur z si non existenter sal-
tem apparenter. Deinde cum dicit.

C In his ergo que pprie dicuntur nomini
bus necesse est respondere uel simplr uel
diuifim. Que autē subintelligentes ppo-
nimus ut quecūq; nō plane: h truncatim
interrogant: ppter hoc accidit elenchus.

C Donit qntū uel sextū documētū: z duo facit. qz pñ-
mo ponit h^o documētum. 2° exemplificat de eo. 2ª ibi
Ut putatne qd. Joicit ergo qd in his que dicunt
noibus pprie. i. perfecte: ut in ofonib^o cōpletis necesse
est respondere: uel simplr si sint ofones simplices uel dī-
uifim z cū dīfīnctione. si sint multiplices sed quecūq;
ponimus subintelligentes: ut sunt ofones incōplete in
quibus subintelligit aliqd cuiusmodi sunt quecūq; nō
plane sed truncatim interrogant sup. ad talia nō est re-
spondendū: qz ppter hoc. i. ppter ofones truncatas se-
pe accidit elenchus. i. redargutio. est ergo sūma docu-
menti qd cum proponitur nobis oratio truncata non
debemus respondere ad illam nisi prius compleatur.
Deinde cum dicit.

Ut putasne qd est danaū: possessio est danaū utiq;: sit autē z in alijs: sed hō est aialiū dicimus utiq; possessio ergo hō est aialiū. Nā hōiem aialiū dicimus: qm aialiū est: z lisandru lacedemonioz: qm lacedemonius est. Manifestū ergo quoniam in quibus obscurum est quod proponitur non concedendum simpliciter.

Explicat de pposito. d. putasne qd ē danaū ē possessio danaū: utiq;: i. si rīdeat utiq; q sic sup. oucef ad redargutionē: qz aler^r fuit danaū. i. de nūo danaū siue de nūo grecoz: nō tñ fuit possessio grecoz: z qd dicitū est in hō exēplo intelligendū est z in alijs: qz si qrat qz si hō est aialiū: z rīdeat. utiq;: pcludet q sit possessio aialiū: qd falsū est. iō sōdit q dicim^r hōiem aialiū: nō qz sit possessio aialiū: s; qm aial est: z dicimus lisandru lacedemonioz: nō qz sit eoz possessio. sed qm lacedemonius est. pcludit g pñe itēā. i. manifestū ēē: qm in qb^r obscurū est qd pponit pp trūcationē orōnis nō est cōcedēdū. i. nō est rīdēdū simplr nisi cōpleat ofo. **M**otādū g q hōz est duplr nō simplr: s; fm acceptionez nřaz. possum^r eni intelligere hōz: uel qz est de nūo hōrū: uel qz est possessio hōz. hāc aut duplicitatē facit trūcatio orōnis. z qz difficilīus est vīdere multiplicitatez in ofone trūcata: qz in ofone pfecta. iō phus docet nō esse rīdendū ad truncatas ofones nisi prius cōpleant. **M**otādū ēt hō documētū esse giāle ad oēs ofones nobis ppositas qz nō plene intelligim^r. nā cū opponēs talia pponit: si uolum^r apparēter rīdere nō debemus dicere nos nō intelligere que dicit: qz ex hō forte ab astutib^r iudicarem^r iscū z grossi: s; debem^r hāc calūniā pūcere sup opponētē dīcēdo: q loqr trūcate: z nō intelligibīl^r. iō nō est ei rīdēdū: si cōpleat ofones: z loquat intelligibīl^r rīdebīl^r ei. **M**otādū ēt q ex hō appet qzū dīstat disputatio dialetica a disputatiōe facta pp glīaz: z pp apparētīā. nā qz disputatio dialetica simplr sumpta sit pp pbabīlē īngitūōē vītatis. iō in talib^r pcessūz est rīdētī z nō intelligētī dīcere: qm nō intelligo ut dī. 8. topicoz. s; qn hō vult appere de nullo dī fateri q non intelligat: s; totā calūniā dī pūcere sup opponētē. dōo q ipse loquit^r trūcate z non intelligibīlīter.

Uado aut duob^r existētib^r cū alterū qd ē ex necessitate: alterz eē vī: cū aut alterz hō nō ex necessitate est interrogatū prius oportet qd minus est dare. difficilīus enī sillogizare de pluribus.

Positis documētis quō rīdēs dī apparēter istare opponētī: cū vī interrogare aliqd vñū que documēta sunt qnq; uel sex: s; dīsum modū accipīēdi. In pte ista ponunt documēta quō est apparēter istādū opponētī cūz est dīstas in interrogatiōe. hec aut dīstas tripl^r pōt sumi. 1° fm pñtiā. 2° qzū ad pñtetatē. 3° qzū ad opionē. tria g facit: qz 1° docet istare apparēter put in interrogatiōe est dīstas qzū ad pñtiā. 2° qzū ad pñtetatē. 3° qzū ad opionē. tria g facit: qz 1° docet istare apparēter put in interrogatiōe est dīstas quātum ad cōsequentiā. 2° quātum contrarietatem. 3° quātum ad opionem. 2° ibīl^r si aut conef. 1° ibīl^r Quoniam autē qdā. **D**icit g q duob^r exñtib^r interrogatis a nobis i. si de duob^r interrogamur que sic se hñt q cū alterū qd ē est ex necessitate: alterz vī ēē. cū aut est alterz nō ex necessitate erit h. i. si interrogata se hñt sic añs z pñs. nā cū est añs necē est ēē pñs. s; cū est pñs non necē est añs ēē: si g opz alterz interrogatoz dare prius: opz dare

qd est minus. i. pñs: qz añs: qz difficilīus est sillogizare. i. arguere ex plurib^r. i. ex pñte qz ex añte. si enī quere ref a nobis. currit ne hō uel aial: z oporteret nos alterz dare prius pcedēdū ēē qz currit aial qz hō: qz nō ita facit liter posset argui ptra nos pcedēdo hoc sicut illud.

Dubitarēt forte aliqz. qz vī sibi phus dīcere. 1° enī dicit pñs esse in minus. postea dicit ipm ēē in plurib^r. **D**ōz q plus z min^o pñt duplr accipi: uel fm simplicitatē uel fm ambitūz. ultia enī sūt in min^o qzū ad simplicitatē. spēs enī est cōpñsior z est in plus qz gen^o siue abūdat a gñe dīta. hō enī dicit totū qd dicit aial z plus: qz aliq dīta est de rōne hōis que nō est de rōne aialis: sed si pñderemus qzū ad ambitūz ultia non sunt in minus sed in plus. sunt enī gñia maioris ambitus qz aliq eoz spēs. nō est ergo pñdectio si psequēs est in minus z in plus quia est in minus quātū ad simplicitatē. in plus autem quātum ad ambitum. Deinde cum dicit.

Si aut conef: qm huic qd ē est pñariū: alia aut nō est si oratio uera sit pñariū dicere respondentī: nomen aut nō esse alterius.

Ponit scdm documētū sūptū ex dīstas pñariū: qz si rīdēs pcessit de aliqb^r duob^r qz utiq; est aliqd pñariū. opponēs aut conef ostēdere: qm huic est aliqd pñariū illi aut. i. alteri nō est aliqd pñariū. si ofo vā sit. i. dato qz opponēs uex dīcat: rīdēs dīz dicere pñariū. i. dīz dicere qz alteri est aliqd pñariū: sed nō ēē nomē alterius. i. dīz dicere alterū pñariū nō ēē noiatū. **M**otādū autē qz hēc cautela videat^r ītroduci pp pñia. ultis tñ est ad oia. nam quotiēscūq; rīdēs interrogat de aliq: z nescit dicere qd sit illud: nec quō illū se hēat si nō vult videri redargui dīz dicere talia nō ēē noialia: z nō esse noia ipposita eis. pp qd nō cadit sub narratiōe. Deinde cum dicit.

Qm aut qd ē quedā eoz que dicunt plures cū qnō pcedit mētiri ingunt: qdā aut nō: ut qcūq; utriq; opinant^r: vey enī corruptibilis uel immortalis sit aia aialis nō de terminatū ē mltis. In qb^r g dubiū ē: utro mō soleat dici ppositū utrū ut pceptiōes.

Ponit tertiū documētū sūptū ex dīstas opionūz z trīa facit: qz 1° pñt quādā dīstinctionē de ofonib^r oñdēdo qdā ofones ēē dubias de qb^r est dīstas opionū: qdā vō nō. 2° qdā qd supposuerat manifestat 3° ex hīs que dixerat elicit ppositū atq; pgruū documētū. 2° ibīl^r Vocāt enī. 1° ibīl^r Amplius cū. **I**ō ē qz quedā ofones sūt de nūo eoz que dicunt plures: z cū qui nō pcedit illas illi plures ingunt mētiri. q. d. qz qdā ofones sūt opinabiles de qb^r est dīstas opionū. qdā aut nō sunt sic opinabiles: ut quecūq; ofones utrūq; opinant^r sup. sunt ille ofones de qbus est dīstas opionū. nā utz aia aialiū sit corruptibilis ul^r immortalis nō determinatū est multis. i. de hō est dīstas opionū. In qb^r g dubiū est utro mō. i. quō soleat. i. debeat dīci ppositū: qz dubiū ē utz sint pceptiōes vey: ul^r quō se habeāt sup. oēs tales ofones sūt opiabiles z hoies opinant^r de eis utrūq; i. fm utrūq; pte cōtradictionis.

Dubitarēt forte aliqz de qb^r aialib^r itēdit h phus: cū aut dubiū ē utrū aia aialiū sit immortalis uel icorruptibilis. **D**ōm q pōt itel ligere de oib^r aialib^r tā de brutis qz de rōnabīl^r. nam tpe suo multī adhibebāt fabulis pñthagoricoz dīcētū quālibet aiam ingredi qdlibet corpus. ponebāt enī nullas mori cū corpib^r: sed cū exibat aia vnūz corpus īgrediebāt aliud: uel etiā possumus dicere q intelligit de aialib^r aialiū rōnabīlīū. nā tpe suo nō erat certū apd multos utrū hō pñciparet aliqd dīstīnūz z haberet ut

formā aliqd incorruptibile. p̄hs tñ de h̄ uerā sniam tra-
didit cū dixit itelleciū aliter gen^o eē: z sepat ab alijs sic
ppetū a corruptibili: s; hūc snie mlti nō acq̄scebāt:
imo ut dī cum studiūz uigebat rome frequēter hec qđ
uerbebat inter p̄hos. utrū aīa hoīs incorruptibilis esset.
diuulgata tñ ueritate euāgelica nō ulterius fuit dubi-
tabile: qđ dictum est. Deinde cum dicit.

Uocat enī p̄ceptiōes z ueras opiones z
totas negōnes ut diameter icōmēsurabil

Manifestat qđdā qđ supposuerat. dixerat enī in tali-
bus ubi est opionū diuerſitas dubiū eē utz se hēant ut
p̄ceptiōes: iō exponēs qđ ipozat noīe p̄ceptiōnū ait
qđ p̄hi uocat p̄ceptiōes z ueras opiones qđtū ad cōce-
ptiōnes affirmatiuas: de qđ^o uere z utrū opiamur: z uo-
cant ēt p̄ceptiōes totas negatiōes qđtū ad p̄ceptiōes
negatiuas: qđ totālī z utrū negam^o: ut diameter est in-
cōmēsurabilis coste est qđ p̄ceptiō quedā: qđ ab oībus
itelligētib^o p̄cedit. **Notādū aut qđ hīc p̄hs uult da-
re dīā iter p̄ceptiōes z opiones.** nā opīabilia sunt illa
s̄m que p̄tigit disputare ad utrūq; p̄tē p̄dictiōis: z per
rōnes hūanas nō p̄fecte certificari possum^o: s; p̄ceptiō
nes sunt ille ofones ad quas adeo ualide z inuolabiles
rōnes fiunt: qđ nō p̄tigit alī opīari: sed opz in talib^o
rīdentē credere. h̄^o aut est qđ diameter est assimeter co-
ste. circa h̄ enī nō p̄tigit alī opīari: qđ negātes manife-
ste z per rōnes ualidas ducunt ad hoc incōueniens qđ
imparia sint equalia parib^o: ut pōt hēri ex p̄o p̄toz. z
ex decimo geometrie. Deinde cum dicit.

Amplius ubi uerū utriq; opinant maxi-
me trāsserēs aliq; noīa: in his latebit. Nā
qđ dubiū est utro mō se hēat uerū nō opi-
nabit sophisima agere: qđ nō utriq; opinā-
tur: nō putabit mētiri. Nā trāslatio faciet
orationem sine elencho uideri.

Ex his que dixerat elicit tale documētū. qđ cū p̄ponit
aliq; p̄pō dubitabilis: cū^o uerū. i. de cū^o ueritate p̄hi
utriq; i. ad utrūq; p̄tē opinant. in his. i. in talib^o interro-
gationib^o. aliq; maxie latebit trāsserēs noīa. i. si tñsse
rat se ad noīa illorū qđ de eo qđ interrogat diuersimode
opīant. z s̄bdit cām dīcēs. nā qđ dubiū est utro mō. i.
quō se hēat uerū. i. vītas illi^o interrogat: z ēt qm̄ de illo
interrogato p̄hi utriq; opīant. iō nō opīabūt agē sophis-
ma p̄rīdentē: nec putabūt rīdens mētiri. nā trāslatio
noīūz maxie faciet uideri ofonē rīdentis sine elēcho. i.
sine redargutiōe. **Notādū at h̄ documētū in h̄ p̄hīe**
qđ cū q̄rit a nob de eo de qđ aliq; dīsimode opīant de-
bem^o nos trāssere ad noīa opīantiū dīsimode i illa
mā dōdo. qđā opīant sic. qđā sic: z cū aliqđ p̄cludit af-
firmatiōe dōz est uerū eē h̄z opionē taliū. cū vō p̄cludit
negatiōe debem^o dīcē qđ uerū est h̄z opionē aliorū. sic enī
dōdo latebitm^o: qđ nō uidebim^o redargut. Deinde cū dīcē.

Ampli^o quascūq; aliq; p̄senserit interro-
gationū pus isurgēdū z p̄dicēdū. Sic enī
maxime interrogantem prohibebit.

Donit ultimā cautelā que sumit ex eo qđ istamus rī-
dētī cōtra obiones fiendas z imaginatas dīcēs qđ q̄l-
cūq; interrogatiōes. i. quascūq; obiones aliq; rīdēs
p̄sumpserit. i. pus senserit s̄m illas obiones pus est in
isurgēdū cōtra opponentē z p̄dicēdū ei: nā sic faciēdo
rīdēs maxie phibebit interrogatē. i. opponētē. Cū
notādū aut hoc documētū in hoc p̄hīe: qđ cū rīdem^o ad
aliqūā interrogatiōē: z p̄sumimus uel p̄sentimus: qđ
cōtra rīsiōne nīaz possit aliqđ obijci: debemus insur-
gere z p̄dicē illas obiones dōdo opponētī. tu possēs sic
arguē ul sic p̄tra nos. sed h̄^o obiones nulle sunt. nā sic

dīcēdo. dato qđ nō soluamus obiones illas apparēter
tñ phibebimus opponentē ne faciat eas. Cap. III

Moniā aut est recta qđez solo ma-
nifestatio falsi filii s̄m quālibet in-
terrogatiōe accidit falsum.

In p̄te ista ut dīcebat determinat p̄hs de solone recta.
z duo facit. qđ p̄mo determinat de h̄^o solone in ḡnālī.
2° in spālī. scđa ibīl. Rursum aut qm̄. J Circa p̄m^o duo
facit. qđ p̄mo describit qđ est recta solo. 2° oñdit quot
modis p̄tigit recte soluere. 2ª ibīl. Falsus aut filius. J
Dicit ergo qm̄ aut supra dictū est de solone appentī.
Restat dicere de solone recta: ideo ait qđ est recta solo
manifestatio falsi filii s̄m quālibet. i. s̄m quācūq; iter
rogatiōe accidit falsum. qđ dīcat. recta solo est mani-
festatio falsitatis i fillo qđcūq; mō accidat illa falsitas.

Dubitaret forte aliq; qđ cū p̄tigit recte sol-
uere nō solū ad fillos peccantes i
mā: s; ēt ad peccātes in soīa: vī qđ nō sufficēter descri-
bat rectā solonē: cū ait: qđ est manifestatio falsitatis in
fillo. **Cū aut falsitas in fillo uideat respicē peccatū**
in mā z nō in soīa. dōz qđ falsitas in fillo duplī pōt ac-
cipi. uel qđtū ad p̄pōnes s̄m se. z sic facit peccatū i mā.
uel qđtū ad illatiōē: z sic facit peccatū in soīa. cū qđ dī
qđ recta solo est manifestatio falsitatis in fillo. accipit
dū est qđcūq; mō accidat falsitas: siue accidat qđtū ad p̄
pōnes: siue qđtū ad illatiōē: pp qđ nō solū respicit re-
cta solo peccātes in mā: sed etīaz peccātes in forma.

Alterius forte dubitaret aliq; qđre in dīffōne
recte solonis cadit filius falsus. **Cū**
cēdū qđ semp i dīffōne p̄p̄ie passiois cadit. p̄p̄iū s̄m
ut uult p̄hs. 7. meta^o. solo aut recta ē p̄p̄ia passio filii
falsi. nihil enim recte soluit nisi recte deficiat. pōt qđ ap-
parēter istari p̄tra filij uerū: sed nunq; recte istari nisi p̄
filium falsū. sicut ergo in dīffōne simi cadit natus qđ si
mitas est p̄p̄ia passio nati. sic in dīffōne solonis recte
cadit filius filius: qđ recta solo ē p̄p̄a p̄a^o filii filii. D. c. d.

Falsus aut filius fit duplī: aut enī sillogi-
zati^o est falsus: aut qui non est sillogismus
uidentur esse sillogismus.

Oñdit quot modis p̄tigit recte soluē. z trīa fac. qđ p̄o
didit filij falsū. 2° ait qđ respectu utriusq; filij p̄tigit
recte soluē. 3° ex h̄ p̄cludit duos eē modos recte solo-
nis. 2ª ibīl. Erit z que nūc dicta. J 3ª ibīl. Quare acci-
dit ofones. J Dicit qđ falsus filio fit duplī. alī enī fit
filio falsus si illatū est falsū qđtū ad peccantē in mā qđ
nō solū vī illare: sed ēt illat. aut sup. fit ēt falsus filio
cū nō est filio. vī tñ eē filio qđtū ad peccatē in forma qđ
nō sillogizat: sed vī sillogizare. Deinde cum dicit.

Erit z qđ nūc dicta est solo z apparentis
filii s; quā uidef interrogatiōnū correctio.

Oñdit qđ respectu utriusq; filii falsi. vī z respectu pec-
cātis in soīa qđ ēt in mā. p̄tigit recte soluē. iō ait qđ solo
que nūc dicta est. i. solo recta z uera erit sup. nō solum
filii peccātis in mā: sed erit z appentis filii. i. erit filii
peccātis in soīa s̄m quā rectā solonē vī eē correctio i
terrogatiōnū: qđ recta solo corrigīt interrogatiōes cor-
rigēdas siue sint corrigēde pp peccatū in forma: siue p
pter peccatū in materia. Deinde cum dicit.

Quare accidit ofones sillogisticas qđez
iterimēre: apparētes aut diuidentē soluē.

Ex his que dixerat p̄cludit duos eē modos recte solo-
nis: nā si p̄tigit recte soluē tā peccātes in soīa qđ i mā
cū peccātes in soīa soluant p̄ dīstinctionē: peccātes in
mā per iterēptionē. duo erūt modi recte solonis. iō ait
qđ accidit ofones sillogisticas. i. peccātes in mā soluē

iterimere. i. p. iterēptionē. apparētes aut. i. peccātes in
foia solūē diuidentē. i. p. distinctionē. **C** Morādū at q
iter fillos falsos solū peccātes in mā fillogiāt. peccā
tes vō in foia nō fillogiāt: s; vñr fillare. iō cū h itēdat
de falsis fillis: per fillogiātes itelligit peccātes in mā
per apparentes peccātes in forma.

Dubitarēt forte aliq: qz nō vī eē bñ dcm q
peccātē in foia ptingit solūē p di
stinctionē. nā peccātes in foia sunt nō solū false in di
ctōe: s; ēt ex dictōe. cū g false in dictōe sint solūēde
p distinctionē: z nō false ex dictōe: nō est simp² pcedē
dū peccātes in foia solūēdos eē p distinctionē ut pñus
vī uelle. **C** Dd3 qz fm qdā oēs peccātes in foia solūē
di sunt p distinctionē. qz pōt tbi distigui rō apparētie z
nō exntis: s; h p accñs nō vī facere ad rectā solōne. nā
falsi filli nō sunt solūēdi eo q apparēt: s; soluz ex eo q
nō pñstūt: nā si apperēt z existerēt nō ptingeret eos re
cte solūē. si at nō existerēt. dato ēt q nō apperēt possēt
recte solut. recta g solū p se respicit fillz. vñ falsus filla
est. z vñ nō existit. p accñs aut respicit ipz ex eo qd ap
paret. imo si uolum² ppe log fillo peccāti in foia duo
vñr cōperēt: deceptio z solo: s; alr z alr: nā decipe hēt
ex eo q appet. si enī nō apperet deciperet: s; solut hēt ex
eo qd nō existit: z l3 nō exntia forte p se faciat ad dece
ptionē. qz sblata nō exntia tollit deceptio. appentia tñ
nillo mō p se facit ad rectā solōne: qz si sit falsitas i fillo
sblata oī appentia ptingit ipz recte solūē. dicere g re
ctā solōne eē p distinctionē. qz pōt distigui appentia a
nō exntia est pñderare ea que sunt p accñs z nō per se.
C Jō dd3 est alr. Sciēdū g qz distictio dup² pōt sumi:
ul ex pte nois: uel ex pte rei. si sumat multiplicitas ex
pte nois: solūē false in dictōe. oēs enī tales false
acceptūt multiplex ex pte uocis. l3 nō eodē mō. qz aliq
acceptūt multiplicatē actualē. aliq potētiā. fig² vō
dictōis acceptūt multiplicatē fantastica. oia g falsa
solūēda sūt aliq mō p distinctionē ex pte uocis. false vō
ex dictōe solūēde sūt p distinctionē ex pte rei: nā si cū
ptingūt false in dictōe. qz eadē uox ul simp² ul iterprati
ue hēt ples sñtōes sic ptingūt false ex dictōe. qz eadē
res aliq mō hēt ples acceptōes. oēs g false aliq mō ac
cipiūt dup² ul ex pte nois uel ex pte rei. z oēs aliq mō
solūēde sūt p distinctionē: s; nō oēs solūēde p distictio
nē ex pte nois: nec oēs accipiūt dup² ut qdā pñ opsa
bant. de qb² sup. in p² l²o tetigim². uolebāt enī illi pñ
oēs tales orōnes accipe multiplex qstū ad nomen. iō
dicebāt oēs orōnes ul disputari ad nomē ul ad itellz.
B aut pz nō eē uerū. nō enī oēs false accipiūt dup² fm
nomē: s; ut pz p hita: uel accipiūt duplex ex pte nois s; z
diuerfas sñtōes: uel ex pte rei fm diuerfas acceptio
nes: z p h pz solo ad questū. Deinde cum dicit.

C Rursuz aut qm fillogizatarū orōnū he
qdē uerā: ille aut falsam hñt pclusionē.

C Post qz determinat de solone recta in gñali. z oñdit
qz modis ptingit recte solūē. In pte ista deteriat de solo
ne recta in spālī. z exegit de mēbris dñonis. circa qd
duo facit. qz p² exegit de solone filloz peccātū in mā.
2° de peccātū in foia. 2ª ibi. Dñr aut pñm. J Circa pñm
tria facit. qz p² didit fillos peccātes in mā. 2° exegit de
mēbris dñonis. 3° recolligit s; cōpēdio ea que dixe
rat ut magis facill² z magis in pñptu sciam² talia sol
uere. 2ª ibi. Eas qdē. J 3ª ibi. Quare uolētib². J Cō
tinue sic. dcm est qz falsoz filloz qdā nō fillant z pec
cant in foia. qdā vō fillant z peccāt in mā. rursū fillan
tes z peccātes in mā didunt: qm fillataz orōnū he q
dem uerā hñt qñē. ille vō hñt qñē falsam.

Dubitarēt forte aliq: qre filli peccātes i mā
nō didunt eo q hēant aliqñ pre
missas ueras. aliqñ falsas: sic distiguunt. qz aliqñ hñt

qñē uerā. aliqñ falsā. **C** Dd3 qz filli peccātes in mā sp
hñt pmissas falsas: nā cū ex ueris nunq sequat falluz
si hērent pmissas ueras: hērent qñē uerā: pp qd totus
fills eēt uerus: z nullū eēt tbi peccātū in mā. semp g o3
q hēant aliqñ falsitatē in pmissis: sed nō sic est de qñē.
ne. nā cū ex falsis sequit aliqñ uerū h² filli nō sp hñt qñē
falsas. sed aliqñ hñt eā uerā: aliqñ vō falsā. **D. c. d.**

C Eas qdē que fm pclusionem sunt false
duob² modis ptingit solūē: nā z in eo q in
terimif aliqd eoz que iterrogata sūt: z in
eo q oñdit pclusionē sic se habere.

C Exegit d mēbris dñonis. z duo fac. qz p² oñdit quō sol
uēdi sūt peccātes in mā si hēat falsitatē taz in pmissis.
qz in qñē. 2° oñdit quō solūēdi sūt si hēant falsitatē in
pmissis tñm. 2ª ibi. Eas vō q s; J Dñr g qz eas orōnes
q sūt ffe qñē sup. sūt ēt false fm pmissas: pp qd duob²
modis ptingit eas solūē. nā sup. solūē i eo qd iterimif
aliqd eoz q sūt iterrogata. i. in eo q iterimif aliq pñm
falsz: z su. s; ēt solūēde i eo q oñdit qñē sic se hñt. **D. c. d.**

C Eas vō que fm ppōnes in eo q interi
mif tñm: nā conclusio uera.

C Docet solūē orōnes hñtes falsitatē in pmissis tñm. v.
qz eas orōnes q su. sūt false solūē i eo qd iterimif qd
tñm. i. i eo qd iterimif pñmisse tñm: q s; i aliqd alqd a qñē.
qñē enī nō opz iterimē. nā suppositū qz vā sit. **D. c. d.**

C Quare uolētib² solūē orōne pñm qdēz
pñcipiēdū si fillata est: aut nō fillata. Deñ
utq sit uera pclusio an falsa quatenus uel
diuidētes ul iterimētes solūam² z iterimē
tes uel hoc mō uel illo sicut dcm est pñs.

C Resumit s; cōpēdio ea q dixerat: ut magis in pñptu
z magis facill² sciam² talia solūē. v. qz uolētib² solūē
aliq orōne: pñm qdē respiciēdū est si orō sit fillata aut
nō fillata. deide si est fillata: vidēdū est utq vā sit z aut
falsa: qñtus solūam² ul uidētes qñtus ad nō fillatas z
peccātes in foia: ul iterimētes qñtus ad fillatas z peccā
tes in mā. iterimētes dico h mō qñtus ad hñtes qñē ue
rā: ul illa qñtus ad hñtes falsas: sic dcm est pñs: nā pñs
dicebat qz duob² modis ptingit solūē orōnes fillatas z
peccātes i mā ul iterimēdo pmissas z qñē si hēant qñē
falsā ul iterimēdo pmissas tñm si hēant qñē uerā.

Dubitarēt forte aliq: utz de solone appen
ti possit pñderare sophista. **C** Dñ
cēdū qz ut sup dicebat sophista copiosus est ab apparē
te sapia: pp qd sic magis curat uideri redarguere qz re
darguē ita magis curat nō uideri redargui qz nō redar
gui. z qz p solones appentes ptingit istare ne uideat sic
ri redarg². iō spectat ad sophistā pñderare de solone.

Alterius forte dubitarēt aliq: utz spectat ad
dialecticū pñderare de solutōe appē
ti. **C** Dd3 qz sophisticatio ppe pñst in actu z in usu. nō
āt in traditōe artis z scie. scire enīz malū nō ē malū s;
opari. tradē g artē de sophisticatōe: ut s. dicebat nō est
sophicare. s; facē sophisticatōne: z uti ea est sophisticare.
sophista g fm qz h² nō tradit artē eoz. qz tūc sophista
in eo qz sophista eēt scie: s; ut s. pbabat ad dia² spe
ctat tradē artē eoz qb² uti si sophista. cū g sophista cōsi
deret de appenti solone ea utēdo: spectat ad dia² cōsi
derare de tali solone de ea rōnes tradendo.

Alterius forte dubitarēt aliq: utz dialectic²
possit uti appenti solone. **C** Dd3 qz
dia² ut supra dicebat pñcipalr est de itētionib² forma
tis per act² rōnis: z qz iter has itētionē pñm² est filla.
iō pñcipalr² est de fillo qz de alijs itētionib². utz aut in
dia² s; fm sit filla nō est pñtis speculatiōis. sufficit at

ad pñs scire q pñcipali pñderat in dia de fillo q de alijs itētib. nō tñ pp h segt fillm ibi eē sñm: nā z in meta pñcipali pñderat de sba q de alijs entib. nō tñ ibi sba est sñm: s ens. cū q fillō appens sit obligatō magis oppo^a fillō de quo pñcipali pñderat in logica z nō ita directe opponat talī fillō solo appens: nō ita est pñra rōne dia uti solone appenti sine fillō appenti.

Alterius forte dubitaret aliq si sophista hēt pñderare de solone appenti utz magis spectet ad eū pñderare de solone appenti q de vā. Cōdiz q sophista est copiosus ab appenti sapia z nō appenti qdūq; mō: s ab ea que sic appens est: q tñ nō est exis. cū q appenter soluere reddat hoiez sapiētē ap parēter. uere tñ solū reddat ipz sapiētēz exīter: ad sophistā qz q h^o nō ppe spectat pñderare de solone uera sed de appenti ex q meli^o appet qz sophista possit uti soph^o: nō tñ sñm q h^o pōt tradē artē de ipñs. nā cui^o est tradere artē de obligatō est uere cognoscere pñ^o l^o obligatōis z uere soluere eas si sophista: in eo qz sophista possit de talib^o artē tradere sophista sñm q h^o p se z pñte possit uere soluere qd coiter negat.

Alterius forte dubitaret aliq utz spectet ad dia^o magis pñderare de solone ap parēti q de vā. Cōdiz qz sophista qz q h^o solū cāet deceptionē. dia^o tñ sñm q h^o aggrat opionē. z ē inqñ riu^o vītatis. lz h efficit p rōnes pbabiles: z qz ad inqñ sitionē ueritatē magis amīniculat solō uera qz appa rens magis ad dialeticū pñtinet pñderare de solone uera qz apperenti.

Cap. III.

Offert at pñmū itērogatā ut nō i itērogatā solūe ofonē. nā puidē qd difficile p uocatōez vidē facile.

Cōst qz pñs determinat de solone peccātū i mā. In pre ista determinat de solone peccātū in soia. ueruz qz solo talitū p^o aliq mō hētur ex pñ^o p doctrinā enī pñt libz p uacationē tps. z p diurnā meditatonē aliq mō sciri pñt h^o solones. s p doctrinā h^o i in pñptu z qñ facili scim^o talia solūe. iō ne doctrinā h^o i vi deat supfluat pñmittit qz dñt solūe in pñptu z p uacationē tps. 2° dat artē solūe di talia p quā qñ facili z in pñptu scim^o ea solūe. 2° ibi. Eoz aut q sūt. Dicit qz plurimū dñt solūe itērogatā ofonē sup. cito z in pñptu: ut nō solūe ea cito z in pñptu: nā puidere i in pñptu vidē h^o solones est difficile: sed videre talia per uacationē tps: z per diurnā meditatonē est facile. z qz sup. per hūc 2° libz docemur solūe talia i pñptu. iō bona est hec doctrina. Deinde cum dicit.

Boz igit q sūt s bz equocationē z amphi bolia elēchoz. Alij hñt qdē itērogatōez aliquā pla signē. Alij aut pclonē mltiplr dictā ut in eo qdē qd est tacentē log pclō duplex est: in eo qd qd est nō scire scientē vna itērogationū amphibolia.

Cregat de h^o arte solūe dñt z docet nos talia solūe. Ad cui^o euidentia sciēdū qz qz gñq; sint mete. nō tñ oz spālē tractatū facē quō pñgit solūe ad vñāquāq; metā: nāz falsum z inopiabile sunt qñ gñales mete: z pcludi hñt per oēs fallas siē redargutio. iō solones talitū metaruz sufficiēter sciunt scitis solonib^o fallaz. tria q fac. qz p mō docet solūe ad oēs fallas: qz scitis scim^o solūe ad redargutionē z ad falsū z ad sopiabile. 2° docet solūe ad nugationē. z 3° ad soloecismū. 2° ibi. In illis aut que deducit. 3° ibi. De soloecismis at bz qz qdē. Circa p^o duo facit. qz p^o docet solūe ad fallas i dictio ne. 2° ad fallas ex dictionē. 2° ibi. Ad illos vō q sūt bz

accis. **Idia** pō diuidit in duas. qz p^o docet solūe ad fallas in dictioē spālē. 2° in gñali resumit solones oīuz talitū fallaz ut magis in pñptu sciamus talia solūe. 2° ibi. Dñno aut in his que sñm dictionē. **Idia** pō diui dit in tres. qz p^o docet solūe ad fallas in dictioē peccā tes s bz multiplicitatē actualē. 2° ad peccātes s bz multi plicitatē potētiālē. z 3° ad peccātes s bz fantastica. 2° ibi. **Adant** aut z eos q sūt sñm zē. 3° ibi. **Idia** aut z in his que sūt. Circa p^o duo facit. qz p^o pñmittit qñdā dñsiones nēcias ad pñm^o. 2° ex illis dñsionib^o pñmittit docet solūe ad equocationē z amphi^o. 2° ibi. In qz qz in fine. **Idia** in duas s bz qz duas dñsiones pñmittit. 2° ibi. Et 2° qñq; **Idia** dñsio talis est qz eoz elēcho rū. i. palēchoz q sūt sñm equocationē z amphi^o: aliq q dē hñt aliquā itērogationē. i. aliquā pñmissā pla signē. i. hñt multiplicitatē in pñmissis. aliq aut h^o palēchi hñt pñē mltiplr dictā. ut in eo qdē p^o q est tacētē log. 2° est 2°. foiet sic palo. quēcūq; pñgit dicē pñtingit log: pñgit aliqūe tacētē dicē. qz pñgit aliqūe tacētēz log. h^o pñgit tacētē log est 2°. qz uel pñt itelligi q ta cēs loquat ut q aliq loquat de tacētē. s dñt aut qz in eo p^o q nō est scire sciētē vna itērogationū. i. vna pñmissāz est aphibolia. i. est dubia. bz enī dñt p^o mlti^o tñ in pñmissis: qd quō sit in pñqñdo patebit. D. c. d.

Et duplex qñq; qdē est: qñq; at nō est: s hñt duplex: s qdē ens: illō vō nō ens.

Donit 2° dñsionē. nā sic possum^o distiguē de amphi^o z equocationē. qz aliqñ hñt multiplicitatē in pñmissis aliqñ vō in pñne: sic possum^o distiguē de eis. qz aliqñ in h^o multiplicitatib^o est vītas in utroq; sensu. aliqñ vō in altera tñ. iō aut qz duplex. i. mltipler ut s bz equo cationē ut s bz amphi^o: qñq; qdē est. i. qñq; bz vītātē in utroq; sensu. qñq; aut nō est. i. nō hēt vītātē in utroq; sensu: sed h^o 2° hñt. h vō ens. i. vītātē in vno sensu. il lud vō nō ens. i. falsitatē in alto. Deinde cum dicit.

Quib^o s i fine mltipler est nisi pus supse rit dñctionē nō fit elēch^o: ut i eo qd est ce cū vidē: nā sine dñctionē nō erit elench^o. **Quib^o vō itērogōnib^o nō necē ē p nega re** qd duplex est: nā nō ad b s pp b ofo.

Prēmisse h^o dñsionib^o docet solūe ad h^o multi^o. z duo facit. qz p^o dñdit quō in talib^o hēt ēē redar^o. 2° do cet talia solūe. 2° ibi. Ergo in pñ^o. Dicit qz in illis pñm^o in qz est mltipler in fine. i. mlti^o in pñne: nō fit elēch^o. i. nō fit redar^o nisi opponēs pus supserit pñt ctionē pñtis ut in eo pñm^o q est cecū vidē nō erit elēch^o. i. nō erit redarg^o sine dñctionē. nō enī redarguit rñdēs p pñm^o pcludēt qz pñgit cecū vidē nisi rñdēs pus pñdicat hūc pñtis: s in illis pñm^o in qz est mlti^o in in itērogationib^o. i. i pñmissis: ut in talib^o fiat redarg^o nō necē est rñdētē pus negare duplex. nā in talib^o nō fit ofo ad b. i. ad duplex: s pp b. i. pp duplex. **Notādū** aut qz tota ofo sñlata ordiat ad pñē. sit tñ h^o ofo pp pñmissas. cū q duplicitas est in pñmissis fit h^o ofo pp du plex: s cū est duplicitas in pñne fit talis ofo ad duplex.

Dubitaret forte aliquis quō nō fit redar^o in hñtib^o pñē duplicē nisi pus nege tur duplex. in alijs aut fit talis redar^o ēt si nō pus ne get duplex. **Idm** qz nō fit redargutio nisi pus ne get. s. ex h enī aliqūe redargutio. qz pñm^o pcludit pñt et qd dñxerat. nō qz pñt fit redar^o ex eo qz negant pñmisse: s ex eo qz negat. i. mō si negātes pñmissas uel lem^o redarguē opz nos pñmissas illas p aliqūe sñlz cōcludē. p se q loquēdo nō fit redar^o. nisi qz pus negat. 2° cū q est duplex ut fiat redar^o opz pus negare duplex sed cū q nō est duplex: qz sufficit negare pñē ut fiat re.

Egidi^o

23. ij

Elenchorum

dar^g poterit q^o redargui nō negādo aliq^o 2°. D. c. d.
Ergo i principio duplex: 7 nomē 7 orōnē
 sic rñdēdū: qm̄ est ut sic: est aut ut nō: ut ta
 cētē log: qm̄ est ut sic: est aut ut non: 7 que
 expediūt faciēdū sūt que sic: sunt aut que
 nō: nā expediētia dicunt multipliciter.

Docet ad talia multiplicia solue. 7 duo fac. q^o p^o do
 cet soluere h^o multiplicia: cū est multiplicitas in p^one.
 2° cū est in p^omissis. 2^a ibi. Et in his aut. I. Cōcludē at
 p^one multiplicē dupl^r pōt ptingere q^o ut p^ous iterrogat
 h^o multiplex anq^o pcludat ul^r pcludit absq^o pōri iter
 rogatiōe. duo g^o facit. q^o p^o docet soluē ad h^o p^omo^o cū
 multiplex p^ous iterrogat. 2° docet talia soluē cū in p^ono
 later multi^o. 7 nō p^ous iterrogat s^o in fine pcludit. 2^a
 ibi. Si aut lateat in fine. I. Dicit g^o si opponēs ppo
 nat in p^ono nomē duplex q^otu ad equocationē 7 orōnē
 dupl^r cē q^otu ad amphi^o sup. nō sunt talia pcedēda sim
 pl^r: s^o rñdēdū est p distinctionē dō qm̄ est ut sic: est aut
 ut nō: ut de eo q^o est tacentē log: qm̄ est ut sic. i. in vno
 sensu verū: ut si ly tacētē pstruat ex pte post. q^o tunc est
 sensus q^o tacēs dicat. est aut ut nō. i. in alio sensu est fal
 su: ut si ly tacentē pstruat ex pte an. q^o tūc est s^ous q^o
 tacēs dicat. Ponit aut aliū exēplū cū alt que expedi
 unt. faciēdū ē enī h^o dcm̄ mltiplex. sūt enī que sic. i. sūt
 expediētia que sūt simpl^r faciēda. Nā ut in p^o dicebat
 expediētia dñr multiplex. qdā enī sūt expediētia simpl^r
 7 h^o sunt bona: 7 sunt simpl^r faciēda. Quedā aut sunt
 expediētia nō simpl^r: sed in casu: 7 h^o sunt faciēda non
 simpl^r sed in casu. C. Notandū aut pdicta duo exēpla
 dehuire duab^o fallacijs: nā p^o exēplū. i. q^o ptingit tacep
 tes log. q^o ibi est multiplicitas in ipa orōne. i. dēbuit
 amphi^o. 2° exēplū. i. q^o que expediūt faciēdū q^o est
 ibi multiplicitas eo q^o h^o nomē expediēs multiplex dī.
 i. dēbuit equocationi. C. Notandū ē q^o in ambob^o p
 dictis exēplis est multiplicitas in p^one: nā hec orō tacē
 tē log est p cuiusdā p^omo^o: ut patuit cū formantius h^o
 p^omo^o. sic 7 que expediūt faciēdū pōt ēē p^omo^o. foiet
 aut p^omo^o sic. quecūq^o sunt p^omo^o sunt faciēda. expedi
 entia sunt p^omo^o. ergo sunt faciēda. Deinde cum dicit.

Si at lateat i fine addētē interrogationē
 corrigē g^o est tacētē log nō: s^o hūc tacentē.

Ondit quō soluēdū sit ad p^omo^o hñtes pñe multipli
 ces cū nō iterrogat pclusio p^ous q^o pcludat. ptinget at
 sic. dictū est q^o cū p^o que est duplex iterrogat in p^ono dī
 putationis anq^o pcludat per sllm̄ statū in p^ono talis p^o
 est dīstīgūda: s^o si lateat talis p^o 7 nō p^ous iterrogat q^o
 pcludat opz in fine rñdētē corrigere h^o iterrogationē
 addentē. i. per additionē: ut si opponēs nō p^ous iterro
 gauerit si est tacētē log: sed pcludit absq^o pōri iterroga
 tione. g^o est tacētē log. 7 rñdens dīcē q^o nō est tacentē
 log: s^o hūc log tacētē. ita q^o h^o additio hūc corrigit hāc
 pponē tacētē log. q^o fac eā stare magis pro sensu vō q^o
 pro falso: nā cū dī hūc log tacētē dat itelligi q^o ly ta
 cētē pstruat ex pte appositū s^o que s^o vā ē orō. D. c. d.

Et in his aut que hñt multiplex in pponi
 b^o sllr: nō g^o psciūt qm̄ sciūt utiq^o s^o non sic
 sciētes: nō enī idē est qm̄ nō est conscire: 7
 qm̄ sic scientes non est.

Docet soluē ad p^omo^o hñtes multiplicitatē in pmissis
 7 duo fac: q^o p^o fac qd dictū est. 2° adducit quādā cau
 relā utilē ad ppositū ibi. Et oīno obstādū. I. Dicit g^o
 q^o in his orōnib^o palogisticis que hñt multiplex in p^ono
 pōnib^o. i. in pmissis sllr sup. ptingit soluē p distinctionē
 ut in h^o p^omo^o. g^o nō psciūt. formet aut sic p^omo^o. q^o q^o sci
 unt aliq^o illa nō psciūt siue illa nō sciūt: s^o sciētes sciunt

aliq^o. g^o illa nō psciūt. maior h^o p^omo^o duplex est. nā cū dī
 q^o q^o sciūt aliq^o illa nō psciūt ly illa. ul^r pōt pstrui ex p
 te suppositū. 7 sic est locutio uera. nō enī o^o si aliq^o sciūt
 aliq^o q^o illa sciāt. s^o si illa pstruit ex pte appositū: sic est lo
 cutio f^o la. nā q^o q^o sciūt aliq^o de nēcitare sciūt illa. sol
 uēda g^o sunt talia p distinctionē dō: qm̄ sciētes utiq^o sci
 unt illa. si ly illa pstruat ex pte appositū: s^o nō sūt sciētes
 ea. sic q^o. i. illa pstruat ex pte suppositū. i. dī dīcīt q^o nō est
 idē dīcē: qm̄ sciētes nō est psciēre illa q^o cū q^o mō sup^rta:
 7 qm̄ sciētes nō est sciēre illa sic. i. in h^o sensu ul^r i tali sen
 su q^o. i. ly illa pstruat ex pte suppositū. Deinde cū dicit.

Et oīno obstādū ē si simpl^r sllt: qm̄ nō
 rē quā dīr negauit: s^o nomē: q^o nō ē elēch^o

Dat quādā cautelā utilē ad p^omo^o p quā istabimus ne
 videamur redargui dīcēs. q^o si ēt opponēs simpl^r slllo
 giger: o^o rñdētē oīno ēē obstādū. i. oīno resistē dīcēdo
 qm̄ opponēs nō negauit rē quā ipē dīr. i. cōcessit: sed
 negauit nomē tñ: q^o nō est ibi elenchus nec redargu
 ito. per h^o enī poterim^o semp appenter resistē opponēt
 dīcēdo q^o nō disputat ad rē. s^o ad nomē. posset aut qui
 uellet hāc p^oculā alr iter dūcē: nā cū p^omo^o p^omo^o docuerit
 soluē ad pñe dupl^r cē qm̄ in p^ono iterrogat: q^o qm̄ in p^ono
 nō iterrogat: s^o latet. In pte ista docet soluē ad pñe du
 pl^r cē sllr siue iterroget siue nō. nā cū p^omo^o est duplex. dato
 q^o tot^o alius slls sit bonus: 7 q^o opponēs simpl^r slllo
 giger. tñ si pcludat orōnē multiplicē debemus ēt oīno
 resistere. dīcēdo q^o nō facit elenchus. q^o nō arguat ad
 rem: sed ad nomen.

Manifestū at 7 eos q^o sūt s^o dīstionē 7
 cōpōnē qm̄ solue dū: nā si dīsa 7
 cōposita orō aliū sllt pclusa pñū dōm.

In pte ista ut dicebat docet p^omo^o soluē ad orōnes pec
 cates sllm̄ multiplicitatē potentialē. 7 duo facit. q^o p^o
 docet soluē ad cōpōnē 7 dīstionē. 2° docet soluē ad ac
 cētū. 2ª ibi. Scdm̄ accētū aut. I. Circa p^omo^o duo facit. q^o
 p^o dat quādā ulz maxīmā quō soluēdū sūt p^omo^o pec
 cates sllm̄ cōpōnē 7 dīstionē. 2° ponit dīsa gñā p^omo^o pec
 cātū sllm̄ dīctas fallas. 2ª ibi. Sūt aut oēs h^o p^omo^o. I. Dīc
 ē q^o manifestū est ex dōis. 7 ēt aliq^o mō est ex dīctis ma
 nifestū: quō debem^o soluē eos p^omo^o q^o sūt sllm̄ cōpōnē
 7 dīstionē: nā si orō pclusa. i. pñe facta ut hēt greca cor
 rectio. altud sllt dīsa 7 cōposita pñū dōm. nā si cōclu
 dit p^omo^o in sensu cōposito: dōz est eā fuisse cōcessaz in
 sensu orō ut in sensu dīuīso: 7 si cōcludit in sensu dīuī
 so q^o fuit pcessa in cōposito. est g^o h^o maxīa gñā alio q^o ubi
 fallit dīso solutē cōpō 7 e^o. Deinde cum dicit.

Sūt aut oēs h^o orōnes s^o cōpōnē ul^r dī
 uīstionē: putasne q^o vidisti tu hūc pculū h^o
 pculū est h^o: 7 q^o pculū est h^o tu vidisti.

Ponit p^omo^o deseruētēs dīctis fallacijs. Ad cui^o eul
 dentia sciēdū q^o ut supra dicebat cōpō 7 dīstio tñ pñe
 rī hñt. nā vnus modus est cū aliq^o dīctio refert pōt ad
 ples dīctiones 7 cōpōnt hēt cū vna ul^r cū alia. al^o mō
 dus est cū aliq^o dīctio ad plura refert 7 cōpōnt cū al^o
 pñt ponit ex pte sub^rti: ul^r ex pte p^odicari. ita q^o in vñuēr
 so sūt tres modī. uer^o q^o pñstas ista sup^rta ex pte sllt 7
 p^odicari. ut q^o illa p^ola ad q^o fferē aliq^o dīctio pñt ponit ex
 pte sub^rti: uel ex pte p^odicari. nō oīno vñ facere eēntalē
 dītam iter modos dīctaz fallaz. possum^o oēs h^o mō
 dos reducē ad duos: quoz vnus est cu^o dīctio pōt cō
 parari ad p^ola: 7 pōt cōpōnt cū vno ul^r cū alio. ita q^o in
 vno sensu cōpōnt cū vno: in alio vō cu^o alio. al^o mō
 dus est cū aliq^o dīctio cōparat ad p^ola 7 in utroq^o sensu
 cōpōnt cū sllis plurib^o: tñ in vno sensu cōpōnt cū il
 lis plurib^o pñcti in alio vō dīuīsim. vno g^o facit. q^o p^o

ponit huiusmodi paralogismos put aliqua dictio potest componi cum vna dictione vel cum alia. 2° inuit paralogismos illos put aliqd potest referri ad aliqd pla pucti vel diuisi. 2ª ibi. Putasne ut potes. Ad euentia aut h^o pte sciendu qd copo z visio qtu ad aliqd pa^{mo} multu vnr puenire cu amphi^a. id duo fac. qz h^o ponit h^o pa^{mo} illos in qb^o h^o fallē vident puenire cu amphi^a 2° ponit pa^{mo} alios in qbus nō sic puenire vnr. 2^a ibi. Et enchidimi aut o. Circa pmu tria fac. qz pmo ponit duos pa^{mo} qui vnr peccare bz amphi^a. 2° ostē. dicit eos nō deficē p amphi^a bz p cōpōnē z dīsonem. 3° docet tales pa^{mo} solū. 2^a ibi. Hunc g aliqd. 3^a ibi. Didēdū g ei. Dicit g qz h^o oēs ofones q ponit sūt bz cōpōnē z dīsonē. ut putasne q vidisti hūc pcussuz. h est pcussus est h^o oēs aut pa^{mo} sic. q vidisti hūc pcussuz. h est iste pcussus est. sz oculo vidisti hūc pcussuz. g oculo h pcussus est. maior aut duplex est. nā cū dī q vidisti hūc pcussuz. h pcussus est. si ly q cōponit cūz vidisti locutio falsa. nā nō est pcussus eo q tu vidisti tā. qz istro vidēdi. si ly q cōponit cū pcussuz sz locutio vera. nā h pcussus est eo q vidisti pcussuz tanqz istro pcutiēdi. sicut at aliū pa^{mo}. d. putasne q pcussus est h. h tu vidisti. sz baculo pcussus est. g baculo tu vidisti. h ēt est mult^a. qz ly h ul pot cōponi cū vidisti. z sic est locutio falsa. nā q pcussus est aliqd. h tu nō vidisti tanqz istro vidēdi. si vo ly hoc cōponat cū pcussuz. sic est vera. nā quo pcussus est aliqd. h tu vidisti eum pcussuz tanqz istro pcutiendi. Deinde cum dicit.

Habetergo aliqd z dubiarū interrogatorum sed est fm cōpositionem.

Quia in dictis pa^{mo} vi ēē amphi^a ex eo q ly h uel ly q pot diuisimode pstrui cū h vbo vidisti. uel cū h pte pio pcussuz. id ne crederet aliqd dictos pa^{mo} peccare p amphi^a. dicit eos nō deficē p amphi^a bz p cōpōnē z dīsonē. duo g facit. nā p^o pponit qd itēdit. 2° pbat qd dixerat ibi. Nō est enī duplex. Dicit g qz gliber dictoz pa^{mo} hēt aliqd dubiaz interrogatorū. i. hēt aliqd pueniētiā cū pa^{mo} dubiaz interrogatorū. siue cū pa^{mo} amphi^a. amphi^a enī idē sonat qd dubia locutio ul dubia interrogatio. sz ly gliber dictoz pa^{mo} videatur ēē fm amphi^a. est tñ fm cōpōnē uel fm dīsonē. i. nō est ibi amphi^a. sed cōpō uel diuisio. Deinde cū dīc.

Non enim est duplex qd fm diuisione: non enim eadem oratio fit diuisa.

Probat qd dixerat ostēdēs amphi^a nō ēē cōpōnē uel dīsonē. z dicit qz multiplex fm vnu nō est idē qd multiplex fm aliqd. z tria facit. qz p^o pbat h p rōnē. 2° p rōnē. 3° pcludit itēdū. 2^a ibi. Sigdē malū. 3^a ibi. qre nō duplex. Dicit g qz ofo que est fm dīsonē uel fm cōpōnē nō est duplex. i. nō est ibi vera mult^a. cūz nō fit ibi mult^a actualis. nā nō eadē ofo fit dīsa sup. z cōpō. Antēdit g talē rōnē. qd cū ofo bz uerā z actualē mult^a opz qz fit eadē z nō uariata. sz ofo cōposita z dīsa nō est eadē ofo. g ibi nō est mult^a uera z actualis. sz potētiālis. z tūc supplēdū est qz cūz amphi^a hēt mult^a actualē cōpō z dīso nō sūt idē qd amphi^a. z pa^{mo} peccātes fm tales fallas fm qz h^o nō peccāt fm amphi^a uel fm dubias interrogatōes. sz hēant aliqd file cū dubijs interrogatōib^o. C. Morādū āt qz mor^o z ois uariatio est act^o entis in p^o. ut pot hēri ex 3° pti ficoz. qd g mō uariatio hēt aliqd. nō hēt ea actuali. sed potētiāli. cū g ofo ut est multiplex bz cōpōnē z dīsonē fit ofo uariata. qz nō est eadē ofo cōposita z dīsa. opz talē multiplicatē nō ēē actualē sz potētiāle. D. c. d.

Sigdē nō malū z malū fm accētū plata signat aliud. sz in scriptis qdem idem nō

mē. cū ex eisde elementis scriptū est. z sūt z illic āt iā signa faciūt. plata autē nō eadē.

Probat qd dixerat p simile dicens. qz si malū z malū nō platū fm accentū sup. eundē uel in textu nō hēat nō dicat qz malū z malū plata fm accentū diuersum significat aliud. z est alia z alia dictio. g a simili ofo cōposita z diuisa ubi aliquo mō uariat. platō nō erit eadem ofo nec hēbit multiplicatē actualē potētiāle. sicut aut qz in scripturis malū z malū est idē nomē. qz est scriptū ex eisde lris. siue ex eisde lris. sūt z illic. i. in ofone cōposita z diuisa. sup. est solū identitas mālō: qz signa ut lre z sillabe faciūt ibi idēitatē. ex eisde enī signis. siue ex eisde lris est ofo cōposita uel diuisa. plata aut. i. qtu ad platōnē nō eadē. g est ibi idēitas mālō z nō fo. alis. z qz talis idēitas fac solā multiplicatē. id cōpō z diuisio dīnt ab amphi^a. z pa^{mo} peccātes fm tales fallas fm qz h^o sunt nō peccāt bz illā. C. Morādū aut qz malū ut stat pro prauo siue pro vītoso hz pma breuē. sed ut stat pro arbore hēt pma longā. id dīcū est qz malū z malū sic diuisimode acceptū nō idem sūt. nec est idē nomē. est g itēto pti qz sic in accētū est solū multiplicitas potētiālis. qz ibi nomē est idē solū mālō: cū sit ex eisde lris. nō aut est idem formalr pp diuersitatē platōnis. sic z ofo cōposita z dīsa hēt solū multiplicatē potētiāle cūz sit eadē mālō tñ. qz est ex eisde lris. z ex eisde sillabis. non autē est eadē formalr ppter diuersitatē platōnis. Deinde cum dicit.

Quare nō duplex qd fm diuisione est. Manifestū aut ēt qm nō oēs elenchi fm duplex. sicut quidā dicunt.

Concludit g nē itēta dicens qz ofo fm diuisione: ul fm cōpōnē nō est duplex. i. nō hēt uerā z actualē multiplicatē. sz potētiāle solū. pp qd manifestū est. qm nō oēs elenchi peccāt bz duplex. i. fm actualē multiplicatē sicut qdā dnt. In pdictis g pa^{mo} ubi est multiplicitas potētiālis ppter diuersum modū cōponendi nō est va z actualis duplicitas. nec peccāt fm amphi^a. sz fm cōpositionē. z diuisione. Deinde cum dicit.

Didēdū g ei q rūdit. nō enī idē ē oculis vidē pcussū. z dicē vidē oculis pcussum.

Mostqz ostēdit nō ēē idē cōpōnē z dīsonē cū amphi^a z pbat pa^{mo} ppositos ēē fm cōpōnē uel fm dīsonē. In pte ista docet h^o pa^{mo} solū dīcēs. qz didēdū est ei i. ab eo qui rūdet qz nō est idē vidē oculis pcussuz. z dīcē vidē pcussuz oculis. i. nō est idē idē sensus. nec est eadē ofo. put ly oculis cōponit cū vidē uel cū pcussuz. ex h aut solut pti ambo pdicti pa^{mo}. nā ut patuit i pdictis pa^{mo} est multiplicitas put aliqd diuersimode pot cōponi cū h vbo vidē ul cū h pte pio pcussum.

Enchidimi aut ofo putasne vidisti tu nunc coexns in pyreo naues in sicilia ens.

Mostqz pba posuit pa^{mo} defutētes cōpōnē z dīsonē fm qz h^o fallē vnr puenire cū amphi^a. In pte ista pōit pa^{mo} i. qz p dīcē fallē nō sic puenire vnr. ul possum^o alr ptenuare sustinēdo pdictos pa^{mo} nō ēē adductos. ut explicare de cōpōnē ul dīsonē. sz ut ostēdēt h^o fallas ēē alias ab amphi^a. pp qd dicē possum^o qz postqz pba ostēdit cōpōnē z dīsonē dīfferre ab amphi^a. In pte ista ponit pa^{mo} defutētes istis fallijs. z duo fac. qz p^o ponit pa^{mo} quēdā ubi querit qre est gemiata cōpō z dīso. 2° ponit pa^{mo} alios in qb^o cōpō z dīso nō hz ēē mō gemiata. sz qm mō simplici. 2ª ibi. Et rurū putas. Dicit g qz ofo enchidimi. i. ofo illius poete sup. peccabat p cōpōnē uel dīsonē que talis erat. putasne

Elenchorum

vidisti tu nūc exītes in pyrai naues i sicilia ens. dī q
a portu qui ē in sicilia pñr videri naues que sūt in por-
tu qui uocat pyrai. cū ergo dicit q vidisti nūc exītes
in pyrai naues in sicilia ens mltiplex est locutio. qz ul
itellr q tu nūc ens in sicilia videas naues in pyrai exī-
tes. ul q tu nūc ens in pyrai videas naues exītes in si-
cilia. pp qd est ibi cōpō ul dīso qñ mō geminato. p^o ex
eo q ly ens pōt cōponi ul cū pyrai ul cū sicilia. 2° ex eo
q naues exītes pōt ēt cōponi cū pyrai ul cū sicilia. po-
sito g q aliqs exīs in pyrai naues videret i sicilia: pos-
set sic forari pa^{mus}. quotiēscūq; vides exītes in pyrai
naues in sicilia ens. g es in sicilia: s; nūc vides exītes
in pyrai naues in sicilia ens. g es in sicilia: s; positū est
q sis i pyrai. g sil es hic t ibi: qd est icōueniēs. D. c. d.

**Et rursus putasne bonū sutorē malū eē
erit aut quis bonus sutor malus.**

C Ponit alios pa^{mos} in qb^o vno mō cōmittit cōpō uel
diuisio. **A**d cui^o euidētiā sciēdū q si cōmittit cōpō
ul dīso in aliq ofone h est: qz aliq dictio pōt cōparari
ad plura: z pōt cōponi cū vno uel cū alio. triplr h pōt
ptigē: uel qz ambo illa plura i illa ofone expmunt. uel
ambo itelligunt uel vñū expmūt z aliud itelligit. tria
ergo facit. qz p^o ponit quēdā pa^{mus} in quo aliq dictio
sic cōparat ad plura q vñū illoz in illa ofone expmūt
z aliū itellr. 2° ponit aliū pa^{mus} in q ambo illa pla itel-
ligunt. 3° ponit 3° palo^{mus} in q ambo illa pla expmū-
tur. 2° ibi. **P**utasne qñ. 3° ibi. **P**utasne uerū. **D**i-
cit g q rursū sup. peccat s; cōpōnē ul dīsonē hic pa^{mus}
cū dī putasne bonū sutorē malū eē. erit g aliqs bonus
sutor malus. forē aut sic pa^{mus}. qdūq; est malus nō est
bonus: sed bonus sutor est malus. g bon^o sutor nō est
bonus. h āt est cōpō ul dīso ex eo q hec dictio malus
pōt cōponi cū duab^o dictionib^o: quaz vna est expssa.
alia vō itellecta. nā cuz dī bonus sutor est malus. si ly
malus cōponit cuz ly sutor qui ibi expmūt est locutio
falsa. qz seqt q bon^o sutor sit malus sutor: sed si cōpo-
nit cū ly hō qui ibi itelligit pōt eē vā. pōt entz ptigē q
bonus sutor sit malus hō. Deinde cū dicit.

Putasne quorum scientie bone: bonas
disciplinas mali aut bona disciplina. bona
ergo disciplina malum.

C Ponit 2° pa^{mus} in quo aliq dictio pōt cōpari ad plu-
ra: quoz neutz in ofone expmūt: sed utrūq; itelligit. z
duo fac. qz p^o ponit h^o pa^{mus}. scdo docet ipz solue ibi
[**A**t vō malū. **D**icit g putasne quoz scie bone sunt
bonas eē disciplinas. h est maior. forē aut sic pa^{mus}
z ut meli^o pcordeat text^o sequēs accipiat hec ofo in sin-
gulari sic. cui^o est bona disciplina est bona disciplina: sed
mali est bona disciplina. g malū est bona disciplina. ma-
ior hū^o pa^{mus} duplex est: nā in hoc relatiuo cui^o itelligi-
tur aīis. z h^o aīis pōt itelligi in dīso casu. s. in geniti-
uo z in noiatiuo. z si itelligat ibi in casu gtiuo est locu-
tio vera. est enī sūs q illi^o cui^o est bona disciplina sit bo-
na disciplina. z qz mali est bōa disciplina: cludet q ma-
li sit bona disciplina: qd uerū est: qz scire malū nō est ma-
lū: s; si in h^o dico cui^o nō itelligat illi^o: s; illd erit locu-
tio falsa. erit enī sūs q illud sit bona disciplina cuius
est bona disciplina: qz mali est bona disciplina: seqref
q illd. s. malū sit bona disciplina. bona entz disciplina est
illi^o cui^o est. s; nō est illd cui^o est. est g ibi deceptio ex eo
q bona disciplina pōt cōponi uel cū illd uel cū illi^o. z si
cōponat cuz illd erit locutio falsa: qz erit sūs q bona
disciplina sit malū. si vō cōponat cuz illi^o erit vā: qz erit
sūs q bona disciplina sit de malo: z qz nec illd nec illi^o
expmūt in ofone practa s; utrūq; ibi itelligit: id in hoc
pa^{mo} est cōpō ul dīso. put aliqd pōt cōponi cū plib^o: q
rū neutz in ofone expmūt: s; utrūq; itelligit. D. c. d.

At vō z malum z disciplina est malus.
Quare mala disciplina malus. sed est ma-
lorum disciplina bona.

C Solut. d. q malū sup. est scitū pterice: z disciplina ē ma-
lū. uerū est disciplina pterica. qre bñ seqt q mala discipli-
na sit malū. bona tñ disciplina nō est malū: s; ē maloz.

Subitaret forte aliqs quō disciplina hēt rōnē
mali. **C** Dd; q malitia nra est ex
opib^o nris: vñ qz mala facim^o mali sum^o. disciplina g
maloz si sit pterica z expmētalis de neccitate est mala:
s; si sit speculatia nō solū ē mala: s; ē bona. vult g pbs
dicē q aliq disciplina mala est ut disciplina q expmētali-
z pterice scim^o malū: illa tñ bona disciplina est malus: s;
est mali. i. de malo: ul est maloz ex q appet q bona di-
sciplina non est illud cuius est. qz nō est malū s; sit ma-
li: est tñ illius cuius est. Deinde cum dicit.

Putasne uerum dicere nunc: quoniam
tu factus es. ergo factus sed nunc.

C Ponit aliū pa^{mus} q fit ex eo q aliq dictio pōt cōponi
cū plib^o: quoz utrūq; in ofone expmūt. z duo fac. qz
p^o ponit h^o pa^{mus}. 2° ponit solutionē et^o ibi. **A**ut ali-
ud. **D**icē g putasne uerū est dicē nūc q tu fact^o es. fa-
ct^o es g nūc. forē sic pa^{mus}. de quocūq; uerū est dicere
nūc q fact^o est. ille est fact^o nunc: s; de te uerū est dicere
nūc q fact^o es. ergo fact^o es nunc. Deinde cum dicit.

Aut aliud significat diuisus: uerū enī di-
cere nūc: qñ fact^o: sed nūc non factus es.

C Solut dicēs. q pāctra ofo aliū sūt diuisi. i. plata dīse
z cōposite. nā uerū est dicē nūc: qñ tu fact^o es: s; nō es fa-
ct^o nūc. est g ibi deceptio: qz ly nūc pōt cōponi cū dicē
z sic est locutio vā. nā de qlibet qd est factū pōt nūc di-
ci q sit factū: s; si ly nūc cōponit cū fact^o est locutio fla
qz nō qdlibet factū est nūc factū. cuz g tā ly dicē q ly
factū in pāctra ofone expmūt p3 hūc pa^{mus} ex hoc pti-
gē. qz aliq dictio pōt cōponi cuz plurib^o: quoz utrūq;
in ofone expmūt. Deinde cum dicit.

Putasne ut pōt z que potes: sic z ipa fa-
cies nō cytharizās aut habes ptātem cy-
tharizādi: cytharizabis g nō cytharizās.

C Postqz posuit pa^{mos} fm q aliq dictio cōpata ad pla
pōt cōponi cū vno ul cū alio. In pte ista ponit quēdā
pa^{mus}. put aliqd cōpatū ad pla pōt cōponi cū illis pti-
ctis ul dīsim. z tria facit. qz p^o ponit h^o palogismū. 2°
soluit ipz s; opionē pprā. 3° soluit ipz s; opionē alio
rū. 2° ibi. **A**ut nō hēt. 3° ibi. **S**oluit āt hūc. **P**ar-
a^{mo} talis est. putasne q potes z ut potes: sic z ipa faci-
es: s; nō cytharizās hēs ptātē cytharizādi. i. cythariza-
re potes: seqt q nō cytharizās cytharizabis. D. c. d.

Aut nō h^o hēt ptātē: ut nō cytharizans
cytharizet: s; cū nō facit ut faciat.

C Solut dicēs q nō h^o ptātē ut nō cytharizās cytha-
rizet. i. nō est vā i sū pposito: ut q sil possit eē aliqd s;
puatiōe z foia: ul q possit sil nō cytharizare z cythari-
zare: s; est vā i sū dīso. qz cū nō fac. i. cū nō cytharizat
h3 ptātē ut faciat. i. ut cytharizet sup. postea. qz succel-
sue z dīh; nō est icōueniēs aliqd eē s; puatiōe z foia.

Subitaret forte aliqs in qb^o dīctorū pa^{mos}
h3 eē cōpō: z in qb^o dīso. **C** Dd; q
hec qd est supuacua. **M**ā cū h itēdat de solone cōpō
nis z dīsonis. qz q scit quō soluedū sit ad cōpōnē scit
quō soluedū sit ad dīsonē. nā q bñ dīffinit pñia pñgt.
cū g mō opp^o z pñio solui hnt pāctre fallē. qz ubi vna
fallit: alia soluit. iō pa^{mo} posuit siue fallāt s; cōpōnē si-
ue fm dīsonē nō refert ut ad ppositū. uerū in p^o h^o
sufficiēter has fallas dīffinit^o: z ondim^o qui pa^{mos}

peccant fm vnā: z qui fm aliā. si ergo de hoc alr eēt cu re ad illud caplm recurrat. Deinde cuz dicit.

C Soluit aut hūc qdā z aliter: nā si dedit ut pōt facere: nō dicūt accidere nō cytharizantē cytharizare. nō eni ut pōt oīno facere dicūt. datū est qm faciet: nō idem aut est ut pōt: z oīno z pōt facere.

C Soluit dicitū pa^{mus} fm opionē aliorū. z duo facit. qz p^o ponit h^o solutiōnē. 2° eā iprobat ibil. Sed manifestum. **D**icit qz qdā soluit hunc palogismū alr qz dicit sit. dicit eni qz si rīdēs dedit. i. pcessit te facere ali qua ut potes nūc dicit seg nō cytharizātē cytharizār: nā nō ualeat. facis ut potes. qz ut potes. ualeret eni si diceret. facis oīno ut potes. iō subdit: qz nō est datū. i. nō est pcessus qm faciat oīno ut pōt facē: z pstat qz nō est idē ut potes: z ut oīno potes facē. **M**otādū qz pdictos ppos solūe h^o palogismū nō per cōpōnē: s3 per fallām psequētis: nā nō ualeat. hō. qz hīc hō. nec ualeat. facis ut potes. qz facis hoc mō. qz hoc mō quo potes: sed si sumeret vniuersalr ualeret: nā sicut ualeat. oīs hō qz for. qz for. ē hō. sic ualeat. facis oīno ut potes. qz facies hō. i. qz nō cytharizādo cytharizare potes. **D. c. d.**

C S3 malfestū qm bñ nō soluit. Nā ofonum que pp idē eadē solo: hec aut nō cōueniet in oēs: nec oīno iterrogatas: s3 est ad interrogantē nō ad ofonem.

C Improbat h^o solutiōnē dicens. malfestū eē: qm nō bñ soluit. nā eadē est solutio oīnz ofonū: que sunt ppter idē. i. pp eadē cāz: ul' pp eadē defectū: s3 hec solo nō cōueniet in oēs. i. nō pōt adaptari ad oēs pa^{mo} sic deficientes. ergo nō est bona solo. imo qd plus est: dicta solutio nō oīno soluit ofones iterrogatas. i. pa^{mo} scōs nō eni oīno h^o ofones per talē solonē soluit. qz nō soluit simplr. iō subdit qz dicta solo nō est ad ofonē: sed est ad iterrogatē. i. ad hoīez. **M**otādū aut pdcāz solonē eē apparentē z nō uerā: qz negat simplr qz hōn cytharizās cytharizare possit: cū tñ nō sit simplr negāda: qz est multiplex z in vno sensu est uera: ut in sensu diuiso: z in alio est falsa: ut in cōposito. **R**ursus pdcā solo nō est bona. qz pōt sic formari dicit^o pa^{mo} qz pcludet eadē pñt: z per solonē pdictā solui nō poterit: ut si diceret sic. qz qd potes facere pōt eē ut facias: sed non cytharizās cytharizare potes. ergo pōt eē qz nō cytharizās cytharizēs. hīc eni pa^{mo} hēt simlē defectū: z tñ nō hēt solui per solonē tactā: cum ulr sumptum sit de quocūqz possibili. Deinde cum dicit.

C Scdm accētū aut ofones nō sunt: neqz in his que scribunt: neqz in his que dicuntur: excepto si que pauce fiant.

C Docet solūe fallāz accēt^o. z tria facit. qz p^o oñdit hāc fallāz nō eē idoneā ad sepe decipiēdū. 2° explicat de ea. 3° docet eā solūe. 2ª ibil. **A**t h iustos viros. 3ª ibil. **Q**uō aut. **D**icit qz fm accētū nō sūt ofones sup. ad decipiēdū sepe. neqz in his que scribunt. neqz in his que dicunt. qz neqz in scripto neqz in platone ptingit nō sepe per talē fallāz decipi. excepto aut qz si que pauce fiat. q. d. qz si nō sepe: tñ forte in paucis possumus per hanc fallaciā decipi. Deinde cum dicit.

C At hoc iustos viros oportet pēdere: iustos viros non oportet pendere: idem ergo oportet pati iustos viros z non pati.

C Explicat de ea dicens qz hec ofo peccat per accētū. iustos viros opz pēdere. iustos viros nō opz pendere:

sed sup. pēdere est pati penā. ergo idem. i. eandē penāz opz iustos viros pati z nō pati. Deinde cum dicit.

C Quō aut solūedū: palā enim idēz significat grauitē z acute prolatum.

C Docet talia soluere dicens ea solūedū eē: qz nō idē sīgt uox uel dicitio aliq. plata grauitē z acute. nā pendere ut hēt accētū graue sīgt iſerre penā: z sic opz iustos viros pēdere. i. penā dare: sed ut hēt accētū acutū sīgt iſerre penā. z sic nō opz iustos viros pendere: qz nō de cet eos iſſerre penā. **Cap. V.**

Alā aut z in his que fiunt in eo qz sītr dicunt que nō sunt eadez quō obuiādum: eo qz habemus genera predicamentoz.

C In pre ista docet solūe ad pa^{mo} figure dicitōis qz peccant s3 multiplicitatē fantastica. z tria facit. qz p^o oñdit in gūali quō talia sunt soluenda. 2° qd dixerat manifestat. 3° ponit pa^{mo} deseruiētes huic fallē. z docet tales pa^{mo} soluere. 2ª ibil. **N**ā h qdē. 3ª ibil. **A**t i hac ofone. **D**icit ergo palā eē quō est obuiādū. i. quō est solūedū in his ofonib^o que fiunt in eo qz sītr dñr: qz nō sūt eadē. i. que nō sunt sītr. scim^o eni ad talia solūe eo qz hē mus gūa pdcamētoz sup. distincta. **M**otādū aut qz ut supra dicebat: h fallā triplr hēt fieri. p^o cū pp eadē rez iſerptamur eundē modū sīgnādi. 2° cū est ecōuerſo: ut cū pp puenientia modū sīgnādi iſerptamur idētitatem rei. 3° cū pp simlē terminationē iſerptamur eandē re ul' eundē modū sīgnādi: qre aut h fallā nō est realis z nō est extra dicitōnē: cū modū elius videant sumi qz realr supius est sufficiēter expſus. ad pſens aut sufficiat scire quō illis modis fieri hēt hec fallā. si ergo cogscimus ipa gūa pdcamētoz qz tū ad rem sīgtā: z qz tū ad modū sīgnādi: z qz tū ad modū terminādi s3 que ali quō mō ptingit ea eē distincta: scire possumus quō solūedū sunt h^o palogismi. Deinde cum dicit.

C Nā h qdē dedit iterrogat^o: nō eē qd eorū que qd est sīgt: ille hō oñdit eē qd eoz que sunt ad aliqd: uel quantitates: vident aut qd est significare fm dictionem.

C Manifestat qd dixerat oñdens qz per cōmutationē pdcamētoz cōmittit hec fallā dicens. qz hīc. i. si rīdēs iterrogat^o dedit. i. pcessit ul' posuit qd. i. aliqd hoz que sīgt qd est. i. s3az nō eē qz opponēs dicebat. ille vō. i. opponēs dicit eē qd eoz que sūt ad aliqd uel qūitates q. d. qz rīdēs negabat de s3a. opponēs arguebat de illis pdcamētis que nō sīgt qd. s3 vident sīgtē qd fm dictionē. i. fm dictionis figurā. Deinde cum dicit.

C At in hac ofone. **P**utasne ptingat idem sīt facē z fecisse nō: at hō vidē aliqd sīt: z videri idem: z fm idem ptingit.

C Ponit pa^{mo} deseruiētes huic fallē. h^o aut pa^{mo} ad tres modos reducti pñt: qz in h^o pa^{mo} ul' mutat accēs in accēs: uel s3a in accēs: uel s3a in s3am. tria ergo facit. qz p^o ponit pa^{mo} in qb^o mutat accēs in accēs: ut agere in pati uel ecōuerſo. 2° ponit pa^{mo} in qb^o mutat s3a in accēs. 3° in qb^o mutat s3a in s3az. 2ª ibil. **S**i miles at z he ofones. 3ª ibil. **P**utasne qz nouit. **C**irca p^o duo facit. qz p^o ponit h^o palogismū. 2° docet eos solūe. 2^a ibil. **S**i aut aliqs. **C**irca p^o tria facit fm qz tres pa^{mo} inuit. 2^a ibil. **P**utasne est qz. 3^a ibil. **R**ursum aut dicere. **D**icit ergo qz in hac ofone sup. est figura dictionis. putasne ptingat idem simul facere z fieri. hec est p. at vō cōtingit aliqd idēz z fm idem simul videre z videri. h est maior. formet sic palo^{mo}. ptingit **Egtd^o** **33.** **iii**

Elenchorum

aliquid idem et secundum idem. id est secundum eandem partem simul videre et videri sed videre et videri sunt ut facere et fieri. et igitur aliquid idem et secundum idem simul facere et fieri. **¶** Notandum autem quod videri et videri proprie nec actione nec passione dicuntur: im portat tamen quendam modum agendi vel patiendi. ita tamen quod videre non est ut facere nec videri est ut pati ut supponebat palogismus: sed magis est eorum. Deinde cum dicitur.

¶ Putasne est quidem verum: que sunt pati facere quod: et secare: urit: opas similiter dicuntur: et omnia quid pati significant.

¶ Respondit 3^m palogismus dicens. putasne quod. id est aliquid eorum que sunt pati eorum quod facere. hec est conclusio. secare ergo uritur opas similiter dicuntur et omnia significant quod pati. id est passio nem. formet autem sic palogismus. secare urit opas sicut dicuntur et importat passionem: sed opas est facere. et facere im portat passionem siue facere est pati. Deinde cum dicitur.

¶ Rursus autem dicitur: curre: scribe: sicut sibi inuicem dicunt. sed scribere quidem opari quod est: et quod re pati quod: similiter autem et facere.

¶ Respondit 3^m palogismus dicens. quod dicere currere scribere sicut sibi inuicem dicitur. hoc est maior palogismus: sed scribere est opari. hoc est minor: quod scribere erit sicut pati et facere. hec est 3^a formet sic palogismus: scribere significat ut agere: quod significat ut currere et significat ut pati: quod dicitur opari. ergo significat simul agere et pati. Deinde cum dicitur.

¶ Si autem aliquis illic dans non contingere simul idem facere et fecisse: videre et vidisse dicat contingere nondum elenchus factus est: si non dicat videre facere quid: sed pati: in diget enim hac interrogatione.

¶ Docet hoc palogismus solui. et tria facit. quod 1° assignat in dictis palogismus causam defectus. 2° assignat in eis causam appetit. 3° quod dixerat manifestat per quendam simile. 1^a ibi. Sed ab audiente. 1^a ibi. Idem enim accidit. Dicit ergo quod si aliquis ridens illic. id est in dictis palogismus sic dicitur. id est. pcedens non contingere simul idem facere et fieri: dicat tamen contingere idem videre et videri: nondum tamen factus est elenchus. id est. nondum redarguitur est ridens si non dicat. id est. si non concedat videre eorum quod ut facere: sed dicat videre esse ut pati. In diget enim hac interrogatione quod ridens concedat videre ut agere. deficiunt ergo tales palogismi: quod accipiunt ut similiter quod non est similiter. accipiunt videre ut agere quod non est ut agere. si ergo hoc non concedat non fit elenchus. Deinde cum dicitur.

¶ Sed ab audiente opinatur datum esse: cur et secare facere quod: et secari fieri dedit: et quecumque alia dicitur sicut: nam reliquum ipse addit quod audit uelut sicut dicitur: hoc autem quod dicitur similiter: videtur autem secundum dictionem.

¶ Assignat in dictis palogismus causam appetit dicens. quod ab audiente et uelut ab his qui adsunt disputantibus. opinatur esse datum. id est. eorum processum quod videtur sit ut agere: nam cum ridens dedit. id est. pcessit quod secare sit quod facere: et secari quod fieri: et quecumque alia dicitur sicut ex hoc sup. estimat datum esse quod videre sit agere. quod videtur ut secare. id est. ibi dicit quod ipse qui audit addidit reliquum. id est. addidit et pcessit in corde suo quod videre sit ut secare uel ut aliquid sicut dicitur. hoc autem non est ita: quod videre non videtur sicut ad secare: sed videtur esse sicut dicitur per dictiones id est. secundum dictionis figuram. Deinde cum dicitur.

¶ Ideo autem accidit quod in equocationibus. Putat autem in equocis inscius oronum qui dixit negare rem: non nomen: hoc autem adhuc

eget interrogatione si ad unum respiciens equocum dicat: sic enim dante erit elenchus.

¶ Quod dixerat manifestat per se dictum dicens. quod idem accidit in talibus quod accidit in equocationibus. nam in equocis si audies sit inscius oronum. id est. si ignoret multipliciter nomen: cum ridens negat equocum. putat quod ridens dicitur. id est. quod pcessit negare rem non nomen. hoc autem non oportet: sed adhuc eget interrogatione. si ridens aspiciens ad unum dicat. id est. pcedat equocum. nam dante. id est. pcedente ridente equocum sic. id est. in illo eodem sensu in quo arguit opponens erit ibi elenchus: sed sup. si pcedat equocum in alio sensu non videtur nec erit ibi elenchus. **¶** Notandum ergo hanc similitudinem in hoc consistere: quod si audientes ignorantes que dicitur multum credunt aliqui ridens negasse rem cum negauerit solum nomen: si ignorantes que dicitur sicut: et que non creditur esse sicut dicta que non dicitur sicut per quod sicut in equocis non fit elenchus nisi ridens et opponens ferat simpliciter itellum ad unum significatum. sic in figura dictionis non fit elenchus nisi supposito quod dicant sicut que non dicitur simpliciter.

Similes autem et hec orones his si quod quod hinc: postea non habet: amittit: nam unum solum amittens digitum: non habebit decem digitos.

¶ Postquam per hoc posuit palogismus in quibus unum predicamentum mutat in aliud ex dictionis terminatione. In pre ista ponit palogismus huiusmodi false in quibus unum predicamentum mutat in aliud propter dictionis peretionem. uel possumus dicere quod prius docuit sumere palogismos in quibus accidens mutat in accedens. In parte ista docet sumere palogismos in quibus suba mutat in accedens: et duo facit. quod primo ostendit quod mutat suba in quantitate et in ad aliquid. 2° quod mutat in alia predicamenta. 1^a ibi. Amplius autem et hec sunt. Circa primum duo facit. quod primo ostendit quod per hanc fallaciam mutat quod in quantum. 2° quod mutat quid in ad aliquid. 1^a ibi. Et quid dabit quis. Circa primum duo facit. quod primo ponit dictum palogismus. 2° docet ipsum soluere. 1^a ibi. Aut quod non habet. Dicit ergo quod hec orones que sequuntur sunt similes his oronibus que pcesserunt: ut si dicat. putasne quod aliquis hinc et postea non habet amittit illud. hoc est maior. nam unum solum amittens digitum non habet. x. digitos. hoc est minor. formet autem sic palogismus. quod quis hinc: et postea non habet amittit: sed per hinc. x. digitos amittens unum solum digitum non habet postea. x. digitos. ergo amittens unum solum digitum amittit. x. digitos. Deinde cum dicitur.

¶ Aut quod non habet quidem: per hinc amittit: quanta autem non habet uel quanta: non necesse est tanta amittere. ergo interrogans quod habet colligit in eo quod quanta: nam decem quanta. Si ergo dixisset ex principio: si quanta quis non habet: prius hinc: putasne amittit tanta: nullus dedisset: sed aut tanta: aut horum aliquid.

¶ Soluit dicens pcedendum esse quod aliqua amittit illud quod prius hinc: et postea non habet. quantum autem non habet: uel quanta non habet. non necesse est tanta amittere. Pcedendum est ergo aliquem amittisse quod nunc non habet: si prius habebat illud: sed non est pcedendum eum amittisse tanta quanta nunc non habet: dato quod prius tanta habuerit. et interrogans quod habet colligit in eo quod quanta. id est. mutat quod in quanta. nam. x. quanta. id est. x. assignat quanta. te non habet. si ergo opponens in primo dixisset si quanta quod non habet prius hinc. putasne amittit tanta. nullus sane metis dedisset. id est. pcessisset: sed pcessisset eum amittisse aut tanta aut aliquid illorum. non enim oportet si aliquis hinc. x. et postea non hinc. x. quod amittit oia. x. sed uel amittit oia. x. uel aliquid de illis. x.

Subitaret forte alijs quod iste orones sūt si-
miles oronib⁹ pcedētib⁹. Cōdi-
cēdū qd sūt filies in duob⁹. p⁹ gñaliter. qz peccāt p ean-
dē fallaz. 2⁹ sūt filies qñ spāliter. qz utrobiz mutat vnū
pdcamētuz in aliud: z sicut sunt dupl⁹ filies. sic possu-
mus dicē qd sūt dupl⁹ dissimiles. p⁹ enī qz in dictis pa-
logisimis mutat ut dicebat accñs in accñs: ut agere in
particul pati in agē: s; in palogismo q fact⁹ est: z ē in se
quētib⁹ palogisimis mutat sba in accñs: ut sba in quā-
titatez: uel in ad aliqd: uel in alia pdcamēta. rursus in
pdictis palo^{mo} mutat vnū pdcamētū in aliud ex di-
ctōis terminatiōe: ut iterpratur qd vidē sit agē: qz est
filiis terminatiōis cū secare: s; in his palo^{mo} interpreta-
mur vnū pdcamētū aliud: nō ex terminatiōe dictiōis
s; ex pcretiōe ei⁹: ut qz pcretiue id qd est qd dī ē qz tuz
uel quale. s; iterpratur sba qñtate quātitate z alia
pdcamēta: nā ut in p⁹ h⁹ dīssim⁹ dīxim⁹: aliq pdcamē-
ta. s; nō pdcant de sba in abstracto: qz sba nō est quāti-
tas nec qñtas nec relō. pdcant tñ h⁹ pdcamēta de
sba in pcreto: qz sba est quāta z est qñtas: z est sba rela-
tionis: z qz sic pcretiue pdcamēta de se inuicē pdcan-
tur pp dictiōis pcretiōē vnū pdcamētū in aliud cō-
mutamus. s; bñ dcm est qd in pñuādo dīxim⁹. v; qz
in pdictis palogisimis fit cōmutatiō vnus pdcamētū
in aliud ppter dictiōis terminatiōē. in his autē sic
h⁹ cōmutatiō pp dictiōis pcretiōē. Deinde cū dic.

Et quoniam dabit quis quod nō habet:
non enī habet vnū solūz denarium.

Cōndit quod mutat qd in ad aliqd. z duo facit. qz pmo
ponit h⁹ palogisimō. z soluit eos fm opionē ppriā.
2⁹ soluit eos s; opionē alioz. 2⁹ ibi. Soluit āt qdā. J
Circa p⁹ qtuor facit fm qz qtuor palo^{mo} ponit. 2⁹ ibi
J Putasne qd nō hēt aliq. J 3⁹ ibi. Silles aut. J 4⁹ ibi
J Aut quē nō hēt. J Circa p⁹ duo facit. qz p⁹ ponit pa-
logisimū. 2⁹ soluit ipm ibi. Aut nō dedit. J Dicit qd qz
fm figurā dictiōis est: qm qd dat qd nō hēt. h est p. nō
enī hēt vnū solū denariū. h est mīnor. maiorē tacet. for-
met sic palogisimus. iste dat vnū solū denariū. z nō hēt
vnū solū denariū. g dat qd nō hēt. Deinde cum dicit.

Aut nō dedit qd nō habuit: s; ut nō hūit
vnū: nā solū b non figt: n; solū: n; tale: n; tantuz: s; ut hēt ad aliqd: ut qm nō cū alio.

Cōsoluit. d. qz dans vnū solū denariū nō dedit vnū qd
nō habuit: s; ut nō habuit: nā solū nō figt. b. i. sba; ne-
qz tale. i. qñtate: neqz tātu. i. qñtate: s; figt ut hūc z si
gnificat ut ad aliqd: qm solū est idē qd nō cū alio. ēē āt
nō cū alio nō ēē qd: s; ad aliqd ēē. mutat qz ibi qd in
ad aliqd: siue mutat sba in relationē. Deinde cū dicit.

Quēadmodū si sic dicat: putasne qd nō
aliq hēt b dabit: nō dicēte aut iterroget: si
dabit qz cito: qd nō hēt cito: dicēte aut fillo-
gizet: qm dabit quis quod non habet.

Cōdit 2⁹ palogisimū. z duo facit. qz p⁹ ponit palogis-
imū. 2⁹ soluit ipm ibi. Et manifestū. J Dicit qd qz filis
defect⁹ est in pdicto palo^{mo} quēadmodū si qz dicat pu-
tasne dabit aliq qd nō hēt. rñdēte aut dicēte qz nō: in
terroget ulter⁹ ipse opponēs figs. i. si aliq dabit qd
i. aliqd cito qd nō hēt cito. rñdēte dicēte. i. pcedēte b.
fillogizet opponēs ulterius: qm dabit qz qd nō hēt.
pōt enī ptingē qz aliq det in vna die qd acqñuit in. x.
āntis: pp qd dabit cito qd nō habuit cito: formet āt sic
palogisimus. iste dat aliquid cito. non habuit illud
cito. ergo dat quod non habet. Deinde cū dicit.

Et manifestū qm nō sillogizauit: nā cito
nō hoc dare s; hoc modo dare est: ut aut

non habet: dabit aliquis: ut qd delectabilr
habet cum tristitia dabit.

Cōsoluit dicēs manifestū ēē: qm nō fillauit. nā dare cito
nō est dare b; s; ē dare b; mō qd manifestat p aliqd exē-
plū. nā si aliq dat ut nō hēt. qz qd hēt delectabilr da-
bit aliq cū tristitia. sic g pōt qz dare cū tristitia qd nō
possidet cū tristitia. sic pōt qz dare cito qd nō possidet
cito. poss; āt ex b; q uellet fozare plo^m tertiu sic. iste dat
aliqd cū tristitia. non hēt illud cū tristitia. ergo dat qd
nō hēt. p; aut qz ibi mutat pdcamētū. dare enī cum
tristitia uel dare cito non est dare qd: sed est dare quō.

Subitaret forte alijs cū dcm sit qz h ponat
palo^{mo} in qb⁹ mutat qd in aliqd
vi qz hū duo palo^m male sint situati: nā dare cito nō est
dare qd: s; est dare qñ: z dare cū tristitia nō est dare qd
s; est dare qñ. z g in pdictis pa^{mo} nō mutat qd in aliqd
s; qd in qñ uel qd in qñle. Cōd; qz in hac pte dī phus
ponē pa^{mo} in qb⁹ mutat qd in aliqd z nō ppe ponit
h palo^{mo} in qb⁹ mutat qd in qñ: uel qd in qñle: qz h⁹
pa^m nō adducunt h p se: s; adducunt ad onēdū quō
pōt mutari qd i aliqd. nā si bñ pñderat series lre onēdī
qz pōt dare qz vnū solū cū nō hēt vnū solū. z pōt da-
re cito z cū tristitia qd nō hēt cito z cū tristitia. D. c. d.

Similes autēz huiusmodi omnes pu-
tasne quaz non habet z manu percutiet.

Cōdit aliū palo^m. d. qz oēs h⁹ orones que ponent sē
filies. qz peccāt p eadē fallaz. h⁹ aut oīo est putasne ali-
qs pcutiet manu quā nō hēt. h est p pa^m. aliq pcutit
cū vna sola manu: z nō hēt vnā solā manu. g pcutit cū
manu quā non hēt. mutat enī b fill mō qd in aliqd qd
ut dictū est solū nō dicit qd: s; ad aliqd. Deinde cū dic.

Aut quem nō habet oculo videbit: non
enim habet vnum solum.

Cōdit aliū palo^m. d. qz aliq videbit cū oculo quē nō
hēt. h est p pa^m. nō enī hēt vnū solū oculū. h est mīor.
formet āt sic: aliq videt aliqd cū vno solo oculo. nō hēt
vnū solū oculū. g videt cū oculo quē nō hēt. p; enī qz h
ēt mutat qd i aliqd. Cōnotādū āt qz ex qz phs inepit
pa^{mo} i qb⁹ mutat qd i aliqd fm vnū modū positi sūt
tres pa^m. alio mō positi sūt qtuor. alio mō qnq; nā ut
patuit tres p palo^m se hūerūt p ordinē: qz 2⁹ fuit expo-
sitiū p. onēbat enī qz aliq pōt dare vnū solū: s; nō
hēt vnū solū: sic pōt dare cito qd nō hēt cito: sic pōt
dare cū tristitia qd nō hēt cū tristitia. si g 2⁹ z 3⁹ palo^o
nō ponāt i nūz cū alijs: qz nō sūt adducti p se: s; pp expō-
nē lre: erūt tres pa^m positi. si vō vnū illoz pōat i nūz: z
nō ali⁹: erūt qtuor. si āt uterqz ponat i nūm erūt qnq;.

Volunt autē qdaz dicētes: z ut ha-
bet vnum solum oculum: z aliud
quodlibet qui plura habet.

Cōdit qz phs posuit pa^{mo} in qb⁹ mutat qd in aliqd: z
docuit eos solūē s; opionē ppriā. In pte ista docet eos
solūē fm opionē alioz. z duo facit. qz p⁹ ponit h⁹ so-
lutōes. 2⁹ remouet eas. ibi. S; qd dcm ē. J Circa p⁹ m
tria facit s; qz tres solones ponit. 2⁹ ibi. Quidā vō. J
3⁹ ibi. Alij āt. J Dicit qz qdā soluit sup. p iterēptionē
mīoris dicētes qz aliq ut hēt ples oculos hēt vnū solū
oculū: z qd dēz ē de oculo. itelligēdū ē de alijs. qz q hēt
pla talia hēt z aliq qdlibet. sup. vnū solū ut q hēt ples
denarios hēt vnū solū denariū. filr āt z i alijs. D. c. d.

Quidā vō z ut qd hēt accepit: dedit enī
hoc vnum solum denarium: z hoc habet
vnum solum adhuc denariū: accipit enīz
ab hoc: ergo vnū solūz hēt hoc denariū.

Elenchorum

Ponit alia solone que est p iterreptione nris. dicebat eni isti q q dat vnu solu denariu dat qd hnt. huius aut ca assignabat: q accipies no accipit nisi qd das hnt: sz accipit vnu solu. q das hnt vnu solu. id aut: q h. i. dana dedit vnu solu denariu. z h. i. recipiens hnt. i. possidet vnu solu denariu. ab h. i. a date vnu solu denariu: qd sup. no est nisi das hnt vnu solu. **C**onm at has duas solones aliq mo puenire z aliquo mo differre. pueniunt eni qz sic pmi pcedebat hnt pla hie vnu soluz. sic z hi pcedebat h idē. differunt aut in duob: na cu arguebat iste dat vnu solu denariu. non hnt vnu solu denariu: q dat qd no hnt. rñdebāt pmi p iterreptione mñoris. ddo falsuz eē q no hnt vnu solu denariu no obitate q hnt ples. hnt eni ut dicebat vnu solu etia q pla hnt. scd vñ rñdebāt istado qnt. na cu arguebat. q dat qd no habet. rñdebāt hi: q no dat qd no hnt sed qd hnt. 2o differt he due solones. qz pmi iterimēdo miore no adducebat aliqd ad fulcimētū sue solonis. sz scd cu istabāt qnt adducebat pbatōne quādā ad fulcimētū rñsis eorū. dicebat eni q das vnu soluz denariu dat qd hnt. naz qd accipies hnt in accipiedo h das hnt in dādo: sz uez est q accipies accipit vnu solu. ergo uez est q das habebat vnum solum. Deinde cuz dicit.

Alij aut statū iterrogationē interimētes qm ptingit qd no accepit hie: ut vinū accipietē suane: corruptū i acceptiōe hie acre.

Ponit tertiā solonē que est p iterreptionē maioris. d. q alij soluebāt iterimētes statū iterrogationē. i. maiorē. foiat aut sic palogism⁹. nullus dat qd no hnt: sz iste no hnt vnu solu denariu. q no dat vnu solu denariu. h facto cu maior iterrogabat utrū. i. nullus det qd non hnt: statū dicebat falsuz eē q nullus dat qd no hnt: qd declarabāt p file. dicebat eni qm ptingit aliqū hie qd no accepit. q sup. part rōne ptingit aliqū dare qd non hnt. na ptingit aliqū accipiente vinū suane quo vino corrupto in acceptiōe ptingit accipietē hie vinū acre. q hnt qd no accepit. cu q h eēt maior palogism⁹ q nullus dat qd no hnt: soluebant hi ad h⁹ palogism⁹. ddo falsū eē nullū dare qd no hnt. pz q has tres solones sic differre. qz p soluebāt iterimēdo miore. 2o istado ad qnt. tertiū vo soluūt iterimēdo maiorē. Deinde cuz dicit.

Sz qd dictū ē ut pus: bi oēs no ad ofonē sz ad hoiez soluūt. Na si esset solo hec datē oppositū no possibile soluē: sic i alijs.

Reouet h⁹ solones. z duo fac. qz p pponit qd itēdit 2o qd dixerat manifestat p file. 2o ibi. Ut si ē qdē. Bi est q sup. si pñderet qd dcm est pus. i. si pñderent p us dca. ubi onsum fuit qd est recta solo appebit sup. q oēs hi no soluūt ad ofonē. i. recte: sz soluūt ad hoiez. i. ad appentis. na si eēt solo hec. i. aliq pñctay triū solo nū datē oppositū talis solonis no posse eēt soluē sicut in alijs sup. rectis solonib⁹. tūc eni est recta solo qm cōcesso opposito recte solonis no ptingit ulterius soluere. sz h no ptingit in aliqua pñctay triū pclusionum. ergo nulla eaz fuit recta solutio. Deinde cuz dicit.

At si est qdē qd ē: ē aut qd no sit solutio sed si plura dz dici pcludēdo: si aut no cōcludit no erit solutio: in predictis aut oib⁹ datis nec dicimus fieri sillogismum.

A manifestat qd dixerat p file. d. q si sit solo distinguēda ddo q ē qdē qd ē at q no ē. i. si sit solo p distōnez. si def oppositū hnt z det. i. pcedat illd dcm simplr dicit qd no sit in vno sensu est in alio no est: sz sic simplr dicit. h postto pcludit. i. de necessitate seqt. si aut no cōcludit no erit solo recta que data est. z qz i oib⁹ pñctis

solonib⁹ datis. i. pcessis oppositis eaz no dicimus fieri sillogismum. ideo nulla eaz solutionū est recta solutio.

Dubitaret forte aliqs quō uez est recta solone ēē cui⁹ oppo⁹ pcesso no ptingat ulterius soluē. **C**onm q recta solo vno mo dici posset manifestatio cuiuslibet defect⁹: z cuiuslibet falsitatis in ofone. z sic accepta recta solone planū est q eius oppo⁹ pcesso no ptingit ulterius soluē: na manifestato qlibet defectu exite in ofone si pcedat oppositū hnt. i. in ea non esse aliqū defectuz nec in materia nec in forma de necessitate sequitur conclusio.

Alterius forte dubitaret aliqs. utrū oporteat ad recta solonē manifestare oēs defectū q in ofone ptingit. **C**onm q in ofone duplr pōt accidē defect⁹ uel in se uel ut ordinata in fillo. pōt eni ptingē aliqū eē defectū ofonis fm se: q no est defect⁹ et: ut ordinat in fillo ut in hac ofone qd canis videt h videt. pnt eē ples defectus. ut equocatio z amphibo⁹: no tñ uterq defectus est cā flitatis in qlibet fillo circa quē pōt decipē dca ofo. na si aliqs sic palogizat. qd canis videt h videt: sz canis videt ferrū. q ferrū videt. sz canis sit equocu. equocatio tñ no fac flitātē i h fillo sz amphibo⁹. bñ q dcm est q recta solo ē manifestatio falsi filli: qz no oz ad recta solonē dicē oēs defectū pponis sz sufficit illū defectū dicē pp quē seqt falsa q in fillo. z qz si daret oppo⁹ illius defect⁹ de necessitate fieret fillus. id bñ dcm ē recta solonē eē: cui⁹ opposito pcesso no cōtingit ulterius soluē. ex h q appet quō itelligēdū sit q recta solo est manifestatio cuiuslibet defect⁹. qz no ē itelligēdū de qlibet defectu qdūqz mō: sz de defectu pp quē sit falsus fillo. si aut sit alius defect⁹ pp quē no accidat falsitas in fillo no opz illū defectū dicere.

Alterius forte dubitaret aliqs. utrū in vno z eodē fillo possint pcurrere ples defectus. z p possit eē dubitatio utz possit ibi pcurrē defect⁹ tā in mā qz in foia. z vñ q sic. qz pbs in p⁹ phicorū uolēdo soluē rōnes pmentis z melissi ait q flit recipiunt z no sillogizat. **A**mp. h ofo. canis currit. cu h q ē equoca pōt eē fla. si q ex eo fiat fillus. poterit peccare in mā z in foia. **C**onm q alqñ dz vna rō qeqd ordinat ad vna pncipalē qnt fm quē modū accipendi si fieret vñ filla cū pbatōe maioris z minore tor⁹ ille filla sic pñlogizat dicere vna ofo. sic q loquēdo de vna ofone no est icōueniēs in ea assignare ples defect⁹: sz si loqmur de vna ofone simplr put pñnet vnu fillm. sic i eadē ofone pncipalr no pcurrūt ibi uterq defectus. na sz vna z eadē ofo possit eē mltiplex z falsa: tñ ex illa ofone no seqt vna q ex utroq defectu eque pncipalr: na si maior ples defect⁹ hēat: tñ cū accipim⁹ h ea no accipimus eque pncipalr sz utroq defectu. **O**pposita aut hie no ē difficile soluē. Na cū obijcīt de rōne pmentis z melissi. **D**dz q utriusqz rō hēbat ples pñllos pp qd no erat vna simplr. **Q**d vo addebat de canis currit. qz est mltiplex z pōt eē fla. **D**dz q si ex ea pcludat fla p: uel accipiet canis equoce in maiori z in miort. ddo canis currit. celeste fidus ē canis. z tūc peccabit in foia: uel accipiet simplr i utraqz ppōne. ddo canis currit. latrabile aial est canis. z tūc poterit peccare i mā: z no i for man: na equocatio nihil ibi coopabit: q vna q si bñ aduertimus nunq eque pncipalr seqt ex utroq defectu.

Alterius forte dubitaret aliqs. utrū in vno z eodē pa⁹ possint coicidē ples defect⁹ sz foiaz. **C**onm q ples defect⁹ sz foiaz pcurrē ad vnu palo⁹ no eque pncipalr no hnt du⁹: sz utz eque pnt possint ibi pcurrē ples tales defect⁹ de h forte dubitaret aliqs. **S**ciēdū q qz h⁹ plures defect⁹ si sepa bñ ter pcomitant se adinuicē: ita q no possit tolli vnu qn tollat reliquū. z sic h⁹ ples defectus pcurrere ad vnu sz palogismū per se z directe non est inconueniens. vnu

eni z idē p^{mo} p se z drecte peccat h³ p^{ns} z h³ acc^{ns}. ul peccat h³ figurā dōnis z h³ acc^{ns} cū i illo p^{mo} nō p^rt tolli v^o defect^o qn tollat ali^o nā l³ p^{ns} sit p^s acc^{ns}. ris z etiā l³ figura dictionis saltē q^{tu} ad aliquos suos modos sit p^s acc^{ns}: ppter qd qz amoto inferiori non vi tolli sup^r nō videat tolli acc^{ns} per amotionē p^{ns}is: tū in mā determinata nō est icōueniēs amoueri supius per amotionē inferioris. in illis g^o palogismis ubi cōm- cidit p^{ns} cū acc^{ns} tollit acc^{ns} si tollat p^{ns}: z qd dcm est de acc^{ns} z p^{ns}te itelligendū est de oib³ plurib³ defe- ctib³ per se z drecte pcurrētib³ ad vnu z eundē p^{mo}. Lū igit querit utz in eodē p^{mo} possint pcurrere plu- res defect^o per se z drecte. Dd³ q^o si illi plures defect^o respiciūt illū pal^{mo} iseparabil^r: ita q^o nō possit ab eo tolli vnus qn tollat reliquos: sic ples defect^o ibi per se z drecte pcurrere nō est icōueniēs: s³ si illi defect^o non sic iseparabil^r se h^{nt} per se drecte ad eundē pal^{mo} non p^rt pcurrere. ex h³ g^o magis inotescit quō recta solo est illa cui³ opposito pcesso nō ptingit ulter^r solū: nam nunq³ ad aliqd recte soluit nisi manifestet defectus ille ppter quē per se z drecte accidit falsitas. quo aut de- fectus amoto: o³ q^o per se loqndo sequat^r p^{ns} cū per se nō possint pcurrere ples defect^o in illo sillo ubi vno amo- to amoueat z reltquos. pcesso ergo opposito recte so- lutionis pōt appenter uel q^{ns} per acc^{ns} ipediti p^{ns}o: s³ per se z drecte ipediti nō pōt. Deinde cū dicit.

C Ampli^r at z he sūt ex huiusmodi orōni- b³: putasne qd scriptū ē scriptū q^s: scriptū at ē nūc: qm tu sedes falsa orō: erat at vā cū scribebat. g^o fil scribebat vera z falsa.

C Postq³ ostēdit quō mutat suba in q^{tu}itatē z in ad ali- quid. In pte ista ostēdit quō mutat suba in alia p^{ns}it³. z tria facit. q^o p^{mo} ostēdit quō mutat suba in q^{tu}itatez. 2° quō mutat in quando. 3° quō mutat in ubi. 2° ibi. Et putas q^o ambulat. 1° ibi. Nec quādo cyphū. Circa p^{mo} duo facit h³ q^o duos palogismos ponit. 2° ibi. Et putas qd dixit. Circa p^{mo} duo facit. q^o p^o ponit palogismū. 2° soluit ibi. Nā falsam uel uerāz. Dicit g^o ampli^r he orōnes sūt ex orōnib³ h³. i. sunt ille orōnes que peccāt per figurā dictionis. h³ aut orō est si aliq^s scribat hāc orōnē q^o tu sedes: z vuz scribit sit vā ea scri- pta sit falsa. cōpleta scriptura q^{ns}at: putasne q^o scriptuz est: scripsit aliq^s: scriptū est at nūc hec orō falsa: qm tu sedes. erat aut uera dū scribebat. g^o fil scribebat uera z falsa. p³ g^o cū posuit sit q^o cōpleta scriptura tu surgas h³ orō scripta. tu sedes erit falsa. foiet ergo sic paralo³ qd scriptum est scripsit q^s: sed falsa oratio scripta est. ergo scripsit falsam orationem: sed scribebat eā uerāz. ergo simul erat uera z falsa. Deinde cum dicit.

C Nāz falsaz z ueram orōnē uel opinionē eē nō b³: b³ tale fig^r: nā eadē orō z i opione

C Soluit dīcēs q^o eē orōnē uel opionē falsaz uel ueram nō significat h³. i. vām: s³ tale. i. q^{tu}itatē. z q^o fecerat mē- tionē de opione. s³ dīc^r q^o eadēz orō sup. deceptorā uel idē palogism³ est in opione. idē enīz palogismus q^o for- mat³ est de orōne possit formari de opione: nā fig^r dū opiatēz aliqd eē uer³: eo vō cessante opiatēz eē falsū. possit sic formari palogism³. illud de quo opinatū est: opinabat q^s: s³ de falso opinatū est g^o s³ opiatēz q^s: s³ opinabat uer³. g^o fil erat uer³ z falsuz. C^o Notādū autēz qm qd scriptū est scripsit q^s: sed nō q^{le} scriptū est scri- psit q^s. nō enī oz si orō scripta ē falsa q^o scribēs scripse- rit eā falsaz. Ingrez autē quō ueritas z falsitas se h^{nt} ad orōnē: z quō sunt quedā q^{tu}itates z passiones etus non est p^{ns}entis speculationis. Deinde cum dicit.

C Et putas qd discit dīcēs hoc ē qd discit:

discit aut aliq^s hoc est tarduz cito non er- go qd discit: sed ut discit dixit.

C Ponit aliū palogismū dīcēs. putasne q^o discit dīcēs h³ est q^o discit h³ est maior. discit aut aliq^s h³ q^o est tarde z cito. h³ est minor. formet aut sic palogismus. q^o discit q^s h³ est qd discit: s³ discit tarde q^o est cito. g^o idē est cito z tarde. pōt enī ptingē q^o aliq^s cito h³at eē: q^o tū tarde discit. uelox scriptura cito sit nō tū cito dicit uelociter scribē. soluit at h³ palogismos. d. q^o q^o discit. cito disce re nō dixit q^o discit: s³ ut discit. mutat g^o ibi qd in quali- ter: uel qd in q^{ns}: nā cito vno mō pōt dīcē tps alio mo- do pōt dicere modum quēdam. Deinde cum dicit.

C Et putas q^o aliq^s ābulat calcar: ābulat at totā diē: aut q^o nō ābulat h³ cū ābulat dix^r.

C Ponit palogismū. ubi mutat qd in q^{ns} dīcēs. putasne q^o ambulat q^s calcar. ambulat aut totā diē. g^o sup. cal- car totā diē. soluit q^o q^o dicit ambulare totā diē: nō dī- xit q^o ambulat: s³ dixit cū ābulat. mutat g^o ibi qd in cū uel mutat ibi p^{ns}icamētū s³ in p^{ns}icamētū q^{ns}. D. c. d.

C Sz nec q^{ns} cyphū bibit qd bibit: q^{ns} ex quo.

C Innuit palogismū in q^o mutat qd in ubi. d. q^o q^{ns} aliq^s dicit. aliq^s bibere cyphū nō dicit q^o bibit: sed ex q^o bi- bit: mutat g^o ibi qd in ubi. formet aut sic palogism³. q^o qd bibisti habes in corpe cyphū bibisti. ergo cyphū ha- bes in corpore. bībere enī cyphum nō est bibere qd: sed est bibere ex quo: uel bibere ubi.

C putas qd quis nouit uel ueniēs uel dīcēs nouit ex q^o b³ qd ē inue- nit: illud aut didicit ambo neutruz.

C Postq³ p^{ns} ostēdit quō mutat vnu p^{ns}icamētū in ali- ud ex terminatione dictionis: z quō mutat vnu p^{ns}ica- mētū in aliud ex dictionis p^{ns}eritōe. In pte ista ostēdit quō mutat res vni³ p^{ns}icamētū in re elusidē p^{ns}it³. ul p^{ns}it nūc sic. postq³ p^{ns} ostēdit quō mutat acc^{ns} in acc^{ns}: z quō mutat s³ba i acc^{ns}. In pte ista ostēdit quō mutat s³ba i s³baz. ostēdit enī h³ quō mutat s³ba accepta ut q^{le} qd i s³baz accepta: ut h³ aliqd. duo at fac^r: q^o p^o pōit p^{mo} i q^o mutat q^{le} qd i h³ aliqd. 2° ex p^{mo} pōitis cōcludit q^o nō est exponēdū nec accipiedū q^{le} qd ut h³ aliqd. ibi Quare nō ē ipz exponē. Circa p^{mo} tria fac^r h³ q^o tres p^{mo} ponit. 2° ibi. Et qm ē q^s. 1° ibi. Silr aut z co- risc³. Circa p^{mo} duo fac^r. q^o p^o pōit p^{mo}. 2° soluit ipz. ibi. Aut qd qdē. Dīc^r g^o putasne q^o q^s nouit uel inue- niēs uel dīcēs nouit. h³ ē maior. hac at p^{ns}icā p^{ns}onant^r duo: ex q^o b³ qd ē inuenit illud: aut didicit z p^{ns}cludat q^o uel ambo inuenit uel neutru. formet at sic p^{mo}. oē qd q^s nouit uel dīcēs uel inueniēs nouit: s³ h³ abo q^s no- uit. g^o ul h³ abo inuenit: ul abo didic^r z neutz inuenit. D. c. d.

C Aut qd quidē omne: illa autē nō omnia.

C Soluit. d. q^o qd ē. illa at nō oia. i. i singlari uer³ ē de q^{le}libet q^o uel dīcēdo uel inueniēdo q^s nouerit: s³ illa. i. p^{ns}ali nō ē uer³ de oib³. nō enī oia q^o q^s nouit cognit illa oia dīcēdo uel inueniēdo. q^o pōt illa noscē p^{ns}ti inueniēdo z p^{ns}ti addiscēdo. pp qd nec oia dīdicit: nec oia inuenit.

C Nōn³ at q^o q^o scim³ ul scim³ p nos p^{ns}iderādo: z tūc scimus inueniēdo. uel scimus q^o sumus docti per aliū: z tūc scimus adiscēdo: pp qd bene dictū est q^o om- ne q^o quis nouit uel dīcēs uel inueniēdo nouit.

Dubitarēt forte aliq^s: q^o nō v³ q^o h³ sit falla- figure dictionis: s³ ē ibi falla h³ plu- res interrogatōes ut vna. Dd³ q^o nō ē icōueniēs in eodē p^{mo} pcurrē ples fallas: aliter tū z alr. si g^o in dco p^{mo} decipim³ ex ipa re. q^o credim³ res interrogatas pp aliq^{uā} p^{ns}uentiā quā h^{nt}: facē vna interrogatōe: ut si p^{ns}positis duob³. vno habito per inuēctōnē. alio vō per

Elenchorum

doctrinā: et quesito a nobis utruz illa sint inuenta uel sint cognita per doctrinam: et credimus interrogatio- nem factam esse interrogatione vna et damus ibi vna responsione decipimur per fallaciam fm plures inter- rogationes: sz si in dicta orone decipimur pp dictionis figurā cōmutādo nūm singularē in pluralē est ibi figu- ra dictionis. imo si bñ aduertimus nō eodē mō forma- bis palogismos. tñ erit ibi h uel illa fallā. nā figura d- ctionis ibi vdo oē q qd nouit zc. sz h nouit q zc. ibi eni sub ly q q est nūm singularis: accipim⁹ h qd est pluralis nūm: et mutam⁹ singularē in pluralē: sed si cōmittet ibi fallā sz plures interrogatiōes nō accipet maior: sz nūo singulari vdo oē qd nouit zc. et minor sub nūo plurali. vdo. h nouit zc. sz simplr et ex arrupto ppositis duob⁹ vno iuncto. alio noto per doctrinā quereret utrum illa essent inuenta uel essent nota per doctrinam.

Alterius aut qz dicebat q in his palogismis mutat qle qd in h aliqd. forte dubi- taret aliqs quō mutat qle qd in h aliqd: cū mutat nūm singularis in pluralē. **C** Dōz q forma nō didit nisi pp mām et cōe nō didit nisi ut hēt eē in suis inferiorib⁹: et ut hēt eē dōtū. ule q fm se acceptū dicit qd vnu: sz ut p hī p sua inferiora dicit qd plurificatū. et qz in singlī qd vnu dicit termin⁹ cois sup⁹ in nūo singulari pōt sta- re. put significat qle qd: et ut dicit qd cōe: sed in plurali nō pōt stare nisi ut dicit qd aliquo mō dōtū: nā cū nūo pluralis de necessitate actu plura sportet cū termin⁹ cois nunq actu plura sportet nisi ut specificat et p hī p sua inferiora mutare nūm singularē in pluralē est qdammo mutare cōe in dōtū: et qle qd in h aliqd. hō eni plus hēt rōnē cois qz hoies: et aīal qz aīalta: pp qd cū in palogis- mo posito mutet nūm singularis in pluralē: quodāmo ibi mutat qle qd in h aliqd. **C** Aduertēdū tñ q ptecu- lare et hoc aliqd dupl pōt sumi. uel simplr uel in respe- ctu. simplr eni illud est pteclare: et hoc aliqd qd de vno solo p dīcat. in respectu aut spēs est pteclare respectu gñis: et oē iser⁹ est quodāmo pteclare respectu sui su- pioris. mutare q cōe in pteclare uel h erit: qz mutat cōe qd est spēs in idiuīduū. uel qz mutat cōe qd est gen⁹ in aliqd iserius uel in aliqd magis dōtū. cū qz mutat nūm singularis in pluralē: mutat qle qd in h aliqd: sz nō oē qd h⁹ mutatio sit spēs in idiuīduū: sz sufficit q sit gñis in sua inferiora. **C** Est aut alterius dubitādū quō est figura dictionis qm mutat qle qd in h aliqd: sz de h in pmo l⁹ ubi de figura dictionis est actū: et etiā in illo cap⁹. **L** Fallā at sit i his. sufficēter est dcm. Deinde cū dīc.

C Et qm ē qz tert⁹ hō a se et ab vnoquoqz.

C Nonit aliū palogismū. et duo facit. qz p⁹ ponit h⁹ pa- logismū. 2⁹ soluit ipm ibi. **N**ā hō. **D**icit q q fm fi- gurā dictionis peccat cuz dī qm qz est tertius hō a se: et qm est tertius ab vnoquoqz. formet aut sic palogism⁹ sor. est tertius ab hoie. sor. est hō. qz est tertius hō a se. et sicut pbatū est q sit tert⁹ a se. sic pbari pōt q sit tert⁹ ab vnoquoqz hoie. oñd eni pōt q sor. sit tertius a pla- tone a corisco: et a qlibet alio hoie sic. sor. est tertius ab hoie. corisc⁹ est hō: plato est hō: et sic de alijs. qz sor. ē ter- tius a platone a corisco: et a qlibet alio. Deinde cū dīc.

C Nā hō et oē cōe: nō h aliqd sz qle qd: ut ad aliqd aliq mō: uel h⁹ qd significat i b.

C Soluit h⁹ palogismū. qz mutat ibi qle qd in h aliqd iō ait q hō et oē cōe nō dīc h aliqd: sz magis dīc qle qd i. dīc qd p modū qle quātū ad p dīcamētū sbe: uel dīcit ad aliqd quātū ad relatiōē: uel dīc aliq mō quātū ad q lītātē: uel aliqd h⁹ quātū ad colā alioz generum.

Dubitarēt forte aliqs. quō ulia in gñe sbe nō dīcūt h aliqd: sed dīcūt qle quid.

C Dm q sba duo pōt dīcē. vj. id qd ē et modū se ha- bēdi: quātū ad id qd sūt oīa que sūt in gñe sbe raz ulia

qz pteclaria sbe sūt: sz qz tū ad modū exndi nullū ule est sba: pp qd in. 7. metaphice cū disputat p hō p plato nē pbat q nullū cōe sit sba: qd nō est itelligēdū quātū ad id qd est: sz solū quātū ad modū exndi: nāz modus exndi vj eē q p se existat. ulia q nō p se existunt: sz ut sūt in pteclariib⁹. iō qz tū ad modū existēdi ulia nō sūt sbe: sz hnt modū qle: pp qd ulia in gñe sbe quātū ad id qd sūt dīr eē qd. quātū vō ad modū existēdi hnt solūz qle. pp qd bñ dcm est q sūt qle qd. et sic ulia in gñe sbe sūt qle qd. sic ulia in gñe relatiōis sūt qle ad aliqd. et in alijs generibus similiter se habet.

Alterius autē. dato ulia esse qle qd. dubitaret forte aliqs quō in palogismo cuz p- bat q qz sit tertius a se mutat qle qd in h aliqd. **C** Dī cēdū q cū dī. sor. est tertius ab hoie. et est hō: qz est ter- tius a se in maiori ppōne sumit hō put stat p b aliqd. sor. eni nō est tertius ab hoie: nisi qz est tertius ab aliq hoie. ab hoie eni ut dīcīt qd cōe. sor. nō pōt eē tertius. nā cōe nō ponit in nūm cū pteclari. sor. eni et hō non sunt duo. qz si hō ponit in nūm cū sor. et est tert⁹ a sor. opz q ly hō accipiat p aliq hoie a q sor. sit tertius pp b in maiori ppōne hō stat p b aliqd. in minori vō ppō- ne hō stat p qle qd: nā ulia de pteclariib⁹ p dīcant cō- petēter. cū eni dī. sor. est hō. ly hō pōt dīcē qle qd. utrū aut ulia p dīcent ut stat hō itētiōe utilitatis: et quō supio- ra de inferiorib⁹ p dīcant nō est pntis speculatiōis. suffi- ciat aut ad pñs scire q ulia que sūt qle qd de inferiori- bus p dīcant. pp qd in p dīcto palogismo mutat h ali- qd in qle qd. uel qle qd in h aliqd: cū in maiori ppōne sūt hō p hoc aliqd. in minori vō ppōne p qle qd. **A**l- ter aut dīcīt pōt: et breuius et planius et melius et sine ca- lumnia. possumus eni oñdē q in dīcto palogismo mu- tat qle qd in hoc aliqd. nā si hō significaret hoc aliqd si- gnificatū: bonus eē pcessus: sz sor. est alter ab hoie: et est hō. qz est alter a se. iō eni h⁹ nō seqt. qz hō in maiori ppōne et in minori nō supponit p eodē hoie. nō est eni idē hō q est sor. et a quo sor. est alter: sed qz termin⁹ sup- ponat p dīctis idiuīduis h est. qz est qd cōe et significat qle qd. cā qz qre nō sequit qz est qz hō significat qle qd: supponit p alio hoie in maiori et i minori: sed causa qre vj seq est. qz credimus hoiem significare h aliqd: et sup- ponere p eodē hoie in maiori et in minori. deceptio q accidit. qz qd significat qle qd interptamur significare hoc aliqd. et qz ad hāc deceptiōē coopaf dīctiōis figu- ra ut in pmo l⁹ sufficēter oñdim⁹. iō tales palogismi di- cunt peccare fm figurā dictionis. Deinde cum dīcīt.

C Similiter autē et coriscus musicus: utrū idem uel alterum.

C Nonit tertū palogismū in quo mutat qle qd in h ali- qd. et duo facit. qz p⁹ ponit h⁹ palogismū. 2⁹ soluit ipm ibi. **N**ā hoc qdē. **D**icit q q sū est figura dictionis in hoc palogismo. utrū corisc⁹ et corisc⁹ music⁹ sint idem ipm uel alterū. formet aut sic palogismus. coriscus est alter a corisco musico. coriscus est coriscus music⁹. er- go coriscus est alter a se. Deinde cum dīcīt.

C Nā h qdē h aliqd: illō aut qle significat.

C Soluit qz mutat ibi qle qd in h aliqd. iō ait q h qdē s. corisc⁹ significat hoc aliqd. illud autē. s. corisc⁹ music⁹ significat aliqd qle. **N**otādū aut hos tres palogismos sic differre. qz in pmo accipit qle qd: ut dīcīt qd gñale notū eni ut est cognitū: uel p iūctiōē: uel p doctrinam extēdit se gñaliter ad oē sctū nec determinat ad aliqd spāle. In scdo vō palogismo accipit qle qd non ut no- minat quid generale uel genus: sed ut nominat spēm. homo eni dīcīt quādā determinatā speciem. In tertio vō palogismo accipitur quale quid non ut noiat ge- nus: nec ut noiat spēs. sed ut noiat aliquod idiuīduū: nā corisc⁹ music⁹ qd idiuīduū noiat. rursus h tert⁹ pa

logism^o offert a p^{ri}mis duob^o. q^u ibi q^ule q^ud dicit aliqd magis p^{ri}sum & indeterminatū q^u hoc aliqd. hic autē ecōuerso est. nā quale quid dicit h^{ic} magis quid deter- minatum: q^u hoc aliqd. coriscus enī musicus deter- minator est q^u coriscus simpliciter sumptus.

Dubitaret forte aliq^us: q^u cū maxia determi- natio sit in indiuiduo nō v^o q^u i eo possit accipi determinatio maior uel minor. cui^o oppo- sitū dicebat. C^odm q^u maior & minor determinatio dupl^r pōt accipi. s. quātū ad supposita: & quātū ad mo- dū p^{ri}derandi. respectu enī supposito^r maxia est in idi- uido. cū q^ulibet indiuiduū nō sit nisi p^{ri} vno suppo- sito: s^{ed} respectu modorū p^{ri}derandi pōt ibi eē maior & mi- nor determinatio. corisc^o enī l^o noier vnu & idē suppo- sitū. pōt tñ suppositū illud diuersimode p^{ri}derari: & q^u plurib^o modis p^{ri}derari pōt corisc^o simpl^r sup^o: q^u co- riscus accipit cū hac determinatiōe musicus. ideo be- ne dictum est: q^u in dicto palogismo hoc aliqd di- cit quid magis indeterminatum q^u quale quid.

Alterius forte dubitaret aliq^us. quō in dicto palogismo sit figura dictiōis. C^odi- cēdū q^u in illo palogismo est tā accis q^u figura dictiō- nis. ex nēu enī est a corisco q^u sit music^o iquātū est dū- sus a musico. music^o enī nō p^{ri}dicat de corisco: ut est dī- uerfus ab eo: s^{ed} ut h^{ic} idētitatē cū illo: ut iplīcat ip^o. Cū g^o format sic palogism^o. coriscus est alter a corisco musico. coriscus est corisc^o music^o g^o est alter a se: sed ibi decipimur ex idētitate rei: ut q^u eadē res est que est co- risc^o: & corisc^o music^o. iō credim^o q^u eodez mō accipiat ut est corisc^o: & ut est corisc^o music^o: fallimur p^{ri} fallaz ac- cidētis. iō talis fallā est ex dictiōne q^u ex ipsa resumit in tū decipit: s^{ed} si i dicto palogismo decipimur: nō ex ipsa re: s^{ed} ex p^{ri}eritiōe dictiōis que coopat ut corisc^o music^o p^{ri}dicet de corisco. sic fallimur p^{ri} figurā dictiōis & idē est q^u h^{ic} fallā est in dictiōne. q^u p^{ri}eritio que ad fi- gurā dictiōis p^{ri}inet ex p^{ri}te dictiōis se tenet: pp^o q^u si possem^o sic arguē. corisc^o est alter a musica. corisc^o est musica. g^o corisc^o est alter a se. ibi nullo mō eēt figura dī- etitōis. q^u h^{ic} q^uitas: siue h^{ic} q^ule q^ud est musica acceptuz in abstracto quātū eēt ex v^o uocis. nullo mō h^{ic} q^u possit i^{nter}pretari s^{ed} h^{ic} aliqd. sic g^o abstractio talē i^{nter}pretatio nē i^{nter}edit: sic p^{ri}eritio talē i^{nter}pretationē iduē & causat: & q^u p^{ri}eritio dictiōis facit q^u corisc^o music^o q^ud dicit q^ule q^ud i^{nter}pretet idē q^ud corisc^o q^ud dicit h^{ic} aliqd. iō p^{ri}dicet pa- logism^o peccat p^{ri} figurā dictiōis. Deinde cum dicit.

Quare nō est ipm exponere uer exponere nō facit tertiu^o hoiez: sed hoc q^ud hoc aliqd esse p^{ri}cedere: nō enī s^{ed} hoc aliud esse idē q^ud callias: & idē q^ud homo est.

Ex palogismis positis p^{ri}cludit q^u nō debem^o exponē: nec debem^o accipere q^ule q^ud ac si h^{ic} q^ule idē q^ud hoc aliqd. C^oad cui^o euidentia sciēdū q^u q^ule q^ud siue ule dupl^r pōt accipi. p^{ri} ut de eo loq^u p^{ri} h^{ic} sic est vnu in multis. 2° ac- cipi pōt ut de eo loquebat plato: q^u posuit ule eē aliqd separatū a p^{ri}cularib^o: & eē vnu p^{ri}er multa. tria autē facit q^u p^{ri}mo oñdit q^u nō est exponēdū q^ule q^ud p^{ri} hoc aliqd: & ule p^{ri} p^{ri}cularē accipēdo ule s^{ed} m^o opionē uerā. 2° oñdit q^u nō iuuamur ad fugiēdū icōueniēs ponēdo ule eē ali q^ud separatū: & eē aliqd p^{ri}er multa. 3° p^{ri}cludit q^u nē itēta^r. 2° ibi. **Neq^u figs expōm^o.** 3° ibi. **Manifestū g^o q^um.** C^oad euidentia p^{ri} p^{ri}is sciēdū q^u h^{ic} aliqd dupl^r pōt accipi s^{ed} ut nōiat indiuiduū uagū s^{ed} m^o q^u aliq^us h^{ic} dicit h^{ic} aliqd. 2° mō pōt accipi h^{ic} aliqd ut dicit indiuiduū signatuz s^{ed} m^o q^u callias uel coriscus h^{ic} aliqd nōiat. cū g^o d^o q^u q^ule q^ud. nō debem^o exponē uel accipere. p^{ri} h^{ic} aliqd: potissime itē- ligēdū est de h^{ic} aliqd signato: q^u si accipet hoc aliqd ua- gū nō fieret redargutio. nō enī ualet. s^{ed} est terti^o ab ali

quo hoie. s^{ed} est aliq^us h^{ic}. g^o s^{ed} est tertius a se: nisi acci- pias aliq^us h^{ic} s^{ed} ita q^u p^{ri} eodē indiuiduo supponat in maiori & in minori. p^{ri} h^{ic} g^o uolēs nos i^{nter}uē ne redar- guamur ait q^u ipm. s. q^ule q^ud: uel ipm ule nō est expone- re: uel nō est accipere sup^o. p^{ri} h^{ic} aliqd signato. & s^{ed} d^o q^u ex- ponē sup^o. ipm ule p^{ri} h^{ic} aliqd uago nō facit tertiu^o hoiez i. nō facit q^u p^{ri}cludat q^u nos aliq^us eē tertiu^o hoiem a se: sed p^{ri}cedere ipm cōe: uel ipsum ule eē idē q^ud h^{ic} aliqd si- gnatū sup^o. facit tertiu^o hoiem uel p^{ri}cludit illud icōueni- ens. iō ait q^u nō est h^{ic} aliqd idē q^ud callias. & idē q^ud h^{ic} i. nō d^o accipit h^{ic}: uel aliqd aliud cōe q^ud sit idē q^ud hoc aliqd: q^ud sit idē q^ud callias. nō enī d^o accipit cōe ut est h^{ic} aliqd signatū sic callias: q^u si sic accipias redarguemur & p^{ri}cludet q^u nos q^u aliq^us sit tertius a se. Deinde cū p^{ri}er.

Neq^u figs expōitū nō idē q^ud hoc aliqd esse dicat: sed id q^ud quale nihil distabit: erit enī q^ud p^{ri}er plures vnu q^ud ut homo.

Q^uid d^o q^u nō iuuamur ad fugiēdū h^{ic} icōueniēs ponē- do ule eē aliqd separatū: & esse aliqd p^{ri}er multa. C^oad cui^o euidentia sciēdū q^u ponētes uilia sepa^{ta} ponebat ea eē q^ud d^oitates abstractas p^{ri} ex p^{ri}ites. dicebat tñ ipa uilia p^{ri}dicari de p^{ri}icularib^o. h^{ic} āt posito de nēcitate q^ulibet p^{ri}icularē est alter a seipso. nā si s^{ed} est alter ab hoie: q^u h^{ic} est q^ud separatuz a s^{ed} & s^{ed} est homo: quia ille homo separat^o q^u est alter a s^{ed}: & p^{ri}dicat de s^{ed} de nēcitate se g^o q^u s^{ed}. sit alter a se. nō enī est itelligibile q^u s^{ed}. sit ille h^{ic} separat^o a q^u est alter: & tñ nō sit alter a se. iō in. 7. meta- p^{ri}stice ubi ista mā diffusi^o p^{ri}tractat: d^o q^u si s^{ed} uilia sepa- ta erit aliq^us bonū nō h^{ic} i se q^ud d^oitate boni: pp^o q^ud erit bonū & nō bonū: & erit alterū a bono. quilibet enī res eēt diuisa a seipsa si in se nō h^{ic}et p^{ri}is q^ud d^oitate. h^{ic} v^o legat sic l^ora: q^u neq^u sup^o. fugiem^o incōueniēs q^u s^{ed}. sit alter a se: figs expōituz. i. cōe & ule q^ud d^oicim^o expōit p^{ri} aliud nō dicat eē idē q^ud h^{ic} aliqd. i. nō ponat ip^o in suis p^{ri}icularib^o s^{ed} dicat ip^o idē q^ud q^ule aliqd separatū. sic enī d^o dicēdo. nihil distabit: q^u nihil omīn^o p^{ri}cludet dictū icō- ueniēs. iō s^{ed} d^o q^u h^{ic} s^{ed} h^{ic} modū ponē d^oerit vnum q^ud q^ud est p^{ri}er plures. i. p^{ri}er p^{ri}icularia. si g^o h^{ic} est p^{ri}er p^{ri}icularia: q^u est separat^o. & ille idē h^{ic} p^{ri}dicat de p^{ri}icula- rib^o. erit igit p^{ri}icularia p^{ri}er seipsa. h^{ic} igit d^oem est q^u ponēdo ule eē aliqd separatū nihil distat: q^u nō mīn^o im- mo magis seq^u dictū icōueniēs. s. q^u s^{ed}. uel corisc^o uel q^ucūq^u alius p^{ri}icularis homo sit alter a se.

Dubitaret forte aliq^us. q^u si ponim^o ule sepa- rā: ut p^{ri} p^{ri} hita plane sequit^o q^u s^{ed}. uel q^ucūq^u alius p^{ri}icularis sit alter a se. tñ ex dicta po- sitiōe nō v^o seq^u q^u s^{ed}. uel corisc^o sit 3° a se. & q^u incōue- niēs tactū in l^ora est q^u corisc^o sit tertius a se. iō rōnabili- ter q^uit quō h^{ic} icōueniēs seq^u p^{ri}ito ule eē aliqd separatū uel eē aliqd p^{ri}er multa. C^odm q^u h^{ic} q^uitū alterius expōit negotiū: tñ ut ad p^{ri}o^o spectat: dicē possum^o q^u si h^{ic} separat^o p^{ri}dicaret de p^{ri}icularib^o hoib^o: cū ille h^{ic} separat^o: & illa idea sit vnu aliqd s^{ed} m^o existētia & s^{ed} m^o reu^o oēs hoies eēt vnu. h^{ic} s^{ed} m^o reale existētia. quēcūq^u g^o o^o d^oine h^{ic}et aliqd ad aliq^us hoiez h^{ic}et ad oēm hoiez: q^u si h^{ic} posito nō eēt alius h^{ic} q^u p^{ri}dicaret de h^{ic} hoie: uel de s^{ed} lo^oz q^u vnu h^{ic} s^{ed} m^o reale existētia p^{ri}dicaret de oī hoie q^u cūq^u eēt tertius: uel q^uritus: uel quēcūq^u ordīe h^{ic}et ad aliq^us hoiez h^{ic}et ad oēs hoiez: & q^u pole est corisc^o esse tertiu^o ab aliq^us hoie: erit tertius ab oī hoie: & p^{ri} p^{ri}is erit tertius a seipso: q^ud declarare uolebamus. Deinde cū. d.

Manifestū ergo quomā nō dandū hoc aliqd esse quod cōmuniter predicat de omnib^o: sed aut quale: aut ad aliqd: aut quātū: aut talium aliqd significare.

C^ocludit q^u nē itēta. d. manifestū eē: q^um nō est dādū. l.

Elenchorum

precedit id qd colter p'dicat de oib⁹ eē h' aliqd signatū
sz aut est: aut aliqd. i. aut est aliqd cōe fm relationē: aut
qle quātū ad qūlitate: uel quātū ad quātitate: aut dicē-
dū est ipfuz cōe significare aliqd taliū quātū ad ipfa p-
dicamēta. in oib⁹ enī p'dicamentis accipi pōt aliqd ut
cōmune aliquid ut particulare. **Cap. VI.**

Omnino aut i his q sz dictionē sūt
ofonibus: semp p oppositū erit so-
lutio: q sz qd est ofo: ut si sz cōpo-
sitionē est ofo solutio diuidentī: si autē fm
diuisionē solutio per compositionē. **Rur-**
sum si fm acutū accentū grauis accentus
solutio: si autem fm grauem acutus.

Const qz pbs determinauit de solone fallaz in dictioe
in spālī. In pre ista ut dicebat resumit in gñali solones
taliū fallaz: ut magis in p'mptu sciamus talia soluere:
z trīa facit: qz p^o in qdā gñalitate. ondit quō solue dūz
est ad fallas peccantes fm multiplicitate potētiāle. 2°
quō ad peccātes fm multiplicitate actuale. 3° ondit
quō solue dūz est ad figurā dictiois que peccat fm fan-
tasticā mltiplicitatē. 2ª ibi. Si aut sz equocationē.]
3ª ibi. Si aut sz similitudinē. Jotcit g qz oino in his ofo-
nib⁹ que sunt peccantes fm dictionē semp erit solo p
oppositū ei: qz sz qd est ofo deceptorīa: ut si ofo sit de-
ceptorīa fm cōpōnē solo erit diuidētī. i. p diuisionē. si
aut sit deceptorīa ofo sz diuisionē solo erit cōpositū. i.
fm cōpōnē. **Rursum** si ofo sit deceptorīa fm accētum
acutū solo erit accētus grauis. si aut sit deceptorīa fm
accētū gūe solo erit acutus accētus. Deinde cū dicit.

CSi aut fm equocationē est oppositū nō
dicētē soluere: ut si aiātū acciderit dicē ne-
gantē nō esse monstrare qd est inaiātū: si
ho iaiātū dixit: hoc aut aiātū collegit dice-
re qd est iaiātū. **Sitr** aut z in amphibolia.

Const in qdā gñalitate quō solue dū sit ad equo-
nib⁹ z apphōlā q peccat sz mltiplicitatē actualē. d. qz si ofo
peccat fm equocationē. est. i. ptingit soluere dicētē no-
mē oppositū. i. in opposito sēsu: ut si opponētē accidit
dicē aiātū: ut qz accipit hoīez p hoīe uero negatē nō
ēē pñē illā opz mōstrare: qd est inaiātū. i. qd pcessit il-
lud de hoīe picto q est qd inaiātū. si aut opponēs dixit
inaiātū. h aut. i. rñdēs collegit. i. sup. supit aiātū opoz
tet rñdētē dicē: qm iaiātū est sup. supit ab opponētē:
ut qz opponēs loquebat de hoīe uero. supplēdū est at
qz rñdēs loquebat in alio sensu: ut qz itelligebat de ho-
mine picto: z addit qz simplr est in amphibolia. v3. qz
est ibi dāda solutio per oppositionē. Deinde cū dicit.

CSi at sz similitudinē dictiois oppositū erit
solo: g qd nō hēt dabit aliqs: aut non qd
nō hēt: sz ut nō hēt: ut vnū solū denariuz:
ergo qd quis scit inueniēs uel adiscēs scit:
sed nō que scit: z si quod ambulat calcat:
sed non eū: similiter aut z in alijs.

Const dū in qdā gñalitate quō solue dū sit ad figurā di-
ctionis que peccat fm multiplicitate fantastica. d. qz
si sit fallā fm similitudinē dictiois solo erit oppositū. i. p
oppositū ut p3 i b' palo^{mo}. g aliqs dat qd nō hēt. v3 enī
rñdētī qz nō dat qd nō hēt. sed ut nō hēt: ut dat vnū so-
lū denariū cū sup. nō hēt vnū solū: z pcedēdū est: qm
qd scit qz uel discēs uel inueniēs: sz nō est pcedēdū que
scit in plurali. z pcedēdū est figd ambulat calcat: sz nō
est pcedēdū tñ sine qm. calcat enī qz id qd ambulat: sed

nō calcat qm ambulat. **Sitr** autē z in alijs nunq est pce-
dēdū aliqd in illo sēsu i q sit redargutio: sz in sēsu op-
posito siue i sēsu alio i q nō sit redargutio. **Cap. VII.**

4. cap. **D**illos ho q sūt sz accēs vna qdē
solo z eadē ad oēs. nā qz indefini-
tū ē qm de re odz cū i accēte ē: z in
qbusdā qdē v3: z dicūt: i qbusdā at nō di-
cūt neūz eē dicere cōcordās **Sitr** ad oēs
qm nō neūz: hīe aut oz ut pferre ueluti.

Const qz pbs docuit solue fallas in dictioe. In pre ista
docet solue ad fallas eē dictionē. z p^o docet soluere ad
fallaz accētis. 2° docet solue ad alias fallas per ordinē
2^a ibi. **Eos** vō q sūt in eo qz pncipalr. Jubi at icipiat
ptes in qb⁹ spālīter soluit ad vnāquāq fallaz eē dicti-
onē in psequēdo patebit. p^o aut ps in qua docet solu-
re ad fallam accētis. diuidit in ptes duas: qz p^o docet
solue ad h^o palogismos fm opionē pprīā. 2° ponit so-
lutionē alioz. 2ª ibi. **Solut** aut qdaz.] circa p^m trīa
facit: qz p^o narrat h^o solonē in gñali. 2° ponit palogis-
mos peccātes fm talē fallaz. 3° ad h^o palogismos ada-
ptat solonē tactā. 2ª ibi. **Sitr** aut oēs.] 3ª ibi. **Ad** ant
fētū enī in oib⁹. Jotcit g. qz ad illos palogismos q sūt
fm accēs vna qdē solo est ad oēs. nā qz est indefinituz
i. ideterminatū qm dōm est de re sbiecta cū inest in acci-
dētē. i. qz nō determinatuz est qm maior extremitas sic
dī de re sbiecta: ut de medio qz cū inest in accēte. i. qm
cōperit minori extremitati. iō sup. qz ita est vna est so-
lutio gñalis. v3. qz talis falla nō de nēccitate pcludit: z
sbdit qz in qbusdā qdē palogismis v3 qd inest rei subie-
cte inesse accētis: z illi palogismi dicūt de accēte qd dī-
cūt de re sbiecta. In qb⁹ aut palogismis nō dicūt de ac-
cidētē qd dicūt de re sbiecta: z qz lz aliq palogismi di-
cāt ptingēt de accēte qd dicunt de re sbiecta: tñ qz
nulli h dicūt de necessitate: iō necessariū est dicē cōcor-
des. i. pcorditer: z **Sitr** ad oēs tales palogismos: qm nō
necessariū. i. qm nō de necessitate pcludūt: z qz nō cō-
cludūt de necessitate. ideo opz hanc solonē hīe in p'm-
ptuz: z proferre ut id quō non pcludunt de necessitate.
Const aut qz dicit qdā palogismos dicē de acci-
dētē. sicut de minori extremitate qd dicunt de re sbie-
cta. i. de medio. quosdā vō nō dicē: qd idēo uerū est: qz
pōt esse falla accētis: z tñ erit vā cōclusio nō per se: sed
per accēs: ut si dicat hīc liber est tuus: z est opus. ergo
est tuū opus. hīc est falla accidētis: z tñ posset eē vā cō-
clusio. posset enī ptingere qz esset a te editum qd a te
possides. uerū qz h^o nō est neūz: sz est ptingēs: cū bō-
nus filius debeat de necessitate pcludere: in oib⁹ palo-
gismis accidētis possumus dare vnā solonē cōcordi-
ter: qd nō de necessitate cōcludunt. **C**onst aut etiā qz
ut in p^o lib^o tetigit hīc falla spālī peccat p de neces-
sitate accidētē: qz cū necessitas illationis sumat ex vni-
tate medij: lz oēs fallē nō de necessitate pcludāt. qz cūz
mutat uariationē medij spālīter ptradicit vnitati etus
ex qua sequitur necessitas illationis. cū ergo recta solo
sit i manifestare illud ppter qd accidit eē falsitas in fil-
logismo: cū in hac fallacia ptingat h^o falsitas: qz deest
ibi necessitas illationis: bñ dem est ad oēs tales palo-
gismos debemus cōcorditer soluere dicendo qz nō de
necessitate concludunt. Deinde cum dicit.

CSunt aut huiusmodi oēs ofones sz ac-
cidens: ergo nosti qz debeo te interroga-
re: ergo cognoscis ueniētē uel coopertū.

Const paralogismos peccantes fm hac fallaz: z duo
facit: qz pmo ponit paralogismos sumptos fm nosse:
siue sz actū cognoscēdū. 2° ponit palogismos sumptos
fm esse siue fm actū essendū. 2ª ibi. **Ergo** statua tuū.]

dicitur g. q. oēs h^o oñones que dicent fm accidēs sunt. ponit autē tres orationes hūe tres paralogismos circa hoc: quorum primus est. ergo nosti q. debeo interrogare. formetur autem sic. tu nosti bonum. uolo autē te interrogare de bono. ergo nosti q. uolo interrogare. Scdō palo^o est. g. nosti uenietē. formetur autē sic. tu nosti coriscū: coriscus est ueniēs. g. nosti ueniētē. Tertius autē est. g. nosti coopertū formetur sic. nosti coriscū. coriscus est coopertus. ergo nosti coopertū. Deinde cū dicit.

Ergo statua tuū opus est: aut pater tuus canis: ergo rara pauca pauca.

Ponit paralogismos sup̄tos fm eē: et ponit tres paralogismos: quoz p̄mus est. g. statua est tuū opus. formetur autē sic. hec statua est tua: et est opus: g. est tuū opus. secundus est. g. canis est p̄ tuus. formetur sic. iste canis est tuus: et est p̄: g. est tu p̄. 3° talis. g. rara pauca sūt pauca. formetur sic. que sunt in ciuitate sūt pauca: s. que sūt in ciuitate sūt rara pauca. g. pauca raro sūt pauca. p̄ autē oēs tres paralogismos pcludere de actu eēndi sic p̄mi pcludebāt de actu cognoscēdi. Deinde cum dicit.

Manifestū enī in oib^o his qm̄ nō necesse est qdē de accidēte et de re uerē eē: solis enī his que fm substantiā sunt idifferētia: et que vnū sunt oia vident eadem inesse.

Narrata solone in gīali: et positis paralogismis: adaptat dictā solonē ad h^o paralogismos: et duo facit: q. p^o adaptat eā in gīali. 2° in spālī. 2° ibīl. Boni autēz nō idē. Idē g. manifestū eē q. in oib^o his paralogismis positis nō est necesse q. aliqd vīscet de accīte: q. ptingit illud eē uerē de re ibīlecta. nā q. maior extremitas si vīscet de medio oporteat eā vīficari de minori extremitate: solū hēt vītātē in his medijs que sūt idīa fm sbam q. opz mediū nō uariari nec diuēficari: si debeat seg de nēcitate p. idē ibīdī q. oia illa que sūt vnū. i. que isūt medio ut hēt vītātē cū minori extremitate: illa eadez oia isse sup. opz minori extremitatē. **M**otādū autē q. tota cā q. re fallit accīis est: q. mediū ut stat sb maiorī extremitate nō hēt vītātē cūz minori extremitate. nā si minor extremitas nō extranearet a medio ut stat sb maiorī extremitate nēcio in g. ne maior extremitas p̄dicaret de minori. bñ g. dictū est q. oia illa que isunt medio ut hēt vītātē cū minori extremitate oportet inesse minori extremitatē. Deinde cum dicit.

Bono autē non idē est: et bonū esse: et futurū esse interrogari. Neq. ueniētē uel cooperto et uenientē esse et coriscū: quare si cognosco coriscū: ignoro autē ueniētē: eūdem cognosco et ignoro.

Adaptat h^o solonē in spālī. et duo facit: q. p^o adaptat hāc solonē ad paralogismos sup̄tos fm nōsse. 2° adaptat eā ad paralogismos sup̄tos s. eē ibīl. Neq. si h^o est meū. Idē g. q. nō est idē eē bono ut est bonū: et ut ptingit ipz futurū esse interrogari. accidit enī bono: ut cognitū a te q. cadat sb interrogatōe: idē nō ualet. tu scis bonū: ul tu scis hoc: ut tu scis librū phicoz qd est quid bonū. uolo te interrogare de eo. ergo scis q. debeo interrogare sic etiam neq. ueniētē est idē esse uenientem et esse coriscū. nec cooperto est idē esse coopertū uel esse coriscū. q. d. q. in oib^o his diuēficat mediū: q. accidit medio: ut est coriscū q. est cognitū q. sit ueniēs uel coopertū: q. nō cogit ut est coopertū ul ueniēs: et q. accit. idē nō ualet si cogit coriscū. Igro at ueniētē q. eūde cogit et Igro.

Subitaret forte aliq. q. vi oīno uale h^o idēz est coriscū et ueniēs: et cogit coriscū. Igro at ueniētē: q. eūde Igro et cogit coriscū. **D**ōz q.

nō est itēto p̄hi negare q. nullo mō sit idē ignoratū et cognitū: s. ut oñdar q. hec falsa q. si arguit in q. tuor terminis: et semp diuēficat mediū. idē aut q. idē cognoscit et ignorat: q. diuēficat coriscū: et q. si hēt vim duoz terminoz: ut stat sub cognitōne: et ut est ueniēs: et q. sic diuēficatur coriscus: ut est notus et ignotus dicit q. non idē cognoscit et ignoratur. Deinde cum dicit.

Neq. si hoc est meū est aut opus meū opus s. uel possessio uel res uel opus uel aliud aliquid: eodem autē modo et in alijs.

Soluit ad paralogismos sup̄tos s. eē. d. q. neq. ualet p. si h^o est meū: et est opus. g. est meū op^o: s. uel est mea possessio: uel mea res: ut mea domus: uel meū aliqd aliud ut mea statua. eodē at mō et in alijs paralogismis. nā sic accidit ei qd est meū q. sit op^o: q. nō est op^o in eo q. est meū: sic accidit canī q. sit p̄ in eo q. est tuus: q. non est p̄ in eo q. tuus. sic etiā his que sunt in ciuitate accidit q. sit raro pauca in eo q. sunt pauca: q. in eo q. sūt pauca non sunt raro pauca imo sunt semper pauca.

Soluit autē qdā interimētes interrogationē. Dicit enī ptingere eadē rē nosse et ignorare sed nō fm idē:

nā uenientem quidem non cognoscētes coriscum autem noscentes eūdem quidē nosse et ignorare dicunt sed non fm idēz.

Ponit paralogismos accītis: et soluit eis fm opionē p̄p̄iā. In pte ista soluit eos fm opionē alioz. et tria facit fm q. tres solones ponit. 1° ibīl. Sūt autē peccāt. 2° ibīl. Quidā at et duplices soluit. Circa p̄m duo facit: q. p^o ponit h^o solonē. 2° iprobat eā ibīl. Quāuis p̄mū qdē. Idē g. q. qdā soluit interimētes interrogationē. nē. i. p̄ne interrogatā. nā cū pcludit p̄ eos si cognoscis coriscū ipse est ueniēs. g. cognoscis ueniētēz. soluit q. nō opz: q. possuz cognoscē coriscū et ignorare ueniētē dicit enī posse ptingē eadē rē nosse et ignorare: s. nō s. idē. nā ignorātes ueniētē. cognoscētes aut coriscū dicit nos eūde nosse et ignorare: s. nō fm idē. Deinde cū. d.

Quāuis p̄mū qdē sicut iā diximus oportet eaz que fm idē sunt: oñonū eadez esse correctionē: hoc aut nō erit sigs nō in nosse sed in esse: uel in aliquo modo se habere idē. p̄bamētuz accipiat: ut si h^o est pater: est autem tuus: nam si in quibusdam hoc est uerū: et cōtingit idē nosse et ignorare: tamen hic nihil comunicat quod dictuz est.

Improbat dictā solonē. **A**d cuius euidētā scēdūz q. solo si d. eē recta q̄rū ad p̄ns spectat tria i se hīe d. p̄mo enī d. esse per se et ulis. 2° d. manifestare causam falsitatis. nō enī sufficit dicere sūlm esse falsum. uel nō cōcludere nisi assignet eā falsitatis. 3° d. esse ad p̄positū. tria g. facit. nā p̄mo iprobat dictā solonē: q. nō est per se et ulis. 2° q. nō assignat causas falsitatis. 3° q. nō est ad p̄positū. 2° ibīl. Nihil enī phibet. 3° ibīl. Fortasse aut et hīc. Idē g. p̄mo q. quīs dicta solo multipliciter deficiat p̄mo tñ deficiat: q. sicut iā diximus prius oportet eaz oñonū que sunt fm idē. i. fm eandē causam falsitatis illarū esse eandē correctionē. i. solonē: s. hec solo que data est nō erit sup. oīuz oñonū sic deficiēt. nō ergo est cōpētēs solutio: q. nō est per se et ulis: q. aut sit sic pater: q. sigs faciat paralogismū nō in h^o uerbo nosse: s. in h^o uerbo esse: uel aliq mō se hīe. i. uel in aliq alio uerbo si dicit paralogismus accipiat idēz. p̄bamētū. i. eandē probatōne: uel eandem causam falsitatis. dato

Elenchorum

aút q sic sit: nō tñ ad h^o palogismū adaptabit dicta solutio: ut habet in hoc palogismo. hic canis est pī: est autē tuus. g est tuus pī. In h^o enī palogismo nihil facit dicta solutio: iō subdit q si in qbusdā h^o uerz est: q ptingit idē nosse et ignorare: tñ in h^o. i. in palogismo adducto nihil coicat qd dictū est. i. nihil facit dicta solutio.

Dubitarē forte aliqs. qre opz rectaz solonē ulz eē. C^o dōz q differt reddere cāz p se et p accidēs. cā enī p accīs nō de neccitate cōcomitat ad oē tales: s; cā p se de neccitate regit ad oē illud cui⁹ est cā. et qz de his que sunt p accīs: nō est cure arti: nunqz est solo fm artē nisi sit p se: et si est per se erit ulis. cū g eadē sit cā falsitatis dō coīscō coriscū: corisc⁹ est ueniēs. g coīscō ueniētē: et dō. h canis est tu⁹: et est pī. g est tu⁹ pī. si solo data eēt recta et p se utriq; palogismo adaptari posset: s; h fieri nō pōt. nā lz dici posset q idē corisc⁹ coīscat a te vno mō: et nō coīscat alto. rī disculū tñ erit dicē q idē cās sit pī tu⁹ vno mō: et nō sit pī tu⁹ alio mō. nō g est cōpetēs dca solo. Deinde cū dīc.

Nihil autē phibet eadē ofonē plures occasiōes fallēdi hīe: sed nō oīs fallacie demonstratio solo ē. ptingit enī qñq; falsū sillogizatiū onidē aliqñ: fm qd at nō onidere.

Onidē dicta solonē eē icōpetētē: qz nō assignat cām flitatis. et duo fac: qz p^o fac qd dcm ē. 2° manifestat qd dixerat p exēplū ibi. Ut zenonis ofonē. Jōic g qz nihil phibet eadē ofonē sophicā hīe ples occasiōes fallēdi. plib⁹ enī modis pōt manifestari qz ofo fallit: s; nō oīs manifestatio fallē. i. nō oīs manifestatio falsitatis est solo recta. ptingit enī aliqñ onidē: qm qdē fillaut flm: s; si ptingat ipm nō onidē: fm qd fillaut falsum nō soluit. C^o Notādū at q manifestare falsitātē et occasiō nē fallēdi in sillo dupl^r ptingit. i. qz et pp qd. solo g recta nō est onidē: qz falsū nisi onidat s; qd falsū. si igit qz talis palogism⁹ cognosco coriscū: corisc⁹ est ueniēs. g cognosco ueniētē. et soluat qz nō opz me cognoscē ueniētē: qz possuz cognoscē coriscū et ignorare ipz in eo qz ueniēs. h^o solo et si manifestat palogismū: qm est falsus: qz dicit qnē eē falsaz: nō tñ assignat cām falsitatis nec onidit fm qd falsū. C^o Notādū ē q nō dicit eadē ofonē hīe ples cās fallēdi: s; ples occasiōes: qz manifestare qz falsuz nō pprie est assignare cām falsitatis: nisi uellemus accipe cām large fm qz oē illatiū alteri⁹ pōt dici cā et⁹ in inferēdo. Cū g onidē qm falsum sit. pbare et iferre qz illud sit falsuz: cū occasiō dicat cām large sumptā. talis manifestatio falsi magis est assignare occasiō nem falsitatis qz causam. Deinde cum dicit.

At zenonis ofonez qm non est mouere. Quare et siqs conet colligere uelut ipossibile deducens ad ipossibile peccat: et silr sillogizet: nō enī hec est solutio: erat autē solutio manifestatio falsi filti s; qd falsus ē. si ergo silr nō sillogizauit uel uerz uel falsuz colligē conet manifestatio illi⁹ solo ē.

Manifestat p exēplū q nō sufficit onidē qz falsum nisi assignet cā falsitatis. d. qz siqs ofonē zenonis que fult qm nō ptingit moueri: conet talē ofonē colligere: uelut ipossibile deducēdo eā ad iposē: onidēdo qz sit falsa. sic onidēs peccat. i. nō recte soluit. et si millehies sillogizet. i. et si ad mille icōueniētia deducat nō soluit ofonē illā nō enī est h solo. i. ducē ad icōueniēs: uel onidē ofonez eē falsaz. s; recta solo erit manifestatio falsi filti. ita tñ q onidat fm qd falsus: et assignet cā falsitatis. si g non fillatiū est siue talis ofo fillata conet colligē uel uerz uel falsuz. solo est manifestatio illi⁹: pp qd nō sillogizat. si

enī non sequat^r ex pmissis siue vā siue falsa sit: recta solo erit onidē qre nō sillogizat. cū g solo recta solū diceret qnē eē falsaz: et nō assignaret cāz falsitatis: nec onideret: qre nō sillogizabat icōpetēs erat. C^o Notādū ē qz qeno pbabat nō ptingē moueri: qz in qlibet spatio sūt infinita spatia: et infinita nō ptingit pīrāfiri. g nō ptingit moueri. si g aliqs uolēs solue hāc rōnē onidēt p mille fillos: qz iposē est motū nō eē: s; sic rīdēs onidēt rōnē zenonis eē falsaz: nō tñ recte soluēt: qz nō onideret pp qd ē fla: ex h^o g sumit illd cōe ybū: qz argumētari nō ē soluē: et si ad mille millia icōueniētia deducat. D. c. d.

Fortasse autē et in qbusdā ueris h^o nihil phibet accidere ueruz: in his h^o nec hoc vi debetur. nam et coriscum: quoniam coriscum noscit: et ueniens quoniam ueniens.

Improbat 3° dicta solonē eo q nō ē ad ppositū. et duo facit: qz p^o facit qd dcm ē. 2° manifestat qd dixerat ibi. Cōtingē at vī. Jōic g qz fortasse in qbusdā nihil phibet h^o accidē. v3. qz idē sciat et ignoret aliter et aliter sūptū. uerū tñ in his. i. in palogismis ppositis: nec h^o vi eē ad ppositū. nā in dcis palogismis pcludit: qm aliqs nescit coriscū: qm coriscū: nescit ueniētē qm ueniens.

Notādū at qz si dicit⁹ palo⁹ onideret qz coīscō coriscū et ignoro ueniētē: forte hiet locū hec solo: qz nō ē icōueniēs qz idē nō fm idē sciat et ignoret. s; cū dictus palo⁹ sumat qz coīscō coriscū: et pcludat qz coīscō ueniētē. nō onidit in illo palo⁹ qz corisc⁹ sit not⁹ et ignot⁹: s; solū qz sit not⁹ tā in eo qz corisc⁹ qz in eo qz ueniēs: et qz nō onidit ibi qz sit not⁹ et ignot⁹ dicē nō eē icōueniēs eē eadē rē notā et ignotā: vī oīno eē ex ppo^m. D. c. d.

Cōtingere autē videbit idē nosse et nō: ut qm albu qdē nosse: qm autē musicū nō nosse. sic enī idē noscit et nō noscit: sed nō fm idem. uenientem autem et coriscum: et qm ueniens. et quoniā coriscus noscit.

Manifestat qd dixerat. d. qz ptingē videbit aliqñ idē nosse et nō nosse: ut qm albu qdē nosse: qm autē musicū nō nosse. sic enī idē noscit et nō noscit: s; nō fm idē: sed in dicto palo⁹ nō sic arguit: s; ibi dī: qz aliqs noscit ueniētē: qm ueniēs: et coriscū qm corisc⁹. Nō g ē ad ppositū dicere qz idē pōt esse notū et nō notū: cū nō accipiat ibi coriscus notus et ignotus: sed solum ut notus.

Similiter autē peccat et qui soluit et quoniam oīs numerus multus et paucus sicut quos diximus.

In pte ista ponit solonē alioz q aliter soluebāt ad palogismos accntes. et duo facit: qz p^o ponit h^o solonē. 2° improbat eā ibi. Nā si nō. Jōic g qz silr peccat q soluit ad palogismos accntis pcedēdo pclusionē: ut cōcedēdo: qm nūs q est mult⁹ sit pauc⁹. isti enī sic peccat sic illi qd dixim⁹. nō enī recte soluit sic nec illi. C^o Notādū at qz taz isti qz pmi nō recte soluebāt: qz solones eoz nō erāt ules. iō in soluēdo falsaz accntis descēdebāt ad aliqs spāles palo⁹: qz solo quaz dabāt ad oēs adaptari nō poterat: pp qd sic pmi soluebāt illū palo^m qz cognosco ueniētē: qz ad talē palo^m magis adaptari poterat eoz solutio. sic isti rīdebāt ad illū palo^m: qz raro pauca sunt pauca: qz ad talē palo^m magis adaptari poterat eoz solo. Rīdebāt enī isti pcedēdo qnē. dicebāt enī qz raro pauca sūt pauca: qz utplimū pauca pnt eē multa et ecōuerso. nā nūs qui est mult⁹ respectu mīoris pōt eē pauc⁹ respectu nūi maioris. Deinde cū dicit.

Nā si nō pdo hec omittētes uerz pclusū eē dicāt: oia enī eē et mltū et paucū peccat

Construit h^o solonē. d. q. si conclusio nō sup. seqt ex pmissis omittere hoc: z nō ostēdet q. dicta oīo nō fillo. giat. peccant. i. nō recte soluit. quātūcūq. enī dicat conclusum eē uerū: z ostēdat oīa. i. oēs nīos eē multū z paucum: nō tñ soluit: qz ut supra ostēbat: qñ conclusio nō sequit ex pmissis siue sit vā siue sit falsa: recte solue est ostēdē quo oīo nō pcludit: z qz in dicto pa^{mo} nō de neccitate pcludit q. infra sint pauca: nec q. raro pauca sint pauca pcedē qñ nō est solue: nisi ostēdat pp qd nō seqt fillo. **C** Morādū āt hos sic soluētes ut ad pns spectat in duob^o differre a pmissis: z pūēre cū eis. dñt enī p^o qz pmi qñ iterimebāt. dicebāt enī falsuz eē te cog. scē uenientē. hī aut qñ pcedebāt. ponebāt enī pauca eē multa: z eē qdāmō raro pauca. Rursus pmi soluebāt ad pa^{mus} suptrū fm nosse. hī aut ad suptrū fm eē: sic ē duplex pueniebāt. p^o qz neutra solo erat uls z p se. 2° qz neutri soluebāt ad pmissas ostēdēdo qñ nō seq ex eis: s. utriq. soluebāt ad qñē: tñ z alr: qz illēam iterimebāt. hī aut pcedebāt. Deinde cum dicit.

Quidā autē z duplices soluit filios: ut qm tuus est pater uel filius uel seruus.

Const^z modū soluendū. z duo facit. qz p^o ponit h^o modū. 2° iprobat ipz ibil. Quis manifestū qm. Jōc g q. qdā soluit filios. i. pa^{mo} accntis ostēdēdo eos eē duplices: uel eē duplicē. i. hie duplicatē: ut in his pa^{mo} qm tuus est p: ul tuus est fil: uel tuus seruus: soluebāt dicēdo has oīones eē duplices. **C** Morādū g oēs h^o soluētes solue aspiciēdo ad qñem: s. ut pz nō eodē mō soluebāt. nā ut dcm est pmi soluebāt qñez iterimeōdo. 2° vō eā pcedēdo. s. hī tertij soluebāt qñē distinguēdo. dicebāt enī q. canē uel aliqd aliud eē tuū patrē: ul tuūz filiū duplicē hēbat sensuz: ul q. esset tuus possessiue: z sic erat uera: uel q. esset tuus in eo q. pater: aut in eo q. esset filius: z sic erat falsa. Deinde cum dicit:

Quāuis manifestū: qm si in eo q. multiplex dī uidet elenchus: opz nomē uel oīo nē pncipalr eē pluriū: hūc aut eē hui^o nātum nemo dicit pprie si dñs est nati.

CImprobat h^o solonē. z trīa facit: qz p^o ostēdit tales pa^{mo} nō peccare fm duplex. 2° ostēdit eos peccare fm accns. 3° qd dixerat manifestat p locuz a maiori. 2° ibi [S. fm accns. 3° ibi] Et eē maloz qdā. dicit g q. hī sic soluebāt qñis manifestū sit q. si vī elenchus in eo q. multiplex dī: opz ul nomē ul oīone eē pluruz pñr fignia. s. hūc canē eē nātū h^o nō ppe plura fign: cū sit simplr falsa. nemo enī dicit ppe q. canis sit hui^o fil: sed dī q. hīc est dñs canis nati siue canis qut est filius.

Dubitarēt forte aliq. qz nō vī uex q. qñcū. q. elench^o peccat fm duplex q. sit ibi nomē ul oīo pncipalr pluz figns. pōt enī pūgē equocatio uel amphi^o qñ nomē uel oīo nō fign pncipalr pla: s. vñū fign pncipalr: aliō ex pñt. **C** Dōz q. nun qz est equocatio ul aliqd duplex nisi accptat ibi aliqd dī fignēdū. multiplex enī nec dī simp^o pcedi: nec simp^o negari: z qz h^o oīo. canis est nātū tuus: ul pī tu^o. est simp^o fla: z nō est distinguēda: qz nīls ppe eā pcederet: nec eaz distingueret: iō ppe nō peccat s. duplex. pps g appellat pncipalr pla fignē oē illd qd nō dī simp^o pcedi ul negari: s. est distinguēdū. cū g pdicta oīo nō sit distinguēda: s. simp^o negāda nō peccat fm duplex. Deinde cuz dicit.

Sz s. accns ppoē. Putasne bē tuū uti. g. est āt b nātū z tuū: tuū g b nātū est. qm accidit z tuū z nātū eē: s. nō tuū nātū esse.

Const^z tales pa^{mo} peccare p fallaz accntis. d. q. cōpō illa: g. f. nat^o cōponat cū tuus: ut canis dicat nat^o tu^o est fm accns: ut si demonstrato cane dicat putasne bē est

tuū: rñdeat aut utiq. z arguat b est nātū: g b est tuū nātū: nō seqt: qm accidit. i. puenit uerū eē diuīsm. i. canē eē tuū z eē nātū: s. nō pūgit pūctiz eē tuū nātū. accit enī canē q. sit nat^o in eo q. est tuus: z qz hec pūctio sit per accns: iō est ibi falla accntis. Deinde cum dicit.

Et esse malorum quoddam bonum. nā prudentia disciplina malorum.

Confirmat qd dixerat p locū a maiori. duplr enī ostēdit p locū a maiori q. pdictae oīes nō sūt duplices. circa b aut trīa fac. nā p^o adducit vñā rōnē a maiori. 2° adducē aliā. 3° qdā qd supposuerat pbat. 2° ibi. At vō in oīone hac. 3° ibi. nlr aut neq. hōiem. Jñ pte p^o itēdit talē rōnē. magis vī peccare fm duplex palo^{mus} pcludēs qdā bonū eē maloz qz pcludens canē eē patrē tuū ul tuū nātū: s. iste nō peccat s. duplex. g. nec ille. Jñ hac aut oīone sic pcedit. qz p^o ponit pa^{mus} pcludē tē qdā bonū eē maloz. 2° ait q. ibi simplr nō peccat s. duplex. 3° ne crederet ibi nullā mult^o eē: ostēdit quō ibi aliq. mō est multiplicitas. 2° ibi. hīc aut boz. 3° ibi. Q. si forte. Jponit g p^o pa^{mus} pcludē qdā bonū eē maloz. d. q. est. i. pūgit eē qdā bonū maloz. nā prudētia est disciplia maloz. b est maior. foiet aut sic paralogisimus. prudētia est disciplina maloz: prudētia est quoddā bonū. ergo quoddā bonū est malorū. Deinde cū dicit.

Hoc āt boz eē nō dī multiplex: s. possessio **C**onst^z dictū pa^{mus} nō eē multiplex. d. q. b eē boz nō dicit multiplex s. possessio. simplr enī talis pstructio est possessoria. sed si b boz nō est multiplex nec pa^{mo} pcludens bonū qdā eē maloz. peccabit fm multiplex: z tunc suppleat rō: qz cū hoc est boz z bonū eē malorū sunt magis multiplices qz canē eē patrē tuū: ul filiū tuū: cū he nō sint mult^o: nec ille erūt multiplices.

Dubitarēt forte aliq. qz b eē boz vī eē duplex nā ut s. dicebat b boz pte itelligi duplr: ul qz est possessio boz: ul qz est de nūio boz. Luz g b neget eā eē multiplex vī q. sibi dīcat. **C** Dm qz mult^o pōt cōpetē oīoni s. se ut est pfecta: z in cōpatione ad nos: z ut est trūcata: qñ oīo pfecta z fm se hz multiplicatē: dicit eē multiplex simplr. qñ vō ut est trūcata z fm acceptionē nostrā hz multiplex fm qd: z qz ab eo q. est s. qd nō dī fieri denotatio talis oīo dī magis dīci nō multiplex: qz multiplex: z qz b eē boz nō est multiplex: nisi fm trūcationē ul fm aliā hitudinē: iō pps ut patebit ifra simplr negat eā eē multiplex: ostēdit tamē q. est multiplex fm qd. D. c. d.

Nō si forte multiplex. nā z boiez aialū dī cim^o eē: s. nō possessionē. z sigd ad mala dī ut alic^o pp b maloz est: s. nō b maloz. s. qd g z simplr vī: qzuis ptingit fortasse bonū eē aliqd maloz dupliciter.

Const^z q. in dicta oīone est aliq. mō multiplicitas. d. q. si forte dicta oīo multiplex dī: qz nō vī q. hec oīo hoc boz sit solū possessoria. nā dīcm^o hōiez eē aialū: s. nō eē possessionē aialū. z sigd. i. si aliqd dī ad mala ut alt. cur^o sup. directiū: sic prudētia dī ad mala: qz est directiua maloz. pp b g est maloz: qz hēt aliqūē respectuz ad mala: ut qz dirigit ipa: s. nō est maloz q. sit de nūio maloz ul possessio maloz. g b eē boz ut aliqd eē malorū. multiplex dī: ul qz est de nūio maloz: ul qz est maloz possessio: uel qz hēt aliqūē respectū ad mala: ut qm est maloz directiū. est g b boz aliq. mō multiplex: s. nō est multiplex simplr: s. fm qd: iō ibidit: qd dictū est vī eē dcm s. qd z simplr. ostēdit enī q. b boz nō est multiplex: z q. est multiplex: s. b est s. qd z simplr. nā simplr nō est multiplex: fm qd est multiplex: iō ibidit q. all.

Elenchorum

qđ bonū esse maloz ptingit dupl. i. cōtingit eē dupl. sup. nō simplr sed fm qđ. Deinde cum dicit.

¶ At nō in hac oratione: sed si quid serunz sit bonum mali magis.

¶ Adducit aliū locū a maiori ad pbandū talia nō eē sol uēda fm multi^{tes}. Intēdit aut talē rōnē. pa^{mus} pcludēs q aligs sit bonus suus mali vī magis peccare fm du- plex qđ oīo pdicta: s; iste nō peccat fm dup^{lex}. g nec oīo pdicta. ex q appet q si oīo pcludēs bonū eē maloz nō est soluēda s; duplex: mīto forti^{us} oīones pcludētes ca nē eē pīez suū ul' natū tuū nō sunt soluēde fm duplex. duo g facit. nā p^o ait maiore multi^{tes} eē in oīone pclu dēte q aligs est bon^{us} suus mali qđ in oīone pdicta. 2° ondit h^{ic} oīone nō peccare s; duplex: s; s; accūs. 2^a ibi l. fortasse aut. Idēst g. q i hac oīone. v; bonū eē ma loz: nō fm duplex: s; simplr: s; qđ si sit oīo pcludēs aligū eē suū bonū mali. magis sup. vī eē multiplex qđ oīo pdicta: sed hec nō est soluēda fm multiplex. g nec illa. fortasse aut sic palo^{mus}. iste est bonus suus: z est ma li. ergo est bonus mali. Deinde cum dicit.

¶ Fortasse aut nō sic. nō enī si bonū z hu ius bonū h^{ic}. Sitr aut neq; boiem dicere aialū eē dī mltiplr: nō enī si qñz significa mus qđ auferētes: hoc dī multipl. nam z dimidiū dicētes uersum: da mihi illiada significamus: ut irā pande dea.

¶ Ondit talē pa^{mus} nō peccare fm dup^{lex} s; s; accūs. d. q fortasse h^{ic} oīo nō sic sup. est soluēda. v; s; dup^{lex}. s; sup. s; accūs. nō enī ualet si est bonū. i. si est bonus seru^{us}: z est hui^{us}. i. mali q sit bonū hui^{us}. i. q sit bonus seru^{us} ma li. pōt enī malus dñs hīe bonum suū: sed accidit suo in quātū bonus est q sit suus mali domini.

¶ Dubitaret forte aliq; quō h oīo. iste est bo nus suus mali. est magis multi plex qđ hec oīo. bonū maloz. ul' h boz. C Dm q he multi^{tes} eē hīt p ordinez. i. multiplex fm actua^{lis}: fm potētia^{lis}: z fm trūcationē. nam multiplex actuale est magis tale qđ multiplex potētia^{lis}: z multiplex po^{te} est magis tale qđ multiplex fm trūcationē: z qđ hoc boz ul' bonū maloz sunt multi^{tes} fm trūcationē. bonus at suus mali est multiplex s; politatē. iō h est magis mlti plex qđ illa. q aut mltiplex potētia^{lis} sit magis multi plex qđ fm trūcationē: de leui p; q; qđ est mltiplex po tētia^{lis} aliquo mō in se est mltiplex: sed qđ est mltiplex fm trūcationē videt eē tale solū fm acceptionē nīaz: qui supplemus orationem truncatam.

¶ Alterius aut dubitaret forte aliq; quō bon^{us} suus mali sit multiplex fm potētia litatē. nā q h boz sit multiplex fm trūcationē non vī hīe dubiū. C Dm q gtiua pstructio dō h boz: uel h hui^{us} simp^{lex} z absolute loquēdo est possessoria: ut phus vī inuē in līa. si aut hīt aliā pstructionē. h est ul' ex sup pletio: ul' ex aliq spālī hitudie terminioz. nā si termin^{us} iporiat hitudine actiua ul' aliqūā aliā hitudine: tūc pp h^{ic} hitudine spālē gtiū pstruct^{us} cū talī terminio desigⁿ pstructionē s; ex gtiā illi^{us} termini. si g dicat istud est maloz simplr loquēdo itellr q sit possessio maloz: s; si dicat. iste est opator maloz: q; i h terminio opator itellr qđā hitudo actiua. iō pp spālē hīc hitudine dicta con structio nō erit possessoria: s; magis est cālis. erit enim sūs. iste est opator maloz. i. cāt z opat mala. cū g dī. iste est suus bon^{us} mali. ly mali ul' cōponet cū ly bonus ul' cū ly suus. si cōponat cū bon^{us} erit locutio possessoria: q; nō denotat in bono aliq spālī hitudo: pp quā trahat dicta pstructio in aliū sensū: s; si ly mali cōpo nat cū ly suus: q; in h terminio suus iporiat qđā hitu.

do actiua dicta locutio nō erit possessoria: s; pp h^{ic} spālē hitudine trahet in aliū sensū. erit enī sūs. est suus mali. i. est opatus mali: cū in suo qđā vī opatiua i telligat. cū g cōpō faciat mltiplicitatē potētia^{lis} dicta locutio que ex diuersa cōpōne mltiplicitatē hēt: erit potētia^{lis} multiplex: qđ declarare uolebamus.

¶ Alterius forte dubitaret aliq; quō h^{ic} oīo nō est soluēda s; duplex. Id qđ di xerunt qđā q multiplicitas potētia^{lis} nō est vā multi plicitas. iō talia nō sunt soluēda s; duplex. sed hoc est ire pter mentē phī. nā cū phs ex hoc uelit improbare positionē dīcētū palo^{mus} accūs eē soluēdos s; du plex: si in talib^{us} reseruaret potētia^{lis} multiplicitas: il lorū opio nō eēt oīno despiciēda. C Sciendū g q du plex dupl pōt piderari. v; in oīone fm se: z hēt eē in sua causa siue ut seq^{ut} ex pmissis: z q; semp soluēdū est assignādo cām defect^{us} cū aliq oīo est multiplex fm dī uersum modū cōpōnis si illa cōpositio ul' illa multipli citas pcludit per accūs ex pmissis q; oīs obligtas ab scindenda est in sua cā. talis oīo magis est soluēda eo q fallit p accūs qđ eo q fallit fm duplex. sic est aut in pposito nā cū dicit. iste est su^{us} bonus z est mali. g est bonus suus mali. hec oīo cōposita bonus suus mali: l; sit aliq mō multiplex: tñ q; clusa est per accūs: ma gis est soluēda: q; fallit p accūs q; q; fallit fm duplex. nō g negat phs q nō sit aliq mō duplex: sed vult nō eē soluēda s; duplex cū sit pclusa p accūs: iō ait q; nō seq tur si est bonū: z est h^{ic} q est bonū h^{ic}. in q inuit q; in p cessu: z in fillando est pncipalr ibi defect^{us}: z q; ille p cessus fallit p accūs soluēda est p fallaciā accūs.

¶ Alterius forte dubitaret aliq; quō h exēpla bonū maloz z bon^{us} suus mali fa ciūt ad onidēdū pa^{mus} accūs nō eē soluēdos fm du plex. sic pdicti soluebāt. C Dm q dicētes hīc pa^{mus} iste cantis est tuus: z est nat^{us}. g est nat^{us} tuus: soluēdū eē s; duplex: dupl peccabāt. p^o enī q; hec oīo. iste cantis est nat^{us} tu^{us}: nō eē duplex: cū sit simplr falsa. 2° q; dato q eēt duplex cū h duplicitas pcludat p accūs: z solō da sit in sua cā magis eēt soluēda. eo q fallat p accūs q; eo q fallat fm duplex. iō phs ad inuādū istud du plex peccatū: p^o ait dīctū elenchū nō peccare s; duplex q; nō est ibi aliq oīo pluritū sūtūa. postea s; dīct q fm accūs est nat^{us} tuus eē multiplex fm diuersūz modū cō ponēdi. tñ q; h^{ic} cōpō pclusa est p accūs: iō assignādu est ibi defect^{us}: nō s; duplex: s; fm fallaz accūs. ut g h duo exēpla. v; bonū maloz: z bon^{us} suus mali. fmū g exēplū defuit ad onidēdū pa^{mus} pcludentē canē eē na tū tuū nō esse duplex soluēte fm q; hec oīo. cantis est nat^{us} tuus nō est duplex. nā cū hec oīo. bonū malorum nō sit ppe duplex cū tñ magis videat eē duplex q; illa. Scdm vō exēplū defuit ad onidēdū dīctū pa^{mus} nō eē soluēdū fm duplex. dato q; h^{ic} oīo. cantis est nat^{us} tuus eēt q; h^{ic} duplicitas ut dcm est: pclusa est p accūs. sic g h^{ic} oīo. bon^{us} suus mali que plus h; de duplicitate q; aliq pdictaz: nō est soluēda s; duplex: q; duplicitas il la sūtata est p accūs: sic si duplex eēt hec oīo. cantis est nat^{us} tuus: nō eēt soluēda fm duplex: q; dupl^{itas} talis per accūs est pclusa. p; g pdicta duo exēpla onidēd per locū a maiori. q; ad dīctū palo^{mus} cantis est nat^{us} tu^{us} nō est soluēdū fm duplex ut pdicti soluebant. C Deide cū dīct l. Sitr aut neq; boiem. C Probat qđ suppo fuerat. dixerat enī q; h boz z hō aialū nō sunt ppe mlti plices. h aut pbat talia nō eē ppe mltiplicitas: q; nō hīt mltiplicitatē nisi fm trūcationē: iō ait q; dicere boiem eē aialū non dī mltiplex: q; neq; si qñ sīgms qđ. i. aliqd auferētes. i. per trūcationē dī hīc multipl. nā z dimidiū uersūz dicētes sīgms hīstoriā troianā. ut cū dicimus. da mihi irā pande dea. sīgms da mihi illiada. i. hīstoriā troianā. si ergo mltiplicitas p trūca

tionem eēt multiplicitas simplr: hec oīo: itā pāde dea. eēt multiplex: qđ nullus diceret. **C** Morandū autē qđ de historia troiana fact⁹ fuit qđā liber metricē qui incipiebat. itā pande dea. qñ ergo qđ uolebat illū libru dicebat. da mihi itā pāde dea. simplr ergo h⁹ oīo figt qđ dea quā colebat troiani pādat z manifestet itā suaz sup destructores troie. per trūcationē autē fm acceptio nē nīam figt illū libru qui sic incipit. sicut g dicta oīo nō est pprie multiplex: itz per trūcationē quā dā mult plicitatē videat p̄trahere. sic nulla oratio trūcata p̄pe multiplex dīci debet. **Cap. VIII.**

cap. De hō qui sunt in eo qđ pncipalr hic: uel quo: uel ubi: uel aliquo mō: ul' ad aliqd dicunt: z nō simplr sol uedū p̄siderātī p̄ctōnē ad p̄dictionē si p̄i git hōz aliquid passa esse.

C Postqđ p̄hs docuit soluere ad palogismos accidētis. In pte ista docet soluere ad palo^{mo} fm qđ z simplr. z duo facit. qđ p^o oñdtr in gñali quō soluedū sit ad tales palo^{mo}. 2° ponit palo^{mo} sumptos fm talē fallaz. z docet eos spālī soluē. ibi. **S**ūt autē oēs h⁹. **I**circa p^m trīa facit: qđ p^o pponit qđ itēdit. 2° assignat cām dīcti. 3° pcludit itēdū. 2ª ibi. **M**az p̄ria. 3ª ibi. **Q**uare si b quidē. **I**dicit ergo qđ eos palo^{mo} qui sunt in eo qđ fil logicant pncipaliter h. i. simplr aliquid qđ nō est sim p̄r: uel est de numero eoz que dīcunt quo quātum ad partē integralē. uel ubi quātū ad localē: uel ad aliquid qđtū ad relationē. tales g palo^{mo} iherētes pncipalr z simplr qđ nō est simplr soluedū est p̄siderātī. i. a cōfī derātē p̄nem per respectū ad p̄dictionē si p̄i gat ipam p̄dictionē eē passaz aliqd hōz qđ. i. in pmissis nō sit. ita simplr: ut est p̄clusa simplr. Deinde cum dīct.

C **N**ā p̄ria z opposita fm affirmationem z negationē simplr qđē ipossibile iēē eidē quo aut utrūq: uel ad aliquid: uel aliquo modo: aut hoc quidem quo. illud autem simpliciter nihil prohibet.

C Assignat cām dīcti q̄re respiciendū sit ad p̄dictionem dīcēs. qđ p̄ria z opposita. i. p̄uatiā: z affirmationē z negationē. i. p̄dictoria simplr ipossibile est iēē eidē. sed qđ i. fm qđ: uel ad aliqd: uel aliquo mō. i. fm aliquaz dē terminationē: utrūq: i. oppositoz sup. p̄tingit inesse: z sicut utrūq: oppositoz p̄tingit inesse eidē fm qđ. sic ēt nihil p̄hibet hoc qđē oppositoz inesse quo. i. fm qđ. illud aut inesse simplr. utrūq: in oppositoz inesse eidem simplr est ipossibile. via ergo ad soluedū est respicere utrum opposita in p̄clusionē accipiant simplr: que sim p̄teiter inesse non possunt. Deinde cum dīct.

C **Q**uare si hoc quidē simplr: illud autem quo nondū elenchus. hoc aut p̄siderandū in p̄ctōne ad p̄dictionem.

C **L**occludit intēruz dīcēs. qđ si hoc qđē oppositoz dīcat simplr. illud aut dīcat quo ul' sup. si utrūq: oppositoz dīcat quo. i. fm qđ nōdū est elenchus. i. nō est ibi uera redargutio. g h. i. h⁹ defectū p̄siderādū est in p̄ne p̄spectū ad p̄dictionē. videndo utrū p̄cludant opposita simplr que in pmissis oportuit sumere nō simplr.

Dubitarēt forte aliqs. utrū cū cōmittit hec fallā si sumunt opposita in pmissis oporteat ea sumere nō simplr. **C** **D**ēm qđ sic: qđ si in pmissis sumerent opposita simplr aliqua pmissaruz eēt fallā: q̄re magis eēt ibi peccatū in mā qđ in forma. quorūcūq: g per hanc fallām pcludunt opposita sim p̄r in pmissis non fuit accepta oppositio simplr. via g

ad soluedū h⁹ palo^{mo} est p̄siderare p̄nē in cōparatio ne ad oppōnē: ut sequit ex pmissis ubi fuit accepta op positio non simpliciter. Deinde cum dīct.

C **S**unt aut huiusmodi oēs oīones b hñtes: ergo cōtingit qđ nō est esse. sit aut qđ qđ non est. similiter aut z qđ est nō erit. nō enim erit eorum que sunt.

C **P**onit palo^{mo} peccantes fm hanc fallām: z qđ mentionē fecerat de trīplici oppōne. i. de cōtraria: de p̄uatiā z p̄dictoria. iō trīa facit: fm qđ triplex oppō cōcludi pōt per hanc fallām. p^o enī ponit palo^{mo} cōcludētes opposita p̄dictoria. 2° pcludētes opposita p̄trarie. 3° p̄uatiue. 2^a ibi. **E**rgo qđ nō vult sapiēs. 3^a ibi. **E**rgo iustum est iniusto. **I**circa p̄mū duo facit. nāz hec fallacia dupliciter pōt fieri. p̄mo cum ipsa determinatio est inepta sicut p̄turtū inepte adiungit ad bene tu rare. uel si additio sit bene dīminuēs sicut op̄nabile vī def dīminuere de rōne entis. uel si sit quocūq: alio mō additio icōpetēs. 2° h̄t fieri talis fallā. qñ ipā additio nō est incōpetēs: 3° nō addit cōpetētī mō ut qđ additū fm p̄tē: ul' fm aliqūē respectū h̄z quē modū nō simplr dēnoiat. duo ergo facit: qđ p̄mo ponit palogismos cōcludentes p̄dictoria: eo qđ ipsa additio nō est cōpetēs. 2° pōit h⁹ palo^{mo} pcludētes p̄dictoria eo qđ additū nō accipit cōpetenti mō. 2^a ibi. **S**it aut z in ad aliqd. **I**circa p̄mū duo facit: qđ p^o ponit dīctos palo^{mo}. 2° sup addit quēdā paralogismū q. videt spālem quā dā dīffī cultatem h̄ere ibi. **S**imilis aut oīo. **I**circa p̄mū duo facit. qđ p̄mo ponit h⁹ palogismos. 2° docet eos soluere ibi. **A**ut nō est z esse. **I**p̄ma in duas: qđ p̄mo ponit palogismos pcludentes p̄dictoria quātū ad esse. 2° cōcludentes p̄dictoria quātū ad agere ibi. **M**ō ergo cōtingit eundē. **I**dicit ergo qđ oēs h⁹ oīones que dicent sunt hñtes h. i. h⁹ defectū: qđ peccāt fm qđ z simplr: z ponit duos palogismos: quoz vnus est. **E**rgo cōtingit qđ nō est eē. **I**qđ qđ nō est simplr est qđ. i. fm qđ: ut puta op̄nabile: hec est mīor. formet sic. qđ est op̄nabile est qđ nō est op̄nabile. ergo qđ nō est: est. s̄it aut per 2^m palo^{mo} oñdet: qđ qđ est nō erit. hec est 3^a nā qđ eo: ruz que sunt ut puta asinus. hec est mīnor. formet autē sic. qđ nō est asinus nō est: sed aliqd qđ est nō est asinus ergo aliquid qđ est non est. Deinde cum dīct.

C **E**rgo cōtingit eundem simul bene iurare z periurare: ergo possibile est eundem simul eidem suadere z dissuadere.

C **P**onit pa^{mo} pcludētes p̄dictoria qđtū ad agē. quoz p̄mus est qđ cōtingit eundem bene iurare z periurare. ponat aut talis casus qđ aliqs iuret se p̄iuraturū: quo facto obseruet iuramentū z cōmittat p̄iuriū. hoc posito formet palo^{mo} sic. quicūq: adimplet iuramentū bñ iurat: sed iste p̄iurādo adimplet iuramentū. g p̄iurādo bene iurat: sed p̄iurādo non bñ iurat. g simul bñ iurat z nō bñ iurat. **P**onit aut 2^m palo^{mo} cū dīct. g possibile est eundē simul eidē suadere z dissuadē. ponat enī qđ aliqs suadeat alicui dīssuasionē mali. hoc posito formet sic h̄ic palogismus. qui suadet dīssuasionē suadet z dīssuadet: uel suadet z nō suadet. sed h̄ic suadet dīssuasionē. ergo suadet z nō suadet. Deinde cū dīct.

C **A**ut nō z eē qđ: z eē eidē. qđ aut nō est nō si est quid: z est simpliciter.

C **S**oluit z duo facit: qđ p̄mo soluit ad palogismos pcludentes opposita qđtū ad eē. 2° pcludētes qđtū ad agē. 2^a ibi. **N**eq: si bene. **I**dicit ergo qđ eē qđ z esse nō est idē. qđ ergo nō est nō sequit si est qđ: ut si est op̄nabile qđ est simplr z supplendū est qđ sic nō seqt qđ est qđ ut qđ est op̄nabile qđ sit simplr. ita nō sequit qđ non est

Elenchorum

qd ut qd nō est asinus qd nō sit simplr. Deinde cū dicit.
C Neq; si bene iurat: hoc aut non hoc ne
 cessie est z bene iurare. nā qui iurat se piuraturū: aut fm periurans: fm hoc solum
 bene autez iurat non. Neq; qui dissuadet
 suadet: sed quid suadet.

C Solut ad palo^{mo} pcludētes opposita q̄tū ad agere
 dicens. qd neq; si hic. i. si p̄surans bñ iurat fm hoc. i. bñ
 iurat inquātū obseruat iuramentū p̄mū: sequit ip̄z bñ
 iurare simplr. nā qui iurat se piuraturū: bñ iurat h̄ so-
 lū. i. fm hoc solū inquātū nō obseruat p̄mū iuramentū
 nō aut bñ iurat sup. simplr. sic etiā soluendū est ad alitū
 palo^{mo}: qd neq; qui dissuadet suadet simplr: s; suadet
 qd. i. suadet fm quid. nam suadere dissuasionem malū
 non est suadere simplicitē: sed dissuadere.

Dubitarēt forte aliq; si aliq; se iuraret piuraturū utriū deberet adimplere qd iurauit cōmittēdo p̄surū uel nō. v; eni qd qd agat piuraturū. nā si nō cōmittit piurū piurat fm p̄mū iuramentū: qd iurauit se piuraturū. si vō cōmittit piurū piurat quātū ad 2^m iuramentū: qd male iurat. **C** Dm qd hec qd altiorē sciaz postulat. s; ut ad ppositū spectat: dicē possumus sapiētū eē sniam: in male pmissis rescidere fidē. in turpi uoto mutare decretū. qui g iurat se piuraturū nō debet obfuare qd iurauit: uel qd pmissit. male ergo agit cū hoc iurat: z petus agit cuz piurat ut iuramentū adimpleat. piurās ergo qd iurauit se piuraturū simplr male iurat: tñ forte bñ iurat fm qd: inquātū v; obfuare qd p̄sur iurauit. Deinde cum dicit.

C Sillis aut ofo: z de eo qd est mētiri eūdē simul z uerū eē. Sed qd nō est facile inspicere utro mō qd assignet simplicitē uerū eē uel mētiri difficile uidet.

C Subdit quēdā pa^{mo} qui uidet spālē h̄ie difficultatē. z duo facit: qd pō pōnt h̄i pa^{mo}. 2° docet soluē ad ip̄z ibi. **P**rohibet aut eūdē nihil. **I** Dicit g qd filis ofo est de eo qd est eūdē mētiri z uerū eē: qd p̄gīt ip̄z dicere: z addit qd nō est facile inspicere utro mō quis assignet ibi simplr: ut utriū dicamus talē esse uerū. i. v̄itatē simplr: uel mētiri simplr: z qd nō est facile h̄ uidē difficile v; rñ dē ad talia. ponat g talis casus. qd aliq; dicat se dicturū falsū: z postea dicat falsū: ut puta: si g diceret. ego dico falsū. asinus uolat. querit ergo utriū sic loquens dicat uerū uel falsū. forme aut sic pa^{mo}. qd qd dicit ut est dicit uerū: sed qd dicit falsū dicēdo se dicē falsū dicit ut est. g dicit uerū. s; positū est qd dicat falsū. g dicit uerū z falsū: uel dicit uerū z nō uerū. Deinde cū dicit.

C Prohibet aut eūdē nihil simplr qdē eē mēdacē: quo aut uerū uel aliquo: z esse uerū aliquo: uerum aut non.

C Solut. d. qd nihil phibet eūdē esse qdē mēdacē simp: uerū aut quo. i. fm qd. uel nihil phibet aliquē eē uerū aliquo. i. aliq mō. uerū aut nō simplr. q. d. qd sic loquēs simplr est mendax: s; fm quid sit uerax.

Dubitarēt forte aliq; cū aliq; dicat falsūz odo se dicē falsūz sit mendax simplr. uerax aut fm qd. **C** Dm qd ofo dupl pōt p̄siderari. p^o ut est illud qd logmur: z sic ofo est uera uel falsa qñ formalr. 2° pōt p̄siderari ofo ut est illud de quo logmur: z sic v̄itas uel falsitas in oone sunt qñ māl r tñ. qui ergo dicit asinus uolat: hec ofo accepta formalr z ut est f̄gētua simplr est falsa. accepta vō māl r z ut est illud de quo logmur aliquo mō pōt dici uera. nā de hac oone. asinus uolat. pōt aliqd uere enūciari. uere enūz

dicat qd est falsa. cuz ergo h̄ie aliqd māl sit h̄ie fm qd. h̄ere vō formalr sit h̄ie simplr. dicēs se dicere falsum si postea falsum dicat simplr mentit. fm qd aut dicit uerū. z qd difficile est uidē quō ibi est v̄itas māl r: z quō formalr. s; ut dicebat h̄ palogism^o uidet supaddē spālēz difficultatē. Deinde cū dicit.

C Sillr aut z in ad aliqd: z ubi: z qñ oēs hu iusmodi oōnes fm hoc accidunt.

C Donit palo^{mo} pcludētes p̄dictoria q̄tū ad additōnes incōpetētē additā: z duo facit. qd pō pponit qd itēdit. 2° exegit de itēto ibi. Ergo sanitas z diuitie. **I** p̄tinet sic. sicut cōmittit falsa fm qd qñ additio est incōpetēs. silt aut cōmittit talis falsa qñ sit talis additio incōpetēt mō: ut qñ sit in ad aliqd ut fm respectuz: uel ubi. i. fm locū: z qñ. i. fm tps. nā oēs h̄i oōnes accidūt fm h̄: qd peccare p̄nt per h̄i fallāz. Deinde cū dicit.

C Ergo sanitas uel diuitie bonū: s; inspiētī z nō recte utētī nō bonū: bonū g z nō bonū

C Exegit de itēto ponēdo h̄i pa^{mo}. z duo facit: qd pō pōnt māl talis pa^{mo}. 2° docet eos soluē ibi. Aut nihil phibet. **I** circa p̄m duo facit: qd pō z sepātī z p se ponit pa^{mo} fm ad aliqd. 2° silt z p̄tētīz ponit pa^{mo} fm qñ z fm ubi. 2° ibi. Ergo sanū eē. **I** dicit g qd sanitas z diuitie sunt bonū: s; inspiētī z nō recte utētī nō sūt bonū totū h̄ accipiēdū est p̄ miori. g idē est bonū z non bonū. hec est 2°. foiet aut sic pa^{mo}. que nō sūt bonū inspiētī z nō recte utētī nō sūt bonū: s; sanitas z diuitie que sūt in se bonū z nō sūt bonū inspiētī z nō recte utētī. g sanitas z diuitie que sūt qd bonū nō sūt bonū. **D. c. d.**

C Ergo sanū eē uel posse i ciuitatē bonū: s; ē qñ nō meli^o. idē g eidē bonū z nō bonūz.

C Donit silt pa^{mo} q̄tū ad locū z tps. d. qd sanitas z pos se in ciuitate sunt bonū: sed est qñ. i. aliqñ qd sanitas nō est qd meli^o. sic ēt est qñ in aliqua ciuitate qd posse ibi. **I** nō est bonū. **I** p̄t aut ex hoc formari duo pa^{mo}. vñ quātū ad tps sic. qd nō est bonū aliqñ nō est bonū: sed sanitas que est qdā bonū non est bonū. alit^o aut pa^{mo} pōt sic formari q̄tū ad ubi: qd nō est bonū alitubi nō est bonū: sed posse in ciuitate qd est qdā bonū nō est bonū alitubi. ergo posse in ciuitate qd est qdā bonū non est bonum. Deinde cum dicit.

C Aut nihil phibet qd simplr est bonum huic nō eē bonū: aut hoc huic qdē bonū: sed non nunc: uel non in hoc bonum.

C Solut ad oēs dictos tres palo^{mo}. d. qd nihil phibet aliqd qd est bonū simplr nō eē bonū huic. i. inspiētī uel nō recte utētī q̄tū ad pa^{mo} sumptū penes ad aliqd: aut si est bonū huic nō est bonū nūc q̄m ad pa^{mo} sumptū penes qñ siue penes tps. uel nō est bonū in hoc loco q̄tū ad palogismū sumptū penes ubi.

Rgo qd nō ualet sapiēs est malū: e mittere aut nō uult bonū: malum ergo bonū. **N**ō enī idē dicere malum esse bonum z amittere bonum.

C Postq; p̄he posuit palo^{mo} h̄ut^o fallē pcludētes opposita p̄dictorie. In pre ista ponit h̄i pa^{mo} pcludētes opposita p̄rie. z tria facit fm qd tres tales pa^{mo} ponit 2° ibi. Sillr aut z que de fure. **I** 3° ibi. **E**t egritudo est malū. **I** p̄m^o palo^{mo} talis est qd nō uult sapiēs est malū: sapiēs nō uult amittē bonū. g malū est bonū. forme sic palo^{mo}. sapiēs nō uult bonū amittē. g nō uult bonū: sed qd nō uult sapiēs est malū. g bonū est malū. soluit dicēs qd nō est idē dicere malū eē bonū: z malū eē amittere bonū. nolle enī amittere bonū nō est nolle

Elenchorum

a fm qd ad simplr. nō enim ualeat. si eligēdū est iniuste
mort: qd sit eligēdū iniustū simplr.

Dubitaret forte aliq. que sit ea q eligē mo
ri iniuste est eligere iniustū fm qd
z nō simplr. Cōdōz qd vñ qd qd est tale simplr: qñ ade
ptū est formā talis. nō est enī simplr ignis nisi qd ade
ptum est formā ignis: sed fm qd est tale qd solū est mā
liter tale. cū ergo qd morit iniuste in eo nō est iniusti
tia formalr: qz illā iniustitia ipse nō exercet: sed mālr z
passiue est in eo iniustitia inq̄tū est mā circa quā tyrā
nus iniustus suā iniustitiam exercet. occidēs q̄ iniuste
simplr iniustus est: sed qui morit iniuste non est simplr
iniustus: sed solū est mā circa quā iniustitia exercet. eli
gere ergo agē iniusta est eligē ut sit iniustus simplr: sed
eligere pati iniusta est eligere ut sit iniustus fm quid.
simplr ergo sunt eligenda iusta. sed nihil phibet fz qd
eligendū eē iniustū. Deinde cum dicit.

Et hēre sua iustū: aliena aut nō iustum.
Iudiciū hō hoc iustū eē nihil phibet ut si
sit fm opionē iudicātis: nō enim si iustum
hoc uel sic z simplr iustum.

Solut ad 2^m palo^m. d. qd hēre sua est iustū: hēre aut
aliena nō est iustū simplr. fz nihil phibet h. s. hēre nō sua
eē iustū iudiciū. i. p iudiciū iudicātis: qz si sit fz opionē
iudicātis erit ibi iustitia q̄tū ad h: fz nō erit ibi iustitia
simp^r. nō enī si iustū est h. i. fz hūit fz iudiciū iudicātis
ul si ē iustū sic. i. fz legē: nō pp h segt qd sit iustū simp^r.
Cū qd d: h est iustū fz iudiciū iudicātis: ul fz legē. q̄ est
iustū: peccat pfallaz fm qd z simplr. Deinde cū dicit.

Sitr at z q iniusta sit nihil phibet ea dicē
iusta esse. nō enī si dīe iustū necē ē iusta eē.

Solut ad 3^m palo^m. z duo facit: qz pōnit h^o solonē
2° qd dixerat manifestat p file ibi. Sic nec si. dicit q̄
si sit solū dū est ad 3^m palo^m. qz que iniusta sunt nihil
phibet iustū eē ea dicē. nā nō si est iustū aliq dicē necē
est illa iusta eē. pōt enī iuste dici qd est iniustū. cū ergo
arguit. qui dicit iniusta est iniustus: z est pōnādus. est
ibi fallā fm qd. nam in dicēdo iniusta nō est iniustitia
simplr: sed solū est iniustitia fm qd z māliter inq̄tum
est hmo de rebus iniustis. Deinde cum dicit.

Sic nec si utilia at ē dicē utilia. sitr z iniu
stis: qre nō si q dñr iniusta q dicit iniustavi
cir: dic enī q dicē ē iustū. Sitr at pati iusta.

Manifestat qd dixerat p file. d. qd sic nō ualeat si est uti
le iustitia dicē. q̄ utilia sūt que dñr. qz urile est aliqñ di
cē iustitia ut cognita corrigant. ul meli^r caueant. sitr se
bz z i iustis. qz nō opz si iustū est dicē. q̄ iusta sūt q dñr.
nā iuste pōt dici iniusta ut corrigant ul caueant. iō sū.
dit qd nō segt. si que dñr sunt iniusta q dic illa uicir. i.
obtinēt iniusta siue iniustitia. dicēs enī iniusta nō opz
qd obtineat iniustitia: ul q sit iniustus: qz lz dicat ea q
nō sūt iusta facē: dicē tñ ea q sūt iusta dicē. sitr at se bz z
iniusta pati. nā si qz pōt dicē iniusta absqz eo q sit iniu
stus: sic pōt iniusta pati: nō tñ iniustus erit. Cap. IX

Is aut que fz diffonē sūt elēchi:
h queadmoduz scriptū est ipsi ob
uiare p̄siderātes p̄ctonez ad p̄di
ctionē: ut sit idē z fz idē: z sitr z i eodē tpe.

In preſta p̄bs docet solūe ad palo^m. peccantes fm
ignorātia elenchī. z duo facit: qz p̄mo docet solūe ad
h^o palo^m in gñali. 2° exemplificat de h^o palo^m ibi
[Sunt aut oēs.] circa p̄mū duo facit: qz p̄mo docet
solūe ad h^o palo^m cū p̄mo nō p̄us in p̄ncipio iter
rogat. 2° docet rñdē ad tales palo^m. cū p̄us in p̄nci

p̄lo interrogat: qz p̄cludat ibi. Si dō in p̄ncipio. Ioi
cit ergo q obuiandū est hīs palo^m qui sunt fm diffō
nem elenchī. i. fz ignorantia elenchī. queadmodū scri
ptuz est p̄us cū tractauimus de fallā fm qd. nā si in di
cta fallā obuiabamuz cōparādo p̄ctonē ad p̄dictionēz
sic in hac obuiare opz p̄siderantes p̄nē per respectū ad
p̄dictionē. debem⁹ enī cōparare p̄nē ad p̄dictionēz: ut
segt ex p̄missis. utrū idē ibi neget z affirmet fm idē
ad idē. sitr z in eodē tpe. Deinde cum dicit.

Si dō in p̄ncipio interroget nō fatēduz:
qm ipole eē idēz duplū z nō duplū. Sed
dōm nō sic aut ut erat redarguē p̄cessuz.

Docet rñdē ad h^o palo^m. qñ q p̄us iterrogat qz cō
cludat. d. q si opponēs in p̄n^o ante qz faciat pa^m iter
roget utz idē sit duplū z nō duplū nō est fatēduz. i. nō
est p̄cedēdū q ipole sit idē eē duplū z nō duplū. fz dōz
est q nō est pole sic eē aliqd duplū z nō duplū: ut p̄ces
suz erat redarguē. i. ut p̄cedit eē redargutionē: uel p̄di
ctionē. nā duplū z nō duplū ut uerā p̄dictionē impo
tant eidem inesse non possunt.

Dubitaret forte aliq. utrū idē possit esse du
plū z nō duplū. Cōdōz qd duplū
relonē iportat: cū fundamētū ē q̄titas. sic file relonē
iportat cū fundamētū est q̄litas. sic ergo ad h q ali
qd sit file nō opz q sit tale fm oēm q̄litatez. sic ad h q
aliqd sit duplū nō opz q sit tale fm oēm dīmētionēz:
uel fm oēm quātitatē. sic ergo idē pōt eē file fm vnam
qualitatē z nō file fm aliā: z sic idē pōt eē magnū re
spectu vni⁹: z nō magnū respectu alteri⁹. ita idē pōt
eē duplū fz vñā dīmētionē ut fm lōgitudinē: z nō du
plū fm aliā: ut fm latitudinē: ergo idē erit duplūz z
nō duplū: sed nō erit duplū z nō duplū fm q talia im
portant uerā p̄dictionē: qz duplum fm lōgitudinem
nō p̄tradict nō duplo fm latitudinem.

Alterius forte dubitaret aliq. utrū absqz ad
ditionē p̄cedendū sit idē eē duplūz
z nō duplū. videt q nō. qz absqz additiōe nō p̄cedim⁹
idē eē albu z nō albu: sed cū additiōe p̄cedimus: qz
nō est in cōueniēs aliqd eē albu fm vñā p̄tē: z nō albu
fm aliā. C. p. qd sine additāto dicit simplr dicit:
z qd est simplr tale videt p̄fecte eē tale: cū ergo duplūz
fm solā lōgitudinē nō sit p̄fecte duplū: nō videt q si
ens sit duplū simplr z absqz additiōe debeat dici du
plū. Cōdōm q nō est file de formis absolutis z relati
uis. relatiua enī in seipsis iplicant respectū quēdā. qd
ergo est duplū per respectū ad aliqd absqz additiōe
alta: pōt dici duplū: qz duplū in seipso quēdā respectū
claudit. eē enī duplū nō est eē aliqd absolute: sed respe
ctiue. videm⁹ enī qz qd est albu fm vñā partē non pōt
dici albu simplr: sed est albu fm quēdā respectū: ut p
respectū ad partē. si ergo in ipso albo clauderet talis re
spectus: ita qd eē albu esset eē aliqd respectiue albu fm
partē: qz eēt h albu respectiue: posset dici album absqz
additiōe: cū posset sit q duplū qd respectiui noiet. cō
perēter q duplū fm lōgitudinē: z nō fz latitudinē pōt
dici duplū z nō duplūz. Qd dō obijci de albo pz qd
nō file est de absolutis z respectiuis. C. Qd aut adde
bat qd est simp^r tale ē p̄fecte tale. Ddōz qd eē simp^r in re
latiuis est eē p̄ respectū. sufficit qd simplr z absqz ad
ditiōe dicat duplū qd est respectiue duplū. nāz sic nō o3
ad h q aliqd sit duplū q sit ad oia duplū: qz tūc nulls
nūs eēt duplus: cū nullus sit nūs qui respectu ois nu
meri ualeat dici duplus: sic nō o3 q absqz additiōe di
cat duplū qd sit per oēm modū duplū. duplū ergo fm
lōgitudinē duplū est simplr z p̄fecte fm q p̄fectio h3
eē in his que dñrunt per respectū. In relatiuis enī non
opz qd est p̄fecte tale q sit oimō tale: sed sufficit q sit
aliqui⁹ ul aliquo mō: ul respectiue tale. ex hoc ergo pōt

appere dīta iter hāc fallaz z fz qd. nā hec fallā nō semp
ipedit illationē: fz ipedit p̄dictionem. fallat enī q̄ alī
qd sit duplū z nō duplū: fz nō fallat h̄ ut sūt p̄dictoria:
sed fallā fm qd ēt ipam illationē ipedit: qz nō pōt ifer-
ri. alb⁹ dentē. ergo alb⁹: sicut pōt iferri duplū fm lōgi-
tudinē. ḡ duplū. phs ḡ qz q̄n eodē mō docuerat solūē
hanc fallaciā z fm quid dīcēs hāc sicut illā solūēdā ēē
considerādo concōnē ad p̄dictionē. iō forte nō crede-
ret hanc fallaciā ab illa nō differre. addidit hanc nō
semper ipedit illationē sed cōtradictionē. nam ut alī.
nō debemus negare q̄ nō possit iferri aliqd ēē duplū:
z non duplum sed q̄ talia iferri nō ualent ut implicāt
cōtradictionem. Deinde cum dicit.

**Sunt aut oēs he orōnes fm hoc: putaf-
ne qui scit singulū: qm̄ singulū nouit rem:
z qui ignorat similiter. Sciēs aut quis co-
riscus qm̄ coriscus: ignorabat qm̄ music⁹:
quare idē scit z ignorat.**

**Nonit palogismos deseruitēs huc false. Ad cui⁹ eul-
dentiam sciēdū q̄ cū q̄tuor sint modi hui⁹ fallacie illi
tñ q̄tuor ad duos reduci p̄nt. nā p̄mi tres modi. vñ fm
idē ad idē: z s̄r. quafi in idē redeūt: qz qd est magnū z
nō magnū nō respectu etusidē pōt dici quodāmodō ēē ma-
gnū z nō magnū: nec fm idē: nec s̄r. sunt ḡ quodāmodō
duo modi hui⁹ false: quoz vn⁹ est cū p̄cludunt p̄dicto-
ria: nō fm idē. alb⁹ vō cū p̄cludunt nō ēē s̄r. duo ḡ facit:
qz p̄ exēplificat de mō illo cū cōcludunt ēē p̄dictoria
nō fm idē. 2⁹ cū p̄cludunt nō ēē s̄r. 1⁹ ibi. Putasne te
tracubitus. Joicē ḡ q̄ oēs he orōnes que dicunt sunt
h. i. peccāt per ignorātiā elēchi. h⁹ aut oīo est putasne
qui scit singulū qm̄ singulū. i. qui scit aliqd fm aliqd
nouit rē: z qui ignorat aliqd fz aliqd s̄r igrat rē: hec
est maior: fz q̄ scit coriscū istū qm̄ corisc⁹: z ignorat ip̄z
qm̄ music⁹ sup. scit coriscū fm aliqd: z ignorat ip̄m fz
aliqd hec est minor. sequitur p̄lo qz idē scit z ignorat ue-
rum est: sed nō fm idē. Deinde cū dicit.**

**Putasne tetracubitū tricubito maius.
fiet autez ex tricubito tetracubitus fm lō-
gitudine. maius autez minore maius: ideoz
ergo ipso fm idem maius z minus.**

**Nonit altū palogismū in quo p̄cludunt p̄dictoria: nō
simul nec fm idē tps. d. putasne tetracubitū est maius
tricubito. fiet enī tetracubitū fm longitudinē ex tricū-
bito. pōt enī p̄tingere q̄ ferruz uel aliqd aliud corpus
pus ex nīs trū cubitorū extēdat: z fiat tetracubitū: siue
fiat q̄tuor cubitoz: z maius est minore mai⁹ erit idem
ferrū mai⁹ z min⁹ eodē z fm idē: qz erit mai⁹ z min⁹
seipso fm longitudinē. formet aut sic palogismus. hoc
ferrū est tricubitū in 3⁹: est tetracubitū in nona. ḡ est
tricubitū z tetracubitū: fz tetracubitū est lōgi⁹ tricubi-
to. ḡ idē z fz idē ut fz lōgitudine est mai⁹ z min⁹ eodē
ut seipso. uez ē fz nō s̄r: nec in eodē tpe. Deī cū dicit.**

**Illos aut qui fiunt in eo qd petūt z acci-
piunt qd in p̄ncipio quesitum est: interrogā-
tib⁹ qd si sit manifestū: non dandū: nec si
pbabile sit dicēti uerū.**

**Docet soluē ad p̄titionē p̄ncipiū: z duo facit: qz p̄
docet soluē ad hāc fallam. cū h⁹ defect⁹ p̄cognoscit a
rīdētē. 2⁹ cū nō p̄cognoscit ibi. Si aut lateat. J dicit
ḡ illos palogismos qui fiunt in eo q̄ petūt: z accipi-
unt qd est in p̄ncipio sup. oz soluere nō p̄cedēdo interrogāti-
b⁹. i. opponētib⁹ q̄ntū. i. p̄pōnē quā querūt. imo si sit
manifestū q̄ per illā p̄pōnē quā interrogāt petat qd est
in p̄ncipio q̄ntū: ēt si sit pbabile nō est dādū siue nō est**

p̄cedēdū h⁹ uerū siue h⁹ pbabile. dicenti. i. opponēti.
fz dicēdū est q̄ petit qd est in p̄ncipio. Deinde cum dicit.
**Si at lateat ignorantia pp molestia talū
orationū ad interrogatē trāseūdū nō ar-
guētē. Nā elēch⁹ sine eo qd ex p̄ncipio: de-
inde qz datuz est: nō ut B uterē: s̄ ut ad B
disputaret cōtrariū q̄ in extra elenchis.**

**Docet rīdēre ad h⁹ palogismos qm̄ nō p̄cognoscitur
defect⁹ eoz. d. q̄ si p̄pō p̄pter quā petit qd est in p̄ncipio
lateat ignorantia rīdētis p̄pter molestia talū orōnū
qz difficile est cognoscere que orōnes sunt p̄p̄nque ne
gocio: z in quib⁹ petit qd est in p̄ncipio. qm̄ ergo hoc
later z nō p̄sentit defect⁹ anteq̄ p̄cludat p̄tra nos est
transuertēdū. i. transferēdū: ut hēt greca correctio: ad
interrogantē. i. ad opponētē uelut ad nō arguentē. dicit
mus enī nos p̄uertē ad opponētē dōd q̄ nō arguit: qz
elenchus debet fieri sine eo q̄ est petere qd est in p̄nci-
picio. Deinde. i. postq̄ diximus opponētē q̄ nō arguit
dōm est q̄ id qd p̄cessimus nō est datū. i. nō est p̄cessuz
ut opponēs uterē h. i. ut argueret per illud: sed ut dis-
putaret p̄tū ad hoc. i. ut argueret p̄tū illius: uelut in
extra elenchis. i. in elenchis factis extra p̄positū uel p̄-
p̄tā opionē in quib⁹ p̄cedit aliq̄ p̄pō: nō ut arguat ex
eas: s̄ ut arguat p̄tra eā. C Notādū aut qz idē est arguē
p̄tra p̄positū: z arguere p̄tra aliqd qd est p̄p̄nquū p̄-
posito. cū ergo rīdētis p̄cessit aliqd p̄p̄nquū p̄posito
credens illud nō ēē p̄p̄nquū: sed postea cū per illud
arguit p̄tra ip̄suz p̄cipit qd est p̄p̄nquū p̄posito: z q̄
petit ibi qd est in p̄ncipio. debet dicere q̄ nō p̄cessit il-
lud ut argueret per ip̄suz: sed q̄ argueret p̄tra illud: qz
idē est arguere p̄tra p̄positū: z p̄tra p̄p̄nquū p̄posito.
C Notādū etiā q̄ gratia disputationis pōt quis cō-
cedē q̄ nō credit ēē uerū ut arguat p̄tra illud z cū hoc
fit dicunt fieri extra elenchis: qz ille redargutiones siue
illi elēchi sunt p̄ter opionē rīdētis: qz in talib⁹ rīdēs
sustinet aliquid qd nō opinat esse uerū. D. c. d.**

**Et eos qui per consequens concordēs
in ipsa oratione monstrare.**

**Docet soluē ad palogismos peccātes fz fallaz p̄ntes:
z duo facit: qz p̄mo dat h⁹ solonē in ḡnālī. 2⁹ exequit
de ea in spālī ibi. Est aut duplex. Joicē ḡ q̄ eos palo-
gismos qui peccāt per p̄ns opz soluere p̄cordes. i. on-
corditer mōstrare. i. in ipsa orōne sup. q̄ nō tenet p̄na.
C Notādū aut hāc ēē p̄cordē z cōm solonē oīuz orō-
nū peccātū fm p̄ns: q̄ nō tenet nec ualeat ibi p̄na. oēs
enī tales orōnes uel arguūt a pōne p̄ntis: uel a destructi-
one antedētis fm quē modū arguēdi p̄ se loquēdo nū-
q̄ ualeat p̄na. mōstrare ergo i ipsa orōne q̄ nō ualeat p̄na
est p̄corditer soluē ad oēs tales palogismos. D. c. d.**

**Est aut dupliciter sequentiū p̄sequētia: aut
eniz in p̄ticulare sequit ule: ut hoiez aial:
pbāt enī si B cū illo: z illud esse cūz hoc.**

**Manifestat qd dixerat in spālī: z duo facit: qz p̄ ma-
nifestat h̄ cū arguim⁹ a pōne p̄ntis. 2⁹ cū arguim⁹ a de-
structione antis. uel p̄ oñdit q̄ sophi⁹ p̄uertūt p̄naz af-
firmatiuā. 2⁹ oñdit q̄ p̄uertūt negatiuā. 2⁹ ibi. Aut fz
opponēs. Joicē ergo q̄ sequentiū. i. eoz que sequunt
duplex est bona p̄na. vna est a pōne antis. iō aut q̄ aut ē
bona p̄na cū p̄ticulare segtur id qd est ule: ut cū hoīem
segtur aial: z qz aial segtur ad hoīez: qz ualeat. hō. ergo
aial. sophi⁹ arguūt ecōuerso. pbāt enī si B aial est cū il-
lo. i. cū hoīe. illud. i. hoīem ēē cū hoc. i. cū aial. arguūt
eniz aial ergo hō cū deberent ecōuerso dicere. soluēdūz
est ergo cū arguunt a pōne p̄ntis q̄ nō ualeat p̄na: qz de-
berēt arguere a pōne antis. Deinde cum dicit.**

Egidi⁹

24.

liij

Elenchorum

C Aut fm opponēs: nā si huic est illud cōsequēs z opposito oppositum.

C Ondit nō ualere pñtiam sophistaz: cuz arguit negatiue: qz arguit a destructiōe antīis. **C** Ad cui⁹ euidētiā scēdū qz arguē hz pñaz duplī pñtīgē affirmatiue uel negatiue. z cū arguim⁹ affirmatiue ut tactū ē debem⁹ arguere a pōne antīis. negatiue vō a destructiōe pñtis. sophiste vō circa utranqz pñtiā peccāt: pp qd sic est duplex bona pñia dialectorum: sic est duplex mala pñia sophistaz. nā cū arguit affirmatiue arguunt a pōitione pñtis: cū negatiue a destructiōe antīis. **C** Usū est qz quō nō ualeat eoz pñia: cū arguit negatiue. duo aut fac qz p⁹ pponit qd itēdit. 2⁹ qd dixerat manifestat per ex^m ibi. Scd̄z qz melissi rō. pñtinet aut sic dictū est qz duplex est bona pñia: qz aut est vna pñia affirmatiue cū arguit a pōne antīis: aut sup. est bona pñia hz opponēs. i. negatiue. cū arguit a destructiōe pñtis: z qz bonuz est arg^m a destructiōe pñtis: sophiste peccātes circa hanc pñiaz arguunt a destructiōe antīis. Itā sup. pbāt sophiste si illd. i. si ule est pñis huic. i. pñticulari z antī qz oppositū sit pñis opposito: ut qz oppositū uis z pñtis sit pñis opposito pñticulari z antī. arguit eni hō. qz aial. nō hō. qz nō aial. cū qz nec affirmatiue nec negatiue arguāt sophiste hz qz ualeat pñia pñtialiter ad oēs palogismos pñtis: debem⁹ soluere mōstrādo qz non ualeat ibi pñia. D. c. d.

C Scdm qd est melissi rō. nā si qd factū est hēt pñcipium igenitū. pbāt nō hēre: qre si ingenitū est celū z infinitum: hoc aut non est: contrariū enim pñia.

C Quod dixerat manifestat per exēplūz. pñtinet sic. bñ dictū est sophistas nō solū peccare hz pñtiāz affirmatiua: qz arguit a pōne pñtis: sed et fm pñtiāz negatiua: a destructiōe antīis fm qz melissi rō sup. peccabat. nā arguebat a destructiōe antīis cū deberet arguere ecōuerso. nā pbāt melissus si qd factū est hēt pñcipiū igenitū i. nō factū nō hēret pñm: qre si celū est igenitū. i. nō factū nō hēt pñcipiū magnitudinis: z est infinitū. h aut non segtur: sz ex pñio est pñia. nō eni ualeat. factū hēt pñm magnitudinis z est finitū. qz nō factū nō hēt pñm magnitudinis: z est infinitū: sz ecōtrario ualeat. v3 qd non hēt pñm magnitudinis: z est infinitū nō est factū. debem⁹ eni arguere a destructiōe pñdicati z pñtis: nō a destructiōe ibi lecti z antecedētis. Deide cum dicit.

C Qui aut in eo qz addit aliqd sillogizant pñderādū si ablato accit nihil min⁹ ipofe

C Docet soluē palo^o peccātes hz nō cāz ut cām: z duo fac: qz p⁹ docet h⁹ solonē. 2⁹ ondīt quō ex tali solone manifestare possum⁹ iperitiā opponētis ibi. Deide h ondendū. I dicē qz palogismi qui fillant in eo qd addit aliqd. i. supflūū cuiusmodi sūt palogismi hz nō cāz ut cāz ut soluam⁹ eos pñderādū est si ablato aliqd nihil min⁹ accidit ipofe. qz si h pñtingat ddm est illd nō eē cāz falsitatis qd ponebat cā. solo qz ad h⁹ palo^o est ondē. re nō eē cāz flitatis qd ponit cā. Deide cum dicit.

C Deide h ondendū z dicendū qm dedit: nō ut uidet sed ut faceret ad orōnē: h vō usus est nil ad orōnem.

C Docet ex h⁹ solone manifestare iperitiā siue ignorantiā opponētis. d. qz deide. i. postqz nouim⁹ ibi eē aliqd supflūū. qd nō est cā pñtis: h h⁹ supflūū est ondēdū z ē dōbz a rñdēte. qz dedit illud. i. pcessit nō ut uideret et eē pbabile. sz ut per illud argueret ad orōnē. i. ad pñez siue ad pñositū: sz opponēs qui usus est eo nihil ad orōnez. i. nō est usus eo ad pñositū. ex hoc eni maxime ma

nifestabit ignorantiā opponētis. si concessa sibi pñone que nō uidebat pbabilis nesciuit ea uti ad pñositum ut per eā pcluderet aliqd iconueniēs.

D eos hō qui pñes iterrogationes vnā faciūt statiz i pñcipio de terminādū: nam iterrogatio est vna: ad quā vna est rñsio. Quare nec pñia dicta de vno: nec vnū de multis: sed vnū de vno dicēdū uel negādū.

C In pre ista docet pñs soluē ad palogismos hz pñes iterrogatiōes: z tria fac: qz p⁹ ponit h⁹ solonē. 2⁹ ondīt qm per talē fallaz sit elēch⁹. 3⁹ ponit palo^o peccātes hz hāc fallaz. 2⁹ ibi. Sic aut in equocis. 3⁹ ibi. Ut i hīs orōnib⁹. I dicē qz ad eos palo^o qui faciūt pñes iterrogatiōes ut vna: soluēdū ē sic qz statiz in pñm est determinādū. i. ē ondēdū sup. qz sūt plures iterrogatiōes: z qz nō debet eis vna rñsio. nā iterrogatio vna ē ad quā est dāda vna rñsio. qre si neqz iterrogat vnū pñdicatum de multis sūtis. neqz pñia pñdicata de vno sūto: sz iterrogat vnū de vno: est ddm uel negādū simpli: z est ibi danda vna rñsio. qz p locū a pñio sūu: cū sunt pñes iterrogationes vāde sūt pñes rñsiones z nō vna. Deinde cū dicit.

C Sicut aut i equocis qm qz qdē ambob⁹: qm qz at neutri inest. qre cū nō simplex est iterrogatio: simpli rñdētibus nihil accidit pati: sūtr z in his. Qñ ergo pñia vni: ut vnū plib⁹ iest: uel nō iest simpli dāt z deliquēti b pñm nihil pñtrariuz accidit.

C Ondit qm per talē fallaz sit elēch⁹: z qm nō sit elēch⁹. **C** Ad cui⁹ euidētiā scēdū qz semp peccam⁹ cū ad pñes iterrogatiōes vnā dam⁹ rñsionē. nā sic faciēdo iterimiff ipz disputaret: ut supra dicebat. nō tñ semp ex tali pñtō accidit pñtra nos elēchus: qz si sit vñtas in utroqz sūu: ul flitās i utroqz per se loquēdo pp vnā rñsionē nō sit redargutio: sz cū est vñtas i vna iterrogatiōe: z falsitas in alia: si def vna rñsio accidit redargutio. duo qz fac: qz p⁹ ondīt qm ex vna rñsioe nō accidit elēch⁹ nec redargutio. 2⁹ ondīt qm accidit ibi. Qñ aut hūc qdē. I dicē qz sic in equocis qm qz pñdicatū iest ambob⁹ z est vñtas in utroqz sūu. qm qz aut pñdicatū iest neutri. hūto: qz est falsitas i utroqz sūu: qre cū h pñtingit iterrogatio nō est simpli. simpli tñ rñdētib⁹ nihil accidit pati. sic qz est in equocis: sūtr aut est in his. i. i plib⁹ iterrogatiōib⁹: qz qm qz pñia pñdicata i sunt vni sūto uel vnū pñdicatū iest plib⁹ sūtis: qz est vñtas i utraqz iterrogatiōe uel nō iest: qz est falsitas in utraqz. cū qz pñtingit simpli dāt. i. rñdētē: z h peccatū delinquēti. nihil pñriū accidit: qz non redarguit. **C** Morādū aut qz cōpat h pñes iterrogatiōes ad equocationē pp pñuentiā quā hēt nomē equocū cū i. iterrogatiōe pli. sic qz si qreret ē ne canis corp⁹ z rñdeat vna rñsione: qz sic nō accideret redargutio: qz i3 canis sit equocū ad celeste sidus: z ad latrabile aial: utrunqz tñ est corp⁹. sic ēt si demitatis celesti sidē z latrabili aial: qreret sūt ne hec corpa: qz est ibi vñtas qz ad utrū qz iterrogatū. si rñderet vna rñsioe qz sūt corpa nullum iconueniēs accideret: z sic cū ē vñtas i utroqz sūu nō accidit iconueniēs si def vna rñsio affirmatiua: sic cū est flitās i utroqz nō accidit iconueniēs si daret vna rñsio negatiua. **C** Morādū ēt qz aut delinquēti h peccatū: qz ut dictū est sp peccat cū ad pñes iterrogatiōes dāt vna rñsio: sz nō semp ex tali peccato accidit redargutio. D. c. d.

C Qñ at accidit huic qdē illi at nō: aut plura de plurib⁹: z qm i sunt ambo ambob⁹:

ē at qñ nō ifunt: rursū qre b formidāduz.

Cōndit quō p talē fallaz fit elēch^o. d. qñ aut sup. vnuz p̄dicatū iterrogat de p̄lib^o s̄biectis: z h^o p̄dicatū huc qdē s̄bro sup. iest: illi. i. aliū s̄bro nō iest: sic ēt cū pla p̄di cata iterrogat de p̄lib^o s̄ubtis est qñ. i. p̄tingit aliqñ q ambo p̄dicata ifunt ambob^o s̄ubtis. Rursū est qñ i. aliqñ q nō ifunt ambo p̄dicata ambobus s̄biectis: qz b est formidādū b. i. qñ nō est v̄tras in utroq; iterrogato: nec falsitas in utroq; formidādūz est enī b: qz sic faciēdo accidet nobis redargutio. Deide cuz dicit.

CAt in his orōnib^o: si b qdē est bonū illud at malū qñ b uerz est dicē: qñ bonū z malū: z rursūz neq; bonū neq; malū.

Cōntit palogismos deficiētes fm dictā fallaz: z qz nō est icōueniēs eūde palogismū peccare s̄z dūtas fallaz. iō duo facē: qz p^o ponit h^o palo^o siue h^o orōnes. 2° dīc aliq; illarū orōnū cadē in alias solones: z peccare per alias fallaz. 1° ibi. Cadūt ḡ he orōnes. J Circa p^m qñ uoz facē fm qz qñ uoz palo^o adducit. 1° ibi. Et si singulū. J 3° ibi. Ampli^o si bonū qdē. J 4° ibi. Et duo ieqū nū. J Circa p^m duo facit: qz p^o pponit qd itēdit. 2° manifestat qd dixerat. 2° ibi. Nō enī utrūq; J dicit ḡ qz accidet fallit per ples iterrogatiōes ut accidet i hīs orō nib^o que dicent: vna aut h^o orō est si ppositio duobus: qñ hoc qdē est bonū: illud aut malū: si querat utrum b sint bona uel mala: z def vna r̄fio. accidet b icōueniēs qñ uerū est dicere b. i. vnu z idē ēē bonū z malū z rursūz ēē neq; bonū neq; malū. Deide cū dicit.

CNō enī ē utrūq; utriq; qre idē bonūz z malū: z rursūz neq; bonū neq; malū.

CManifestat qd dixerat. i. qz accidet idē ēē bonū z malū: z nō ēē neq; bonū neq; malū. d. qz cuz utrūq; nō sit utrūq; qz positū est nō ēē utrūq; bonūz neq; utrūq; malū: sed alterū bonū z alterū malū. si def ibi vna p^o ut si dicant ambo ēē mala: ul abo ēē bona ptinget bonū ēē malū: ul malū bonū. sed si idē est bonū z malū rōne qua bonū nō erit malū: z rōne qua malū nō erit bonū. ḡ neq; erit malū neq; bonū. iō alt: qz utrūq; nō est utrūq; si def vna p^o accidet idē ēē bonū z malū: z idē ēē neq; bonū neq; malū. Deinde cum dicit.

CEt si singulū ipm sibi idē z aliū est diuer sum qñ aut nō alijs eadē sed sibi z diuer sa alijs ipa: sibi met diuerfa z alijs eadē.

Cōntit aliū palo^m. d. si singulū. i. si qdlibet ipz sit idē si bi z aliū dūfū. v̄ enī b ēē simplr pcedēdū: qz oia nō sūt eadē alijs: s̄z sūt eadē sibi z diūsa alijs. b ḡ posito q̄rat utrū oia sibi z alijs sint eadē z diūsa: qz simplr r̄ideat qz si arguat b mō. oia sibi z alijs sūt eadē z diūsa. ḡ oia ipa sibi met sūt diūsa z eadē z sup. s̄lī alijs sūt diūsa z eadē: qd ē icōueniēs. nō ē ḡ r̄idēdū simplr: s̄cū q̄rat utz oia sibi z alijs sint eadē z diūsa. C Dd̄z ē qz sibi sūt eadē z nō diūsa. alijs vō sunt diuerfa z nō eadē. D. c. d.

CAmplius si bonū quidez malū sit: malū aut bonum est duo fiant.

Cōntit 3^m palo^m. d. qz si bonū qdē sit malū: z malū sit ul sc̄m est bonū. ppositio ē talib^o duobus. qñ vnu de malo sit bonū: aliud vō ēē. si ḡ q̄rat utrū illa fiāt bona uel mala si def vna r̄fio: sequit qz duo fiāt vnuz: ut qz ambo fiāt bonū: uel ambo fiāt malū. Deide cuz dicit.

CEt vnu iequalū utrūq; ipsuz sibi equale quare equala z inequalia ipsa sibi.

Cōntit 4^m palo^m. d. qz vnu ieqūlū. i. ppositio duobus ieqūlib^o q̄rat utrū utrūq; sit ipz sibi eqūle. si q̄rat utrū am bo illa sint eqūla si r̄ideat vna r̄fio: z dicat qz ambo

sūt sibi eqūla: cū positū sit ea ēē ieqūla se q̄rat ipa ēē eqū la z ieqūla. nō ḡ d̄z r̄ideri vna r̄fio. nā i plali nūo la ter plalitas iterrogationū. Duo ergo ieqūla si q̄rant an sint sibi eqūla: d̄z r̄ideri p ples iterrogatiōes. vō d̄z ēē si bi equale z aliū ieqūle: z reliquum est etiā sibi eqūle z aliū ieqūale. quō aut in tali palogismo est iterrogatio ples parebit meli^o cū ostēdet quō cadat in alias solonem: z quō est ibi alia fallaz. Deide cū dicit.

CAdūt ḡ he orōnes z i alias solones. nā ambo z oia pla signū. Nō ḡ idē p̄ter nō mē accit dicere: z negare. hoc at nō erat elēchus. S̄z manifestū: qñ si nō vna iterrogatio plures fiant: s̄z vnu de vno dicat uel neget non erit impossibile.

Cōndit quō aliq; orōnū dictarū cadūt in alias solones: z peccat per alias fallaz. d. qz he, orōnes. i. aliq; dictaz orōnūz cadūt in alias solones: z peccat per alias fallaz. nō ambo. i. palo^o 4° in quo querebat de duob^o ieqūlib^o utrū ambo ēēnt eqūla z oia. i. palo^o 2° ubi q̄rebat utrū singula uel oia ēēnt sibi z alijs eadē z diūsa. hi palogismi uel he orōnes pla signū. i. peccat per fallacias i dicitōe i qb^o eisdē noib^o ul orōnib^o pla signū: iō ibidē qz in talib^o nō accidet dicere. i. affirmare z negare idē p̄ter nomen. i. nisi h̄z nomē. b aut. i. affirmare z negare idē solū s̄z nomē nō erit elēch^o. i. nō fac ueraz p̄dictiōē. nō ḡ ē vā p̄dictio qñ ē ibi plalitas signū: s̄z si sit simplr iterrogatio: z nō fiāt ples iterrogatiōes ut vna. s̄z dicat. i. affirmet uel neget vnu de vno nō erit ipole. i. non accidet icōueniēs si def ibi vna responso.

Dubitarēt forte aliq; quō oia. i. quō 2° z 4° palo^o in qb^o ponunt oia: z ambo cadūt in alias solones z peccat nō solū per ples iterrogatiōes: s̄z ēt pla signū z peccat per fallas in dictione. C Dm qz cū q̄rat utrū oia sibi z alijs sint eadē z diūsa: b est fallaz in dicitōe: qz est ibi amphibologia. nā cuz dicit. oia sūt eadē si ly sibi fac p̄structionē reciprocā ue rum est. nā qdlibet est idē sibi. s̄z si ly sibi fac p̄structionē nē trāsitua est locutio fallaz. nā si oia sūt eadē sibi trāsi tiue loquēdo qdlibet erit idē aliū. i. si enī diligunt se. du plex pōt esse sensus: uel qz vnu diligat alium: uel qz qñ bet diligat seipm. p̄mus s̄bus est trāsitū. 2° reciproc^o. z qz diūsa rō p̄struēdi iducit amphibologiaz in p̄dicta locutio pōt ēē amphibologia. sicut ēt ibi pōt ēē com positio z diūfio. nā cū dicit oia sibi z alijs sunt eadēz z diuerfa p̄nt p̄ferri ad p̄cedētia p̄unctim ut sit sensus oia sunt eadē z diuerfa sibi. z oia sunt eadē z diuerfa alijs: z sic est locutio f̄la. si vō referat diūfūz ut sit s̄bus. oia sunt eadē sibi z diuerfa sunt alijs: sic pōt esse locutio uera. z qz taz cōpō qz amphibologia sūt fallacie in dicitōe: z peccat aliquo mō: eo qz eisdē noib^o uel orō nib^o plura signū. iō dicunt dicte orōnes cadere in alias solones z significare plura: qz peccant per fallacias in dictione in qbus plura significam^o. eodē aut mō itel ligēdū est de ambob^o. i. de palo^o illo i quo ppositio duob^o ieqūlib^o. querit utrū ambo sint sibi eqūla. nā si ly sibi faciat cōstructionē trāsitua est locutio fallaz. erit enim s̄bus qz qdlibet sit eqūle aliū. si vō faciat p̄structionē reci procā erit locutio uera: qz erit s̄bus qz utrūq; sit eqūle si bi. ḡ est ibi amphibologia pp diūfaz rōnē p̄struēdi. cuz ḡ semp p numerū plalē fiat iterrogatio ples: in dicitō palo^o erit fallaz s̄z ples iterrogatiōes: z qz pla ibi s̄lī in terrogantur. erūt ēt sibi alte fallē s̄z qd qd dictum est. C Adūtēdū tñ qz i ambo z i oia ab aliq^o alr assignat fallaz in dicitōe qz dixerim^o. dicit enim qz ambo z oia pla signū: qz p̄nt teneri collectivē uel distributivē. cum ḡ dicit. oia sunt sibi eadē: si ly oia teneatur collectivē erit locutio f̄la. erit enī s̄bus qz oia collectivē z p̄lū citz

sumpta eadē māz hēant. s; si ly oīa teneat distributue
ut reddat p̄dicatū cuilibet p̄tī sibi per se diuisiū ut sit sen
sue. oīa sunt eadē sibi. i. q̄libet p se acceptū sibi p̄tī est
idē: est locutio vā. sic ēt duob; seqlib; mōstratis ambo
sūt sibi eq̄lia: si ly ambo teneat distributue: z nō sūt si
bi eq̄lia: si teneatur collectue: s; ergo hūc modum
in dictis palogismis erit equocatio. **Cap. x.**

6. ca.
**In illis aut qui deducūt ad idē fre
quēter dicere: manifestū qm nō dā
dū eoz que ad aliqd dicūtur signi
ficare qdē sepatas per se p̄dicatiōes ut du
plū sine eo qd ē duplū dimidiū: qm i eo vī.**

**In pte ista ut dicebat p̄hs docet soluē ad palogismos
sive ad rōnes que ducunt ad nugationē. Nugatio aut
ut patuit ex p̄o li^o maxie videt p̄rigē circa relatiua z cir
ca p̄prias passiōes. duo ḡ facit: qz p̄o docet soluē ad nu
gationē. put videt p̄tingere fieri circa relatiua. 2° put
videt p̄tingē circa p̄prias passiōes. 2° ibi. In his autē
per que. J Circa p̄m duo facit. qz p̄o docet soluē ad nu
gationem. put videt fieri circa relatiua per se. 2° put vi
det p̄tingē circa relatiua s; sui gen^o. 2° ibi. Neq; sc̄i
entia in spe. J Circa p̄m tria facit: qz p̄o pponit qd itē
dit. 2° pbat ppositū. 3° ex his que dixerat manifestat
per exēpla itētū. 2° ibi. Nā z decē. 3° ibi. Duplum
aut nō sūt. J dicit ḡ q in illis ofonib; uel in illis palo
gismis qui deducūt ad frequēter idē dicere manifestū
quō soluēdū: qm nō ē dādū. i. nō est pcedēdū eorū que
ad aliqd dñr s; p̄dicatiōes per se z sepatas s; sup.
idē qd sūt in spe ofones: uel idē qd sūt in ofonib; cō
tūcta ut duplū sūptū per se sine eo qd est duplū dimidiū
nō sūt idē qd hēc ofo duplū dimidiū sūt: qm in eo. i. in
duplo videtur. i. itelligit dimidiū. non enim ppter hoc
quonā in duplo itelligit dimidiū. duplū per se sum
ptū significat idē qd duplū dimidiū.**

co. 28
**Dubitaret forte aliq. qz videt qd duplū per
se sūptū idē significet qd duplū di
midij. Nā ut dicit 4° meta^c. rō quā sūt nomē ē diffō
gcqd ḡ p̄tinet ad diffōnē alicuius: videt p̄tine ad sūptū
et^o. cū ḡ vnu relatiuoz p̄tineat ad diffōnē alteri^o: videt
vnu relatiuoz p̄tine ad sūptū alteri^o. C Dñz qd nō oīa
hūt pari rōne diffōnē nec oīa ex eq̄ hūt qdditate: s; qdā
hūt diffōnē simplr ut ea in q̄rū rōne n̄hil ponit qd nō
p̄tineat ad cēntia eorū. quedā aut hūt diffōnē per ad
ditamēta: in quorū rōne aliqd ponit qd nō est de cēn
tia eoz. si ergo pcedit p̄t absolute loquēdo in his que
habent diffōnē simplr totū id qd p̄tinet ad diffōnē rel
p̄tine ad et^o sūptū: in his tñ que hūt diffōnē per addi
tamēta: nō totū qd ad talē diffōnē p̄tinet p̄tineat p̄t
ad eoz significatiōē. rō ḡ quam sūt nomē est diffō in
hūtib; diffōnē simplicē. qz si cū b uellem^o trahere ad
diffōnē per additamēta: dicerem^o nō totā diffōnē p̄ti
nere ad sūptiōnē noīe sed p̄rez: qz in ea aliqd ponit qd
est de sūptiōe noīe: z qz relatiua z ulr per se passiōes hūt
diffōnē per additamēta. iō nō gcqd ponit in diffōnē ta
litū p̄tinet ad sūptiōnē eoz. 3z ergo dimidiū p̄tineat ad
diffōnē duplū noīe tñ duplū nō sūptū dimidiū: z 3z na
sus p̄tineat ad diffōnē simi: noīe tñ simi nō sūptū natus
nisi uellem^o accipe sūptiōnē large. ut dicerem^o sūptū p
aliqd gcqd dat itelligi per ipm: s; quē modū h de sūpti
to nō loqmur. ex hoc ergo apparet qd non sūt idēz nō
men qd ofo duplū p̄t p̄t itelligi. s; mo ut in p̄mo libro
exponebat: qz nō sūt idē nomē per se sumptū: z in ofo
ne positū: ut duplū non sūt idēz per se sumptū z con
iūctūz dimidiū: qz duplum per se sumptū dat itelligere
dimidiū. p̄iunctū aut dimidiū non ulter^o dat itelligere
ipm. z sic loquendo accipim^o sūptiōnē large. put gcqd
est de intellectu alteri^o aliquomō p̄tinet ad sūptiōnē ei^o**

si ergo duplū per se sumptū z p̄iunctūz alteri^o diuersifi
catur s; itellz: z aliqd dat itelligere per se sumptū: qd
non dat itelligere p̄iunctū alteri^o sic: z acceptū aliquo
mō dici potest non sūt idēz. 2° mō potest itelligi qd nō
idē sūt nomē qd ofo accipiendo sūptiōnē p̄prie: s; quē
modū glibet termin^o i complexus sūt quid i complexū.
z nō qd cōplexū. nomē ergo: qz dicit quid i complexū
non sūt idē qd ofo que dicit quid cōplexū. duplū er
go non sūt idē qd duplum dimidiū. q̄rū cūq; ergo
dimidiū sit de intellectu duplū: nō tñ sūptū nomine duplū.
hē aut due expōnes ex eadē radice pcedunt: z vna alte
ri suffragatur. Deinde cum dicit.

**¶ Nā z decē in vno min^o decē: z facere in
non facere: z oīno in negatiōe dictio. Nō
tñ sūptū dicit b nō ēē albū dicit albū idē ēē.**

**¶ Probat qd supposuerat. v3 qd nō gcqd itelligitur in
alio est de sūptiōe ei^o. d. qd decēz itelligunt in decē vno
minus. i. in nouē. si enī facere itelligit in nō facere: z oī
nō i negatiōe itelligit dictio. i. affirmatio: z 3z affirma
tio sit de intellectu negatiōis: nō tñ sūptū per negatiōēz.
nō enī sūptū dicit hoc nō ēē albū: dicit h ēē albū. nō enī idē
sūt albū: z nō albū: 3z albū sit de intellectu nō albi: sic etiā
supplēdū est qd decē nō sūptū per nouē: 3z possit ēē de
intellectu ipm^o nouē: ex quo patet qd non gcqd est de intellectu
alteri^o p̄prie p̄tinet ad sūptiōnē eius.**

**Dubitaret forte aliq. qz 3z nō videat hē du
bitū qd affirmatio sit de intellectu ne
gatiōis qz puatio nō p̄t cogsci nisi per hitū. z 3z nō vi
deat hēre dubiū qd affirmatio nō sūptū per negatiōem.
qz oppositoz opposita sūt sūptū: videt tñ dubiū quō de
cē itelligunt i nouē. Nō enī est dubiū qd decē nō sūt
p nouē: qz tota cēntia tot^o itegralis nō claudis in ali
qua sui pte. C Dñz qd nouē per se acceptū nō dat itel
ligere decē. s; nouē ut deficit a decē de necitate dat itel
ligere decē. nullus enī posset itelligere aliqd ut deficit
ab alio nisi itelligeret illud a quo deficit. p̄hs aut non
simplr pcedit qd decē itelligant in nouē: sed vult qd de
cē itelligant in decē vno min^o. i. itelligunt i nouē: nō
simplr: sed ut deficit a decē. Deinde cū dicit.**

**¶ Duplū aut neq; significat nihil fortasse
quēadmodū: neq; qd in dimidio est qd si
forte significat: sed nō idē z copulatur.**

**¶ Ex his que dixerat manifestat itētū. v3 qd b nomē duplū
nō sūt idē qd ofo. d. qd duplum fortasse nō sūt nihil:
quēadmodū neq; qd est i dimidio. i. neq; dimidiū sup.
sūt nihil. qz si forte h^o duplū aliqd sūt nō sūt illd qd
z copulatur. i. nō sūt idē qd ofo. C Notādū aut qd dīc
duplū fortasse nō nihil sūt: z alr: si forte aliqd sūt: qz
relatiua nō p̄prie sūt aliqd: s; ad aliqd: nec p̄prie sūt al
qd in se: s; ad aliqd ordinatū. vñ z 2° ait 12° meta^c qd
iter cetera p̄dicamēta relatiō min^o hēt de eē z q̄to hēt
min^o de eē min^o hēt qd significet aliqd. iō p̄hs de relati
uis loquēs qñ sub dubitatione ait qd forte duplū non
nihil sūt: z qd forte aliqd sūt. Deinde cum dicit.**

**¶ Neq; sciētia in spe ut si est sciētia medici
na ipm qd cōe: illud aut erat sciētia scibilis.**

**¶ Qd dixerat de relatiuis s; se qd nō sūt idēz qd ofo
onidit vitatē hēre in relatiuis s; sui gen^o. medicīa enī
que dicit ad aliqd: qz scia dicit ad aliqd nō sūt idē qd
ofo: z scibilis nō est de sūptiōe medicīe sicut dimidiū nō
erat de sūptiōe duplū. Intēdit aut talē rōnē. medicīa
nō est ad aliqd nisi qz scia est ad aliqd: s; scia nō sūt idē
qd ofo. ergo nec medicīa: nec aliq scia spālīs sūt idēz
qd ofo. de hac autē rōne non ponit nisi vtrutem medij.
v3 qz scia spālīs nō dicit relatiue: nisi qz sciētia cōiter
dicta dicit relatiue: iō ait: qd neq; scia: in specie. i. neq;**

spales sciaz sup. cōcedēdū est sūre idē qd oīo. uel neqz sciaz in spe. i. neqz sciaz spālē sup. dicimus eē relatm hz se: s; hz suū genus: ut si medicina est scia ipm qd est cōe i. ipsa scia est illud qd erat scia scibilis. i. qd d: relatiue ad scibile. medicina g nō d: relatiue: nisi qz scia d: relatiue. C. Mōn^m aut qz sit scibile de itellu scie: nō tñ significat noie scie: z mltomagis nō sūgtur noie medicīne. nā ut sup ostēdū est. nō qd qd est de itellu alicut^o est de sūgtione ei^o. C. Mōn^m ē qz cū tota cā qre medicina uel aliq scia spālīs uideat sūre idē qd oīo: sumat ex pte relatiōis: si ea que fm se sunt relatiua non sūgtur idē qd oīo: ut p; p habita. ea que nō sūt relatiua nisi hz suū genus mltomagis nō significabūt idē qd oīo. D. c. d.

C In his at p q oīdunt p dīcamēns b dīcē dū qm nō idē est eē: z in orōne qd ostēdit.

C Docet solue ad nugationē respectu ipaz passionū. z duo fac: qz p pponit qd itēdit. 2° manifestat ppositūz ibil. Cautū enī coiter. L. dīcē qz in hīs p dīcatīs. i. in hīs accntīb^o p que oīdunt sup. sūiecta b ē dōz qz nō est idē accipe ipaz passionē: uel ipz accntē qd oīdūt eē. i. p se z sepatū: z accipe ipm ut est in orōne: z ut est alteri p iunctū. sicut enī soluebamur ad nugationē circa relatiua dōz qz nō sūgt idē nomē qd oīo: nec idē sūgt nomē p se sūptū z alteri copulatū. sic dīcīm^o solue ad nugationēz circa accntia: qz in talib^o nō sūgt idē nomē qd oīo: nec idē sūgt accntē p se sūptū: z ut ē in orōne positū. C. Mōtādū aut qz dīcē in hīs p dīcamēntīs p que oīdunt sūiecta: qz accntia: ut dī in p^o de aīa. pferūt magnā pīez ad cōsūcēdū qd ē. C. Mōn^m ē qz tā p accntia coīa qz p accntia ppa aliq mō oīdunt z declarant sūta: magis tñ p ppa qz p coīa: qz magis ppe declarat aliqd ut manifestat sū rōne. ppa qz ut manifestat sū rōne cōi. p ppa sū sū rōne. ppa. iō sūta magis oīdunt z manifestant p h accntia qz p illa. C. Mōn^m ē qz apparēs nuga^o maxie sit p accnt^o ppa eē p se passioē. tñ qz forte uidēt alicut^o nugationē apparētē fieri p accnt^o coīa. iō p h sū se qntīb^o de utrifq; exequit oīdēs nullū eoz sūre idē qd oīo: z sūm nō ē de significatiōe altcuius accntis. D. c. d.

C Nā cauū coiter qd idē sūgt in simo z rhebo. additū at nūbil. pphibet b qdē naso: illō autē conuri significare. nāz hic qdēz simū: illīc autē rhebū significat: z nūbil differt dicere nasus simus: nasus cauus.

C Manifestat itēturz oīdēs sūm nō ē de sūgtiōe alicut^o accntis: pp qd nullū nomē accidentis sūgt idē qd oīo. duo g fac: qz p^o oīdūt sūiecta nō ē de sūgtiōe accntiūz coīum. 2° oīdūt ea nō esse de sūgtiōe accntiūz p pīoz. 2^a sūil. Amp. nō dāda est. J. In p^o pte itēdit talē rōnē. illd qd est pter itellm alicut^o nō est de sūgtiōe ei^o: s; sūiecta sūt pter itellm accntiūz coīuz. g nō sūt de sūgtiōe ipsoz. qd aut sūm sit pter itellm accntis coīs declarat. d. qz cauū sūptū coiter idē sūgt in simo z in rhebo: sicut aīal coiter sūptū idē sūgt in hoīe: z in leone. additū tñ cauū nūbil. pphibet in naso qd sūre h. i. simus. crur aut additū sūre illd. i. rhtū siue claudū: z exponit se. d. qz cauū additū hūic. i. naso sūgt qdē simū. additū autē illd. i. ad illud ut ad crus sūgt rhtū. i. claudū. iō sūdit qz nūbil differt dīcē nasus simus z nasus cauus. sic ē non differt dīcē crus cauū z crus rhtū: siue crus claudū. accipiēdo claudicationē. put accit ex pcauitate cruris. C. Mōtādū aut qz ut declarari hēt in 7° metaphīce. sūz in dīffinitōe accntiūz se hēt sic dīa in dīffōne sūaz. sicut enī aīal additū rōnale hoīez pstituit. additū vō ei alia dīfferētia pstituit aliā spēm. sic cauū additū nasus pstituit simū. si vō addat cauū aliud sūm ut crus pstituit aliā spēz accntis siue aliā passionē ut rhtū. cū g dīa sit pte

ter itellm gūis: nasus est pter itellm caut: z qdlibet sūz est pter itellm accntis coīs: qre nō pīnet ad sūgtiōnez eius. ut g phus oīderet sūiecta eē pter itellm accntiūz coīuz decla. aut qz se hēt ad ea sicut dīa ad genus. cū cauū qd est accntis cōe additūz alteri z alteri sūbo faciat aliā z aliā spēz accntis. sicut gen^o additūz aliū z aliū dīte fac aliā z aliā spēz dīte. C. Mōtādū ē qz h. i. lfa que exposita est de accntib^o coīb^o exponi posset de accntib^o p pīez. posset enī sic foīari rō. nūbil differt dīcē nasus simus z nasus cauus: sed dō nasus cauus nō est ibi nūgatio: qz nasus nō est de sūgtiōe cauī. g dō nasus sim^o nō est ibi nūgatio. qz nasus nō est de sūgtiōe simi.

Dubitaret forte aliqz. utruqz uey sit qz nō differt dīcē nasus simus z nasus cauus: z vī qz nō. qz simus dat itelligē nasuz. In dīffōne enī simi ponit nasus: s; cauus nō dat itelligē nasuz: qz in dīffōne eius nō ponit nasus. C. Dōz qz cauū z simū dupl^o pnt accipi. i. fm se z ut sunt cōiuncta naso. accepta aut hz se differunt: qz cauū per se acceptum non dat itelligere nasum: s; simum dat itelligere ipsum ut vō sūt p iuncta naso: sicut spectat ad ppositū nō off ferūt: qz sicut dō nasus cauus nō ulterius ibi itelligitur nasus. sic p iuctū simū naso nō ulterius dat ipz itelligē. signāter g phs nō ait qz nūbil differt cauus z simus hz se accepta: s; qz nō differt ut sūt p iucta naso: qz ut ait nō dīcē dīcē nasus sim^o z nasus cauus. D. c. d.

C Amplius nō est dāda dictio fm ntm. falsuz enī b est. nō enī est simū nasus cauus: s; nasi b ut passio: qre nūbil icōueniēs si nasus simus nasus est hīs cauitatē nasi.

C Oīdūt sūiecta nō ē de sūgtiōe accntiūz p pīoz. Intēdit aut talē rōnē. illud qd est de sūgtiōe a^o cuius pīnel paliter: z in recto iportat pīpm: sed noie accntis p pī pīncipalr z in recto nō iportat sūm. g de sūgtiōe accntis p pī nō ptingit eē sūz. ideo ait qz amplius nō est dāda dictio hz ntm. i. nō est dādu g in ntō z in recto significet sūm in dīctiōe accntiūz. nō enīz simus est nasus cauus: sed est ut passio: siue est nasi cōcauitas nūbil inueniens sequeretur dicendo nasus simus: sed est nasus habens concauitatem nasi.

Dubitaret forte aliqz. qz uidet esse bene dīctū qz simus est nasus cauus. nāz sicut p dīcat aliquid: sic oportet accipere dīffinitōez eius: cū ergo passio in cōcreto p dīcat de sūiecto in recto: qz bñ uidet qz nasus est simus. In abstracto autem denoiet ipsum in obliquo: qz non bene dīcīt qz simitas sit nasus: sed qz sit aliquid nasi. C. Mōtādū ergo sup positū uidet esse dicendū qz si dīffiniat passio in cōcreto ponet ibi sūiectū in casu ntō dicendo. simus est nasus cauus. sed si dīffiniat passio in abstracto ponet ibi sūiectū in obliquo: qz si dīffinitet simitas non dicere tur qz sit nasus cauus sed qz sit nasi cauitas. nō ergo bene dīcīt phs cū ait qz simus nō est nasus cauus: s; nasi passio. C. Dōm qz simus hz ipīcet nasuz in recto: qz bñ dī nasus est simus: nō tñ sūgt ipm in recto: qz sūre in recto hoc est sūre pīncipalr z formaliter. simus enī pīncipalr z foīaliter sūgt simitates. z ulr oīs passio foīalr z p se sūgt accidēs. mālīter aut z qñ ex pnti sūgt ppositūz sūm tanqz p pīā mām: circa quā hēt fieri. restat g querere utruqz simus ipīcet nasuz in recto: z utruqz significet ipsum in recto. cū g dī simus est nasus cauus. si hec dīffinitio denotat modū quo nasus ipīcat in simo: sic est recta z pgrua: sed si denotat modū quo nasus significatur in simo: sic nec est recta nec est congrua. dīctū est enī qz simus implicat nasuz in recto. sūgt tñ ipz in obliquo: z qz phus loquitur de modo significandi: non de modo implicandi: quod queritur nō hēt dubiū.

Ter.
2^a. II.

Cd.
18.

Alterius forte dubitaret aliquis quod differt ipsi
catio a significatione. Cuiusmodi quod nisi passio
iplicaretur sub nuncupatione predicaretur de eo. ubi enim si modo iplica
ret nasus non bene diceretur nasus simus. sic ergo passio predicat
de subiecto: sic iplicat ipse: et quod si modo predicat de naso in re
cto: id in recto iplicat ipse: non tamen signum ipse in recto: quod si
in recto est plus quam iplicare vel denotare in recto. Illud enim
in recto signatur quod iportat per nomen principaliter et per se: et quod
passio principaliter et socialiter dicitur accipere: et non subiecto. idem
passiois dicitur signum subiecto in recto: sed in obliquo. si bene phide
rent appere poterit quod differt iplicatio a significatione: quod si im
plicat aliquid per alio ut denotat per illud. si ergo denotet in recto
iplicat in recto: sed si dicitur signum in recto non sufficit quod denotet
in recto: sed requiritur quod principaliter iportet per ipsum. Cuiusmodi
autem intelligitur ovis dicitur quod si phiderent que dicitur sunt
appetunt dupliciter esse aliquid de intellectu alterius: quod vel signatur per
ipsum: vel non de significatione ipsius: quod ut patet per hita. non quod in
telligit in alto de significatione eius. Illud ergo quod sic de intellectu
alterius quod tamen de significatione eius: siue apponatur: siue non: semper
intelligit in ipso. sed quod sic de intellectu alterius non de significatione
eius quod si apponitur non ulterius intelligit. tota ergo intentio per in
caplo de ostendit quod vniuersaliter sic de intellectu alterius quod
tamen non signatur per ipsum: sed sic de intellectu alterius passiois: quod tamen
non signatur per eam. dupliciter enim licet det intelligere dimidius: non tamen
signatur dimidius. noie enim dupliciter non signatur per ovis dupliciter dimi
dius: sed dupliciter solus. idem dicitur dupliciter dimidius non est ibi nuga
tio: quod non ulterius intelligit ibi dimidius. sic et licet nasus intelli
gat in simo: non tamen signatur per ipsum. si modo enim non signatur hac oratione
si. nasus simus: vel nasus cauius: sed noie simi signatur solus si
mitas: vel solus cauitas. idem dicitur nasus simus non est ibi nu
gatio: quod non ulterius intelligit ibi nasus: quod si forte aliquis. vel
let dicitur nasus esse de significatione simi: accipiendo signationem lar
ge. patet quod si nasus aliquid modo de significatione simi. non de signatio
ne eius in recto: sed in obliquo: per quod si apponitur ulterius intelligit
non intelligit in recto: sed in obliquo. nasus ergo si modo non est nasus
cauius: sed est nasus huius cauitate nati: et quod sic non est ibi nu
gatio: patet quod per dictionem relatiuum relatiuum et subiectum per passio
nem non est ibi nugatio. quod totum ex hoc sequitur: quod non tamen dicitur
nomen quod ovis nec per nomen signatur quod complexus: sed complexus
vniuersaliter relatiuum non signatur se et aliud relatiuum. sed se solus et
noie passiois non signatur passio et subiectum: sed passio solus. vel si signatur
subiectum et in obliquo: non in recto. idem ergo talia non committit nuga

E soloecismo autem secundum quod quidem videtur
datur accidere diximus prius. Quod autem
soluendum in ipsis orationibus manifestum.

Cum pre ista ut dicebat prius docet soluere per modum ducetes
ad soloecismum et duo facit: quod primo primum dicitur dicitur. 2. exegit
de iterum ibi. Dicitur enim huius. Dicitur ergo quod de soloecismo huius quod
de videtur accidere. idem huius quod per modum huius. dicitur huius. idem per
licet quod est soluendum in ipsis orationibus ducetibus ad soloecismum
erit manifestum nunc in huius. In huius per modum docuit soloecismum phide
rere. In huius autem 2. docet eos soluere. Deinde cum dicitur.

Cuiusmodi enim huius huius uoluit phidere. Putas
quod dicitur uere esse huius uere est. Dicitur autem quod
esse lapidem: est ergo quid lapidem.

CExegit de iterum. et tria facit: quod primo docet soluere ad rationes
ducetes ad soloecismum cum rectum mutat in obliquo. 2. cum obli
quum mutat in rectum. 3. cum obliquo mutat in obliquo. 2. ibi. Putasne scis huius. 3. ibi. Putasne cur sciam. I
circa per modum tria facit huius quod tres per modum ponit in quibus casus re
ctus mutat in obliquo. 2. ibi. Putasne uere est. 3. ibi
I. Neque si quod dicitur. 1. per modum duas: quod primo per modum palo. 2. docet
ipsum soluere ibi. Aut dicitur lapidem. Dicitur ergo quod huius ovis
orationes que dicunt uoluit constituisse huius. idem soloecismum: ut putat
ne quod tu dicitur uere esse: uere est huius. uere est illud quod tu
dicitur: hec est maior. dicitur quod esse lapidem: hec est minor.
ergo quod est lapidem: hec est conclusio. Deinde cum dicitur.

CAut accidere lapidem non est dicitur quod: sed quod: nec
huius huius. Si ergo dicat aliquis: putasne quod he
dicis esse huius: non uerum loquor roane: quod admo
dum neque si dicat: putasne quam tu dicis esse huius.

CSolutio. ad cuiusmodi euidetur scilicet quod solo ovis orationum du
cetibus ad soloecismum uerum phide ostendit quod non est filius acceptio
in premissis: et in huius. nam cum dicitur quod tu dicis esse huius: ut quod tu
dicis esse huius: et in premissa hac cum huius inuitio esse ponit accusa
rius: sed cum huius idicatio esse ponit natus. cum ergo ulterius per
dicitur lapidem dicitur esse. ergo lapidem est. si esset bonum processus cum in
huius ponatur huius obliquo idicatio. scilicet: oporteret quod talis ca
sus acciperet in huius cum huius obliquo est alius accipiebat in premissis
sed in premissis accipiebat in natus. non enim dicebat quod tu dicis
esse huius: sed huius et uel huius. si ergo esset filius acceptio in huius sic in
premissis: uel non fieret soloecismum: uel esset incongruitas in premissis
duo ergo facit: quod primo docet soluere ad dicitur orationem: quod non est filius
acceptio in premissis et in huius. 2. ostendit quod si fiat acceptio
filius: uel non erit soloecismum: uel erit incongruitas in premissis
2. ibi. Lignum autem dicitur. Dicitur ergo quod aut soluendum est: quod dicitur
cere lapidem non est dicitur quod: sed quod nec est dicitur huius huius. idem
est dicitur aliquid in casu natus: sed in accusatiuo per quod inuit quod
in huius cum huius obliquo est acceptio est accusatiuus: cum tamen in premissis
acceptio sit natus. si ergo esset filius acceptio in premissis: sic in
huius: ut si aliquis dicat. putasne quod uere dicis esse huius: est
non uerum loquor romane. idem uerum loquor latine: quod cum huius obliquo est non
dicitur ponit huius. idem actus huius natus. quod admodum ergo neque est lo
cutio romana. si aliquis dicat. putasne quod tu dicis esse huius
quod est ibi discordia in genere: ita super. non est locutio romana dicitur
quod tu dicis esse huius: quod est ibi discordia in casu. Cuiusmodi
autem quod lingua romana multum appropinquat lingue latine.
vnde coiter illa lingua dicitur lingua latina: non loquor romane
est non loquor pgrue: uel non loquor latine. Deinde cum dicitur.

CLignum autem dixit huius autem quod neque: neque fe
mininum: neque masculinum signatur: nihil differt
quare non sit soloecismus. Sed quod dicitur esse
est huius: lignum autem dicitur esse. est ergo lignum lapis
autem et huius masculini habet declinationem.

CQuia orationes ducetes ad soloecismum soluendas esse per diffiliter
acceptio in huius et in premissis. In pre ista ostendit quod si fiat
filius acceptio uel non fiat ibi soloecismum: uel opus esse inco
gruitate in premissis. duo ergo facit: quod primo ostendit quod per filiter ac
ceptionem non sit soloecismum: quod huius non sit quod est acceptio huius
neutrum. 2. ostendit per filiter acceptio est incongruitas in pre
missis: quod huius est si fiat acceptio secundum genus masculinum: uel huius
genus femininum ibi. Quod si dicat. Igitur uere est. dicitur est
tales orationes soluendas esse ostendit quod est in eis diffiliter
acceptio: sed si fiat filius acceptio et huius neutrum non est ibi so
loecismum. idem autem quod dicitur lignum sic. idem filius modo in premissis sic
in huius. uel est sic dicitur quod neque: nec masculinum nec femi
ninum signatur. idem quod sunt neutri generis: nihil differt. idem
erit ibi dicitur in natus et in actio: quod neutrum genus habet illos casus
filius. non ergo fiet soloecismum huius fiat oratio sic. idem per neutrum: ut si
dicat quod tu dicis esse huius est. lignum autem dicitur esse. ergo lignum est
nulla est ibi incongruitas: quod lignum dicitur quod neutrum. Lapis
autem et huius per nomen huius que habet determinationem masculinas
differunt secundum nomen: et fiet in eis soloecismus. et si sit filius
acceptio in premissis et in conclusionem. Deinde cum dicitur.

CQuod si dicat putasne est huius illa: deinde di
cat rursus quod autem non huius est corifeus ita dicitur. est ergo
huius illa. non sillogizauit soloecismum: nec si co
riscus significet idem quod illa: non det autem quod rui
det huius opus huius ad interrogare. Si autem neque est
uerus neque dat non sillogizauit: neque in co

quod est quod: neque ad eum qui interrogatus est.

Condit quod p[ro]p[ri]e acceptio[n]e si n[on] fiat s[ecundu]m genus neu-
trū est incōgruitas in p[re]missis. et duo facit: q[uia] p[ri]m[us] o[n]dit
quod est incōgruitas in p[re]missis ex diuersitate generū. 2°
o[n]dit s[ecundu]m e[ss]e h[uius] incōgruitatē ex diuersitate casuum. 1° ibi
[S]ilr g[ra]t[is] o[mn]i[um] illis. dicit g[ra]t[is] q[uod] si quis dicat. putasne h[ec] est
illa. deinde rursus dicat opponēs. q[uod] aut[em] est h[ec]. nōne h[ec]
est coriscus. si r[ati]ō d[icit] ita cōcludat ab opponēte. g[ra]t[is]
h[ec]. i. coriscus est illa. hec incōgruitas in g[ra]t[is]. v[er]o. coriscus
est illa. seq[ue]t[ur] ex incōgruitate sūpta in p[re]missis cū dicebat.
putasne h[ec] est illa. id est q[uod] sic arguēs nō s[uff]icit soloe[m]:
mo dato q[uod] coriscus significet idē q[uod] illa: si ille q[uod] r[ati]ō d[icit]
nō det. i. nō p[re]cedat q[uod] coriscus significet idē q[uod] illa non
p[re]cluderet soloe[m] p[re]cedētē. o[mn]i[um] eni ad iterrogare ut col-
terrogare: ut h[ec] greca correctio. i. s[ic] cū alijs: uel inter
alia op[er]z iterrogare a r[ati]ō d[icit] h[uius] utrū. i. coriscus signifi-
cet idē q[uod] illa. nō eni p[re]cludet p[re]cedētē nisi h[uius] ipe conce-
dat. id est s[ic] d[icit] q[uod] si neq[ue] est. i. neq[ue] s[ic] d[icit] idē coriscus q[uod] il-
la. neq[ue] dat. i. neq[ue] r[ati]ō d[icit] h[uius] p[re]cedat opponēs nō s[uff]icit
neq[ue] in eo q[uod] est q[uod] d[icit]. i. neq[ue] s[ic] i[st]at[us]: ut h[ec] greca corre-
ctio: neq[ue] ad eū q[uod] iterrogat[ur] est. q[uod] d[icit]. q[uod] sic arguens: nec
sillogizat ad o[mn]i[um]ē: nec ad hoīem. Deinde cum dicit.

Cilr at[que] illic op[er]z lapidē s[ic] h[uius]. Si autē
neq[ue] ē: neq[ue] dat nō e[ss]e danda p[re]clo. Appa-
ret g[ra]t[is] eo q[uod] dissilis casus nois filis videt.

Condit q[uod] sicut in p[re]missis est incōgruitas ex diuersitate
generū sic e[ss]e p[ot]est incōgruitas ex diuersitate casuum. d. q[uod] sic
in ex[em]plo p[ro]posito si debeat seq[ue]r[ur] 2° q[uod] corisc[us] significet
idē q[uod] illa: et q[uod] masculinū significet idē q[uod] femininū. si
milit[er] illic. i. in palo[m] p[ro]posito op[er]z lapidē pus s[ic] h[uius]
idē q[uod] h[uius]. i. o[mn]i[um] idē s[ic] h[uius] actiō et n[on] i[st]at[us]. si ergo neq[ue] est. i. nō
idem s[ic] h[uius] n[on] i[st]at[us] et accusatiuus. neq[ue] dat. i. neq[ue] r[ati]ō d[icit] h[uius]
p[re]cedit. uel neq[ue] dat. i. neq[ue] h[uius] p[re]cedit a r[ati]ō d[icit] nō est dan-
da. i. nō est p[re]cedēda p[re]cedētē. app[er]t aut[em] q[uod] sit p[re]cedēda eo q[uod]
v[er]o filis acceptio casus nois: cū sit dissilis. **C** Morādū
aut[em] tota solōne p[ro]p[ri]e in h[uius] p[re]s[ent]e q[uod] uel non est filis ac-
ceptio in p[re]missis et in g[ra]t[is]. uel si sit filis acceptio: aut nō
fieret soloe[m]: ut si sit acceptio s[ic] neut[er]: uelut si dicat q[uod]
tu d[icit] e[ss]e h[uius] est. lignū tu d[icit] e[ss]e. g[ra]t[is] lignū est. aut si sit
soloe[m] o[mn]i[um] incōgruitatē e[ss]e in p[re]missis uelut si dicat q[uod] tu
d[icit] e[ss]e h[uius] est: lapidē d[icit] e[ss]e. g[ra]t[is] lapidē est. h[uius] eni[m] cū
maloz sit incōgrua. nō seq[ue]t[ur] nisi supponat q[uod] idē signifi-
cet hunc et h[uius]: et n[on] i[st]at[us] idē q[uod] accusatiuus. nā sicut in di-
uersitate generū: ut d[icit] h[uius] est illa: uel h[uius] est alba. cori-
scus est h[uius]. g[ra]t[is] coriscus est alba: non seq[ue]t[ur] nisi supponat
q[uod] idē significet vnū genus sic al[ter]: ut q[uod] idē signifi-
cet h[uius] q[uod] illa. ita cū arguit. diuersitas casuum nō seq[ue]t[ur] cō-
clusio nisi supponat q[uod] idē significet vnus casus q[uod] al-
ius: ut q[uod] idē significet noiatiuus q[uod] accusatiuus.

Dubitaret forte aliq[ui]s. q[uod] v[er]o h[uius] uelle p[ro]p[ri]e q[uod] sil-
logism[us] p[re]cedat in mā nō sit filis
vult eni q[uod] si ex incōgruo 2° seq[ue]r[ur] op[er]z uel supponē incō-
gruū e[ss]e p[ro]gruū uel p[re]cedi a r[ati]ō d[icit] et si est sic. seq[ue]t[ur] p[re]cedētē.
si aut[em] nec est nec p[re]cedit: nec seq[ue]t[ur] p[re]cedētē: nec ad
eū q[uod] iterrogat[ur]. v[er]o g[ra]t[is] uelle q[uod] nō s[uff]icit nisi ex p[ro]gruū uel
ex p[re]uentib[us] rei: et q[uod] filis p[re]cedat in mā nō est p[re]uentib[us]
rei. g[ra]t[is] nō s[uff]icit. **C** Amplius. sic est peccatū in mā cū uo-
lumus p[re]cludē u[er]o: si accipiam[us] falsa. sic est p[re]t[er]itū in mā
cū uolumus p[re]cludē p[ro]gruū: si accipiam[us] incōgruū:
et q[uod] h[uius] sillogism[us] uidetur uelle p[ro]p[ri]e q[uod] nō sillogice[re]:
seq[ue]t[ur] q[uod] p[re]cedat in mā nō sit filis: cū p[ro]p[ri]e p[re]cedat d[icit] e[ss]e.
C D[icit] q[uod] ut supra dicebat semp[er] p[ro]p[ri]a foia regit[ur] p[ro]p[ri]a
mā: sic g[ra]t[is] filis peccat in mā: sic nō est filis. et q[uod] filis
accipit[ur] falsa uel iprobabilia nō peccat in mā filis sim-
p[li]r. s[ic] i[st]a mā sillogice[re]. p[ro]p[ri]e eni in sūt mā filis sim-
p[li]r nō accipit[ur]: sūt uere uel false: uel ut sūt necie:
aut p[ro]tingētes: s[ic] accipit[ur] simp[li]r. abstrahit eni simp[li]r

filis ab oib[us] illis. v[er]o eni p[ro]p[ri]e d[icit] p[ro]p[ri]e: ut p[ro]tinet ad
filis simp[li]r affirmatio et negatio. nō v[er]itas uel falsitas
nec necitas: uel p[ro]tingētia. v[er]o et p[ro]p[ri]e d[icit] q[uod] p[ro]p[ri]e sillogi-
stica simp[li]r est affirmatio uel negatio alie de al[ia]. h[uius]
g[ra]t[is] filis ut sup[er]ius dicebat: et b[on]i nō est filis dialericus.
est t[ame]n filis simp[li]r. peccat eni in mā dialerici: sed nō in
mā simp[li]r. Rursus. filis dialericus: ut et sup[er]ius dice-
bat etiā duplex est. vnus q[uod] d[icit] q[uod] p[re]cedit ex p[ro]babilib[us] sim-
p[li]citer. alius v[er]o ex p[ro]babilib[us] h[uius]. nā si dialerici est p[re]-
cedē ex p[ro]babilib[us]: sic duplex est dialerica vna simplici-
ter: alia obuiatiua: ita duplex erit filis dialerici. vnus
ex p[ro]babilib[us] simp[li]r: alius ex p[ro]babilib[us] r[ati]ō d[icit]. p[ro]p[ri]e q[uod]
sicut filis peccat in mā accipit falsa et iprobabilia: sic
nō est filis dialericus: q[uia] accipit falsa et iprobabilia
simp[li]r nō est dialericus simp[li]r. si v[er]o accipiat falsa et im-
probabilia r[ati]ō d[icit] nō erit dialerici obuiatiuus. **C** Illis
visis satis app[er]t it[er]itio p[ro]p[ri]e. nō eni vult p[ro]p[ri]e negare sil-
logismū peccatē in mā nō e[ss]e filis simp[li]r s[ic] vult ipsum
nullo mō e[ss]e filis dialerici. cū g[ra]t[is] ait q[uod] si neq[ue] est: neq[ue]
dat: neq[ue] fillet simp[li]r: neq[ue] ad eū qui iterrogat exponē-
dū est q[uod] cum sic sit filis: nec est dialericus simp[li]r: nec
obuiatiuus. ratiō eni qua nō est: nō est dialericus sim-
p[li]citer. eo v[er]o q[uod] respondens non concedit illud: neq[ue]
dat non est dialericus obuiatiuus. q[uod] aut[em] sic sit intelli-
gendū per sequētes q[ue]stiones melius apparebit.

Alterius forte dubitaret aliq[ui]s. utrū filis pec-
cās in mā possit dici filis i[st]at[us]: et
v[er]o q[uod] nō: q[uia] filis peccat in mā: et assumēs falsa nō sem-
per p[re]cludit u[er]o. aliq[ui]s eni ex falsis seq[ue]t[ur] u[er]o: ut p[ro]bat[ur]
circa p[ri]ncipiū secūdi p[ro]p[ri]e. sed u[er]o nō sequit[ur] ex falsis
per se: et ex necessitate ut ibidē dicit[ur]. p[ot]est ergo filis pec-
cans in materia inferre: nō ex necessitate: sed illatio nō
necessaria nō est p[ro]p[ri]e illatio. ergo peccans in mā non
p[ro]p[ri]e infert. **C** In p[ro]p[ri]e est. q[uia] dicebat peccans in
mā simp[li]r illat: sed de ratione filis simplici[ter] est q[uod] de
necessitate inferat. ergo de ratione filis peccatis in mā
est q[uod] de necessitate sit illatiuus. **C** Dicēdū q[uod] peccās
in mā simp[li]r infert et de necessitate. q[uod] si querat quid in-
fert. dicēdū q[uod] infert p[re]clusionē uera nō falsam. i. eni[m]
per falsa possit p[re]cludi p[ro]posito que in se cōsiderata est
uera. nunq[ua]m t[ame]n per falsa cōcludit aliquid q[uod] ut sequit[ur]
ex p[re]missis nō habeat falsitatē. sic eni imaginari dicit[ur]
mus q[uod] filis est p[ro]sequētia quedā cuius p[re]missis se ha-
bent ut antecedēs. p[re]clusio v[er]o ut cōsequēs. existēte au-
tem antecedēte necesse est existere p[ro]sequens nō existen-
te antecedēte: nō oportet nō existere cōsequēs. nō eni
existēte leone adhuc p[ot]est existere aial. sic existētib[us] p[re]-
missis necesse est cōclusionē existere. nō existētib[us] aut[em]
p[re]missis nō oportet cōclusionē nō existere: sic ergo est
absolute loquēdo. tamē si accipiat p[ro]sequens ut sequit[ur]
ex antecedēte: sicut existēte antecedēte necesse est ex-
istere p[ro]sequēs. sic nō existēte antecedēte necesse est non
existere p[ro]sequēs. leo eni infert aial. sequit[ur] eni ex necessi-
tate leo est: ergo aial est. nō tamē leo ex necessitate infert
quodlibet aial: sed solū ex necessitate infert aial q[uod] est
leo. ridiculū eni est credere q[uod] posito leone de necessita-
te poneretur capra uel aliq[uod] aliud: q[uod] nō esset leo. Si
ergo accipiat aial ut sequit[ur] ad leonē: cū non sequa-
tur ad ipsum nisi aial q[uod] est leo: patet uerum esse quod
dicebat[ur]: quia sicut ualet est leo ergo est animal q[uod] est
leo. sic ualet non est leo. ergo non est animal quod est
leo. et sicut accepto consequente ut sequit[ur] ad antecē-
dens. posito antecedente ponit[ur] cōsequēs: et nō posi-
to nō ponit[ur]. sic accepta cōclusionē ut seq[ue]t[ur] ex p[re]missis
existētib[us] p[re]missis existit p[ro]p[ri]e: et nō existētib[us] nō existit. si eni
arguat sic. ois lapis est aial: ois afin[us] est lapis. g[ra]t[is] ois afi-
nus est aial. hec p[ro]p[ri]e in se accepta v[er]a est: s[ic] ut seq[ue]t[ur] ex p[re]missis
sic falsa est. nā referēdo p[ro]p[ri]e ad p[re]missas: seq[ue]t[ur] q[uod] afin[us] sit
aial: nō quocūq[ue] mō sup[er]ius: s[ic] afin[us] ut est lapis h[uius] afin[us]

Elenchorum

q est lapis. dicitur eni qz asin⁹ q est lapis est alial iplicat in se falsitate quadā. si g bñ accipiamus quō segt⁹ ex pmissis semp videbimus qz ex falso segt falsuz ex necitate. pz g fillm peccatē in mā ex necitate isferre nō gñē ue rā sz falsaz. ex b g possēt accipi⁹ 2° modus dicēdi qre fillogism⁹ peccās in mā dī nō fillare nō qz simplr nō fillogizet: sz qz p se z ex necitate nō fillogizat cōclusionē uerā: sed falsā: ut ostensum est.

Alterius

forte dubitaret aliquis. utrū filli peccās in mā possit dici fillus pbans. C Dm qz qd iō difficultatē hie vī qz nō vī forte posibile qz peccās in mā sit simplr fillus: z cū nō recte pber. pp qd sciēdū qz filli ut dcm est: est pñā qdā: nō est aut de rōne psequētie qz pber: sz sufficit qz ex necitate isferat: z sic nō est de rōne psequētie simplr qz pber: sed qz isferat. sic nō est de rōne pñe fillogistice qz pber: sed qz isferat: dū tñ illatū sit aliud ab isferētib⁹: qd pz ex diffōne filli. nā fillus est oīo in qua positis pmissis aliqd aliud segt p ea que posita sūt: ex q appet qz tā petito pñcipij qz peccās in mā ex necitate isferat. petitiō tñ pñcipij que qñ isferit idē p idē ipedit fillm simplr: qz ibi nō pprie segt aliud a pmissis. peccās vō in mā qz sic ex necessitate isferit qd ēt pōt eē alta a pmissis simplr loquēdo nō ipedit psequētiā fillogisticā. de cui⁹ rōne solū vī eē qz fm debitu ordine in mō z figura sequat⁹ qz que sit alta a pmissis. fillus g peccās in mā nō pbat ut oñdes. est tñ simplr fillus: qz fm debitu ordine in mō z figura pōt isferre ex necitate qñē que sit alta a pmissis: qd sufficit ad rōnē filli simplr. qz aut nō pber filli peccās in mā: de leui pz. nīhil enī uere pbat qd cōtingit uere soluere: sz fillus peccatē in mā ptingit uere z recte soluere: ut supra oñdebat. g h⁹ fillus nec vē nec recte pbat. ex b aut possēt haberi tertius modus rñdēdi: qre filli peccās in mā dī nō fillogizare: nō qz nullo modo fillogizet: sz qz nō recte arguit: nec recte pbat ut accipiat fillogizet nō pprie: sz put idē est qd arguē uel probare. C Notādū aut qz ut p qdōnes pmissas pz fillus peccās in mā tripl⁹ dī nō fillogizare: uel qz nō fillat dīaleticē: uel qz ex necessitate nō fillat qñē uerā: uel qz nō arguit nec pbat. b aut tria inuit pñs in lra. nā cū interroga re uideat eē pñtū dīaleticē: cū ait qz nō fillat soloecism⁹: sz opz interrogare utrū coris⁹ significet idē qd illa dedit itelligē qz nō loquebat de fillatiōe simplr dīaleticā: sz de obuiatua. rursum ubi nos habemus qz h⁹ filli nō fillat simplr ut dicebat: pēt greca correctio qz nō fillat ueritatē. ex q appet qz nō negat ipm nullo mō eē fillm: sz qz nō est fillus fillogizās ueritatē. 3° vō ait qz h⁹ qz nō sequat ex pmissis: sz dicit qz h⁹ qz nō est dāda siue nō est pcedēda: in quo apparet qz nō negat oīo: qz nō fillogizet: sz qz nō pber. nā quātūcūqz sit ibi pñtia fillogistica nīl sit ibi recta argu⁹ uel debita probatio nunqz est concedenda conclusio. Deinde cum dicit.

C At putas uer⁹ ē dicē qm̄ est ista: id qd ais eā eē: ais aut esse aspidē: est g ista aspidēz.

C Donit 2^m palogismū in q rectū mutat in obliquū. z duo facit: qz p^o facit. 2° soluit ibi. Aut nō necē. Joicit g. putas ne uer⁹ est dicē: qm̄ ista est idē qd ais eā eē: hec est maior. ais aut eā esse aspidē: hec est minor. g est ista aspidē: hec est conclusio. Deinde cum dicit.

C Aut non necesse est si nō ista aspidē signi ficatur b aspis aspidem autē istam.

C Soluit. d. nō est necē. i. nō ē necessaria 3°: qz b pñomē ista cū sit casus noiatiuus nō sūt aspidē: sz aspis. aspi dē aut sūt illā nō illa. est g ibi dissilis acceptio in 3^{ne}: z in pmissis. nō enī dicebat qz tu ens eē ē istaz: sz ē ista. nō g dīcludi. est aspidē sz est aspis. Deinde cū dicit.

C Neqz si quē dicis esse hunc est hic: dicis

autē cleonem esse. est ergo hic cleonez.

C Donit 3^m palogismū in q ēt mutat rectū in obliquū. z duo facit: qz p^o ponit palogismū. 2° soluit ibi. Non enī est b. Joicit g. qz neqz segt⁹ si dicat. putas b est ille quē dicis hūc eē: hec est maior. dicis aut hūc eē cleonē hec est minor. est igit b cleonē. b est 3°. Deinde cū dicit.

C Nō enī est hic cleonē. Dicitū est enī qm̄ quē dico esse cleonē est hic: nō hunc. neqz enī romane dicet sic interrogatio ista dicta.

C Soluit. d. qz b nō est cleonē. i. nō sūt cleonē: siue nō si gnificat casuz accitū. dcm est at in p^{mo} qz iste quē dico hūc eē est b. nō at est dcm qz sit hūc. nō enī diceret ro mane. i. latine uel pgrue interrogatio sic dicta ut si dice ret putas quē dicis eē est hūc: sz est b. nō g dīcludi: g est cleonem: sed ergo est cleon. Deinde cū dicit.

C Putas scis b: b at ē lapis. scis g lapis.

C Donit palogismū i q obliquū mutat in rectū. z duo facit: qz p^o ponit palogismū. 2° soluit ipz ibi. Aut non idē. Joicit g. qz in b. i. in hac ofone supple palogizaf ēt soloecism⁹ ut si dicat. putas scis b: b ē maior. b at ē lapis: hec est minor. g scis lapis. hec est 3°. Deinde cū d.

C Aut nō idē sūt b i putas scis b: z i b at la pis: b in pmo qdē hūc i posteriore qdē b.

C Soluit. d. qz nō idē sūt b i putas scis b. i. i. maiori p. pōne. z i b. i. z i hac ofone i b ē lapis. Sz in p^o. i. i. p. pōne ut i maiori b sūt hūc: qz cū dī scis b: ly b ē accit casus. In posteriori autē pōne. i. miōri. pōne: aut si gnificat b: qz cū dī. b aut est lapis. ly b ē nti casus. si g i pmissis cū b vbo scis ponit b i accitio cū vō ponit i ntō i 3^{ne} ubi pcludit de b vbo scis: z nō de ē. nō dī cōcludi qz scis lap. sz qz scis lapidē. ē g i illo p^{mo} dissilis acceptio in cōclusionē z in pmissis. Deinde cū dicit.

C Putasne cui⁹ sciaz habes scis hoc: sciaz autem habes lapidis: scis ergo lapidis.

C Donit palogismū in q obliquū mutat in obliquū. z duo facit: qz p^o ponit h⁹ palogismū. 2° soluit ipsum ibi. Aut hūc qdē. Joicit g. putasne scis b casus sciaz ha bes: hec est maior. sciam aut habes lapidis: hec est mi nor. ergo scis lapidis. Deinde cum dicit.

C Aut huius qdē lapis dicis hunc aut lapi dē. datuz est aut cuius sciaz habes scis nō huius: b hoc qre nō lapis b lapidem.

C Soluit. d. qz cū dicis huius. dicis lapidis. sz cū dicis hūc: dicis lapidē. hūc enī est casus genitiui sicut z la pidis. z hunc est accit sicut z lapidē: qz g nō est datū. i. nō est pcessuz qz scis hūc cui⁹ sciaz hēs: sed qz scis b: qz nō dīcludi qz scis lapidis: sed qz scis lapidē. D. cū d.

C Qm̄ g hui⁹ ofones nō fillant soloecis mū: b vñr z ppter qd vident: z quō est ob uiandū eis manifestū ex bis q dicta sunt.

C Epilogat circa determinata. d. manifestū eē ex bis que dca sūt: qm̄ h⁹ ofones nō fillant fillm: sed vñr fillare. ut ēt manifestū est ex dōis pp qd tales ofones vñr filla re. z manifestū est ēt quō est eis obuiadū. i. qñt sunt sol uēde dicte ofones. C Notādū aut qz i oib⁹ talib⁹ ofo nib⁹ cā appētie ē appens silitudo qñt ad pmissas. cā vō nō exntie est dissilis acceptio in 3^{ne} z in pmissis.

7. cap. Portet aut itelligē qm̄ oīuz ofo nū alie sūt faciles spici: alie at diffi ciliores sz qd: z in quo palogizant audientē frequēter cedem illis existentēz.

C At dicebat in b 2° quoz et at tractada. p^o de utilitate

huius doctrine. 2° de solone appetit. 3° de solone recta. 4° tractatū erat qd soluedū: qz aliq orones sūt difficili-
les: z sūt digne solone: aliq vō sūt faciles: z qñ nō sunt
digne solone: s; magis sunt digne despici. Expeditis g
pmita trib^o pib^o. pñs h exegit de 4° oñdes que orones
sūt difficiles ad soluēduz: z sūt digne solone: z que sūt
faciles: z sūt qñ digne despici. Circa h at duo facit: qz
p^o facit qd dcm est. 2° gra hui^o determinat de modis oppo-
nēdi z soluēdi ibi. Et est quēadmoduz soluē. Circa
p^o duo facit: qz p^o pponit qd itēdit. 2° manifestat ppo-
sitiū ibi. Nā eadē oronē. Joicit g opz itelligere: qm
oiz oronū. i. in oī gñe oronū alie sūt faciles z spici. alie
aut sūt difficiles ad spiciēduz s; qd: z in q palogizant
audietē. i. ridē tē. Adit at q frequēter orones faci-
les sūt eadē oronib^o difficilib^o. Nā s; eūde locū sophi-
cū: uel fm eadē fallaz pñt fieri orones faciles z diffi-
les ad soluēdu. Morādū aut q dicit fm qd z in q:
qz in oī p^o attēdēda est cā apparētē: z nō existēte.
cā aut apparētē est id fm qd palogizat. cā vō nō exi-
stēte est id in quo palogizat. Deinde cū dicit.

Et eandē oronē oī uocare q s; idē sit.
Eadē at orō alijs qdē s; dōnē: alijs at s;
accūs: alijs aut fm aliqd videbit eē: eo q
translatū vñū qd qz similr est manifestū.

Manifestat qd dixerat: oñdens quō eadē orō est faci-
lis z difficilis ad soluēdu. z duo facit: qz p^o oñdit h in
oronib^o peccatib^o s; foras. 2° in peccatib^o s; māz. 2° ibi
est at aliq orō. Circa p^o duo facit: qz p^o manifestat qd
dixerat i gñali. 2° i spālī ibi. Quēadmodū g z i hīs. I
dicit g q eadē oronē opz uocare que sit s; idē. i. s; eā-
dē fallaz: s; h sit eadē orō qñ eūde defectū: nō tñ semp
ille idē defect^o appet oib^o. Imo eadē orō in alijs qdē vī
eē fm dictionē. alijs vō vñr eē ex dicitōez: ut vī eis fm
accūs. alijs aut vñr eē fm aliud. i. fm aliā fallam ex di-
ctionē. hec aut diūstas iō ptingit: qz vñū qd qz trāla-
tū ad aliā z aliā māz nō est sūt manifestū. Morādū
g q nō oīs orō peccās fm eadē fallaz est eodē mō diffi-
cili: qz h ēēt cogscēs aliquā fallaz i aliqb^o terminis
cognoscer eā in oib^o terminis: qd nō est uex cū aliqb^o
aliq orō videat peccare s; vñā fallam. aliqb^o vō fm
aliām. si vō idē locus sophicus applicat ad aliā z aliā
mām. videt esse aliū z aliū: oportet q fm eundē lo-
cum sophisticū habeat esse orō facili z difficilis: pro-
ut ad aliā z aliā mām applicat. Deinde cum dicit.

Quēadmodū g in his q s; equonē sunt
q modus vī eē leuissimus palogismoz: h
qdē z qbuslibet sunt manifesta: nā z orō-
nes pene ridiculose oēs sunt s; dictionē.

Manifestat qd dixerat in spālī. z duo facit: qz p^o man-
ifestat h circa equocationē oñdes fm talē fallaz eē ali-
q orones faciles. alijs vō difficiles. 2° oñdit qd dcm
est de equocationē vītarē hīe circa alias fallaz ibi. Silr
aut z in accūsib^o. Circa p^o duo facit: qz p^o pponit
qd itēdit. 2° qd dixerat manifestat p exēpla ibi. Ut vir
ferebat. pñtinet aut sic. bñ dcm est q s; eūde locū so-
phicus sūt aliq orones faciles. aliq vō difficiles:
quēadmodū accūt in his oronib^o que sūt s; equoca-
tionē q modus leuissim^o palogismoz. Inter p^o eni
equocatio vī eē facillor: z tñ fm equocationē sup. sūt
aliq orones difficiles. aliq vō faciles. iō s; dicit q h
i. sophismata peccantia fm equonē sunt qbuslibet ma-
nifesta. nā oēs h^o orones fm dictionē. i. fm equocati-
onē pene sūt ridiculose. i. sūt qñ digne despici z faciles
ad soluēdu. Morādū aut q dicit pene oēs: qz nō oēs
orones peccātes fm equocationē sūt faciles ad soluē-
du: sed aliq sūt difficiles: ut patebit. Deinde cū dicit.

Et vir ferebatur gradatim sedens.

Manifestat qd dixerat p exēpla: z duo facit: qz p^o ex-
plicat de oronib^o facilib^o. 2° de difficilib^o ibi. Illa at
z pitissimos. Circa p^o tria facit: qz tria exēpla addu-
cit. 2° ps ibi. Et boreas. 3° ibi. Et utra boū. Conti-
nuet sic. bñ dcm ē q fm equocationē aliq orones sunt
faciles: ut p; in hac orone. vir ferebat gradatim sedēs:
h^o est facillē equocatio: qz h qd dico gradatiz pōt deri-
uari a gradior. teris. qd est vñū: z sic ē locutio slla. ē enī
sensus q vir sedēs ferebat gradatim ita q s; sit sedeat z
gradiat: qd ē icōuentēs. 2° h gradatiz pōt rēuari a gdu
qd ē nomē: z ut sit sensus q vir ferebat sedēs: siue por-
tet de gradu in gradu: z sic pōt esse uera. Deinde cū dicit.

Et boreas purus nō pdidit enī pauperē.

Donit 2° exēplū. d. q boreas nō est purus: qz pdit. i.
ledit pauperē. formetur autē sic paralogsim^o. nihil qd
ledit pauperē est purū: boreas ledit pauperē. g nō ē pu-
rus. h est equocatio: qz h qd dico pur: uel sūt idēs qd
innocens: z sic boreas non est purus: quia multis no-
cet: uel significat idem quod purgans: z sic boreas est
purus: quia aerem purgat. Deinde cum dicit.

Et utra boū pariet antea neutra h poste-
ri^o ambe. Eodē at mō z aliaz pene ples.

Donit 3° exēplū. d. z putas utra boū. i. aliq uaccarus
piet an uel neutra piet an: s; ambe pient posteri^o. h ē ē
equocatio facillor: qz si ly an dicit anterioritatē loci: sic
est locutio vā. filius enī s; sitū orit an mīez sua: qz orit
eorā mīe sua. s; si ly an dicit posterioritatē tpe: sic est locutio
slla. nullus enī nat^o tpe ē an suos pntes. addit at q sic
dcm est in his oronib^o: eodē at mō se hnt z aliaz pene
ples: qz fere oēs orones s; equo^o sūt faciles. B. c. d.

Illā at z pitissimos vñr latere. Signū at
hoz qm litigāt sepe de noib^o: ut utz idē si
gnificet de oibus ens: z vñū: uel aliud.
Alijs enī vī idē sigre ens z vñū. Alij aut
zenonis oronē z parmenidis soluunt: eo
q multipl^o dicant vñū dici z ens.

Exēplificat de oronib^o. pñtinet sic. dēz ē q s; equoca-
tionē aliq sūt facillor: s; illa h ē alta uolūt latere pitissi-
mos: z sūt difficilior. signū at hoz ē qm pñt sepe litigāt
de noib^o. litigāt enī utrū ens z vñū de oib^o suis sigtis
uel de oib^o de qb^o pdicant significēt idē uel aliud. nā
alijs qdē vident ens z vñū sigre. sic enī pmenides z
melissus: uel ēt zenonē videbant accipe ens z vñū: ac si
dicerent vñū uoce. alijs aut dicunt pñt: qz soluunt orō-
nē zenonis z pmenidis: eo q dicāt vñū z ens multipl^o
dici. Morādū at q p^o orones s; equocationē sūt fa-
ciles ad soluēdu: qz accipiūt fmā equocationē: s; orō-
nes de vno z ente: ut i p^o l^o dixim^o sūt difficiles: qz nō
sūt pure eq^o: s; sūt analogae: z qz nō tñ recedūt ab vñū
uocationē quātū pure equoca. iō pp h^o aliqle appropin-
quatē ad vñū uocationē vident aliqb^o z vñū simplr di-
ci: cuz tamen dicant multipliciter. Deinde cum dicit.

Silr at z i accūs z in alijs singulis. Alie
qdē oronū erunt faciles videri: alie vō dif-
ficiores: z sumere in quo genere z utrūz
elēch^o uel nō elēch^o nō facile silr in oib^o.

Oñdit qd dcm ē de equocationē ueritatis hīe de alijs
fallijs. d. q silr i accūs: z in alijs singulis fallijs: tā in
dicitōe qz ē. alie qdē oronū erūt faciles videri. alie vō
erūt difficiliores. subdit aut q nō est silr facile in oib^o
oronib^o scire sumere in quo genere sint. i. fm quā falla-
ciam peccant: nec est similiter facile in omib^o cogno-
scere utrum fiat elenchus uel non fiat elenchus.

Elenchorum

St autē acris oſo q̄ dubitare facit maxime: mordet enī B maxime.

C Postq̄ p̄hs oñdūt in oſonib⁹ peccātib⁹ ſz formā eſſe aliq̄s faciles: aliq̄s vō difficiles. In pte iſta oñdūt h̄ idē de peccātib⁹ in mā. z tria fac: qz p̄o diffinit que eſt oſo acris: ſiue que eſt oſo difficilis. 2° diſtinguit oſones peccātes in mā ab oſonib⁹ peccātib⁹ in forma. 3° quō in oſonib⁹ peccātib⁹ in mā ſūt aliq̄e oſones acres z difficiles: aliq̄ vō acres z faciles. 2ª ibi Dubitatio autē ē duplex. 3ª ibi Quapp in ſillatis. Joſcit q̄ illa eſt oſo acris z difficilis que maxie fac dubitare q̄ at talis oſo debeat dict acris. p̄z qd maxie mordet. i. ledit rñdētē: ſic q̄ acre in ſaporib⁹ mordet z ſtimulat ſi ue pungit guſtātē. ſic illud eſt acre in oſonib⁹ qd mordet z ſtimulat respondentem. Deinde cum dicit.

Dubitatio autē eſt duplex B qdez in ſillo- gizatis quā interimat q̄s iſterrogationem. Illa autē in litigioſis quō dicat q̄s ppoſitū.

C Diſtinguit peccātes in mā a peccātib⁹ in ſoia. d. q̄ duplex eſt dubitatio. i. duplo eſt dubitabilis oſo. h̄ qdē in oſonib⁹ ſillatis q̄rū ad peccātes in mā in qd sup. peccātib⁹ in mā q̄s. i. aliq̄a iſterrogationuz eligat q̄s. i. v̄z aliq̄s eligē sup. ut eā iſtermar. vna ē q̄ oſo dubitabilis peccās i mā quā q̄s v̄z eligē ut ſoluat iſtermdo: ſz illa. i. alia oſo ē dubitabilis in litigioſis. i. i peccātib⁹ i ſoia quā q̄s v̄z ſoluē vidēdo quō dicat. i. quō pcludat ppoſitū. ois enī oſo peccās in ſoia cuſ ſit iſillogizata nō dicit. i. non pcludit ppoſitum. Deinde cum dicit.

Quapp in ſillogiſticis acriores oſones q̄rere magis faciūt. Eſt at ſillogiſtica ora- tio qdem acerrima ſi ex q̄maxime appa- rentibus q̄maxime pbabile interimir.

C Premiſſa diſtictōe iſter peccātes in materia: z peccātes in forma. In pte iſta oſtendit quō in peccātib⁹ in mā repiunt oſones difficiles. z duo fac: qz p̄o oſtēdit quō in talib⁹ repiunt oſones difficiles. 2° quō faciles ibi. Quāq̄ nō ſillata. Icirca p̄mo duo fac: qz p̄o determiat de difficultate peccātiū i mā ſz ſe. 2° deteriat de difficultate talitū oſonū in cōpatōe ad peccātes i ſoia ibi Litigioſaz at. 3° Motādū q̄ cu p̄hs determina- uit de facilitate z difficultate oſonū peccātiū in ſoia. nō diſtixit iſter peccātes i ſoia z peccātes i mā: qz nō idiguit h̄ diſtictōe. cū ſolū determinaret de facilitate z difficultate peccātiū i ſoia ſz ſe. h̄ at idiguit h̄ diſtictōe: qz nō ſolū determinat de peccātib⁹ i mā ſz ſe: ſz et determinat de eis i cōpatōe ad peccātes i ſoia. p̄ at p̄ ubi determinat de difficultate peccātiū i mā ſz ſe diuidit i duas ſz q̄ duplicē difficultatē assignat. 2^a ibi Scda at que ex oib⁹. Icirca p̄mo duo fac: qz p̄o pponit qd iſtēdit. 2^a assignat cāz dicti ibi. Mā cū vna eſt oſo. Joſcit q̄ q̄ i oſonib⁹ ſillo. i. i peccātib⁹ i mā. ille ſūt oſones acriores z difficilioreſ que magis faciūt q̄rē. i. q̄ plus faciūt dubitare: z qz ſic ē. iō illa oſo ſillo. ē acerrima ſi ex q̄maxie appentib⁹. i. ex maxie pbabilib⁹ iſterimūt maxie pbabile. i. pcludūt maxie iprobabile. 3° Motādū at q̄ n̄ p̄hibet aliq̄ falla pbabiliaora eē q̄busdaz v̄is: z qz ex iſtis p̄r ſeq ſim. nō ē icōueniēs ex pbabilib⁹ ſeg iprobabile: uel ex pbabilib⁹ iſterimē pbabile. pbabile enī erat medea nō diſligē: qz erat iſterficiēs. ſi q̄ argueret ſic. ois m̄ diſligit. medea ē m̄. q̄ diſligit. h̄ ex pbabilib⁹ pcludit iprobabile. Improbabile enī ē q̄ medea iſterficiēs dilexerit z pbabile q̄ nō dilexerit. cū q̄ p̄miſſe ſūt pbabiles z iprobabilis h̄ oſo erit acerrima: qz maxie fac q̄rē uel maxie fac dubitare. D. cū. d.

C Mā cū vna eſt oſo trāſpoſita p̄dictione

oēs ſiles hēbit ſillos. ſemp enī ex pbabilib⁹ ſilr pbabile iſterimet uel pſtruet. quā propter necium dubitare: maxima q̄ hec acris q̄ ex equo p̄dionē facit iſterrogātib⁹.

C Assignat cāz dicti oñdēs q̄ talis oſo maxie fac dubitare. d. q̄ cū vna ſit oſo. i. cū vna ſit rōcinatio: ſiue cuſ v̄n ſit ſillus trāſpoſita p̄dictione. i. accepto oppoſito p̄nō cū altera p̄miſſaz oēs ſilr hēbit ſillos: qz ſimp concludet oppoſitū alterius p̄miſſaz: qd at trāſpoſita p̄dictione ſemp ſiat ſillus: p̄z q̄ ſic faciēdo ſemp ex pbabilib⁹ bus opponēs iſterimit ſilr pbabile: uel pſtruet iprobabile: q̄p̄p neceſſariū eſt dubitare. maxie q̄ h̄ oſo erit acris: qz p̄nē facit ex eq̄ iſterrogationib⁹. i. ex p̄miſſis. 3° Motādū at q̄ cu ex pbabilib⁹ pcludit iprobabile. maxie anguſtat rñdēs: qz ſi pcedat p̄nē pcedat iprobabile: ſi neget p̄miſſas neget pbabilia. ſi at nō pcedat p̄nē: ſi neget ut ſi nō pcedat q̄ medea iſterficiēs diſligat: tūc accepto oppoſito p̄nis ut q̄ medea nō diſligit cum minor. i. cū h̄ac: qz medea eſt m̄ pcludit oppo^m maioris: qz nō ois m̄ diſligit qd ē iprobabile: ſic et cū oppoſito p̄nis z maior pcludit oppo^m minoris. v̄z. q̄ medea nō ſit m̄. nā ſi ois m̄ diſligit: z medea nō diſligit: ſeq̄ q̄ ip̄a nō ſit m̄: qd ſim ē. q̄cqd q̄ dicat ſp̄ v̄z pcludit iprobabile: z ex eq̄ v̄z h̄re ad p̄miſſas. qz ſic p̄miſſe pbabiles iſterit p̄nē iprobabile: ita oppo^m p̄nis qd ē pbabile iſert oppo^m p̄miſſaz qd ē iprobabile. oppo^m enī p̄nis erit pbabile: qz poſitū ē p̄nē eē iprobabile: ſz oppoſitū p̄miſſaz erit pbabile. qz poſitū ē p̄miſſas eē pbabiles. q̄ ſit ſiles ſilr: qz ſp̄ ex pbabilib⁹ pcludit iprobabile: q̄re nece ē rñdētē dubitare quō at talis oſo ſit ſoluēda. merito q̄ h̄ oſo nō ſolū ē acris ſz acerrima. D. cū. d.

C Scda autē q̄ ex oib⁹ ſilib⁹. B enī ſilr facit dubitare que nā iſterrogationū interi- menda eſt: hōc autē difficile: nāz interimē dum qdem. qd autē interimēdū dubium.

C Donit ſcda difficultatē circa h̄ oſones q̄ difficultas nō ē acerrima: ſz ē 2ª acris. iō at q̄ 2^a. i. 2ª acris: ul ſcdaio difficultas ē illa oſo q̄ erit ex oib⁹ ſilib⁹. i. ex oib⁹ iprobabilib⁹. ſi enī p̄miſſe ſūt eq̄ iprobabiles faciūt difficultatē i ſoluēdo: qz dubitat rñdēs. quā p̄miſſaz iſterimē de beat cū ſint ſilr dubie. iō ſb̄dit q̄ hec oſo ſilr facier dubitare q̄ iſterrogationū. i. q̄ p̄miſſaz ē iſterimēda. h̄ at ē difficile. i. h̄ ē q̄ fac difficultatē i q̄ſito. nā iſterimēdū ē qd ē aliqd. i. aliq̄ p̄miſſaz: ſz qd ſit iſterimēdū ē dubiū: cū nō magis ſit vna dubia q̄ alia. 3° Motādū at q̄ h̄ dif- ficultas nō ē tāta ſic p̄. nā cū ex pbabilib⁹ pcludit iprobabile: tūc maxie ē dubiū quō eſt ſoluēdū: ſz q̄ p̄miſſe ſūt eq̄ iprobabiles: ſz ex h̄ aliq̄a difficultatē iducāt: qz dubitām⁹ qd iſterimēdū ē. h̄ m̄ dubo nō ē tāta ſic p̄. iō hec oſo dī ſcda acris. ſiue ſcdaio difficultas. D. cū. d.

C Litigioſarū autē acerrima qdē eſt que pri- muz ſtatim dubia eſt: utrū ſillogizata ē uel nō z utrū ſim falluz: uel ſz diuiſionē ſolo.

C Determinat de difficultate peccātiū i mā p cōpatōez ad peccātes i ſoia. z duo fac ſz q̄ duas difficultates pōit. 2^a ibi Scda at aliaz. Joſc q̄ litigioſaz. i. reſpectu li- tigioſaz oſonū illa oſo peccās i mā ē acerrima q̄ ſtati du- bia ē. utz ē ſillo. ul nō. z et dubiū ē utz ſit dāda ſz ſz i. iſterēptionē: uel ſz diuiſionē. i. p̄diſtictōez q̄n ē oſo peccās i mā h̄r affinitatē cū peccāte i ſoia: z dubitat ſz qd peccat z quō ē ſoluēda: tūc ē acerrima. D. cū. d.

C Scda at aliarū q̄ manifesta qdē ſz diſſo- nē uel iſterēptionē ē. Mō ē at euidēs p̄ quā iſterrogationū iſterēptio. nā ſic ſoluenda

est: sed utrū fm p̄conē aut fm aliquā in-
terrogationū est.

C Dicit scdm difficultatē. d. q. aliaz. i. inter alias ofo-
nes difficiles. 2. i. scdm difficultatē est illa ofo que quī
dē manifesta est utz peccet in mā uel in forma. z manī
festū est qm̄ soluēda est p̄ ditionē uel p̄ iterēptionē: nō
tū est euīdēs p̄ quā interrogōnū. i. p̄ quā p̄missaz est sol-
uēda. i. facitēda iterēptio ul' dīfio. **C** Notādū autē q. sic
ofones peccātes in mā fm se accepte hnt̄ duplicē diffi-
cultatē. vnā que est acerrima. alā que est scdo acris: sic
h^o ofones ut cōparant ad peccantes in forma hnt̄ du-
plicē difficultatē. vnā acerrimā: ut cum dubiuz est fm
quid peccāt. alā vō que est scdo acris: ut cū scit q. pec-
cant in mā: uel q. peccāt in forma. dubitat tñ que pre-
missarū sit dīfignēda uel iterimēda. Deinde cū dicit

C Quāq. nō sillogizata ofo facilis est: si sint
ualde improbabilia: uel falsa que sumun-
tur. Quāq. autē nō digna despici.

C Requirit de facilitate taliū ofonuz z duo facit: q. p̄
onit̄ que ofones sunt faciles: z inuit quādā dīfio-
nem facilitū ofonuz. 2. exequit de mēbris dīfionis ibi
l. mā qnq. deest. Iocit ergo q. ofo nō sillo^o tunc est
facilis si sint ualde iopinata: ul' ualde falsa que sumun-
tur. z addit q. h^o ofo facilis qnq. nō est digna despici
in q. innuit talē dīfionē: q. ofo facilis aliqñ digna est
despiciatqñ nō digna. **C** Notādū autē q. h^o p̄ ofonē
nō fillat si p̄siderat fertes lre vī p̄hs itelligē peccantē
in mā: q. illa est que recipit z iopiabilia. i. improbabilia.

Dubitaret q. aliq. q. si sic exponēda est lra.
vi sibi p̄hs p̄dicē: q. p̄hs peccan-
tes in mā appellabat ofones fillatas. h^o aut vī eas ap-
pellare nō fillatas. **C** Dd̄z q. nō est icōueniēs eādē ofo
nē fillare simp^o: nō tñ fillare vītātē: ul' fillare simp^o: nō
tñ fillare dīa^o: ul' fillare simp^o: nō tñ p̄bare ul' arg^o: si-
ue nō fillare isolubilr. ofo q. peccās in mā simp^o fillat:
q. nō fillat vītātē: nec fillat dīalecticē: nec isolubilr. est
q. fillata z nō fillata diuersis respectib^o. Deinde cū dīc.

C Mā qnq. deest aliq. taliū interrogationū
de qua ofo: z pp quā: z nō assumit hāc: z
nō sillogizat: z stultus est sillogismus.

C Exequit de mēbris dīfiois z duo facit: q. p̄ onit̄ q. ofo
facil̄ est digna despici. 2. q. nō ē digna despici ibi. **Q**n
āt eoz. Iocit q. q. q. i sillo deest aliq. taliū interrogōnū
de q. z pp quāz ē ofo. i. q. z opponēs nō assumit hāc: z
nō fillat p̄ illā. fatū ē sillo: z ē ofo digna despici. rīdicu-
lū enī est p̄mitterē illā p̄missā ex q. z pp quā est illa p̄.
C Notādū at q. p̄missē in duplici hītudie se hnt̄ ad p̄
nē. v. i. in hītudie cāe mālīs: q. maior z minor extremi-
tas q. ponunt in p̄missis sūt mā p̄nis. rursum p̄missē se
hnt̄ in hītudie cāe efficiētīs: q. medi^o termin^o q. in pre-
missis ponit̄ est id p̄ cui^o efficiaciā seqt̄ p̄. q. ē est ex pre-
missis inq̄zū est cā mālīs et^o: z est p̄missas put sunt
cā efficiētīs ip̄s. **C** Mōn^o at q. l. z regant due p̄missē ad
p̄cludēdā p̄nē: nō tñ q. libet illaz est eque p̄ncipalis re-
spectu ip̄s. tūc ē est ofo digna despici qñ p̄mitterit il-
la p̄missā: ex qua z p̄ quā p̄ncipali^o z euīdēt^o isert̄ p̄.
Si ergo arg^o nō sumat ambas p̄missas s. p̄mitterat
p̄missam p̄ncipaliorē: z etiā peccet in mā: z non fillat
ueritatē est oīno fatuus sillo. Deinde cum dicit.

C Quāq. aut earū que extrisecus: nō despi-
ciendus ullo mō: sed ofo qdē habilis est:
interrogans aut interrogauit nō bene.

C Dicit q. ofo nō est digna despici. d. q. qñ i sillo assumē
te iprobabilia z peccāte in mā nō deficit aliq. p̄missaz
s. deficit aliq. eoz q. sūt extrisec^o: ut q. forte deficit ibi

p̄bō maioris ul' minoris nō est despiciēdus ille sillo nul-
lo mō: s. ofo qdē est habilis. i. facilis ad soluēdū: q. as-
sumit iprobabilia: z opponēs nō bñ interrogauit: q. cū
assumeret q. nō videbant p̄babilia debebat ea p̄bare z
declare. **C** Notādū autē q. in ofone habilis ad soluēdū
aliqñ est defect^o ex pte ofonis: ut cum deficit sibi p̄pō
necia q. est de eēntia sillo: z tūc dī digna despici. aliqñ
vō nō deficit sibi p̄pō itriseca: s. extriseca: ut q. deficit ibi
p̄bō maioris ul' minoris q. nō vident p̄babilia: z tunc
magis vī ē defect^o ex pte opponētis nō declarantis p̄
positū q. ex pte ofonis. ofo q. nō pōt dīcī digna despici
s. opponēs nō bñ interrogauit. Deinde cum dicit.

C Et quēadmodū soluē qnq. qdē ad ofo-
nē: qnq. at ad interrogatē z interrogōnē. qñ
q. vō ad neutz hoz. Silr z interrogare z
fillare eq: z ad p̄pōnē: z ad rīdentē: z ad
t̄pus: qñ pluris t̄pis egens solo q. p̄sentis
tēporis disputatio ad solutionem.

C Determinat de modis soluēdi z opponēdi oīdēs q. si
tres sūt modi soluēdi sic z tres sūt opponēdi. i. oī aut q.
quēadmodū est. i. p̄tingit soluē qnq. ad ofonē. i. recte
qnq. aut ad interrogatōnē z interrogatē. i. appenter: z
ad hoies. qnq. aut est solo ad neutrū hoz: q. nō est solo
nec ad hoies: nec ad ofonē: s. ad t̄ps. silr aut z interroga-
re. i. opponē z fillare est triplr. s. ad pōnē. i. ad ofonē. z
recte ad rīdentē. i. appenter z ad hoies: z ē ad t̄ps. z ibi
dīc q. soluē ad t̄ps est qñ solo est egens p̄la t̄pis q. dī-
putatio. i. q. disputare ad solonē p̄sentis t̄pis: qñ q. q.
in soluēdo ul' in opponēdo eēntē: z pp necitatē ip̄icat
aliq. qdē eger p̄li declariōe z p̄li t̄pe q. sit totū p̄ncipa-
le p̄positū h^o solo ul' oppō dīc ad t̄ps. **C** Notādū
autē q. hec ps duplr p̄rnuari pōt ad p̄cedētia. p̄ ut seq-
tur ad totū capl. nā si in b^o cap^o determinat de ofonib^o
facilib^o z difficilib^o: cū pp facilitatē z difficultatē ofo-
nū p̄tigat aliqñ bñ z male opponē ul' soluē: p̄gruit ut
post determinationē de dīfinitate ofonū determinet de
dīfinitate soluēdi ul' opponēdi. 2. h^o ps pōt sumē origi-
nē ex eo qdē immediate p̄cessit. dīxerat enī q. p̄tigat oppo-
nētē nō bñ interrogare. ut q. onideret h^o hīe ueritatē sibi
xiti: q. sic p̄tigat soluē recte z nō recte s. apparēter z ad
t̄ps sic p̄tigat interrogare recte z nō recte: s. appenter z
ad t̄ps z i. h^o finit ps executiua h^o libz.

Cap. XI.

E q̄tis igit z q̄lib^o sūt disputatib^o.
palogismi: z quō ofidemus falsū:
z que eē opionē sūt dicē faciem^o.

Ampli^o aut ex qb^o accidit soloecismus: z
quō interrogādū: z qs ordo interrogationū

C Hec ps dīsa sūt p̄ totū p̄cedēs. post q. q. p̄hs determi-
nauit de sillois sophicis fm se z fm sua p̄n^o: z fm me-
tas ad quas deducit. In pte ista epilogat circa deter-
minata: ut aut appareat necessitas huius capl. Scien-
dū q. in p̄o l^o top. p̄hs dīxit se uelle iuenire methodū
ex qua p̄babilr fillare possemus de oī p̄bleumate: z de
oī p̄posito. cū ergo qdā sint p̄babilia circa que uersat
sillo dīalecticus. qdā aut vīdeant p̄babilia z nō sint cir-
ca que uersat litigiosus z sophicus si cōplete dī hēri
notitia de p̄babilib^o o. z determinare de oī p̄babilr. ut q.
sufficiēter hēremus q. p̄hs se p̄misit tradere in l^o top.
oportuit nō solū determinare de p̄babilibus circa que
uersat dīalecticus qdē factū est in libro top. sed ē oport-
uit tractare de his q. vñr p̄babilia: z de his que viden-
tur fillare circa que uersat litigiosus z sophicus: qdē
factū est in b^o lib^o. p̄tē q. illā logice que uocat inuētiua
que sit p̄ locos z p̄babilia sufficiēter hēre possum^o p̄ l^o
top^o. z p̄ l^o elēchoz. In his enī duob^o libris determi-
Egidi^o 25.

.8. ap.

ca^o p^o

Elenchorum

nat de oī gñe pbabilū: z de oī gñe locoz taz de locis
ueris: qđ factū est in li° top. qđ ē de appentib⁹ qđ scī
est in li. ut g pbs oñderet se sufficiēter tradidisse ptez
logice que dī iūctiua quā pmissit se traditurū in li° to-
pī. oportuit eū epillogare tā dca in li° qđ ē in li° top.
ut p tradita h z ibi oñderet se sufficiēter dedisse illā me-
thodū quā in p° topī. pmisserat se traditurū. tria g fac:
qz p° epillogat determinata in li° li°. 2° ex determinatis aut
g restat oñdē quō sufficiēter tradita sit methodus iūc-
tiua. 3° epillogat determinata in li. topī. z ostēdit se h°
methodū sufficiēter tradidisse. 2° ibi. Reliquū autē est
de eo. 13° ibi. Ergo sūpsim⁹ iūctre. Ictra p° duo fac
qz p° epillogat determinata quātū ad p° libz elēchoz.
2° qđ ad 2° ibi. Ampli⁹ aut ad quē. Iōic g qđ dcm
est in p° hui⁹ ex quātis disputatiōib⁹. i. ex qđ disputatio-
nib⁹ z ex qđlib⁹ hui⁹ pā: z h quātū ad metā redargutio-
nis ad quā pā pncipalr ordinant. z etiā dcm est quō
oñdim⁹ sūm: z quō faciamus rñdētē dicē ea que sūt ex
opionē quātū ad metā falsi z topinabilis: ampli⁹ dcm
est ex qb⁹ accidit filius sup. ducēs ad soloe⁹ uel ad nu-
gationē. z dcm est quō iterrogādū: z qđ ordo iterra-
tionū quātū ad cautelas. C Notādū aut q ait ex qz
toz z qđlib⁹ hui⁹ pā: qz i p° li° nō solū dcm est de nūo lo-
coz sōphicoz ex qb⁹ hui⁹ pā: qz oñsuz est eos eē. xij.
sz et dcm est de mō z de qđitate eoz: qz oñsum est aliqđ
eoz eē in dictiōe. aliqđ vō ē dictionē. Deinde cū dic.

C Amplius autē ad qđ sint utiles hī oō-
nes. Et de responsione sūr omni. Et quō
soluendū disputationes z filios: dicta sunt
nobis de omnibus nobis hec.

C Epilogat qđtū ad 2° libz. d. q amplī in li scdo li° dī
ctū est ad qđ sūt utiles oēs hī oōnes: z dictū ē simplr
i. ulr de oī rñdē quātū ad solonē appentē: z dictū est
quō soluendū est disputatiōes z filios quātū ad solonē
rectā. h enī de oib⁹. i. iter oia uel iter alia dicta sūt no-
bis. i. a nobis. C Notādū aut q nō epillogat ulr oia
dca in li 2° sz solū epillogat que pncipalr itēdunt in li
2°. de facilitate enī z difficultate ofonuz nihil h epilo-
gat: o non aut absolute q determinata in li li° sint que
nūc dicta sunt. sed q inter alia dicta sunt hec. D. c. d.

C Reliquū est aut de eo qđ ex pncipio erat
propositum reminiscētib⁹ aliquid dice-
re breuiter z finem imponere dictis.

C Ex determinatis in li li° ait q restat oñdē quō sufficiē-
ter sit tradita methodus iūctiua. d. q reminiscētib⁹ no-
bis de his que dixim⁹ in li° topī. q uolebam⁹ tradē ar-
tē de oī pblemate reliquū est dicē aliqd de eo qđ erat
in p°: oñdēdo p tradita in li li° cū his que tradita sūt
in li° topī. sufficiēter tradidisse methodū de pbabilib⁹
que methodus in p° libz top. ē tradēda dicebāt. his
ergo ostēsis restat iponere finē dictis. Deinde cū dic.

C Ergo sūpsimus inuenire potestātē ali-
quā sillogisticā de proposito ex his que in-
sunt qz probabilissima. hoc enim opus est
dialectice z tentatiue per se.

C Epilogat determinata in li° topī. ut oñdat se sufficien-
ter tradidisse artē iūctiua. z tria fac: qz p° epillogat de-
terminata in li° topī. 2° resumit que sūt tradita in li li°
3° pcludit q finē hēt qđ pposuit: z q sufficiēter tradi-
dit methodū inuentiua. 2° ibi. Dieter h autē. 13° ibi
[Qm g hnt.] Ad euidētiā at p pteis sciēdū q li. topī.
in duas ptes diuidit. in pñmū z tractatū. Itē ps exe-
cutiua diuidit in duas. v3. dialecticā simplr z obuiatū.
In pñmō enī septē libris magis determinat de dia-
lectica simplr. In 8° vō magis de obuiatiua. tria g facit

qz p° epillogat qđtū ad determinata in pñmō. 2° qđtū
ad determinata in pñmō septē libris ubi agit de dia-
lectica simplr. 3° epillogat qđtū ad determinata in 8°: ubi
qñ agit de dialectica simplr obuiatiua. 2° ibi. [Manifeste
stū est at in pñmō.] 13° ibi. Ampli⁹ aut quō. [In pñ-
mō aut libz topī. duo tāgebant. p° at q tradēda erat
methodus p quā possem⁹ opponē z sūllare de oī pbleu-
mate. 2° vō q p illā methodū possem⁹ sustinē z rñdere
ad oē pbleuma nō dōo aliquid repugnās. duo g facit:
qz p° epillogat determinata in pñmō libz topī. qđtū
ad prātē sūllandū. 2° qđtū ad prātē sustinē dī ibi. Qm at
pformat. Iōic g q i pñmō topī. sūpsim⁹. i. accepti-
mus z pposuim⁹ inuenire quādā prātē. i. quādā metho-
dū sillogisticā. i. ad sūllandū de pposito: z h ex his que
in qz sūt pbabilia. i. ex manifeste pbabilib⁹. z addit q
h est opus dialectice p se z tētatīue sup. ex pñti uel p ac-
cidēs. C Notādū at q qđ est simplr tale respectu hu-
ius nō ppe est tale p se: sed est tale qñ ex pñti z p accis
cū dialectica pcedat ex pbabilib⁹ simplr. tētatīua vō ex
pbabilib⁹ rñdēt. dialectica accipit qñ pbabilia p se. ten-
tatiua vō accipit talia qñ p accis z ex pñti. Deinde. c. d.

C Qm aut pformat ad ea pp sōphice vici-
nitatē: ut nō solū expimētū possit sumere
dialectice: sz etiā qñ sciēs. pp h nō tm dictū
opus negocij pposuim⁹ oñonē posse su-
mere: sz et ut oñonē sustinētes obseruem⁹
positiones uelut p pbabilissima. Silī mō.

C Epilogat dicta in pñmō top. qđtū ad prātē sustinen-
dū. z duo fac: qz fac qđ dcm est. 2° assignat cām dicti ibi
L Cām aut dixim⁹. Iōic g. qz dialectica pformat ad
ea. i. ad sōphicā pp vicinitatē sōphice. i. pp affinitatem
quā hēt dialectica ad sōphicā: dialectice sup. cōpetit: ut
nō solū possit expimētū sumē opponēdo z sūllando: sz
etiā cōpetit dialectice ut appeat qñ sciēs rñdēdo z susti-
nedo. pp h g qz spectat ad dialecticū nō solū opponē: sz
et sustinē: pposuim⁹ in pñ° top. dcm op⁹ negocij diale-
ctice ē: nō tm oñonē posse sumē opponēdo z sūllando.
sz et ut obseruemus ofonē sustinētes positionē: z hoc
silī mō pbabilissima: qz sicut debemus p pbabilissima
opponē z sūllare. sic debem⁹ silī mō p pbabilia sustinē z
rñdē. C Notādū at q dialectica aliquā vicinitatē hēt
cū tētatīua: qz tētatīua est ps dialectice. sic ēt aliquā vi-
cinitatē hēt cū sōphica. sōphista enī vult videri dialecti-
c⁹ z sūllat ipz accipēdo q vident pbabilia. ad dialecticū
g put hēt affinitatē cū tētatīuo spectat opponē z sūlla-
re: qđ vī esse p pñti demonstratū sp. tētatīuus enī vult
opponē ut sumat expimētū de rñdētē: sz ad ipz dialecti-
cū ut hēt affinitatē cū sōphista spectare vī sustinē z rñ-
dere. qz cū sōphista uelit videri sciēs: qz marie qđ appa-
ret sciēs rñdēdo spectat ad dialecticū nō solū opponē: z
expimētū sumē pp affinitatē quā hēt ad tētatīua: sz et
spectat ad ipm sustinē z rñdere: ut appeat sciēs pp affi-
nitatē quā hēt ad sōphisticā. nolens g pñus oñdere q
spectat ad dialecticū opponere cōparat dialecticū tenta-
tīuo. uolens autem ostendere q spectat ad euz respon-
dere cōparat ipsum sōphistē. Deinde cum dicat.

C Causam aut diximus huius: qz z ppter
hoc z Socrates iterrogabat: sed non rñ
debat: fatebat enim nescire.

C Causa dixerat q spectat ad dialecticū obseruare z susti-
nere positionē: assignat z inuit que sit causa hui⁹. d. q
causa huius: qz deberemus sustinere z obseruare posi-
tionem diximus sup. pñus in pncipio capituli: qz ideo
debemus facere hoc ut nō dicamus aliquid repugnās
z qz difficile est nō dicē aliqd repugnās: z solū sciēs
possunt obseruare ne respondendo sibi contradicant.

propter hoc socrates interrogauit. l. uolebat interrogare sed non ridebat. i. uolebat ridere. cā aut huius erat qz ferebat se non scire. Deinde cum dicit.

C Manifestū est aut in porib⁹: et ad quor: et ex qualibus: et ex quor hoc erit: et unde idonei erimus horum.

C Post qz epilogauit qz tuz ad phemū libz top⁹. epilogat qz tū ad pte executiua. et p⁹ qz tū ad septē pcedētes libros. d. qz in porib⁹. i. in pnis septē pcedētib⁹ libris top⁹ manifestū est ad quor et ex qz h erit qz. i. fillare poterim⁹. et manifestū est vñ erim⁹ idonei hoz. **C** Nota dūz aut qz in fillo dialetico simplr supro tria est piderare. v3 pmissas pñe et hitudies locales que sunt qdaz piderationes et quedā maxie per qz roborat dialetic⁹ fillis. qz qz in pnis septē libris determinat qz de dialetica simplr. iō per illos libros manifestū est ex quor erit fillogism⁹ qz tū ad pmissas: et ad quor qz tū ad pñes: et vñ idonei erim⁹ ad fillandū qz tū ad pideratōes et maxie mas per quas roborat h⁹ fillis. Deinde cū dicit.

C Ampli⁹ aut quō interroganda et ordināda qō ois: et de rñsionib⁹ et solonibus que sunt ad fillos patefactū est: et de alijs qcū qz eiusdē vie sunt orationes.

C Epilogat qz tū ad determinata in 8⁹ top⁹. in q qz tria tā gunt: qz ibi docet opponēs quō debeat interrogare. instruit rñdēs quō debeat ridere et soluē. dant caureles: et idoneitates p qz hēmus vias ad talia faciēdū: iō ait qz ampli⁹ in 8⁹ dcm est: et quō interrogāda et ordināda sit ois qō qz tū ad opponētē: et dictū est de rñsionib⁹: et de solonib⁹ que sunt ad h⁹ palo^{mos} qz tū ad rñdētē et patefactū est de alijs quecūqz sunt orōnes eiusdēz vie qz tū ad cautelas et idoneitates: uel qz tū ad alia annexa dialetico negotio. Deinde cum dicit.

C Preter hec aut de paralogismis pertractauimus: sicut iam diximus prius.

C Resumit dicta i b li⁹ ut p tradita i li⁹ top⁹. et p dca in b li⁹ oñdat se sufficiēter tradidisse illā pte logice q d iūētiua. d. qz pter h. i. pter tradita in li⁹ top⁹. pertractauim⁹ in b li⁹ de pa^{mos} sic tā pus diximus. Deinde cum dicit.

C Quoniam ergo habent finem sufficenter que proposuimus manifestum est.

C Concludit se sufficiēter tradidisse methodū iūētiuā. pñt nūc aut sic. dcm est que sūt tradita in b li⁹ top⁹ et que in li⁹ elēchoz. et qz per tradita hic et ibi sufficiēter habet methodus illa: per quā pbaf tā exñter qz apparen ter qz possumus fillare de oi pbleumate. iō manifestū est qm sufficiēter hūc finē qz pposuim⁹. i. sufficiēter finitūm methodū illā iūētiuā p quā ut pposuim⁹ poterim⁹ fillare p babiliter de oi pbleumate: et sustinere p babiliter quālibet pponē nō dō aliquid repugnās.

9. ap. **C** Portet aut nos nō latē quō accidit circa b negociū. Nā eoz q iueniūtur oium que qdē ab alijs sumpra sunt pus elaborata piculariter augentur ab eis: qui accipiūt postea: q aut ex pncipio iueniunt paz i pnis augmētū solēt sumē.

C Ut dicebat liber iste diuidebat in ptes tres. qz p⁹ ponebat tractat⁹. 2⁹ ponebat epilogus circa determinata: 3⁹ ut pñs oñderet se fuisse hui⁹ artis spālē iūētorē: dabat modū qz hec ars iūēta erat. duab⁹ qz pñis pñib⁹ expeditis h exegit de 3⁹ ubi semp ostēdit se hui⁹ scie spālē iūētorē. Intētiō qz hui⁹ rot⁹ capli in b pñstir: qz cetere artes iūēte sūt p auxiliū plurtū: ita qz posteriores cum

auxilio hoz artes illas pferunt: s3 hec scia siue hec ars nō sic iūēta est: qz ante tps h⁹. nihil de ea erat traditū p modū artis: pp qz pñs inuit se fuisse spālē iūētorē ipñ⁹. tria qz facit: qz p⁹ oñdit quō alie artes iūēte sūt. 2⁹ ostēdit nō sic iūēta eē logica. 3⁹ in qdā gñalitate recolligit que dixerat: et tanqz spālīs iūētor hui⁹ artis petit ueniā de omīssis: et gñam de iūētis. 2⁹ ibi l. dñt⁹ aut ne gocij non h qdē. 13⁹ ibi l. Et de rhetoricis qdē. Circa pñm duo facit: qz p⁹ pponit qd itēdit. 2⁹ qd dixerat manifestat p exēplū ibi l. Et qz circa rhetoricas. Circa pñm duo facit: qz p⁹ ait alias artes posteriores pferisse p auxiliū hoz. 2⁹ oñdit qz in alijs artib⁹ iūētiū a porib⁹ fuit utilius et difficilius qz iūētiū a posteriorib⁹ ibi l. Ut illius aut pñmū. Dñc qz opz nos nō latē qd accidit circa b negociū. i. circa negociū logicū respectu altoz negocioz siue respectu aliaz artū. nā oium eoz. i. oium aliaz artū que iueniunt sic iūēte sunt: qz que sunt ab alijs. i. a porib⁹ supra. i. iūēta et pus elaborata. i. p laborem accipit ab eis q accipiunt postea. i. a posteriorib⁹ piculariter augent. s3 dñt aut qz in alijs artib⁹ que sup. ex pncipio iueniunt in pñmis sunt qd paruū: sed per posteriores solent sumere augmentum. Deinde cū d.

C Utilius autem plurimum illo, quod postea ex his fit augmentum. Maxime enī fortasse principium omnium ut dicitur.

C Ostēdit qz iūētiū a porib⁹ fuerit utilius et difficilius qz iūētiū a posteriorib⁹. duo qz facit: qz pmo oñdit qd fuit utilius. 2⁹ ex h cōcludit qd fuit difficilius ibi l. Quare et difficillimū. Dñc qz qz illud sup. pñm iūētiū fuit plurimū utilius. i. ualde utilius illo qd postea fit augmētū: i. suscipit augmētū ex his. i. ex pus iūētis. huius autēz cām subdit qz pncipiū fortasse ut dñt vñ esse maximū omniū. i. virtuosius alijs. est enī pncipiū maximū virtute. et ideo utilius inuenire.

C Dubitaret forte alijs. qz nō vñ uer eē qz pñm sit utili⁹ alijs. nā pñm sūt qñ nota i solo lumine itell⁹ agēto. illd enī est pñm pñm: qd qñbet pbaf auditū: stat enī cū audimus. oē torū est matius sua pre. itellm⁹ qd est qd dñt p nomē. et stat approbam⁹ eē uer. nō qz vñ eē utile talia inuenire: qz absqz labore inueniunt: et nō vñ ea alijs iurare. **C** Dñc qz ut pateat vitas qñti duplex distinctio est necessaria de pncipijs. pñm est qz pñm qdā sūt ppa artē: qdā at nō pñm. rur sus pñm uel pñt pñderari in se: uel s3 rōne qz pñm sūt. 13⁹ forte nō sit utilius inuenire pñm respectu alicui⁹ artis nō pñm et in se pñderata. pñm tñ. pñm et sub rōne que pñcipia est ualde utile inuenire: qz dictis pñcipijs leue est illis addere: et p illa alijs pñes elicere. sunt enī pñm pñm maxima pñte: qz in virtute eoz cetera pcludunt. qd vñ dicebat pñm eē nota cuilibet. vñm qz et si que. i. alique ppositōes cōes qñ sunt note cuilibet. pñcipia tñ pñm et sub rōne qua pñcipia nō sunt nota cuilibet. ideo forte pñm nō simplr dixit pñcipiū esse utilius et maximū sed ait qz fortasse: ut dñt est utilius et maximū ut innueret qz nō quecūqz cōes ppositōes: nec quocūqz modo acceptosunt utiliores: et sunt maxime pñte: sed sūt tales si accipiant mō quo dictum est. Deinde cum dicit.

C Quare et difficillimū. Quāto enim optimū potestate: tanto paruiusimū magnitudine: difficillimū est aut videri: hoc aut inuenire: facile est addere et augere reliquū.

C Concludit ex dictis qz talia scire uel inuenire sit difficilius alijs. d. qz difficillimū est ipñm pñcipiū: qz quāto aliquid est maximū uel optimū pñte tāto est puissimum magnitudine: et qz pua subterfugiūt cognitionē: et nō possunt ita de facili cognoscī: difficillimū est videri. i.

Elenchorum

cognoscat pncipiu. h aut. s. pncipio scito z cognito facile est addere z augere reliquu. Cñdñdñ aut q tota cā qre videt hec uerba pñs inducē est: qz dignus est habere grās si pfecte tradidit logicā. nā alias artes priores nō pfeceūt s; posteriores cuz auxilio priorū pfecte tradiderūt eas: z qz iuētū a priorib; fuit utilius z difficilius qz iuētū a posteriorib;: id si illas artes posteriores pfeceūt: nō fuerūt digni admiratione uel laude: sed cū tpe pñs nihil p modū artis iuētū eēt de logica: pñs eam complete tradens non inipius priorū auxilio dignus est admiratione z laude.

Dubitarēt forte aliqz qz nō videt q pncipiu sit difficillimū cognoscat: qz s; cōmētatorē 2° metaphisice. quedā sunt sicut locus in domo: quē nullus ignorat: z h^o sunt pñs z propositiōes cōes: sed que se habent ut locus in domo nō est difficile cognoscē. qz zē. Cñdñdñ q pñs dīcta pñs solō quehnt. nā z si nō sit difficile cognoscē pncipia: ut sūt quedā cōes. ppōnes in se. difficile est tñ ea cognoscē s; rōne qua pñs: z maxie s; rōne qua pñs pñs. difficile enī est in aliq spālī mā: uel in aliqua scia spālī inuenire aliqua pñs per que spālīter z pprie regulari possimus in tota illa disciplina. difficilior est enī talia inuenire qz ex talib; inuētis alia addere.

ij de arst. s.
meth. cap. 5.
et finem.

Alterius forte dubitarēt aliqz. quō qd est maximum prāte est minimū magnitudie. Cñdñdñ q quāto pñs sunt pticulariora tāto sunt pñs z magis cōposita: qz se hñt p additionē ad pñs. pñs enī pticularia plurificānt s; plurificationē pncipiatorū: sed pñs uilia remanēt i plurificata z magis simplicia: z qz quāto aliqd est uilius tāto est potētius z ad plura se extēdit. ideo quāto aliqd est potētius tāto est minus i plurificatū: z est magis parū in magnitudine. i. est simplicius: qz ut dictū est ynīuersalius.

Lō. 3.
ca. 5°
p. li.

Alterius forte dubitarēt aliqz. qz nō vī uerū esse qd pñs att. v3. q si pñs est puu3 uel magis puu est difficile uidere. h enī uidet esse in cognitiōe sensitiua. p visu3 enī uel p alios sensus que minora sunt difficilior sentunt. sed in intellectu uidet esse modus pñs. nā que minora sunt s; intellectu: facilius cognoscunt: qz ut dī: in pñs pñs: sunt nobis nota pñs magis. uilia enī pñs cadūt in cognitiōe nra qz pticularia. vñ z autē. uult in sua metaphisica q pñs qd ab intellectu pñs est ens z eē pp sui utilitatē. cū gñt sit simplicius pticulari s; intellectu pñs z simplicia facilius est uidē. cuius pñs in lra dī. Cñdñdñ q vno mō ule est facilius cognoscē qz pticulare. alio aut mō est ecōuerso. semp enī totū z pñs est facilius cognoscē qz diffictū: z qz vno mō ule est totū z pñs re spectu pticularis: ut genus respectu spēi. alio modo est ecōuerso. id genus z ule vno mō difficilior cognoscit qz pticulare. alio mō ecōuerso. pñs enī pñs aial ut est totū ad hoies: qz est qdā genus pñs multas species z sic cognoscere aial est qd pñs: z cognoscē ho. minē est qd diffictū. 2° pñs accipi aial ut est pars diffictua hois. hō enī resoluti i aial z rōnale. z qlibet species existēs in gñe resoluti hñt in gen^o z dīaz tanqz in pñs diffictuas: z tanqz in pñs pñs: z h mō cognoscere spēm: ut in pñs diffictus declarauimus: est qd magis pñs qz cognito gñis. nā illud qd dicit hō s; mō pñs dīc aial rōnale s; mō diffictio: uilia gñt facilius cognoscere: nō quocūqz mō: sed ut dicit qdā totū: z ut sūt qd pñs: s; ut uilia sūt pñs in que alia resoluunt: z ut sunt partes diffictue altorū difficilior cognoscunt qz alia: z qz hoc mō habēt rōne minmī z rationē pñs: parū sub rōne qua parū: z pñs sub rōne qua pñs: etiā s; mō cognitiōe intellectuā est difficilior cognoscere qz aliud. uera ergo est littera pñs si per se intelligatur. qd vō dīc q ynīuersalia que

sūt minma facilius cognoscunt. patet q ratio peccat per accidens. nā ynīuersalia ut sunt tota: z ut sunt qd pñs facilius cognoscunt. sed ut sunt minma: z ut sunt pñs in que alia resoluunt nō cognoscunt facilius sed difficilior. Deinde cum dicit.

Qd z circa rethoricas ofones accit pene at z circa alias oēs artes. Nā q pñs iucenrūt: oino ad parū qd pñs. Qui aut nūc famosiores sūt assumētes a mltē uelut z successiōe pñs colligētes sic auxerūt

Qd dixerat manifestat per ex^m in rhet^o. z duo facit: qz pñs pñs qd itēdit. 2° manifestat qd dixerat ibi. Cryhas qd post pñs. Jōit g qz id qd accidit circa ofones rethoricas accidit pene circa oēs alias artes. nam sic rethorica augmentata est successiue: sic z artes alie. nā in rethorica z pene in oib; artib; illi qui iuenerūt pñs oino perdixerūt ad parū: qz modicū iuenerūt: s; qui nō sūt famosiores in rethorica assumētes a multis pñs qui pñs eos uelut ex successiōe particulariter colligētes sic. s. successiue auxerunt. i. augmentauerunt rethoricā. Cñdñdñ aut q dicit pene oēs artes augmentatas esse successiue sicut rethorica z nō dīc simplr oēs pp logicā q nō fuit successiue augmentata: s; inuit q ipse solus inuenit eas. Deinde cū dīc.

Cryhas qd post pñs. Trāsimachus vō post Cryhā. Theodor^o aut post hūc: z multi mltas coadunauerūt pñs. Quapropter nūmū est si hñt multum ars.

Qd dicit quō rethorica inuēta est successiue. d. qz Cryhas qd fuit post pñs. trāsimachus vō post cryhā. Theodor^o vō post hūc. i. post trāsimachū: z mlti mltas pñs successiue coadunauerat. quapropter nihil mirū si ars rethorica hñt multus: qz est ex multis coadunata. s; mirū est sup. si dialctica hñt multus: qz nō multi collegerūt eā: s; solus pñs inuit se inuenisse eā. D. c. d.

Qui at negocij: nō b qd erat illō at nō erat pñs dū: s; nil oino erat. Nā eo3 qz circa litigiosas erāt ofones mercenariorū.

Aut quō inuēta est logica oñdes eā nō esse sic iuētā ut cetera artes. z duo facit: qz pñs pñs qd itēdit. 2° qd dixerat manifestat pñs ibi. Sillo qd erat. Jōit uel aut sic. cetera alie artes inuēte sunt successiue: s; huius negocij. i. artis dialctice: nō hoc qd erat pñs dū. illud autē nō erat: sed oino ante tps pñs de logica inerat. i. fuerat pñs pñs modū artis. hñt a pñs ante tps pñs dicebat aliqd de logica: hoc nō erat per modū artis. nā de numero eo3 qui inuēbant añ tps pñs circa litigiosas ofones erāt qñ mercenarij: qz ofones litigiosas z logicas nō docebat artificialr. Cñdñdñ aut q ut pñs dicebat idtote pñs arte dialctica sine arte. tradere g dialctica nō artificialr est eā tradē sic pñs a mercenarijs z idtote. z qz h faciebāt q fuerūt añ tps pñs. id mercenarij dicebāt. Deī cū. d.

Quedā filis erat doctria Gorgie negocij. Ofones enī bi qd rethoricas: illi aut iterrogatiuas z litigiosas dicebant ediscere: in qz sepius cadere solebāt utrinqz alternorū ofones. Quapp uelox qd sed arte erat doctria dīcētib; ab eis. nō enī artē s; q ab arte sūt dātes: erudire arbitrati sūt.

Manifestat qd dixerat. z duo facit: qz pñs adducit sile in rethorica. 2° in meta^o ibi. Uelut figo dīcat. Jōit

ergo qd doctrina docētum logicā ante tēpus pñt erat inartificialis: qz erat filis negotio gorgie. i. doctrine illius libri: qz dicebat ofones rhetoricas sine arte sic pcedētes pñm docebat logicā sine arte: iō sūdīt qz hī. i. sequētes libru illū sine arte docebat ediffere. i. docebat declarare z manifestare ofones rhetoricas. illi aut. i. pcedētes pñz docebat sine arte ofones interrogatiuas. i. dialeticas z litigiosas. utriq; enī. i. taz ex rhetorica qz ex dialetica docebat ofones alternos. i. ofones dialeticas z rhetoricas in qz sepi cadē solebat. hēbāt enīz hī z illi qdā ofones cōes que sepe disputabant: z illas docebat: nō tñ dabāt artē de illis: qz nec gorgias tradidit artē de ofonibz rhetoricis qz docebat: nec pcedētes pñz tradiderūt artē de ofonibz interrogatiuas: iō sūdīt qd ofscētibz ab eis. i. ab istis erat tradita doctrina uelox sine arte. nā taz sequētes gorgiaz qz pcedētes pñz in logica nō erāt dātes artē: s; dicebat ofones que sūt ib arte: s; aut faciētes arbitrati sūt loq erudite. i. artificiali: cū tñ loquerent ierudite z artificiali. Cñ o tādū aut qz hīz platonē ut recitat gorgiaz dī fuisse qdaz liber platonis in q adducebant multe ppōnes rhetorice: s; nō tradebat ars de eis: sequētes g illū libz docebat rhetoricā sine arte. Cñ o tādū ē q talis erat doctrina tā sequētū gorgiā fm rhetoricaz qz pñz pñz fm logica: ut puta. si aliqz hāc ofonē litigiosaz. iste canis est tuus: z est pī. g est tu pī. doceret soluē q nō est tuus pī: s; q est tuus possessiue: nō tñ traderet artē quōd sibi cōmittitur fallacia accidentis. habebant g multas tales orationes de quibus sepe erat disputatio: z eas sine arte docebant. Deinde cum dicit.

Ld.4

¶ Velut figs dicat disciplinā tradere ut nō doleāt pedes. Deinde futuriā qdē nō doceat: nec vñ possint iueniri talia. det āt plura gñā oīuz modoz calciamētoz. hic enī pfuit qd ad utilitatē: artē aut nō tradidit.

¶ Ostēdit doctrinā illoz logicoz ēē artificialē p filē in metaphisicis. d. qz filis erat doctria illoz logicoz. uelut figs dicat se tradē disciplinā sotulariū ut nō doleāt pedes. nā p artē sotulariū cauet dolor peduz. deinde tradere uolēs talē artē nō doceat artē futuriā: nec doceat artē vñ possint iueniri talia calciamēta: s; det pla gñā oīuz modoz. i. diuersoz calceoz siue calciamētoz. h enī pfuit ad utilitatē: qz habitis talibz calciamētis ut rabiū dolor pedū: s; sic faciēs nō tradidit artē sic sup. pores pñi circa logicā uel sequētes gorgiā circa rhetoricā aliqā utilitatē faciebāt. tamē mercenarij erāt: qz non tradebant artem. Deinde cum dicit.

¶ Et de rhetoricis quidem erant multa z antiqua dicta. De filiis autēz nihil habuimus oīno prius aliud dicere qz in attritione querētes multū tps laboraremus.

¶ Resumit in gñalt que dca sūt z tāqz spālīs iuētoz huius artis petit uenā de omīssis z gñaz de iuētis. circa qd trīa fac: qz pñt q ante tps suū nihil p modū artis iuētū erat de logica: uel de filiis. 2. ostēdit qz p suā iuentionē eque sufficiēter uel ēē sufficiēti tradita est ars logicē qz aliē artes que successiue sūt iuēte. 3. ex h postulat uenā de omīssis z gñaz de iuētis. 1. sibi. Si āt vñ. 3. sibi. Reliquū erit oīum nostrū. Jōic g q de rhetoricis uel ēē de alijs artibz multa dca antiq iuēta erāt: ita q postēiores cū auxilio pñz cōpleuerūt hñ artes: sed

de filiis. i. de negotio log nñst alīs hūim dñc pñs. i. a poribz: qz ut attritōe. i. ut assiduitate studiū laborare mus qrētes nego logicū p mltū tps. Cñ o tādū aut qz hīz pñz 2. meta. nō solū bñ dicētes s; ēē discordātes a vā opione excitāt intellectu ut iueniat vītas. sic ēē pcedētes pñi hñz nihil p modū artis tradidissent de logica: tñ eoīpo q aliqz ppōnes logicales docuerūt aliqz utilitatē fecerūt: z excitauerūt pñz: ut tpe pñs illis ppōnibus excitat assiduitate studiū qreret logicā p modū artis. iō aut qz a poribz nihil habuit nisi p attritionē z assiduitatē studiū quēreret artē logicē. Deinde cum dicit.

Ld.2.

¶ Si autē videtur considerantibus nobis uelut ex talibus que a pñcipio existentibz habere ars sufficiēter supra alia negocia: que ex traditione adiunctum sunt.

¶ Ostēdit qz hñz a poribz habuisset de logica cū sua iuentione sufficiēter tradidit ipaz. iō aut qz cōsiderantibz nobis. i. per cōsiderationē tps pñi: z per iuentionē eius vñ hec ars. i. logica hñz sufficiēter uelut ex his que a pñt essent. i. que a pñt erāt: ut hēt greca correctio: qz qd in pñt libri top dñt fuit de methodo quā pñs iuētre uolebat: totū est taz sufficiēter adimpletū: imo logica nō solū sufficiēter est tradita: s; ēē vñ esse tradita supra alia negocia que sūt adducta successiue ex traditione pñz. Cñ o tādū aut qz aut sufficiēter esse tradita que sunt dicta a pñt top. qz forte in h ca nō intēdit loqui nisi de illa pte logicē que dī iuētiua: siue que dī localis que cōtinet in li topicoz z in li elenchoz. In utroq; enī determinat de locis: s; ibi de locis ueris: h vō de apparētibz. nō aut h itēdit forte log de illa pre logicē que dī indicatiua uel resolutoriā de qua habet li. pñz z posterioz: z qz dīc se ēē spālē iuētoz de filiis forte referēdū est ad filios sophicos: ul ad logicā iuētū uā nō ad resolutiua siue ad iudicatiua: z iō forte in h li magis qz in alijs dīc se spālē iuētoz logicē: qz i h li cōplef illa ps logicē que dī localis. Incipit enī hñ logica in li topi. ubi ponunt loci z pñderatiōes vñz terminat in hoc li. elenchorum ubi determinat de locis apparentibus. Deinde cum dicit.

lp. c.

¶ Reliquū erit omniū uestroz: uel eoz qui audierunt hoc opus: omīssis aut artis indultionē: iuētis aut multas hēre grates.

¶ Tanqz spālīs iuētoz logicē petit uenā de omīssis z gñaz de iuētis. pñt uel sic. si vñ. i. si manifeste apper qz tpe tradidit de logica iuētiua qd pñt fuerat a pñt z ēē si tpe solus sufficiēti tradidit logicā qz sint tradite aliē artes q ex traditione mltroz sūt iuēte. reliquū ē erit i. dñgnū z iustū erit q oīuz nñz. i. ab oibz nobis: siue ab oibz uolētibz studē: ul si nō ab oibz uolētibz saltē eoz. i. ab eis q audierūt h opus debeo hñe indultioz. i. uenā omīssis. i. de omīssis: z debeo hñe multas gñes iuētis. i. de iuētis. Cñ o tādū āt qz si pñs tradidisset logicā ad iur p auxiliū pñz ēē magis culpabilis z nō mereret ita uenā si aliq omīssisset: sic ēē nō ēē mltū cōmēdād: nec deberem ei mltas gñes si adiut p altos aliq iuētis fer: s; cū p modū artis nihil hūerit ab alijs s; tpe toruz fuenerit si aliq omīssit meret uenā: z de his q bñ dixit meret gñas. Et i h terminat snia sup li. elenchoz i q traditur notitia rōnū z obliquitatū sophicaz. Laus sit tps pñt q cū sit ars rectissima oipotētis atqz sapētis dei p tps tanqz p sume rectū oē obliquū cōgscit: q cū pie z spū scō ē vñ de bñdict in secula seculoz. Amen.

¶ Explicit snia sup libros elenchoz edita a dño Egidio de Roma doctore fūdatissimo ordīs fratru eremitarū sci Aug. Correcta p uenerādū frēz Augustinū de bugella. lectorē in puentu Madue fratru eremitarū.

Egidio

25.

ty

De medio

Incipit questio de medio demonstrationis defensiva opinionis domini Egidij Romani.

Quetur qd ex istis de Aristotelis in 2° posteriorum. qd sit mediu in demonstratione potissima: uel diffso sibiecti: uel diffso passiois. Et arguit qd qd diffso sibiecti sit mediu in demonstratione potissima adducetes octo principales rationes satis cōtes. **C**ontra rō talis est. aut p^o z imediata passio sibiecti est demonstrabilis uel nō: si sic habet iterū qd dñz Egidij: qz in tali demonstratiōe mediu nō pōt eē diffinitio passiois: qz illud qd demonstrat opz qd demonstrat p aliqd qd sit sibi realr cā iherētie ad sibi: cū demonstratio sit p cāz pp quā res est. nūc autē certū est: qd diffinitio passiois nō est realr sibi cā iherētie sue ad sibi suū. qd opz qd mediu in tali demonstratiōe sit aliqd aliud pū qd sit realr cā iherētie passiois ad sibi: z h nō pōt dari nisi diffso iph^o sibiecti. z ita isti vñr hie quādā demonstratiōe. Si vō dicat scōz. s. qd sit idemōstrabilis talis passio. **C**ontra: arguit qdā reuerēdus doctor modern^o. Omne hñs cāz i sibiecto neēiaz pōt demonstrari p cāz a pōrt de illo sibiecto: qz eo ipso qd hēt cāz hēt aliqd notius se p qd pōt demonstrari: s. imediata passio eo ipso qd est accñs: z de gñe accñtū hēt cām in sibiecto. qd est demonstrabilis: imo ut dicit sola imediata passio est potissima idemōstrabilis. **C**ontra rō. Dis illa ē potissima demonstratio que aggregat oia requita ad talē potissimā demonstratiōe: s. talis est ille discursus siue silus i qd pbat passio de sibiecto p diffōne sibiecti. qd talis est de monstratio potissima: discursus est bonus. maior pz. minor pbat ex diffōne demonstratiōis data in p^o posteriori: qz pcedit ex pñtis ueris z necessarijs: z imediatas causatqz pñtis: qd pz: qz nñhil cadit mediu iter diffōnez sibiecti z pñtis passioe imediata sibi. **C**onfirmat sic. est ex notiorib^o sibi nām z ex pñcipijs adeqñtis pñtis: qd maxie regit ad demonstratiōe. qd zē. **C**ontra: pñtis est tertia rō: que qdē ponit fundamētū ipius pñtis. 6° metaphisice. textu z cōmēto p^o. ubi dicit: qd sibi ppe nō est demonstratio s. diffso: accidētū vō cōtra: qz ipso ppe nō est diffso: s. demonstratio in q loco dñz. ponit dñm iter modū quo sciunt accñtis: z modū qd sciunt sibi: tūc factio istā pñtis. passio imediata sibiecto est qdā accñs. qd est ppe demonstrabile: s. nō p pñtis diffso nē. pz h. qz tūc nō eē p mediu notius sibi nām: s. solū sibi rōne. qd erit tale accñs demonstrabile p diffōne sibiecti: qd vñ notius sibi nām. qd zē. **C**ontra: rō est ista. oē illud est pñtis demonstrabile qd sciri pōt scia pñtis: pñtis dicta: s. h^o est imediata passio iph^o sibiecti. qd ipsa est pñtis demonstrabilis. argumētū est in mō z in figura. maior habet a pñtis p^o posterior. z 6° ethicorum. qz scia est effect^o demonstratiōis. s. minorē declaro pñtisponendo vñū qd imediata passio pfecte sit cognoscibilis nō minus qd qd qd se quētū passionū: s. nō potest pfecte cognosci p diffōne: qz eius diffso est p addita mēta: qd sit de gñe accidētū qd p demonstratiōe: z tūc habeo iterū. **C**ontra: arguo fortius: z pñtispono vñū qd est pñtis ab oib^o: qd potissima demonstratio est ex demonstrabilib^o a pñtis. alias pcederet in infinitū. tūc entimēmaticē arguo. demonstratio que est p diffōne passiois cuius scūqz nō est ex idemōstrabilib^o. qd nō est potissima. pñtis pñtis pz. antecēdēs pbat p illud pñtis in 2° meta^o textu cōmēti qñti. dispō vñtis scūqz rei in entitatē est sua dispō in vñtis z cognoscibilitate: s. pñtis diffinitiva sibiecti sūt pp qd diffōne passiois in entitate qd z in vñtis: pñtis in cognoscibilitate z demonstrabilitate quā rōne qdā fecerūt moderni multis pñtisponitis: z putāt ipaz demonstrare in hac mē. **C**ontra: arguit sic. cū duplex sit diffso pñtis dicta z iproprie dicta

ppria est illa que est p pñtis in secula sue qd dñtis: ipropria que est p additamētū pcludēs sibiectū: tūc sic. si diffinitio passionis ponat mediu: uel ista erit diffso pñtis dicta: uel iproprie dicta. nō pōt dici pñtis: quia pluri me sunt passiones que nec in re: nec in intellectu pñtis absoluti a suis sibiectis: sicut patet de similitudine nāsi quā impossibile est sine pñtis itelligē sine nāso: qz similitudo est determinate curuitatis nāsi: ita qd si nō ponat nāsus in diffōne z intellectu nō remanet pñtis similitudo: z tñ h^o passioes sunt pñtis demonstrabiles de suis sibiectis: nec pōt dari 2°. s. qd mediu in potissima demonstratiōe sit diffso passiois icludēs sibiectū. qz mediu nō dñz icludere aliquā extremitatē. sibi de quo pcludit passio est vna de extremitatib^o: cum sibiectat in pñtis. qd nullo mō diffso passionis est mediu in potissima demonstratiōe. **C**ontra: arguit auctoritate dñz. p^o de aia. textu cōmēti. 11. z sexto metaphisice. ubi vult qd diffso sibiecti sit pñtis ois demonstratiōis: s. mediu dñtis pp qd passiois z pñtis demonstratiōis sūt penit^o idē: z qd ista sit oino iteratio dñz. pz. qz cū declarauerit qd accidētia sūt pñtis cognitiois iperfecte: qm accidētia magnā pñtis pñtis ad cognoscēdū ipm qd qd est: tūc sibiectat quātū ad cognitionē passiois qd erat eē sibiecti est pñtis mediu ois demonstratiōis: z idē expresse vult cōmētator in qñtis pñtis. in textu z cōmēto 34°. **C**ontra: in hac mē ad dñcis alias rōnes. s. Linconicē qd tenet qd diffso sibiecti est mediu in demonstratiōe potissima. possem etiā adducere opionē sancti Thomē Aquinatis. z qd ipse solēns doctor Paulus Venetus clarissime adducit in 2° posteriorum in q tractat ista qd: s. nō nō implere cartā illis argumētis: qz vñtis z bene intellecto fundamētū istius qñtis de facili respondebimus ad illa argumenta.

In oppositum ist^o opionis est dñs Egidij qui tenet qd mediu in demonstratiōe potissima est diffinitio passionis. s. anteqz probem istam pñtisconē sunt quedam notanda pñtis intimiori declaratiōe dicendorum.

Subitaret forte aligz. utruz ois passio realr differens a suo sbito sit pñtis demonstrabile de sbito: z ut sine equocatiōe z sophistatione pñtisdamus accēpto passionē demonstrabile pro re aliq exñtis in sbito actu uel aptitudīne. siue accēptat aptitudo z potentia nālis que opponit actui siue accēptat aptitudo seu potētia lo^o que non opponit actui. nā illud qd coiter demonstrat in sciētis demonstratiōis est res aliq nō ut actu exñtis in sbito actualitate effectus pducti: s. in exñtis actualr actualitate obñtis scibilis siue actualitate rei sub eē pñtis obñtis: sic in plurib^o deducēdo pz: cū demonstratur corpus esse mobile demonstratur motus ut sibi esse pñtis obñtis in eē iph^o corpori. sicut cum demonstrat rñsibile de hoīe demonstrat rñsuz acceptū sub esse pñtis obñtis de hoīe. sicut cū demonstrat susceptibile discipline demonstrat scia ut sibi esse pñtis obñtis in esse homini: z cū demonstrat triāgulū hie tres eqles duob^o rectis demonstrat eqilitatē ad duos rectos acceptam ut subesse pñtis obñtis inesse triāgulo: z sic de singulis: z tales sunt coiter pñtis passiones que demonstrant in sciētis demonstratiōis. z dico coiter: qz sic supius dñm fuit aliqñ demonstrat res de sbito ut actualr in exñtis sibi sic qñ demonstrat motū circularē actualr z semp inesse celo: ut sic cū demonstrat calefactiū inesse igni actualr z in exñtis: s. qñtz ad hoc est regula vna gñialis satis utilida: qd oēs demonstratiōes que sunt in aliq re ut actualr in exñtis actualitate effectus pducti uel actualitate exñtis in effectu nō sunt potissime in gñie demonstratiōis: qd pz: qd pfecta z potissima demonstratio gñiat notitiā pfectā: ad cuius certitudinē nulla alia expectatur: s. demonstratio de forma: ut actualr in exñtis actualitate exñtis in effectu nō aggenerat talē pfectā: notitiam

tiam. § legatur qd dī. maior p3 ex p^o poste^r. s3 minor ē
p3 ad sensu3. nā qualiscūq; demonstratio accipiat ad p-
bandū de luna q^o sit de facto in actu ex tñte eclipsata: s3
habeat de hac certitudo notitīe abstractiue qualis ha-
bebat anq3 eclipsaret: tñ si debeat haberi pfecta not-
tia de exñtia ei⁹: ita q^o exñtia terminet actū: ut in seipā
existit: op3 q^o supueniat notitia itutua q^o habebat p ex-
peritētia: z eodē mō si debeat haberi certitudo perfecta
q^o nix disgregat: z sic de alijs: s3 demonstratiōes potissi-
me ad suā pfectā notitiā de actuali inexistētia passiōis
ad suū s3 actualitate possibilibs obiectiui nō expectāt
aliquā experitētia. ¶ Qñ igit qñ. utrū ois passio rea-
liter differat a subiecto sit p pñssime demonstrabilis.
Ad h^o rñdeo ponēdo gnq3 notāda. ¶ Prīmū notādū
est. q^o ppa passio alicui⁹ sibi que cludit actualē exñtia
in effectu nō est demonstrabilis p demonstratiōē potissi-
mā. z istud tā p3 p dicta: q3 passio potissime demostra-
bilis potest pfecte p demonstratiōē suā3 cogit nō sup-
ueniēte aliq^o alta cognitiōe: s3 passio ut actuali inexistē-
tia re eē ad h^o q^o cogit pfecte requirit notitiā experitētia
lē. § zē. maior p3 p A p^o posterior. ubi dīc q^o demo-
stratio est fillus s3m quē scimus in habēdo absq3 q^o idi-
geam⁹. minor p3 fuit supius satis declarata. ¶ Scd3
notādū est q^o vnus z eiusdē sibi ples eē passiōes pnt z
demonstrabiles qdā ordine ex nā rei: q3 sicut dīc cōmē-
rator3^o de aia. cōmēto. 17. qñcūq; aliq^o duo insunt vni-
terito op3 q^o aliq^o vñū sit mediāte alio: z vñū sit aliq^o
mō foia z act⁹ alterius saltē a pte cogniti: ita q^o eēntia
liter ordo erit scdē passiōis ad pñā in eē cognito utri-
usq3: ut vñū Egidius in h^o loco inuere. istud idē vult
A p^o posterior in pñb^o locis. vult enī q^o vñū mediū
adegitū nō possit eē immediate nisi ad vñā pñēz. z tō au-
gent demonstratiōes nō p mediā: s3 in post assumēdo: q3
s3m ordinē passiōnū op3 eē ordinē mediōz: z istud ma-
nifeste p3 in sciētis mathematicis: ubi dīffō poris pas-
siōis dīcīt p qd sequētis passiōis: sic dīffō angulū ex-
trīnseci est p qd ei⁹: qd est hīe tres angulos eqles ouo
bus rectis. ¶ Tertius notādū est q^o in passiōib⁹ eēntia
liter ordinatis est deuenire ad vñā simplr pñā que im-
mediate: z nō p aliquā cām differētē reali a s3o z pas-
siōe iheret s3o. s3 p3. q3 altas pcedere in finitū: z tolle-
ret ois demonstratiua scia: sicut A p^o demonstrat p^o po-
sterior. ¶ Quartū notādū est q^o illa passio que immedi-
ate inheret s3o immediate est pabilis de suo s3o a pōri
s3m rōnē uel s3m rē. a pōri s3m rōnē cōparādo istud pus
ad s3m de q^o p dīcat. s3m rē cōparādo istud pus ad passi-
onē que de ipso pbat. istud p3. q3 oē accūs cām hīs in
s3o pōt p illā cām pbari de illo s3o a pōri z notiori. s3
immediata passio hēt cām in s3o suo. s. eēntialia pñā qd-
dīcatū uel ipammet additātē: q3 sic dīcīt Līncon. p^o
posterior. cap^o p^o. ppa passio egredit a qdditate sibi.
q^o pōt p illā cām pbari z demonstrari a pōri reali cōpa-
rādo istud pus ad passiōē demonstratā. s3 a pōri soluz
s3m rōnē cōparādo ipsam ad s3m de q^o demonstrat: q3
qdditas sibi uel eēntialia pñā dīffōntis que sūt idipsum
intrīnsece qd ipm dīffīntū nō sūt pōra dīffīnto: nisi s3
rōnē. z tō si i aliq^o fillo mediū ad pbadū passiōē sit dīf-
fīntio sibi erit pus ex nā rei ipa passiōe: s3 pus s3o solū
s3 rōnē ¶ Quintū notādū ē. q^o nō ois fillus pcedēs p cā3
p dīcat: z a pōri ē demratiō p pñssime accepta. h^o fuit
supius declarata: z p3: q3 nō suffic pōrtas iter mediū
z p dīcatū pñis: altas cū3 p dīcat s3a de hoie p aīal eēt
p pñssima demonstratiō: nec ē suffic pōrtas rōnse me-
diū ad ip3 s3m: q3 illud qd est mediū in demonstratiōe p
pñssime supia est cā realis. pp quā passio iest s3iecto:
s3 ad h^o q^o mediū ita dīcat cā realis passiōis z iherētie
ei⁹ in s3o qd ip3 s3z nō sit cā reali illius iherētie ad se.
ip3: op3 q^o mediū dīstīguat reali a s3o z passiōe: z q^o
illa pus habeat reali pōrtate ordinē ad istū mediū q3

ad s3m. ¶ Ex hīs elicto vñā pñē. q^o p a^o ē immediata: nō
solū immediatiōe sibi: s3 ēt imedi⁹ cāe: qd p tāto dīco: q3
sic dīc p^o poste^r. s3 hīe tres: sit p a^o immediata ipm⁹ triāgu-
li immediatiōe ipm⁹ sibi: tñ nō immediatiōe cāe: imo puenit
sibi p cām reali. s. p angulū extrīnsecū. dīco: ois passio
immediata immediatiōe sibi z cāe q3uis sit pabilis de s3-
iecto p fillm necessariū z a priori: tñ ille fillus: s3 possit
dīcīt demonstratiō: tñ nō est: p pñē z stricte loquēdo de
demonstratiōe: nec talis immediata passio est. p pñssime
demonstrabilis: s3 p pñ in q^o p dīcat immediata passio ē h^o
§ zē. maior p3. s3 minorē pbo: q3 illa p pñ que hēt pte
dīcatū iherēs s3o immediate immediatiōe sibi z cāe est p
pōrtio q^o nō est altera pōr. ¶ Scd3 si dīcat q^o est altera p-
ōr. s. in q^o p dīcat dīffō sibi de ipso s3o: z illa est cā passio-
nis: z p pñs pōr ea. ¶ Rñdeo q^o q3uis simplr dīffō sibi
sit pōr p pñē in q^o p dīcat p^o passio de s3o: tñ illa nō est
p pñētas regita ad p pñssimā demonstratiōē: q3 si de
demonstratiōe stricte accipiat op3 q^o mediū sit reali cā inhe-
rētie passiōis ad s3m: s3 reali loquēdo nō magis dīffō
est cā iherētie passiōis ad s3m q3 ipm s3m met sit cā in
iherētie passiōis ad seipm: z tō in demonstratiōe p pñssimā
me supia mediū reali mediat iter s3m z passiōē nō qd
de mediatiōe sibi suscipiētiō: s3 mediatiōe cāe suscipiē-
ti: z istud p tāto dīco: q3 dīca est iter istud qd mediat
iter passiōē z s3z p modū mediū sibi: z illd qd mediat
iter passiōē z s3z p mō3 cāe iherētie passiōis ad s3z. vñ
dīmus enī q^o illud qd mediat iter passiōē z s3m p mo-
dū sibi denoiat illa passiōe: z pōt demonstrari de ipso si
ue istud s3m sit mediā: z p^o s3m pñitate adeqtiōis:
sicut triāgulus mediat p modū sibi inter hīe tres z pfo-
chelē: q3 nō puenit pfocheli sic s3o: nisi q3 puenit triā-
gulo sic s3o: z tō p^o demonstrat de triāgulo siue istud s3z
mediā: sit pñū pñitate susceptibilitatis: sic aīa itelle-
ctiua est s3m pñimum medians inter susceptibile dīffō
pline: z ipsum hoīem q3 nō cōuenit hoī sic s3o: nisi q3
puenit aīe sic pñario susceptiuo: z pōt cōpetere aīe in-
tellectiue absq3: s3 q^o cōpetat ipm hoī: sic qñ aīa est sepa-
ta. z tō susceptibile pōt demonstrari de aīa: sic de s3o su-
sceptiuo: s3 istud qd mediat solū p modū cāe nō deno-
minat p passiōē: neq3 passio demonstrat de ipso. nō enī
angulus extrīnsecus q est cāe ei⁹ qd est hīe tres eqles
duob⁹ rectis formali nec h^o passio demonstrat de ipso:
s3 de triāgulo pbat p ipm. ¶ Scd3 p pñ cui⁹ p dīcatū cū
s3o facit positioē q3uis hēt cām in s3o: z possit pba-
ri a pōri p cām: tñ nō potissime pōt demonstrari: s3 p pñ
in q^o p dīcat immediata immediatiōe cāe z sibi iheret s3o est
h^o. § zē. maior p3 p^o posterior. in q^o A p^o dīc q^o in scē-
tīs nō solū supponēde sūt dignitates: s3 ēt positioēs.
minor ēt euidēter declarat circa pñm p pñctiue ubi oñ-
dīc q^o petitiōes que idē sūt qd positioēs supponēde sūt
z nō demonstrāde. ¶ Cōfirmat. nā s3 ista p pñ. ois qñti-
tas pñtua maior est pte sua: possz pbari ēt a pōri p cā3
sic pbat eā alacē in sua p pñctiua p itētiōē tot⁹ z pñis
tñ q3 passio ista immediate iheret immediatiōe sibi z cāe. z
dīco cāe: q3 nō iheret sibi p cām dīstīctā reali a s3o z
a sua passiōe: s3 p itētiōē totius z pñis que idē est rea-
liter cū toto z pte. tō fillus necessarius pbas ipaz nō ē
demonstratiō p pñssime supia. ¶ Scd3 sic p pñ in q^o p dīca-
tur idē de seipso est vñssima z maxie necia. tñ stricte lo-
quēdo nō est ppa p dīcatio: ita s3 fillus in q^o p dīcat pas-
sio de s3o p id qd est ip3 reali qd ipsa passio: uel p id qd
est idipm qd ipm s3m: q3uis sit vñssimus: nō tñ stricte
loquēdo est p pñ demonstratiō: s3 ois fillus in q^o pbat i-
mediata passio de s3o est h^o. § zē. pbat minor: nā ime-
diata passio nō pbat de s3o nisi uel p dīffōnē passiōis.
z tūc pbat idē p idē de s3o: uel p dīffōnē sibi. z tūc pro-
bat passio de s3o p idē metipm. § talis fillus nō est pro-
pñssime demonstratiō: q3uis sit nō minus necessarius
q3 sit p pñssima demonstratiō: sicut z frequētius dīcūt
Egidius 25. iij

De medio

est de isto fillo. omne aial est substantia. ois hō est aial. ergo ois hō est substantia. qui fillus non propriissima est demonstratio: et tū est magis necessarius. q̄ sit quecūq; p̄p̄issima demonstratio. C. P. ois p̄positio p̄p̄issime demonstrabilis est dubitabilis per nām terminorū ante q̄ per demonstrationē sciat: ista p̄positio p̄p̄o p̄p̄o: q̄ q̄ones sunt eāles nūo hīs que uere scimus: sed planū est q̄ multe passiōes imediate imediatione cause et sibi sint note absq; omni hesitatione per habitudinē terminorū: sicut p̄ de ista p̄positione: parallele nō p̄currūt. ḡ tales p̄positiones nō sunt p̄p̄issime demonstrabiles: et quā rōne una passio imediata nō p̄t p̄p̄issime demonstrari de suo sbo eadē rōne. nulla passio imediata est demonstrabilis de suo sbo. et per istud p̄ qd dōz sit ad qd nō p̄posita. i. qd sit mediū in demonstratione potissima siue p̄p̄issime supra. q̄ s̄m p̄missa dicēdū q̄ dīffō passiois: nō qdē demonstrāde: sed etus que dicit p̄pter qd demonstrāde. et q̄ h̄ sit uerū p̄bat rōnib⁹ fortissimis. deinde rīdebimus ad rōnes in p̄rū factas: et per istas rīfiones rīderi poterit ad quedā argumēta modernotpe adducta p̄tra dīm Egidiū et ueritatē ipsaz. C. P. ma rō est talis. accipio demonstrationē potissimā habetē oēs p̄dīctos requiritas ad demonstrationē strictē acceptā. tūc arguo sic. mediū p̄p̄issime et potissime demonstrationis est p̄pter qd realiter passiois: sed dīffinitio passiois demonstrate nō dicit p̄pter qd realiter passiois nisi forte includēdo subiectū. et tunc mediū includeret unā extremitatē: qd est incōueniēs. ḡ p̄cīa dīffinitio dicēs qd passiois demonstrate nō est mediū in demonstratione potissima. maior p̄p̄o posterior. q̄ mediū est causa p̄pter quā passio realiter inest sbo. minor uo est nota de se. q̄ dīffō dicēs p̄cīe qd passiois est realit idē q̄ passio. C. P. tūc plane sequeretur idē demonstrāre per idē. C. P. dīffō passiois demonstrabilis hēt p̄pter qd in sbo: sicut et ipsa passio cū qua realiter idē est. ḡ sicut passio est demonstrabilis. ita et eius dīffō dicēs qd est demonstrabilis: sed potissima demonstrationē hēt mediū idē demonstrabile. ergo et. C. S. cōm qd uolo est q̄ dīffō subiecti. dicēs p̄pter qd passiois imediate. nō est mediū in demonstratione potissima: q̄ illud qd nō hēt ordinē imediatū ad passiones potissime demonstrabiles nō est mediū in demonstratione potissima. et ratio est. q̄ demonstratio est ex imediate: s̄ dīffō subiecti non hēt ordinē imediatū ad passionem potissime demonstrabilem. ergo et. Istā minore declaro: tū q̄ dīffinitio subiecti nō p̄t hīe imediatū ordinē imediatione cause nisi ad passionē imediatā: sed illa nō est demonstrabilis: ut superius p̄batū est. ergo et. tū etiaz q̄ idē est ordo dīffōis subiecti ad passionē imediatā: et ip̄us subiecti ad eandē passionē imediatā: sed ordo subiecti ad passionē est ordo subiecti ad illud qd recipit in subiecto: et tūc arguo: dīffō subiecti: ut s̄m rōnē dīstincta a subiecto nō hēt ordinē per modū subiecti ad passionē imediatā nisi mediante subiecto. q̄ subiectū per modū subiecti imediatius respicit suā imediatā passionē q̄ qd cūq; aliud re uel rōne ab ip̄o dīstinctū. ergo subiectū imediatius respicit suā passionē imediatā q̄ faciat dīffinitio subiecti. ergo impossibile est q̄ dīffinitio subiecti sit mediū in demonstratione potissima: accipiendo potissima pro p̄p̄issime. si autē accipiat potissima pro certissima: tūc bene posset esse mediū ibi dīffinitio subiecti. C. P. notius est s̄m naturā iesse mediū uel per mediū inesse subiecto q̄ inesse subiecto. et dico inesse mediū. uel per mediū. q̄ nō sēp in demonstratione potissima passio inest mediū: sed q̄q; et forsan ut in pluribus passio. ita inest subiecto per mediū q̄ non inest ip̄i mediū: sicut p̄ in demonstrationib⁹ mathematicis: et tenent primū locū certitudinis: in q̄ passio demonstrata inest subiecto per mediū: sed nō inest

ip̄i mediū: nam habere tres angulos equales duobus ita inest triāgulo per angulū extrinsecū q̄ nō inest ip̄i angulo extrinsecō: non enī hīe tres suscipit formaliter in angulo extrinsecō: sed nō est norius passionē demonstrabile inesse prius dīffinitioni subiecti q̄ ip̄o subiecto primo: nec pus inest subiecto p̄o per dīffōnē q̄ per ip̄met subiectū p̄maritū. ergo et. maior p̄p̄o p̄o posterior: s̄ minor est nota: tū q̄ realit loquēdo dīffō subiecti et subiectū et dīffinitū sunt idē. et iō licet dīffō sit maior vis p̄fecte cognitionis in ordine ad nostrū intellectū q̄ sit dīffinitū: tū in ordine ad passionē realē nō vī esse p̄ortas ex nā rei: tū ē q̄ dīffō subiecti cuiuslibet scie mathematice sit nobis ignota rōne sue dīe subalis nō possemus hīe nos aliquā potissimā demonstrationē de passionib⁹ mathematicis. C. P. et susceptiū dīffinitio demonstrat de hōie sicut p̄p̄a passio eius: et tū nō per dīffōnē hōis tanq̄ per mediū. ergo in demonstratione potissima nō est mediū dīffō subiecti. dīffinitio p̄p̄o: sed aīa p̄bo: nā in mediū demonstrationis nīp̄l d̄z ponit qd nō sit cā passionis: s̄ in dīffōne hōis ponit aliqd qd nō est cā eius: qd est esse susceptiū dīffinitio. qd p̄. q̄ mā uel corpus uel aliqd p̄tīnēs ad cōpositū p̄ter aīa intellecti: uā: nā oē tale ē p̄ter id qd est p̄ se cā ei⁹: qd est eē susceptiū dīffinitio. qd p̄. q̄ q̄ aīa nō est in corpore: cui. v̄z aīe separe nō cōpetit dīffō hōis: adhuc aīa est susceptiua dīffinitio. tūc et. C. P. et potissima demonstratio s̄m diuersa ḡna cāz multiplicet et diuersificet: q̄ potissima in ḡne cāe finalis est que accipit p̄p̄iū et ultimū finē: et ita que est in ḡne cāe efficientis accipit p̄p̄iū et adequatū efficiēs: tū potissima et simplr demonstratio est que accipit potissimā cām formale. istud manifestū est sicut dicit Al. 12. 3. metaph. 1. 1. cōmentū tertij. mathematic⁹ de ḡnib⁹ causarū solū accipit formā: s̄ dīffō subiecti non hēt rōnē cāe finalis respectu p̄p̄ie passiois: s̄ hēt rōnē cāe malis uel efficiētis: sic etiā de suū s̄m. ḡ in potissima demāratione simplr nō p̄t eē mediū dīffinitio subiecti. et ex hīs dīctis elīco unū aliud satis notabile: q̄ si mediū in p̄p̄issime et potissime demāratione deberet eē uel dīffō subiecti uel dīffō ip̄usmet passiois demārate. tūc potius deberet dīct dīffō passiois demārate q̄ subiecti. qd p̄. q̄ hēt magis rōnē cāe finalis respectu passiois q̄ dīffō subiecti respectu eiusdē passionis: s̄ ut sup̄ius p̄batū est. q̄ dīffō passiois demonstrate nō est mediū in demāratione: s̄ dīffō p̄oris passiois dicētis p̄p̄ qd sequētis passiōes est mediū in demāratione potissima. et iō cū deūctū est ad passionē imediatā que nō hēt aliā passionē p̄ore est tūc stat⁹ in demārationib⁹ potissimis. q̄ illa passio imediata est indemonstrabilis demonstratione potissima. et sit probabilis per fillogismū aliquem necessarium etiā a priori. ille tamen non est propriissima demonstratio.

Sed dubitaret forte aliq; boni ingenij: et bene trib⁹ dubitatio. nib⁹. p̄ma. nā si potissimū genus demārationis est p̄ cām formale quā accipit mathematici nō vī eē uerū qd superius dīctū est. mediū in demāratione potissima est dīffō passiois p̄cedētis. et nō dīffō passiois demārate. ḡ demonstratio que accipit talē dīffōnē pro medio uno accipit cām formale. q̄ p̄cedēs passio nō hēt respectu passionis sequētis rōnē cause formalis uel efficiētis: nā regula generalis est q̄ q̄n plures passionēs sunt eēntialiter ordinate in eodē subiecto sēp posterior est forma et perfectio p̄cedētis passionis et demonstrantur ad maiorem eidentia explicat amplius dubium: nam cum per angulū extrinsecū p̄bat triāgulū hīe tres et. querit cū cāe hēt hīudine. nō enī p̄t dīcti q̄ hēt hīudine cāe finalis uel efficiētis uel malis. q̄ nullo tali ḡne carū utit mathematic⁹. itez nō vī q̄ hēt hīudine cāe finalis. q̄ cā finalis p̄cīt finalit illō cū est cāz angulus

extrinsec^o nō est fo^oalis pfectio ei⁹ q^o est h^oie tres. q^o e^oq^ltas ad duos rectos in tri^ogulo est fo^oal^o in trib^o angulis intrinsecis ip^os^o tri^oguli: sed angulus extrinsecus est lo^oco sub^o p^ortali ab ip^os^o tribus angulis z ab e^oq^litate ad duos rectos distict^o. v^oi^o g^o nullo mō possit saluari q^o mathematic^o dem^oret per cām fo^omalē nisi mediū i sua dem^ostratione sit diffō passionis dem^ostrate.

Secunda dubitatio ē. q^o nō appet rōnalis cā ad negādū q^o sillo pcedēs ex nec^oss^oa p^orti z p^o cāz q^ol^ote est sillo i q^o pbat imediata passio de s^obo p diffōnē s^obi nō sit simp^o potissima dem^oratio.

Tertia dubitatio quā adduco ē talis. cū nō v^oi^o z c^o q^o in mathe^o diffō passionis sit mediū in dem^ostratione. q^o mediū d^oz dicit cāz fo^oalē: s^oz talis diffō nō dicit cāz fo^oalē. g^o nō est mediū. discursus bon^o. maior est manifesta. mior pbat. q^o nō dicit p^odicatū q^oddita tiuū. nō pōt dicit cām fo^omalē: q^o q^o nō dicit diffōnē rō passionis: sed diffōnē s^obiecti. ergo zc. C^o nō rō fione ad p^oimū z secūdū dubiū in q^obus videt aliqua^o difficultas. noto aliqua que faciūt etiā p^oo sustē^oratione oppōnō: ut cōformiter loquar ad ea que sup^oius dicta sunt q^o sillo dem^ostratiuū sumptus: ut dist^onguit contra lit^ogiosuz dialeticū z falsigraphū habet magnā latitudinē: z notitia sciēt^oifica g^oiata per dem^ostrationē in sua latitudinē sumptā: z ut cōdist^onguitur cōtra oēs alios habitus ueridicos in 6° ethicoz hēt si m^ol^o magnā latitudinē: sed ad hoc q^o aliqui sillo p^orijs^o sime sit dem^ostratio: op^oz q^o sit ex ueris z necessarijs: q^o mediū sit realis causa imediata z adequata inherēt^oe passionis ad subm. z ex hoc ipso realiter dist^onguit ab utraq^o extremitate: z q^o cōclusio nō sit ex h^oitudine suorum terminoz nota: sed ex h^oitudine p^omissarum. z per p^ois op^oz q^o passio p^orijs^oime dem^ostrata nō faciat positionē cum suo sub^oiecto: nec etiā inherētia eius ad suuz subm inotescat ex imediata h^oitudine ad ip^osuz. sed ex imediata h^oitudine ad mediū q^o imediate inest sub^oiecto. sic enim loquū^o Al^o p^o de p^orijs^oima dem^ostratione sumpta s^om q^o per ipsam scimus illud q^o p^oimo fuit queribile z dubitabile. z quicūq^o alius silloz def^o quātūcūq^o pcedat ex ueris z necessarijs z causis p^ois: dūmō alie p^oditiones deficiāt: dico q^o q^oute possit cōcedi q^o sit dem^ostratio p^orie dicta que latitudinēz hēt nō p^orijs^oime sumpta. dico sil^o q^o multi sunt sillo in sua ueritate magis simpl^or necessarij z euidētiores etiā q^oq^o ex p^orib^o pcedētēs: qui tñ nō sunt p^orijs^oime de miratiōes. pcedo enī de plano q^o sunt multe notitiē cōplexe per sillos nec^oios g^oiare que sunt magis euidētes q^o notitiā generata per potissimā z p^orijs^oimā dem^ostrationē: sic q^o pcludit pars diffōnē de diffōnē: z sic q^o pcludit passio de sub^oo. cū^o p^oherētia ad ip^osuz subm nota est ex h^oitudine terminoz: puta palellas nō pcurrere. di co igit^o q^o sillogismus in quo concludit passio imediata de sub^oiecto per diffōnē sub^oiecti sit dem^ostratio p^orie sumpta. put dem^ostratio cōdist^onguit p^otra genera sillogismoz: l^oz pcedat per mediū q^o est cā concludiōis. q^o tñ mediū istud nō dist^onguit realiter ab utraq^o extremitate. q^o etiā illa passio est nāl^oter cognoscibilis ex h^oitudine terminoz. ideo non est dem^ostratio p^orijs^oime sumpta.

Sed in hoc aliquis adhuc dubitaret. nōne magis videt euidētissima illa dem^oratio z pfectissima que pcedit a p^orti per cāz. z est potissima dem^oratio q^o illa que est cognita modicula declaratione tal^o dem^oratione nō ita p^orie dicta. C^o Ad hoc rōndetur. aliqua esse nota ptingit dupl^or: uel notitia euidētior^o uel notitia pfectior^o. z ita ad p^opositūz dico q^o ille sillo in quo pbat p^oba passio z imediata de s^obo ag^og^oiat euidētiorē notitiā. nō tñ pfectiores: ut ē p^o de illo sillo. oē aial est suba. ois hō est aial. g^o ois hō est s^oba

C^o his stantib^o rōndet ad dubia. Et ad p^omū pcedo q^o dem^ostrationes mathematice p^orie nō accipiant nisi cāz fo^omalē. Item pcedo q^o diffō passionis dem^orate nō sit mediū in dem^ostratione potissima: sed diffō passionis pcedētis dicit^o p^o q^o passionis sequētis dem^orabilis. C^o S^oz vidēdū est quō h^o diffō hēt h^oitudine cāe fo^omalis respectu passionis dem^orabilis. nō est p^oma facie facile intelligē. C^o Ad cui^o euidēt^oia scēdū est q^o multi decipiūt tur facili^o. q^o q^otuor g^oiā cārū putāt eē nimis in eē ind^ouisibili: cūz tñ q^olibet genus cāe hēt magnā latitudinē z diuer^oitatē: nā p^oillatūz z p^ouasiuū sunt s^ofra am bitū cāe efficiētis. z tñ directe nihil pducit q^o pertineat ut attingat ad effectū pducit. itē uari^o modus est q^o mā d^o cā māl^o respectu fo^oie s^obalis. z quo s^obm cōpositū d^o cā māl^o respectu forme accitatis: tñ q^ogd sit de alijs. dico q^o genus cāe fo^omalis ut p^odist^onguit ab alijs g^oiib^o cārū habet magnam latitudinē: nam aliqd d^o cā fo^omalis respectu alicui^o per modū vnite fo^omalis pfectionis: sicut albedo respectu pietis. Alio mō per modū rēp^osentate exp^ossionis: sicut deus dicit cā fo^omalis exēplaris oīuz. z spēs rēp^oratūa ob^oti d^o cā fo^oialis ob^oti. 3° mō dicit cā fo^omalis alicui^o per modū cuiusdā eēntialis coordinatiōis p^oo q^oto vnu q^odā ordie eēntial^o li: p^osupponit aliū ad h^o ut sit in q^odā 3°. z h^o nō soluz sic cā sine qua nō. z p^o acc^ois: s^oz p^o se z eēntial^o sic nūis m^onoz. puta binari^o hēt aliq^o mō rōnē cāe fo^omalis respectu nūis maioris. puta ternari^o: nō q^o binari^o sit fo^omalis pfectiōe ternari^o: s^oz q^o q^odā ordie eēntial^o p^o se z non s^oz acc^ois ternari^o p^osupponit binariū. C^o Tūc ad p^oo^o dico q^o diffō passionis pcedētis dicit p^o q^o cāe fo^oalis i passionib^o eēntial^o ordiat^o in eodē sub^oo: nō q^o pcedēs passio sit fo^omalis pfectio supaddita passioni sequēt^oi: q^o frequēter pot^o sit ecōtra: s^oz p^oo tātoz q^o q^odā ordie eēntial^o per se z nō s^obm acc^ois passio sequēs p^osupponit p^ore. z isto mō angulus extrinsecus hēt rōnē cāe fo^omalis respectu ei⁹ q^o est hēre tres e^oq^les duob^o rectis. q^o e^oq^litas ad duos rectos in trib^o angulis p^osupponit quodā ordie eēntial^o fo^omalis: angulū extrinsecū per se z nō s^obm acc^ois.

Ad secundum dubiū q^o dicit q^o nō apparet cā rōnalis ad negādūz q^o sillo in q^o a p^orti pbat imediata passio de s^obo sit p^orijs^oime dem^oratio. C^o D^oz q^o deceptio puenit circa h^o: q^o p^orijs^oimā dem^orationē m^ol^o itelligūt sillo oib^o alijs pfectionē pfectiōe necitatis p^ontie p^ois ad p^omissas: z p^ofectionē cuiuscūq^o cālitate z p^ortitatis mediū ad minorē extremitatē respectu passionis dem^orate: q^o tñ nō est uerū nisi accipiēdo dem^orationē: put est q^odā gen^o sillo p^odist^onguit p^o lit^ogiosuz falsigraphū z dialeticū. sic enī genus sillo dem^oratui est pfectissimū: s^oz ut d^octū est gen^o sillo de miratui hēt latitudinē. z p^otinēt multos modos. quorū alig sunt pfectiores z euidētiores. pauciores tñ cōditiones h^ontes de p^otinētib^o ad dem^orationē. z iō min^o p^ope d^ont dem^orationes. tñ illas pauciores p^oditiones pfectioni mō reuāt sic sillo iste. oē aial est suba. ois hō est aial. g^o ois hō est suba. pauciores p^oditiones dem^orationis reuāt q^o sillo in quo pbat imediata passio de suo sub^oo: tñ cōditionē necessitatis quā hēt pfectioni mō reuāt: sicut ēt sillo in quo pbat imediata passio de suo sub^oo per diffōnē sub^oiecti: uel per diffōnē ip^osiuinet passionis dem^ostrate pauciores p^oditiones dem^orationis reuāt q^o sillo in quo pbat passio de sub^oiecto per diffōnem passionis p^orioris adequate mediatē inter subm z passionem que dem^ostrat: tñ p^oditiones illas quas sillogismus in quo cōcludit imediata passio de sub^oiecto pfectioni modo reuāt: q^o alter in quo probat passio per diffōnem p^orioris adequate passionis. Et rōne illa rū pluriū p^oditionū. quas hēt sillo in quo pbat passio per diffōnē p^orioris passionis d^oi magis p^orie uel p^orie

De medio

ppriissime demeratio: sic. ubi gra. sup^l dictū est de diffō
ne et ppa passio: qm utraq; distiguit a p^odicamto acc^o
dēris p cōpetē vni soli et semp: tñ aliqua p^oditionē sup
addit ppa passio que est in eē: nā eēntialis diffō nō in
est: qz nō est accūs: s; ppa passio iest: tñ p^oditiones cōes
distinctioni et ppe passioni pfectiori mō resuat diffō qz
ppa passio: s; diffō hēt nomē spāle: et ppa passio h; nō
mē utriq; cōe. et v; pprū et qzū ad diffōnē de ppo h; nō
oēs p^oditiones que pnt dīcī de ppo magis ppe. et v; p
p^oria passio pprū qz diffō. sic igit dīco qz pprūissima de
mō qzū ad oēs p^oditiones qz dīcī. In oīs locis po
nit de demone est illa que hēt p medio diffōnē passio
nis pōris h; sint aliq alij ista ambītū demōnis p^oti q
sūt nō mīnus: imo magis nēcū qz sūt demō pprūissime
dēā. dīco igit qz mediū in demone potissima accēpē
do potissima p pprūissima nō est diffō sūt nec passiois
demerare s; passiois pōris q est cā adeqta passiois seqn
tis: et ista est itēto dīcī. ubi cūq; locut^o est de demone
potissima siue pprūissime dēā. qz ubiq; dīcī qz mediū de
mōnis est qd qd erat eē passionis. et nō qd cūq; qd qd
erat eē: s; qz qd eē tale qz ēt est qd ēt. et ponēs exēplum
semp exēplificat de diffōne pōris passiois. sic vbi gra.
qd est mediū ad demerandū eclipsiz de luna: iterpō ter
re. nūc aut pstat qz iterpō terre nō est diffō lune: sed est
qdā passio ipi^o lune p^oitis talē aspectū ad terrā iterpō
sitā: nā p iterpōnē terre pōr itelligi et passio qdā terre:
et passio ēt lune: qz p b; qz terra iterponit uariat aspect^o
lune ad solē mediate terra. rōne cui^o seqt eclipsiz. et h; ē
qd dīcī. dīcī pcludēs 1° postē. qd dīcī sit in oib^o potissi
mō et pprūissimō demōnis. dīcī sic. In oib^o manife
stū est qz idē sit: et qd qd est. et pp qd est: ut qd est defect^o
luis in luna: puatio luis a terre obiectu. et pp qd ē defe
ct^o: aut pp qd luna deficit: pp defectū luis op^o terra.

Ad tertium dubiū v; qz est sile p^o. pōt vari
tñ eadē rōis: sed mēl^o forte dī
ci poterit ad pōnē mioris qz ēt diffō passiois dīcī cāz
foialē: et qz dīcī qz diffō dīcī formā. qz dīcī p^odicatū qddi
tatiū. C dīcī est qz p p^odicata qdditatis Egid^o nō so
lū itelligit p^odicata p^o modī: s; ēt 1° modī: et ista utraq; dī
cē pnt cāz foialē. qre zc. C Sz p^o data ad p^o dū^o est
tutior. accipe qz tibi magis lubet. et ista soluta sūt ista dū^o

Sed antequā rīdeā ad arg^o in p^oriū facta
dubitarēt forte aligz: qz tu
dicto qz ppa et imediata passio pōt demerari p diffōnēz
sūt. h; v; ē falsū. qz dīcī Egid^o i 2° postē. qz cōes anīmi
pceptioes: utputa. oē totū est mat^o sua pte: et palelle nō
pcurrūt: illa que sūt imediata imediatione sūt et cāe
nō pnt demerari. s; v; tota ista snia ēē p ipm Egidū: et
forte magis appropinqt itētiōi egregij doctoris p^oau
li ueneri. C Ad h; rīdeo qz dīcī Egid^o dīcī qz cōes anī
mī pceptioes nō pbant aliq demone pprūissime dēā:
s; tñ alīcui q negaret ista. et passionē imediatā nō iherē
spī sbo imediate: pōt p aliqē sūm nēcū. pbari illi h;
negātī tñ nulla est nēcitas: cū ista sint p se nota. s. passi
onē p^oina inēē sbo. et oē totū est mat^o sua pte: sufficiat h;
mūh; qz diffō sūt nūc pōt esse mediū in potissima de
meratione: sed solū p diffōnē passionis imediate in qua
sistimus: qzuis aliquo pcessu possit pbari passionem i
esse subiecto: et in hoc tu considera.

Nunc restat rīdere ad rōnes in p^o qōnis
factas que pbant qz diffō subī
sit mediū in demone potissima. C Ad p^omū qn dīcī
passio imediata subī aut est demerabilis aut nō zc. dīco
qz h; sit pbabilis. de sbo tñ nō est pprūissime demerabi
lis: sic sup^l dictū. C Ad 2^m qn dīcī qz illa est pprūissi
ma demeratio in qua sunt oēs p^oditiones zc. pcedo ma
torē s; mīnorē nego: et ad pbatōnē dīco qz de rōne de
merationis pprūissime dīcī est qz sit per cām distinctāz
reālī ab utraq; extremitate. i. a subō et passione demer

ta. Itē qz passio demerabilis per mediū nō faciat pōnez
cū subō nec faciat pōnē notā ex hīrudine terminoz
quoz utriq; deficit in sūlo in quo pbat imediata pas
sio de subō suo. qre zc. C Ad 3^m v; qz imediata passio
est scibilis p sūlz aliqū nēcū: s; ex h; nō seqt. s; p demer
ationē pprūissime sūptā. itē ēt subarū pōr eē sūls maxie
nēcū: nō tñ demeratio pprūissime zc. C Et v; qz accū
tium nō est diffō pprū. puto qz istud suspiciat itellm
sit falsū: qz accūtis hūt pprū genus et pprū dīcīz qb^o
pnt pprū diffiniri: s; qz qdditates ppe accūtū h; nō i
cludant de p^o intellectu subra sua: tñ icludunt ea in suo
p^omario cointellectu spālī si sint pprū passioes que in
suo p^omario intellectu p^ocernūt et cōcludunt: nō dīco
icludunt subm. aliud enī est aliqd in suo p^omario itelle
ctu icludē alterū: aliud est aliqd in suo cōintellectu
cōcludere alterū: nā illud qd icludit in p^o intellectu
alīcui^o est p^oinēs ad suā qdditātē: et ad suā it^oitēcā dif
finitionē: sed illud qd est de p^omario cōintellectu alte
ri^o nō p^oinet ad qdditātē ul^o diffōnē it^oitēcā: s; solū qn
itelligit qdditas. et vaf diffō qdditatis qz tūc opz qz sū
cōitelligat. et istud qzuis it^oitēcā: nec sit illd: nec aliqd
illd. dīco igit qz accūtā ēt ppa hūt ēt ppas qdditates
et diffōnes: s; qz p^om totū istd qz cōcūcernūt sūm. iō nō
pōt diffiniri nisi cōitelligēdo sūz: sed sūm illā p^omariā
diffōnē nō i^oitēcā. neq; ex nos p^oseuim^o res et qddi
tates rez diffinire nō solū p illa que sūt de p^omario in
tellectu: et it^oitēcā rei: s; ēt p illa que de p^omario cōitelle
ctu sūt: sic qb^o qdditas nō pōt apprehēdi nec diffiniri
nec dāri. et iō qnq; mīscem^o. et illa cōitellēta in eorum
diffōnib^o: et tales sūt diffōnes p additāmētā: s; de hoc
alīas videbit. qz nō modicā difficultatē icludit. C Ad
4^m dīco qz imediata passio pōt pfecte cōfici p aliqz
sūlz: nō tñ p demonez pprūissime sūptā: sic ēt et sba sic
dēā est s. C Itē dīcī est qz nō sū opz qz diffō accūtis sit
p additāmētā: nisi uelim^o pōnē in diffōne nō solūz illa
que sūt de it^oitēcā qdditatis rei: s; ēt oīa illa que nēcū
itelligim^o itelligēdo qdditātē: qd tñ nō opz. si enī opre
ret sp pōnē in diffōne oīa illa sine qb^o nō possum^o itell
gē qdditātē: tūc in diffōne cuiuslibet sbe ponere qzū
qz nō possum^o itelligē aliqū qdditātē qn p tūc i p^ope
ctu nō sit qzū et p^otinuū. et iō siue pueniat ex nā potē
rie nīe itellectiue siue ex nā obiecti qz obo apphēso ap
phēdat pro tūc qddā aliud. tñ istud aliud nō est de p^o
mario intellectu et qdditātē it^oitēcā rei: dīcī Egid^o 1°
de aīa. in diffōne aīe ponit mā affecta accūtū. C Ad
5^m dīco qz h; eēntialia p^o qdditatis sūt sint pp qd pas
sionis imediate: tñ qz istud pp qd nō distiguit reālī ab
utraq; extremitate: s; ab altera tñ. Itē qz ista passio i
mediata facit pōnē cū sbo. iō sūllus in qz pcludit passio
imediata p diffōnē subiecti nō est pprūissima demōstra
tio. C Ad 6^m iā p3 per dicta sup^l dictū: qz in hac diffini
tīo subiecti nec passionis demōstrate est mediū: sed dif
finitio passiois mediatīs iter utcūq; terminū: ut p3. qz
rō est p ipso. qz diffō sūt magis icludit sūm de q pas
sio demerāt qz faciat diffō passionis que est per addita
mētū icludēs sūm. C Ad altas rōnes et ad auctorita
tes Age. p^o de aīa. cōmēto. 11°. v; qz utcūq; loq^o p^omī
līa vba sbe. et cōmētator itelligunt qz diffō sūt sit me
diū et p^om qddā cōe ad cognitionē pfectā oīuz accūtū
um: s; mediū p^oclīe in demeratione pprūissima est diffō
passiois mediatīs iter utraq; extremitatē. itē dīcī pōt qz
diffō sūt est mediūz in sūlo: qz pbat imediata passio de
sbo: s; ille sūls nō est pprūissime demeratio. et sic v; itelle
xīse dīcī Egid^o in hac mā: sicut ex doctorib^o ordinis
fratrū eremitaz sancti Augustini hēo. nec ēt iste mo
dus defendēdi doctorē fundamētālē est multū dīfūsus
ab illo quē imaginat^o est sūmus p^o mag^o Illicolerus
vniū theatinus in qōne de medio demōnis defēsiua
ueritatis Egidū: et ipse ad defendēdā talē opionē non

nisi ueritate coact: ut dicitur: amicus fortis: amicus plato
sz magis amica ueritas: z sicut ipse fundamētalis pbs
z resolutus est. ita fundatissimū doctorē dñm Egidijū
romanum semp est secutus: z satis apparet ut solus sit
Nicholaeus in orbe.

Sed in hac qōne z oppōne dubitat egregius z
multū sibilis Paulus Tener: qui qñs
ipse sciat opionē dñi Egidij fundatissimā. z ipz funda
tissimū: ut ipse in 2° postē ait. diuū Egidij e celo nob
missus fuisse: tñ ut meli^o uitas elucesceret uoluit arguē
p dñz Egidij. Et pp acumē sui igenij qñ ad aliā opio
nē declinauit. Arg^o Pauli adducem^o. z illis solones
dabimus sectādo fundamēta doctoris fundamētalis.
4° pncipales rōnes adducit. Et p^o arguit sic. qz mediū
in demfatione sit diffō sibi: nam qlibet diffō mālīs
demfabilis est p diffōnē formālē: sz alicui^o sibi ples sūt
diffōnes. ergo. mior pz. ēt maior 2° de aia. demfāt diffō
mālīs pformālē. sz zē. Cōfirmat. qz Arg^o 2° postē
dicit. diffō cā z mediū idē sūt. p^o qlibet diffō sic est cā
ita est mediū in demfatione. nō enī Arg^o posuisset p^o mo
dū nisi uoluisset igredi demfationē. sz zē. C^o breuiter ar
guis qz p^o passio alic^o sibi est demfabilis de illo p diffō
nē sibi. qz fm Arg^o in pbemio metac^o pñ sciarū spaliū
pbant z demftrant per metaphisicalia: sz nō vī nīsi p
diffōnes sboz. ita qz nō pcurrē. dato qz sit pba passio li
nearū palellarū demfabilis de isto sbo p diffōnē ei^o. sz vī
diffōnem sibi posse ēē mediū in demfatione potissima.
C^o 3° arguit qz nulla passio est potissime demfabilis p
aliqū passionē abstractioris gñis. qz nulla demfō est
ex immediatis. ergo zē. C^o 4° arguit qz diffō sibi aliqñ in
gredit demfstrationē z nō ipsa passio. ergo zē.

Ad rōnes nītegregij doctoris Pau. ueneti.
C^o Ad p^o itādo in fundamēto nro
nō est icōueniēs qz aliqñ diffō sibi sit mediū in aliqū fillo
necio. que tñ nō erit demfō pprissime dicta de qñ nos
intēdimus: z iō nō est demfō ista pprissime dicta: sed
magis qdaz discursus est necius. qz opz ad h^o sit de
mfatio pprissime dicta qz mediū realr distinguat ab
aliqū extremitate: z nō faciat pōnē cū sbo. quo qdez ca
ret in hac argumentatione r^o magistri Pauli. C^o Ad
pfirmationē dī qz ēt diffō sibi pcurrit tanqz mediū qd
dā cōe: sz pñse z adeqñ mediū est in demfatione pro
pissima est diffō passionis. C^o Ad 2° dī. dato qz aliqñ
pñ possit aliqñ mō pbari: nō tñ hz ex h^o qz possit demō
strari demfōne pprissime dicta poterit pbari p aliqū
filiū similē in vīute ipi iductioni. qre zē. C^o Ad 3° dī
qz est neciū qz determinatio fiat p res alteri^o gñis: ut pz.
sz nō ex immediatis negat pñta. C^o Ad 4° z ultimū dī
si bñ notasti que in pñ^o qñtis z in corpe qñtis qz sunt
aliqūe passioēs que actualitatē ipōrtāt in sbo ut mor^o
circularis ipi celo: z calefactū ipi igni: alie aut que dī
cūt aptitudinē z nō actū. qz tūc hīe nō possumus pfe
ctaz de ipa. qz sp expectaret aliqū alia notitia si diceret
actū z ēē exītie diceret. z iō illa passio dicit ēē exītie z
nō exītie nō facit ppōnē ptingentē sed necessariā.

Sed insurgunt quedā arg^o moderna.
Et p^o est istud. assumē
tes dñm Arg^o 2° meta^o. textu 2° 4°. ubi hēt qz vñū qd
qz maxie ipm alioz est per qd alijs iest vñuocatio: ex
isto dicto vult pbari qz non repugnat p^o passionē de
mfari per diffōnē sibi. assumat qz ista maior illud qd est
pncipiū z cā alicui^o qz sint talia est maxie tale: sz diffō
sibi est pncipiū z cā ut sint media z pñ^o demfatiā. sz dīf
finitio sibi est maxie pñ^o. pbat. qz quāto aliqd magis
appropinquat ad diffōnē: tāto magis hēt rōnē demfan
di in passionib^o realr ordiatē: qz passio est pōr: tāto
est ratio demfandi: z qz posterior: tāto min^o demfa
bilis. Nō nō est nisi qz qlibet talis accedit uel recedit
ab illo qd est maxie rō demfandi: qñtis est rō seu diffō

sibi. 2° rō est talis. Quēcūqz sunt pncipta eēndi sibi hēn
tis passiones sunt pñ^o iherentie illarū passionū: sz que
cūqz sunt pñ^o iherētie passionū sunt pñ^o cōgscēdi res
pectu illaz. talia aut sunt illa que expmunt per diffō
nē sibi. sz diffō sibi est pñ^o cōgscēdi respectu passionū:
sz hec nō est nisi in demfōne potissima. sz zē. maior pz
etiā minor ex qbusdā psuppositis. Tertia rō est ista. p
supponēdo qz sola ppō imediata est idemfabilis. ime
diata aut est dup^o. quedā imediatōe sibi: quedā imedi
atōe cāe. z cū illa que est imediata sibi nō sit simp^o ime
diata. qz aliqū ppō dat iter cui^o sibi z pdicatū nō est me
diū in rōne. z qñ pñ ēt aliqū mediū in rōne cāe: z cū ime
diatio cāe sit semp imediatio excludēs simplr oēz me
diationē z nō illa imediatio que est subī. Ex h^o arguit
sic. ppō imediata est idemfabilis. z mediata demfa
bilis. sz quāto aliqd est imediati^o tāto idemftrabili^o:
z quāto mediati^o tāto demftrabili^o: sz nulla ppō in q
pdicat passio de subo est simplr imediata: sz imediata
demfabilis. Et ulter^o sequit qz si aliqū ppō in qua predi
cat scda passio de subo demftrēt p pma passionē cum
ppō in qua pdicat p^o passio de subo nō sit simplr ime
diata poterit hīe euidētā ex alto. hoc ex diffōne subī.
z ita p^o passio seu diffō ei^o nō demftrabit simplr pas
sionē scdaz nisi resoluat in diffōnē sibi z demfēt p illā.
hec sunt mortua cufusdā subtilis metaphisici. Ad que
ridere possum^o fm fundamētū qñtis nre. C^o Ad p^o
dī ad maiorē qñ dī illud qd est pñ^o z cā alicuius zē.
Ista maior sic absolute intellecta est falsa. qz mā est p^o
z cā aliorū qz sint corruptibilia z corrupant. z tñ mā
nō est maxie corruptibilis: imo nō corrupit nisi per ac
cidēs uel subiectiue. C^o Ad minorē ēt dīci pōt qz diffō
subī est cā cognoscēdi oia accūtiā pfecte: sz nō est pñ^o
pñse adeqñū z pprū: sed magis qdā cōe pñ^o: sed dif
finitio passionis est pñ^o z mediū adeqñū passioēs: que
qdē demfāt iesse subo per talē diffōnē. vñ nota p mul
tis vñis que icludunt in p^o rōne ptra vñm. Egidij qz
qñtis possit pbari passionē pma de subo: tñ illa nō pōt
ēē aliqū demftratio pprissime dicta: z qñ dī qz alacen
demftrat istā. oē totū est mai^o sua pte. dī qz hec non est
demftratio pprissime supra de qua nos loqmur. imo ad
hoc qz aliqd demfēt opz qz nō sit per se notū ex bitudie
termioz: z qz itēto vñ^o distinguat realr ab itēctione al
teri^o. qd nō est uerū hīc. qz itēto totū nō distinguit rea
liter ab itēctione partū. z sūt qñ probat pma passionē
de subiecto per diffōnem eius nō distinguat realiter a
pma passione. imo sunt idem realiter: difficta tñ rōne.
igitur nō pōt esse pprissima demftratio. quare zē.
C^o Ad 2° dī qz quēcūqz sunt pñ^o eēndi sunt pñ^o cōg
scēdi. pcedo istā nō absolute sed pte. i. sunt pñ^o cōgscē
di aliquo mō: nō tñ pñse pfecte: sed diffō passioēs est il
la que pfecte est pncipiū adequatū cōgscēdi. Et ad mi
norē dī. dato qz sit cā iherētie passionū: nō tñ pfecte est
cā cognoscēdi. pcedo etiā pñē qz diffō subī est pñ^o co
gnoscēdi cōe: nō tñ adequatū: sed est ipsa diffō pōrte
passioēs: sed negat illud qd postea ifert. i. qz hoc nō est
nisi in demfōne potissima. C^o Ad terriā z ultimā dī.
dato qz hēat cām. tñ adhuc nō est demftrabilis demō
stratione pprissime dicta. p^o qz est per se nota. 2° qz nō
distinguit realr ab utraqz extremitate. 3° qz pōnē facit
cū subo que oia sunt ptra fundamēta nostre pōntis: tñ
pōt pbari per aliqū filiū: qui tñ nō erit demfatio p
prissime sumpta: sed ipa diffō passionis pōrte erit me
diū in demfstratione potissima. qre zē.

Explicit questio de medio demfationis ordinata: at
qz hincinde a pbatia auctorib^o collecta per me fratē
Augustinū de biella de mdeschiaris: ordinis Augusti
niēis lectorē in puēru Daraufino fratū eremitarum.
C^o Sit deo laus z Dño Augustino pñ eremitarū.

Tabula

Alia in omnibus libris dñi Egidij ro-
mani quedā ambiguitate et au-
ree dubitationes mouentur ac solones di-
gnissime ex radicibus visceribus educte dan-
tur. itaq; uoluit iuxta meligenioli vires ta-
bulam elenchorum diui Egidij Romani coordinare.
preciosaq; dubia hinc et inde colligere: ut prima fron-
te querenti occurrat.

Utrum logica sit de artib⁹ rōns. char. 2
Utr⁹ lo⁹ possit dici scia. 2
Utrum logica sit cōmūns uel specialis. 2
Utrum magis deficiat a ratione quando est cōmūns q̄
quando est specialis. 3
Utrū logica sit necessaria: et si est pō essentialis phie. 3
Utrum tota logica sit necessaria. 3
Utrū dialectica differat a scientijs realibus. 3
Utrum dialectica differat a rhetorica. 3
Utrum de sillogismo sophistico possit esse scientia. 4
Utrum dialectica sit talis scientia. 4
Utrū sophista possit p̄siderare de fillo sophistico. 4
Utrū possit tradere artē de ipso fillo sophico. 4
Utrū p̄tineat ad dialecticā uti fillo sophistico. 4
Utrum sophista sit artifex specialis: put considerat de ta-
li sillogismo. 5
Utrū dialecticus p̄siderans de tali sillogismo possit dici
communis artifex. 5
Utrū scia que hīc p̄siderat p̄tineat ad libru p̄orū. 5
Utrū hec p̄sideratio p̄tineat ad libru topicorū. 5
Utrū sillogismus sophicus sit subiectū in hoc libro. 6
Utrum post elenchum magis de sillogismo sophistico
de alio tractetur. 7
Utrū in hoc libro p̄bati possit silm sophisticum eē. 7
Utrū hīc p̄bet sillogismus sophisticus esse. 7
Utrum sils aliquid addat sillogismo simplr. 8
Utrū hīrudines locales sint de rōne sils dialectici. 8
Utrum magis se teneant ex parte forme q̄ m̄ae. 8
Utrum sillogismi doctrinales addant habitudinem lo-
calem supra sillogismum simpliciter. 8
Utrū sils sophisticus addat supra simplr. 9
Utrum locus sophisticus differat a fillo sophistico. 9
Utrum sophisticus apponatur simpliciter. 9
Utrum cui p̄mo p̄dicat an dialectico an simplr. 10
Utrum significatio sit forma nois ul orationis. 10
Utrum aliqd dīci possit significare plura. 10
Utrū termino semel sumpto cōtingat uti equoce. 11
Utrum nomen equocum habeat suum significatum: uel
sub distinctione uel copulatione. 11
Utrū vnū nomē ex ipōne possit occulta significare. 11
Utrū oīo ubi ponit nomē equocū sit distinguenda. 11
Utrum contingat multiplicitas in hoc parallogismo qd
tu dīcis tu dīcis esse. 11
Quō hoc nomē p̄scis sit equocum. 12
Utrū tertius modus amphibologie distinguat a tertio
modo equuocationis. 12
Utrū in amphibologia et equuocatione sit multiplicitas
actualis. 12
Utrum magis referuatur multiplicitas actualis in equi-
uocatione q̄ in amphibologia. 12
Utrū signū distributiuū additū termino cōmūni faciat
distribuire pro oībus suppositis sui significati. 12
Utrum cōpositio et diuisio sint plures fallacie. 13
Utrum ubi est fallacia cōpositionis sit diuisionis. 13
Utrum assignent due fallacie aliquā sed non semp. 13
Utrum semp qñ inter duas dictiones concurrūt vna dī-
ctio semp sit fallacia cōpositionis et diuisionis. 13
Utrum hīc capiantur modi accentus. 14
Utrū falsa accē⁹ magis decipiat i scripto q̄ i platōe. 14
Utrum in compositione et diuisione accentus sit multi-
plicitas potentialis. 14

Utrum sit minus de multiplicitate tam accentu q̄ com-
positione et diuisione. 14
Utrum fallacie peccantes s̄m multiplicatam potentia
lem habeant significata sub diuisione. 14
In qua dictione stet deceptio parallogismi. 15
Utrum sumat hīc accēs ut distinguūt cōtra per se. 16
Utrum que concurrunt ad fallaciam accidentis suman-
tur in sillogismo affirmatiuo et negatiuo. 16
Quid sit res subiecta attributū et accedens. 16
Utrū superiora possint accidere inferioribus. 17
Utrū superiora p̄dicari possint de inferiori. 17
Utrū modus sit res subiecta. 17
Utrū accadat fallacia in exemplis textus. 17
Utrū hec sit fallacia p̄ntis nō est homo. ergo nō est. 17
Utrū nō eē hominē sit nō eē simplr. 17
Utrum s̄m qd et simplr sit vna fallacia. 18
Utrum semp deficiat p̄cessus ab vna in aliam. 18
Utrum ualeat homo mortuus ergo mortuus. 18
Utrum p̄dictio debeat poni inter synonyma. 18
Utrū falsa i dictione magis deficiat a p̄dictiōe q̄ alia. 19
Utrum fallacia in dictione apprehendī debeat s̄m igno-
rantiam elenchī. 19
Utrum sit vna fallacia s̄m qd et simplr. 19
Utrum intelligi debeat de modis p̄ncipiū in 8° topicorū
uel in scdo p̄ior. 19
Utrum spectet ad eandem doctrināz determinare de pe-
titione p̄ncipiū. 19
Utrū s̄m modos topicorū habeat fieri bonus sils. 19
Utrum in eodem processu possit fieri bonus sillogismus
et petitio p̄ncipiū. 20
Utrum petitio p̄ncipiū sit accēpiēda s̄m ueritatem: et ut
opponitur sillogismo dialectico. 20
Utrū de hac fallā p̄ntis hēat determinari in hī libro. 20
Utrū vna fallā magis debeat denotari p̄ntis q̄ alia. 20
Utrū illa sint p̄uertibilia eē factū et hīc p̄ncipiū. 21
Utrum fallacia nō causē ut causa habeat fieri in sillogis-
mis ostensius. 21
Utrū hec fallā hēat fieri in sils ad impossibile. 21
Utrū idē sit fallā s̄m nō cām. et nō p̄ hoc accidere. 21
Utrum hec fallacia supradicta sit in dictione. 21
Utrum habeat interrogationes plures esse. 22
Utrū fallā differat ab equuocatione et amphibologia. 22
Quid sit qd facit interrogationes plures apparere vnā. 22
Utrum illud qd de pluribus affirmat possit de pluribus
inferri et de quolibet per se. 22
Utrum fallā de qua hīc agitur sit cois uel sp̄alis. 23
Utrum quod negatur a plurib⁹ simul oporteat q̄ neget
a quolibet per se. 23
Utrum fallacia elenchī sit cois uel sp̄alis. 23
Utrum sit cōmūns per predicationem. 23
Utrum sit fallacia cōmūns ad omnes fallacias cuz hec
sit distincta a qualibet alia. 23
Utrum sint vna uel plures fallacie. 23
Utrum identitas nominis faciat ad sillogismum. 23
Utrum compositio et diuisio accētuum deficiāt ab elen-
cho et sillogismo. 23
Utrum fallacia s̄m accedens peccet contra sillogismum
dialecticum uel simpliciter. 24
Utrum sillogismus sophisticus fallat tam circa materiā
p̄babilem q̄ necessariam. 24
Utrum petitio p̄ncipiū peccet cōtra silm simplr. 25
Utrum petitio p̄ncipiū p̄dicat silm inferentem. 25
Utrum fallacia accidentis fiat in pluribus. 25
Utrum accedens differat a consequente. 25
Utrum fallacia in dictione peccet contra dictionem nō
contra sillogismum: sed extra dictionem. 26
Utrū plures p̄pōnes sint vna p̄pō. et ita de hoie. 26
Utrum eadem sit diffinitio hominis et vnus. 26
Utrum per accentum possimus decipi. 27

Utrum de falsis sophisticis sit ars per se. 28
 Utrum peccas in forma et in materia possit dici sophisticus. 28
 Utrum falsi sophistici sint principia et elementa filloz taz peccant in materia quod peccant in forma. 29
 Utrum philosophus fuerit superfluous. 29
 Utrum falsi peccans in materia sit fillogismus. 30
 Utrum philosophus superfluous determinauit de fillogismis sophisticis. 30
 Utrum sit contra rationem scire considerare infinita. 30
 Utrum si scire sint infinitae demutationes sint infinitae. 30
 Utrum elenchi ut considerant ab artificibus spalius habeant principia specialia. 30
 Utrum huiusmodi principia specialia possint dici loci. 31
 Utrum eadem orationes sint ad nomen et intellectum. 31
 Utrum ualeat hec consequentia. hec oratio non est ad intellectum: ergo est ad nomen. 32
 Utrum hec diuisio sit per opposita ad nomen et intellectum. 32
 Utrum bene dictum sit quod philosophus determinandum sit de fallaciis de per accens quod contra falsum et elenchum. 32
 Utrum paralogismi deficient ab elencho. 32
 Utrum hec oratio triangulus habet tres possit disputari non ad intellectum. 33
 Utrum elenchi possint disputari ad intellectum. 33
 Utrum aliquid possit disputari ad intellectum quod non disputatur ad nomen. 33
 Utrum per fallaciam extra dictionem possimus disputari ad intellectum non ad nomen. 33
 Utrum sit differentia inter dialecticum et sophisticum. 34
 Utrum determinet de fillogismis tentatiuis. 34
 Utrum hippocras recte faceret quando faciebat quadratum in medio circulo. et si recte arguebat. 35
 Quomodo brisso quadrant circulus. 35
 Utrum ubi repleti magis et minus: repleti equale et inequale. 35
 Utrum falsus saligraphus opponat demonstratiuo. 35
 Utrum tentatiua sit quedam dialectica. 36
 Utrum tentatiua sit ars specialis. 36
 Utrum tentatiua sit dialectica docens. 36
 Utrum sit idem quod dialectica utens. 36
 Utrum tentatiua faciat per se scientiam. 36
 Utrum tentatiua sit pars logice. 36
 Utrum omnia sint sub eodem genere. 36
 Utrum omnia sint sub eisdem principijs. 36
 Utrum dialecticus possit disputare contra negantem principia. 37
 Utrum dialecticus ut est artifex communis consideret omnia sub una ratione. 37
 Utrum tentatiua procedat ex communibus. 38
 Utrum dialectica de omnibus coibus ueritate habeat. 38
 Utrum per propria possit fieri tentatio. 38
 Utrum de utrisque tentatiuis possit considerare dialecticus. 38
 Utrum ois tentatiua possit dici dialectica. 38
 Utrum possit fieri tentatio rhetorice sicut dialectice. 38
 Utrum utrumque genus tentationis habeat fieri circa omnes scientias. 38
 Utrum tentatiuus sit idem quod peccans in forma. 38
 Utrum tentatiuus falsi sit idem quod peccans in materia. 38
 Utrum fillogismus tentatiuus contingat tentare circa dialecticam. 38
 Utrum fillogismus tentatiuus sit dialecticus. 38
 Utrum falsi tentatiuus debeat dici sophisticus. 39
 Utrum quoadocumque interrogat de necessitate et determinate interroget. 39
 Utrum tradenda sit notitia fillogismi sophistici. 39
 Utrum ea que sunt secundum legem sint contra secundum naturam. 40
 Utrum aliquid dicat secundum naturam. et quod sit illud. 40
 Utrum philosophus sic accipiat et secundum legem: ut communiter accipietur. 40
 Utrum posito uno correlatiuorum et sit coniunctus alteri debet intelligere illud. 41
 Utrum propria passio coniuncta subiecto debet ulterius

intelligere subiectum. 41
 Utrum species coniuncta generi debet intelligere genus. 41
 Utrum significet idem nomen quod oratio. 41
 Utrum nomen significet idem superius per se et prout alteri. 41
 Utrum eodem modo consideret de soloecismo logicus et grammaticus. 42
 Utrum spectet ad dialecticum considerare de soloecismo. 42
 Utrum figura dictionis fiat in rebus. 42
 Utrum per eundem fillogismum sophisticum possint conclusioni diuerse mete. 42
 Utrum mete se habeant eodem modo. 42
 Utrum nugatio et soloecismus per fallas concludant. 42
 Incipiunt dubia secundi libri.

De responsione aut.

Utrum scire talia sophistica sit utile ad philosophiam. 44
 Utrum si quis decipit multoties ab alio: decipiat a seipso. 44
 Utrum cognitio talium deferat nobis. 44
 Utrum per habita in primo libro possimus soluere citationes sophisticas. 45
 Utrum per cognitionem primi libri dicamur immediate et in exercitatu. 45
 Utrum sciens sophisticaciones componere sciat eas soluere. 45
 Utrum per cognitionem primi libri sciamus soluere rationes sophisticas. 45
 Utrum superfluous sit philosophus soluere rationes litigiosas cum eas soluerit. 46
 Utrum soluere per distinctionem sit soluere apparenter. 46
 Utrum respondens possit effugere contradictiones si equuocatio faceret uerum elenchum. 46
 Utrum bene dixerint philosophi quod equiuocatio in rebus uisibilibus sit in terminis singularibus. 46
 Utrum uerum sit dicere duo contradictoria esse. 46
 Utrum impediat dictio per apponem propositis. 46
 Utrum magis impediat dictio secundum nomen simpliciter uel cum additione proposita. 46
 Utrum illa ratio sit uera quod aliquid est per se causa allicuius quocumque alio remanente eo quod est per se. 47
 Utrum pluribus interrogationibus danda sit una responsio. 47
 Utrum idem sit de equocatione et interrogatione pluri. 47
 Utrum philosophus sibi contradicat dicendo consequens esse minus: et postea in pluribus. 48
 Utrum philosophus recte det solutionem ad fillos peccantes in materia et in forma. 48
 Utrum in diffinitione recte solutionis cadat fillogismus falsus. 49
 Utrum peccantes fillogismi in forma sint soluendi per distinctionem. 49
 Utrum de solone apparere possit considerare sophista. 49
 Utrum dialecticus possit considerare de solone appentis. 49
 Utrum ad sophisticam pertineat considerare tam de apparenti quam uera. 50
 Utrum ad dialecticum magis pertineat solutio apprens quam uera. 50
 Utrum sit redargutio in habentibus duplicem conclusionem. 50
 Utrum disciplina habeat rationem mali. 51
 Utrum in omnibus per accens habeat esse compositio et diuisio. 51
 Utrum aliquae due propositiones dicantur similes. 53
 Utrum illi paralogismi in quibus mutatur quid in quale sint boni. 53
 Utrum illa sit recta solutio cuius oppositum non contingit ulterius soluere. 53
 Utrum oporteat ad rectam solutionem manifestare omnem defectum qui in oratione contingit. 53
 Utrum in eodem fillo possint currere plures defectus taz in materia quam in forma. 53
 Utrum in eodem paralogismo possint concedi plures defectus secundum formam. 53

Tabula

Utrū in eodē palo ^{mo} possint pcurrē ptes false.	54	Utrū sit idem dicere nasus simus et nasus cauus.	62
Utrum mutetur quid in quale quando mutatur nume- rus pluralis in singularem.	54	Utrum implicatio differat a significatione.	62
Utrum in genere sube ulia dicant quale quid.	54	Utrum ex hoc textu hēamus qd sillogismus peccans in materia non sit sillogismus.	63
Utrum fortes possit esse tertius a se.	54	Utrū sils peccans in mā sit inferens.	63
Utrū in iduoluo possit eē deterioratio maior et mior.	55	Utrum sils peccans in mā sit probās.	63
Utrum in paralogismo sit figura dictionis.	55	Utrum contradicat sibi philosophus qd peccātes in ma- teria sint sillogizati et non sillogizati.	65
Utrū ule sit separatum a singularibus.	55	Utrum principium sit uellius alijs.	66
Utrum sit idem ignorans et cognitus.	56	Utrū pncipiū sit difficillimū ad cognoscēdum.	66
Utrū differat reddē cāz p se et reddē cāz p accūs.	56	Utrū qd est maximū in ptāre sit minimū in magnitudine.	66
Utrum quicūqz elenchus peccat. sit ibi nomen uel oratio plurium significantium.	57	Utrū uerū sit. pñ ^m est pñū ul magis est difficile.	66
Utrum paralogismus concludens bonum esse malorum sit pñ multiplicitatez.	57	C Et sic est finis tabule pñi et scđi libri elenchoz de au- reis dubijs: collectis per uenerādum fratrem Augusti- num de Adeschatis de Bugella. Lectorem in cōuen- tu Padue ordinis eremitarum. Ad laudem dei et glo- riose Marie virginis.	
Utrū ista oō. iste est bon ^o suus mal ^o . sit multiplex.	57	C Venetijs mandato et expensis dñi An- dree Torresani de Asula. Per Simonē de Luere. xxiiij. septēbris. AD. d.	
Utrū bonus suus mal ^o sit multiplex pñ politatez.	57	C Nicolaus Celluctus de sancto Admstate. Ad lectorem.	
Utrū multiplicitas potēstalis sit uera multiplicitas.	57	H uchuc itrepidi iuueēs: has currite ad ūdas His date mellisuis colla terenda iugis. Hic est Aonidū fons: quē cecinere poete. Hic sapide: hic dulces: mēte bibunt aque.	
Utrū hec exēpla. bon ^o suoz: et bon ^o suus mal ^o faciāt ad oñdēdū palo ^{mo} nō eē pcedēdos pñ duplex.	57	R egistrum.	
Utrū cū falsa puerit opz sumē opposita in pñissis.	58	.17. .18. .19. .20. .21. .22. .23. .24. .25.	
Utrū siqz iurauerit se piurat teneat adimplē qd iurauit.	58	Omnes quaterni.	
Utrum cum aliquis dicat falsum dicēdo se dicere falsū sit mendax simpliciter.	58	gnf. 7. c. j.	
Utrum hec sit fallacia dicendo non vult auertere. ergo non vult bonum.	59		
Utrum supradicta consequentia sit bona.	59		
Utrum fur uelit bonum uel malum.	59		
Utrū sils de amissioe egritudinis hēat apparētā.	59		
Utrum eligere mori iniuste sit eligere iniustum pñ quid et non simpliciter.	59		
Utrū idem possit esse duplum et non dupluz.	59		
Utrū absqz dictioe pcedēdū sit duplū et non duplū.	59		
Utrum scđs et quartus paralogismus in quibus ponun- tur omnia et ambo peccent.	61		
Utrū duplū significet idem qd dimidiū duplum.	61		
Utrum affirmatio sit causa negationis.	61		
Utrūz decem intelligantur in nouem.	61		
Utrū bene dicat. simus est nasus cauus.	62		

